Sophysmata magistri Pauli Veneti

C.b. 1001801442

Tabula

Registrum

¶ Acutissimi ingenij:ac subtilissimi sophyste:nec non ⁊ logici preclarissimi famosissimiq; doctoris:tã Theologie:q̃ phylosophie artis:Magistri Pauli veneti:ordinis diui patris fratrum Eremitarum sancti Augustini doctoris ecclesie.Sophysmata Aurea:ac sũme perutilia feliciter icipiũt.

Sequar propositiões ab initio sophismatum extrema cõditio:quorum quedam arduis difficultatibus traduntur magno volumine: quedaq; deuiant ab vtroq;:⁊ quedam vnũ inferunt sine alio idifferenter:tãto me ardentiꝰ promouit vt quedã scriberem sophismata: que eorũ mediũ obtinerent quanto studiosius curaui iuniorũ mentes ad hanc facilius:ad hanc dulcius:deducere facultatẽ. In qbus ⁊ si q̃dã deteriata relinquã:q̃ alys scripturis meis repugnare videant:nõ obliuioni nec inaduertentie: nec aĩ volubilitati iponat:sz ĩclinatõi solũ q̃ turba scolariũ ñ pax afficior:tũ ñ ꝓpa sz cõia:tũ qꝛ facilioꝛa:tũ qꝛ magis ĩ vsu ĩ primis diuũ mãdanda ꝺcreui. Nec ĩ ꝗ ope vetex dicta approbare:vel reprobare conabor: sicut nec p totũ aliquẽ defensare studebo.Sz solũ vtiliorẽ atq; capaciorẽ doctrinã alys omissis:sub q̃ternario nũero dimittã ĩ scriptis. Et ne alioꝝ ordinẽ ꝑterire videar:ab antiquo sophismate. vz.oĩs hõ ẽ oĩs hõ ⁊ ãmodo ĩ orbe famoso:initiũ sũmã: taz istiꝰ:q̃ alioꝝ:q̃ vl'ia signa includunt ĩtimãdo:nãq; alys adiũctis q̃ neccessitate q̃dã tradunt cõiter vsqzq̃ ad nũex gnquies decẽ ꝯsumatũ inuenero ĩ noĩe illiꝰ:q ꝓpõnes ab initio loquutꝰ:vt ꝓpha testat hunc nũex ĩ remissionẽ pctõꝝ: ⁊ penitẽti ꝓpl'o assignauit:ac p spũs sãcti missionez: vt apl'orum corda insigniret:⁊ in nobis gratiam confirmaret:illũ consecratum reliquit finem imponam.

¶ Prima pars principalis.

Primum sophysma.Oĩs hõ:ẽ oĩs hõ: qd̃ sophisma sit verũ:arguitur q̃drupl'r ⁊ p̃ sic. Idẽ p̃dicat de eodẽ:g̃ sophisma verũ:ꝯña colligit de ĩtentiõe.Ar. p̃ prioꝝ. pbatur asis:q̃ sinᶜᶜ sumitur ly oĩs apte sbi:tã sincathegoreatice sumit apte p̃dicati:qꝛ vtrũqz distribuit: sz apte sbi nõ ẽ ps sbi(vt liq̃t)g̃ nec apte p̃dicati:⁊ p ꝯñs sic subycit ly hõ: ita p̃dicat ly hõ:g̃ idẽ p̃dicat de eodẽ. Itẽ ꝯuertat.a.cũ ly oĩs hõ ⁊ arguit sic:ĩ hac ꝓpõne.a.ẽ.a:idẽ p̃dicat de se ipso: sz hec subordinat illi mẽtali:oĩs hõ ẽ oĩs hõ p positus:g̃ ĩ illa p̃tur idẽ ꝺ se ipo.vz.oĩs hõ est oĩs hõ:hec rõ pbat:q̃ ꝗ totũ sbicit vz.oĩs hõ ⁊ p̃dicat:alia vo:q̃ solũ sbicit ⁊ p̃dicat ly hõ.¶ 2° Iste hõ ẽ iste hõ:⁊ iste hõ est iste hõ:⁊ sic de singul: g̃ oĩs hõ ẽ oĩs hõ(pz ꝯña)asingularibꝰ sufficienter enumeratis ad suã vl'ez:qꝛ arguit sic.cuilz singulari ꝓpõni correspondet vna vl'is:ex quo vl'e ⁊ singulare opponũt relatiue sz q̃lz ps añtis ẽ ꝓpõ singularis:igit illi correspondet vna vl'is:sz nõ alia(vt appet)q̃ sophisma:g̃ ⁊c. ¶ 3° sic.Oĩs hõ ẽ oĩs hõ:vel oĩs hõ ẽ non oĩs hõ:sz nõ oĩs hõ ẽ non oĩs hõ:g̃ oĩs hõ ẽ oĩs hõ(pz ꝯña)adisiũctiua cũ destructione vnius ptis ad alterã ptẽ:maior ẽ euidẽs:p pᵐ pncipiũ:de q̃lz dr̃ esse vel nõ eẽ:sz minor pbat ⁊ arguit sic:aliqd ẽ non oĩs hõ:sz nihil nisi nõ oĩs hõ:g̃ ñ oĩs hõ ẽ nõ oĩs hõ(pz ꝯña)asil'i: aliquid ẽ nõ hõ:sz nihil nisi nõ hõ:g̃ nõ hõ ẽ non hõ.⁊ si negat similitudo:ponat q̃.a.ꝯuertat cũ ly non oĩs hõ: ⁊ arguit sic: aliqd ẽ.a.sz nihil nisi.a.g̃.a.ẽ.a.g̃ non oĩs hõ ẽ non oĩs hõ:tz ꝯña ab vno ꝯuertibili ad reliquũ. ¶ 4° Idictorium sophismatis ẽ fl'm:g̃ sophisma vex(pz ꝯña)⁊ añs pbat:⁊ arguitur sic:Idictoriũ sophismatis ẽ ꝓ fctã ex oppositis ĩ 2ª vel in 3ª figura.g̃ Idictoriũ sophismatis ẽ fl'm(pz ꝯña)p Ar. p̃mo prioꝝ:⁊ añs pbat sic arguendo.qlz hõ ẽ oĩs hõ:⁊ nl's homo est omnis homo:g̃ nõ omnis homo est omnis homo idem sequitur:si maior vel minor fuerit particularis. 4.arg.

Ad oppositum arguit sic.Oĩs hõ ẽ oĩs hõ.sor.est hõ:g̃ sor.est oĩs hõ(tz ꝯña)qꝛ est sillogismus in 3° prime:ꝓ est falsa:ergo aliqua premissarũ. non minor:ergo maior que est sophisima.

Circa materiã p̃me ratiõis pono q̃tuor ꝓnes: q̃ꝝ p̃ma est ista.Omne signuz cathegorema includens in differẽter:subicit:vel p̃dicat(ista ꝓ pz inductiue)nã ĩ ista: qõlz currit:subicit ly qõlz:⁊ ĩ illa:nihil disputat:subicit ly nihil:ꝯuertẽdo ãt:vt aliqd̃ currẽs ẽ qõlz:⁊ aliqd̃ disputãs est nihil:p̃dicat ly qõlz:⁊ ly nihil:⁊ lz in mẽtalibꝰ qbus dcẽ ꝓpõnes subordinant:nõ subiciat aliqd̃ istoꝝ:qꝛ expmũt sbz qd̃ ẽ terius cathegorematicꝰ:tñ ĩ voce vel scripto: pñt subici vel p̃dicari rõne teri cathegorematici quẽ includunt: ⁊ ꝯsil'i rõne possũt eẽ ptes extremoꝝ:vt qõlz qd̃ ẽ hõ currit: ly qõlz ẽ ps sbi:⁊ tu es nihil qd̃ ẽ asinꝰ:ly nihil ẽ ps p̃ti. ¶ 2ª ꝓ. Sincathegorema nullũ cathegorema icludẽs ⁊ mãl'r sũptuz indifferẽter subicit vl'p̃tur(pz sic dicẽdo)ly oĩs est signũ vl'e:aliqd̃ signũ vl'e ẽ ly oĩsi vbi ly oĩs subicit:⁊ p̃tur pirõe p̃t eẽ ps extrẽi:vt ly oĩs hõ ẽ terĩꝰ cõis:aliqs terĩꝰ cõis ẽ ly oĩs hõ:vbi tã ly oĩs ẽ ps sbi ⁊ ps p̃ti.ꝯsil'r dr̃ de ly nullus q̃ ĩ talibꝰ subicit ⁊ p̃tur:vt ly nullus ẽ negatio:aliq̃ negatõ ẽ ly nullus. In his vo nullus hõ ẽ terius cõplexꝰ aliqs terminꝰ cõplexus ẽ ly nullus hõ:ly nullus ẽ ps sbi ⁊ p̃ti. ¶ 3ª ꝓ. Sincathegorema nullũ cathe^a includẽs ⁊ psonal'r sũptũ p̃t indr̃nter eẽ ps sbi:vel ps p̃dicati(ista ꝓ pz iductiue)qm̃ ĩ ista:videẽs oẽz hoĩez ẽ videẽs oẽm equũ:ly oẽm ẽ ps sbi ⁊ p̃dicati.sil'r in ista.asinꝰ nulliꝰ hoĩs ẽ asinꝰ nullius eq:ly nullius ẽ ps sbi ⁊ ps p̃dicati: Nec hic volo sincathegorema psonal'r teneri:qꝛ supponat psonal'r:sz qꝛ ꝯiũgit terio supponẽti psonal'r. ¶ 4ª ꝓ. Nullũ tale sincathe^ma psonal'r sũptũ est ps sbi:vel ps p̃dicati:nisi inter ptes illiꝰ ponat:volo dicere q̃ lz in ista oĩs hõ ẽ ens oĩs hõ:ly oĩs hõ:ẽ ps p̃dicati: nõ tñ in ista:oĩs hõ ẽ oĩs hõ:qm̃ p̃dicatũ eiꝰ ẽ vl'e vl'r sumptũ ab Ari.p̃mo pyermenias:sz solũ ly hõ in hac ꝓpõne ẽ vl'e vl'r sũptũ(vt liq̃t)g̃ solũ ly hõ ẽ p̃dicatũ.vñ arguit p̃mo sic. in hac ꝓpõne neccessario oĩs hõ est hõ:nõ ẽ ps sbi ly oĩs:g̃ nec ẽt ĩ ista neccio hõ ẽ oĩs hõ:ẽ ps p̃dicati ly oĩs ⁊ p ꝯñs nec in sop^re(añs pz)qꝛ al'r illa ꝓpõ esset falsa:qm̃ equalet illi.nec cessario ens oĩs hõ ẽ hõ:q̃ ẽ falsa cũ ex iª seq̃t aliqd eẽ oẽm hoĩez. Eodẽ mõ dr̃ de illa:tñ oĩs hõ est hõ:q̃ ly oĩs nõ ẽ ps sbi:sic nec ĩ sua ꝓiacẽte.s.oĩs hõ est hõ:⁊ iõ illa exclusiua bñ p̃t ꝯuerti ĩ hãc vl'em:oĩs hõ ẽ oĩs hõ(ex quo seq̃t)q̃ ly oĩs nõ ẽ ps p̃dicati vl'is:sic nec fuit ps sbi exclusiue. ¶ 2° iste ꝺ dicũt:oĩs hõ oĩs homo ẽ:⁊ hõ hõ non ẽ:igit p̃dicata:⁊ sbcta ĩplicite:vel explicite sũt similia(pz ꝯña)cũ añte ex regulis ꝺdictorioꝝ: sz illiꝰ homo homo non ẽ:nullũ est predicatũ: vel subiectum implicite:vel explicite: nisi ly homo:g̃ piforiter in ista oĩs homo oĩs homo ẽ:nullũ est subiectũ vel p̃dicatũ:nisi ly homo:sed ista subordinat illi mentali:omnis homo ẽ oĩs homo:qꝛ intellectus non preposuit p̃dicatum verbo:sed eꝺ fm Ari.dicentẽ p̃mo pyermenias q̃ hoc verbum ẽ significat quãdaz compositionẽ: quã sine extremis non est intelligere. ¶ Tertio ista propositio. Nullus hõ ẽ oĩs hõ:optime ꝯuertit in istã:non oĩs hõ est aliqs homo: sz in ꝯuersa non sbicit nisi ly hõ: ⁊ in ꝯuertẽte sbm est ly hõ:g̃ in conuersa non ẽ ps p̃dicati:ly oĩs:nec in conuertente ẽ ps predicati:ly aliqs(pz ꝯña)qꝛ in cõuersione simplici ⁊ per accñs fit de subiecto predicatũ:⁊ eꝺ. ¶ 4°. Si ly oĩs hõ est predicatũ in sop^re.quero vtrum supponant vel non. si non

2.arg^m

3.arg^m

4.arg^m

4.arg. p^a ꝓ 2ª ꝓ 3ª ꝓ 4ª ꝓ p^a ꝯfir^e 2ª ꝯfir^e 3ª ꝯfir^e 4.ꝯfir^e

BIBLIOTECA DE CATALUNYA

supponit:tunc non hz ꝛrium:nec contradictoriũ:nec subalternũ(pz ꝛña)qz oẽs propõnes exrãtes ĩ figura ꝺ ineſſe explicite vel ĩplicite debẽt eſſe ꝑtorum pro eodẽ:vel ꝙ eiſdẽ ſupponẽtiũ.Si ꝺr ꝙ ly oĩs hõ ſupponat:videt ꝙ ꝛfuſe tm̃ ex quo ē ꝑdicatũ vl'is affirmatiue:oĩ alio impedimento remoto:quo poſito:ſequeret ꝛñter:ꝙ ly oĩ hoĩe in iſta:tu dr̃s ab omni hoĩe ſtet ꝛfuſe diſtributiue:ꝛ in iſta in hoc inſtãti eſt oĩs hõ:ly oĩs homo ſtet determinate:quo cõceſſo:ꝛñter ſequit q̃z iſtaꝫ eſſe falſam:ꝙ nõ eſt dicendũ:qz cuiuſlz illarũ exponẽtes ſunt vere(vt pz ituẽti)ꝛ ꝙ ex iſto ſequat ē manifeſtũ:qz ſub ꝑma deſcenderet copulatiue: qz tu dr̃s ab hoc oĩ hoĩe:ꝛ tu dr̃s ab ꝟ omni hoĩe.ſub 2° vero deſcenderet diſiunctiue:ꝙ tu dr̃s:qz in hoc iſtãti ē hoc oĩs homo vel in hoc inſtãti ē hoc oĩs homo:quoꝫ quodlz eſt falſum: cũ aſſerat manifeſte aliquid eſſe oẽz hominẽ. Cõſimiliter dicatur de illa negatione nullus: ꝙ non eſt pars predicati ĩ iſta oĩs homo ē nullus hõ:qz tunc totum predicatũ ſtaret confuſiue tm̃.ꝛ ꝛñr in iſta.tu dr̃s anullo hoĩe ſtaret diſtributiue:ly nullo hoĩe.quo dato.iſta propoſitio eſſet vã:qz tu dr̃s ab iſto nullo hoĩe.ꝛ tu dr̃s ab iſto nullo hoĩe:ꝛ ſic ſingulis:ꝛ ꝛñs eſt falſum:qz ꝓa exponens eſt falſa.ſ.nullus hõ ē:

obiectõ Et ſi dr̃ ꝙ illa non eſt ꝓa ſua exponens.ſz iſta:aliqd nll's hõ ē:p idẽ oppoꝛtebit dicere:ꝙ ꝓa exponẽs iſtius tu dr̃s ab oĩ hoĩe eſt iſta:aliqd oĩs hõ eſt:qõ eſt falſum: qz tũc expoſita eſſet vera:ꝛ vna exponẽs falſa:ſecus aũt ē de negatiõe trãſcẽdente:qm̃ ex iſta:ꝛ terio ca° põt fieri vn° terius ſimplex oppoſit° terio finito:vt colligit de itẽtiõe Ari. ꝑmo pyhermenias:nõ ãt ex ſincathegorẽmate noĩal'r ſumpto ꝛ terio cathegorematico põt fieri vnus terius ſimplex(vt bñ pz)

p^m.coꝛ^m ¶ Ex ꝑdictis infero aliq̃ coꝛrelaria ſolutiua rõnũ ꝛriarũ. Primũ coꝛ^m. Aliq̃ ſunt propões ꝛſimiliũ extremoꝫ oino ꝛ eiuſdẽ q̃litatis ꝛ q̃ntitatis:q̃ꝫ vna ē vã:ꝛ reliqua falſa(pz ꝺ iſtis)oĩs hõ eſt homo.oĩs hõ eſt oĩs hõ:quarũ vna eſt vera ꝛ reliq falſa:nec hoc ē incõueniẽs:qz deficit vna reqſita cõditio ad ꝛuerſionẽ taliuz.ſ.ꝙ termini ſupponant eodẽ mõnã predicatũ prime ſtat ꝛfuſe tm̃:ꝛ predicatũ ſcꝺe ſtat con

2^d.coꝛ^m fuſe diſiunctiue. ¶ Scꝺz coꝛ^m Aliqua vl'is negatiua de cõſueto mõ loq̃ndi non ē imediate ꝛuertibilis ſimpl'r: ſz ſolũ p accñs(pz de iſta)nullus hõ eſt oĩs homo:q̃ conuertitur niſi in iſtã.hõ nõ eſt aliqd hõ:qz ſi dat aliq̃ talis: oĩs homo non eſt aliqs hõ:aut uihil qõ eſt oĩs homo ē aliqs hõ:plurimum errat qm̃ ꝑma eſt falſa:ꝛ ꝓa eſt ꝛuertẽs illius:nullus hõ ē aliqd qõ ē oĩs hõ:aliter ñ poſſet itellect° formare illã. nullus hõ eſt oĩs homo abſqz formatione illi°:nullus hõ ē aliqd qõ eſt oĩs homo:q̃ nihil hz agere cũ priozi quo ad intellectũ:qz intellect° põt formare illã.nullus hõ eſt oĩs hõ abſqz formatione illius:nullus hõ eſt aliqd qõ ē omnis hõ: aliter intellect° non poſſet formare aliq̃z ꝓpoſitionẽ talez abſqz mixtura termini trãſcendẽtis:qõ ē falſuz:nec ē incõueniens illud coꝛrelariũ:qm̃ talis negatiua:lz ſit de ꝛſueto modo loquẽdi tm̃ equalet vni de inconſueto mõ loquendi .ſ.iſti:q'libet homo non eſt:q̃ non eſt conuertibilis ſimpl'r.

3^d coꝛ. ¶ Tertiũ coꝛrelariũ.Aliqua ē propoſitio cuius tã ſbm q̃z p dicatũ ſignificat primarie hoĩem:ꝛ tm̃ illa ꝓpoſitio non ſignificat ꝑmarie hoĩem eſſe hoĩem(pz de illa)omnis hõ ē omnis homo:que imediate ſignificat oẽm hoĩem eſſe oẽz hoĩem.Si tm̃ eſſet aliqua ꝓpoſitio cuius ſubiectũ ꝛ ꝑdicatuz ſignificaret ꝑmarie hoĩem:ꝛ non componeret niſi ex illis:cũ nõ componẽdi ipſa ſignificat hoĩem eſſe hoĩez ꝑma

4^m.coꝛ^m rie:qz nulla daretur niſi aliqua talis:homo ē hõ. ¶ 4^m coꝛrelarium. Aliquis terius ſignificat tã in ꝓpõne quam ex ꝓpoſitionẽ:qui tm̃ nõ eſt ſupponibil'(pz de illo terio)omnis homo.Et ꝛñr dico ꝙ in iſta.a.eſt.a.non ſupponit ſubiectũ: nec predicatuz:ſi ſubordinat illi mentali:oĩs homo eſt oĩs homo:tm̃ tam ſubiectũ:q̃z predicatũ illius implicite ſuppo/nit:ſic ꝛ illa eſt implicite vl'is ꝓpoſitio,Conſimiliter dicatur de illa:nemo currit ꝙ ſubiectũ eius explicitum ē ly nemo qõ non ſupponit:ꝛ implicitũ eſt ly homo ſupponens diſtributiue.vñ nulla talis eſt explicite alicuius quantitatis: ſed implicite eſt vniuerſalis.

Ad p^m arg^m

Ad primum dicit negando ꝛñam(ꝛ ad pbz dr̃) ꝙ intellexit de propoſitionibus extremorũ ſimpliciter ſumptoꝫ bñtiũ ſignificatũ in re.ꝑma pars ponitur pp tales ꝓpoſitiones:homo ē oĩs homo: aĩal neccesſario eſt aĩal:vel deus contingenter ē ꝺs:quaꝫ quelibet ē falſa:non obſtãte ꝙ idẽ predicetur de ſe ipo: qz talia ꝑdicata ſumunt cũ determinatione faciente ſop^a:termin° ẽt dr̃ non ſimpliciter ſũmi ſi ſupponit reſpectu vbi ampliatiui vt ſoꝛ.fuit ſoꝛ(vbi pz falſitas)dato ꝙ ſoꝛ.nũc ꝑmo ſit non obſtante ꝙ idẽ ꝑdicetur de ſe ipſo. 2ª pars ponit pp tales ꝓpoſitiones:chymera ē chy^a:añxps eſt anexps: q̃ꝫ quelz eſt falſa:cũ nulli illoꝫ terminorũ coꝛrñdeat aliqd in re:ſz quelz illaꝫ ē vã:homo eſt hõ:aĩal ē animal: qz cuiuſlz illaꝫ termini ſumunt ſimpl'r abſqz determinatione ꝛ verbo ampliatiuo:qbus coꝛrñdet adequate aliqd in re:ꝛ licet ſit ꝛceſſuz ꝙ ly oĩs non ſit pars ſubiecti:ꝛ ꝑdicati:non tm̃ p arg^m ibi fcm̃:qz ñ ſequt q̃z ſincaᶜᶜ ſumit ly oĩs apte ſbi:tã ſincathegorẽmatice ſumitur apte ꝑdicati:ſed apte ſbi facit propoſitionez vniuerſalẽ:g̃ apte ꝑdicati facit ꝓpoſitionẽ vl'ez nec eꝫ ſequit negatiue:Deide cũ dr̃:ꝙ in illa:idẽ ꝑdicatur de ſeipſo.ſ.a.eſt.a.g̃ ẽt in ſua mentali idẽ ꝑdicatur de ſeipſo concedo totum:non tm̃ ſequitur:ꝙ ſic eſt in illa vocali: vel ſcripta:ſubicit:vel ꝑdicatur.a.ꝙ ẽt in ſua mẽtali ſubicitur vel ꝑdicat ly oĩs homo:qz p idẽ ꝓbaret ꝙ illa:homo eſt:eſ ſet de 3° adiacente:ex quo ſubordinat vni mentali de 3° adiacẽte.vñ non ſubicitur:nec ꝑdicatur.a.niſi ratione termini cathegorematici quẽ includit. Juxta hoc concedit ꝙ.a. eſt aliquid:ꝛ tm̃ nihil eſt.a.qz omnis homo eſt aliquid: ꝛ nihil eſt oĩs homo.Et ſi arguitur ſic.a.eſt aliquid:ergo aliqd eſt.a.p conuerſionẽ ſimplicẽ:dr̃ ꝙ ipſa propoſitio.a.eſt aliquid explicite non eſt alicuius quantitatis: ſed implicite eſt vniuerſalis affirmatiua cuius cõuerſio eſt per accñs ratione ſubiecti impliciti:ꝛ non expliciti.vz.aliquid eſt hõ:ſicut iſta:ſp fuit homo:non conuertitur in illã:homo fuit ſp: ſed in illã:homo fuit aliquo tpe.Etiã ꝛcedit ꝙ.a.videt.b. ꝛ tm̃.b.nõ vr̃ ab.a.(ſuppoſito)ꝙ oĩs homo videat ſe: ꝛ nõ aliã.ꝛ.a.conuertatur cuz illo termino omnis homo ꝛ.b.cũ illo termino homo. Nec valet ſi dicitur hoc.a.videt.b.eſt actiua illius paſſiue.b.videt ab.a.ergo ab vna ad reliquã (valet ꝛña)qz cũ ly.b.in ꝑ^a ſtet confuſe tm̃:ꝛ in ſcꝺa determinate.nulla illaꝫ eſt actiua:vl' paſſiua alterius: ſicut nec illa promitto tibi denarium eſt actiua illius paſſiue: denarius promittitur:ſz paſſiua illius.a.videt.b.eſt illa ab.a.videtur.b.ſicut paſſiua illius.promitto tibi denariũ eſt illa: ame ꝓmittitur tibi ꝺnarius:ꝛ actiua illius paſſiue.b.videt ab.a.eſt iſta.b.videt.a.ſumendo.b.in obliquo.ꝛ.a.in recto: ſicut actiua illius paſſiue:denarius ame promittitur eſt ꝟ actiua:denarium promitto.ita ꝙ termini ſupponant ſemper vniforꝛ in actiua ꝛ in paſſiua. ¶ Ad ſecunduz negatur cõſequentia(etiã ad probationem)dicitur:ꝙ ille non ſũt ſingulares illius vniuerſalis:ſed illius.omnis homo ē ipſe met:volendo ꝙ relatiuum maſculini generis femininum concipiat relatum ad terminum vtriuſqz ſexus:huius vero omnis homo ē omnis homo:ſingulares ſunt iſte homo eſt omnis homo:ꝛ ille homo eſt omnis homo.quarum q̃lz eſt falſa. ¶ Ad tertium negatur 2ª pars antecedẽtis(ꝛ ad probationem)negatur conſequentia.quia in antecedẽte.nemo tenetur infinite:ꝛ in cõſequente negatiue.Summo hic negationem ſtare infinite quãdo non negat vbum principale:ꝛ negatiue.quando negat verbum principale: nec ſimilitudo adducta eſt ad propoſituz.qz negatio tranſcendens cũ termino cathegorematico ſimplici: poteſt fa-

Ad 4^m arg^m

tere terminum infinitũ.non autem cũ termino sincathe^co nec aggregato ex termino cathegoremate ⁊ sincathegoremate vt vult Ari.primo pyhermenias:ideo in illa:non homo est aliquid:lynon:dicitur teneri infinite: ⁊ non in illa: nõ omnis homo est aliquid:ex quo nihil ꝑcedet restrigens ad fini^em.Aliter.n.oppoꝛteret ꝓcedere illas:non oĩs homo est animal:nullus deus ẽ:que tñ sunt impossibiles.Cõsimiliter negatur cõsequentia:alia:q̃ concludit q̃.a.est.a:qꝛ negatio inclusiua in li.a.apte subiecti tenet negatiue. vnde sicut nõ concedit:q̃ nõ omnis hõ est non oĩs homo: ita nõ conceditur q̃.a.ẽ.a.⁊ sicut cõcedit q̃ aliqd est non oĩs hõ: ita ꝓceditur q̃ aliqd est.a. ¶ Ad quartũ negatur añs (⁊ ad ꝓbationẽ) negatur ꝓña:⁊ ad pb̃m (dico vt.s̃) q̃ intẽdit de ꝯnibus terminoꝛũ simpliciter sumptoꝛ habẽtiũ significata adequata in re.vñ quelꝫ illarum est va: hõ non ẽ omnis hõ.homo nõ necessario ẽ homo:de^o nõ contingenter ẽ õs. homo nõ fuit hõ:chymera non est chy^a:⁊ q̃lꝫ illaꝫ est sillogismus ex oppositis in scõa vel i tertia figura (vt liquet i ductiue) isto mõ nullus equus neccessario ẽ hõ:oĩs equus neccessario est homo:ergo homo nõ neccessario est:homo: nullus homo est chymera:quilibet homo est chymera: ergo chy^a non est chy^a:tales autem hõ non ẽ homo:aĩal non ẽ animal.deus non est deus:false sunt:sicut syllogismus expositurus in secũda:vel in tertia figura:que habẽt oẽs conditiões q̃s subintelligit Ari.in his.n.negat idẽ a seipso bñs significata in re:absq̃ deteriatione ⁊ ãpliatione:vt dictũ ẽ.

¶ Secunda pars principalis.

Omnis homo est oĩs homo:probat. hõ ẽ oĩs homo. g̃ ⁊c.añs probat q̃drupliciter:⁊ pbat sic:h̃ p positio:oĩs hõ est:homo est.hoc hõ ẽ omnis hõ:sed h̃ est vera omnis hõ est hõ:ergo h̃ est vera:hõ est oĩs hõ: pz ꝓña cũ minori:⁊ maioꝛ probatur.illa ꝓpõ omnis hõ est homo est: isti q̃tuoꝛ termini:omnis hõ est hõ:⁊ isti q̃tuoꝛ termini oĩs homo ẽ homo:sunt isti termini quatuoꝛ hõ est oĩs homo:sz isti quatuoꝛ termini hõ est oĩs homo sunt h̃ indefinita: hõ est omnis hõ:ergo ap^o ad vltimũ.ista vl'is est h̃ indefinita. prima pars añtis pz supponendo ad pñs:q̃ totũ sit sue partes:secunda pars est ẽt nota:qꝛ soꝛ.⁊ plato:sunt plato ⁊ soꝛ.

3ª vero declarat ponendo:q̃ soꝛ.concipiat illos termios modo recto:intelligendo ꝑ eas:q̃ oĩs homo est hõ:⁊ plato mõ retrogrado:q̃ hõ est omnis homo:quo admisso:nõ apparet q̃re illi termini sint illa vl'is:⁊ nõ illa indefinita:⁊ eꝯ.

¶ 2°.homo ⁊ omnis homo sunt idẽ.g̃ homo ẽ oĩs hõ: patet ꝓña:⁊ añs probatur:homo ⁊ omnis hõ sunt idẽ vel nõ idẽ. sz nihil qõ est homo ⁊ oĩs homo sunt non idẽ:ergo homo ⁊ oĩs homo sunt idẽ:pz ꝓña adisiunctiua cum destructione vnius partis ad alterã eius partem:⁊ prima pars añtis ꝑbatur:qꝛ de quolꝫ dicit alterũ ꝯdictorioꝛ incomplexoꝛ:sicut homo ⁊ asinus sunt idẽ:vel nõ sunt idẽ.ita homo:⁊ omnis homo sunt idẽ:vel non idẽ: 2ª pars añtis declaratur: qꝛ si homo ⁊ oĩs homo sunt non idẽ:sit igit iste homo soꝛ.⁊ sequitur:soꝛ.⁊ oĩs homo sunt non idẽ:sz soꝛ.est homo:ergo soꝛ.⁊ soꝛ.non sunt idẽ:pz ꝓña:a superiori distributo ad suuꝫ inferius cũ debito medio.ꝓñs est falsum:igitur ⁊ añs: ⁊ nõ 2ª pars añtis.g̃ prima est falsa. ¶ 3°.omnis hõ est homo: ⁊ eꝯ.g̃ homo ẽ oĩs homo:pz ꝓña: acopulatiua ad alterã ei^o ꝑtem iplicite sumptã:intelligẽdo ad pñs q̃ ly eꝯ:dicat absolutã transpõnẽ terminoꝛ:⁊ añs arguit sic. ille hõ est hõ ⁊ eꝯ:⁊ ille hõ est hõ ⁊ eꝯ: ⁊ sic de singulis: g̃ oĩs homo ẽ hõ ⁊ eꝯ:pz ꝓña:a singularib^o sufficiẽter enũeratis ad suã vl'ez: añs est verũ:igit ⁊ ꝓñs:q̃ añs sit veꝛ (pz) qꝛ quacũq̃ singulari data:illa equalet isti:ille hõ est hõ:⁊ homo est ille hõ sz quelꝫ talis copulatiua est va pro qualꝫ parte.g̃ ⁊c. ¶ 4°. arguit sic.Aliqs hõ est:⁊ qlꝫ hõ est ille:g̃ ⁊c.añs ꝑbat sic.illa ẽ vna copulatiua cui^o ꝑma ꝑs ẽ vera: ⁊ quelꝫ singularis vniuersal scõe partis est vera ꝓp^o ꝑtis.ergo 2^a.pars ẽ vera cum prima parte:patet cõsequentia:quia vniuersalis infertur ex omnibus suis singularibus:⁊ antecedẽs est manifestum:qm̃ quacũq̃ singulari data secunde partis:vt puta:ille homo est ille:ista est vera cuꝫ ista particulari aliquis homo est:qm̃ aliquis homo ẽ:⁊ ille homo est ille:quocũq̃ demonstrato. Consimili argumẽto posset probari:q̃ aliquis homo est:⁊ nullus homo est ille:qꝛ quelibet singularis partis secunde est vera cũ prima parte:vt aliquis homo est: ⁊ soꝛ.nõ est ille:⁊ aliquis homo est:⁊ plato non est ille.

In contrarium arguit sic.h̃ nõ est oĩs homo tedemõstrato:⁊ hoc ẽ hõ:g̃ homo non est omnis homo:patet cõsequentia a resoluentibus ad resolutũ:⁊ antecedens est verum:ergo ⁊ cõsequens similr: sed consequens est contradictoꝛium sophismatis ergo sophisma est falsum.

Circa primam rationem pono quatuoꝛ conclusiones: quarum prima est ista.Aliquæ ꝓpositiones inuicem ꝓuertuntur: quarũ vna non potest esse falsa: ⁊ alia potest esse falsa:absq̃ noua impositiõe: probatur.ille propositiones conuertuntur:omnis homo ẽ homo:⁊ omnis homo est homo:quarum prima sit in scripto:⁊ alia in mente naturaliter significans:sed h̃ que est in mente non potest eẽ falsa:quia omnem hominez esse hominem nõ potest esse falsum:nec illa potest aliter significare:ex quo naturaliter significat.ergo ⁊c.illa autem que est in scripto potest esse falsa:quia per trãspositionem situalem terminoꝛum: ista potest esse h̃ indefinita:homo est omnis homo:quo posito: h̃ indefinita est falsa:que fuit illa vniuersalis absq̃ noua impositione:qꝛ ex hoc non imponitur illã vel aliquem suoꝛũ terminoꝛum aliter significare: immo idem significat iam: q̃ ab eterno significasset. ¶ Secũda conclusio.a.propositio erit.b.propositio:⁊ tamẽ adequatũ significatũ.a.nunq̃ erit adequatũ significatum.b.probatur:ponẽdo q̃ illa vniuersalis omnis homo ẽ homo sit.a.⁊ illa indefinita homo est omnis homo sit.b.consurgẽs ex mutatione terminoꝛũ (⁊ patet) q̃.a.ꝓpositio erit.b.ꝓpositio:qꝛ illi quatuoꝛ termini erunt.b.ꝓpositio:⁊ illi quatuoꝛ termini sunt.a.propositio.g̃ ⁊c. 2^a pars cõclusionis declarat:nam significatum adequatũ.a.est omnem hominẽ esse hominẽ:⁊ significatũ adequatum.b.erit hominẽ esse omnem hominẽ:sed omnẽ hominẽ esse hominem nunq̃ erit hoĩem esse omnez hominem:sicut nec homo erit omnis hõ:ergo ⁊c. ¶ Tertia conclusio.aliqua ꝓpositio neccessaria fiet impossibilis:⁊ tamẽ nullũ suum adequatũ significatum fiet impossibile: patet prima pars:quia.a.propositio ẽ necessaria: ⁊ fiet.b.propositio impossibilis:dato:q̃ non sit possibile nãliter aliquẽ hominem:nec aliq̃ hominẽ esse omnẽ hoĩem. 2ª pars declaratur:qm̃.a.nũq̃ habebit pro suo adequato significato nisi omnem hominẽ esse hominẽ:aut hoĩem esse omnem hominem:sed primum nunq̃ fiet ipossibile:qꝛ semp erit: possibile:⁊ scõm nunq̃ fiet impossibile:qꝛ semper erit ipossibile:g̃ ⁊c.Et si non placet hoc exemplum:ponatur:q̃.a.sit h̃. omne aĩal est animal:que aliquãdo erit ista:aĩal est omne aĩal:⁊ habetur intentũ. ¶ Quarta ꝑ:significatũ.a.⁊ significatum.b.erunt in quolibet instanti futuro duo significata ⁊ tñ.a.⁊.b.in nullo instanti erunt secunde propositiones: ꝑma pars patet:quia oẽm hominem esse hoĩem:⁊ hominez esse omnem hoĩem semp erunt duo significata.vnum verum: ⁊ aliud falsum. 2ª pars sequitur ex casu priori:qꝛ in quocũq̃ instanti illi quatuoꝛ termini erunt.a.propositio:ĩ eodem non erunt.b.propositio:⁊ econtra:aliter in aliquo ĩstanti.a.propositio esset.b.propositio:qõ est impossibile: sz enim in aliquo instanti.a.erit.b:non tamen est possibile.a. esse.b.sicut album erit nigrum:non tamen est possibile. album esse nigrum.Consimiliter dicatur:q̃ significata.a.⁊.b. sunt inuicem incompossibilia:⁊ tamen.a.⁊.b.non sunt in

compossibilia:qz hoīem esse omnem hoīem:z oēm hoīem esse hoīem sunt inuicē incōpossibilia:cū vnū sit necessariū z altez sit impossibile(vt suppono)grā disputatōnis:sz qz illi q̄tuoz termini non sunt inuicē incōpossibiles:z illi sūt vel erunt.a.z.b.ideo.a.z.b.inuicē non sunt icompossibilia. Jdeo ꝛcedit:q̄.a.z.b.erunt:qm̄ non erunt ꝓpositōnes pertinentes:nec impertinentes:qz in aliquo instanti futuro.a.z.b.erunt:in quo.a.z.b.non erūt propositiones:sz solū vna ꝓpositio:nec sequitur.a propositio erit:z.b.propositio erit z nunq̄z erit ita q̄.a.ꝓpositio est.b.ꝓpositio:g̃.a.z.b.erunt propōnes:qm̄ isti q̄tuoz termini non sunt:nec vnq̄z erūt ꝓpositiones:nā isti quatuoz termini nunq̄z erunt nisi in aliq̄ instāti:sz in nullo instanti isti termini erunt plures propositiones:sed solum vna propositio:ergo ꝛc.

Ad ꝓm argum

Ad primum dicitur:q̄ si illi q̄tuoz termini sunt illa vlis:oīs homo est hō: non sunt illa indefinita: hō est omnis hō:z eō. Et cuz ponitur illos terminos poni in pariete:per quos ordine ōrio concipiant soz.z plato(dicitur)q̄ si illi quatuoz termini incipiunt asigno vlī fm cōem modum scribendi:q̄ sunt illa vlis:z non illa indefinita:si aūt incipiant ab illo termino hō:tunc sunt vna indefinita:z ñ vlis:nec est cura de ꝛceptione illozum: qm̄ solum sequit:q̄ soz.concipiat vnā vlem per terminos illos.z plato vnā indefinitam mentalē:in scripto autez isti termini non sunt nisi vna propositio:si.n.soz.per illā:chy^{a}ē concipiet chy^{am} esse:z plato deum esse:nō tñ ꝓp hoc sequtur illam:chy^{a} est eē verā z falsam:sz solū sequitur illos terminos in mente habere duas propositiones:quaz vna est vera z altera falsa:illa aūt in scripto sp remanet falsa. ¶ Et sic arguitur de illis quatuoz terminis in mente:vbi non est situs:nec ordo:q̄ non est rō:q̄re sint aliqua vlis quin ꝑ idē sint vna indefinita:z eō.quo cōcesso habeo intentum q̄ illa vlis in mente:oīs homo est hō:ē illa indefinita homo ē omnis homo(Dicit)q̄ lz in mente non sit situs:tñ ē ordo intellectus affirmandi:vel negandi vnū conceptū de altero:alteri oīs terminus significatiuus in propositione mentali esset indifferenter subiectum vel predicatum:qō ē falsum. Jdeo illud est subiectum in mēte de quo intellect^{o} facit aliquid de altero predicari:illud autem est predicatuz qō intellectus facit de altero p̄dicari.iuxta sententiā Aꝓ. primo priozuz:z cum signum vniuersale sit actus distribuens:si tali signo intellectus distribuit subiectum:illi q̄tuoz termini sunt propositio vniuersalis:si vero distribuit predicatum:tūc sunt propositio indefinita. ¶ Ad z^{m} negatur antecedens(z ad probationem)negatur cōsequentia:nec semper adisiunctiua affirmatiua:cū destructione vni^{o} partis ad aliam partem est bona cōsequentia:qz non sequitur omnis homo currit vel sedet:sed non omnis homo currit: ergo omnis homo sedet:nam posito:q̄ medietas hominū curreret:z alia medietas sedeat:est antecedēs verum:z cōsequens falsum. Et ad regulam dicitur: q̄ intelligitur de disiunctiua ꝓpotetice z non cathegorice probabili: modo quelibet talis.homo z omnis homo sunt idem: vel sūt non idem:omnis homo currit vel sedet:est disiunctiua cathegorice probabilis:propter dependentiam secunde partis a prima:ex quo enim sunt duo verba principalia:sequit q̄libet illarum esse ꝓpothetica. Jntelligēdum tñ: q̄ si arguitur sic:homo z ille homo sunt idē:z homo z ille hō sunt idē:z sic de singulis.ergo homo z oīs homo sunt idē:negatur consequentia: qz arguitur apluribus supponentib^{o} determinate ad vnam determinatā:sicut hic homo ē ille homo:z homo est ille homo:z sic de singulis.ergo homo ē oīs homo:z licet contingat descendere ad terminum discretū per sua singularia:non tñ termino stante determinate precedente:sed solum discrete illo modo.tu es ille homo:z ille homo:z sic de singulis.ergo tu es omnis homo:sicut ab inferiori ad suū superius affirmatiue sine signo ē bona ꝛ^{a}.z tamen non seqtur: homo currit:ergo animal disputat. qz debet argui respectu predicati eiusdē:z ita ascendendo ad singularia per terminum distributiuuz.debuit argui respectu eiusdem suppositi: vt homo est ille homo:z idez homo est ille homo:z idem homo est ille homo:z sic de singulis: ergo hō est omnis homo:consequentia est bona:sed quelibet pars antecedentis est falsa preter primam. ¶ Ad tertium negatur antecedens(z ad probationem)nego consequentiam:quia aut arguitur ratione totius propositionis: aut solum ratione prime partis: primo modo nō arguitur a singularibus ad vniuersalē:qz illa est vna copulatiua nullius quātitatis. Si autem arguitur z° modo:iterum negatur consequentia:qz sic arguendo.z^{a} pars copulatiue debet significare idem cum singularibus z vniuersali:qualiter ñ est in proposito:quia cum vniuersali significat hominē esse omnem hominem:z cum singularibus soltum homines esse illum hominem:z quia ly eō:non significat nisi per dependentiam ad aliud(oportet)sumere cum singularibus propositionem cōuertibilem cum ly ecōuerso: coniuncto propōni vlī.isto mō:ille hō est hō:z hō est omnis homo:z ille hō ē hō:z hō est oīs hō z sic de singulis:z iam pz aīs esse falsum propter falsitatem illius:homo est omnis homo. ¶ Ad quartum dicitur:q̄ cōsequentia non valet(quia dato)q̄ soz.sit omnis homo masculus:est aīs verum z consequens falsum:tamen negatur aīs. qz significat asserti ue aliquem hominem esse quēlibet hominem(z ad ꝓbationem)nego q̄ quelibet singularis secunde partis est vera cum prima parte:quia hec copulatiua ē falsa:aliquis homo est:z soz.est ille:z plato est ille:z sic ō singulis.nec argumentum plus probat nisi q̄ q̄libet singularis secunde partis est vera cum prima parte:vel cum aliqua sibi cōsimili. qm̄ in sumendo singulares illius:sumuntur diuerse particulares cōsimiles prime parti. Et si ponatur q̄ omnes singulares illius vniuersalis scribantur cum prima parte simul:dicatur tunc q̄ vna singularis sit falsa:sed quacunq̄ signata dubitetur an illa sit falsa. vnde impossibile est q̄ ambo relatiua eque primo referantur in suum aīs. sed vnum mediante alio. Jdeo si illa: plato est ille: dependet a particulari mediāte illa:soz.est ille(conceditur hec)soz: est ille:z negatur illa:plato est ille.si autem econuerso.concedatur ꝗ:plato est ille.z negatur illa:soz.est ille. vnde quelibet illarum singularium potest esse vera cum prima parte:sed non est possibile q̄ quelibet illarum sit vera cum eadem prima parte. Jtem si dicitur:q̄ si ille singulares simul sumpte cum illa particulari nō sunt singulares illius vniuersalis: quia predicata non conuertantur. eo q̄ prima singularis significat solum soz.esse aliquem hominem:z secunda significat platonem esse aliquem hominem qui est soz.(dicitur)q̄ nō oportet in materia relatiuozuz p̄ta singulariū esse similia: vel ꝓsimilia(vt bene patuit de illa) omnis homo est ipsemet. Consimiliter dicatur ad illaz copulatiuam: aliquis homo est:z nullus homo est ille:q̄ ipsa est falsa:z omnes singulares secūde partis sunt vere cū prima parte preter vltimam. Et si ex his cōcluditur q̄ duo cōtraria in materia naturali sunt simul falsa.s.secūde partes illarum copulatiuarum:negatur consequentia.qm̄ illa nō sunt contraria:ex quo predicatū nullibi distribuitur:sz supponit determinate:sicut suum antecedens.ꝛc.

Ad 2^{m}

Ad 3^{m}

Ad 4^{m}

obiectō

Rñsio

¶ Tertia pars principalis.

Omnis homo est omnis homo: probatur:soz.est oīs homo:ergo ꝛc:antecedens arguit q̄druplr:z primo sic.Soz. est alius a soz.ergo per idē soz.est omnis homo. arguitur aīs:soz.est ille hō:demonstrato platone alio a soz:ergo soz.est aliud a soz.pz consequentia:ex quo demonstratur alius a soz.antecedens probat sic: nā si demōstrato

Ad 1^{m} arg

Ad 2^{m}

Ad 3^{m}

platone alio a sor. sor. ē ille hō. ergo sor. ē ille homo demōstrato plone alio a sor. (pz ꝛna) qz arguit ab eodez ad idē: ac si arguēt: hoie currēte risibile currit. g̃ risibile currit hoie currēte: sed añs ꝓbat sic: qm̃ demōstrato platōe alio a sor. sor. ē: aliter ploto nō eēt alius a sor. sz si sor. ē: sor. ē ille hō: qz non pnt esse plres sor. sicut nō pnt esse plres ille hō: cū ita sit termin⁹ singularis sor. sicut ille hō. g̃ a primo ad vltimū demōstrato platone alio a sor. sor. ē iste hō. scdo sor. ⁊ oīs homo nō diferūt: ⁊ sor. ē: ⁊ omnis hō est. ergo sor. ē oīs homo. pz ꝛna assimili: sor. ⁊ plato non dīnt: ⁊ sor. est: ⁊ plato ē. ergo sor. est plato: p̄ª ꝛna pars añtis ꝓbat: qz si non: deē oppo⁷. s. sor. ⁊ omnis homo dīnt: ⁊ arguit sic. sor. ⁊ oīs hō dīnt: sz sor. ē homo. ergo sor. ⁊ sor. dīnt: tenet ꝛna: qz arguit a superiori distributo ad suū iferi⁹ cū debito medio ⁊ ꝛns ē falsuz. g̃ ⁊ añs ⁊ nō ꝓ ꝟa parte. ergo ꝓ p̄ma. ¶ Tertio. Sor. ⁊ nihil aliud a sor. est homo. ergo sor. ē oīs hō: ꝓbat ꝛna: nā si sor. ⁊ nihil aliud a sor. est homo. ergo tm̃ sor. est hō: pz ꝛna: ab exponentibus ad expositū. ⁊ vltra: tm̃ sor. est hō. ergo oīs homo est sor. ab exclusiua ad suā vlem: ⁊ ꝓ ꝛns sor. est oīs hō: p̄mū añs ꝓbatur sic: hoc ē hō demōstrādo sor. ⁊ hoc ē sor. ⁊ nihil alio a sor. ergo sor. ē: ⁊ nihil aliud q̃ sor. est homo: pz ꝛna: a resoluentibus ad resolutum. añs est vez. ergo ⁊ ꝛns. ¶ Quarto. Pono q̃ sor. cōcludāt sibi: ⁊ cuilz homini: ⁊ arguit sic: ꝛcludenti sor. ⁊ cuilibet homini sor. est idē: ergo culibz hōi sor. ē idē: ⁊ per ꝛsequēs sor. est oīs homo: p̄ma ꝛna tenet: ap̄ꝛopositōē de copulato extremo: ad alterā partez: vbi si dicit q̃ tenendo ly ⁊ copulatīe: nō valz argumētū: tunc arguit sic: concludenti sor. ⁊ cuilibet homini sor. est idem. ergo alicui ⁊ cuilibet homini sor. est idem: patz consequenta: ab inferiori ad ad suū superius sine impedimēto: ex quo seqt̃ iam diuisitie: q̃ cuilibet hōi sor. est idem: qz ly ⁊ hic nō potest aliter teneri q̃ diuisiue. Sed p̄ncipale antecedēs arguit sic: naz huic sor. est idem demonstrato sor. ⁊ hoc est ꝛcludēs sor. ⁊ cuilibet homini. ergo ꝛcludēti sor. ⁊ cuilibet homini sor. est idez pz ꝛsequentia: qz est sillogismus resolutorius: antecedens est verum. ergo ⁊ consequens.

Ad oppositum arguitur sic. Omnis homo ē omnis homo. ergo nihil ē homo q̃ illud sit omnis hō: pz consequentia: ab exposita ad alteraz suarum exponentium: consequens est falsum. ergo ⁊ antecedens quod est sophisma.

Circa p̄maz rationē pono quatuor cōclusiones: quarū p̄ma est illa. Non ex eo aliquis homo est sor. qz voceē sor. pz: qz aliter aliqs hō posset esse asin⁹: ⁊ tu posses eē deus: quia aliquis homo poterit vocari asin⁹: ⁊ tu poteris vocari deus: non etiā ideo aliquis homo ē sor. quia vocatur tali ꝓpꝛio nomine sor. cum hoc nomē leo: sit nomen ꝓpꝛium alicuius. Juxta illud sancte leo ora pro nobis: ⁊ tm̃ illud cui illud nomen appꝛopꝛiat̃ non est leo. ¶ Secunda cōclusio. Aliqua talis ꝓpositio hoc ē sor. in voce vel in scripto est vera: ⁊ quelibz talis in mēte est falsa: ꝓbatur ponendo q̃ sor. ⁊ plato sint: ⁊ q̃ ille qui est sor. vocetur plato: ⁊ ille qui est plato vocetur sortes ab omnib⁹ ⁊ a nullo dicatur plato: illo posito hec est vera ī voce vel in scripto. hoc ē sor. demonstrādo illū qui est plato ⁊ hoc ratione impositionis: sicut illa esset vera: hō est asin⁹: si poneret̃ ly asin⁹ nihil significare nisi hominē: ⁊ q̃ illa mētal sit falsa hoc ē sor. mānifestū est: qz per subiectū illius mānifestaret̃ plo: ⁊ p̄dicatum nō significat nisi illū qui est sor. g̃ illa ꝓpositio significat assertiue illū qui ē sor. esse illū qui ē plato: sz hoc ē īpossibile: qz illa propositio mentalis naturaliter significās est īpossibilis: sicut hec mentalis hō est asinus: semper est impossibl: quantūcunq̃ aliqua talis in voce vel in scripto esset vera. ¶ Tertia cōclusio. Illa cōsequētia nō valz hoc ē sor. ergo est sor. ⁊ tamē hec est vera. hoc est sor. ergo hoc est plato: dato: q̃ cuislibz illaz antecedēs sit in scripto vel in voce: ⁊ cōsequēs in mente naturalr significās: isto posito: antecedēs ꝓme consequentie est vez semper demonstrādo per subiectum platonē: ⁊ tamē ꝛns est falsuz. ergo illa ꝛna nō valz. ꝟa vero ꝛna tenet: qz antecedens eius semper subordinat̃ ꝛnti eiusdez: qz nō significat hoc esse sor. sed solum hoc esse platonē: vnde si hec. homo ē asinus: conuerteret̃ cum illa: homo est hō: consequētia nō valeret: hoc ē asinus. g̃ homo est asinus: antecedēte existente vocali vel scripto: ⁊ consequente mentali: nec antecedens subordinatur cōsequenti: sed huic: homo ē homo: vel alteri cōuertibili cum illa: sicut nec significaret hominem eē asinū: sed hominē esse hominem: aut cōuertibilem cum illa. Dico igit̃ q̃ ꝟ ꝛna est bōa. hoc est sor. ergo hoc est sor. si tam añs q̃ cōsequēs significet naturalr: vel ad placitū: vbi aūt añs significat ad placituz ⁊ ꝛns naturaliter: ꝛns non valz. Et si arguit̃: q̃ aliqua cōsequētia non erit bona: ⁊ tamen contradictoriū ꝛsequētis repugnat antecedēti formalr: qz hec duo formalr repugnāt hoc est sor. ⁊ hoc non ē sor. Dicitur q̃ formalr repugnant si ambo ad placitum significent: vel ambo naturaliter: sed si vna significat ad placituz: ⁊ alia naturaliter: nō repugnāt: sicut nec ille hoc est plato: ⁊ hoc non est sor. modo p̄ma nō significat nisi hoc esse platonem: qm̃ bene sequitur hec est vera: hoc est sor. ⁊ hoc non est sor. ergo nō significat hoc eē sor. ⁊ qm̃ per subiectum demonstratur plato: sequitur q̃ illa significat hoc esse platōem. Consimiliter dicatur ad aliā hoc est plato demonstrando sor: q̃ ipsa est vera: non tamē significat assertiue: hoc esse platonem: ex quo hoc nō ē plato: sed hoc esse sortez ⁊ non subordinatur illi hoc est plato sed illi hoc est sortes. ¶ Quarta conclusio. Si sortes est terminus communis nulli conceptui simplici naturaliter significanti subordinatur (patet) qm̃ talis omnis ꝛceptus sor. naturalr significans: est cōceptus mere singlaris: sicut hoc pronomē hoc. vnde sicut ly canis equoce sumptus nō subordinatur alicui ꝛceptui naturaliter significāti. sed pluribus collectiue quorum vnus significat canē latrabilem: alius canē mari⁷: ⁊ alius canez celestem: ita ly sor. si fuerit terminus cōis equiuoce significat plres homines: vnū sub ratiōe qua ē ille hō: ⁊ aliū sub rōne qua ē ille alius hō: nec subordinat̃ vni ꝛceptui naturalr significāti: sz plibus coniuncti. s. oībus illis qui significāt res denominatas hoc nomie sor. ¶ Ex illa ꝓne sequit̃. q̃ sicut ista ꝛna nō valz. Omnis canis currit: celeste sidus ē canis. g̃ celeste sidus currit: ꝓpter equiuocationez ꝟz Azz. p̄mo elencoꝝ: ita nō sequit̃: omnis homo currit. a. ē sor. g̃. a. currit: nam posito q̃. a. ⁊. b. sint omnes sor. ⁊ sedeat. a. b. vero currente: est antecedens verum sine consequente ratione equiuocationis: nā in maiori non supponit ly sor. nisi pro sorte. b. ⁊ in. b. maiori supponit ly sor. pro. a. sor. quia tale equiuocum semper limitatur ab altero extremo si fuerit potens restringere. ¶ Intelligendum tamē q̃ intellectus habet duplicem ordinem terminorum. s. significantiū ad placitum in quo ponunt̃ equiuoca ꝓpꝛyssime sumpta: sicut in voce vel in scripto: ⁊ significātiuz naturaliter in quo nō ponunt̃ huiusmodi equiuoca. sor. igitur vt est terminus cōmunis ponitur in p̄mo ordine. vt autē est terminus singlaris ꝛuertibil cum ꝓnomine demonstratiuo ponit̃ in secūdo ordine.

Ad primuz dicitur q̃ sor. nō ē alius a sor. (⁊ ad ꝓbationē) sor. ē ille hō demonstrato plone alio a sor. g̃ sor. est alius a sor. Rñdetur q̃ si ꝓ ly ille demonstraret̃ sor. ꝛna nō valz. si aūt demōstratur alius a sor. ꝛna ē bona: ⁊ negat̃ añs (⁊ ad ꝓbationem) negat̃ consequentia vltima: sor. est. ergo sor. est ille homo: que tamen concederet̃ si sor. esset terminus singlaris. Unde sciendum q̃ ly sor. dupliciter sumitur: vno modo pro indiuiduo nominato: ⁊ sic est terminus communis. alio modo pro īdiuiduo signato: ⁊ sic est terminus mere singularis conuertibilis cuz pronomine demonstratiuo. vnde sicut ly homo habet terminuz cōuertibilē cum eo qui dicitur passio eius: ita ly iste homo

demõstrãdo sor.hz ꝓpriã passionẽ cũ eo ꝛuertibilem q̃ dr̃ sor.sicut g̃ hõ:ꝛ risibile se hñt vt subm ꝛ passio:ꝛ ex hoc nihil põt esse risibile nisi hõ:ita ille hõ ꝛ sor.se hñt vt subm ꝛ passio:ita q: nihil põt eẽ sor. nisi ille hõ demonstrando sor. sicut ergo non pñt eẽ plres ille hõ:ita nõ pñt eẽ plures sor. Idẽ sentio de illo terio plo:q̃ ẽ passio ꝛuertibilis cũ ly ille
p^m cor^m hõ demonstrãdo platonẽ. ¶ Ex qb⁹ seqt̃ p. Q̃ pñt eẽ plures franciſci:ꝛ plures roberti:non tñ plures sor.nec plures platones:qꝛ franciſcus ꝛ robert⁹ sunt atota cõitate indiui⁹ noiata:ſz non sor.ꝛ plato:imo solũ accipiũt̃ vt idiuidua signata iportãtia solũ idiu⁹:quoꝝ vnum fuit magiſter platonis:ꝛ aliud magr̃ Ari. Et vbi iã repient̃ p ipõnem sor.ꝛ pla. vt idiui⁹ noiata ẽ ꝛcedẽdũ q̃ pñt eẽ platones plres: ꝛ plu-
z^m cor^m res sor. ¶ z° seqt̃.q̃ sicut illa ꝛña non valz tu scis hoc esse hoiez.g̃ tu scis hoc eẽ risibile:non obstãte q̃ sint oio idẽ:hõ ꝛ risibile:ita ꝛ ꝛña nõ valz.tu scis hoc eẽ illũ hoiez.g̃ tu scis hoc eẽ sor.lz ꝛuertãt̃:ꝛ sint idẽ oino sor.ꝛ ille hõ: qꝛ sic̃ possuz ignorare ꝓpriã passionẽ hois:ita possuz ignorare ꝓpriã
Nõbile passionẽ illi⁹ hõis. ¶ Preterea arguñtũ ẽ nõdũ.q̃ duplrẽ demõstratis. s.itellect⁹:ꝛ sensus.p^a demõstratõe ita demõstrãt̃ ea q̃ non sunt:sicut ea q̃ sũt:ſz ꝟa demonstratione demonstrãt̃ solũ ea q̃ sũt.p^b demonstratõe negat̃ illa cathe^ca demr̃ato platõe alio asor. sor.ẽ:sicut negat̃ illa ꝛditiõalis: si demr̃at̃ ali⁹ asor.sor.ẽ: eo q̃ ly demr̃at̃ ampliat vsq̃ ad itelligibilia.stat.n.q̃ sor.sit:ꝛ q̃ demr̃atur vn⁹q̃ ẽ itelligibilis ali⁹ asor.ſz demr̃atione ꝟa ꝛñter taz illa ꝛditionalis q̃ ista cathe^ca. Et si ex ista: demr̃ato platone alio asor.sor.ẽ inferat̃ ista:demonstrato platone sor.ẽ:negat̃ ꝛña.sicut non seqt̃ si demr̃at̃ plto alius asor.sor.ẽ.g̃ si demr̃at̃ plato sor.ẽ: nã ab iferiori ad suũ superi⁹ cum nota ꝛditionis fallit ꝛña.
Ad z^m argu^m ¶ Ad z^m.negat̃ quelibz illaꝝ:sor.ꝛ ois homo differũt:sor. ꝛ ois homo non differunt:nec ꝛtradicunt:sicut nec iste:sor. omnis homo ẽ:ꝛ sor.ois homo non ẽ:qꝛ ly homo vtrobiqz stat distributiue:sed ꝛtradictoriũ prime:ẽ sor.homo nõ est: ꝛ cõtradictoriũ ꝟe est sor.homo est. Alys aũt de copulato extremo dat̃ ad ꝑsens ꝛtradictoriũ p negationẽ prepositã
Ad 3^m toti:qꝛ alias hãc materiaz diffusius pscrutabor. ¶ Ad 3^m nego illã:sor.ꝛ nihil aliud asor.ẽ.hõ(ꝛ ad ꝓbationẽ) nego consequẽtiã:qꝛ in antecedẽte ly nihil tenet̃ ifinite:ꝛ i ꝛñte negat:ue:vnde sicut nõ seqt̃:hoc ẽ ens : ꝛ hoc ẽ nullus de⁹. ergo nullus de⁹ est ens:ita nõ valz ꝛña ꝑdicta:aliter oporteret ꝛcedere:q̃ sor.ꝛ nullus ali⁹ asor.nihil rñdẽt:ꝛ tñ multi homines mihi rñdẽt:ꝛ q̃.a.propositio:ꝛ nulla alia ab.a. ꝓpositione ẽ ꝓpositio:ꝛ tñ.b.ẽ cõtradictoriũ.a. Itẽ q̃ omnis homo currit:ꝛ tamẽ aial ꝛ nihil qõ ẽ homo currit. Itẽ sor. ẽ aliud q̃ plato:ꝛ nihil aliud q̃ plato:ꝛ tñ sor.nõ ẽ plato. Et q̃ tu es aliud q̃ de⁹:ꝛ nihil aliõ q̃ de⁹:qꝛ tu es:ꝛ de⁹ est:ꝛ nihil aliud q̃ de⁹ est:sed tu non es de⁹:ꝛ nihil aliud q̃ deus.ergo tu es aliud q̃ de⁹:ꝛ nihil aliud q̃ deus(pz ꝛña) ab exponentibus ad expo^m:prima pars est nõ de se:ꝟa pbatur vt supra hoc ẽ demr̃ando deũ:ꝛ hoc ẽ deus:ꝛ nihil aliõ q̃ deus.g̃ ꝛña(pz)a resoluuẽtib⁹ ad resolutã: tertia ps est nota:qꝛ suũ ꝛtradictoriũ ẽ falsum.s.tu es de⁹: ꝛ nihil aliud q̃ deus. Intelligẽdũ tñ q̃ si qs vellet illã ꝓpositionẽ cõcedere:sor.ꝛ nihil aliud a sor.est homo:ꝛ ꝛñter omnes cõclusiones adductas:negaret illã ꝛñam:sor.ꝛ nihil aliud asor. est homo.ergo tñ sor.est homo:nec arguitur ab exponentibus ad expositũ:qꝛ exponẽtes exclusiue non dant̃ p ꝓpositiones de co^to ex^mo sed p copulatiuã isto mõ sor.est hõ:ꝛ ni-
Ad 4^m hil aliud asor.ẽ hõ quaꝝ ꝟa est falsa. ¶ Ad 4^m dr̃:q̃ ꝟa ps copulati ꝑt regi aparticipio:aut anota idẽptitatis:ꝑmo mõ ꝛcedẽdo istã.ꝛcludẽti sor.ꝛ cuilz hõi sor.ẽ idẽ. ex q̃ nõ seqt̃ q̃ cuilz hõi sor.fit illõ p mutationẽ regis. Et ad regulã dr̃: q̃ ex q̃ ꝟa ps regit̃ aparticipio totũ copulatũ tenet̃ colectiue: ꝛ p ꝛñs non valet ꝛña.sicut nec illa:hominẽ videntẽ sor.ꝛ platonẽ tu vides.g̃ tu platonẽ vides:deide cũ arguit̃ ꝛcludẽti sor.ꝛ cuilz hõi sor.est idẽ.g̃ alicui hõi:ꝛ cuilz hõi sor.est idẽ.negat̃ ꝛña:nec ab inferiori ad suũ superi⁹ valz argumẽtũ nisi cetera sint pia. mõ mutat̃ regimen eo q̃ ꝟa ps copulati in antecedente regitur aparticipio:ꝛ in cõsequente de necessitate anota idẽptitatis. deinde ab inferiori ad suuz superius ratione partis ;exstremi(fallit cõsequẽtia)qꝛ nõ sequit̃:tu es apparẽs asinus.g̃ tu es aliqualis asinus : tu es dominus platonis.ergo tu es aliqd platonis:ꝛ ita arguitur ĩ ꝓposito:qm̃ totũ copulatum ẽ subiectum(admisso)q̃ ꝟa ps regatur aparticipio.vbi vero.a.nota idẽptitatis:secũda pars copulati regatur negatur illa:cõcludenti sor.ꝛ cuilibz homini sor.est idem(ꝛ ad probationẽ)negatur cõsequentia ꝓpter variationẽ regiminis:vnde ex quo secunda pars copulati regat̃ anota idemptitatis ipsa se tenet aparte predicati:quamobrem debet sic argui:huic ꝛ cuilibet homini sor.ẽ idem:demonstrãdo sor:ꝛ hoc est cõcludens sor. ꝛ cuilibz homini. g̃ concludẽti sor.ꝛ cuilibz homini sor.ẽ idez: ſz maior est falsa. Ex quib⁹ sequit̃:q̃ illa duo stãt simul cõcludenti sor.ꝛ cuilibet homini sor.ẽ illud:non cõcludenti sor.ꝛ cuilibet homini sor.est idem:nec inuicẽ cõtradicũt (dato) q̃ in vna regitur secũda pars copulati aparticipio:ꝛ in alia anota idemptitatis quare ꝛce.

¶ Quarta pars principalis.

Omnis homo ẽ omnis homo ꝓbatur:tu es omnis homo:igitur antecedens ꝓbatur:tu es sor.g̃ tu es omnis homo:antecedẽs arguitur:tu eris sor.ergo per idem tu es sor.antecedẽs ꝓbatur ponendo q̃ tu eris omnis homo p totã illam horã:ꝛ q̃.a.erit mediũ instãs.eiusdẽ hore:ꝛ q̃ sor.generabit post centũ annos:illo posito arguit in.a.instanti tu eris omnis homo:sor. erit homo. ergo in.a. instanti tu eris sor.(patet cõsequẽtia)a superiori distributo ad suum inferius cuz debito medio.minor est nota ex casu:ꝛ maior ꝓbatur:qm̃ in.a.instãti tu eris homo ꝛ i.a. instãti nihil erit homo qn tu eris illud.ergo in.a.instanti tu eris omnis homo(patz consequentia)ad exponentibus ad expositum:antecedens est verum.ergo ꝛ consequens. ¶ Secũdo. Tu es omnis homo alicubi.ergo tu es omnis homo (patet consequentia)qꝛ exponentes antecedẽtis inferunt exposita consequentis:nam sequitur:tu es hõ alicubi. ergo tu es homo:ꝛ sequitur:nihil est homo alicubi quin tu es illud.ergo nihil est homo quin tu es illud(patet ꝛsequẽtia) quia necessario omnis homo est alicubi:sed antecedẽs ꝑncipale arguitur sic : tu es omnis homo hic. ergo tu es omis homo alicubi(patet consequẽtia)ab iferiori ad suum supius stans confuse tñ mobiliter:eo q̃ signum vniuersale affirmatm̃ terminũ se sequentẽ immediate distribuit: ꝛ mediate se sequentẽ confundit confuse tñ:antecedens declaratur:tu es homo hic:ꝛ nihil est homo hic quin tu es illud demonstrando locum in quo tu es adequate.ergo tu es omnis homo hic(patet consequentia)ab exponentibus ad expositum:antecedens est uerum:ergo ꝛ consequẽs. ¶ Tertio Tm̃ tu es homo. ergo tu es omnis homo : añs probatur.aliquo modo tm̃ tu es homo:ergo tm̃ tu es hõ:patet cõsequentia:ab uno cõuertibili ad reliquuz sicut hec . aliquo modo tm̃ tu es omnis homo:ergo tu es omnis homo : patet consequẽtia ꝛ añcedẽs probatur.illo modo tm̃ tu es homo demonstrando modum singularem quo tu es homo. ergo aliquo modo tm̃ tu es homo(ꝛ tenet consequentia) ab inferiori ad suum superius sine impedimento: ꝛ antecedens probatur.illo modo tu es homo:ꝛ illo modo nihil ñ tu es homo.ergo illo modo tm̃ tu es homo: patet cõsequẽtia:ab exponentibus ad expositum.antecedens est verum: quia contradictorium secunde partis ĩplicat contradictionez . ergo ꝛ ꝛñs est verum. ¶ Quarto supposito q̃ sicut terminо trãscẽdenti correspõdet vnus terius singularis sibi soli competens:ꝛ nulli alteri.s.hoc es te demonstrato: ita

verbo substantiuo correspondet vnum verbum significare sibi soli competens ⁊ nulli alteri. ⁊ sit illud verbum. b. ⁊ arguitur sic. tu. b. omnis homo. ergo tu es omnis homo. patz consequētia. ab inferiori ad suū superius affirmatiue sine ipedimēto: ac si argueret: tu curris ī oī loco. g̃ tu moueris ī omni loco: ⁊ aīs arguit sic. tu. b. hō: ⁊ nihil non tu. b. homo quin tu. b. illud. ergo. tu. b. omnis homo: patet cōsequentia: ab exponētibus ad expositum ex quo. b. nulli competit nisi tibi: antecedens est vez. ergo ⁊ consequens.

Ad oppositū arguit sic. Aliqd est hō qd nō ē oīs hō. g̃ nō oīs hō ē oīs hō: pz ꝛña: qz ex cuiusl3 exponētis ꝓdicto° segt̃ ꝓdictoriū expositi: aīs ē verū vt pz p resolutionē. g̃ ⁊ ꝛñs qd ē ꝓdictoriū sophismatl.

Circa primam rationem sit hec p̄ma ꝛclio. Si aliquid erit omnis homo in. a. instanti: illud erit ī. a. instāti oīs homo: ⁊ e ꝗ: ista ꝗ pz: qz quocūqz dato exponētes vni° iferūt exponentes alterius: ⁊ e ꝗ: naz segt̃ hoc erit hō. in. a. instāti. g̃ hoc erit ī. a. instāti hō: ⁊ e ꝗ. Etiā segt̃: nihil erit hō ī. a. istāti qn hoc erit illud. g̃ nihil erit ī. a. instāti hō qn hoc erit illud ⁊ e ꝗ: cōiter. n. ita limitat̃ termin° p determinationem appositam signo sicut ibi: vbi gratia: brunellus ē oīs asin° illius: ⁊ brunellus ē illius oīs asin°: vtrobiqz restrigit̃ ly asin° p ly illi°: ⁊ ille ꝓpōnes iuicē cōuertunt̃ (vt liquet) ita ī ꝓposito: ⁊ ꝛsequēter dicat̃: qꝫ ille ꝛuertūt̃: tu es oīs hō hic: ⁊ tu es ꝗ oīs hō: tu es oīs hō isto mō: ⁊ tu es isto mō oīs homo. Ille tū non ꝛuertūt̃: tu es aliquo mō oīs hō: ⁊ tu es oīs hō aliquo modo: tu es alicubi oīs hō: ⁊ tu es oīs hō alicubi: sic nec ille: brunellus ē alicui° bois oīs asin°: ⁊ brunellus ē oīs asin° alicui° bois: qm̄ termin° cōis p̄cedēs sig^m qd stat determiate a quo icipit ꝓbatio ꝓpōnis: restrigit terminū distributm̄ vsqz ad suppōnē distritā: cuz ātē segt̃: qz stat cōfuse tm̄: non restringit cū illo mō. ¶ z^a ꝗ. Tu eris oīs hō in. a. instāti ⁊ tū ī. a. istāti tu non eris oīs hō (p̄ ps pz) p exponētes: ⁊ ꝗ declarat̃: qm̄ si ī. a. istāti tu eris oīs hō. g̃ in. a. istāti tu eris oīs hō q erit (pz ꝛña) qz ly hō supponit ꝓ omni hoīne q erit: quod declaratur: ex eo qz ꝛpo° diui^re determinationē adetermiabili nō limitat̃ deteriabile p illā determiationē: vñ in qualibet illaz: oīs hō est q ē alb°: oīs homo currit q mouet̃: taz āple supponit subm sicut ī istis: oīs homo ē. oīs hō erit: ly hō g̃ taz ample supponit ī illa. a. istāti tu eris oīs hō sicut ī illa: tu eris oīs hō. Itē in hac etiā oīs homo erit tu ī. a. instāti: non limitat̃ subm. g̃ e ꝗ ī instanti tu eris oīs hō: non restrigit̃ p̄dicatū (pz ꝛña consilr) qz sicut in illa: oīs asin° ē illi°: nō restringit̃ subm: ita in hac: isti° est oīs asin°: non restringit̃ p̄dicatū: gnāliter. n. tales ꝛuertūt̃: ⁊ ꝛsiles: vt ī hoc istāti ē oīs hō: ⁊ oīs hō ē ī hoc istāti. ¶ Intelligēdū. qꝫ hꝫ aduerbia discreta: vel equiualētia: si precedāt verbū determināt subm ⁊ vbū: ⁊ nō p̄dicatū. Si vero sequant̃ determināt p̄dicatū ⁊ vbuz: ⁊ non subm: ⁊ hoc maxime ī his distributionib°. Aliqñ tū p ipositionē seu limitationē itllus possunt esse determinatiōes ex^mozz: ⁊ nō vbi p̄ncipalis: vt soz. tūc erit ī archa noe: potest enī significare qꝫ soz. q tūc erit: erit ī archa noe: ⁊ sic ē determinatio solius subiecti. Itē soz. erit tūc in archa noe: hoc potest significare solū qꝫ soz. erit ī archa noe: que tūc erit archa noe: ⁊ sic ē determiatio soli° p̄dicati: nec obstat qꝫ aduerbiū stat iuz verbum: ⁊ semp nitit̃ vbo ꝗm grāmaticos: qz illud non ē ītelligēdū de vbo p̄ncipali ⁊ explicito solū: qz ēt pōt eē determinatio verbi secūdary seu subītellecti: aduerbiū g̃ est ꝓprie determinatio vbi ipliciti: vel expliciti primary vel secūdary: p accidēs aūt rōne vbi pōt esse determiatio subi: vel predicati: vel ptis ei°. ¶ z^a ꝗ. Tu es oīs hō: ⁊ non imediate ante instās pñs fuisti oīs hō: ⁊ tū nō icipis eē oīs hō: ꝓbat̃: ponēdo qꝫ sis oīs hō: ⁊ fuisti oīs hō ī quolibet instāti hoze p̄terite: illo posito ps p̄ma ē vna ps casus: ⁊ (z^a pz) qz suū contradictoriū ē falsum. s. imediate ante instans pñs fuisti oīs homo: ex quo ly hō distribuit̃: p omni homine q fuit. z^a vo pars declarat̃: qm̄ sequit̃: tu es oīs homo: ⁊ imediate ante instans p̄sens fuit ita qꝫ tu es omnis homo. ergo tu non incipis esse omnis homo: pz ꝛsequentia: ab vna causa veritatis ad ꝓpositionē habentē illā. Consimiliter dicat̃ qꝫ tu es omnis homo: ⁊ nunqz eris omnis homo: ⁊ tamē nūqz desinis esse oīs hō: posito illo casu: cum casu prime rōnis: qz ⁊ si nūqz eris omnis hō: tamē immediate post hoc instans erit ita qꝫ tu es omnis hō: vnde in talib° distributionib° ⁊ in terminis significātib° motū: oz vti tali modo loquēdi: qz non sequit̃: tu pertrāsis. a. spaciū ⁊ nūqz ptransiuisti. a. spaciū. g̃ tu incipis ptrāsire. a. spacium: qz lz nūqz ptransiuisti. a. spaciū tamē imediate ante instās presens: fuit ita qꝫ tu es pertrāsiens. a. spacium. Et etiam nō sequit̃: tu ptrāsisti. a. spacium: ⁊ nūqz pertransibis. a. spacium. igitur tu desinis pertrāsire. a. spaciū: qz dato: qꝫ sis in medio. a. spatu pertranseūdo illud: antecedēs vtriusqz ꝛsequētie erit vez: ⁊ ꝛsequēs falsum. ¶ 4^a ꝛclusio. Tu non es omnis homo: nec vnqz eris omnis hō: ⁊ tamē tu icipis esse omnis hō: ꝓbat̃ ponēdo prima3 partē in casu vna cū toto residuo prime rationis: ī quo casu ꝗa pars est nota p ꝗam ꝛclusionē: ⁊ tertiam declaro: qz imediate post instās presens erit ita qꝫ tu es omnis homo. Unde in illa: tu icipis esse omnis homo nō supponit ly hō p omni homine q erit: sed solum pro homine q immediate post hoc erit aliter nō esset possibile qꝫ tu icipis scire omnē ꝓpositionē. ⁊ qꝫ tu incipis videre omnē hominē per remotionē de p̄senti. Similiter ꝛcedit̃ qꝫ tu nō es omnis homo: nec vnqz fuisti omnis hō: ⁊ tamē tu desinis eē omis homo: patet: ponēdo primā partem in casu: vna cū hoc qꝫ imediate ante hoc fuit ita qꝫ tu es omnis homo: nā ly. homo distribuit̃ solum p omni homine q immediate ante hoc fuit. ¶ Et si ex his ꝛcludit̃: p idem qꝫ tu incepisti ⁊ desines esse omnis homo: negat̃ ꝛsequentia: qz respectu verbi de p̄terito vel futuro supponit ly hō p omni hoīe q fuit: qui erit: nec sequit̃ tūc tu nō fuisti omnis homo: ⁊ immediate post illud instans fuit ita qꝫ tu es omnis homo. ergo tūc icepisti esse omnis homo: qz arguitur a min° amplo ad magis ampluz: sed ꝗa exponens debet esse simplex de preterito. si. n. incepisti vel desines esse omnis homo: tu fuisti vel tu eris omnis homo: secus aūt est de presenti. ¶ Ex predictis segtur. Qz tu eris omnis homo in. a. instanti: ⁊ tamen non potes esse omnis homo in. a. instāti: qz tu non potes esse omnis homo qui potest esse in. a. instanti: vnde in illa: tu potes esse omnis homo in. a. instanti: distribuitur ly homo pro omni homine qui poterit esse in. a. instanti: sicut in alia p omni homine qui erit ī. a. instāti: nec segtur possibile est qꝫ tu sis omis hō in. a. instāti. ergo tu potes eē omnis homo in. a. instanti: qz a sensu composito ad sensū diuisuz fallit cōsequētia: vnde concedo qꝫ possibile ē te esse omnē hominē tam sine determinatione quā cuz determinatōe: sed tu nō potes esse oīs hō aliquo modo. ¶ Sed si arguit̃ sic: illa cōsequētia est bona: tu potes eē omnis homo: plato potest eē homo. ergo tu potes esse plato. ergo a pari illa ꝛsequētia est bona: potest eē qꝫ tu sis omnis homo: potest eē qꝫ plato sit homo. ergo potest esse qꝫ tu sis plato: qz vtrobiqz arguitur a supiori distributo ad suū iferi° cuz debito medio. ¶ Itē sicut sequitur: tu potes esse omnis homo ergo tu potes eē omnis homo qui potest eē: a pari videtur sequi: potest esse qꝫ tu sis omnis homo. ergo potest esse qꝫ tu sis omnis homo qui potest esse: qz vtrobiqz supponit ly homo distributiue: respectu huius verbi potest: sed consequens continue est falsuz. ergo tam falsa ē illa de sensu composito: quā illa de sensu diuiso. ¶ Dicendū qꝫ primus descēsus valet ⁊ nō secundus: quia terius distributus respectu hui° verbi pōt tēti ī sensu diso: distribuit̃ p omni tali q pōt eē: sz ī sensu cōsito non distribuit̃ nisi p cōparationē ad aliud extremuz.

obie° Rñsio

obie° obie^a obie^b Rñsio

Ideo i illa: pōt esse ꝙ tu sis omis hō: non distribuit ly hō nisi p oī hoīe q pōt esse tu: iō mediū dz eē hoc: pt eē ꝙ plato sit hō q pt eē tu: qd negat. Et p hoc ē solutū aliud argumtū: qz segt solū ex illo añte: ꝙ pōt esse ꝙ tu sis omis hō q pōt eē tu.

obiectō Et si qrit quare hoc verbū pōt: i sensu diuiso facit suppōnē absolutā: ⁊ in sensu ꝛpposito respectiuā. Dicit ꝙ i sensu ꝛpposito determinat totaz compositionē: ⁊ non in sensu diuiso.

Ad p^m arg^m **Ad primuz** dr: ꝙ aliquis hō: vel aliqua hō erit omis hō: ē ipossibile nāliter: lz pmuz sit magis ipossibile q̄z z^m. Unde admisso ꝙ mulier pgnans cum fetu masclo: sit omis hō (segt) ꝙ spēs hūana pt definere eē: aut ꝙ aliqs hō neccio comedet: vel bibet: nam fetus si puniet ad pfectionē genātiuā: ille neccio comedet vel bibz: qz idigebit nutriméto: ⁊ si nō: igit pibit spēs hūana: tm qz talis casus non iplicat ꝛdictōez qz deus hoc pōt facere: admisso. g casu pme rōnis: nego vltimā ꝛsequētiā: nec arguit ab exponētib^9 ad expo^m: qz solū segt: ꝙ tu eris i istāti omis hō: aut ꝙ tu eris omis hō i.a. instāti. hoc.n. i.a. instanti tu eris omis hō: exponit sic i.a. instāti tu eris hō ⁊ nihil erit hō: qn illud i.a.

Ad z^m istāti erit tu: mō hoc ē falsa. ¶ Ad z^m nego illā: tu es omis hō alicubi (⁊ ad pbationē) nego ꝛnāz (dicendo) ꝙ arguit distributie ab iferiori ad suū superius: nā signū vle affirmatiuū distribuit terīum mediate seqntē dūmō sit deteriatio termini seqntis imediate. Sz ly alicubi ē determiatio illi^9 termini hō. g distribuit: aliter. n. illa ꝛseqntia valet. brunellus ē omis asin^9 illius hoīs. g brunellus ē omis asinus alicuius hōis: ⁊ dato: ꝙ ly alic^9 stet ꝛclusiue tm: adhuc ꝛnāa nō valet qz arguēdo ab iferiori ad suū superi^9 cetera debēt eē paria. Unde nō segt: soz. ē soz. g hō ē omis hō: qz lz arguit apte subi p regulā: tamē apte pti arguit distributie: ⁊ ita in ppposito nō dānat argumētū ppter ascensuz aduerbiox: sz pp ascēsuz illius termini hō q in antecedēte suppōit distributie discrete: ⁊ i ꝛseqnte distributiue cōiter: ⁊ ita virtualr arguit

Ad 3^m ab iferiori ad suū supi^9 distributie. ¶ Ad 3^m nego oēs illas: tm tu es hō aliquo mō. tm tu illo mō es hō: isto mō tm tu es hō (⁊ ad pbationē illi^9 vltie) negat ꝛnāa: nec arguit ab exponētib^9 ad expo^m: qm fa exponēs ē illa: nihil nō tu isto mō ē hō q ē falsa: eius ꝛdictoriū est vex. s. aliqd non tu illo mō ē hō: qz soz. ē homo: ⁊ soz. ē aliqd nō tu illo modo: nec oz modū determiare i fa exponēte vbū pncipale: sic i exposita: sz sufficit ꝙ determinet subm: vna cū vbo iplicito: vnde hec ē falsa: omis hō isto mō ē tu (dato) ꝙ ly isto mō non deteriet subm sed vbū: ⁊ i fa exponēte determiabit verbum

Ad 4^m iplicitū. vz. nihil est hō qn illud isto mō ē tu. ¶ Ad 4^m dicitur ꝙ illa suppōsito ē falsa: qm sic actus mētalis distribuēdi: nō hz iferi^9: nec superi^9: ita nec actus ꝛponēdi vl diuidēdi: cū iferioritas ⁊ superioritas nō reperiant nisi iter intentōes ⁊ terios subalternatos illis: nec ē ppe iferioritas: nec supiozitas inter illa vba currit: vel mouet: nisi ratione itentionū quas icludūt: verbū g substātiuū: qz nō ē intētio: nec termin^9 cōuertibilis cū intentōe: ē enī solū actus ꝛponēdi vel diuidēdi: ⁊ nō hz superi^9 nec iferi^9. Admissa tamen illa suppōne duplr respōdet: pmo nego ꝛnāam: qz ⁊ si rōne vbōruz arguit p regulā: nō tm rōne pdicatox: imo distributiue formalr: vel virtualr ab iferiori ad suū supi^9: cū i, añte solū pdicatū supponat p omī hoīe q ē tu: rōne vbi nō habētis maiozē suppositionē actiuā: ⁊ i ꝛnte supponat p omī hoīe absolute. z^o negat añs demonstrādo ꝙ equalet isti: tu isto mō es omis hō: sicut soz. equalz huic: ille hō denomiato soz. (vbi pz) ꝙ lz hoc totū. isto mō tu es: nulli ꝛpetat nisi tibi: fac tm

obiectō illū terius distributiuū supponere p omī hoīe. ¶ Et ex hoc soluit vna difficultas talis: ꝙ i hac ppositione omis hō ē: distribuit ly hō p omī hoīe: ⁊ in ista omis hō alb^9 ē: solū p omī hoīe albo rōne limitatōis. g p idē i ista: tu es omis hō: fac verbum supponere illū terminū homo p omī hoīe: ⁊ i ista tu isto mō vel hic es omis homo: facit istū terminū homo suppōere solum p omni homine. isto modo. vel existēte hic: rōne determinatiōis. ¶ Respōdet negādo ꝛnam: qz verbū nō limitat quo ad suppōnē: sed solū quo ad ꝛnotationez (qz vbo) tu es omis homo: vel tu eris omis hō verbū denotat pdicatuz absolute i eē subo: non habēdo remediū determiatū: sed in istis: tu h es omis hō: isto mō tm tu es hō i.a. istāti tc eris omis hō vel tc tu ñ eris omis hō: illō vbū denotat pdicatū i eē subiecto: fm determinatū respectū: vt ꝙ omis hō dicit de te i h istāti: vl fz hūc modū: aut p tali mēsura istātāea. limitatō g distributōis nō est rōne vbi lymitati: sed ratiōe termini distributi p aliquā deteriationē restricti. Actⁿ. n. actiuozū sūt in patiente ⁊ bñ dispōsito. z^o de aia: ergo ⁊c.

¶ Prima pars principalis.

Secundū sopb^ma. Omis fenix est. ꝛ qd arguit q̄drupl'r: ⁊ pmo sic: signū vle affir^m non facit verā ppōnē nisi terius p ipm distribut^9 hēat actu tria suppōsita: sz ille terius fenix ñ hz actu tria suppōsita: g sophisma falsū (tz ꝛnāa cū minori) ex cōi oppiniōe dicēdū ꝙ nūq̄z est nisi vna fenix: sicut nūq̄z ē nisi vnū instās: sz ex corruptione vni^9 generat vmis: ex quo generat postea alia fenix: añs pro maiori colligit de intentione Arx. primo celi dñtis: oē ⁊ totuz p^9 ponim^9 sup tria. Itē si omis fenix ē: ⁊ non ē nisi vna fenix: vt iā est concessū: ergo aliq̄ fenix ē omis fenix: ꝛnās ē ꝛ determinationē Aristo. pmo pyermenias ꝙ ista ppō affirmatiua est falsa in qua pdicat vle vniuersaliter sumptū. ¶ Secūdo si omis fenix ē: ⁊ nulla fenix ē corrupta. g aliq̄ fenix fuit: semp ꝛnās ē falsum: qz nulluz aial potest ppetuari (⁊ pbat minor) qz nihil qd ē ens est cōruptū: sed omnis fenix ē ens qd ē: igitur nulla fenix ē corrupta (pz ꝛnāa) qz ē sillus in z^o pme figure: maior ē euidens qz qd ē corruptuz fuit: ⁊ nō ē. (minor vero pz) per exponētes s. aliq̄ fenix ē ens qd est: ⁊ nulla ē fenix qn illa sit ens qd ē. ¶ Tertio aliq̄ fenix ē corrupta. g aliq̄ fenix non est: pz ꝛnāa asimili: illa fenix ē corrupta. ergo ista fenix non ē: vel det causa diuersitatis: quare tz illa ꝛsequētia: in singularibus ⁊ non in cōibus: tamen arguitur sic. nu^m corruptū ē: aliq̄ fenix ē corrupta. ergo aliqua fenix non ē: tz ꝛnāa: qz est sillus in quarto pme figure. añs ē verum. ergo ⁊ ꝛnās: ⁊ ꝛnās ē ꝛtradictoriū sophismatis. g ⁊ce. ¶ Quarto. omnis fenix ē: ⁊ nulla fenix est perpetua. ergo aliqua fenix erit que nō est: pz ꝛnāa: qz aliter deficeret spēs fenicis: ꝙ ē contra philosophum primo posteriorum dicentem: ꝙ spēs sunt eterne: sed ꝛnās ē falsuz. ergo ⁊ antecedēs non minor. g maior que ē sophisma: sed ꝙ ꝛsequens sit falsum arguit sic: quacūq̄z fenice futura signata illa erit fenix ꝓsens. ergo illa erit fenix que ē ꝓsens: pz ꝛnāa: qz ꝓns ⁊ ꝙ est ꝛuertūt: añs pz: qz sic illa: fenix erit exñs. ita erit ꝓns.

Ad oppositum arguit sic. Aliqua fenix est: ⁊ nulla ē fenix qui illa sit. ergo omnis fenix ē: pz ꝛnāa: ab exponētib^9 ad expositum. ē antecedēs. verum. ergo ⁊ consequens qd est sophisma.

Circa pdicta ⁊ maxime in prime rōne sit hec prima ꝛ^o. Aliq sunt termini eque cōes qnox vnus hz infinita supposita: ⁊ alter solum vnū: pz: nam isti termini ꝛps ⁊ instans sunt termini eque cōes: qz qlibet illozuz significat infinita ⁊ nullus illozum est superiori vel inferior ad reliquum. ergo ⁊c. minor patet: ⁊ maior declaratur: nam quilibz illozū significat quicquid vnq̄z significauit. ex quo sunt termini mentales naturaliter significantes: vt suppomo: sed quilibet illozum significat infinita: qz ly tempus significat infinita tēpora que fuerunt partis hore ꝓterite. ⁊ ly instans significauit omnia instantia eiusdem hore: sed tamen tempora q̄z instantia fuerunt infinita hore preterite. ergo quilibet illozum significat iam infinita. Secūda pars conclusionis declarat: qz iaz sunt infinita tempora: vt pz: per

diuisionē tpis in ptes ppportionales in infinitū sic: ꝙ sp tps
pñs diuidat in partes pñtes. iā. n. est dies: ānus: ⁊ mensis: ⁊
hora: ⁊ medietas horę: ⁊ sic in infinitū. ita ꝙ fcā dīone vna
ps sit ꝑterita ⁊ reliq̄ futura: ex qb⁹ resultat tps pñs. ille vo
terius instās nō hz nisi vnū suppositū. ex quo: ꝙ nō est nisi
vnū instās copulans ptes ꝑteritas tpis pñtis cū partibus
futuris. ¶ Ex illa ꝯne seqt. Q̄ illi duo termini hō: ⁊ fenix
sunt termini eque cōes: qz glz eoꝝ significat infinita: ⁊ nul
lus eorum est superior ad reliquum. ymmo sunt species
spa^mc prelibate subē: non ob^rc ꝙ ille terminus homo habe
at multitudinem suppositorum ⁊ ly fenix non habeat nisi
vnum suppositum. ¶ Secunda conclusio. Ille terminus
supponit pro ifinitis suppositis: ⁊ tñ nō hz nisi vnū suppo⁹
ꝑma ps declarat accipiendo illā ꝓpōem: oīs fenix erit: vbi
sb̄m fenix supponit pro oī fenice q̄ erit: sed infinite fenices
erūt: g̃ supponit ꝑ infinitis fenicibus: ⁊ ꝑ ꝯñs supponit ꝑ i
finitis suppositis. 2^a ps est clara. qm̄ nō est nisi vna fenix:
nec est pole ꝙ sit nisi vna fenix. sicut nec est pole ꝙ sit nisi
vnū instās: g̃ non ē pole ꝙ bēat nisi vnū suppositum: pōt tñ
bre plura suppositā. ymmo pōt bre infinita suppositā si ꝑ
tps infinitū ille terius pōt manere. ¶ Ex illa ꝯne seqtur.
Q̄ aliq̄ sunt duo termini quoꝝ vn⁹ bēat suppositā ifinita:
⁊ alius solū vnū: ⁊ tñ supponit pro tot eq̄lr (pz) ꝯ illis duo
bus terīs: tps: ⁊ fenix: in illis ꝓpōnibus. oē tps futuꝝ erit: ⁊
oīs fenix futura erit: vbi ly tā tps: q̄ ly feniz: supponit ꝑ in
finitis. ¶ 3^a ꝯ. Oīs fenix futura erit ī instāti pñti: ⁊ tñ aliq̄
fenix futura nō est (2^a ps pz) de oī fenice gnānda: ⁊ ꝑma ꝑ
bat: qz si nō: det oppositū. s. aliq̄ fenix futura erit que non
erit ī instāti pñti q̄ sit. a: ⁊ arguit. a. nō erit in instāti pñti eo
ꝙ non erit ī instāti qꝯ ē pñs: qz alia rō assignari non pōt: g̃ ꝑ
idē. a. fenix nūq̄ erit ꝑterita: vel genita: nec corrupta: ꝓba
tur ꝯña. naz si pñs: ⁊ qꝯ ē ꝯuertunt ꝑ idez ꝑterituz ꝯuertit
cū hoc cōplexo qꝯ fuit: ⁊ genitū cū hoc ꝯplexo qꝯ ē: vel fuit
postq̄ nō fuit: ⁊ corruptū ꝙ non est postq̄ fuit (pz ꝯña) asi
mili: quo ꝯcesso. h̄ est falsa. a. fenix erit fenix ꝑterita. qm̄ ex
ista seqtur: ꝙ. a. fenix erit fenix. a. q̄ fuit: qꝯ ē falsū. Silr si. a.
fenix erit genita. g̃. a. fenix erit aliqd qꝯ ē vl qꝯ fuit: post q̄
nō fuit: qꝯ itez ē falsū. ēt si. a. fenix erit cōrupta: g̃. a. fenix ē
aliqd qꝯ nō est postq̄ fuit: qꝯ ē falsū. sic igit. a. fenix erit in
aliquo ꝑterito genita: vel corrupta: ita. a. fenix erit in īstā
ti qꝯ erit pñs: ⁊ ꝯñr in instāti pñti: qz hoc īstans qꝯ ē iā futu
rum aliq̄ erit presens. sicut etiam aliq̄ erit preteritum.
¶ Ex ista ꝯne sequitur. ꝙ instās presens aliquando fuit: ⁊ ī
stans presens aliq̄ erit (probatur) qz hoc aliquando fuit:
demonstrādo instās mediate hesterne diei: ⁊ h̄ est vel fuit
instās ꝑsens: sicut etiā fuit preteritū vel futurum: ergo ⁊c.
Similr hoc aliq̄ erit demonstrādo instans crastine diei:
⁊ hoc ē vel erit instās presens. sicut etiā erit preteritū vel
futuꝝ: ergo ⁊c. ¶ 4^a ꝯ. aliquod corruptū añ instans ꝑsens
erit in īstanti presenti: ⁊ aliquod generandū post instans ꝑ
sens erit ī instāti presenti: prima pars ꝓbatur. nā hoc erit ī
instāti pñti demonstrādo. a. fenicē: ⁊ hoc est vel erit aliqꝯ
corruptū ante instās pñs: igit ꝑma pars pz ex alia ꝯne. ⁊ 2^a
ꝓbat. qm̄ non aliūde ꝯcedit ꝙ. a. erit in instanti pñti: nisi
qz aliquando erit ita ꝙ. a. ē in instāti pñti: sed aliq̄ erit ita
ꝙ. a. ē corruptum ante instans ꝑsens g̃. a. erit corruptū añ
instās ꝑsens. 2ª pars ꝯnis silr ostendit. nā hoc erit in īstā
ti presenti demonstrādo. a. ⁊ hoc est vel erit gnānduz post
instās presens: qz aliq̄ erit ita ꝙ hoc ē generandū post in
stans presens: ergo aliqꝯ gnāndū post instans ꝑsens erit in
instanti presenti. ¶ Ex predictis sequitur. Q̄ aliquod cor
ruptum mille annis elapsis potest esse. ymmo erit in instā
ti presenti: ⁊ aliquod generandum post mille annos potest
esse. ymmo erit in instanti presenti nunq̄ tamen sequitur:
ꝙ tale erit aut poterit esse in instāti quod est presens. Nec
sequitur possibile est quod hoc corruptum seu generandū
sit in instanti quod est presens: ergo hoc corruptum vel ge
neranduz potest esse in instanti qꝯ est ꝑsens: qz arguitur a
sensu cōposito vero: ad sensuz diuisū falsū: sicut nō sequit:
pōt esse ꝙ añ ꝑs sit hō qui est: g̃ ante ꝑs potest ē hō q ē.
cū añs sit vez: ⁊ ꝯsequens falsum: bene tñ sequitur: aliq̄
erit ita ꝙ hoc est in instāti pñti: ergo h̄ erit in instanti pñti
poterit esse ꝙ hoc sit in instanti pñti: ergo hoc poterit esse
in instanti presenti: non obstante ꝙ arguitur a sensu cōposi
to ad sensum diuisuz: sicut in alio: quia hic arguitur in ter
minis simplicibus: ibi autem in terminis compositis ver
baliter sumptis.

Ad primū negatur añs qz hec propō est vera: oīs Ad p^m argu^m
sol clarissime lucet: qz hic predicat pro
pria passio de suo subiecto: ⁊ tamen subiectum non habet:
nec habere potest nisi vnum suppositum. Item dato ꝙ. a.
sit propria passio fenicis illa est vera: omnis fenix ē. a: per
eandem causam: ⁊ tamen subiectum non habet nisi vnuz
suppositum: licet habebit plura successiue. vnde dato ꝙ tu
esses omnis homo ista esset vera: omnis homo est risibilis
sicut nunc ratione exponentium: ratione exclusiue de ter
minis transpositis: ⁊ ratione predicati conuertibilis cum
subiecto: ⁊ ratione ascēsus hoc modo: tu es risibilis: ⁊ tu es
omnis homo: ergo omnis homo est risibilis: ⁊ tamē subie
ctum non haberet nisi vnuz suppositū: ita dicatur de ista:
omnis fenix est. a: ex qua seqtur sophisma: omnis fenix est.
Item aliter duo contraria in materia naturali cum verbo
de presenti ⁊ sine determinatione essent simul falsa. s. om
nis fenix est animal: nulla fenix est animal. ymmo duo cō
tradictoria essent simul falsa: hec quidem: omnis fenix est
. a. propter defectum trium suppositoꝝ: ⁊ hec similiter alia
fenix non est. a. quia negatur propria passio a suo subiecto.
deinde signum vniuersale negatiuum non exigit tria sup
posita: nec signum vniuersale affirmatiuum in propositio
ne negatiua aliter per idem: nec in affirmatiua. antecedēs
patet: quia quelibet illaruz est vera: nulla fenix est asinus:
omnis fenix non est asinus. Et ad philosophum dicitur: ꝙ
ipse non loquebatur ad propositū isto modo. vnde volens
probare numerum trinarium esse perfectum: sumpsit in
ter alias rationes moduz loquendi communiter dicentiū
ꝙ omne ⁊ totum non proprie attribuuntur pauciozibos
tribus: nam duo homines sunt proprie duo: vel ambo: sed
non proprie omne: vel totum: quia duo homines non faci
unt proprie vniuersitatem nec populuz: sed ad tales deno
minationes requiritur ꝙ sint ad minus tres. Itez cōcedo Nōbi
ꝙ aliqua fenix est omnis fenix. ⁊ ad Aristotelem dico: ꝙ il le ō to
la fuit intentio sua. vz. ꝙ propositio affirmatiua est falsa in to: ⁊ oē
qua ꝑtum vniuersale habens plura supposita: distributum q̄lr q̄
signo vniuersali affirmatiuo: ⁊ hoc in numero singulari: ⁊ tuō cō
in recto respectu recti: dicitur primo habens plura suppo tingit
sita propter illas: aliqua fenix est omnis fenis. aliquis sol habēr.
est omnis sol: aliquod instans est omne instans. Secun
do dicitur distributum signo vniuersali affirmatiuo: ⁊ hoc
in numero singulari: qm̄ ille sunt vere: tm̄ homo est risibi
lis: tm̄ homo est animal rationale: ⁊ tamen predicatur vni
uersale habens plura supposita vniuersaliter sumptuz: qz
supponit distributiue non signo vniuersali: sed exclusiuo.
Similiter iste sunt vere: aliquid est nullus homo: aliquid
est nullum animal: licet predicatuz distribuatur signo vni
uersali cum alys conditionibus: sed illud signum est nega
tiuum. Tertio dicitur in numero singulari: quia ille pro
positiōes sunt vere: aliqui homines sunt omnes homines:
aliqui apostoli sunt omnes apostoli: ⁊ tamē ꝑtur ylē distri
butum signo vniuersali affirmatiuo habens plura suppo
sita. 4° dicitur in recto respectu recti: qz iste propositiōes
sunt vere: deus erit in quolibet instanti futuro: in h̄ instan
ti est oīs hō: ⁊ tñ ꝑtuz est ylē vniuersaliter sumptū cū alys

conditionibus:sed iste sunt false:aliquid est omnis homo. aliquid est omne animal: quia predicatum est vniuersale vlr sumptū signo vli affir° distributū habēs plura supposita i recto respectu recti ⁊ i numero singulari. ¶ Ad z^m negat q nlla fenix ē corrupta (⁊ ad pbationē) nullus ens qd ē:ē corruptū:ois fenix ē ens qd ē. ergo nlla fenix ē cōrupta: negat ōnia:qr arguit a min° āplo ad magis āmplū distributiue: eo q ly fenix in minori supponit p eo qd ē solū: in ōne vero pro eo qd est vel pro eo qd fuit:sicut nō sequit:nullus homo q est ē generandus:glibz hō est hō. ergo nullus hō ē generandus:sed solū segt:q nullus hō q ē est generandus: ⁊ ita pus debuit inferri:q nulla fenix q ē:ē corrupta. ¶ Et si arguit sic. Aliq fenix psens ē corrupta. ergo aliqua fenix que est ē corrupta. Negat ōsequentia (qr vt prius patuit) subiectū antecedētis supponit pro fenice q est vel aliquando fuit presens:subiectū ōsequentis soluz pro fenice que ē.

Ad z^m

Ad 3^m ¶ Ad tertiū. nego illam ōsequentiā: Aliqua fenix est corrupta. ergo aliqua fenix nō ē:qr arguit a magis amplo ad minus amplum:concedo tamen illam:illa fenix est corrupta. ergo illa fenix non est:⁊ ratio diuersitatis est:qr hic non variat illud pro quo subiectū supponit:semper enim in antecedēte ⁊ consequēte ē suppositio pro eodem (ex quo) continue denotet idem. In alia autez variat suppositio:quoniā in antecedēte supponit subiectū pro aliqua fenice que fuit ⁊ nō est:⁊ in ōsequēte vero pro fenice que est solū:⁊ ex hoc negat quelibet illax consequētiax quibus concludit contradictorium sophismatis:quia vtrobiq arguitur a magis amplo ad minus amplū. sed ex his premissis soluz seqtur: q aliqua fenix que fuit non est:⁊ aliqua fenix que erit non est:quorum quodlibet conceditur.

Ad 4^m

¶ Ad quartum. respon suz ē: ōcedēdo q q̄libet fenix futura erit presens ⁊ existēs in instanti presenti:non tamē quelibet fenix futura erit in instāti quod ē presens:⁊ nego q illi termini cōuertunt:presens:⁊ q ē pñs instās pñs:⁊ instans quod est.

obiectō

¶ Et si arguitur sic. pono q. a. conuertat cum illo termino instans qd ē pñs:⁊ q hec fenix demōstrando fenicem generandā erit i instanti qd ē pñs:qr hec fenix erit i. a. ergo erit in istāti quod ē pñs (pz ōnia) ab vno cōuertibili ad reliquuz:⁊ antecedēs probat:aliqdo erit ita q hec fenix est in. a. ergo aliquādo hec fenix erit in. a. (pz ōnia) qr bñ sequit vt dictum est. aliqñ erit ita q hec fenix ē in istāti pñti:g̃ h̄ fenix erit in istāti pñti:sz magis arguit in terīs simplicib° in argumēto dato q in illo. g̃ illa ōnia a fortiori ē bona.

Rñsio

¶ Rñdet negando illā cōseqentiā:⁊ licet explicite melius arguat in terminis simplicib° in illa q in alia ōnia:nō tamen implicite (ex quo) ly. a. conuertit cum compositione verbali:vnde si ly. a. conuerteretur cum ly hoc complexo homo qui est:negatur illa:ātechristus potest esse. a. (nec sequitur) potest esse q antechristus sit. a. ergo antechrist° potest esse. a. (⁊ tamē bene sequitur) potest esse q antechristus sit homo currēs: antechristus potest esse homo currens:quia hic nec explicite:nec implicite arguitur cuz complexo verbali aparte alicuius extremi. In alia vero arguitur implicite i terminis complexis cum comlexione verbali:⁊c.

¶ Secunda pars principalis.

p. arg^m

Omnis fenix est. q sophisma sit falsum arguitur sic. subiectum supponit pro omni fenice preterita ⁊ possibili:sed non quelibet fenix preterita vel possibilis est. ergo ⁊c. maior probatur quadrupliciter:⁊ primo sic. iste terminus fenix distributus in simplici apprehēsione significat omnem fenicem preteritam ⁊ possibilem:⁊ pro tali distribuitur. ergo improprie significat omnem fenicem preteritam ⁊ possibilem:⁊ pro quālibet tali distribuitur: patet cō sequentia: qr termin° mētalis nō pōt absolui a sua naturali significatione:⁊ p ōnis ly fenix supponit p omni fenice preterita ⁊ possibili:si negat consequentia:dicendo: q verbum substātiuz restringit sbm ad supponendū solū pro eo qd est:iō ly fenix nō supponit nisi pro fenice q est ista nō valet qr sbm hui° aīxps est supponit pro eo qd nō ē:⁊ isti° oē qd poterit eē est sbm:supponit pro oi eo qd pōt eē ⁊ nō solū p eo qd est. ¶ z° ponit q retineas hāc in mēte tua:ois fenix est vsq ad mediū instās crastine diei in quo gnābit. a. fenix:⁊ arguit sic:oi mō quo se hēbit cras sbm illi° ppōnis iam se hz:qr istd nō mutat:neq intellect° tu° variabitur:sz cras supponet pro. a. fenice:g̃ ia supponit pro. a. fenice: vbū ēt tante po° ē nūc quāte erit cras:sz cras faciet sbm suppōere pro. a. fenice:g̃ ⁊ nūc fac sbm supponere p. a. fenice. Itez cras tpe quo nō erit aliq fenix:sz soluz vmis genit° ex fenice corrupta sbm illi° ppōnis supponet p. a. fenice:sz nō est maior rō:q̃re tunc supponet pro. a. fenice q tūc non erit q̃ ia supponit pro fenice q est:g̃ ia supponit p. a. fenice: ⁊ pro q̃lz alia possibili vel pterita indifferēter.

obiect

¶ 3° hoc vbū est mētale indifferēter pro oi instāti pterito ⁊ poli ōsignificat g̃ nō restrigit sbm ad sola significata istanti pñtis (pz ōnia) qr non aliūde sbm isti° propōnis ois fenix pōt esse:suppōit pro oi fenice poli nisi qr illud vbum pōt ōsignificare indifferēter oē instās pole:aīs pbat:qr hoc vbū mentale nāl° ōsignificauit p oi instāti pterito: ⁊ nālr ōsignificabit p oi instāti futuro seu poli (supposito) q ppetuaret in mente: g̃ iaz pro quolz tali istanti significat (pz ōnia) qr terius nāliter significās nō pōt absolui a sua nāli significatōe.

¶ 4° Si eēt vn° itellectus ifinite vtutis hīs vnū terium distinctū ex teris discretis oiuz fenicū:pteritax ⁊ poliū:talis terminus disiūctus sbiue supponēs respectu hui° vbi ē in propositione idefinita affirmatiua supponeret p oi fenice pterita ⁊ poli sub disiūctione:igit aduenīte distributiōe distribueret copulatiue pro eisdē:sz h vlis ouerteret cū ista ois fenix est (vt apparet) g̃ subiectū iam huius supponit p omni fenice preterita ⁊ possibili quod erat probandum.

In oppositum arguit sic. aliq fenix ē:g̃ ois fenix ē. (pz ōnia) qr aut solū est vna fenix aut sunt plures fenices:si p^m:cuz ista sit ois fenix (segt) q omnis fenix ē. si z^m ⁊ non est maior ratio quare vna fenix sit q̃ alia:ergo omnis fenix est.

Iuxta materiā pmi argnmēti sit hec p^a ō. Ois terius catheg° faciēs ōpositionē cū aliquo vbo recipit suppōnez ab isto ⁊ pro aliq supponit. p^a ps pz qr termini ex ppōnez significāt:⁊ nō supponūt. ⁊ i sola ppōne supponūt. g̃ vlr suscipiūt suppōez a vbo (pz ōnia) qr nō ē rō q̃re vnus terius cathe° i vna ppōne supponeret:⁊ nō ali° respectu cōsilis vbi. nā si aliq eēt ppō cui° sbm vel pdicatū nō suppōeret maxie videret i illa:chy^a ē chy^a. Sz ō i^a est idefinita:g̃ sbm supponit deteriate:⁊ ōnr qr h ē vlis:ois chy^a est chy^a. sbm stat distributiue:⁊ ptuz ōfuse tātuz:i hac vo ista chy^a ē chy^a:sbm discrete supponit:qr ē ppō singularis. Decide iste nō ōdicūt:q̃lz chy^a:ois chy^a ē:aliq chy^a. ois chy^a nō est:nec assignat alia rō nisi qr ptuz supponit distributiue i q̃lz eax ⁊ si q̃rat differētia iter has:chy^a ē aīal:chy^a ē nomē:nō assiguat alia:nisi qr sbz stat i vna nālr:⁊ i alia psōalr. Alys ātē regulis logicalib° pt pbari terīuz istū:chy^a supponere. ⁊ ps ōnis declarat. nā si aliqs terius i ppōne supponit p nullo. h̄ videt maxie de oi terio nō hīte significatū in re. Sz ō (pono) q vn° hō:nec aliq hō sit ⁊ q̃ro an ista ōdicāt:q̃lz hō ē:⁊ aliq hō nō ē:⁊ si sic:duo ōdicto^a possūt sil ee va:dato q ōs anihilaret oēz mulierē:⁊ nullū masculuz si non:q̃rocām:⁊ nō dabitur alia nisi qr termini nō supponūt pcise p eodē eo q i affir^a sbz supponit p masculo:⁊ i negatiua p femina solū: Itē ista ōnia stāte isto casu nō valz:ista q̃lz hō est hō mascl's:berta ē hō:g̃ berta ē hō mascl's. qr aīs est pole:⁊ ōnis ipole:⁊ hoc ideo:qr sbm maioris supponit solū pro masculo:⁊ predicatū minoris:pro altero sexu. Etiam ista ōnia non valet. nullus homo est mulier: ergo nulla mulier est

hō:qz añs ē necessariū ⁊ ꝛñs ipolē vel ꝓtīgēs: ⁊ nō assigna
tur alia cā:nisi qz ī cōuersa subm suppōit sosū ꝑ vno sexu:
⁊ ꝑtū ī ꝓuertēte ꝑ vtroq:et ꝓñr dicat ꝙ ꝗdictozīū isti⁹:qlz
hō ē oz assignari istud. aliqs hō nō est: vbi subiecta suppo
nūt ꝑcise ꝑ eodē. ⁊ minoz istius .quilibz hō ē hō masculus
ē ista:berta ē aliqs hō:vbi seruat suppositio eadem ꝑcise:⁊
cōuertēs istius. nullus hō ē mulier.est ista :nulla mulier ē
2ª ꝓ aliqs hō: vbi ēt oēs termini supponūt ꝑ eodē vel ꝑ eisdē
ꝑcise. ¶ Scda ꝓ ē ista. Aliqs terminus supponēs respectu
huius vbi ē nō distracti supponit solū ꝑ eo ꝙ nō ē:pz de su
biecto istius .adā ē:vel antechristus:ī quarū ꝑma subiectū
suppōit solū ꝑ eo ꝙ fuit ⁊ nō ē:⁊ ī secūda supponit solū ꝑ
obiectō eo ꝙ erit :et nō ē .ī hac vo chymera ē subiectū nō solū sup
Rñsio ponit pro eo qd nō ē:sed etiā ꝑ eo qd nō pōt eē.Et si dr ex
quo ly chymera supponit ꝑ aliquo :assignet ꝗ illud.Dōm
ꝙ suppponit ꝑ ifinitis chymeris.qm supponit ꝑ qlibet
chymera itelligibili:qz nō ē ratio.quare supponat magis ꝑ
a. chymera intelligibili q̃ pro.b. chymera intelligibi
li:sed infinite sunt chymere intelligibiles.ergo supponit
pro infinitis: et ita supponit ly fenix in instāti in quonō ē
aliqua fenix pro omni fenice ꝑterita .futura .⁊ possibili:qz
ꝙ supponat pro fenice futura :et non preterita non potest
ratio euidens assignari. nec ē dōm ꝙ pro nullo supponat
qz oppositum ostensum est in prima ꝓne.Similiter si non
esset homo debet dici subiectum istius omnis hō ē suppo
3ª ꝓ nere pro infinitis hominibus preteritis futuris et possi
bilibus. ¶ Tertia conclusio. Aliquis terminus suppo
nens respectu huius verbi est distracti supponit indiffe
renter pro his que sunt ⁊ pro his que non sunt: probatur:
et capio hanc propositionem:omne ꝑteritum ē :aut illam
omne futurū ē :indubie subiectum prime supponit ꝑ om
ni ꝑterito:et subiectū zᶜ pro omni futuro: sed aliquod pre
teritū ē:⁊ aliqd ꝑteri''' nō est:⁊ aliqd futuꝝ est ⁊ aliqd.futuꝝ
non ē.ergo ⁊c.dicatur consimiliter de subiectis illarum ꝑ
positionum omne quod fuit ē:omne quod erit ē .oē qd ꝑt
obiectō eē ē .oē qd ē itelligibile aut imaginabile ē .subiectū cuiusli
bet illarum supponit tā ꝑ eo qd ē:q̃ ꝑ eo qd non ē. ¶ Sz
dubitat ex quo terminus non habet suppositionem ase:sz
solū ab illo vbo ē et illud verbum ē non consignificat nisi
Rñsio presentialiter:ergo nō facit terminum supponere ꝑ bis q̃
nō sūt.Dicendum negādo ꝓñam:qz nō dr vbū solū consi
gnificare presentialr :nō qz limitat terminum ad supponē
dū solū ꝑ bis que sūt:sed qz denotat oē illud eē ꝑ quo su
4ª ꝓ biectū supponit.Et qz iterdū nō ē ita:talis propo affirma
tia ē falsa. ¶ Quarta ꝓ. Aliqs termin⁹ respectu hui⁹ vbi
ē supponēs suppōit solū ꝑ eo qd ē.aut ꝑ eis q̃ sūt:ꝑmū pz:
de subo hui⁹ vlis . oē istās ē .aut de subiecto istius ois fe
nix ē.Secūdum vo patet de subiecto hui⁹ vlis ois hō ē:aut
ois hō ē ani mal. Nā ly instans non supponit nisi ꝑ istāti
ꝑnti :⁊ ly fenix solū ꝑ hac fenice q̃ ē:ly hō vo supponit pro
oib⁹ hoib⁹ q sūt.et solū ꝑ bis.qz aliter quelz illaꝝ eēt fla:
⁊ etiā sue exclusiue eēnt fle:qd nō ē dōm cū cuiuslz illarū
exponētes sint ve. Itē si iste ꝑpōnes eēnt false duo ꝗria in
mā nāli eēnt fil'fla absqz determiatiōe ⁊ vbo ampliatiuo
vz. quilz hō ē aial.⁊ nullus hō ē aial, imo ꝑma principia
eēnt fla.s.de quolz dr eē vel nō eē.oē totū ē maius sua pte.
et cōsequēter nulla illarū eēt demōstrabil'.ois hō ē risibil'.
ois triāgulus hz tres āgulos eq̃les duob⁹ rectis qd ē ꝗ do
ctrinā Aristotel' ꝑ posterioꝝ :⁊ pz ꝓ:qz eēnt ipolēs si subta
supponerent pro omnibus suis significatis:et quia etiam
aparte predicati fit distribntio sicut apte subiecti oportet
obiectō negare oēs istas ꝑpōnes:tu differs ab asino .de⁹ ē sapiētiō
aliquo hoie .ī hoc istāti ē ois hō :de⁹ ē ī quolz istāti ꝑnti. cū
tamē cuiuslibz illarū oēs exponētes sint ve. ¶ Dubitatur
ex quo istud vbū ē facit indifferēter suppōere ꝑ bis q̃ sūt
⁊ ꝑ bis q̃ nō sūt:vt patebit:ꝑ 2ᵃᵐ ⁊ ꝑ 3ᵃᵐ ꝓnē:qr nō facit in
dictis ꝑpōnib⁹ hoc idē. ¶ Rñdetur ꝙ act⁹ actiuozū sūt Rñsio
in paᵗᵉ dispositio:qz oē qd recipit in aliquo recipitur in eo
fm nāz rei recipiētis fm Ari.⁊ ꝓmēᶜᵐ scdo de aia. h⁹ diuer
sitas ē ex ꝑte rei recipiētis suppoᶜᵐ:⁊ ꝗ nāl'r si ē terminus
significās nāliter .⁊ ex ipositione si ē termin⁹ significans
ad plaᵐ.vñ termin⁹ icludēs dr̃iam tēpozis supponit ꝑ oī
suo significato.termin⁹ vero nō icludēs differētiā tpis si
hz aliqd sigᵗᵘᵐ ī re supponit soᵐ ꝑ iº .si āt nullū hz suppōit
ꝑ quolibz suo significato. Et si ex his cōcludit:ꝙ eq̃ āplia
tiuū ē vbū substantiuū pñtis tēpozis:sicut ꝗ verbū ꝑt :qz
termin⁹ eius supponēs ita suppōit ꝑ oī eo qd ꝑt eē sicut rᵘ
h⁹ vbi ꝑt:vt oē polē ē:vel oē qd ꝑt eē ē:negat ꝓña :qz termi
n⁹ supponēs distribuᶜ rᵘ h⁹ vbi ꝑt deducto impedimento
aliūde suppōit ꝑ oī suo significato qd pōt eē siue hēat sua
suppoita ī actu siue nō hēat ⁊ possit hr̃e:sed terminus sup
poⁿᵒ distribᵘᶜ rᵘ h⁹ vbi ē bñs aᶜᵃ significata ī actu ⁊ nō iclu
dat dr̃iam tpis nō suppōit nisi ꝑ his q̃ sūt. vñ ī iª.ois hō ꝑt
eē:suppōit ly hō ꝑ oī hoie q ꝑt eē:⁊ nō ī iª.ois hō ē.Deinde
ꝗ vbū ē faciēs termiᵐ distributiᵐ suppōere ꝑ eo qd ꝑt esse
⁊ nō ē facit ꝑpōnē flam:sed ꝗ vbū ꝑt fac̃ ꝑpōnē verā qm
nulla fenice existente hec ē falsa omnis fenix est:⁊ ista ē va:
omnis fenix potest eē.

Ad primum cōcedo cōsequētiā ꝑma cū suo añte
⁊ nego scdam nō ꝑpter illā cām: qz Ad ꝑᵐ
verbū restringit subiectū ad supponēdū solū ꝑ eo qd ē:vt arg̃ᵐ
rō tetigit:sz qz tlis termin⁹ nō ē apt⁹ dū hz aliqd significa
tum ī re supponere pro aliquo q̃ pro isto respectu hui⁹ vbi
est ñ distracti. ¶ Ad zᵐ admiºcāu nego vtrāqz cōsequētiā Ad zᵐ
qz ꝑ idē arᵐ posset ꝑbari ꝙ ly.a.fenix verificat de.a.fenice
qz cras verificabit d̄.a.fenice et ꝙ iª ē va ois fenix ē:dato
ꝙ ñ sit aliq̃ fenix:qz istud verbū ē tāte potētie ē nūc: q̃te
erit cras:sed cras faciet illā ꝑpōnē eē verā:ergo nūc faciet
illam eē verā.Et cōsequēter dr̃ ꝑ eo tpe quo non erit ali
q̃ fenix subiectū isti⁹ supponet ꝑ oī fenice ꝑterita ⁊ poli.
sed nō iā ex quo hz suppositū aliquod ī actu nec alia cau
sa assignanda ē: nisi qz ē istius nāe :sic:ꝙ aliqs actus men
talis solū cōsignificet pñtialr ⁊ aliqs solū preteritiue vel
futuritiue ex nā rei. ¶ Ad 3ᵐ ꝓcedo cōsequētiā ⁊ ꝓñs . ꝑ Ad 3ᵐ
batio tñ cōsequētie nō valet:qz nega t ꝙ nō aliūde suōm
istius :Ois fenix ꝑt eē supponat ꝑ oī fenice poli : nisi quia
istud verbū pōt ꝓsignificat idifferēter ꝑ oī istāti poli:et tñ
nō facit subiectū istius ois fenix ē :supponere ꝑ oī fenice
poli. ¶ Dubitat. videt:ꝙ ꝗ vbū ē cōuertat cū quolz alio obiectō
verbo substātiuo ⁊ cū hoc verbo pōt ex quo cōsignificat ꝑ
oī istāti ꝑterito ⁊ futuro ⁊ poli : et cōsequenter segt ꝙ fac̃
supponere subm ꝑ oī eo qd fuit:qd erit ⁊ qd ꝑt eē. ¶ Rñ Rñsio
det ꝙ lz ꝗ vbū ē ꝓsignificat oē illd qd ꝓsignificat alia vba
nō tamen:cum illis conuertit pp diuersitatē modozum si
gnificādi:vñ ille terminus homo significat qcqd signifi
cat ille termin⁹ hoīs vel hominem et eꝗ nō tamē ꝓuertū
tur:qz non segt tu es homo:ergo tu es hoīs:et hoc ideo qz
haberent diuersos modos significandi nā ly homo signifi
cat hominem ī recto .⁊ ly hominis vel ly hominem signi
ficantidem in obliquo ita in propositio illud verbum est
consignificat omne illud qd consignificāt alia verba:et eꝗ
sed noin conuertuntur:quia illud verbum est ꝓsignificat.
per modum presentialitatis:illud verbum fuit:per modū
preteritionis ⁊ illud verbum erit per modum futuritio
nis :⁊ illud verbum potest per modum possibilitatis ad
nerbialr sumptum . ¶ Ad quartum negatur consequen Ad 4ᵐ
tia quia sicut hoc complexū: ista fenix vel ista fenix non
poterit distribui ita nec aliquod complexum disiunctum
terminozum infinitozum singularium.et admittendo ꝙ
posset distribui tale subiectum et fieri vna propositio vni
uersalis non tamen conuerteretur cum ista:omnis fenix ē
quoniam ista est vera:et ista falsa :cum subiectum huius

non supponat nisi pro eo quod est: et subiectum alteri⁹ supponeret p̄ existente vel pro nō existente. Item dato q̄ supponeret p̄ eisdē p̄cise adhuc nō cōuertereť: sicut nec iste conuertuntur. omnis homo est. et quodlibet istorū est demonstratis solum omnibus hominibus p̄ntib⁹ cū p̄ma sit necessaria ⁊ secunda contingens.

¶ Tertia pars principalis.

p̄m arg⁹ **Omnis** fenix ē: pono: q̄ aliq̄ fenix icipiat eē p̄ p̄nem de p̄nti: ⁊ seqť. q̄ si ois fenix ē: q̄ ois fenix fuit qz sicut ic termin⁹ fenix. vbi de p̄nti supponit solus p̄ eo qō ē: ita respectu verbi de p̄terito vť suppōere solum p̄ eo qō fuit. Ad qō declarādū arguiť q̄drupliť: et p̄mo sic. illud verbū fuit so^m p̄teritie sig^at: sicut B vbū ē so^m p̄ntia^r ꝛsignificat. q̄ q̄ rōne termin⁹ supp^ns respectu h⁹ verbi ē suppōit p̄ eo qō ē solū: pi rōne termin⁹ sup^ns respectu h⁹ vbi fuit: so^d: suppōit p̄ eo qō fuit. añs p^r. nā si B vbū fuit cōsignificat p̄ntia^r et p̄teriti^c seqť i^am ꝛñam eē bo^am. B ē. q̄ B fuit de^to istāti p̄nti: nā seqť B ē: q̄ B p̄t eē: qz B verbū p̄t cōsignificat p̄ntia^r ⁊ pōliť. q̄ si B ver^m fuit ꝛsignificat p̄ntialiť ⁊ p̄teriti^c. ēt i^a ꝛña dz eē bo^a. B ē. q̄ hoc fuit: ōm̄rato istanti p̄nti. Itē seqť q̄ hoc ī. a. istāti fuit. q̄ hoc fuit. qz hoc verbū fuit īdifferēter ꝛsignificat p̄ oī istāti qō fuit. q̄ si eque ꝛsignificat p̄ istāti p̄nti sic p̄ p̄terito. itez i^a ꝛsequētia erit bo^a hoc

z^m arg^m est. ergo hoc fuit. ¶ Secundo. subiectum illius albū fuit non supponit indifferenter pro eo quod est vel fuit albuz. ergo antecedens arguitur: et pono: q̄ soz. nunc sit albus: et nunquam ante hoc fuerit aliqua albedo: isto posito: hec ē falsa. album fuit hoc sicut ista. hoc fuit album: sed in scōa non supponit ly album nisi pro eo quod fuit album. ergo nec in prima. antecedēs probať. nam seqnitur album fuit hoc. ergo informatuz albedine fuit hoc: ergo hec albedo fuit. consequens est falsum. ergo ⁊ antecedens. tenet cōsequentia. nam sequitur. asimlli albedinem vidisti: ergo albedo fuit: modo ita bene supponit respectu vbi de preterito ly albedo sic ly albedinē et si negeť similitudo arguiť sic. oē exñs fuit B. al^m fuit exñs B. q̄ B fuit albū: tz ꝛña: qz est sillogismus i. 7⁰. p̄me figure cōcludēdo īdirecte: sed cōclusio est falsa. ergo aliqua premissarum. non maior. ergo minor. Tertio iste propositiones cōuertuntur: album fuit hoc: ⁊ hoc fuit album: sed in secunda non stat ly albuz ampliatiue p̄ eo quod ē vel fuit. ergo nec in prima. tenet consequentia cum minori. et maior declaratur primo: quia ī omni propositione ī qua omnes termini sunt immediate de predicato vno: ma^tc eadē quātitate p̄positionis nō refert p̄ponere ⁊ postponere: vt hoc est hō ⁊ homo est hoc. hoc est album: et album ē hoc. Secundo pz conuertibilitas illarum per conuersionē simplicem. nec valet dicēdo q̄ ista album fuit B. cōuertať ī hāc: B ē vel fuit albuz: qz B est vna disiunctiua cum habeat duo verba principalia disiunctiua: modo nulla cathegorica conuertitur per ypo^cam

3^m arg^m ¶ Tertio. quia iste cōuertuntur: albū ē hoc: ⁊ hoc est albū. ⁊ iterū iste connertuntur albū p̄ōt eē hoc et hoc p̄ōt eē album. ergo asimili iste conuertūť albū fuit hoc: ⁊ hoc fuit

4^m arg^m albū. ¶ 4⁰ illud verbū fuit aut consignificat p̄teritiue so^m aut preteritie ⁊ presentialiť simul. si primū: q̄ nullā fac̄ ampliationē. aut nō ē rō quare plus apte subiecti quā apte p̄dicati. Si z^m. et eque cōsignificat apte p̄dicati sicut apte subiecti. ergo āpliatur p̄dicatū sic subiectū: et p ꝛsequēs ista eēt vā ī casu supiori: hoc fuit albū: sicut ista: albū fuit hoc. qō est falsū: qz nulla albedo fuit. Itē sicut seqť. illud qō ē vel fuit albū: fuit hoc: ergo albū fuit hoc. ita vť sequi: hoc fuit illō qō ē vl fuit albū: q̄ B fuit al^d: ⁊ sicut seqť: aliqō qō est albū fuit hoc. q̄ albū fuit hoc. ita vť sequi: hoc fuit aliquod qō est albū. ergo hoc fuit album. cū arguiť ab iferiori ad suū supi⁹. seqť. n. aliqd qō ē albū fuit. q̄ albū fuit ⁊ ñ eē. si q̄ ñ ē āpliatio apte predicati, ergo nō ē apte subiecti. q̄ ⁊c.

In contrarium arguiť sic. ista fenix q̄ nūc ici pit eē ē: ⁊ ipsa ē oīs fenix: ergo oīs fenix ē: pz cōsequētia. qz aq̄libet singulari vlis affirmatiuecum tali medio est bonum argumentum.

Circa materiam factā sit hec p̄ma ꝛ. Aliqs terminus supponit ampliatiue r^u buius verbi fuit: et tamen non supponit p̄ eo: qō ē: nec p̄ eo qō fuit: nec pro eo qō erit: nec p̄ eo qō p̄t eē p̄batur: naz secunda pars pz de subiecto illius chymera fuit: et p̄maz declaro: taliť supponit ly chymera q̄liter supponeret si aliqua chymera esset: sed si aliqua chymera eēt supponeret ly chymera ampliatiue respectu huius verbi fuit ⁊c. maiō pz īductiue: qz sicut chymera existente supponeret ly chymera diuisiue vel determinate māliter vel p̄sonaliť: ita iā supponit. mior vo declarať. nam subiectum illius fenix fuit suppōit āpliatiue sicut in sua vli dicēte Ari. p̄ elenco^z. q̄ in illa: laborans sanabitur. supponit ly laborans pro eo quod est vel fuit: ⁊ ly fenix non hz nisi vnum suppositum. ergo asimili si aliqua chymera esset supponeret ly chymera ampliatiue. nec hic sumo notam conditionis vt exprimat consequentiam: sed solum vt dicat suppositionez: eo mō q̄ dť si venerl ad me dabo tibi equū. ¶ Sz dubitať. obiectō nā si aliqua chymera esset: ly chymera in dicta p̄positione nō suppōeret p̄ oī chymera intelli: ⁊ nulla chymera existēte nec p̄terita supponeret ly chymera p̄ oī chymera itelligibili: q̄ non qualitercūq̄z tūc supponeret nunc supponit. ¶ Rñdeť negādo cōsequētiā: sed solum sequitur q̄ non p̄ quibuscūq̄z tūc suppōeret pro quibus nunc supponit: vñ non variatur suppō quo ad modū supponendi siue sit chymera siue nō sit: sz bñ quo ad supposita. ¶ Scōa ꝛ. Aliqs termin⁹ supponit respectu huius verbi fuit in propōne affirmatia va: ⁊ nō suppōit p̄ eo qō fuit nec p̄ eo qō ē: patet ō subo illi⁹ p̄pōnis añxp̄s fuit futur⁹: Sic. n. añxp̄s iā ē futur⁹ ita eternaliter fuit futur⁹: ⁊ q̄ subm nō suppōat p̄ eo qō ē vel fuit pz: qz antechristus non est nec fuit sed bñ suppōnit pro eo qō erit. Consimiliť dicať de futuro q̄ aliqs terminus supponēs respectu hui⁹ verbi ē ī p̄pōne affirmatia vera et nō supponit p̄ eo qō ē: vel erit: sed solū p̄ eo qō fuit vt adā erit p̄terit⁹. ¶ Tertia ꝛ. Aliq termini supponūt respectu hui⁹ verbi fuit p̄cise p̄ eo q̄ fuit q̄z vn⁹ stat ampliatie ⁊ ali⁹ nō: pz: de subiectis illaz p̄pōnuz B fuit B. et hoc albū fuit hoc te de^to. nullū. n. illorū subiectorū suppōnit p̄ aliquo alio: q̄z pro te: et subiectū p̄me nō stat ampliatiue: qz null⁹ termin⁹ stat āpliatie nisi sub eo possit fieri resolutio: sz subiectū ſe bñ stat ampliatie: qz dato q̄ tu eēs alb⁹ nūc. ⁊ nūq̄z añ hoc illa eēt vera: hoc albū fuit hoc: q̄ B fuit hoc: et hoc ē vel fuit hoc albū: q̄ ⁊c. ¶ Intelligēdū tñ q̄ lz p̄nomē ī recto supponēs respectu h⁹ vbi fuit ñ suscipiat āpliationem tñ bñ āpliať ī obliquo rōne alicui⁹ additi īcludētis tp̄s vt añ hoc tu fuisti ōm̄rando istās p̄ñs: qz nō seqť añ hoc tu fuisti. q̄ hoc fuit: qz añs iā ē verū: ⁊ ꝛñs flm. nec seqtur. ante hoc tu fuisti: q̄ hoc ē: qz īmediate post instās p̄sens erit añs verū ⁊ ꝛñs flm. sed qz bñ seqť ante hoc tu fuisti q̄ hoc ē vel fuit: iō āpliať p̄nom̄: ⁊ hāc āpliationē recipit auerbo mediāte p̄positiōe īcludēte tp̄s. Consiliť dicať ītermis cōiter supponētib⁹: qm̄ ī ista hō fuit. suppōit ly hō āpliatie sic in sua vli: sed subm illi⁹ aliqō p̄teritū fuit. nō suppōit āpliatie ly p̄teritū p̄ modū p̄teritionis quem includit. frustra enim dicitur id quod ē vel fuit p̄teritum: qz oē qō est preteritū fuit p̄teritū in vniuersali: etiā vt omne p̄teritum fuit non supponit ampliatiue ly p̄teritum pro aliquo quod est ⁊ non fuit: sicut subiectum istius omnis homo est: aut omne instans ē respectu tamen hui⁹ verbi qō non īcludat tempus preteritum bene stat ampliatiue vt preteritum erit. Consimiliter dico de isto termino futurum q̄ non stat ampliatiue respectu verbi futu/

ri tpis: vt aliqd futurũ erit: vel qdlibet futurũ erit: sed solũ
4.ꝑ respectu vbi qd nõ icludit tps futux: vt aliqd futurũ fuit
7 qdlibet futurũ fuit. ¶ 4ª ꝑ. nullus terminus icludẽs ex
plicite verbũ suscipit ampliationẽ a verbo substãtiuo vel
ab hoc vbo pt nisi in sensu ꝯposito ista ꝯclusio pz: qz cuiuslz
istarũ. oẽ qd ẽ fuit. oẽ qd ẽ erit. oẽ qd ẽ pt eẽ: nõ supponit subz
nisi p eo qd ẽ rõne vbi iclusi explicite. Silr dicẽdo. oẽ qd
erit fuit vel pt eẽ: subm nõ supponit nisi pro eo qd erit: Et
nõnter dico vbi expliciti: qz pteri⁹ icludit vbũ: silr 7 futux
7 tamẽ possũt ampliari: lz nõ respectu vbi iclusi: sz alteri⁹
vt dictũ ẽ. i sensu autez cõposito pñt hꝰ termini suscipe am
pliationẽ: vt põt eẽ ꝙ añs sit hõ qui est: aliqñ erit ita ꝙ añ
xps erit hõ qui ẽ. nõ ꝙ vbũ futuri tpis faciat ãpliationez:
sed ly ita cõuertibile cũ ly verũ. In pma. n. supponit ly añ
Nõbile xps q ẽ p añ xpo quẽ eẽ ẽ pole: 7 i zª p añ xpo quẽ eẽ aliqñ
erit verũ. ¶ Intelligẽdũ ꝙ cũ dico ꝗ vbũ põt ãpliare lo
quoz ꝗ fãositatẽ magis incedẽdo de alys tẽpozibus reptis
sub ipso: qz sicut ly fuit nõ ꝓpe ampliat ly pteritũ: qz seqr
generalr ꝗ ẽ pteritũ. g ꝗ fuit preteritũ. ita ly preteritũ nõ
ꝓpe ampliat añ nec post: qz seqr gñalr ꝗ ẽ. g ꝗ põt eẽ. ꝗ est
albũ. g ꝗ põt eẽ albũ. sed qz nõ segtur ꝗ est: ergo ꝗ potuit
aut poterit eẽ vt liquet de istãti presenti: iõ illa verba potu
it: 7 poterit bñ ãpliãt: qz aliqd potuit eẽ qd nõ ẽ 7 econtra:
7 aliqd poterit eẽ qd nõ ẽ 7 eꝯ: ꝙ aliquid qd ẽ nõ fuit: et eꝯ.
sicut ẽt aliqd ẽ qd nõ fuit 7 ecõtra: aliqd est qd nõ erit 7 eꝯ.
iõ oia ista vba ãpliãt. si. n. sequereẽ hoc ẽ albũ. ergo ꝗ fuit.
albũ: aut 7 eꝯ. ñ staret ly albũ ãpliatiue i ista albũ fuit hoc.

Ad pⁿ argᵗ **Ad primum** negatur consequẽtia: qz verbũ sub
stãtiuũ pteriti vel futuri tempozis ẽ
resolubile in verbũ psentis tempozis et non econtra: seqr
enim hoc fuit: ergo hoc est pteritum. hoc erit. ergo hoc est
futurum. sed non sequitur hoc est. ergo ꝗ fuit vel erit: nec
est ista resolubilitas silis illi: q̃ hoc vbum currit. resolui
dicitur in sum es est et in suum participium: qz tante sim
plicitatis ẽ actus preteritionis vel futuritionis: quãte ẽ ac
tus presentialitatis in mente: sed bene est similis illi: quia
actus diuidendi mentalis resoluit in actum componẽdi:
et generaliter quodlibet naturaliter posterius i suũ prius.
sicut ergo actus diuidendi in mente nõ obstante ꝙ sit sim
plex sicut actus componendi essentialiter dependet i fie
ri ab actu componendi: qz affirmatiua est prioz negatione:
primo posteriozum: et icludit virtualr illum: quia in non
facere intelligit facere: secundo elencozum: Ita actꝰ pte
ritionis vel futuritiõis essentialiter dependet in fieri ab
actu presentialitatis: 7 consequenter virtualiter includit
illum: qz non cognoscitur preteritum vel futurnm: nisi in
ordine ad presens. 4. phycoz. sicut igit non seqr actus
diuidendi nõ significat nisi negatie sicut actus ꝯponendi
affirmatiue: ergo actus diuidẽdi nõ icludit actũ componẽ
di sicut nec eꝯ. ita nõ segtur actꝰ pteritiõis est ita simplex
sicut actꝰ psentialitatis. igit nõ includit istũ: sicut nec actꝰ
psentialitatis icludit actũ pteritiõis: et ita hec stant siml
istud vbũ fuit solũ pteritie ꝯsignificat sicut hoc verbuz
est presentialiter solum: et tamen illud verbũ fuit ãpliat
ad eẽ: vel fuisse: et non istud verbum est. Item hoc verbũ
potest: consignificat presẽtialiter et potentialiter: qz habz
vnum modum quo est tempozis presentis: et alium quo
denotat esse illud posse esse: pro quo supponit terminus
respectu eius et tamen non proprie ampliat vt dictum est.
ita stat aliqd verbũ cõsignificare solũ pteritiue vel futu
ritiue: 7 tamẽ ãpliᵗ: idẽ. n. ẽ modus quo ꝗ vbum fuit. ẽ pre
teriti tẽpozis et denotat i ppositione affirmntiua absq
Ad 2ª alio termino distrahẽte illud eẽ vel fuisse p quo supponit
terminus apte añ respectu eiꝰ. ¶ Ad 2ᵐ ꝯcedo illã albuz
fuit ꝗ. et aliã silr iformatũ albedine fuit ꝗ. ex quo nõ seqr
ꝙ albedo fuit: Et ad pbõnẽ dicit ꝙ nõ est silitudo: qz i ista
vidisti albedinẽ: regit ly albedinẽ auerbo: 7 ẽ terminus ꝓ
pbabilis i cuius resolutiõe nõ demõstrat nisi albedo. in
alia vero ly albedinẽ regit arecto precedente nec incipit
pbatio ab isto termino: sed atoto subo i cuius resolutione
nõ demõstrat albedo sed subiectuz albedinis 7 ad silitu
dinẽ: negat cõsequẽtia sed solũ sequit: g ꝗ albũ fuit: ita ꝙ
semp maneat eadẽ suppõ. ¶ Ad tertiũ negat ꝙ illa con Ad 3ᵐ
uertãt. albũ fuit hoc: et hoc fuit albũ. 7 ad regulã: dr ꝙ p
illã solũ hẽt ꝙ nõ refert preponere: et postponere deter
minatũ. vnde ꝗ ẽ vera. ꝗ ẽ preteritũ demõstrãdo adã: 7 ꝗ
ẽ falsa: aliqd preteritũ ẽ hoc. et tamẽ omnes termini sunt
imediati dẽ pro vno: ꝯcedit igr ꝗm regulam istã: ꝙ iste cõ
uertũt: albũ fuit hoc: et albũ hoc fuit: sicut 7 iste. hoc ẽ prete
ritũ 7 ẽ hoc preteritũ: cõsequẽter nego illã cõuersionẽ: al
bũ fuit hoc: hoc fuit albũ: qz cũ variat suppõ terminozũ nõ
ẽ cõuersio simplex: 7 cũ petit sua cõuertẽs. dr ꝙ nõ ẽ illa
disiũctiua assignata: sed ẽ ista ꝗ fuit aliquid qd vel fuit al
bũ: que ẽ de disiuncto extrẽo supposito ꝙ relatiuũ apte ꝓ
dicati cadat supra totũ sequẽs: nec ẽ icõueniẽs: talr ꝯuer
tere qñ mutatio simplex subi i ꝓdicatũ variat suppõnẽ:
Dr tñ ꝙ cõuertẽs ꝓpria illius ẽ hec. hoc albũ fuit: tenẽdo
ly albũ apte ꝓdicati: deide cũ dr. iste cõuertũt alᵐ ẽ hoc. 7
hoc ẽ albũ: albũ põt eẽ hoc: 7 hoc põt eẽ albũ. g et iste con
uertũt. albũ fuit hoc: 7 hoc fuit albũ. negat cõsequẽtia: qz
in primis non variatur suppositio 7 in vltimis variatur.

¶ Ad quartum dicit. ꝙ solũ ly fuit pteritie ꝯsignificat: 7 Ad 4ª
cum cõcludit ꝙ nõ ẽ rõ quare plus ãpliat apte subiecti q̃z
apte ꝓdicati: dr ꝙ ẽ illius nãe. vnde aparte snbiecti iduc
ampliationẽ. et apte ꝓdicati appellatiõem. Uñ signa di
stributia nõ hẽnt vi supra terminũ ꝓcedẽtẽ: sed bñ supra
terminũ sequẽtẽ. 7 termini secũde itẽtiõis limitãt ad sup
positiõem mãlẽ vel simplicẽ apte añ: et nõ apte post. Et in
his ñ assignat rõ nisi ordo nãe. Itẽ si queritur quare vba
cõcernẽtia actũ mẽtis vtputa cognosco: itelligo: nõ ãpliãt
rectũ et ampliãt obliquũ: qz i his hõ intelligit chymeraz:
hõ cognoscit rosã: nõ ãpliat ly hõ siue ponat apte añ: siue
ponat apte post: sed ly chymeram: 7 ly rosã ãpliatur vbi
cũqz ponaturlz apellẽt formã post: et non ante verbum.
nec hic pt alia ratio assignari q̃z nã rei 7 ita dr de verbo su
bstãtiuo preteriti vel futuri tpis. ¶ Ex predictis ifero ꝙ iª Obiccº
cõsequẽtia ẽ bona. Illud qd ẽ vel fuit albũ fuit hoc. ergo al
bũ fuit hoc. etiã illud. qd ẽ albũ fuit hoc. igr albũ fuit hoc.
qz in cõsequẽte ly albũ supponit disiũctiue p eo qd ẽ vel
fuit albũ: sed ista cõsequẽtia nõ valet. hoc fuit aliqd qd est
vel fuit albũ: ergo ꝗ fuit albũ: qz ly albũ i añte suppõit am
pliatie p eo qd ẽ vel fuit albũ: qz nõ icõuenit ꝗo talia vba
siml disiũctim sũpta ãpliare apte post: i cõsequẽte vo non
stat ãpliatie: sed appellatie solũ. appellatiõe tpis solũ sup
ponẽs p eo qd fuit albũ: asserẽs hoc fuisse qñ iformabatur
et denomiabat alⁿᶜ. Itẽ nõ seqr hoc fuit aliqd qd ẽ albũ: g
hoc fuit albũ: qz i antecedẽte ly albũ solũ suppõit p eo qd
ẽ albũ: et i cõsequẽte p eo qd fuit albũ: nec arguit ab inferi
ori ad suũ supⁱ. Et cũ dicitur aliquid quod est album fu
it. ergo alᵐ fuit. 7 nõ ecõtra. verũ ẽ: nõ qz arguitur ab iferi
ori ad suũ supⁱ. sed qz subm cõsequẽtis suppõit disiũctie
p eo qd ẽ vel fuit albũ: 7 dato: ꝙ i dicta cõsequẽtia fuisset
argutũ ab iferiori ad suuz supⁱ adhuc ꝯna nõ valeret. sicut
non segtur tu vides hoiem: g tu vidisti aial pp mutatiõez
suppositionis. i ascensu. n. ꝓdicamẽtali singula debẽt eẽ pa
ria vt sepissime dictũ ẽ. ¶ Nõndũ ꝙ verbũ substãtiuuz Nõbile
pteriti tempozis vel futuri licet solitarie sumptum non
ampliet aparte post: bene tamen ampliat cum aliquo ad
dito: 7 in obliquo vt tu fuisti chymeram intelligẽs et eris
post hoc istans: demonstrando per ly hoc istans presens.
vnde non sequitur tu eris post hoc instans. ergo hoc istãs
est. quia immediate ante instans presens fuit antecedens

verũ ⁊ cõsequẽs falsũ.nec ex eodẽ añte sequit qõ hoc in stans erit:qz iã añs ẽ verũ:⁊ cõsequẽs falsũ ĩ prima eni ꝓ põne ampliat verbũ ꝑteriti tpis ly chymerã me^tc illo pti^o itelligẽs ⁊ ĩ z^a mediante illa ꝓpõne post ⁊c.

¶ Quarta ps principalis.

p^m arg^o **Omnis** fenix ẽ ꝓ^r. ꝙ sophisma ẽ simpl^r cõcedẽdũz nullo casu poſ̃ posito.qz oẽ qõ fuit ẽ.aliqua fenix fuit.ergo aliq̃ fenix ẽ.illa cõsequẽtia ẽ bona:qz ẽ syllogismus ĩ tertio prime .añs ẽ simpl^r concedẽdũ:g̃ et ꝛñs sed ex cõsequẽte seq̃t formal^r sophisma tãq̃ ab ideterminata de scõo adiacẽte ad suã subalternaz.g̃ ⁊c . sed ꝙ illa oẽ ꝙ fuit est .sit vera et simpl^r cõcedenda:ꝓbat q̃drupl^r et p̃ sic.Aliqd qõ fuit ẽ:⁊ nihil ẽ qõ fuit quin istud sit:ergo oẽ qõ fuit ẽ:patet consequẽtia ab exponentibus ad expositam:añs ẽ verũ:⁊ simpl^r ꝛcedẽdũ.g̃ et ꝛsequẽs:⁊ ꝙ iste sint exponẽtes dicte vl^is arguit:qz ille sũt exponẽtes alic^o vl^is cũ hẽant oia reqsita: sed ñ vr c^o vl^is nisi vl^is isti^o: ergo ⁊c.Et si dr ꝙ secũda exponẽs debuit eẽ ista nihil fuit ens quin illud sit.Contra verbum principale exponente est verbum principale exponẽt].s̃z ly ẽ in exposita est verbũ ꝑncipale ⁊ ĩ exponẽte assignata ly fuit: ẽ vbũ ꝑncipale. ⁊c.¶ Secundo.Tm̃ ens est aliqd qõ fuit:igit oẽ qõ fuit est ens.⁊ per cõsequens oẽ ꝙ fuit ẽ:pz p^a cõsequẽtia:ab exclusiua ad suam vniuersalem de termis transpositis .añs est verum.ergo et ꝛñs:s̃z ꝙ añs sit verum ꝓbatur.ens est aliquid qõ fuit :et nihil non ens est aliquid quod fuit: ergo tantuz ens est aliquid quod fuit :patet consequentia : quia arguitur ab exponentibus ad expositum .⁊ antecedens est verum :ergo et consequẽs.⁊ ꝙ ista sit exclusiua illius vniuersalis patet:quia termini eodez modo supponunt in exclusiua .et in vniuersali: nam dictio exclusiua distribuit aparte predicati sicut signum vniuersale apte subiecti:ergo signum vniuersale non dat suppositionẽ aparte subiecti quin eãdẽ postea tribuat dictio exclusiua

z^m arg^m

aparte predicati.¶ Tertio.Qẽ ens est ens quod fuit.igit omne ens qõ fuit ẽ:patet consequentia:qz seq̃t gnãl^r oĩs homo est homo qui currit:ergo omnis homo qui currit ẽ: omnis homo est homo albus:ergo omnis homo ẽ albus: Item quero quomodo relatiuum supponit aparte predicati si distributiue eodem modo supponit aparte subiecti: ergo ille conuertuntur:omne qõ fuit est:⁊ omne ens ẽ ens quod fuit:si confuse tm̃ nec determiate:ergo a termio stãte determinate vel confuse tantum ad eundem distributum rõne imcomplexi solum erit bona consequentia:qõ nõ est dõm:sequit.n.vt dictũ est:oĩs hõ currit g̃ disputat:

3^m arg^m

4^m arg^m igr oĩs hõ g̃ disputat currit.¶ 4°.nõ obstante ꝙ ille termin^o hõ oẽm hoĩem ꝑteritũ ⁊ poſ̃em significet adhuc eo supponente respectu huius verbi est supponit solum pro suis significatis que sunt .ergo per idem non obstante ꝙ ly ens qõ fuit significet oẽ ens ꝑteritũ adhuc ipso supponẽte respectu huius vbi ẽ: nõ supponit nisi pro suis significatis q̃ sũt:patet consequẽtia a sili.añs aũt est supius ꝓbatũ et confirmatur veritas illius per falsitatem sui contradictoriy.s.ꝙ aliquid qõ fuit nõ est.quia hec cum sit particularis negatiua non probatur nisi per suam subalternam: vel per suas resoluentes.modo sua subalterna est falsa vt liquet.et etiam vna suarum resoluentiuz videlicet homo non est:et hoc est aliquid qõ fuit imo implicat ꝛdictionẽ.

In oppositum arguit sic.Aliqua fenix desinit esse.ergo aliqua fenix non est. tenet consequentia: notis terminis . antecedens est tibi dubiũ.ergo ⁊ ꝛñs non ẽ ate negandam nec etiã ꝛcedendũ . ergo est tibi dubiũ: sed dubitaro vno^ ꝛdictoriorum dubitatur ⁊ reliquum:ergo ⁊c.

p^o ? **Circa** p̃dicta sit hec p̃ma ?.Aliquis termin^o supponẽs p̃cise respectu huius verbi ẽ in ꝓpositione affirmatiua va supponit ꝓ eo qõ non ẽ: ꝓbat:h̃ ꝓpositio ẽ va h̃ ẽ ꝑteritũ demonstrãdo adã: cuius predicatũ supponit p̃cise respectu huius vbi ẽ:qz subm nullo modo ꝛfert ad suppositionẽ cũ nõ sit termin^o ĩcludẽs verbũ:⁊ qõ supponat ꝓ eo ꝙ non est:pz:qz supponit ꝓ adã.si enĩ supponeret so^m ꝓ eo qõ ẽ ista propositio esset fl^a.Cõsimil^r dicatur de ista:hoc est futurũ demonstrãdo añ ꝛpm qõ preteritũ supponit ꝓ eo qõ nõ ẽ.et anullo nisi auerbo recipit suppõnẽ.

Lor^o

¶ Ex ista ?ne sequit.ꝙ ĩ hac ꝓpõne oẽ preteritũ ẽ:supponit ly preteritũ ꝓ oĩ eo qõ fuit siue sit siue nõ sit: ꝓbat: in hac ꝓpõne: hoc nõ ẽ ꝑteritũ demõstrãdo istãs pñs:supponit ly preteritũ distribuntie ꝓ oĩ ẽte qõ fuit:qz q̃cũqz ỏmõstrato seq̃t hoc nõ fuit ꝑteritũ:.a.fuit ꝑteri^m.g̃ h̃ ñ fuit.a.ergo per idẽ ĩ ista nullũ preteritũ ẽ hoc.supponit ly preteritũ ꝓ oĩ ente qõ fuit:qz oẽm suppositionẽ quã recipit apte p̃dicati vr recipere aparte subiecti.ex quo ly hoc non confert suppositionẽ.Et ꝛñr sequit ꝙ subiectũ huius.nullũ ꝑteritũ ẽ:supponit distributie ꝓ oĩ ente qõ fuit:sed hec.oẽ ꝑteritũ ẽ:ꝛriat illi.g̃ subiectũ huius supponit distributie ꝓ oĩ ente qõ fuit et ꝛtingit descendere vt in illa: vt oẽ ꝑteritũ ẽ:adã ẽ preteritus. ergo adã ẽ.¶ Scõa ?. Aliqs termin^o cathegorematicus simplex regit ab aliquo verbo aquo non recipit suppositionẽ pz:de isto termino ens :in ista ꝓpositione: omne ens qõ fuit ẽ:regit .n.ab illo verbo ẽ:⁊ ꝙ non recipiat suppositionẽ ab eo:sed auerbo ĩcluso: ꝓbat: ĩtellectus hz hanc ꝛpositionẽ:ens qõ fuit añq̃ ꝛpleat itẽtionẽ generalẽ entis cũ illa ꝛpositione: sedq̃ p̃ ĩtellect^o hz hãc ꝛpositionẽ supponit ille terminus ens respectu huius verbi fuit:qz illũ componit cum relatiuo mediante h̃ verbo fuit :ergo prius supponit ille termin^o ens respectu huius vbi fuit:quã sit compositõ intentionis entis cũ ista tota compositione ens qõ fuit ẽ:sed adhuc remanet eadez compositio cum isto verbo est:ergo supponit ly ens respectu huius verbi fuit.et ꝛfirmatur:iste conuertuntur:oẽ ꝑteritum est.omne qõ fuit est.sed ly ens inclusũ ĩ ly preteritum supponit respectu huius verbi fuit inclusi .ergo pz consequentia cum prima parte antecedentis: ⁊ secunda sequitur ex dictis:qm̃ ly ꝑteritũ supponit ꝓ oĩ eo qõ fuit vt ẽ oñsũ.ergo ly ens ĩclusũ:sic ẽt supponit.sed ly ens cum nõ ĩcludat tẽpus nõ põt recipere tã amplã suppositionez ab illo verbo ẽ non distracto:igr illã recipit solũ ab illo vbo fuit incluso.¶ Tertia cõclusio.Aliqs termin^o ꝛplex^o recipit suppõnẽ auerbo pricipali cui^o quelibz termin^o cathegorematicus recipit suppõnẽ ab alio:ꝓbat:subm h^o qõ fuit albũ ẽ nigrũ:recipit suppõnẽ a verbo pricipali:qz sicut nulla propositio recipit suppositionem auerbo suo ita nulla compositio verbalis recipit suppositionem auerbo suo ĩclu^o.Et ꝙ q̃libet termin^o cathegorematicus ĩ ipa ĩclusus recipiat suppõnẽ ab illo vbo fuit:oñdit .ly ens recipit suppositiõem ab isto vbo fuit vt ꝓbatũ ẽ. ⁊ ly albũ vt probabo . igitur per idem relatiuũ recipit suppositionem ab eodem.minorem probo.qz si ly album supponeret precise pro eo qõ ẽ respectu huius verbi ẽ:ista consequẽtia bona esset:ens qõ fuit album ẽ nigrum hoc est oẽ albũ. ergo ens quod fuit albũ ẽ nigruz:patet consequẽtia :qz a termino stante determinate ad terminũ demonstratiuũ cũ medio vl^r sũpto ẽ bonũ argumentum . Nam bene sequitur homo currit ⁊ tu es omnis hõ:ergo tu curris:ens qõ est albũ disponit:tu es oẽ albũ.ergo ens qõ ẽ tu disponas:sed ꝙ ista cõsequentia nõ valet ꝓbat:et pono ꝙ tu scis oẽ albuz et ꝙ soz .sit niger qui fuit albus isto posito antecedens est verum.et consequens falsum demonstrato te per ly h̃.

3^a ?

4^a ?

¶ Quarta conclusio.Oĩs terminus complexus includẽs verbum supponens respectu alicui^o vbi tenti in sensu diuiso supponit ꝓ quolibet suo significato ꝓm exigentiam verbi inclusi et intelligo illaz ?nem de termio complexo

habēte significā^m i re ꝓm illam ōriam tpis.qz dicēdo chymera q̄ fuit ē subm:nō supponit ꝑ aliq uo qd fuit sed ꝑ infinitis chymer] itelligibilib^9 fuisse.illa ꝯ pz: qz dicēdo.oē qd fuit est:oē qd ꝑt eē.ē:subiectū prime supponit ꝑ oī eo qd fuit: et subiectū secūde ꝑ oī eo qd pōt eē:ēt si dicit ecōtra oē qd ē fuit .oē qd ē ꝑt eē.nō supponit subiectū nisi pro eo qd est:rōne vbi iclusi:nō obstāte ꝙ recipiat suppōnē auerbo principali.nā pp limitationē vbū ꝑncipale nō dat suppositionē nisi ꝑ eo qd ē:nā sicut i alio principali fuit dictum nō icōueit vbū dare maiorē vel minorē suppositionem q̄z sit sua cōsignificatio:et ꝗ ꝓueit ex nā rei recipiētis suppōnē.¶ Ex predictis seqtur ꝯ.ꝙ subiectū hui^9 hoc ē preteritū .ex quo nō icludit tpis:recipit suppōnē auerbo principalr ⁊ apticipio istrumētalr.sed ly preterituz pp inclusionē tē poris recipit suppōnē auerbo:et tā subiectū q̄z ꝑdicatū supponit ꝑ eo qd nō ē.¶ z^o seqt.ꝙ subm illi^9 tu es post adā nō supponit nisi ꝑ eo qd ē:et ly adā ꝑ eo qd fuit respectu verbi principalr ⁊ ꝑpōnis istrumētalr: ēt tu es añ añ xpm supponit ly tu solum proeo quod est: et ly antechristus solum pro eo quod erit virtute vbi principalr ⁊ prepōis istrumētaliter:nec bēt ꝑ icōueniēti:ꝙ vn^9 terminus recipiat ab alio suppōnē qd ñ ē vbū: qz ꝗ ñ ē nisi istrumētalr: qd bene pz:ex eo ꝙ subducto vbo nullus termin^9 suppōeret:nec aliquis daret suppōnē. Et si ꝛcludit ꝙ aliqs terminus q nō ē verbum nec ꝑti^m consignificat temporaliter:cōcedo vt illi termini:ante:et post:sed hec est differentia qm̄ verbum:⁊ parti^m consignificant determinate:quia temporaliter respiciunt certam differentiam temporis: sed ꝑpositiones dicte consignificant temporaliter indeterminate: qz non respiciunt vnam differentiam temporis plus quā aliam de se:ꝙ autē respiciant :hoc est ratione verbi:vt tu es ante hoc:tu fuisti ante hoc:tu eris ante hoc: In prima respiciunt tempus presens: In secunda tempus ꝑteritum: In tertia tempus futurum:et ita dicatur de illa prepositione potest.

Ad primum cōcedo ꝙ nullo casu posito ē sophisma penitus dubitandū: qz dubitā^m est an iā sit aliq̄ fenix:sed so^m vmis genit^9 ex fenice corrupta: Ad ꝓba^cm nego illā.oē qd fuit ē:⁊ dico ꝙ iconueniēter dabat scōa exponēs: qz ly ens iclusū supponit āpliatie i exposita et ñ i ista exponēte .sed secūda exponēs ē ista.nihil fuit ens qd fuit gn illud sit:nec oz ꝙ sit idē vbū ꝑncipale i exposita ⁊ exponētib^9 dūmodo ꝑ illud non mutet suppositio gñalis.qz ens i ista oē ens qd fuit ē.supponit ꝑ oī ente ꝑterito: et i illa. nihil ē ens qd fuit gn illud sit nō supponit nisi ꝑ eo qd ē.Et cū q̄rebat d vlī illax exponētiū.aliqd qd fuit ē.et nihil ē qd fuit gn illud sit :dico ꝙ ista ē sua vlis:oē qd fuit qd ē:ē ita ꝙ prīa ꝛpōrestringat ꝑ z^am ⁊c.¶ Ad z^am nego ꝛsequētiā: et ad ꝓbationē .dico ꝙ non arguit ab exclusiua suā vlem qz sicut i ꝛuersiōe simplici nullo mō mutat suppositio ita i ꝛuersione vlis et exclusiue nullo modo oz variari suppositio mō i vlisup ponit ly ēs ꝑ oī ente qd fuit:i exclusiua so^m ꝑ ente qd ē:⁊ lz ꝑdicatū distribuat i exclusiua sicut subm i vlī :tamē ꝓtes non similr supponunt. termin^9 ei recipit suppositionē auerbo proximiori.ideo ly ens in vlī suscipit ab illo vbo fuit suppositionē ⁊ in exclusiua ab illo vbo ē.exclusiua, q̄ illius vlis erit illa.tātū ens qd ē fuit ens qd fuit:q̄ ē fla:sic vlis vt pz:ꝑ duas exponētes.et nōnter restrigo subm: qz dō tm̄ ēs fuit ēs qd fuit: ñ bē tur sua exclusiua cū illa exclusiua sit va et vlis fla: ⁊ ex alia parte pp imitationē suppositionis:qm̄ ly ēs i ꝑdicato vlis supponit solū ꝑ illo qd ē absq̄z ampliatione:⁊ in subo exclusiue āpliat ad eē:⁊ fore.¶ Si vo q̄rit de vlib^9 illax exclusiuarū.tm̄ ens ē aliqd qd fuit .tm̄ ens fuit ens qd fuit. Dicat ꝙ prīe exclusiue hec ē vlis.oē qd fuit qd ē .ē ens:⁊ scōe illa :oē ens qd fuit:fuit ens.¶ Ad z^m negr ꝛña:⁊ ad ꝓbō nē ne^o silr.qz i vlib^9 dat] ñ mutat suppō quo ad āpliationē:sic i argum̄to ꝑncipali:qz cū dr:oē ēs ē qd fuit:supponit ly ens so^m pro eo qd ē:⁊ i ꝛñte so^m pro oī eo qd fuit. Et cū q̄rit d suppo^nc relti. dico ꝙ suppōit distributie sic suū añs ñ tm̄ ꝓꝑ ꝗ seqt illas propōnes equalere ꝓꝑ diuersā suppōnē illi^9 termi ens.¶ Ad 4^m negatur ꝛsequētia.qz ly homo ñ icludit tpis neq̄z vbū iplicite vel explicite.sed ly ens qd fuit icludit vbū rōne cui^9 to^9 illd ꝛplexū distributum supponit pro oī ente qd fuit. Deide cū dr qd ꝛdictoriū illi^9 ē fal^m .s.aliqd qd fuit ñ ē.qz ñ ꝑt probari ꝑ suā sbalternā: nec ꝑ suas resol^tes ꝗ negat imo ꝑt resolutorie ꝓbari.sz iste ñ sūt sue resoluētes sed iste.ꝗ ñ ē et hoc fuit aliqd qd fuit. quarū q̄libet est vera ōmrato adā.aliarū vo resoluētiū hec est indeterminate aliquid quod fuit qd est non est.quod est impossibilis.¶ Aduertendum tamen ꝙ non oz particularem vel indefinitam necessariam veram probari per suam subalternam:vel per suas resoluentes.quoniam hec est vera .chymera non est .et non probatur per suam subalternam:quoniā ista ē min^9 euidēs q̄z hec idefinita:nec etiā ꝑ resoluētes:qm̄ affirmatīa demōstratiua sp ē falsa :sed ꝓbat ꝑ suū ꝛdictoriū:qz ꝗ affirmatio est ꝛor negatiōe qm̄ talis negatiua nō ꝑt ꝑ se ipsā ꝓbari:recurrēduz ē ad suū ꝛdictoriū.qd ē regula cognoscēdi vitatē:⁊ flitatē: particularis vel indefinite negatiue:quare ⁊c.

Nōbile

¶ Prima pars principalis.

Ertium sophi^a.Oē coloratū ē ꝗ qd arguit q̄drupl'r.⁊ prio sic. Aliqd coloratū nō ē.ergo nō oē coloratū ē. añs ꝓbat:aliqd coloratū nō ē .ergo aliqd coloratū nō ē:pz cōsequētia ab vno cōuertibili ad reliquū:⁊ añs ōclarat:ꝗ coloratū nō ē ōmrando celū:⁊ ꝗ ē aliqd:ergo aliqd coloratū nō ē.tenet cōsequētia ꝑ resolutionē:añs ē ve rū:q̄ ⁊ cōsequēs. Itē hoc coloratū nō ē demōstrādo celū . q̄ aliqd coloratū nō ē:pz cōsequētia ab iferiori ad suū superius. sicut eni seqt albū nō ē.q̄ coloratū nō ē. ita videt seq hoc coloratū nō ē.q̄ aliqd coloratū nō ē:cū vtrobiq̄z arguit ab iferiori ad suū supius.Et si dicit ꝙ oz oīno arguere cum ōbito medio.fiat ergo tale argumētū:hoc coloratū nō ē te ōmonstrato:⁊ tu es aliqd coloratū.ergo aliquod coloratuz non est.maior probatur.hoc asinus non est:⁊ omnis asin^9 est aliquod coloratum .ergo hoc coloratum non est.patet consequentia ab inferiori ad suum superius negatiōe postposita et cū debito medio:et confirmatur .hoc non est demonstrando adam :et ꝗ est coloratum:quia colorabatur: ergo coloratum non est:patet consequentia:asimili:ꝗ nō ē et ꝗ est pertrāsit^m .qz pertransiebat:ergo pertransitū nō ē. ¶ Secundo arguitur sic.Omne coloratum est: ergo omne est coloratum.consequens est falsum:qz ce^m non ē coloratum:vt patet:ꝓbat: consequentia: quia quelibet singularis consequentis seqnitur ex aliqua singulari antecedētis.ergo consequens sequitur ex antecedente:patet consequentia. quia vniuersalis sequitur ex omnibus suis singularibus .et antecedens probatur nam quacunq̄z singulari consequentia data : illa sequitur ex aliqua singulari antecedentis . Sequitur enim : hoc coloratum est. ergo hoc est coloratum siue ōmonstratur coloratum siue non coloratum:modo antecedens ē singularis antecedentis ⁊ consequens singularis consequentis:quia non videtur q̄z vniuersalium sunt dicte singulares nisi dictarum vlium. ¶ Tertio.Si omne coloratum ē omne album est.quia contradictorium consequentis cum sit impossibile repugnat antecedenti.ergo afortiori si nullum coloratum incipit eē nullum album incipit esse: cum arguitur distributiue negatiue a superiori ad suum inferius :sed ꝙ illa consequentia non valeat probatur ponendo ꝙ nullum coloratuz in

p^m cor^m

2^9 $cor^{ꝙ}$

Ad 3^m $arg^{ꝙ}$

Ad z^m

Obiectō Rñsio

Ad 3^m

Ad 4^m

p^m arg^m

z^m ar^m

3^m $arg^{ꝙ}$

cipiat esse:⁊ q̃ sor.incipiat eē albus per remotionem de p̃ senti sic q̃ nunq̃ fuit alb⁹.isto posito pcasū:nullū colora^{m} icipit esse:sed q̃ aliqd albū incipit esse:probatur:aliquod albū incipit esse sor.ergo aliqd album incipit esse.patet cō sequentia: quia quicquid incipit esse sor.incipit esse .cum ī possibile sit aliquid aliud a sor.incipere esse sor.et probat̄ antecedens:nullum album ē sor.et immediate post instās presens aliquod album erit sor.ergo aliqd album incipit esse sor. patet consequentia ab exponentibus ad exposi^{m}. et antecedens ē verum scilicet sor.nō ē alb⁹:et immediate
4^{m} arg^{m} post hoc erit albus .ergo et cōsequēs est verū. ¶ Quarto. aliqd coloratū apparet tibi albi⁹ eo qd apparet tibi sūme albū:sed tale nō est:ergo aliquod colorātum non ē antecedens probatur:ponendo:q̃.a.et.b.per totā istā horam apparuerint tibi summe alba : et ita iam appareāt tibi summe alba.sed q̃.b.non appareat tibi in aliquo variatum.a. vero tibi appareat albius quam prius fuit.sic q̃ appareat tibi te prius fuisse deceptum in credendo.a.eē sūme albū: isto posito arguitur sic.a et.b.apparent tibi summe alba.⁊ .a.apparet tibi albius .b.ergo minor arguitur sic.a.⁊.b per totam istam horam apparuerunt tibi equalr alba:⁊.a. apparet tibi albius q̃ prius et.b.precise eque album.ergo.a. apparet tibi albius.b.vt arguitur sic.a.et.b.per totam istā horam fuerunt equaliter alba et.a.ē albius q̃ prius fuit:⁊ .b.precise eque album .ergo:a.ē albius .b .ista consequentia est scita ate esse bona:⁊ antecedens apparet verum .ergo et consequens.

Ad oppositum arguitur sic.Aliqd coloratum est ⁊ nihil est coloratum quin illud sit.ergo omne coloratum est: patet consequenia ab exponentibus ad expositum:antecedens est verum.ergo et consequens qd est sophisma.

p^{a} p̃ **Circa** predicta sit hec prima conclusio . Sor.non prius fuit q̃ hoc album fuit:et tamen aliqñ fuit sor.quando non fuit hoc album.probatur:et pono q̃ sor. fit albus:⁊ nunquam fuit albus :⁊ q̃ diu ante hoc fuit:sic q̃ in.a.instanti ipse primo fuit:isto posito:p̃ pri^{a} p̃s p̃nis:quoniam sor.non prius fuit q̃ in.a.instanti:sed ꝑ albū fuit in.a.instanti.ergo sor.non prius fuit q̃ hoc album fuit:patet consequentia cum prima parte antecedentis per casum:⁊ secunda p̃batur .hoc fuit in.a.instanti demōstrādo sor.⁊ hoc est vel fuit hoc album .ergo hoc album fuit in.a.instanti:per resolutionem añs est verum.ergo et consequens.Secūda p̃s conclusionis sequitur ex casu quoniā in.a.instanti fuit sor.sed in.a.instanti non fuit hoc album: q̃ ipe tunc non fuit albus.ergo aliquando fuit sor .qñ nō
2^{a} p̃^{o} fuit hoc album. ¶ Secunda p̃.hoc al^{m} incipit esse in.a.instanti:et tamen nunqnam fuit ita q̃ hoc album incipit eē. prima pars patet:quia hoc incepit esse in .a.instanti demōstrando sor.⁊ hoc est vel incepit esse hoc album. ergo hoc alb^{m} incepit esse in.a.instanti.patet consequentia: a resoluentibus ad resolu^{m} antecedens est verum .ergo et consequens. Secunda pars declaratur. quoniam nunquam fuit ita q̃ hoc albū est:ergo nunq̃ fuit ita:q̃ hoc album incipit esse:patet consequentia quoniam ex oppo⁰ sequitur oppositum. Nam sequitur hoc album incipit eē:ergo illd qd est hoc album incipit esse: vel illud quod incipit esse ꝑ album incipit esse:patet consequentia tāq̃ ab vno cōuertibili ad reliquum:sed si aliquando fuit ita q̃ illud qd est hoc album incipit esse vel illud qd incipit esse hoc album ī cipit esse :aliquando fuit ita q̃ hoc album est.igit̄ a primo ad vltimum si aliquando fuit ita q̃ hoc album incipit eē aliquando fuit ita q̃ hoc album est. ¶ Tertia conclusio
3^{a} p̃^{o} hoc album non incipit esse ⁊ hoc album non incepit esse: nec hoc album incipiet et tamen aliquando fuit ita q̃ ꝑ album incipiet esse.et aliquando erit ita q̃ hoc album ī cepit esse:probatur:et pono casum tertij argumenti. isto posito prima pars patet:quia sortes non incipit esse qui incepit esse hoc albus.Secunda similiter: quia hoc non ē album nec vnquam fuit hoc album.Tertia vero patet: q̃ neque hoc incipit esse:neq̃ incipiet esse album.sed quarta probatur formādo consequentiam illam:hoc incipiet eē: et hoc est vel incipiet esse hoc album.ergo hoc album incipiet eē.ista consequentia semper fuit bona:et aliquando fuit ita sicut significatur per antecedens:scilicet ante.a.instans.ergo tunc fuit ita sicut significat̄ per consequens.pariformiter probatur vltima pars sic arguendo.hoc īcepit esse:et hoc est vel incepit esse hoc album:ergo hoc album incepit esse . igitur consequentia est bona : et in quolibet instanti post hoc erit ita sicut significatur per antecedens :ergo in quolibet instanti post hoc erit ita sicut
4^{a} p̃ significatur per consequens . ¶ Quarta p̃ est ista .hoc al album incepit vel incipiet esse:et tamē vnquam hoc albū incipit esse nec vnquam album incipiet esse: sicut nec iam hoc album incipit esse.Secunda p̃s p̃nis est probata ī alia p̃cl'one :⁊ prima p̃bat̄ sic:hoc incipit incepit vel incipiet esse demōstrando sor.et hoc est hoc album vel incepit vel incipiet eē: p̃ cōsequētia a resoluentib⁹ ad reso^{m}:⁊ añs ē vera.ergo et cōsequēs. vñ non ē inconuens disi^{as} probari cathegorice cuius secunda pars dependet a prima hoc enim homo currit vel sedet p̃bat̄ cathegorice ⁊ non ypotetice. aliter enim hec esset vera.aliqs homo currit et non currit. quia si prima probatur ypotetice.ergo ⁊ secunda. modo ambo ista sunt vera:aliquis homo currit et aliquis homo non currit.Et ideo illa p̃positio est falsa:q̃ non obstante q̃ sit copulatiua nō tamē p̃batur copulatie sed cathegorice p̃ dependētiam scde p̃tis a prima cui⁹ p̃bō ē resolu⁰: vbi p̃: sp primam resoluentem esse falsam.

Ad primum negatur ista consequētia. Aliquid coloratum non est:ergo aliquod coloratum non est:q̃ añs pōt eē p̃pō de 3⁰ adiacente asserēs aliquid non esse coloratum:⁊ consequens non potest eē nisi de secundo adiacente:q̃ ly aliquod non potest subici sicut ly aliquid:cum sit terminus trāscendens vel pregnās. etiam ista consequentia negatur.hoc coloratum non est.g̃ aliquod coloratum non est:licet conce^{r} ista.album non ē. ergo coloratum non est: quia hic arguitur a perse inferiori ad per se superius.vbi non requiritur medium:sed in alia requiritur medium .quia arguitur ab inferiori ad suū superi⁹ peraccidens.vnde inferi⁹ per se est illd ex quo ⁊ suo superiori cum hoc verbo est fit vna propositio necessaria: vt homo ē animal.albus ē coloratū. Inferi⁹ per accidens ē illd ex quo et suo superiori cū ꝑ vbo ē fit p̃pō cōtingens.vt sor.est hō. hoc coloratū est colora^{m}. Itē cū p̃pōit̄ illa hoc coloratū nō est:p̃cedatur si ē de 3⁰ adiacente ita q̃ ly coloratū sit predicatum ex qua nō ē sequens illa cū debito medio sūpto aliqd coloratum nō ē:sed ista.aliqd coloratū ñ ē.si aūt sit de secundo adia^{c} negatur:⁊ ad p̃bōnes: nego consequentiā:sed so^{m} sequitur ista si fuerit de tertio adiacente.Deinde cus arguitur hoc non est ⁊ hoc ē coloratum.ergo coloratum non est: Respondetur q̃ sophisma est concessum tenendo ly coloratum nominaliter et non participialr quomodo tenetur in suo contradictorio ideo si .b. fuit ly coloratum nominaliter negatur illa . si vero participaliter negat̄ p̃ña. ¶ Ad z^{m} nego cōsequētiā :⁊ cū dicit̄:quelibet singularis consequentis sequitur ex aliqua singulari antecedentis .g̃ cōsequēs segtur ex añte .negat̄

consequētia de forma. qz dato q̃ hec vniuersalis. omnis homo est albus: non haberet nisi illam singularem. tu es albus: illa consequentia nō valeret. omnis homo albus ē. ergo omnis homo est albus. ⁊ tamen quelibet singularis consequentis: sequitur ex aliqua singulari antecedentis: ēt non sequitur quelibet singularis consequentis. sequitur ex aliqua singulari antecedentis: ⁊ cuilibet supposito subiecti correspondet vna singularis. ergo consequens sequitur ex antecedente: nam pono: q̃ quilibet homo sit albus: et patet q̃ ista consequentia non valet. quilibet homo albꝰ est. ergo quilibet homo est albus. quia cōtradictorium cō sequentis stat cum antecedente. ⁊ tamen quelibet singularis consequentis ifertur ex aliqua singulari antecedentis. ⁊ cuilibet supposito subiecti correspondet vna singularis. nec ē verum vniuersaliter: q̃ vniuersalis inferatur ex omnibus suis singularibus: sed requiritur debitum medium quia non sequitur. ille homo currit: ⁊ ille homo currit: et sic de singulis. ergo omnis homo currit: quia post duos dies erit antecedens verum: ⁊ cōsequens falsum. sed bene sequitur cum isto medio. et isti sūt omnes homies. ¶ Ad argumentum autem dicitur negando: q̃ quelibet singularis consequentis sequitur ex aliqua singulari antecedentis. quia quelibet singularis antecedētis est vera: ⁊ multe singulares sunt false: scilicet quelibet in qua demonstrat̄ non coloratum. ⁊ consequenter nego: q̃ hoc est coloratuz demonstrando celuz. sequatur ex aliqua singulari antecedentis. ⁊ ad argumentum sequitur. hoc coloratum est. ergo hoc est coloratum. Respōdetur q̃ antecedens non est singularis antecedentis: nisi demonstretur coloratum: sic̄ nec ista. iste homo est animal: est singularis huius vniuersalis. omnis homo est animal. si per ly iste demonstretur asinus. sed illius. omnis asinus homo ē animal: ita illa. hoc coloratum est: demonstrato vno non colorato est singularis illiꝰ. omne coloratū non coloratū est que implicat contradictionem. ¶ Ad tertium concessis illis cōsequentys: ⁊ admisso casu nego illam. aliq̄ albū incipit eē sor. ⁊ ad p̄bationem nego consequentiam. nec arguitur ab exponentibus ad expositum. quia ista propositio non est exponibilis: sed resolubilis in ist̄ regulaz. Cuiusliber p̄positionis catbegoꝛ̄ habentis plures terminos mediatos. probatio incipit a priori: modo in resoluendo. patet illam esse falsam: hoc incipit esse sortes: ⁊ sic illa indefinita in has singulares est resolubilis. hoc album incipit esse sortes: et hoc est vel incipit esse sortes: cuius prima resoluens semp est falsa. vnde conceditur in casu isto: q̃ sortes incipit esse hoc album: sed continue negatur: q̃ non album incipit eē sortes. ¶ Ad quartum admisso casu nego illam. a. apparz tibi albius. b. ⁊ ad probationem primam negatur ꝛ̄sequentia: cum autem confirmatur illa consequentia per aliam: nego q̃ antecedens apparet mihi verum. quoniam illa p̄positio non apparet mihi vera. a. ⁊. b. fuerunt equaliter alba: immo apparet mihi falsa. qz iam apparet mihi q̃. b. cōtinue fuit summe album ⁊ non. a. nec sequitur. a. ⁊. b. continue apparuerunt tibi sūme alba. igr̄ apparet tibi: q̃. a. ⁊. b. fuerunt continue summe alba: quia a sensu diuiso ad sensū compositum: fallit consequentia: sed adhuc fortificatur argumentum ponēdo q̃. a. appareat tibi summe album. sic̄ tibi apparuit summe album: ⁊ q̃ tu sis oblitus illius apparentie: ita q̃ tu credas iam. a. nūq̄z tibi apparuisse summe album: sed solum remisse album. ⁊ sic apparet tibi q̃. a. sit albius q̄z prius apparuerit ⁊ prius apparuerit tibi summe album. ergo. a. apparet tibi albius q̄z summe album. patet consequentia cum minori: ⁊ maior videtur sequi ex casu. quia iam apparet tibi q̃. a. est albius q̄z prius apparuit. respondet negando illā ꝛ̄sequētiā: sic̄ nō seqt̄: appz tibi q̃. a. ē albius q̄z prius apparuit: igitur apparet tibi albius q̄z apparuerit: quia arguendo a sensu composito ad sensum diuisū fallit consequentia: sicut non sequitur: apparet tibi q̃ antexp̄s sit homo qui ē: ergo antexp̄s apparet tibi homo qui ē: dato: q̃ iam appareat tibi antexp̄m esse: antecedens est verum: ⁊ consequens falsum. Simile autem est iudicium de illo verbo apparet: ⁊ de illo verbo potest. modo sepedictuz est: q̃ ista consequentia non valet: pōt esse q̃ antechristus sit hō: qui est: ergo anēchristus potest esse hō qui ē. q̄re ⁊c.

¶ Secunda pars principalis.

Omne coloratum est. q̃ sophisma sit verum tenendo ly coloratum participialiter arguitur. Aliquod coloratum est ⁊ nihil est coloratū quin illud sit. ergo omne coloratum ē. minor p̄batur: qz si aliquod sit coloratum q̄ō non est: videtur q̃ adam est qui colorabatur: sed contra sequitur adam est preteritus: ergo adam est: ergo etiam sequitur adam est coloratus. ergo adam ē: probatur antecedēs: quia si ista consequentia non valeret hoc ideo esset: quia arguitur a verbo distracto ad verbum non distractum: nō valet consequētia: sed q̃ ly est non distrahat̄ per participium preteriti vel futuri temporis p̄batur q̄druplr. ⁊ primo sic. eque naturaliter p̄ñtialr consignificat hoc verbuz est mentale sicut hoc verbū mentale fuit consignificat p̄ritiue: ⁊ ecōtra: sed ly ens participialiter sūptum solum presētialiter consignificans non pōt distrahere verbum fuit gn sequitur hoc fuit ens: ergo hoc fuit: ergo ly preteritū nō potest distrahere hoc verbum est quin sequatur hoc est preteritum. ergo hoc est. Consimiliter illa consequentia ē bona: adam est preteritus ergo adam fuit ratione participij preteriti temporis: ergo per idem. hec est bona. hoc fuit ens: g̃ hoc est ratiōe participij p̄ñtis tēporis. ¶ Scdo nullus terminus supponit nisi presupponat consignificationem verbi respectu cuius supponit: sed q̃ presupponit̄ ab aliquo ñ distrahitur ab eodem: ergo hoc verbum est a nullo distrahitur: vnde queritur si intellectus potest formare hanc p̄positionez: adā est preteritꝰ: copulatiua p̄ñtialr ꝛ̄significat aut non: si sic: illa consequentia est bona: adam est preteritus: ergo adam est: si non: cum huius copullatiua naturaliter presentialiter consignificet videtur q̃ possit absolui a sua uaturali consignificatione: quod est falsum: quia tūc non esset verbum presentis temporis ꝓpter defectum cōsignificationis p̄ñtis temporis nullum verbum preteriti vel futuri temporis: quia sicut repugnat istum terminuz mentalem homo solum significare asinum: ita repugnat hoc verbum est mentale cōsignificare preteritine vel futuritiue. ¶ Tertio ñ obstante q̃ ly homo consignificet infinita ꝓm oēm differentiaz temporis adhuc supponens respectu huius verbi ē non supponit nisi pro significatis p̄ñtibus. vnde sequitur: tu es homo: ergo tu es ens: tanq̄z ab inferiori ad suū superius sine ipedimento ⁊ affirmatiue: ergo p̄ idem non obstāte q̃ ly preteritū significet ifinita q̄ sūt: fuerunt: ⁊ erunt preterita: adhuc in illa hoc est preteritum nō videtur supponere nisi pro preteritis que sunt: ita q̃ semp hec cōsequentia est bona. hoc est preteritū: ergo hoc ē ens. tanq̄z ab inferiori affirmatiue ad suū superiꝰ sine ipedimēto. ¶ 4° ista cōsequētia ē bona: adā est intellectus a te: ergo adā ē: ergo ⁊ pariformiter quelibz alia cōsilis ē bona: vt adam ē p̄teritus: g̃ adā ē. p̄bat̄ añs. s. q̃ illa ꝛ̄ñia sit bōa: qz si non: hoc ē ꝓpter istā rōnē. qz ꝛ̄ñs ē falsū ⁊ antecedens verum: quod sic declaratur: quicquid ille terminus adā significat ē itellectus a te: adā significat ille terīus: g̃ adā est itellectꝰ a te: sz q̃ illa rō nō valeat arguit̄: qz dato illo: seqt̄: q̃ nō intellectū a te ē itellectū ate: ⁊ q̃ ī opinabile ē opinabile: ⁊ ñ intelꝛ̄ est intelꝛ̄ ⁊ q̃ ñ significatū ē significatū: q̄ oia sunt impossibilia: quia predicatur vnum oppositum de

alio mediante hoc verbo est. Et q̃ hec sequitur: probatur: ponendo q̃ ille terminus non intellectum a te significem tibi non intellectum ate tanquam suu m̃significatum pri cipale tu enim intelligis hũc terminum non intellectum ate: tunc sic: qcquid ille terminus significat nõ itellectum ate est intellectum a te: sed non intellectũ ate ille termin⁹ tibi significat. ergo non intellectum ate est intellectũ ate semper tenendo ly nõ infinite: ⁊ sil'r reducãtur alia suo mõ.

ɔfirma° ¶ Confirmat̃ p quasdam similitudines. nã sequit̃: pteritũ est hoc. ergo hoc ẽ. igitur p idẽ segtur B ẽ preteritũ. g̃ B est. Item ly preteritum non distrahit aliquod illorum verbo rum videt: itellligit: gn sequatur. hoc videt vel intelligit p teritum. ergo hoc est. ergo nec distrahit hoc verbũ est: gn sequatur hoc est preteritum. ergo hoc est. Item hoc disiun ctum: preteritum vel futurum non distrahit hoc verbum est. qr quantum nititur vna pars distrahere ad vnaʒ diffe rentiam temporis. trm̃ altera resistit. ergo nulla pars de se distrahit illud verbum. Item illud verbũ fuit nõ distrahit quin sequatur hoc est quod fuit. ergo hoc est. ergo parifor miter non distrahit suũ participium quin sequatur hoc est preteritum. ergo hoc est. Item aly termini quicũqʒ signifi cant non distrahunt. ergo nec participia preteriti vel futu ri temporis: aut participiũ huius verbi põt. antecedens p batur. qr sequitur generaliter. tu es non asinus ergo tu es. Et sequitur: tu es aliquid vel non idẽ for. ergo tu es. tu es sciens vel intelligens. ergo tu es. ⁊ ita in alys cõsimiliter tenet argumentum atertio adiacente ad zm adiacens.

Ad oppositum arguitur sic. omne colorum ẽ. hoc ẽ colorum. ergo hoc est: demõstrã do ada m. tenet ɔsequentia: qr est syll's in 3° prime. conclu sio est falsa. ergo aliq̃ premissarũ. non minor. ergo maior q̃ est supposita.

p^a ? **Circa** predicta sit hec prima ɔclusio. Uerba mẽtalia naturaliter sumpta non proprie significant: sed consignificant. pbatur: illud ꝓprie significat qõ non indi geta liqua significatione ad sui ɔsignificatiõem. sed verba mentalia indigent alys ad suorum significationem: qr non possunt esse nisi in compositione dicente Arist. ꝓmo perby ermenias: q̃ hoc verbum est significat quandam compos tionem: quam sine extremis non est itelligere: sicut enim sincba^ta mentalia naturaliter significantia: vt omnis nlls ⁊ copulatiões ⁊ disiunctiones: non sunt per se: sʒ semper cũ suis determinabilibus. ⁊ ex hoc consignificant ⁊ non ꝓpẽ significant: cum non sint similitudines nec conceptus ita in proposito. sicut enim illi termini sunt actus ⁊ non inten tiones: ita verba mentalia. Et notanter dicitur verba mẽ talia naturaliter sumpta: qnia hoc verbuʒ est mẽtale scrip tum: aut vocale significans ad placituʒ in propositione de secundo adiacente significat significatum termini transcẽ dentis. in mente autem naturaliter componẽte vel diuidẽ te non est aliqua propositio de secundo adiacente. ¶ Se

z^a ? cunda conclusio. verba mentalia naturaliter consignificã tia non possunt absolui a consignificatione quam habent. quoniam ista est differẽtia inter terminum consignifican tem naturaliter ⁊ ad placituʒ: quia termin⁹ significans ad placitũ potest mutare significationem: ⁊ non terminus si gnificans naturaliter. vnde ille terminus homo: i voce vl' in scripto potest significare asinum: sed non in mente pro quanto est similitudo hominis. Ita verba substantiua vo calia vel scripta possunt in suis consignificationibus pmu tare. sed non in mẽte vbi est naturalis compositio: ita q̃ il lud verbuʒ est non potest consignificare preteritiue sed so lum presentialiter. nec illud verbum fuit potest consignifi care presentialiter vel futuritiue: sed soluʒ preteritiue: nec illud verbum erit potest significare presentialiter nec pre teritiue: sed soluʒ futuritiue. ¶ Tertia cõclusio. verba mẽ talia naturaliter denotantia possunt absolui a sua denota tione. probatur: terminus significatiuus naturaliter non potest absolui a sua naturali significatione: quia illa est ab intrinseco ⁊ potest absolui a sua naturali suppositione: quia illa est ab extrinseco: nã ꝓprimum est ille terminus ens: vt homo: tam primo significat: ⁊ quia non supponit nisi respe ctu verbi ideo a se habet significationeʒ ⁊ a verbo suppos tionem: lʒ naturaliter suscipiat tam significationem q̃ sup positionem. Ita in proposito verbum mentale naturaliter cõsig^nat ⁊ naturaliter denotat: cõsig^nm recipit a se: ⁊ iõ ab illa solui non põt: ⁊ denotationem recipit ab alio. s. compositio nem extremorum: ideo ab illa potest absolui: quoniam ali quando denotat illud esse pro quo supponit subiectuʒ vel preteritum: vt homo est animal: aliquando denotat illud fuisse: vt hoc est pteritum: aliquãdo vero denotat illud fo re: vt antexps est futurus: ergo semper illud verbum ẽ mẽ tale cõsignificat psentialiter lʒ ñ sp denotet illud eẽ p quo supponit alterum extremorum. ¶ Quarta conclusio. qõli bet verbum substantiuum est distrabibile per participiũ aut per alium terminum ampli^m: patet: quoniam ille pro positiones sunt vere: homo est mortuus. chi^a est oppinabi lis vt colligit̃ de itentione Aristotelis ĩ primo peryberme nias. vnde arguitur sic verba preteriti vel futuri temporis ampliant: sed participia illorum consignificant temporali ter sicut illa verba: ergo etiam ampliant: sed quia non pos sunt dare suppositionem absqʒ verbo: ergo verbum de pre senti coniunctum cum illis etiam amplificat. Idẽ itelligo de alys verbis. nam quia non sequitur hoc fuit futurum: ergo hoc fuit: hoc erit preteritũ: ergo hoc erit: ideo illa ver ba fuit: erit: distrahuntur per pticipia sequẽtia.

Ad primum nego vltimam consequentiaʒ: ⁊ ratõ diuersitatis est: quia ly ens non ẽ pti cipiũ verbi de se ampliatiui: sed ly preteritum ẽ participiũ verbi de se ãpliatiui: vnde ly fuit vel erit: per se ampliat: ⁊ ly est non ampliat nisi per accidens ratione alicuius adiun cti includentis tempus. Ex quo ergo participium suscipit a verbo tempora ⁊ significationes ꝗʒ grãmaticos est aptũ distrahere si suuʒ verbum est ampliatiuum: ⁊ si suum ver bum non est ampliatiuum: de se non est aptum distrahere Ex quibus sequitur q̃ licet illa consequentia sit bona: adã est preteritus: ergo adam fuit: ratione participij: hec tamẽ non valet: hoc fuit ens: ergo hoc est: quia ly preteritum est ampliatiuuʒ: ⁊ non ly ens. ¶ Ad zm dicitur q̃ argumentũ solum probat hoc verbum est: mentale non posse distrabi a sua consignificatione non tamen probat qui possit distra hi a sua denotatione. ⁊ ideo cum intell'tus format illam: hoc est preteritum: ita presentialiter consignificat hoc ver bum est sicut in illa: homo est animal: sed non ita presentia liter denotat: quia in prima solum denotat illud fuisse pro quo supponit subiectum vel predicatum: ⁊ in alia denotat illud esse pro quo supponit alterum extremorũ. ¶ Ad ter tium negatur consequentia: qr ly homo non includit tem pus ratione cuius posset distrabere verbum. Sed ly prete ritum quia significat preteritiue potest distrabere: semp intelligendo quantum ad denotationem: ⁊ non quo ad si gnificationem illa autem consequentia est bona: tu es ho mo: g̃ tu es ens: quia arguitur affirmatiue ⁊ sine ĩpedimen to ab inferiori ad suum superius: hec autem nõ valet. hoc est preteritum. igitur hoc est ens: quia arguitur cum impe dimento ampliationis sicut enim hoc non sequitur. Tu vidisti hominem: ergo tu vides animal: Adaʒ fuit homo. ergo adam est animal: quia arguitur a magis amplo ad mi nus amplum: ita non sequitur: hoc est pteritũ: ergo hoc est ens: sed bene sequitur: hoc est preteritum: ergo hoc fuit

ens:sicut sequitur.tu fuisti homo.ergo tu fuisti animal.
Ad 4.m ¶ Ad qnartũ concedo illam.adam est itellectus a te.nõ tñ concedo aliquam illarum ꝛclusionum adductarum ꝑpter ꝓplicatõem ꝛtraditionis.vnde tñ intellectũ ate est itellectũ ate .exquo omne intellectum ate est itellectũ a te.ergo falsum est ꝙ nõ intellectũ a te sit intellectũ a te.ꝛ cũ ponitur ꝙ iste terminus nõ intellectus ate sig^cm tibi nõ intellectum a te.nõ admittatur casus:qꝛ implicat contradictionem: et ꝫ intelligam hanc ꝓpositionem nõ itellectum a te est itellectũ ate.ꝛ ꝛsequenter intelligam subiectũ ꝛ predicatum. non tamen intelligo non intellectũ a te.sed solũ intellectũ ame:nec subiectũ significati non intellectũ a te sed intellectum a te.vnde sicut illa ꝛtradictoria incomplexa ens ꝛ non ens significant idem oino.sed nõ eodem modo: qꝛ ly ens significat ens positiue:ꝛ ly non ens significat ens negatiue:ita intellectum ꝛ non intellectum significat solũ intellectum:sed diuersimode:qꝛ ly.intellectũ significat intellectum positiue:ꝛ nõ itellectum significat itellectum negatiue.vnde sicut nullus itelligit nisi ens:ꝫ aliquando positiue ꝛ aliquando negatiue vl' priuatiue:ita nullus intelligit nisi intellectum isti^us a se:ꝫ aliquãdo positiue ꝛ aliquãdo negatiue intelligit illud.Et ꝛsequenter dicatur ꝙ opinabile ꝛ inopinabile non significat nisi opinabile.sed primum significet positie.ꝛ z^m negatiue.silr significeꝫ ꝛ nõ significeꝫ dicunt idẽ:ꝫ diuersimode. Deinde ad syll'os respondetur ad primam cõcedo ꝛñam illam preteritum est hoc. g̃ hoc est.ꝛ nego illam:hoc est preteritũ:ergo hoc est. qm̃ ly preteritum habet vim ampliandi terminũ precedentem:ꝛ nõ sequentem:sicut terminus scõe intentionis dat suppositionẽ materialem vel simplicem termino precedenti ꝛ nõ sequenti. Ad z^m ¶ Ad z^m nego ꝛsequentiam:qꝛ verba substantiua sunt distrabibilia:ꝛ non i^a intelligit vider:cum non sint talis nature.verba enim substãtiua nõ sunt formaliter resolubilia:sed hec sunt resolubilia formaliter in sum es est. ꝛ ipꝰ suum participium:qõ coniunctũ verbo substãtiuo impedit distractionem alterius participij .hec enim in voce vel in scripto:tu vides preteritum : subordinatur huic mẽtali:tu es videns preteritum:cuius preteritum est videns p̃teritum:qõ non est terminus ãpliatiuus ꝑpter primam partem que est principalior:cum sit supmta in recto a qua regitur participium.ꝛ non a verbo substantiuo. Ad 3.m ¶ Ad tertiam nego ꝙ illud disi^tum non distrahat hoc verbum est:alr hec cõsequentia valeret:hoc est preteritum vel futurum. ergo hoc est.Et cum dicitur.q̃tum nititur vna pars ad preteritum:tantum nitur alia ad futurum.verum est illud iõ totum disi^tum distrahit:ꝛ non aliqua sua ꝓ partiũ per se. qꝛ non sequitur:hoc est preteritum vel fuit.ergo hoc fuit:nec sequitur.ergo hoc erit.sed bene sequitur:hoc fuit vel erit. Ad 4.m ¶ Ad 4.m nego consequentiam illam.nullum verbum distrahit aliud.ergo nec participium distrahit verbum:quia verbum non regitur a verbo:sed bene participium regitur a verbo.nam cum dicitur:hoc est quod fuit necessario: intelligitur ly ens ꝑpter relatiuum quod non distrahit cum sit participium presentis temporis vel terminus transcendens. Ad vltimum non valet argumentum : qꝛ diuersi termini sunt diuersarum naturarum.vnde signum vniuersale negatiuum distrahit a parte p̃dicati sicut a parte subiecti.ꝛ signum vniuersale affirmatiuum solum aparte subiecti ꝛ dictio exclusiua a parte predicati .Sunt etiam termini qui non habent vim supra terminum precedentem:sed sequentem:vt supra dictum est.ꝛ aliqui non habent vim nisi supra terminum precedentem:vt termini secunde intentionis:ꝛ aliqui supra terminum sequentem ꝛ preceden tem:sicut termini modales qui ita confundunt a parte ante sicut aparte post.

¶ Prima pars principalis.

Quartum sophisa Omnis homo est totum in quantitate:ꝙ sophima sit falsum:prio arguit aliquis homo in quantitate nõ est:ꝛ aliqs hõ non est ĩ quantitate:ꝛ aliqs hõ nõ ẽ ĩ q̃titate:ergo non oĩs hõ ẽ totũ ĩ q̃titate p^a ps añtis arguit ailqs hõ in q̃titate occuli sui nõ ẽ:sed oĩs quantitas occuli est quantitas:ergo:pꝫ ꝛña:ab inferiori ad suum superius negatione postposita cũ debito medio:antecedẽs est verum:ergo ꝛ ꝛñs.z^a pars añtis arguitur.aliquis hõ nõ est in loco:ergo aliquis homo non est in quantitate:pꝫ ꝛsequentia:qꝛ omnis locus est quantitas:antecedens ꝑbatur quia dato ꝙ sit vnus homo cuius medietas sit in aqua:ꝛ alia medietas sit in aere:tunc talis homo non est ĩ loco. nã locus ẽ vltia superficies corꝑis ãbiẽtis locatũ.4.° ꝑhicorꝫ sed nulla est superficies vltima ambiens istum hominem quia nec superficies aque:nec superficies aeris:g̃ ꝛc̃. z^m ar^m ¶ z.° si omnis homo est totum in quantitate:ergo totum in quãtitate est homo:patet consequentia:per conuersionem per accidens:sed consequens est falsum:ergo ꝛ antecedẽs:ꝙ cõsequens sit falsum:probatur:qꝛ si totum in quantitate ẽ homo:ergo per idem totum qõ est in mundo est ĩ occulo tuo sed nihil quod est in occulo tuo est extra occulum tuum. er occulus tuus est totus mundus. 3.m ar^m ¶ 3.° omnis homo est totum in quantitate:ergo omnis homo est aliquod cõpositũ ex omnibus partibus suis:pꝫ ꝛsequentia: siue ly totum teneatur cathegorice siue finca^ce:sed consequens est falsũ: ergo ꝛ añs.ꝙ consequens sit flm:probatur:qꝛ quero quod est antecedens relti:si ly homo:ergo oĩs homo est compositum aliquod ex omnibus partibus alicuius hominis:si ly compositum.ergo oĩs homo est aliquod compositum ex omnibus partibus alicuius compositi:sed vtrũq; est falsũ quia quocũq; homine determinato segt̃ ſoꝛ.est aliqõ compositum ex omnibus partibus alicuius compositi siue alicui^us hominis:ꝛ plo est homo ꝛ aliqõ compositum habens partes.ergo ſortes est aliquod compositum ex omnibus partibus plonis. 4.m ar^m ¶ Quarto.tu non es quantus:ꝛ tu es homo:ergo non omnis homo est totum in quantitate:maior probatur:tu non es tãtus precise quanta est aliqua pars tua:nec minoꝛ nec maioꝛ:ergo tu non es quantus .prima ꝛ secunda pars tenet per illud commune principiũ:omne totum est maius sua parte:ꝫ probatur.tertia pars:quia si tu es maioꝛ a^ca parte tua:ꝛ omne quod est altero maius excedit illud per aliquem excessum :ergo per aliquem excessũ tu es maioꝛ aliqua parte tua.sed contra sit ille excessus .a. ꝛ quero si.a.est diuisibile vel indiuisibile. non indiuisibile quia indiuisibile additum diuisibili non facit maius: si diuisibile sit.ergo.b.totum residuum tui preter medietatem .a.ꝛ patet ꝙ tu es maioꝛ.b.ꝛ non per.a.sed solum per medietatem.a.quia alia medietas est pars .b. Et confirmatur ponendo ꝙ.a.conuertatur cum hoc complexo pars quantitatiua tui:ꝛ arguitur sic:si aliquod sit cui^us quelibet pars quantitatiua est equalis alicui parti quantitatiue tui:ꝛ ecõtra.igit̃ illud est equale tibi.sed.a.est huiusmodi:quia quelibet pars.a.est equalis alicui parti quãtitatiue tui:ꝛ econtra.ergo.a.est equale tibi:ꝛ per consequẽs aliqua pars quãtitatiua tui est equalis tibi.ergo.a.nõ est maioꝛ quod erat probandũ.

In contrarium arguitur sic.homo est totũ ĩ q̃titate:ꝛ nigil est homo quin illud sit totum in quantitate: igitur omnis homo est totum in quantitate:patet consequentia:ab exponentibus ad expositum añs est verum:ergo ꝛ consequens.

Circa mãꝫ vltio tactã sit hec p^a ꝓ.a.ẽ eq̃le.b.ꝛ tñ nullũ .b.ẽ equale a:pono ꝙ.a.cõuertat̃ cũ illo ꝓplexo q̃libet ꝑs q̃titatiua tui:ꝛ.b.cũ illo aliq̃ ꝑs q̃titatiua tui:isto

posito .a. est equale .b. quia quelibet pars quantitatiuia tui est equalis alicui parti quantitatiue tui: ⁊ nullum .b. ē equale .a. qꝛ nulla pars q̃titatiua tui est equalis cuilibꝫ pti q̃titatiue tui. ⁊ ita sequitur ꝛsequẽter ꝙ .a. est .b. ⁊ nullũ .b. est .a. b. differt ab .a. ⁊ tamen .a. nõ differt a .b. qꝛ q̃libet pars quãtitatiua tui est aliqua pars quantitatiua tui: ⁊ non ecõtra. ⁊ aliqua pars q̃titatiua tui differt a qualibet pte quantitatiua tui. ⁊ quelibet pars q̃titatiua tui nõ differt ab aliq̃ parte q̃titatiua tui. Eo modo quo conceditur. tu differs
2ª ? ab omni homine: ⁊ tu non differs ab aliquo homine. ¶ 2ª ꝛclusio .a. est equale .b. ⁊ idem .a. est inequale .b. patet eodẽ casu retẽto: qꝛ q̃libet pars quantitatiua ē equalis alicui pti quantitatiue tui: ⁊ inequalis alicui parti quantitatiue tui. ⁊ ita sequitur ꝙ .a. excedit̃ .b. ⁊ .b. non excedit̃ ab .a. qꝛ quelibet pars q̃titatiua tui excedit aliquam partem q̃titatiuã tui. ⁊ nulla tamen pars quantitatiua tui exceditur a qualibꝫ parte quantitatiua tui. ⁊ ꝛsequenter dicit̃ ꝙ iter .a. ⁊ .b. est aliqualis ꝓportio. ⁊ tamen inter .b. ⁊ .a. non est aliqualis ꝓportio. qꝛ iter quãlibet partem quãtitatiuã tui: ⁊ aliquam ptem q̃titatiuã tui est aliqualis proportio. nõ tamen iter aliquam partem quantitatiuã tui: ⁊ quãlibet partẽ quantitatiuã tui est aliqualis proportio: qꝛ quacunq̃ data: illa nõ est equalis cuilibet parti quãtitatiue tui: nec maiꝛ aliqua parte quãtitatiua tui: nec minꝛ aliqua parte quãtitatiua
3ª ? tui. ¶ 3ª conclusio. Taꝫ .a. q̃ .b. est equale .c. ⁊ tamen .a. nõ est equale .b. nec econtra. ⁊ pono ꝙ tam .a. q̃ .b. conuertãt̃ cum illo complexo quelibet pars q̃titatiua tui .c. vero cuꝫ illo aliqua pars quantitatiua tui: isto posito patet conclusio. ꝙ quelibet pars quantitatiua tui est equalis alicui pti quantitatiue tui. ⁊ quelibet pars quãtitatiua tui nõ ē equalis cuilibet parti quantitatiue tui. ⁊ consequenter sequitur ꝙ .a. ⁊ .b. sunt quanta: ⁊ non sunt equalia vl̃ inequalia. quia quelibet pars quantitatiua tui est quanta. ⁊ .a. nõ ē equale .b. nec ecõtra vt probatuꝫ est. Et si arguitur sic .a. est equale .c. ⁊ .b. est equale eidem .c. ⁊ non .a. ⁊ .b. sunt equalia inter se. ergo sunt aliqua equalia vni tertio que non sũt equalia inter se. negatur ꝛnãa: sicut non sequitur .a. ⁊ .b. sunt quanta: ⁊ non sunt equalia nec inequalia. ergo aliqua sunt quanta que non sunt equalia nec inequalia: iste consequentie valerent in simplicibus. sed .a. ⁊ .b. sunt termini habẽtes infinita supposita includẽtes singularia: ratione cuius verificantur tales conclusiões.
4ª ? ¶ 4ª ꝛclusio. Quelibet pars quantitatiua .a. est ꝑs quantitatiua .b. ⁊ ecõtra. ⁊ tamen .a. non ē .b. nec equale .b. posito ꝙ .a. conuertatur cum illo complexo aliqua pars quantitatiua tui. ⁊ .b. cum ly tu. isto posito patet conclusio. qꝛ quelibet pars quãtitatiua alicui⁹ ptis quantitatiue tui est pars quantitatiua tui. etiam quelibet pars quantitatiua tui est pars alicuius partis quantitatiue tui. ergo quelibet pars .a. est pars quantitatiua .b. ⁊ ecõtra: tanq̃ ab vno ꝛuertibili ad reliquuꝫ. ꝙ autem .a. nõ sit .b. nec equale .b. patet: quia nulla pars qutitatiua tui ē tu. nec equalis. ⁊ si arguit̃ sic. quelibet pars quãtitatiua soꝛ. est eq̃lis alicui parti quantitatiue platonis: ⁊ ecõtra: q̃ sortes est equalis platoni. ergo per idem. si quelibet pars quantitatiua .a. est equalis alicui parti quantitatiue .b. ⁊ ecõtra. ergo .a. est equale .b. ⁊ econtra. negatur ꝛsequentia: qꝛ in prima comparatur finitum ad finitum: qꝛ sortes ad platonem. et ī scõa infinituꝫ ad finituꝫ. qꝛ .a. habet infinita supposita .b. vero solũ vnũ. ⁊ similiter soꝛ. ⁊ plato.

Ad primum ꝛcedo ꝙ aliquis homo in quantitate nõ est: ⁊ nego illam. aliquis homo non est in quantitate (⁊ ad probationem) nego primã consequentiam de forma: qꝛ arguit̃ ab inferiori ad suum superius negatie preposita. vnde non sequitur: vltima sphera non est in loco. igitur non est in quantitate. sed cõcessa ꝛnãa gratia materie: qꝛ necesse est hoiem esse in loco si ipe ē q̃tꝫ. negatur ãs. qꝛ ille homo est in loco coi. s. in celo ⁊ in sphera elementorum ⁊ in loco proprio. vꝫ. in aggregatione illarum duarum superficierum. s. aque: ⁊ aeris tangenti ipꝫ. vñ locus cõmunis ē qui cõtinet plura quorũ nullũ ē aliqd alterius: ⁊ sic celũ est locus cõis oibus elementis ⁊ mixtis: locus proprius ē ille qui continet aliquid ⁊ nihil vltra qõ nõ est aliqd illius: vt superficies aeris imediata tibi ñ continet alia a te: vt enim continet alia a te: vt carnes: ⁊ ossa: illa sũt ptes tui: nec ē icõueniẽs ꝙ idẽ sit locꝰ cõis ⁊ ꝓpriꝰ respectu diuersoꝝ: qm̃ superficies aeris ãbiẽs te: ē locus proprius tui: ⁊ locus communis cuiuslibet tuarũ mediatum. Et ad argumentuꝫ locus est vltima superficies: ⁊ ille due superficies non sunt alique superficies: qꝛ sunt discõtinue sicut aer: ⁊ aqua: ergo ille due superficies non sunt locus. Dicitur ꝙ aristoteles dans illam diffinitionem 4°. phisicorum: intellexit: ꝙ locus est vltima superficies formalr̃ vel equiualenter corporis ambientis locatũ: licet ergo ille due superficies non sint vna superficies formalr̃: tñ sunt vna vera superficies equiualenter: qꝛ ille due superficies faciunt tantam extensionem: quãtam prici⁹ vna sola locaret hunc hominẽ. Sed contra: sit aggregatum illaꝝ duarum superficierum: ⁊ arguitur sic. a. est locus: ⁊ .a. est quantitas: patet consequẽtia ab inferiori ad suũ superius sine impedimento: sed consequens est falsum: qꝛ .a. non est nec quãtitas continua: nec quantitas discreta. Dicitur prio negãdo consequentiam: sed bene sequitur: ergo .a. est quantitas vl̃ quantitates: sicut non sequit̃ phia est scientia: ergo est qualitas: sed solum sequitur ꝙ .a. est qualitas vel qualitates. secũdo dicitur ꝙ .a. est quãtitas discreta: ⁊ concedit̃ ꝙ aliquis locus est quantitas cõtinua. s. superficies vna: ⁊ aliqs locus est quantitas discreta. vꝫ. aggregatuꝫ plurium speciẽrum non facientium vnaꝫ superficiem. ¶ Ex his segt̃ ꝙ non est possibile aliquẽ hominẽ esse ī aliquo loco propꝰ vel cõi: quin sit in infinitis locis proprys vel cõibus: pꝫ: naꝫ tu es in celo tanquã in loco cõmuni: ⁊ consequenter ī qualibꝫ parte celi terminata ad superficiem concauam lune: sed ī finite partes celi terminantur ad supficieꝫ concauam lũe: ergo tu es in infinitis locis cõmunibus. Similiter tu es in superficie aeris imediata tibi tanquaꝫ in loco proprio: ⁊ cõsequenter tu es in qualibet parte aeris terminata ad illaꝫ superficiem: sed infinite partes aeris terminantur ad supficiem imediatã tibi: ergo tu es ī infinitis locis ꝓprys: ãs autem est manifestum. quoniam non datur vltima pars ī mediata superficiei immediate tibi: immo quacunq̃ data ipa est diuisibilis in duas partes q̃ꝝ vna distat a superficie que est locus formalis. ⁊ alia est immediata illi loco qui dicitur locus materialis quarum ⁊c̃. ¶ Ad secundum argumentum negatur consequentia: nec est conuersio per accidens: quia ly totum tenetur in conuersa caᶜ. ⁊ in conuertente sincategorice: cum precedat totam propositionem: sed solum sequitur ꝙ aliqõ totum in quantitate est homo: qõ concedit̃: qꝛ aliquod compositum ex omnibus suis partibus est homo in quantitate: ⁊ ita conceditur ꝙ in occulo tuo est totum qõ est ī mundo: ⁊ ī bursa tua est tota pecunia mundi: nunq̃ tamen cõceditur ꝙ totũ qõ ē ī mũdo est ī occulo tuo: nec ꝙ tota pecunia mũdi ē ī bursa tua. Et si tales propositiones aliquando conceduntur hoc est ad bonum intellctuꝫ tenendo ly totum caᶜᶜ: ⁊ tunc non valet illa consequentia. totum qõ est in mundo est in occulo tuo. ⁊ nihil qõ est in occulo tuo est extra occulum tuum. ergo occulus tuus est totus mundus. bene tamen valet cõsequentia absolute loquendo: tenendo ly totum sincatheᶜᶜ. sed cuꝫ limitatur respondens per opponentes ꝙ tunc teneatur caᶜᶜ negatur consequentia. ¶ Ad tertium cõceditur consequentia et consequens: ⁊ dico: ꝙ indifferenter relatiuum potest referre illum terminum homo: ⁊ illum terminum

cõpositum referendo istum terminum hõ.supponit ꝛfuse distributiue non absolute.sed referendo singula singulis. ⁊ ideo nõ sequitur:oĩs homo ẽ aliquod ꝛpositũ ex oĩb⁹ suis partibus.q̃ oĩs homo ẽ aliqõ cõpo^m ex oĩb⁹ ptib⁹ alicuius hominis:sicut nõ sequitur omnis homo videt se: ergo oĩs homo videt omnem hominem:non obstante ꝙ distribuatur relatiuum sicut suum antecedens.Et sic hec probatur per suas singulares:ille homo videt se.⁊ ille homo videt se:⁊ sic de singulis: ergo omnis homo videt se:ita alia infertur ex oĩb⁹ suis singularib⁹ referẽ⁰ singla singulis:vt ille hõ est aliquod compositum ex omnibus partibus suis:⁊ sic de singulis.ergo oĩs hõ est aliqõ cõpo^m ex oĩb⁹ ptibus suis.Si autẽ relꝫm refert istũ terminũ ꝛpositũ:tũc stat cõfuse tm̃:ex quo non sequit̃:ꝙ omnis homo ẽ aliquod compositũ ex omnibus partibus alicui⁹ compositi:q̃ arguit̃ a termio stãte cõfuse tm̃ ad terminũ distributuz:ſz solũ seqũt ꝙ oĩs homo est aliqõ cõpositũ ex omnibus partibus alicuius compositi. ¶ Ad quartũ nego consequẽtiã de fo^r:q̃ non sequitur.tu non es tantus precise quantus est aliqius homo:nec maior nec minor aliquo homine.ergo tu nõ es quantus.quia dato ꝙ nullus homo sit tibi equalis: est antecedens verum ⁊ consequens falsum.negatur tamen antecedens:ꝙ tu nõ es tantus precise quãta est aliqua pars tui.quia tu es tantus precise quantuz est precise totuz corpus tuum preter animam.Et ad illud ꝓncipium.omne totum est maius sua parte.dico ꝙ loquebatur de toto finito ⁊ parte q̃titatiua.vnde duplex est pars in ꝛposito naturali.ſ.q̃titatiua que non componitur ex materia et forma: vt altera pars cõpositi.⁊ pars quãtitatiua q̃ ꝛponit̃ ex materia et forma:vt caro ⁊ ossa.dico ergo ꝙ omne totũ finitũ est maius sua parte q̃titatiua.quia si esset totum infinitũ illud non esset maius sua parte q̃titatiua:cum haberet infinitas partes:quarum quelibet esset infinita.modo vnũ infinitum non est altero maius.Et tũc ad ar^m:oẽ quod est altero maius:excedit illud per aliquem excessum.sed omne totum finitum est maius sua parte quantitatiua . ergo per aliquem excessum:omne totum finitum est maius sua parte quantitatiua.negatur ꝛsequentia:q̃ arguit̃ a termino stãte ꝛfuse tm̃ ad eundẽ stante determinate.sicut nõ sequitur.omni numero finito aliquis numerus ifinitus est maior per aliquẽ excessum.ergo per aliquem excessũ . omni numero finito aliquis numerus finitus est maior. ſz bene sequitur:ꝙ omne totum est maius sua parte quantitatiua per aliquem excessum.⁊ tunc si signetur non admittatur casus.q̃ nõ stat õtermiate ſz ꝛfuse tm̃.Ad ꝛfirmatõez admisso casu negoillã minorez.vz.ꝙ.a.est huiusmodi:⁊ ad ꝓbationẽ:nego ꝛsequentiam.vnde non sequitur .quelibz pars.a:est equalis alicui parti q̃titatiue tui.⁊ econtra.ergo .a.est aliquid cuius quelibet pars quantitatiua est equalis alicui parti quantitatiue tui.⁊ econtra:quia implicite arguitur a termino stante confuse tm̃ ad eundem stãtem determinate.vnde ly.a.in prima parte antecedentis stat confuse tm̃ implicite.⁊ in secunda parte consequentis determinate:vt patet in suis conuertẽtib⁹:sicut enim ly.a.in prima parte ꝛsequentis stat determinate: ita supponit implicite in ly econuerso:q̃ ō est secunda pars eiusdem consequentis. ¶ Sz forte adhuc arguitur sic.tu es maior aliqua pte q̃titatiua tui.ergo per idem tu fuisti maior aliqua parte quantitatiua tui:dato ꝙ fuisses continuo auctus vsq̃ ad hoc instans presens:patet consequentia:quia sicut tu es magnus ⁊ aliqua pars quantitatiua tui est magna:⁊ nulla est tanta sicut tu es.ita fuisti magnus.⁊ aliqua pars quãtitatiua tui fuit magna:⁊ nulla fuit tanta sicut tu fuisti.sed consequẽs est falsum:quia quantamcunq̃ quantitatem tu habuisti: tantam vel maiorem habuit aliqua pars quantitatiua tui. probatur:quia si non sit:igitur ꝙ tu habuisti aliquam quãtitatem:⁊ ꝙ non maiorem illã habuit aliqua pars quantitatiua tui.quia omnem quantitatem quam habuisti illaz habuisti in aliquo instanti.signetur ergo illud instans per .a.in quo tu habuisti illam quantitatem qua non habuit maiorem aliqua pars quantitatiua tui:⁊ sit.b.medium instans inter hoc instans presens ⁊.a.⁊ arguitur sic in.b.instãti tu fuisti maior q̃ in.a.ergo per aliquem excessum quantitas in.b:excessit quantitatem in.a.patet consequentia:q̃ arguitur in terminis simplicibus:tunc capiatur medietas illius excessus.cum quantitate habita in.a.⁊ patet:ꝙ illõ totum in.b.instans fuit pars tui:⁊ illud fuit maius q̃ quantitas habita in.a.instanti.ergo pars aliqua tui habuit tantam quantitatem imo maiorem q̃ tu habuisti in.a. instanti. ¶ Breuiter respondetur concedendo:ꝙ tu fuisti maior aliqua parte quantitatiua tui.⁊ ad probationem negatur consequentia.quia quantãcunq̃ quantitatem tu habuisti istaz habuisti in aliquo instanti. ¶ Ex quo sequitur iam ĩ aliqua proportione tu es maior q̃ tu fuisti:⁊ ꝓter ꝙ aliqua pars q̃titatiua tui fuit maior q̃ tunc tu fuisti: quin infinite sunt quantitates inter quantitatem habitam in.a. instanti:⁊ quantitatem in.b.instanti quarum quelibet fuit maior quantitate habita in.a.instanti:sed in nulla proportione tu fuisti maior aliqua parte quãtitatiua tui:sicut nec iam in aliqua proportione tu es maior aliqua parte quantitatiua tui.ſz fueris maior aliqua parte quantitatiua tui: ⁊ iam sis maior aliqua parte quantitatiua tui in aliqua proportione.ergo ⁊c̃. Rñsio

¶ Secunda ꝓs principalis.

Omnis homo est totum in quantitate. Cõtra. omnis homo est totum in quantitate.ergo per idem omnis homo erit totum in quantitate:sed consequens est falsum :quia tu es homo:⁊ eris homo:⁊ non eris totum in quantitate:quia tu non eris quantus.probatur:⁊ pono: ꝙ continue vniformiter augmẽtaberis vsq̃ ad.a.instans in quo desines esse acquirendo omnem quãtitatem citra tripedalem isto posito arguitur sic:omne quod erit quantuz erit quantum in aliquo instanti:sed ĩ nullo instanti tu eris tantus sicut tu eris:ergo tu non eris quãtus.ista consequẽtia videtur eẽ bona cum maiori ⁊ minor declaratur: quia si in aliquo instanti tu eris tantus sicut tu eris:⁊ nõ i.a.istãti:nec post.a.quia tunc tu non eris:ergo in aliquo instanti ante.a.tu eris tantus sicut tu eris:sit igit̃ illud instans.b.⁊ .c.mediũ instans inter.a.⁊.b.⁊ argnitur sic in.b.instanti.tu eris tãtus sicut tu eris.⁊ i.c.instanti tu eris aliquantus: ergo.in.b.instanti.tu eris tantus sicut in.c.consequens est cõtra casum.patet consequentia:a supiori distributo ad suuz inferius cum debito medio.ex quo ly sicut est signũ dist^m. Itez omne q̃ō est aliquantum est tm̃ per tempus vel per ĩstans:secũdo tu non eris tantus:sicut tu eris per tempus vel per instans:ergo tu non eris aliquantus.maior est.ĩductiue nota.minor est ostensa quo ad secũdaz partẽ:⁊ prima probatur:quia si per tempus tu eris tantus sicut tu eris: assignetur ergo illud tempus:⁊ sequitur:ꝙ in quolibet istãti illius temporis tu eris tantus sicut tu eris: quod est reprobatum: quia in nullo instanti tu eris tantus sicut tu eris. ¶ Secundo.Tu non habebis tantam quantitatem quantam tu hnbebis:ergo tu non eris tantus quantus tu eris:patet consequentia:⁊ arguitur antecedens:nulla erit maxima quantitas quã tu habebis:ergo tu non habebis tantam quantitatem quantam tu habebis.probatur antecedens:quia quacunq̃ quantitate data quã tu habebis:tu habebis maiorẽ illa.quia aliter nõ augmẽtaberis continue vsq̃ ad tuam desitionem. ¶ Tertio :pono:ꝙ iaz sis pedalis quantitatis:⁊ sortes bipedalis qui etiam vniformiter augmentabitur vsq̃ ad.a.instãs exclusiue acquirendo omnem quantitatem citra tripedalem:in quo instanti etiam

p^m ar^m

z^m ar^m

3^m ar^m

ipse desinet esse:⁊ sequitur:q̃ tu eris tantus sicut erit sor.si tu eris tantus sicut tu eris:qz tu habebis oem q̃titatē quam habebit sor.sed ꝛ̃ns est fl'm.qz q̃ncũq̃ tu eris:tu eris mior sor.⁊ q̃ncũ q̃ sor.erit ipse erit maior te.g̃ tu nunq̃ eris tantus sicut erit sor.⁊ arguit' sic.q̃ncunq̃ tu eris minor sor. tu non eris tantus sicut sor.erit.sed q̃ncũq̃ tu eris tu eris minor sor.g̃ quandocũq̃ tu eris:tu non eris tantus sicut erit

4m arg 4° sor.¶ 4°.tu nõ es tantus sicut est aliquid qõ est tantũ precise sicut erit sor.g̃ tu non es tãtus sicut erit sor.pbat' aĩs. qz tu eris tantus sicut est aliqd qõ est tm̃ p̃cise sic̃ erit sor. sit ergo iste pl'o.⁊ quero vtrũ pl'o sit tripedal' q̃titatis: vel maioris vel minoris.si pl'o est tripedalis q̃titatis vel maioris:ergo non est tantus precise sicut erit sor.si minoris:⁊ quelibet q̃titas minor tripedali ĩ aliqua ꝓportõe ē mior ista:igr̃ iter q̃titatē pla.⁊ tripedalē ē aliqua q̃titas maior q̃titate platonis.sed quãlibet q̃titatem citra tripedalem quã habebit sor.per casum est aliqua ꝓportio.ergo plato non est precise tantus sicut erit sortes.

Ad oppositum arguit' inductiue.Ille homo est totũ in quantitate:⁊ iste homo. ⁊ sic de singulis.⁊ isti sũt omnes hoĩes.ergo omnis homo ē totũ in q̃tiate.patet ꝛ̃na a singularib⁹ cũ debito medio ad suam vl'em.aĩs ē vera ⁊ ꝛ̃sequens.

p° ? **Iuxta** predicta sit h̄ p̄ma ꝛ̃clo.Tu non es tantus sicut tu eris:⁊ eris tantus sicut tu eris.⁊ tamen tu nõ icipis nec incipies eē tãt⁹ sicut tu eris.prima pars patz.qz tu non es maioris quãtitatis q̃ pedalis:⁊ tu eris maioris q̃titatis q̃ pedalis.ergo tu non es tantus sicut tu eris. 2ª pars probatur.tu eris aliquantus:⁊ nunq̃ eris maior q̃ tu eris.ergo tu eris tãtus sicut tu eris. 3ª pars sequitur ex casu:qz tu non es tantus sicut tu eris.nec imediate post istãs p̃ns tu eris tãtus sicut tu eris: qz nõ imedate post instans presens habebis oem q̃titatem citra tripedal m. g̃ tu nõ incipis esse tantus sicut tu eris.4ª vero pars ꝓbatur sic.si incipies esse tantus sicut tu eris.ergo in.a.instanti vel ĩ aliquo instãti citra.non in.a.vel in aliquo alio instãti citra. qz tũc nõ erit nec vnq̃ postea:nec in aliq̃ instãti citra:qz sit illud istans.b.⁊ arguit' sic.ĩ.b.istanti.tu nõ eris tãtus sicut tu es:nec imediate post:tu eris tant⁹ sic̃ tu eris:qz in .c.tu eris maior q̃ tu eris imediate post.b.g̃ i.b.tu nõ icipies esse tan

obiectio tus sic̃ tu eris.Et.si arguit' si:cseqt' gnãliter.tu eris aliquantus:⁊ nõ es aliquãt⁹.g̃ tu incipis vel incipies esse aliquantus.tu eris tãtus sicut tu eris in.a.instanti:⁊ non es tant⁹ sicut eris in.a.instanti.igit' tu incipis vel incipies esse tantus sic̃ tu eris in.a.instanti.tu eris tantus sic̃ est sor.⁊ nõ es tantus q̃tus est sor.ergo tu incipis vl'incipies esse tantus sic̃ est sor.ergo a pari sequitur.tu eris tantus sicut tu eris.ergo

Rñsio tu incipis vel incipies esse tantus sicut tu eris.¶ Respondetur q̃ nulla est similitudo:quia quelibet affirmatiua sũpta in antecedente aliarum ꝛ̃nax exigit instans pro sui verificatione:⁊ non affirmatiua assumpta in antecedente istius consequentie vltime.nam exquo illa propositio. tu eris aliquantus est in terminis simplicibus respectu verbi substantiui.sequitur.tu eris aliquantus.ergo in aliquo instanti.etiam sequitur.tu eris tantus sicut tu eris in.a.instanti. ergo in aliquo instanti tu eris tantus sicut tu eris in. a .instanti.quia illa respicit instans determinatum. Iterum sequitur.tu eris tantus sicut est sor.igitur in aliquo instanti: quia antecedens respicit determinatum tempus ⁊ determinatum instans.sed quia illa.tu eris tantus sicut tu eris: non respicit determinatũ instans.ideo non sequitur q̃ in aliquo instanti:sed cõceditur in casu isto q̃ desinis esse tantus sicut tu eris in aliquo instanti.quia tũc tu nõ eris tant⁹ sicut eris.⁊ imediate ante illud instans tu eris tantus sicut

2ª ? tu eris.¶ 2ª ꝛ̃clo. continue per totam istam horaz erit ita q̃ tu incipis esse maior q̃ tu es.⁊ tm̃ nunq̃ incipies esse maior q̃ tu es.prima pars probatur:formando illam ꝛ̃sequẽtiam.tu non es maior q̃ tu es:⁊ imediate post instans p̃ns tu eris maior pars q̃ tu es:g̃ tu incipies eē maior q̃ tu es: ista ꝛ̃na est bona:⁊ per totam istã horã erit ita sicut significatur p aĩs:ergo per totam illam horã erit ita sicut significat' p ꝛ̃ns.2ª pars arguitur:qz q̃ncũq̃ tu eris tu eris maior q̃ tu es:ergo tu nunq̃ incipies eē maior q̃ tu es ⁊c̃.Etiam est concedendum q̃ tu incipies eē maior q̃ ē sor.⁊ tm̃ nũq̃ erit ita q̃ tu incipis eē maior q̃ est sor.p̄ª ps p3:qz in eo existenti in quo tu eris bipedalis tu nõ eris maior q̃ ē sor.⁊ imediate post illud istãs tu eris maior q̃ est sor.qz eris maior q̃ bipedalis:ergo tu icipies esse maior q̃ est sor.3ª ps ē euidens: qa nunquam erit ita q̃ tu es maior q̃ est sortes ergo nunquam erit ita q̃ tu incipies esse maior q̃ est sortes Et si arguitur sic.sequitur generaliter:tu incipies currere aut esse talis:aut tantus:ergo aliquando erit ita q̃ tu incipis currere:aut esse talis aut esse tantus.⁊ econtra.ergo per idem sequitur: q̃ tu incipies esse maior q̃ est sor. g̃ aliqñ erit ita q̃ tu icipis eē maior q̃ ē sor.⁊ eꝯ.¶ Negat' ꝛ̃na:qz ibi arguit' ĩ terminis simplicibus:hic ãt arguit' ĩ terminis compositis:imo cũ solo verbo substãtiuo iterdum peccãt tales ꝛ̃ne:qz non seqt':tu eris homo qui est ĩ illa domo:ergo aliqñ erit ita q̃ tu eris homo q est ĩ illa domo:nec eꝯ:nec etiaz sequitur:tu fuisti homo qui est albus: g̃ aliqñ fuit ita qõ tu es homo qui ē alb⁹: nec etiã eꝯ:qm̃ cum illaruz casu possibili poito ē aĩs verũ:⁊ ꝛ̃ns fl'z.¶ 3ª ꝛ̃.Tu incipis eē tantus sicut est sor.⁊ nũq̃ incipies eē equalis sor:pz p̄ma ps qm̃ in eodem instanti ĩ quo tu eris ꝓbabilis tu eris tantus sicut ē sortes ⁊ nũq̃ ante. ergo ⁊c̃. 2ª ps pz. qz tu nũq̃ eris eq̃lis sor.qz q̃ncũq̃ tu eris:tu eris mior sor. nec sequit:tu eris tantus sicut erit sor.ergo tu eris equalis sibi:qz aĩs non exigit istans pro sui verificatione:⁊ ꝛ̃ns exigit istãs.cũ sit in terminis simplicibus:seqt'.n.tu eris equalis sor.ergo in aliquo istãti.Uñ ē ꝛ̃cedendũ q̃ tu ⁊ sor.nũq̃ eritis eq̃les ⁊ tm̃ imediate aĩ.a.instãs tu eris tãtus sic̃ imediate ante.a.instãs erit sor.⁊ eꝯ.¶ 4ª ꝛ̃ est ista. Tu fuisti minor sor.⁊ postea tãtus sicut fuit sor.⁊ tm̃ nõ desinis: nec desinebis eē minor sor.ꝓbat':⁊ sum⁹ iã in.a. instãti. supaddẽdo casui q̃ tu ⁊ Sor.sitis:si tm̃ sor.sit tripedalis ⁊ q̃ nũc primo a te sit ablata :magna parsisto posito: p̄ma pars est vera:vt pz ex dictis:⁊ 2ª ꝓbat':qz tu es minor sor.⁊ ꝛ̃ñr aĩ instans p̃ns fuisti minor sor.⁊ imediate post istãs p̃ns eris minor sor:g̃ tu non desinis nec desinebas eē mior sor.si tm̃ aliquãdo fuisti minor sor. ⁊ postea tu nõ fuisti mior sor. tu desinebas eē minor sor.qm̃ illa ꝓpõ tu fuisti minor sor.exigit istãs pro sui verificatione:⁊ si ĩ.a.istanti tu nõ es aut tu es triangulis q̃titatis:cõceditur q̃ tu desinis eē minor sor. qz tu non es minor sor.⁊ immediate ante istans p̃ns fuisti minor sorte.

Ad primum nego illã ꝛ̃nam oē qõ erit aliq̃⁹ erit tãtũ ĩ aliquo instãti:sed tu in nullo instãti eris tãtus sicut tu eris:g̃ tu nõ eris quãt⁹:qz ⁊ si ĩ nullo istãti tu eris tãtus sicut tu eris:tm̃ tu eris tãt⁹ sicut tu es ĩ aliquo instanti.Et si diceret' signetur iliud instans.non admitteretur:qz stat ꝛ̃fuse tm̃:vñ tu eris aliquantus:⁊ in nulllo istãti tu eris maior:nec minor q̃ tu eris.g̃ tu eris tãtus sicut tu eris in aliquo instanti .deinde cum arguit' oē quod erit aliq̃⁹ erit tãtũ per tp̃s vel per instans:sed nec p tempus nec per instans tu eris tantus sicut tu eris:ergo tu non eris.aliquãt⁹.negat' ꝛ̃na:qz lz oē qõ erit:erit per tp̃s vel per instans:tm̃ numer⁹ binari⁹ duoꝝ instãtiũ non erit p tp̃s nec per instãs:sed erit ĩ tpe ita q̃ p nullũ tp̃s tu eris tãtus sicut tu eris:tm̃ in aliquo tempore:imo in infinitis tẽporibus tu eris tãtus sicut tu eris.s.ĩ quolibet tempore terminato ad.a.instãs.¶ Ad 2ᵐ.nego q̃ tu non habebis tãtã q̃titatē quãtam tu habebis:⁊ ad ꝓbationẽ:nulla erit ma

rima q̃titas quã hẽbis.g̃ ꝛc.rñdetur negãdo ꝯñam: si augmẽtatio erit ꝓpꝛie dicta ꝑ intus sumptionẽ alimẽti ꝯuer si in naturã aliti:sicut nõ sequit̃:nulla erit maxima albedo quã tu hẽbis. g̃ tu nõ hẽbis tãtaꝫ albedinẽ q̃taꝫ tu hẽbis: posito ꝙ albedo tua intendatur vsq̃ ad gradũ summũ extensiue ẽ añs vex:ꝛ ꝯñs falsuꝫ. Si ãt augm̃tatio erit cõiter dicta per solã rarefactionẽ:negatur añs:qꝛ illamet qnã tu habebis erit maxia quã tu hẽbis:ꝛ lꝫ non habebis maiorẽ ista:tñ tu hẽbis maiorẽ q̃ sit ista: ꝛ ex hoc tu augmentaberis: sicut.n.tu nunq̃ eris maior te ꝛ tñ tu eris maior q̃ tu es:ita nunq̃ eris maior illa quantitate: ꝛ tamẽ eris maior q̃ ẽ ista q̃titas:imo ꝶ q̃titas erit maior q̃ ipsa ẽ: sꝫ nũquã erit maior seipsa. ¶ Ad 3ᵐ ꝯcedo.ꝙ tu eris tãtus sicut erit ſor.(ꝛ ad ꝓbationẽ) nego ꝯñam:qꝛ hoc nõ exigit instans ꝑ sui verificatione:iste vero tu eris mior ſor.ꝛ ſor.erit minor te:exigũt instãtia ꝑ sui verificatõe:ꝛ qm̃ ly q̃tũ distribuit tam ꝑ tpe q̃ ꝑ instãti.iõ nego illã:quãdocũq̃ tu eris mior ſor.tu nõ eris tãtus sicut erit ſor.qꝛ in quolibꝫ tpe termino ad instãs.a.tu eris minor ſor.ꝛ tãtus sicut erit ſor.lꝫ nũquã eris mior ſor.nisi ĩ aliquo istãti. ¶ Sꝫ forte arguit̃ sic tu eris minor ſor.ꝛ ſor.erit maior te.g̃ tu nõ eris ita magnꝰ sicut erit ſor.tanquã ab exposita ad vnaꝫ suaꝫ exponẽtiũ. ¶ Rñdet̃ negãdo illã ꝯñam (ꝛ dr̃) ꝙ illa ꝓpõ ſor.erit maior te:sic exponit̃:aliqũ ſor.erit magnus:ꝛ tunc tu eris magnꝰ:ꝛ tũc tu nõ eris tantꝰ sic̃ tũc erit ſor.tenẽdo ly tũc ñ demr̃atiue:sꝫ relatiẽ:ꝛ rõ expõnis ẽ:qꝛ cũ ista sit ĩ terꝫ simplicibus oꝫ ꝙ in aliquo instãti ſor.erit maior te:ꝛ ꝯñter ꝙ tu, ꝛ ſor.simꝶ erit.illa vero tu eris minor ſor.sil'r exponit̃. Aliqũ tu eris puus:ꝛ tunc ſor.nõ erit ita puꝰ sicut tunc tu eris: hec aũt tu eris minor q̃ erit ſor.qꝛ nõ exigit instãs siꝶtatis ambaꝫ absolute expõit̃ vt tu eris paruꝰ:ꝛ ſor.erit puus: sꝫ ſor.nũq̃ erit ita paruus sicut tu eris.ista vero ſor. erit maiõ q̃ tu eris sic expõit̃:ſor.erit magꝰ:ꝛ tu eris magꝰ:ꝛ tu nũq̃ eris tantus sicut erit ſor.iõ negat̃ q̃libet illaꝫ duarũ tu mior q̃ erit ſor.ꝛ ſor.erit maior q̃ tu eris.ꝛ concedunt̃ alie tu eris minor ſor.ꝛ ſor.erit maior te. ¶ Ad 4ᵐ nego ꝯñaꝫ: qꝛ sicut argumentũ ꝓbauit nõ ẽ poꝶe ꝙ aliqõ sit tñ ꝑcise sicut erit ſor.stãte isto casu:qꝛ oẽ qõ ẽ quãtuꝫ ẽ determinate q̃tũ ĩ hoc instãti.ſor.autẽ in nullo instanti erit tantus sicut ipse erit:nec erit deteriate q̃tus (ex quo) non hẽbit tripedalẽ q̃titatẽ nec aliã vltiate. ¶ Ex ꝑdictis seqt̃. ꝙ tu eris maior q̃ tu eris ĩ aliquo instãti:ꝛ tñ in nullo instãti tu eris maior q̃ tu eris imo in nullo istãti tu eris maior q̃ tu eris ĩ aliquo istãti (pꝫ ꝑmũ) qꝛ tu es magnus: ꝛ ĩ nullo instanti tu eris tantus sicut tu eris. ¶ Scõm sil'r (patet) cũ tertio: qꝛ quocũq̃ instãti dato ĩ quo tu eris magnꝰ post illud istãs tu eris maior ĩ aliq̃ istãti. ¶ Et si arguit̃.sic ĩ aliquo instãti tu eris magnꝰ:ꝛ ĩ nullo istãti tu eris ita magnꝰ sicut tu eris ĩ aliquo istãti.g̃ ĩ aliquo istãti tu eris maior q̃ tu eris ĩ aliq̃ istãti (negat̃ ꝯña) nec arguit̃ ab exponẽtbꝰ ad expositũ sic̃ nec hic: aliq̃ ꝑs q̃titatiua ẽ magna:ꝛ nulla ẽ tãta sicut ẽ aliqua.g̃ aliq̃ ꝑs q̃titatiua tui ẽ maior q̃ ẽ aliq̃ ꝑs.nã q̃libꝫ illaꝫ ĩ aliq̃ istãti tu eris maiõ q̃ tu eris ĩ aliquo istãti.aliqua ꝑs q̃titatiua tui ẽ maior q̃ ẽ aliq̃ ꝑs q̃titatiua tui:ẽ resolubilis:qua resolutiõe facta:mãifestũ ẽ resoluentẽ ꝯparatiui genꝰ eẽ falsam:ꝶm ꝙ declarabũt exponẽtes.

¶ Prima pars principalis.

Quantum sophyª.Omnis hõ ẽ vnus hõ arguit̃ sic. Oꝫ hõ ẽ aliqs hõ.g̃ oꝫ hõ ẽ vnus hõ.añs arguit̃:qꝛ aliter duo ꝯria ĩ mã nãli essent simul falsa cuius oppositũ ẽ cõiter ꝯcedẽdũ.ꝛ ꝓbat̃ ꝯñaꝫ qꝛ ꝶ sunt duo ꝯria in mã nãli:oꝫ hõ ẽ aliqs hõ:nihil qõ est hõ ẽ aliqs hõ:sed ꝶ sũt simꝶ falsa (ꝯcesso) ꝙ ꝑma sit falsa.g̃ ꝛc (pꝫ ꝯña) cũ mioꝛi:ꝛ maior declarat̃:qm̃ illa sũt in mã nãli:oꝫ hõ est hõ. nihil qõ ẽ homo ẽ homo:sed suba ꝛ ꝑta istoꝝ sũt eadẽ:cuꝫ subiectis ꝛ ꝑdicatis aliaꝝ (ex quo) signũ ꝑticꝶare non ẽ ꝑs ꝑdicati.g̃ ꝛ alia sũt ĩ mã nãli:sil'r hec sũt ĩ mã nãli oẽ aial est aliqõ aial: nullũ aial est aliqõ aial:oꝫ asinꝰ est aliqs asinꝰ:nullus asinus est aliqs asinꝰ.g̃ ꝑ idem:ꝛ (añs pꝫ) vel det̃ cã diuersitatis.vñ breuiter põt sic argui:illa ꝓpõ est in mã nãli in qua ꝑdicatũ ẽ de essentia subi:vel ꝓpᵐ eiꝰ:sed ꝑdicatũ ẽ de eẽntia subi.g̃ ꝛc. Itẽ hec ꝓpõ oꝫ hõ ẽ risibilis ẽ in mã nãli: qꝛ ꝓpᵐ ꝑdicat̃ de subo suo.g̃ magis ẽ in mã nãli illa in q̃ idem ꝑdicat̃ de seipso. ¶ 2° qlibꝫ hõ est vnꝰ hõ.g̃ oꝫ homo est vnꝰ hõ (pꝫ ꝯña) duplꝶ.ꝑmo qꝛ arguit̃ ab vno ꝯuertibili ad reliquũ (ex quo) subta ꝛ ꝑdicata ꝯuertũt̃: ꝛ ꝓpositiões sũt eiusdẽ qualitatis ꝛ q̃titatis. 2°.nã qlibet hõ ẽ vnus hõ. g̃ tñ vnꝰ homo est hõ (tꝫ ꝯña) ab vl'i ad suã exclusiuã de terminis trãspositis.tũc vltra:tñ vnꝰ homo ẽ hõ.g̃ omnis hõ est vnꝰ hõ (tꝫ ꝯña) ab exclusiua ad suã vl'em in terminis transpositis.g̃ aꝑmo ad vltimũ:qlibꝫ hõ ẽ vnꝰ hõ.g̃ omnis homo ẽ vnꝰ hõ. ¶ 3°.omnis hõ q est:ẽ vnꝰ hõ:sꝫ oꝫ homo ẽ homo q est.g̃ ꝛc. (tꝫ ꝯña) cũ maioꝛi:ꝛ minorẽ ꝓbo:qꝛ si illa minor non esset vera:hoc eẽt rõne relatiui non supponentis nisi ꝑ masculo ꝛ restringẽtis ꝯñr illũ terminũ homo ad istã suppositionẽ. Sed ꝯ.illa ꝓpõ ẽ vera:oꝫ hõ est ipemet: ꝛ tñ ly ipsemet ẽ masculini generis:sil'r ĩ illa oꝫ hõ ẽ aial: ꝛ iste est rõnalis supponit rel'm:ꝑ omni hoĩe sicut suuꝫ añs: ꝛ tñ rel'm ẽ masculi gnis.g̃ eodẽꝫ mõ ly q:nõ obñte ꝙ sit masculi gnis supponit ꝑ vtrooꝫ sexu:ex quo añs ꝑ aliud nõ limitat̃. ¶ 4°.oẽs hoĩes sũt aliq hoĩes. g̃ omnis hõ ẽ aliqs hõ:ꝛ ꝑ ꝯñs sophª vex (ꝓbat̃ ꝯña) nam si oẽs hoĩes sũt aliqui hoĩes.ergo aliqui homines sunt omnes hoĩes. g̃ istoꝝ hominũ omnis homo ẽ aliqs homo (pꝫ ꝯña) qꝛ aliter ista starẽt simꝶ:oẽs homines sũt aliq homines:ꝛ eꝯ:ꝛ tñ illoruꝫ hominũ nõ oꝫ hõ ẽ aliqs hõ:sed hec est falsa:qꝛ ꝑ ly istorũ nõ demonstrãt̃ nisi masculi:aliter berta eẽt aliqs illoꝝ:qõ nõ vr̃ ꝓꝑ icõgruitatẽ.ꝑᵐ añs sic probat̃ oẽs viri ꝛ oẽs mulieres sũt aliq hõies:sed oẽs hoĩes sũt omnes viri ꝛ omnes mulieres.g̃ oẽs homines sunt aliq homines.

Ad oppositũ arguit̃.oꝫ homo ẽ vnꝰ hõ:sed hoc ẽ hõ demr̃ando bertã.g̃ hoc ẽ vnꝰ hõ. (tꝫ ꝯña) qꝛ ẽ sillꝶus ĩ 3°.ꝑme figure.ꝗ est falsa. g̃ aliq̃ ꝑmissa ruꝫ. non minor.ergo maior que ẽ sophisma.

Circa mãm vltimi argumẽti sit ꝶ ꝑma ꝗ. Tu vides oẽs hoĩes albos ꝑter ſor.ꝛ tñ tu nõ vides maiorẽ hominẽ nec aliquos hoĩes. ꝓbat̃ (ꝛ pono) ꝙ ſor.sit oꝫ masculus albus:ꝛ berta oꝫ femina alba quã solã videas: isto posito:hec ꝓpositio est falsa:tu uides oẽs hoĩes albos. ꝛ nõ ẽ falsa nisi ꝑ uno.ſ.ꝑ ſor.igit̃ ꝑ exceptionẽ ſor.fiet exceptiua va videlicꝫ tu uides oẽs hoĩes albos ꝑter ſor. Fa ꝑs ꝯclusionis sequit̃ ex cãu qm̃ solã bertã uides. ¶ Sed ꝯ tu vides oẽs hoĩes albos preter ſor.igr̃ tu uides oẽs hoĩes albos nõ ſor.ꝛ ꝑ ꝯñs tu uides nõ solũ aliquẽ hoĩem uel aliquos homies: imo ẽt aliquos hoĩes albos:quoꝝ qõlꝫ ẽ ꝯtra casum (ꝛ pꝫ ꝯña) ab exposita ad vnã suaꝝ exponẽtiũ. Itẽ si uides oẽs hoĩes albos ꝑter ſor.ergo uides aliquos hoĩes:pꝫ ꝯña: qꝛ ly oẽs neccio distribuit ꝑ plꝶb. ¶ Rñr ad ꝑmũ negãdo ꝯñam:nec arguit̃ ab exposita ad exponẽtẽ: qꝛ illa nõ est exponẽs:sed ista:tu vides oẽꝫ hominẽ actu habentẽ albedinẽ non ſor. Intentio autẽ habere actu albedinem denõᵗⁱ albedine:qꝛ nõ seqt̃ hoc habꝫ albedinẽ:igit̃: hoc est albuꝫ:sꝫ bene sequit̃ hoc habet actu albedinẽ.g̃ hoc est albuꝫ: qꝛ albedo nõ denõᵐᵉ dicitur esse in potentia ꝛ non in actu. ¶ Et si ex hoc ꝯcludit̃ ꝙ iste ꝯuertũt̃:tu vides oẽm hoĩem nõ ſor. ꝛ tu vides oẽs hoĩes ꝑter ſor.qꝛ exponẽtes vniꝰ sũt exponẽtes alteriꝰ:dicit̃ negãdo:qꝛ hoc.tu vides oẽm hominẽ non ſor.habet solũ duas exponentes.ſ.tu non vides ſor.ꝛ tu vides oẽꝫ hominꝫ non ſor.ꝛ potest esse vera: dato:ꝙ ſor.nõ sit sicut hec est vera:omne aial preter anterꝑm est animal.

Sed ista tu vides oēs hoīes ꝑter ſor.hz tres exponentes.ſ.
Rñſio ꝑmas duas:ꝛ hāc: ſor.ē. ¶ Ad aliud dr̄ ꝙ ly oīs alīn non di-
ſtribuit niſi pro vno ꝛ hoc adueniente nō exceptōis ſicut ly
vterqz:nō obſte ꝙ ſit diſt^m duoꝝ de nā ſua:alīn tñ non di-
ſtribuit niſi ꝑ vno rōne dictionis exceptiue vt vterqz iſto-
rum ꝑter ſor.currit:h eni ē falſa:vterqz iſtoꝝ currit demr̄a
tis platōe currēte:ꝛ ſor.nō currēte.g verificabit ꝑ exceptio
nez partis falſe.ſ. vterqz iſtoꝝ ꝑter ſor.currit(vbi pz)ꝙ ly
z^a ⁊ vterqz nō diſtribuit:niſi ꝑ vno ſolo.ſ.ꝑ platone ꝛc. ¶ z^a ⁊.
Uigiti ſunt hoīes albi quoꝝ ſolus ſor.īcipit eē alb⁹:ꝛ tamē
non īmediate ante inſtās pñs fuerūt aliqui hoīes albi:nec
aliqs hō alb⁹:ꝛ ponat̄ ꝙ ſolis ſor.īcipiat eē alb⁹ per pōnem
de ꝑſenti cū quo ſint ſexdeciz albe mulieres ꝛ ꝙ ꝑ aliqz ho
ram ꝑteritā nō fuerit aliqd albū niſi aliqua illaꝝ mulieꝝ:
iſto poſito(pz ꝑma pars ⁊nis)qz ſor.ꝛ oēs iſte mlieres ſūt
viginti hoīes albi(ex quo)maſculinū gen⁹ī plrali uumero
ꝛcipit feminū:ꝛ iſtoꝝ ſolus ſor.īcipit eē alb⁹ ꝑ caſuz. ꝙ aūt
non fuerit aliqs homo albus īmediate ante hoc pz itez ex
caſu.ex quo ſeqūt:ꝙ nō īmediate ante hoc fuerūt aliqni ho
mīes albi:qz ex oppoſito ſequit̄ oppoſitū:qz ſequit̄ aliq ho
mines currūt.g aliqs hō currit.Cōſilr ꝛcedit̄ ꝙ viginti ho
mines ſunt albi quoꝝ ſolus ſor.deſinit eē alb⁹:ꝛ tñ īmedia
te poſt īſtās ꝑſens nō currūt aliqui hoīes albi:nec aliqs ho
mo alb⁹:pz:ponēdo caſuz de futuro:ſicut ponebat̄ de ꝑteri
obiectō to. ¶ Sz ꝛ.iſta ſunt alba:ꝛ nō īmediate poſt īſtās pñs erūt
alba.g illa deſinūt eē alba demr̄atis illis viginti:pz ꝛña:ab
exponentib⁹ ad expoſitū:ꝛ ꝑ ꝛñs non ſolus ſor.deſinit eē
Rñſio alb⁹. ¶ Rñr negādo ꝛñam:qz illa ꝑpō nō dz expōni: ſed
reſolui ī vnā ſingulare.ſ.hoc deſinit eſſe albū:ꝛ hoc deſinit
eē albū:ꝛ ſic de ſingulis vſqz ad viginti:mō pz:ꝙ oēs ſingu
lares ſūt falſe ꝑter illā in qua demr̄atur ſor. aliter ꝑbaret̄
ꝙ oīa q̄ ſunt īcipiūt eē ꝛ deſinunt eē. Conſilr dicat̄ ꝙ ſi ſo-
lum ſor. deſineres videre ꝑ poſitionē de pñti: ꝙ tu deſine
res videre iſtos viginti non tamen iſtos viginti deſinis vi-
dere:nec illi viginti deſinunt videri a te:qz propoſitio plu-
rium mediatoꝝ terminoꝝ ē continue probabilis ratione
3^a ⁊ ꝑmi termini. ¶ 3^a ⁊. Tu īcipis videt̄ oēs hoīes albos ꝛ tñ
tu nō īcipis videre oēz hoīez albū:ꝑbat̄:ꝛ pono ꝙ ſor.ſit.ꝛ
fuerit ꝑ totā horā ꝑteritā:oīs hō alb⁹ quē videas: ꝛ ꝛtinue
vidiſti:ſz nullā illaꝝ mlieꝝ vidiſti niſi nūc.ita ꝙ iſte ꝛ ſor.
ſint oēs hoīes albi:ꝛ oēs iā videāt̄ ate: iſto poſito tu vides
omnes homines albos:ꝛ non īmediate ante īſtās ꝑſens vi
diſti oēs hoīes albos.g tu īcipis videre oēs hoīes albos.Fa
pars ⁊nis ꝑbat̄:qz tu vides oēm hoīez albū:ꝛ īmediate añ
inſtās ꝑſens fuit ita ꝙ tu videbas oēz hoīez albū:qz nemo
erat alb⁹ niſi ſor.quē vidiſti.igr̄ ꝛc. Eodē caſu cōcedit̄ ꝙ tu
īcipis videre aliquos homines albos:ꝛ nō īcipis videre ali
quē hoīez albū.ꝛ formando caſum de futuro ſicut de ꝑteri
to dicebat̄ (dicat̄) ꝙ tu deſinis videre aliqs hoīes albos:
īmo oēs hoīes albos:ꝛ tñ non deſinis videre oēz hoīem al
4^a ⁊ buz:nec aliquē hoīe albuz. ¶ 4^a ⁊. A.ꝛ.b.ſunt duo hoīes
quoꝝ qlibz ē alb⁹ ꝛ tñ.a.nō ē albū:ꝛ pono:ꝙ.a.ſit berta ni-
gra:ꝛ.b.ſor.alb⁹:ꝛ pz ꝛña:ꝙ.a.ꝛ.b.ſūt duo hoīes:ꝛ ꝙ.a.non
ē albū:ſz ꝙ quilibz iſtoꝝ ſit alb⁹. arguit̄ ſic.aliqs iſtoꝝ ē al
bus ꝛ nō ē aliqs iſtoꝝ quin iſte ſit alb⁹.ergo qlibz iſtoꝝ eſt
alb⁹:pz ꝛña:ab expōnib⁹ ad expoſitū:añs eſt vez.g ꝛ ꝛñs.ꝛ
dato ꝙ ſor.pugnet ꝛ bertā:ꝛ non ē ꝛ:ē ꝛcedēdū ꝙ quilibet
illoꝝ pugnat demonſtratis.a.ꝛ.b.ꝛ tñ.a.nō pugnat.nec ſeq
tur.iſtorū quilibet ē alb⁹ aut pugnat berta ē illoꝝ. g berta
ē alba:vel pugnat:qm̄ minor debuit eē iſta berta ē aliquis
obiectō illoꝝ. ¶ Sed ꝛ:dato iſto:ſequit̄ ꝙ vterqz iſtoꝝ ē alb⁹ ꝛ ꝙ
vterqz illoꝝ pugnat:qz alter illoꝝ eſt alb⁹:ꝛ nō ē alter illo-
rū qn ille ſit alb⁹:ꝛ etiā ꝙ ſuū ꝛdictoriū ſit falſuz.ſ.alter il-
loꝝ nō ē alb⁹:nec non excluſiua videt̄ va.vz.tantū album
ē alter illoꝝ. Sz ꝙ illud nō ſit verū arguit̄ ſic:qz ly vterqz
Rñſio diſtribuit ſolū ꝑ maſculis. ¶ Jō dr̄:ꝙ licet illa ſit vera:q;
libz illoꝝ ē alb⁹: nō tñ illa.vterqz illorū ē alb⁹:qz ly quilibz
eſt aptū natum diſtribuere ꝑ vno ſolo. Sz ly vterqz ſemꝑ
diſtribuit ꝑ duob⁹:niſi īpediat̄ anota exceptiōis. Sicut g
ly quilz nō diſtribuit niſi ꝑ maſcl'o:ita ly vterqz:ꝛ ſignificat
illa ꝑpō ꝙ vterqz illoꝝ maſculorū ē alb⁹:quo hito excluſi-
ua ē falſa.ſ.tñ albū ē alter iſtorū maſcl'orū: ꝛ ꝛdictoriū eſt
verū.ſ.alter iſtorū maſcl'orū non ē alb⁹:qz iſti nō ſūt maſcu
li exponētiū. etiā iſta ibi debuit eē ꝑma:alter iſtoꝝ maſcl'o
rum ē alb⁹ q̄ ē falſa. ¶ Ex ꝑdictis ſeqūt. Qz aliqs terminus Cor^m
diſtribut⁹ ſupponit ꝑ duob⁹:ꝛ tñ nō diſtribuit̄ niſi ꝑ vno:
pz de ſubo illi⁹:quilibz illoꝝ ē alb⁹:ſupponente ꝑ ſor.ꝛ ber
ta:ꝛ tñ non diſtribuitur niſi pro ſorte.

Ad primuz dr̄: ꝙ quatuor ꝛria ī mā nāli ſunt ſimlr̄ falſa. Primo cū determiatiōe modali Ad^m arg^m
vt omne corp⁹ neccio ē ſuba:oīs ſuba ꝛtingēter eſt ens:nul
la ſuba ꝛtingēter ē ens. z° cū vbo ampliatio. vt oīs hō fuit
aial:nihil qd ē hō fuit aial:dato:ꝙ nūc ſor.ꝑmo ſit: ābo ſūt
falſa. Jtē oē inſtās erit aliquid:nullū inſtans erit aliqd. 3°
cū terio īcludēte dr̄iaz tpis:vt omne ꝑteritū ē ens:nullum
ꝑteritū ē ens:omne futuꝝ ē aliquid:nullū futuꝝ ē aliquid.
4° ī ꝑdicatōe īdirecta:vt omne aial ē homo.nulluz.aial ē
hō:omne coloratū ē albū:nullū coloratū ē albū. ꝛ iſto vlti-
mo mō iſta ſunt ſimlr falſa:oīs hō ē aliquis homo:nihil qd ē
homo ē aliquis hō:qz licet idez ꝑdicet̄ de ſeipſo:tñ qz ꝑ pli
bus ſupponit ſubiectuz q̄z ꝑdicatū.iō formalr vel virtuali Ad^z
ter ē ibi ꝑdicatōīdirecta. ¶ Ad z^m nego ꝛñaz:ꝛ ad ꝑbatio
nez:dicit̄ ꝙ illud nō eſt ſufficiēs añs ad ꝑbandū duas pro
poſitiones ꝛuerti: ſed vltra oportz addere ꝙ ſupponit eo-
dem mō:ꝛ pro eodē:ꝛ ꝑ eiſdē ꝑciſe:qd̄ non ē vez hic:qz ī ſo
phiſmate ly hō ſupponit ꝑ vtroqz ſexu:ꝛ ī hac quilibet hō Ad^z
ē vnus hō non ſupponit niſi ꝑ maſcl'ino genere. ¶ Ad 3^m
nego illā:oīs hō eſt hō qui eſt:ꝛ cōcedo ꝙ relatiuū ſnppōit
ſolū ꝑ maſculino genere.ꝛ ita ꝛñter poſſet dici de alys re
latiuis adductis negādo illā:oīs homo eſt ipſemet: ſed ꝛce
do iſtaz oīs hō ē ipſemet tñ qz hoc cōiter cōceditur.de iſta
copulatiua etiā dicit̄ ꝙ ſubiecta conuertunt̄.ſ.omnis hō ē
aial:iſte ē rōnalis. Rñdeo aliter ꝙ non ē ſimilitudo: qz re
latiuū qui:que:qd̄.non ē ſolum ordinatū vt referat:ſed etiā
vt reſtringat.ꝛ ex hoc nunq̄z ponit̄ niſi in ꝑpoſitione ſui an
tecedētis:licet non ſemꝑ reſtringat:alia aūt relatiua ſoluz
ordinata ſūt vt referāt:ꝛ poſſint īdifferenter poni in ꝑpoſi-
tione ſui antecedētis:ꝛ extra.iō ꝛcipiunt femininū genus:
ꝛ nō hoc relatiuū qui:ſicut ēt illi termini numer⁹: popul⁹:
ꝛcipiunt femininū genus:nō obſte ꝙ ſint ī numero ſingu-
lari:ꝛ non illi termini hō animal. Similiter ꝑticipiū maſcu
lini generis concipit femininū:qz hec ē vera:oīs homo eſt
ꝑteritus:ꝛ tñ alia adiectiua non concipiunt.ſ.alb⁹:niger:qz
hec ē falſa:omnis hō eſt albus(dato)ꝙ oīs homo denomi
naret̄ albedine. ¶ Ad 4^m neget̄ ꝛñtia:qz cōcedo omnes Ad^4
illas:omnes hoīes ſunt aliq homīes:aliqui hoīes ſunt om
nes hoīes:ꝛ illoꝝ hominū demonſtratis viris ꝛ mulierib⁹:
nō omnis homo eſt aliquis hō:ꝛ concedēdo q̄libet mulie-
rem eſſe illorum:nec eſt incongruitas: qz hic maſculinum
genus concipit femininum ꝛc.

¶ Prima pars principalis.

Extum ſophiſma oīs homo qui eſt al
bus currit. Contra qd̄ arguit̄
ſic: q̄rendo ſi ip̄z ſit poſſibile vel īpoſſibile. p.arg^m
Si poſe ponatur ꝙ oīs homo alb⁹ ſit trun-
catus pedes: ſic ꝙ nullo mō poſſit currere
ꝛ arguit̄ ſic. Omne qd̄ non pōt currere īpoſ
ſibile eſt currere:ſed omnis homo qui ē al-
bus non pōt currere.ergo īpoſſibile ē omnē hominez qui ē
alb⁹ currere:ſed ſophiſma ſic adeq̄te ſignificat.ergo ſophi
ſma ē impoſſibile:deīde ex ſophiſmate ſequit̄: ꝙ aliquis il
loꝝ poteſt currere demonſtratis omnibus hominibus qui

sunt: ⁊ qui fuerũt: ⁊ qui in eternuꝫ erũt: sed hoc impossibile est: qꝛ impossibile est istos esse demonstratis oibus hominibus ꝑteritis. ergo sophisma ē impossibile. qd̃ si ꝯcedit. Cõtra omnis hõ alb⁹ currit. ḡ omis hõ qui ē albus currit. ista ꝯña est bona: qꝛ arguit ab vno ꝯuertibili ad reliquũ: añs ē pos̄e. ergo ⁊ ꝯsequẽs. Item tu curris: ⁊ tu es omnis homo q̃ est albus. ergo omnis hõ q̃ est alb⁹ currit. ista ꝯña est bona: ⁊ añs ē possibile. ergo ⁊ ꝯñs. ¶ z°. Pono q̃ oĩs homo alb⁹ currat (⁊ ꝓbo) q̃ ista ē falsa. omnis hõ qui ē alb⁹ currit: sic arguẽdo omnis hõ qui ē albus currit: iste est homo demonstrato boie nigro. ergo iste q̃ est alb⁹ currit (pꝫ ꝯña) asupiori distributo ad suũ inferius cuꝫ debito medio: ꝯña ē falsa. igit̃ aliq̃ ꝑmissaꝫ. nõ mĩoꝛ. ergo maioꝛ. ⁊ q̃ arguit̃ cũ debito medio (patet) dato q̃ illa vl̄is sit mẽtal: ⁊ q̃ intellectus nõ ferat distributionẽ nisi supra illũ terminũ hõ: tũc. n. videt̃ equalere illi: oĩs homo currit qui est albus. ¶ 3°. in illa propositione omnis hõ currit. ly hõ distribuit̃ copulatie ꝑ omni boie idẽtur ergo si adueniat sibi relatiũ dꝫ refere illũ terminũ homo: vt ibi stat sine restrictõe (ꝓbat̃ ꝯña) nã significatio relatiui ꝑsupponit significationẽ sui añtis: sꝫ illud qd̃ presupponitur ab aliquo nõ limitat̃ ab illo. igit̃ ⁊c. Et si dicat̃ q̃ nõ restrigit̃ quo ad significationẽ: sed quo ad suppõnẽ. Contra. tũc sequit̃ q̃ suppõ añtis dependet a suppõne relatiui: ꝯñs est falsuꝫ (⁊ pꝫ ꝯña) qꝛ ly hõ siue relatio suponeret ꝑ omni homine ⁊ cum relatiuo non supponit nisi pro homine masculino. ergo suppositio añcedentis dependet a suppõne relatiui. ¶ 4°. Omnis hõ q̃ ē albus currit. ḡ oĩs hõ ⁊ iste ē alb⁹ currit. ⁊ ꝑ ꝯñs oĩs hõ currit ⁊ iste est alb⁹. (pꝫ ꝯña) ꝑ resolutõeꝫ relatiui: seqt̃. n. oĩs hõ q̃ ē risibile est aĩal. ergo oĩs hõ ⁊ iste ē risibilis ē aĩal: deĩde sequit̃ homo qui ē alb⁹ currit. ergo hõ ⁊ iste est alb⁹ currit ista ꝯña ē bõa: non obstante q̃ relatiuuꝫ stet determinate. ergo a fortiori valebit stante distributiue.

Ad oppositũ arguit̃ sic. Homo q̃ ē alb⁹ currit: ⁊ nullus ē hõ q̃ est alb⁹ q̃n iste currat. ergo oĩs hõ q̃ est alb⁹ currit: tꝫ ꝯña ab exponẽtib⁹ ad oppositũ añs est pos̄e. ḡ ⁊ ꝯñs qd̃ est soph⁹. ⁊ hoc nullo casu posito (sꝫ ponẽdo) q̃ oĩs hõ alb⁹ currat: ē añs ve ꝛ. ḡ ⁊ ꝯñs.

Circa mãm ꝑmi argumenti sit hec ꝑma ꝓ. Solũ asin⁹ demonstr et̃ ⁊ tñ hoc ē homo demonstrato homine per ly hoc (ꝓbatur) qꝛ hec ꝯña nõ valet: solũ asinus demonstrat̃. ergo hoc non ē homo: stet ergo oppositũ antecedentis cũ antecedẽte: ⁊ habet̃ ꝯclusio. vñ sicut est possibile: q̃ solũ asin⁹ demõstretur. ⁊ ego sim homo: ⁊ tu sis hõ: ita possibile ē q̃ solũ asin⁹ demõstret̃: ⁊ q̃ hoc sit hõ (cõfirmat̃) qꝛ hec stant simul: solũ asin⁹ demonstrat̃: ⁊ hoc est ds demonstrãdo deũ. ergo ꝑ idẽ: ⁊ illa stant sil̄: solũ asinus demonstrat̃: ⁊ hoc ē hõ demonstrãdo boiez (tꝫ ꝯña) ⁊ añs arguit̃ sic: ista conuertunt̃ de⁹ ē deus: ⁊ hoc ē deus: demõstrãdo deũ: sed ꝑma stat cũ illa solũ asinus demonstrat̃. ḡ ⁊ fa. vnde breuiter arguit̃ sic. ista ꝯña nõ valꝫ: solũ asin⁹ demonstretur. ergo hoc nõ ē deus: qꝛ añs ē pos̄e: ⁊ ꝯñs impos̄e: stet ergo oppositũ ꝯsequẽtis cũ antecedente: ⁊ habet̃ ꝓpositũ. ¶ Ex ista conclusione seqt̃ q̃ oĩ demonstratum ꝑ hoc ꝑnomẽ hoc ē asinus: ⁊ tñ hoc nõ ē asin⁹ (patꝫ) qꝛ ista est vna copulatiua cui⁹ ꝑma ꝑs ē pos̄is: ⁊ fa neccia demr̃ando boiez: tñ põt argui vt supra. ista ꝯña nõ valꝫ oĩ demr̃atũ ꝑ hoc ꝑnomẽ hoc ē asinus. igit̃ hoc ē asin⁹: qꝛ añs ē pos̄e: ⁊ ꝯñs impossibile. ḡ ꝯdictoriũ ꝯñtis stat cũ añte. ¶ Sed ꝯ. si illa copulatiua ē possibilis: tm̃ asin⁹ demr̃at̃ ⁊ hoc ē hõ. pono igit̃ tibi eã q̃ admissa ⁊ ꝯcessa: quero si ꝑ ly hoc aliqd demr̃aretur: vel nihil: si nihil. ergo fa ꝑs nõ ē ꝓpõ nec cõcedenda: qꝛ demonstratiua sunt cassa ⁊ vana: si ꝑ ea nihil demonstrat̃. Si aliqd: aut ergo asin⁹: vel nõ asinus: si pm ergo illa est falsa: si zm. ergo nõ solũ asin⁹ demonstrat̃. Consil̄r arguit̃ ad aliã. oĩ demõstratũ ꝑ hoc ꝑnomẽ hoc ē asinus: ⁊ tñ hoc nõ est asin⁹ ponẽdo ĩstam copulatiuã: ⁊ querẽdo si per ly hoc demonstrat̃ aliqd vel nihil: si zm ergo ista nõ ē concedenda si pm. ḡ demõstrat̃ asinus: vel nõ asin⁹: si asinus: illa ē falsa: si nõ asin⁹: nõ oĩ demõstratũ: ꝑ hoc ꝑnomẽ hoc ē asin⁹ ⁊ce. ¶ Rñr admitẽdo vtrãq̃ copulatiuã (⁊ dico) q̃ vbiq̃ demonstrat̃ asin⁹: ⁊ ꝯñr q̃ q̃libꝫ illaꝫ est falsa: hoc est hõ: hoc nõ est asinus: tanq̃ sequẽs: ⁊ ꝯñr dicat̃: q̃ ꝑma nõ significat adeq̃te hoc eẽ hominẽ: ⁊ fa hoc nõ eẽ asinũ tãq̃ repugnãs: sequit̃. n. hoc ē hõ: ⁊ hoc nõ est asin⁹: qꝛ q̃libet illaꝫ ē falsa. ergo nulla illaꝫ significat adeq̃te hoc esse hominẽ: vel hoc nõ esse asinũ. Et si ꝯcludit̃ ex his q̃ aliqua ē copulatia possibilis: q̃ nõ põt esse vera sic ꝑcise signãdo (ꝯcedo ꝓnẽ) sic ꝯsilis ꝯceditur de cathe^cis. vnde hec ē possibilis: nulla propositio ē negatiua: aut illa omnis ꝓpõ ē falsa: ⁊ tamẽ nulla istaꝫ potest eẽ vera sic significãdo. ¶ zª ꝓ. nihil demõstratur: ⁊ tñ hoc est (ꝓbat̃) ꝑma ꝑs ē possibilis: ⁊ alia neccia demostrãdo deũ. ergo illa copulatiua ē possibilis. Itẽ ista cõsequẽtia nõ valet: nihil demr̃et̃. ergo hoc nõ ē: qꝛ añs ē possibile: ⁊ ꝯñs ipos̄e: stet ergo oppositũ ꝯñtis cũ añte: ⁊ habet̃ conclusio. ¶ Ex ista ꝓne seqtur: q̃ aliq̃ vl̄is põt esse vera: ⁊ nulla eius singularis põt eẽ vera: sic signãdo (pꝫ de illa) nihil demõstrat̃ q̃ est vera nullo demõstrato: sed nulla talis põt eẽ vera: hoc nõ demõstratur sic signãdo: qꝛ si sic (ponat̃ in esse) ⁊ quero si ꝑ ly hoc aliqd demonstret̃: vel nihil: si nihil. ergo ista ꝓpositio non est vera: nec falsa. Si aliqd. ergo ipsa ē falsa: ex quo significat adequate hoc non demõstrari. ¶ 3ª ꝓ. Tu nõ intelligis aliquã talẽ hoc est hõ: ⁊ tñ tu intelligis hoc esse hominẽ: ꝓbat̃: ⁊ pono: q̃ non scias aliquid demonstrari ꝑ subm alicuius talis: hoc ē hõ: sit tñ rei veritas q̃ tu demonstraris: isto posito: pꝫ ꝑma ꝑs: qꝛ tu nescis quid demõstret̃ ꝑ subꝫ alicui⁹ talis: hoc ē homo. fa similiter pꝫ: qꝛ tu scis te eẽ boiez: ⁊ ꝑ ly hoc demõstraris. ergo tu intelligis te esse boiez. ¶ Ex ista ꝓne seqt̃. Qꝛ aliq̃ sunt due ꝓpositiones quaꝫ nulla itelligit̃ ate: ⁊ tñ copulatia facta ex his intelligit̃ ate: ꝓbat̃: ⁊ pono tibi qualꝫ istaꝫ: hoc ē hõ: hoc ñ est hõ demõstrãdo idẽ: ⁊ pꝫ q̃ nõ rñdebis mihi ꝯcedendo: dubitãdo: negãdo: nec distinguẽdo: ĩmo rñdebis te nõ itelligere aliquã istaꝫ: nisi fiat demõstratio ꝑticl̄aris: deinde ꝓpono tibi aliã copulatiuã hoc ē hõ: ⁊ hoc nõ est hõ demõstrãdo idẽ: ⁊ pꝫ: q̃ negabis illã bene rñdẽdo: qꝛ scis ipsaꝫ eẽ copulatiuaꝫ affirmatiuã factã de ꝑtibus ꝯdictoꝛys: significantẽ ꝑcise sicut termini ꝑtendũt. ergo illa copulatiua itelligit̃ ate. Cõsil̄r dicat̃ de disiũctiua istarũ ꝑtiũ: qꝛ illa itellitur ate: hoc ē hõ: vel hoc nõ ē hõ: eodẽ demõstrato: qꝛ scis illã esse neccĩã: ex quo scis eam ꝯpõni ex ꝯdictoꝛys partib⁹: ⁊ tñ eius partes tibi ꝓpositе non intelligunt̃ ate: vt patuit. Sꝫ ꝯ seqt̃ hoc ē hõ: ⁊ hoc nõ est hõ: igit̃ hoc ē hõ: tu scis illã ꝯsequẽtiã esse bonã: qꝛ scis q̃ ibi arguit̃ a copulatiua ad alterã ei⁹ partẽ: añs ē itellectũ ate. ḡ ⁊ ꝯñs. Itẽ hoc ē hõ. ergo hoc ē hõ: vel hoc nõ est hõ: eodẽ demõstrato: illã ꝯñaꝫ scis esse bonã: qꝛ scis q̃ arguit̃ a parte disiunctiue ad totã disiũctiuã: ꝯñs ē intellectũ ate. ergo ⁊ añs. ¶ Respõdet̃ q̃ sicut ꝓpositio relatiui nõ per se intelligit̃: sed cum ꝓpõne añtis: ita nulla illarũ demonstratiuarũ per se intelligit̃: sed in disiunctiua vl̄ copulatiua vel aliqua illarũ. ¶ 4ª ꝓ. Omnis homo qui ē albus currit: ⁊ tamẽ nullus illoꝛũ potest currere demonstratis omnib⁹ hominibus qui sunt: ⁊ qui in eternum erunt: ꝓbat̃: ista ꝯña nõ valet: omnis hõ qui est albus currit. ergo aliquis illoꝛũ potest currere demonstratis omnibus hominib⁹: ꝑsentibus: ⁊ futuris: stet ergo oppositum ꝯñtis cuꝫ añte: ⁊ habet̃ ꝓ. ⁊ añs ꝓbat̃. illa ꝯña aliqñ nõ erit bõa: sic signãdo ꝑcise. ergo nec iaꝫ valꝫ: ꝓbat̃ añs: al̄n añs illius ꝯñe erit possibile ⁊ tunc cõsequẽs eiusdẽ erit ipossibl̄e. ergo alqñ ista cõsequẽtia nõ valebit: añs declarat̃. nã post mille ãnos antecedẽs erit possibile: vt nũc: sꝫ tũc cõsequẽs erit impossibile: probat̃: nam sequitur aliquis istoꝛũ potest

Rñsio

Rñsio

currere.ergo isti pñt esse demonstratis oibus hominib⁹ q iam sunt:⁊ i eternũ erũt.Sed ꝛñs tũc erit ipossibile:qꝛ tũc plres erunt coꝛrupti qui nõ potuerũt eẽ.ergo ⁊ añs tũc erit
p^m coꝛ^m ipolle.¶ Ex ista ꝛne seqt̃.q̃ ois homo q ẽ alb⁹ currit:⁊ tñ glibz istoꝛũ sedet:demonstratis oibus hoib⁹ albis: pbat̃:⁊ pono soꝛ.⁊ platone currere:⁊ esse oes homines albos:⁊ die crastina eosdẽ sedere:⁊ eẽ nigros:sint tñ cras petr⁹ ⁊ paul⁹ oes homines albi:⁊ tũc currãt.isto posito:hec ꝛñia non valet:ois hõ qui ẽ alb⁹ currit.g̃ aliqs istoꝛũ non sedet:demonstratis petro ⁊ paulo:qui sũt oes hoies albi:qꝛ die crastina erit añs verũ:⁊ ꝛñs falsuz.stet igit̃ oppositũ ꝛñtl cũ ante:⁊
obiectõ hẽtur ꝛ.¶ Sz cõtra.Si ois hõ qui ẽ alb⁹currit:⁊ nullus ẽ hõ alb⁹ nisi aliqs istoꝛũ.ergo aliqs istoꝛũ currit:qõ est ꝛtra ꝛnẽ ⁊ cõr^m.Itẽ ois hõ q ẽ alb⁹ currit. g̃ ille q ẽ alb⁹ currit. demõstrando soꝛ.⁊ iste q ẽ alb⁹currit:demõstrãdo platonem. ergo aliqs istoꝛ currit(pz ꝛñia)p Aristotelẽ ꝑmo ⁊ ꝓ ꝑmũ vñtez ab vli ad suã singlarẽ eẽ ꝛñaz bonã. ¶ Dicẽduz
Rñsio ẽ admissis illis coplatiuis tacẽ possibilib⁹ois hõ qui ẽ alb⁹ currit:⁊ nullus istoꝛ põt currere:aut qlz istoꝛ sedet:negat̃ ista tãcẽ repugnãs:nullus ẽ hõ alb⁹ nisi aliqs istoꝛ:nec seqtur p ly istoꝛ demõstrãdo oes hoies q sunt:⁊ qui in eternũ erũt.ergo aliqs istoꝛ ẽ:qꝛ per idez pbaret̃:q̃ hõ ẽ asin⁹:sic arguẽdo:oẽ demonstratũ p hoc pronomẽ hoc ẽ asin⁹. ergo hoc ẽ asinus.Ad ꝑm vero dico.q̃ ipse itelligit cuz debito medio.nã q̃ iste ꝛñe nõ valeãt(pz)qꝛ antecendẽs sp ẽ possibile:⁊ ꝛñs aliqñ erit ipossibile:mõ ex poli non seqt̃ impossibile p Axꝛ. ꝑmo ꝓꝛ.Itẽ non seqt̃ omnis hõ est.ergo ille hõ ẽ: nec sequit̃:omẽ albũ ẽ asin⁹.ergo hoc albũ est asinus te demõrato.in ꝑma.n.añs ẽ neccium ⁊ ꝛñs cõtingẽs.In ꝓa aũt añs est possibile:⁊ ꝛñs ipolle:sed cuz debito medio ẽ bo
Nõbile nũ arg⁹.¶ Intelligen ẽ.q̃ alin gra mãe ab vli ad suã singularẽ sine debito medio ẽ bonũ arg^m.⁊ ly q̃drupli. ꝑ⁰:qñ vlis est impolis p se:vt ois chy⁹ est.ergo illa chy⁹ẽ. ꝛ⁰.quã do singlaris ẽ neccessaria p se:vt omne ens ẽ.ergo hoc ens ẽ demõrando deũ. ꝛ⁰.qñ vlis icludit singnlarẽ: vt quilibet istoꝛ currit:⁊ iste istoꝛ currit. 4⁰.qñ vlis conuertit̃ cum singulari:vt omnis homo qui est soꝛ.disputat.iste igitur homo qui est soꝛ.disputat.

Ad ꝑ^m arg^m **Ad primuz** dico q̃ sophisma ẽ polle:⁊ admisso cãu: nego ꝛñam:qꝛ arguit̃ asensu diuiso vo ad sensum cõpositũ falsuz.Sed solũ sequit̃ q̃ omnẽ hoiez qui ẽ alb⁹ impossibile est currere.Ex quo non sequit̃ soph⁹ esse ipolle.vnde cõcedẽdo:q̃ lz nullus hõ qui ẽ albus possit currere:tamẽ põt esse q̃ omnis hõ qui ẽ alb⁹ currit.⁊ si ponat̃ in esse omnis hõ qui est alb⁹ currat:licet nullus homo qui ẽ alb⁹ possit currere:non admittẽdus ẽ casus:qꝛ illa expletiua fuit de sensu diuiso:⁊ non cõposito:vnde concedit̃: q̃ albuz põt esse nigꝛ:⁊ q̃ vtrũq̃ illoꝛ põt eẽ veꝛ.s.tu es: ⁊ tu nõ es:si tñ ponit̃ albũ esse nigruz:aut vtrũq̃ istoꝛ esse
obiectio verum:non admittẽdus ẽ casus.⁊ si alleget̃ regula Aristotelis possibili posito in esse:nullũ sequit̃ incõueniẽs.¶ Di
Rñsio citur q̃ illa intelligit̃ de ꝓpositione possibili ⁊ nõ de ꝓpositione depossibili(⁊ dato) q̃ intelligit̃ de ꝓpõne depossibili:illud ẽ veꝛ depossibili insensu cõposito:⁊ nõ i sensu diuiso. q̃ aũt ex sophismate nõ sequat̃:q̃ aliqs illoꝛ põt curre
Ad z^m re:oñsuz ẽ.¶ Ad z^m cõcedo illã ois hõ qui est alb⁹currit(⁊ ad ꝑobationẽ)nego ꝛñam:lz.n.inten^us non distribuat nisi ly hõ:adhuc tñ restrigit̃ p relatiñ. iõ oz sumere me^m cuz illa restrictõe.s.ille hõ q est alb⁹:vbi gra alicui⁹ hois ois asinus currit:nõ obstẽte: q̃ nõ distribuit nisi ly asinus;adhuc illa ꝛñia nõ valz:alicui⁹ hois ois asin⁹ currit: brunellus est asin⁹.ergo brunellus currit: sz opportet sumere p minori: brunell⁹ ẽ asin⁹ illi⁹ ⁊ ita i ꝓposito ꝛc.¶ Ad z^m.negat̃ ꝛñia:
Ad z^m ⁊ ad pbationez concedo q̃ relatiuũ nõ restringit significationẽ illi⁹ termini hõ:qñ ly homo siue restringat̃:siue non restrigat̃:sigificat oẽz hoiez ꝑteritũ ⁊ polez.Deide cũ ꝛclu dit̃:q̃ suppõ añtis depẽdet asuppõne relti:negat̃ ꝛñia:⁊ ad pbationẽ:negat̃ ꝛñia:qꝛ sicut ly hõ non restrictũ suppõit p omni hoie indrnter:ita restrictũ nõ suscipit suppõnem nisi p masclo: quã postea dat relitio cũ sua ꝛplexiõe:ita q̃ lz ly hõ sit remoti⁹ auerbo tam ꝑncipali:cẽ secũdario:tñ recipit prius suppositionẽ cẽ relitm:lz soluz pro hoie masculo rõne relti sibi ãnexi.¶ Ad 4^m negat̃:ꝛñia:⁊ ad pbationez: dico q̃ relitm q̃drupli nõ resoluit̃. ꝑ.q̃do refert terliuz distributũ:qꝛ nõ seqt̃:tu differs ab aiali:qõ est asin⁹. g̃ tu drs ab aiali:⁊ illud ẽ asin⁹. ꝛ⁰.quãdo refert terminũ supponẽtez cõfuse tm:qꝛ nõ seqt̃:ois hõ ẽ aial qõ ẽ rõnale.g̃ omnis hõ est aial:⁊ illud ẽ rationale. 3⁰.quãdo supponit respectu termini faciẽtis cõpositionez:qꝛ non sequit̃ põt eẽ q̃ antexps sit hõ qui est.g̃ põt eẽ q̃ antexps sit hõ:⁊ ille ẽ. 4⁰.quãdo supponit respectu verbi ꝑncipali negati:qꝛ non sequit̃:antexps qui fuit nõ erit.ergo añxps fuit:⁊ ille non erit.Et si aliquãdo valet argumentũ cũ tali resolutõe hoc ẽ,gra materie vt ibi:omnis homo q est risibil ẽ aial.ergo ois hõ ẽ aial: ⁊ iste ẽ risibilis:⁊ hoc iõ qꝛ risibilitas ꝛpetit cuilz homini.

¶ Secunda pars principalis.

Omnis homo albus currit.Contra.Si omnis homo alb⁹currit.⁊ omne qõcurrit icipit:vel incepit currere.g̃ ois homo albus incipit vel incepit currere. Sz arguit̃ q̃ illud nõ oportet:qꝛ aliqs homo albus curret qui mõ nõ currit:⁊ tamẽ nõ icipit nec incipiet currere.ergo per idez videt̃ possibile:q̃ aliqs homo albus currat qui aliqñ non cucurrit:⁊ non icepit currere:nec incipit currere: antecedẽs arguit̃(ponẽdo)q̃ soꝛ.currat:⁊ oliz cucurrit: ⁊ quaz diu viuet curret:⁊ q̃ ipse non sit:nec fuerit alb⁹:sed erit alb⁹:isto posito:soꝛ.alb⁹ curret:qꝛ hoc curret:⁊ hoc ẽ vel erit soꝛ.albus:⁊ soꝛ.albus iam nõ currit: qꝛ ipse nõ ẽ albus:deinde soꝛ.albus non incipit nec icipiet currere:qꝛ hoc non incipit:nec incipiet currere: demonstrãdo soꝛ.⁊ hoc est vel erit soꝛ.alb⁹.ergo ꝛc. ¶ ꝛ⁰. Nullus homo ẽ alb⁹ g̃ antecedens arguit̃.q̃ si aliqs homo esset alb⁹: ipse haberet gradũ intẽsoꝛẽ gradu medio albedinis(pz ꝛñia)qꝛ gradus medius se solo nõ sufficit denominare aliquẽ eẽ albũ ꝓpter mixtuam cõtrary:sed consequẽs ẽ falsuz:qꝛ si aliqs homo haberet intensioꝛez gradum medio gradu albedinis: ⁊ quẽlibz illoꝛuz acquisiuit vt suppono.ergo pri⁹ habuit graduz mediũ cẽ aliquẽ gradũ vltra mediũ (pz ꝛñia)qꝛ iste homo habuit gradũ mediũ:⁊ gradũ vltra mediũ:⁊ nullũ graduz vltra mediũ:ita cito habuit sicut gradũ mediuz.ergo ꝑus habuit gradum mediũ cẽ vltra gradũ mediũ.Sed pbat̃ hoc esse falsum:qꝛ quocunq̃ instãti quo hũit gradu mmediuz in eodẽ hũit gradũ vltra mediũ:aliter agens naturale eẽliter ageret i ptẽ ꝓpinq̃ ⁊ remotã:suppono.n.q̃ ista iductio albedinis facta sit ab extrinseco. ¶ ꝛ⁰. Nullus homo põt esse alb⁹. g̃ ꝛc. ãtecedẽs arguit̃. q̃ si aliquis homo possz eẽ alb⁹ aliquod posset eẽ añs ad ꝛcludẽdũ aliq̃ hominẽ esse albũ:sed nullũ põt esse añs:pbat̃:qꝛ aliud requirit̃ ad hoc q̃ aliquis homo sit albus:q̃ q̃libet eius ps q̃titatiua sit alba:aut q̃ plus cẽ medietas ꝓz se ⁊ quodlibz sui sit alba:aut q̃ plus cẽ medietas faciei ꝓm q̃libet sui ptem sit alba:aut q̃ plus cẽ medietas pellis faciei sit adeq̃te alba non aliqõ triũ ꝑmoꝛ:qꝛ caro:⁊ sanguis:que sunt partes taliũ nõ suscipiunt denoiationẽ albi. nec quartũ põt dari:qꝛ tũc sequit̃: q̃ soꝛ.ẽ alb⁹:⁊ plato niger:⁊ tñ plato hẽt maioꝛẽ ptez albaz ꝓz q̃libet ptez supficialẽ illius:patz:dato q̃ plus cẽ medietas pellis faciei soꝛ. sit adequate alba ⁊ totũ residuũ pellis totius coꝛporis sit nigꝛ. platonis vo plusq̃ medietas pellis faciei sit adeq̃te nigra:⁊ totũ residuũ albũ. ¶ 4⁰.nullⁿ homo põt esse summe albus.ergo ꝛc. pbat̃ añs: qꝛ aut sufficit plusq̃ medietatẽ pellis faciei eẽ summe albã adequate:aut requirit̃ totam pellez faciei esse summe albã:nõ primuz:qꝛ tunc aliquis eẽt summe albus:⁊ posset fieri albioꝛ:

qz residuũ faciei posset albefieri:albior.n.ē hñs totã pellez faciei albã:q̃z eodē gradu non hñs totã pellem faciei albã: nec etiaz z^m qz tunc sequiť:q̃ non tñ sufficit ps summe alba ad denoiandũ faciē eē sũme albã: sicut ps remisse alba ad denominãdũ faciē remissam:qd nõ videť vez: qz sicut ꝓpter vnã ꝑtem faciei remisse albã denoiať tota facies remisse alba.ita propter vnam partem summe albã denominatur tota facies summe alba.

In contrariũ arguiť sic. Iste hõ alb^9 currit.z iste: z sic de singulis:z isti sũt oēs homines albi. ergo omnis hõ albus currit(pz ꝑna) asingl'arib^9 ad vl'em cũ debito medio:añs ē verũ.g̃ z ꝑñs.

Circa materiã primi argumēti fit hic.p̃ma ꝑ sor. albus curret:z currit:z tñ nullus sor.albus currit.Fa ps (patet)in casu isto z p̃maz ꝓbo hoc curret z currit demonstrando sor.z hoc ē vel erit sor.albus.g̃ sor.alb^9 curret z currit(pz ꝑña)aresolb^us ad resolutã:añs est vez ꝑ casuz. ergo z ꝑñs:Sz contra sor.alb^9 curret z currit:ergo sor. alb^9 currit(pz ꝑña)acopulatiua ad alterã eius ꝑtez.Diciť q̃ atota copulatiua cathe^cc ꝓbabili ad aliã eius partem nõ valz argumentũ nisi cetera sint paria:mõ ly sor.albus in copulatiua stat amplia^uc z nõ in cathe^ca illata.ideo solum sequiť q̃ ille qui est vel q erit sor.alb^9 currit z hoc ꝑcediť. ¶ z^a conclusio.Sor.alb^9 incipit incepit vel incipiet currere: z tam̃ sor.albus non incipit currete:nec sor. alb^9 incepit currere: nec sor.albus incipiet currere.p̃ma ps ostendiť:qz hoc incipit:incepit:vel incipiet currere:z hoc est vel fuit vl'erit sor. albus.ergo sor.albus incipit:incepit vl'incipiet currere. Fa ps sequiť ex casu:qz sor.non ē:nec fuit alb^9:nec incipiet currere.nec sequiť sor.alb^9 incipit incepit vl'incipiet currere: sed sor.alb^9 non īcipit:nec incipiet currere.g̃ sor.alb^9 īcipit currere:qz adisiũctiua cathe^cc ꝓbabili ad alterã ei^9 ꝑtez cũ destructõe vnius ꝑtis fallit ꝑña. Itez cũ Fa ꝑte ꝑnis stat:q̃ aliqñ fuit ita q̃ sor.albus īcipiet currere:z aliqñ erit ita q̃ sor.alb^9 incepit currere:ita q̃ arguať sic.hoc incipiet currere:z hoc ē vel īcipiet eē sor.albus.g̃ sor.alb^9 īcipiet currere. ista ꝑña est bona:z al'n fuit ita sicut significať ꝑ añs. g̃ tunc fuit ita sicut significať ꝑ ꝑñs: ēt seqť hoc īcipit currere:z B̃ est vel īcipit eē sor.alb^9.g̃ sor.albus īcipiet currere.ista ꝑña est bona:z aliqñ erit ita sicut significať ꝑ añs.g̃ al'n erit ita sicut significať ꝑ ꝑñs. ¶ 3^a ꝑ. In mediate post instãs pñs sor.alb^9 curret:z tñ nõ īmediate post istãs pñs sor.erit alb^9 sed niger(pz)posito cũ toto casu q̃ ꝑ totã istã diez sor.erit niger:z cras erit albus.isto posito:Fa ps ē nõ:z p̃mã(ꝓbo) nã quocũq̃z istãti dato ꝓpinquo huic istãti añq̃z sor.erit albus verũ ē q̃ ī ista sor.albus curret:qz tũc hõ curret: z hoc ē vel erit sor.albus.g̃ tunc sor.albus curret(pz ꝑña)ꝑ resolutionē istius termini sor.alb^9:nec oz ī mior dicere: q̃ hoc ē vel erit sor.albus tũc:sicut nec ī ista sor.albus curret tũc: qz ex ista vltima seqť p̃ma.vz.sor.albus curret tunc.g̃ tunc sor.albus curret.al'r sequiť q̃ sor.albus currit tũc:z tñ istis centũ annis nll's sor.albus curret:qd est dissonũ(z pz cõsequentia)ponẽdo q̃ sor.currit p̃mo albus post centũ ãnos. ¶ 4^a ꝑ.Cras sor.albus curret:z tñ nunq̃z curret aliqs hõ albus.ꝓbať:z pono:q̃ solus sor.erit alb^9:z q̃ ipse cras curret:nũq̃z tñ curret quãdo ipe erit alb^9. isto posito:pz p̃^a ps: qñ cras curret sor. q est aut q erit sor.albus:sic arguendo. sor.albus curret cras.g̃ cras sor.albus curret: añs est vez: vt pz ꝑ resolutionē.g̃ z ꝑñs. ¶ Ex ista ꝑne sequunť q̃ttuor ꝓpositiones cõiter concesse.p̃ma ꝓpõ albũ videbiť ate ꝑ totam illaz diem presentē:z tamē isto mēse nõ erit aliqd albuz visum ate(pz)dato q̃ ī isto mense nõ videbis aliquid quãdo ipsum erit albũ:z q̃ tota die videbis sor.qui solum post hũc mēsez erit albus. ¶ z^a ꝓpositio .cancellarius p̃dicabit cras:z tamē istis centũ ãnis nõ predicabit aliqs cancelarius: pz:dato q̃ tu p̃dicabis cras: z tu eris cancelarius post hunc annum:fit tamē ita q̃ nec tu nec aliqs alius predicabit quãdo erit cancelarius. ¶ 3^a. ꝓpositio tũc rex erit londonis:z tamē tũc erit qlibet rex scotie:patet :dato q̃ in medio instãti crastine diei erit qlibet rex scotie:z q̃ tu eris londonis in eodē instãti in quo non eris rex:sed postea eris rex. ¶ 4ª ꝓpositio.hodie eps veniet ad villã: z tamē nũq̃z veniet aliqs episcopus ad villã:patz:dato q̃ non veniet aliquis ad villã quãdo erit eps:z q̃ tu hodie venies ad villa z quãdo nõ eris eps:sed q̃ post mensez tu eris episcopus.

Ad primũ diciť negãdo illaz in casu dato.sor. albus curret:qui modo non currit:nec sequitur sor.albus curret:z sortes albus nõ currit.ergo sortes albus curret:qui modo non currit:quia arguitur a sensu diuiso ad sensum compositũ:īmo ex eodē antecedente nõ sequitur hec copulatiua sor.alb^9 currit:z ille nõ currit: qz hec copulatiua ꝓpter dependentiã secũde partis ap̃ma ꝓbať cathe^ce resolubiliter.s.hoc currit z illud non currit:z hoc ē vel erit sor.albus:quaz resoluentiũ p̃ma ē falsa. ¶ Ad z^m.dicitur q̃ si sor.incepit eē albus ꝑ acquisitionē albedinis successiue ab agēte extrinseco ipse incepit esse alb^9 per remotionē de ꝑsenti:z īcepit habere gradũ mediũ albedinis ꝑ positionem de ꝑsenti:z ita ꝑcedo q̃ p̃us habuit gradũ medium q̃z aliquē gradũ vltra mediũ.p̃m q̃ ratio declarauit. Et tunc ad argumentũ dico q̃ agēs naturale forti^9 agit in partem ꝓpinquã q̃z remotã:qm̃ in quacunq̃z parte ꝓpinqua z immediata agēti est ille gradus medi^9:z nõ in aliqua parte remota:qz nõ dico ꝑ illo īstãti gradũ me^m eē vniformiter: z adequate in aliqua ꝑte sor.immo quacũq̃z data z diuisa in duas medietates iste gradus ē immediate ꝓpinqua agenti z nõ remota. ¶ Intelligendũ tñ q̃ tenẽdo gradũ eē aliq̃z partem latitudinis z vbicũq̃z est vnus gradus medius ibi sunt infiniti:ita q̃ in quãcunq̃z partez sor.ē gradus vt quattuor ibi sunt infiniti gradus vt quattuor: sicut z ista ps habet infinitas ꝑtes: tunc cõsequenter ē dicendus: q̃ sor.incipit aequirere gradũ mediũ ꝑ remotionē de ꝑsenti.s. nunc non habet:z īmediate post instãs ꝑsens habebit gradũ mediũ.z in isto casu dicitur:q̃ sor.nec citi^9:nec tardi^9 habebit gradũ mediũ q̃z gradũ vltra mediuz.nec eõ: sed q̃ ita cito hēbit gradũ mediũ.sicut gradũ vltra mediũ.z eõ:pz:Et si assignet ille nõ admittať:qz stat ꝑfuse tñ rõne de ly ita cito:sicut ī illa ita cito erit instãs sicut erit instãs:quã cõcedo sicut z aliã. ¶ Sz ō sor.habuit gradũ medium z gradũ vltra mediũ:z nullũ vltra mediũ hũit ita cito sicut mediũ. g̃ pri^9 habuit gradũ mediũ.q̃z gradũ vltra mediũ.Consimili argumēto pōt ꝓbari:q̃ sor.habuit gradũ vltra mediũ p̃us q̃z gradũ me^m. ¶ Rñdeť negãdo ꝑñaz: qz tertia exponēs debuit eē ista nõ ita cito habuit gradũ vltra mediũ: sic̃ mediũ qd:negať. ¶ Et si allegarēť dicta ꝑterits:qm̃ sequebatur vt dictuz ē sor.fuit magn^9:z aliqua ps q̃titatia sor.fuit magna:z nulla fuit tanta sicut sor. fuit. g̃ sor.fuit maior q̃z aliqua ps q̃titatiua sui. Itē sor.fuit magn^9 in aliquo instãti:z ī nullo istãti fuit ita magn^9 sicut fuit.g̃ sor.fuit maior q̃z ipse fuit in aliquo istãti. ¶ Dicendum .q̃ cum ꝑparať finitum ad infinitum:talis modus arguēdi seruãdus est: sicut ibi dictũ est.Sz vbi ꝑpať īfinitũ ad īfinitũ tertia exponēs debz esse illa: vt hic tradiť:nunc autē comparať ibi sor. ad suas partes q̃titatiuas:seu ad īstãtia: z ita cõparať finitũ ad infinitũ. hic autē comparať īstãs ad īstãtia. seu gradus medius ad gradũ vltra mediũ modo infiniti sunt gradus medy:z īfiniti gradus vltra me^m. ¶ Ex p̃dictis seqť.q̃ tu eris prius q̃z aliquod instãts futuz: z hoc instãs ꝑsens erit prius ꝑteritũ q̃z aliquod illoz: demonstratis oīb^9 istãtib^9: futurus:nec sequitur immediate post hoc erit aliquod istorum:sed hoc instans non prius erit q̃z immediate post hoc. g̃ hoc istãs nõ prius erit q̃z aliquod istoz:qz hoc istans ē z nullũ istoz ē:si.nãmediate post hoc erit.a.z īmediate post

3^m.cor

4^q.cor

Ad p^m argu^m

Nõble

obectõ

Rñsio

obectõ

Rñsio

Cor^m

hoc erit.b.nullū istoꝝ prius erit q̃ reliquū:sed qr tu imme
diate post hoc eris ⁊ nullus istoꝝ immediate post hoc erit.
ideo tu prius eris q̃ aliquod istoꝝ:⁊ quia hoc instãs ꝑsens
erit ĩmediate post hoc ꝑteritū:⁊ nullum istoꝝ erit ĩmedia-
te post hoc ꝑteritū q̃ aliquod istoꝝ.g̃ sicut hoc erit ꝑmum
Ad 3m instans ꝑteritū.ita erit ꝑus ꝑteritū q̃ aliquod istoꝝ. ¶ Ad
3m.dico ꝙ si alicui⁹ hominis plus q̃ medietas pellis faciei
est adequate alba.iste ē dicẽdus alb⁹. ⁊ ꝛñter concedendo
ꝛcessionē adductã.s.ꝙ ſor.est alb⁹:⁊ plato niger: ⁊ tũ plato
hz maiorem partē albã:q̃ ſor.immo cõcedo ꝙ ſor. non est
alb⁹:⁊ erit alb⁹:⁊ tũ maxima sua albedo cõtinue remittet
ꝑz se:⁊ q̃ libz sui partē:⁊ nulla acquiretur (pz) dato ꝙ vna
medietas faciei ſor.sit adeq̃te alba:⁊ alia nigra:⁊ ꝙ pars al
ba debeat rarefieri:⁊ sicut rarefit ita remittat albedo ꝑm
se totam:tardius tũ q̃ rarefiet ita ꝙ si albedo sit: vt sex re
Nõbile mitat ad gra^m:vt gnq̃ absq̃ acqsitõe noue albedis. ¶ In
telligẽdus tũ ꝙ aliqd dicit albus dupliciter.s.denoiatione
intrinseca ⁊ extrinseca:nihil.n.ē albũ denoiatõe intrinseca
nisi plus q̃ medietas ei⁹ ꝑm partes extremas sit adequa-
te alba.⁊ sic nullus hõ est albus nisi plus q̃ medietas pelli
toti⁹ corporis sit alba. Denoiate aũt extrinseca ꝑz iudiciũ
humanũ aliqd põt dici albũ solũ albedie partis ꝑncipalis:
⁊ sic iudicamus hominẽ esse albũ ꝑm faciẽ dicẽtes illus eē
albũ cuius facies ē alba ⁊ illaz faciẽ esse albã:cuius plus q̃
medietas pellis est alba adequate. ⁊ sic non ē incõueniẽs:
ꝙ aliqd sit albũ denoiatione extrinseca:⁊ nigꝝ denoiatõe
intrinseca (dato) ꝙ ſor.habeat faciẽ albã ⁊ residuũ nigrũ.
Ad 4m ¶ Ad 4^m.dicit ꝙ nullus hõ ē summe alb⁹ nisi tota pellis
faciei ē summe alba:⁊ ꝛñr ꝛcedo ꝙ nõ tanta ꝑs summe al
ba sufficit denoiare faciẽ esse summe albã:sicut sufficit ꝑs
remisse alba:ad denoiandũ faciẽ esse remisse albã ĩmo ma
ior pars requirit. Et si arguit ꝙ adhuc iste non est sũme al
bus:qr põt fieri albior qr reliqua alia ꝑs põt albefieri (dici
tur) vt supra ꝙ illũ hoiez eē magis vel min⁹ albũ:nõ attẽ-
dit penes ꝑtez maiorẽ vel minorez albã:sed solũ penes fa
ciez semp inted⁹ de denoiatione extrinseca. Jõ si talis ꝑs ē
summe alba:iste ē sũme alb⁹:nec ex hoc fit albior ꝑp acqsi
tionẽ albedinis ĩ aliq̃ ꝑte:denoiatiõe tũ intrinseca nihil est
sũme albũ:nisi tota supficies ei⁹ sit sũme alba ⁊c.

¶ Tertia pars principalis.

ꝑm argm **Omnis** hõ albus currit.Cõtra.nullus hõ alb⁹ currit.
ergo ⁊ce.añs arguit.nullus hõ mouet.g̃ nll's
hõ currit (pz ꝛña) ⁊ pbat añs. naz si aliqs homo mouet:⁊
omne qd̃ mouet:mouet in hoc instãti. ergo aliquis homo
mouetur in hoc instanti.consequens est falsum:quia si ali-
quis mouet ĩ hoc instãti tũc motus ē in hoc instãti qd̃ ē cõ-
tra determinationẽ Aristotel.4.phicoꝝ:dicẽtis ꝙ motus
nõ ē in instãti:sz in tpe:qr nõ mẽsurat instãti.sz tpe.4.phi-
coꝝ.Ex quo.n.mot⁹ est ens successiuũ diuisibile ⁊ instans
ĩdiuissibile nũq̃ mẽsurabit mot⁹ ꝑ istãs:qr mẽsura ⁊ men
zm argm surã dñt esse vnigeia . i z.metha^cc. ¶ z^o. Nullus hõ ꝑtran-
sit aliqd̃ spaciũ.g̃ nullus hõ currit:pz ꝛña:qr ĩ currẽdo per-
trãsit spaciũ sup qd̃ fit mot⁹:⁊ spaciũ ĩ quo fit mot⁹: añs ꝑ-
bat:qr si aliqs hõ ꝑtrãsit aliqd̃ spaciuz sit illud.a.⁊ seqt. ꝙ
aliqs hõ ꝑtransit.a.infinities ⁊ tũ mõ põt eē ꝙ nunq̃ ꝑtrã
siuit.a.hoc sic declarat:tota rõ quare ille hõ ꝑtransit.a.est
qr ē in ꝑtrãseũdo. a.aut qr mouebat sup.a.sed ifinities ille
hõ fuit in pertrãseundo.a.⁊ mouebat super.a.qr in ĩfinitis
instãtib⁹.g̃ infinities ꝑtrãsiuit.a.⁊ ꝙ põt esse ĩpz nũq̃ ꝑtrã
sisse.a.arguit: qr seqt.a.nõ ē nec fuit nec erit pertrãsitum
a ſor.ergo ſor.nõ ꝑtrãsiuit.a.añs ē possibile:qr possibile ē ꝙ
ipse nõ ꝛtinuet motũ vsq̃ ad finẽ.a.spatij.igit ꝛñs etiã ē pos
3m argm sibile. ¶ 3°.sequit. Si aliqs hõ currit ipse diuidit: vel inci-
pit diuidere aliquã superficiez:patet ꝛsequẽtia:quia in cur
su ei⁹ cõtinue diuidit medium ante: sed consequẽs est fal
suz:qr talis superficies aut ē integra:aut diuisa:si diuisa : iã
non diuidit eaz:si integra.ergo non diuidit eam.patet con-
sequentia:quia si diuidit eam:ipsa est diuisa: ⁊ si est diuisa:
non ē integra:ꝑma ꝛditional patet:qr ea q̃ indiuisibl'r fiũt
simul fiũt:⁊ facta sunt: nam illuminatio medij:⁊ etiã indu
ctio anime intensiue simul fit:⁊ facta est. Si autem dicit.
ꝙ aliquis incipiat diuidere aliquã superficiez.s.per remo-
tionem de presenti:sit ille ſor.⁊ illa superficies.a. ⁊ seqtur
ꝙ ſor.nõ ꝑus diuidet.a.q̃.a.erit diuisuz ꝛñs est falsum: qr
si ſor.ꝑtrãsiuit aliquod spaciuz pri⁹ pertãsiuit illud q̃ ipz
erit ꝑtransituz. Et si diuidet vltimã superficiẽ illius spatij
pri⁹ diuidet eã q̃ ipsa erit diuisa.ergo per idẽ:si ſor.diuidet
.a.supficiẽ:prius diuidet illam q̃ ipsa erit diuisa:sz hoc est
falsum:qr ſor.ĩmediate post hoc diuidet.a.superficiẽ: ⁊ im
mediate post hoc erit diuisa (ex quo) ē idiuisibilis ꝑm pro
funditatẽ.g̃ non post diuidet.a. supficiez q̃ ipa erit diuisa
¶ 4° arguit. Nullus hõ põt incipere currere.ergo ⁊c.añs 4.arg
ꝑbat:qr si aliquis hõ incipiet currere:aut ꝑ põnez de pñti:
aut ꝑ remotionẽ.nõ per positionẽ de pñti:qr tũc cursus da
ret p^m istãs qd̃ videt eē ꝛ phz.6°.phicoꝝ dicentẽ: ꝙ mot⁹
nõ dat ꝑ^m istãs.nec ē ꝑ per remotiõez de pñti:qr seqret ista
ꝛclo ꝙ aliqd erit:⁊ tũ nũq̃ erit ita ꝙ illd ē: ꝑbat (⁊ pono)
ꝙ ſor.ĩcipiat currere diuid⁹ vt ꝑus.a.supficiẽ aeris ĩmedia-
te sibi:⁊ seqt:ꝙ ſor.diuidet.a.supficiẽ . g̃ diuisio.a.supficiei
erit:sz nũq̃ erit ita ꝙ dio.a.superficiei est: qr ꝛtinue p⁹ hoc
erit ita ꝙ.a.supficies ē diuisio.g̃ aliqd erit ⁊ nunq̃ erit ita
ꝙ illud ē:qr illa diuisio erit:⁊ nunq̃ erit ita ꝙ ista disio est:
ĩmo seqt ꝙ ſor.diuidet aliqd qd̃ nũq̃ tãget: qr ſor. diuidet
a.supficiẽ:⁊ nunquaz tanget.a. supficiem:qr.a. superficies
nunquam erit:ex quo ꝛtinue ipsa erit diuisa.

Oppositum arguit sic. Tm currẽs est hõ albus.g̃
omis hõ albus currit (pz ꝛña) ab ex
clusiua ad suã vl'ez:añs ē vez:vt pz:ꝑ exponẽtes.g̃ ⁊ ꝛñs.

Circa predicta sit hec prima ꝙ.nõ ex eo aliquis homo
pertransit spaciũ aliqd̃:qr est in pertranseundo
illud:aut quia mouetur super illud:probatur : quia preter
inconueniens adductum in secunda ratione sequũtur alia
quattuor. ¶ Primum est. Maximum pertrãsituma ſor.
est equale maximo ꝑtransito aplatone:⁊ tũ ſor.ĩ centuplo
maius ꝑtrãsiuit spatiũ q̃ plato: ꝑbat (⁊ ponat ꝙ) ſor. mo
uet super.a.spacio centũ pedũ ꝑtransitur⁹ illud ⁊ plato su
per spacio vnius pedis solũ:sic tũ ꝙ anullo istoꝝ sit ꝑtran-
sitũ plus q̃ seimpedale:isto posito:pz incõueniẽs. ex q̃ ſor.
fuit in ꝑtrãseundo spaciũ centũ pe^lc: ⁊ spaciũ ꝑtranseundũ
aplatone fuit solũ pe^lc. ¶ z^m incõueniẽs. Sor.⁊ plato eque
ꝑmo inceperunt mo^vl:⁊ ſor.conti^c in cẽtuplo tardius moue
batur q̃ plato:⁊ tamen in centulo plus pertransibit ſor. q̃
plato:patz:po^ra ꝑma parte in casu: vna ꝙ spacium pertran-
seundum a ſor.sit centũ pedale ⁊ pertrãseundũ aplatone sit
soluz pedale. ¶ 3^m incõueniẽs. ꝙ ĩ omni motu locali aliqd̃
est maximũ spacium pertransitũ amo^lt: ⁊ tamẽ illud mo^lc
prius pertrãsiuit in duplo maius spaciũ: pz : qr pro medio
puncto spatij illud verificatur:⁊ cõsequẽter in puncto ter-
minãte ꝑmã quartam spacij : illud mobile pertransiuit in
quadruplo pri⁹ quam sit pertransitum ab isto ⁊ sic in infi-
nitum. ¶ Quartum incõueniẽs est . ꝙ omne mobile inci 4.inc
piens moueri subito pertransit totũ spacium pertranseun-
dum:quia subito erit in pertrãseundo illud:⁊ subito moue
bitur super illud:immo si aliquod albefaciẽs ĩducet in ali-
quo subiecto:latitudine albedinis a non gradu vsq̃ ad gra
dum summum adequate in hora: sequitur ꝙ subito indu
cet totam illam latitudinem : quia subito erit in inducen-
do illam:⁊ subito alterabit subiectũ pro inductione illius.
¶ Secunda conclusio.ex eo aliquis homo pertransit spa
cium aliquod:quia continuat motuz quo istius spacij: vna
pars est pertransita:⁊ alla est pertranseunda:probatur:ali-
quis homo pertransit spaciũ aliquod:sed non est alia ratio

assignanda:ergo ꝛce: patet consequentia: cum minori per primam conclusionem: ꝛ maior declaratur: quia aliter sequit: ꝙ hō ptrāsit:ꝛ nihil ptrāsit.loqt:ꝛ nihil loqtur: disputat:ꝛ nullā ꝓpositionē dicit:ꝛ ꝙ sapientissimus hō mundi nescit qd dicit:q̃ tūcunq̃ deliberate loq̃tur:ꝛ ꝙ sor.pt pertrāsire imo ptransibit aliqō spatiū:ꝛ tñ nūq̃ erit ptrāsiens illud spatiū.imo nec ē possibile ipsum pertransire tale spaciū:que oia sunt dissona:ꝛ pz ꝛña:qꝛ ois rō possibil'ad probandū:ꝙ sor.ptrāsit:ꝛ nihil ptrāsit: ꝓbat ex ꝛñti oia q̃ dcā sunt. ¶ Sz ꝛ arguit inducendo incōueniētia prime ꝛnis qꝛ sit sor.sup medio puncto.a.spatij:ꝛ segtur ꝙ sor. ptransiuit.a.qꝛ ꝛtinuauit motū quo vna pars.a.fuit ptrāsita: ꝛ alia ptranseūda. ¶ Dr ꝙ alia cā datur de ñti:ꝛ alia de ꝑterito ꝛ futuro:de ñti datur cā exp̄ssa in ꝛne:sz de ꝑterito hec est cā qꝛ ꝛtinuat motū quo q̃lz pars ē ptrāsita:ꝛ de futuro qꝛ sor.continuabit motū quo quelz pars.a.erit ptranseunda: Uñ ista hora est ñs qꝛ eius instans ē copulās partē ꝑteritam cū parte futura:nō tñ illa hora fuit nec erit:qꝛ nō quelibet eius ps est ꝑterita:nec quelz eius ps ē futura; ita sor. ptrāsit.a.qꝛ contingat motū quo vna pars est pertransita ꝛ alia ptrāseunda. Si āt pertrāsiuisset.a.oporteret quālz partem.a.esse pertransitā:ꝛ si pertransibit.a.oz quālz eius partem esse pertranseundā. ¶ 3ª ꝛ Sor.pertransit.a.spaᵐ ꝛ non pertransiuit.a.spaᵛ:ꝛ tñ nō incipit ptransire.a.spaᵐ pz:posito ꝙ sor.sit in medio puncto.a.spatij (ꝑ³ pars pz) ꝛ scōa declarat ex eo ꝙ ꝛmediate ant istās ñs fuit ita ꝙ sor. pertransit.a.spaᵐ.vñ ꝛ hora ñs est:ꝛ nunq̃ fuit:ꝛ tñ nō incipit esse:qꝛ immediate ante instans ñs fuit ita ꝙ illa hora est:ēt sor.pertransit.a.spaᵛ:ꝛ nunq̃ ptransibit.a.spaᵐ. ꝛ tñ non desinit ptransire.a.spaᵐ:qꝛ immediate post instās ñs erit ita ꝙ sor.ptrāsibit.a.spaᵐ:sicut illa hora ē:ꝛ nunq̃ erit:non tñ desinit esse:qꝛ ꝛmediate post instās ñs erit ita ꝙ illa hora est. ¶ Ex ista ꝛne sequitur. Qꝛ sor.incipit ꝛ desinet pertransire.a.spaᵐ:ꝛ tñ nō ptransiuit.a.spaᵛ: nec vnq̃ pertransibit.a. 2ª pars pz:ꝛ pª arguit.qꝛ in ꝑ instanti horę fuit ita ꝙ sor.non pertransit.a:ꝛ ꝙ immediate post illō instans fuit ita:ꝙ sor.pertransit.a.sequitur in fine ptransitionis erit ita ꝙ sor.non pertransit.a.ꝛ immediate ante illud ī stans erit ita ꝙ sor.pertransit.a.vnde hora ñs incepit esse in primo instanti:ꝛ desinet esse in vltimo instanti: ꝛ tñ nec hora fuit nec erit. ¶ Sz ꝛ illa ꝛña ñ valet.tu non es tātus sicut erit sor.ꝛ eris tantus sicut erit sor.ergo tu incipis vel incipies esse tantus sicut erit sor.qꝛ affirmatiua ista nō exigit instātia pro sui verificatiōe.g̃ pforꝛmiter ista ꝛña nō valet:sor.non pertransit.a.ꝛ pertransibit.a.ergo incipit vel incipiet pertransire.a:qꝛ illa affirmatiua non exigit instās ꝑ sui verificatione:qꝛ non sequitur sor. pertrāsibit.a.ergo in aliquo instanti.ymmo sequitur:ꝙ in nullo instāti sor.ptrāsibit.a. ¶ Dōm ꝙ lz ista affirmatiua nō exigat īstans ꝑ sui verificatione:isto modo tñ exigit instans aliquo mō:qꝛ sequit sor.pertransibit.a.ergo in aliquo instāti erit ita ꝙ sor. pertransibit.a.sed non sequitur:tu eris tātus sicut erit sor. ergo in aliquo instanti erit ita ꝙ tu es tantus sicut erit sor. ¶ 4ª ꝛ.tu pertransibis.a.spaᵐ anteq̃ erit ptransitum:ꝛ tñ non per tp̄s:nec per instans: ꝓbatur (ꝛ pono) ꝙ tu īcipies ptransire.a.ꝛ desines pertransire ipsuz in fine horę.isto posito arguitur sic prima pars ꝛnis.tu pertransibis.a.ante finem horę:ꝛ solū in fine horę erit ptransitum:ergo ꝛc.mior (pz) ꝛ maior ōclaratur. qm̃ tu pertransibis.a.ꝛ nō in fine horę:nec post:qꝛ tunc tu quiesces:ergo tu pertrāsibis.a.ante finez horę. 2ª vero pars conclusionis sequitur ex casu. nullum instans:nec aliquod tempus mediabit inter tempus in quo pertransibis.a:ꝛ ante finem horę in quo.a.erit pertransitum:sicut nullum instans:nec aliquod tēpus mediabit inter totam horam futuram ꝛ vltimū instans eius. ¶ Ex ista conclusione sequitur primo. Qꝛ sor.pertransibit .a.lineam:ꝛ plʼo non pertransibit.b.lineam:ꝛ tamen plato pertransibit omnia puncta intrinseca.b.linee.sicut sor.a. linee (pz) ponēdo ꝙ taz sor.q̃.a.maneāt in fine horę:ꝛ plato non maneat pro fine horę:aut ꝙ.b.non maneat pro eodem instanti:ad hoc enim ꝙ aliquod mobile pertranseat aliquod spacium oportet tam illud q̃ spacium manere pro fine transitionis. ¶ Secūdo sequitur. Qꝛ aliquod erit maximum pertransitum a sor.ꝛ nullum erit maximuz pertrāsitum a platone in casu illo:quia sor.pertransibit.a:ꝛ plato non pertransibit.b.quia plato pertransibit quālibet partem terminatam ad principium spacij:ꝛ non pertransibit aliq̃ partem terminatam ad finem spacij:non obstante ꝙ quēlibet punctum intrinsecum istius partis pertransibit: ꝛ in hoc casu conceditur ꝙ sor.plus pertransibit q̃ plato:ꝛ tamen in nulla proportiōe (dato) ꝙ.a.ꝛ.b.linee sint equales:quia lz.a.linea non sit maior.b.tamen.a.linea erit maior q̃ aliqua quā pertransibit plato:sed in nulla proportione erit maior.

z.corᵐ

Ad primum dico ꝙ aliquid mouetur in instāti ꝛ ꝙ motus est in instanti non tāq̃ in mensura sua:sed tanq̃ in mensura sui mutati esse:qō ē ī diuisibile in motu:copulans partes preteritas cum partibus futuris:sicut instans in tempore:non tamen concedit ꝙ motus erit in instanti:nec ꝙ motus fuerit in instanti:qꝛ si motus fuerit in instanti.quelibet pars istius motus fiet isto instanti: ꝛ si motus erit in instanti. quelibet pars illius erit in instanti.nec sequitur aliquid mouetur in instāti.ergo motus illius erit in instanti.sed solum sequitur. ꝙ aliquando erit ita ꝙ motus illiᵒ erit in isto instanti. ¶ Ad zᵐ (patet) ꝙ aliquis homo pertransibit aliquod spacium sed non propter illam causam (vt patuit) in prima conclusione:sed propter aliam (vt patuit) in secunda conclusiōe. ¶ Et si arguitur ꝙ sor.pertrāsibit.a. (dato) ꝙ sit supra medio puncto:quia illud spatium fuit pertranseundum a sor. ꝛ nondum est pertransitum a sor.ergo remanet pertranseūduz a sor. (negatur consequentia) quia sicut non sequitur sor.ꝛ plato fuerunt videndi ate:ꝛ non sunt visi ate:g̃ adhuc remanent videndi ate (dato) ꝙ heri vidisti sor.quem non amplius videbis:ꝛ cras videbis platonem quem nonduz vidisti:est antecedens verum:ꝛ cōsequens falsum. ¶ Ad 3ᵐ. dicitur:ꝙ si sor.incipit diuidere.a.superficiem ꝛ nō mouetur ipse non diuidit:sed diuidet eaz: ꝛ concedo conseqn ter:ꝙ non prius diuidit eaz q̃ ipsa erit diuisa: nec illa alia deducta sunt similia:quia in fine pertransitionis spacij:ꝛ ī fine diuisionis vltime superficiei sor.non mouebitur: sed immediate post instans ꝑsens sor.mouebitur diuidendo aerem ante se. Si autem sor.est in motu (concedo) ꝙ sor. diuidit.a.superficiem integram ꝛ continuam:ꝛ ꝙ prius diuidit eam q̃ ipsa erit diuisa:quia iam diuidit eam:ꝛ immediate post instans presens erit diuisa. Cum autem dicitur: ꝙ ea que indiuisibiliter fiunt simul fiunt:ꝛ facta sunt:verꝛ est:non āt oia que īdiuisibiliter corrumpunt̃ sil'corrūpuntur:ꝛ corrupta sunt:quia vt patuit:vltima superficies diuidetur anteq̃ ipsa erit diuisa:diuidetur enim in quolibet tempore terminato ad vltimum instans diuisionis:ꝛ ī isto instanti.primo ipsa erit diuisa. ¶ Ex his sequitur.ꝙ prima superficies incipit diuidi: ꝛ nunq̃ desinet diuidi.vltima superficies desinet diuidi:ꝛ nunq̃ incipiet diuidi: sed quelibet intermedia incipiet ꝛ desinet diuidi.vnde sequitur ista superficies diuiditur:ꝛ non diuidebatur: nec diuidetur:ergo incipit ꝛ desinit diuidi:illa consequentia est bona per totam istam horam:ꝛ continue antecedens est verum:quacunq̃ superficie demonstrata inter primam ꝛ vltimam:ergo ꝛ consequens cōtinuo erit verum. ¶ Ad 4ᵛ concedo ꝙ sor.incipit currere per remotionem ñti:ꝛ nego ꝛnem adductaz (ꝛ ad probationē) diuisio.a.superficiei

Ad ꝑᵐ argu.

Ad zᵐ

Ad 3ᵐ

ꝑᵐ cor.

Ad 4ᵐ

erit:⁊ nunq̃ erit ita q̃ diuisio.a.superficiei ē: ergo aliquid erit:⁊ nunquam erit ita q̃ illud est:negatur consequentia: sicut non sequitur hoc album erit: ⁊ nunq̃ erit ita q̃ hoc albus erit:ergo aliquid erit:⁊ nunq̃ erit ita q̃ illud est. Si .n.sor.sit alb⁹:⁊ nunq̃ erit alb⁹:añs ē verꝫ:⁊ ꝯñs flm: vnde ꝯcedit: q̃ diuisio.a.supficiei erit:qꝛ ille mot⁹ ē demrando dionē toti⁹ corpis diuidēdi:⁊ ille mot⁹ erit disio.a.supficiei non qdē in aliquo istanti.sz ī quolz tpe teriato ad hoc instās:⁊ qꝛ nūq̃ erit ita q̃.a.supficies diuidit:ex eo q̃ immediate post.a.supficies erit diuisa:iō nūq̃ erit ita q̃ diuisio.a. supficiei est:lz ꝯtinuo erit ita q̃ diuisio alicuius superficiei est:⁊ ꝯñr cone^d^o q̃ sor.diuidet aliquid qō nunquam tāget.

¶ Prima pars principalis.

Septimum sophysma principale. Ois asinus sor.currit: ponēdo:q̃ sor.hēat solū duos asinos.quoꝫ qlibet currat:⁊ multi sint aly asini:qui non currāt:ō quoꝫ nūero sit brunellus.isto posito q̃druplr arguit sophysma eē falsum:⁊

p^m arg^m p̄mo sic. ois asin⁹ sor.currit: g̃ sor.ois asin⁹ currit:pz ꝯña:qꝛ exponētes añtis iferūt exponētes ꝯñtis. sz ꝯñs ē falsū:g̃ ⁊ añs.q̃ ꝯñs sit falsuz arguit.qꝛ seqtur:sor. ois asinus currit:brunellus ē asin⁹:ergo brunellus currit: pz ꝯña:qꝛ arguit asupiozi distributo ad suū inferius cū debito medio.ꝯ^o^ est falsa:ergo aliq̃ p̄missaꝫ ē falsa:nō minoꝛ: ergo maioꝛ.⁊ q̃ arguit cū debito medio ꝓbat: qꝛ si non hꝫ ē:ideo est qꝛ ly asinus restringit ꝑ ly sor. Sz ꝝ pronomen demōstratum p̄cedēs oꝛōnez imediatā nō restringit terīz distributuz.ergo nec ly sor.añs ē manifestuz.qꝛ dūdo ille

z^m arg^m hō ois hō est:distribuit ly hō pro oi hoie. ¶ z^o^. Nō ois asinus sor.currit:igit sophisma falsū:probat añs:sor.non ois asinus currit:ergo nō ois astnus sor.currit: pz ꝯña: ab vno ꝯuertibili ad reliquū:qꝛ sor.asinus ⁊ asinus sor.ꝯuertunt: gcqd.n.ē sor.asin⁹: ē asinus sor.⁊ eꝯ.añs arguit q̃rēdo vtꝫ totū illud sit sbm:sor.non ois asinus:aut ly ois asinus tz se apte p̄dicati.Si p̄^m^.illa ꝓpō ē vā: sic arguēdo:hoc currit ō monstrādo vnū asinoꝫ sor.⁊ hoc ē sor.nō ois asinus:g̃ sor. nō ois asinus currit.ista ꝯña tz areso^bus^ ad resolutū:añs est verū:ergo ⁊ ꝯñs.Si āt detur scōm:ista ꝓpō est vā.qꝛ subor dinat huic mētali vē:sor.nō est ois asin⁹ currēs:posito cuz

3° arg^m toto cāu q̃ fauellus currat ⁊ nō sit asinus sor. ¶ 3°.pono q̃ hēas ī mēte istā.ois asinus sor. currit q̃ sit.a. cuius totū sbz distribuit.⁊ ego hēam in mēte mea talē:ois asinus sor.currit:cuius distributio nō cadat nisi sup istū terminū asinus. ⁊ sit.b.isto posito.a.⁊.b.cōuertunt:qꝛ exponētes istaruz in mēte cōuertunt:⁊.b.propō ē falsa.g̃.a.ꝓpō est falsa q̃ est sophisma.minoꝛē ego declarabo. Nā seqtur ois asin⁹ sor.currit:brunellus ē asin⁹ sor.g̃ brunellus sor currit:pz ꝯña: qꝛ ē sillus in 3° p̄^c^.ex quo illud qō distribuit in maioꝛi p̄dicat ī minoꝛi.ꝯ est falsa:ergo aliq̃ p̄missaꝫ.nō minoꝛ.igit maioꝛ.

4^m^ ar^g^ ¶ 4°.Ꝝ dictoriū sophismatis ē verū:ergo ipm ē falsū:añs ꝓbat.qꝛ hec est vā:asinus sor.nō currit.qō arguit sic:hoc sor. non currit dē^d^o brunellū:⁊ hoc ē asinus.ergo asin⁹ sor.non currit:pz ꝯña ꝑ resolutionē: ex quo ly asin⁹ ē p̄mus terīus ꝓbabil. Itē sor.asinus nō currit:igit asinus sor.nō currit: pz ꝯña ab vno conuertibili ad reliquū:añs arguit. sor.iste asinus nō currit.dē^d^o brunellū:sz iste asinus ē asinus.ergo sor.asinus nō currit:pz ꝯña: ab īferiozi ad suū supius negatione postposita.⁊ cū debito medio añs ē verū:ergo ⁊ ꝯñs.

Incontrarium arguit sic.asin⁹ sor.currit ⁊ nullus ē asinus sor.q̃n ille currat. ergo ois asinus sor.currit pz ꝯña ab expo^bus^ ad expositum añs est verꝫ.ergo ⁊ ꝯñs qō est sophisma.

p^a^ ꝯ **Circa** mātz p̄mi argumēti sit hꝫ p^a^ ꝯ Sor.ois asinus est. ⁊ tñ sor.nō est ois asinus. z^a^ ps seqtur ex cāu.qꝛ sic nō ois asinus ē sor.ita sor.nō est ois asin⁹(pz)qꝛ ñ appz q̃ ly sor.posit⁹ apte sbi restrigat:⁊ nō positū apte p̄dicati:⁊ nō eꝯ:sz p̄ma ps ꝯnis arguit.sor.asin⁹ ē:⁊ sor.nō est asinus q̃n iste sit:g̃ sor.ois asinus ē(pz ꝯña)ab expo^bus^ ad expo^m^. añs ē verū.g̃ ⁊ ꝯñs. Itē sor.ois asin⁹ ē currens:g̃ sor.ois asinus ē(pz ꝯña)atertio adiacente ad z^m^ adiacēs. añs pz:qꝛ sor.ois asin⁹currit(vt pz)ꝑ exponētes:sz ꝝ.q̃ro de sbo isti⁹ ꝓpōnis:sor.ois asinus ē:qꝛ si dicit q̃ istō totuz sit sbm.sor. ois asinus.sequit q̃ ista sit falsa:qꝛ q̃litercunq̃ resoluatur vna resoluētiū est falsa.s.hꝫ ē sor.ois asin⁹.nā ex quo sor.hꝫ duos asinos:quocūq̃ dē^to^ hꝫ est falsa:hoc ē sor.ois asinus.si vo dr q̃ ly sor.sit subiectū:⁊ ly ois asinus teneat se a pte p̄dicati:itez hēo intentū:qꝛ ista ē falsa.q̃n equalet isti:sor.ē ois asinus. Rndet q̃ hic tenendo opinionē cōez:q̃ obliquus est sbm q̃n p̄cedit rectū:⁊ q̃ rect⁹ teneat se apte p̄dicati: ita q̃ ly sor.ē subiectū:⁊ ly ois asinus tz se apte p̄dicati:non q̃ ly ois asinus sit p̄dicatū:sz solū ly asinus dist^m^ ꝑ ly ois. ⁊ cū ex ista ifert:q̃ ista ē falsa:negat: nec equalet isti: sor.est ois asinus:cū in p̄^a^ restrigat ly asin⁹ ⁊ nō ī ꝓa. ¶ Intelligē dū q̃ cū dr sor.ois asin⁹ē:q̃ ly sor.p̄t regi arecto:⁊ auerbo. si auerbo nihil restrigit:⁊ tūc dz negari illa:qꝛ equalet isti: sor.ē ois asinus:aut isti. sor.est hñs oēz asinū. Si vo negat arecto:tūc est deteriatio eius ⁊ restrictio eiusdē:nec ē incōueniēs vnū eorū eē subiectū:⁊ aliud p̄dicatū non obstante q̃ vnū sit deteriatio alterius. Et si ex hoc cōcludit:q̃ sor.ē ois asinus:pformiter p̄t eē restrictio:⁊ deteriatio p̄dicati: negat ꝯña:⁊ hoc ꝓp īpedimētū vbi mediantis. obliqu⁹.n. nō regit arecto nisi ambo p̄cedāt vel seq̃nt verbū. ¶ z^a^ ꝯ sor.ois asinus ē:⁊ nō īmediate añ instās pñs sor.ois asinus fuit:⁊ tñ sor.nō incipit ois asinus eē: ꝓbat:⁊ pono q̃ sor.habeat aliquē asinū:⁊ q̃ nec ipse nec suus asinus fuit.isto posito:p̄ma ps ꝯnis pz:⁊ ꝓa declarat.q̃n hec ꝓpō sor.incipit ois asinus eē:nō ē vā:nisi ly asinus restringat ꝑ obliquū:sz hic nō restringitur ꝑ obliquū ꝓp mediationē vbi:igitur ⁊c. Et si q̃rerēt ō sua p̄^a^ expo^tc^:dico:q̃ ē illa sō.ē ois asin⁹aut i^a^ sor.ois asin⁹ē.vbi ly sor.regat auerbo ⁊ ñ arecto. Cōsilr dicat q̃ ista ꝯña nō valet:sor.ois asinus ē:⁊ ñ īmediate post ī stās p̄sens sor.ois asin⁹ erit:ergo sor.desinit ois asinus esse.

¶ 3^a^ ꝯ. Jā incipit currere ois asinus:⁊ tñ ñ iā icipit ois asin⁹ sor.currere ꝓbat:⁊ po^o^:q̃ ois asin⁹ quē sor.iā hz currat:curret:⁊ cucurrit ꝑ totā horā ꝓteritā:sz q̃ sor.nunq̃ hūerit aliquem asinū.isto posito:arguit sic:nūc currit ois asinus sor. ⁊ nūq̃ currebat ois asinus sor.nec vnq̃ fuit ita q̃ ois asinus sor.currit:g̃ iā incipit currere ois asinus sor.pz ꝯña:ab exponentibus ad expositū añs est verū.ergo ⁊ ꝯñs quod ē prima ps conclusionis. z^a^ pars probatur:quia illius.iazincipit omnis asinus sor.currere:nō potest esse alia secunda exponens nisi vna illarum:nō immediate ante instās presens omnis asinus sor.currebat:aut nō immediate ante instans presens fuit ita q̃ omnis asinus qui ē sor.cucurrerit: sed quelibet illarum est falsa(vt patet)quia omnis asin⁹ qui est sor.immediate ante istans presens currebat: ¶ Cō obiectō tra ista cōsequentia est bona.iam incipit currere omnis asinus sor.fauellus ē asinus sor.qō ponebatur in casu:ergo iā incipit currere fauellus:tenet ꝯsequentia:asuperiozi distributo ad suum inferius cum debito medio.cōsequentia est falsa:ergo aliqua premi^ae^ est falsa:non minoꝛ:ergo maioꝛ.

¶ Respōdetur q̃ illud verbum incipit īmobilitat terminum comunem immediate sequētem se:siue distribuatur siue nō:ob quam causam impedit descensum:sicut non sequitur:tu incipis scire omnez propositionē.a.est ꝓpō:ergo tu incipis scire.a conceditur igit:q̃ iaz incipit currere ois asinus sor.⁊ iā non incipit currere aliquod animal:ymmo nullum aīal incipit currere:pz:ponendo istā vltimā partē cum toto casu priozi. ¶ 4^a^ ꝯ. Ois asinus sor.⁊ non ois asinus hoīs currit: ꝓbatur:ponēdo primā partē añtis:vna q̃ plo hēat brunellū nō currentē:isto posito:p̄^a^ pars pz:⁊ scōa

declarat:qz si ois asinus bois currit:brunellus est asin⁹ bo minis:g brunellus currit(pz ꝛna)qz ē sillus in 3°.prime figure.ꝯ est falsa:g aliq̃ pmissarū est falsa:nō minoz.g maiō. ¶Sz ꝛ.alla ꝛna bona ē.ois bō est bō.g ois bō est al'.qz arguit ab inferiori ad suū supius ꝛfuse tm̃ mobil'r. g p idem ista ꝛna ē bona.ois asinus soz.currit:g ois asinus bois currit:qz arguit vtrobiqz ab inferiori ad suū supius ꝛfuse tm̃ mobil'r.qz ly bois i ꝓa stat ꝛfuse tm̃ mobiliter cū sequatur signū vl'e mediate. Rñr q̃ stat distributiue. qz signuz vl'e affirmatiuū distribuēs rectū: distribuit obliquū q ē determinatio eius.terius vō mediate seqntē ñ distribuit.si non est deteriatio termini seqntis imediate(z dato)q̃ adhuc staret ꝛfuse tm̃:ꝛna nō valeret:qz argueret virtual'r ab inferiori ad suū supius distributiue.qm̃ ly asin⁹ in añte distribuit solū pro asino.soz.rōne restrictiōis:in ꝛñte vō p asino bois. Jtē si ly bois staret i ꝛñte deteriate ꝛcederet illa:ois asinus bois currit.sic ista ois asin⁹ bois currit:rōne equalētie:nec ꝛna illa eēt bona.ois asinus bois currit. g nll's ē asinus bois qn iste currat:sz solū seqret q̃ bois nullus ē asin⁹ qn ille currat.sic illa ꝛna ñ valet:ois asin⁹ bois currit: brunellus est asinus bois:g brunellus currit: sz minoz debuit esse illa brunellus est eiusdem bois asinus: quod negatur.

Ad primum ꝛcedit ꝛna.ois asinus soz. currit.g soz.ois asinus currit.dūmō nō mutet regimen.z tūc ad arg⁹.soz.ois asinus currit.brunellus ē asin⁹.g brunellus currit:negat ꝛna:nec arguit cū debito medio:eo q̃ ly brunellus nō distribuit nisi pro asino soz.in maiori:iō minoz debuit eē tal':brunellus ē asinus soz.q negat.Deinde cū arguit ꝯ restrictionē qm̃ in ista.iste ois bō est:nō restringit ly bō:g nec in illa:soz.ois asin⁹ currit:negatur ꝛna. qz in añte ly iste nō est deteriatio illi⁹ termini bō: tū ñ regat ab eo:sz solū auerbo.in ꝛñte vō rōne regis:ly soz. ē deteriatio isti⁹ termi asin⁹. ¶Sz ꝯ arguit .qz ly iste pt restringere ēt istū terminū bō:qz hec ē vā.tu es ois bō ille:demōstrato te: vt pz bñ p suas exponētes. Dōm q̃ ly iste non ꝛuertit cū ly bō in ppōne demōstrata:nisi mediāte rel'tio subintellecto.iō ibidē apte post restringit.z nō apte ante: vñ ꝛcedit q̃ tu es ois bō iste.qz tu es ois bō g est iste: sz tu nō es ille ois bō.qz tu non es ille g ē ois bō. ¶ Ad z^m nego q̃ soz.nō ois asin⁹ currit:z cū q̃rit.de sūo illi⁹(dico)q̃ solū ly soz.subicit:nec pp ꝗ equalet illi:soz.nō est ois asin⁹ currēs.sic nec illa:soz.ois asin⁹ currit: equalet illi: soz.ē ois asinus currēs:qz ly asin⁹ in pria restringit:z nō in ꝓa. Dico g: q̃ sic illa soz.ois asin⁹ currit:equiualet isti.soz. ē omnis asinus suus currens:aut isti:soz.habet omnem asinum suum curtentem.ita illa:soz.non qlz asinus ē currens:equalz isti soz.nō est qlz asinus suus currēs:aut isti:soz.ñ hz asinū oēz suū currentē:q̃ q̃lz ē falsa(vt pz)ex casu. ¶ Ad 3^m admi° casu isto concedo tā.a.q̃.b(z ad in pbationē)nego ꝛnam: nec ē sillus in aliq̃ figura:qz nō suffic q̃ illud qd ꝛbicitur i maiori pdicet i minori:al'r ille sillus valeret:qlz bō ē masculus:berta est bō:g berta ē masculus:sz regrit suppō pro eodē vel p eisdē precise.iō maior debuit eē ill'a: brunellus ē asinus soz.ex quo ly asin⁹ nō distribuit i maiori nisi p asino soz. ¶ Intelligendū q̃ si tota ꝛfusio signi vl'is teriaret vsq̃ ad ꝛbm.b.ita q̃ pdicatū nō staret confuse tm̃:tūc non cōuerterent imo.a.b.i tali casu eēt negādū.b.qz equaleat isti:aliq̃ currēs est ois asin⁹ soz.que ē falsa: sic ēt ista esset falsa:ois bō est al'.si ly aial staret deteriate:z si arguitur sic: asin⁹ soz.currit:z nullus ē asin⁹ soz.qn ille currat.g ois asinus soz currit:negāda est ꝛna. nec arguit ab exponētibus ad expositū.sz deberet sic exponi ista:asin⁹ soz.ē currens:z nullus ē asin⁹ soz.qn ille sit idē asinus currēs:mō ista ē falsa. ¶ Ad 4^m.nego istā.asin⁹ soz nō currit(z ad pbationē) nego ꝛnam:qz lz ly asinus sit pmus terius i situ: nō tm̃ in pbatione:qz ꝛbm ē pmus terius in pbatione(z dato)q̃ sit pmus terius pbabilis:sp tm̃ dz probari cū eadē determiatione:ideo minoz debuit eē talis:hoc ē asinus soz.Et dicat ita ad arg^m seqns negādo ꝛnam:qz nō arguit cū debito medio:sicut nō seqt:sciēs istā ppōnē chymera est nō est ens:z illa ppō ē aliq̃ propō.g sciēs aliq̃ propōnē non ē ens:qz antecedēs est vez:z ꝛns falsū.ita illa ꝛna non valet:soz.brunellus nō currit:z brunellus ē asin⁹:g asinus soz.nō currit: sz debuit hoc eē medium soz.brunellus ē asin⁹: sic alter⁹ debuit eē ꝗ medium.sciēs illā ppōnē ē sciēs aliquā ppōnē z̄c.

¶ Prima pars principalis.

Ctauum sophisma. Principale cuiuslibet bois asin⁹ currit: p.arg^m posito q̃ ois bō hēat duos asinos: vnū currentē:z aliū non currētē:z arguit q̃ sophisma sit falsū. Prio sic reqrēdo ꝛbm illius: si dicat totū aggrega^m pro ꝛbo illi⁹ arguit sic: cuiuslz bois asin⁹ currit: brunellus ē bois asinus.g brunell's currit:ille sillus ē i 3°pme.ꝯ ē falsa ponēdo cū toto casu q̃ brunellus sit vn⁹ de asinis nō currētib⁹ ergo aliq̃ pmissa z̄ est falsa.ñ minoz.g maior q̃ ē sophisma. Jtē cuiuslz bois asinus currit:alicuius bois asin⁹ qescit: g qescēs est currēs:discursus est in 4° 3^c.ꝯ falsa.g aliq̃ pmissarū est falsa:nō minoz:g maior q̃ est sophisma.Si ãt soluz ly bois est ꝛbm:arguit sic ꝛsil'r.cuiuslibet bois asin⁹currit: brunellus ē bois.igit brunellus asin⁹ currit. Jtē cuiuslibz bois asin⁹ currit:alicuius bois asinus qescit:g asin⁹ qescēs ē asinus currēs(isti discurus patēt)vt supra z cuiuslz illorū ꝯ ē falsa g aliq̃ pmissa z̄ ē falsa nō minoz. g maior que ē sophisma. ¶ z° si cuiuslz bois asinus currit:g tm̃ currēs ē bois asinus:vel tm̃ asin⁹currēs est bois(pz ꝛna)ab vl'i ad suā exclusiuā.qm̃ si totū aggrega^m subicit in vl'i: illi corrñdet p^a exclusiua.Si ãt solū ly bois sibi corrñdet z^a exclusiua:sz ꝛns ē falsū pro q̃libet pte:qz aliqd nō currens ē bois asinus:z aliqd nō asinus currēs ē bois. igit non tm̃ currēs est bois asin⁹:nec tm̃ asin⁹ currēs ē bois(pz ꝛna)qz ex cuiuslz exponentis ꝯdictorio seqt ꝯdictoriū expositi:ans vō ondit.qz ꝗ ē bois asinus:z ꝗ ē nō currēs omrando brunellū:g z̄c.z ēt seqtur hoc ē bois:z hoc ē nō asinus currēs:g z̄c. pz ꝛna:ar soluentibus ad resolutū:ans ē verū:ergo z ꝛns. ¶ 3° ꝯriū z ꝯdictoriū sophismatis ē vez:ergo sophisma ipz ē falsū:ans probat:qz hec ē vā cuiuslz bois asinus non currit:z hoc ē ꝯrium sophismatis ergo.z̄c.z^a ps pz:qm̃ vl'is negatiua:z vl'is affirmatiua:de cōsil'ibus ꝛbtis:z ptis:z copulis:supponētib⁹ pcise pro eodē vl' pro eisdē ꝯriantur:sed prima ps probat:istius bois asinus nō currit:z istius bois asinus non currit:z sic de singulis:g cuiuslibet bois asin⁹ non currit:pz ꝛna:p inductionē:z ans est claz: qm̃ quocūq̃ dato(seqt)istius bois brunellus non currit:z istius bois brunellus est asinus:igitur istius bois asinus non currit: tenet ꝛna ab inferiori ad suū superius:negatione postposita cuz debito medio:ans est verū:ergo z ꝛns. Deinde arguitur ō contradictorys:qz illa est vera bois asinus non currit: z ꝗ est contradictoriū sophismatis:ergo z̄c.(minor patz)qm̃ vniuersalis affirmatiua:z particularis: vel idefinita negatiua de consimilibus subiectis:predicatis:z copulis: suppōnētibus precise pro eodem vel pro eisdē contradicunt.maior vero probatur. qm̃ huius asinus non currit te omrato z hoc est homo:ergo hominis asinus non currit(pz)per resolutionem.antecedēs est verum:ergo z cōsequens. ¶ 4° cuiuslibet hominis asinus currit:ergo omnis asinus hominis currit(pz ꝛna)qz arguit ab vno conuertibili ad reliquum:cōsequens est falsum:ergo z antecedēs.q̃ arguatur ab vno conuertibili ad reliquum:patet:quia hominis asinus:z asinus hominis conuertūtur:probatur:quia quicqd est hominis asinus ē asin⁹ bois:z econtra. Jtē subalterne: ꝯrie:z ꝯdictorie ista z̄ cōuertunt,ergo iste cōuertunt: ꝛna

z^m arg^m

3^m arg^m

4^m arg^m

est euidens intelligēti terminos.antecedens declarat. nā sequitur formaliter: hominis asinus currit: ergo asinus hominis currit.⁊ eō.⁊ etiaz sequitur vniuersaliter: nullius hois asinus currit:ḡ nullus asinus hois currit:⁊ eō: Jtez sequit hois asinus nō currit:ḡ asinus hois nō currit:⁊ ecōtra Et forte diceret ꝙ ideo ꝛuertūt:ōrie:ōdictorie:⁊ subalterne illaꝝ:qr nūq̄ mutat suppō.hic ātmutat suppō.qr ly asinus i ista.ois asinus hois currit.stat distributiue ⁊ i alia cō ꝛfusiue tm̄.Sz ꝛtra signū vl'e affirmatiuū i recto distribuit obliquū sequentē se ĩmediate rōne recti:ḡ per idē signū vl'e in obliquo distribuit rectū rōne obliqui.

obiectō

Ad oppositum arguitur sic:hois asinus currit:⁊ nihil ē hō gn istius asin⁹ currit, ḡ cuiuslz hois asinus currit:pz ꝛnia:ab exponētibus ad expositum.aīs est verū:ergo ⁊ ꝛnis qd ē sophisma.

p° ꝛ° **Circa** mām primi arguēnti sit'b pma ꝝ.premisse bnites vtrobiqz mediū obliq casus nō sūt illatiue maioris extremitatis de minori i ꝝne:probat: non.n.sequit in p° figura cuiuslz hois est asinus.ois capra est hois:ḡ ois capra ē asinus:seu cuiuslz capra ē asinus:nec sequtur in 3ª figura cuiuslz hois ē occulus dexter:cuiuslz hois est occulus sinister.ḡ oculus dexter est occulus sinister:seu oculus sinister ē occulus dexter. ¶ Ex illa ꝝne sequit. Qꝛ aliqs sill'lus nō est in p mō prime figure q tm̄ constat ex duabus vl'ibus affirmatiuis:vniuersalē affirmatiuā directe ꝛcludētibus ⁊ illudqd subicit in pria pdicat in 2ª supponēs pcise pro eodem:pz:in p exēplo.Etiā aliqs sillogismus nō ē in p tertie figure.q tm̄ ꝛstat ex duabus affirmatiuis vl'ibus:particularem vel indefinitā affirmatiuā directe ꝛcludētibus:⁊ idē ē sbz vbiqz pcise:sil'r p eodē supponēs: pz:in 2° exēplo.si.n. tales ꝛnie valerēt:facile pbaret hoiez cē asinuz:vt i quolz instāti ē hō:i q̄lz istāti ē asinus:ḡ hō ē asinus. ¶ 2ª ꝝ. Premisse bnites vtrobiqz mediū obliq casus sunt illatiue proportionalis de pportionali maiori ⁊ miori extremitatib⁹: pz:qr vl'r sequtur. Cuiuslz hois est asinus.ois capra ē hois. ḡ omne bns capra est bns asinū,seu cuiuslibet habentis capra ē asinus.Etiā sequtur cuiuslz hois ē occulus dexter:cuiuslibet hois est occulus sinister.ḡ oē bns occulū dexteruz est bns occulū sinistrū:seu cuiuslibet bntis oculū sinistruz est habentis occulum dextrum. ¶ Ex ista conclusione seqꝝne sequtur.Qꝛ aliqs ē bonus sillogismus in quo nō ꝛcludit tur maior extremitas de minori nec suū ꝛuertibile in ꝝne: pz:qr nō ꝛcludit capra:⁊ asinus:q̄ fuerūt:maior ⁊ minor extremitates:nec bns capra ⁊ ois asinus ꝛuertunt:q̄ conclu ditur in p exēplo. Imo est dicendū ꝙ aliqs sillogismus est bonus,cuius extremitates in pmissis i vicem ꝛuertunt:⁊ tm̄ extrema ꝛnaruz nō sunt iuicē cōuertibilia:pz:de illa:cuiuslibet hois ē asinus.cuiuslz hois est rudibile.ḡ cuiuslibz bntis rudibile ē asinus. ¶ 3ª ꝝ.pmisse bntis mediū obliq casus in maiori ⁊ rectū in minori:tales nō sunt illatiue maioris extremitatis de minori:nec secū ꝛuertibilis:pz:qr nō sequtur:cuiuslz hois ē asinus:sor.est hō:ḡ sor.ē asinus: tales tm̄ pmisse sūt illatiue maioris extremitatis.de obliquo casu minoris extremitatis:q ex eisdē pmissis (sequtur) ꝙ sortis ē asinus. ¶ Ex ista ꝝne sequt.ꝙ alicuius boni sillogismi mediū maioris nō ꝛuertit cū medio minoris:pz:qr homo ⁊ hois nō ꝛuertunt. ¶ 4ª ꝝ.pmisse tā in sillogismo demōstratiuo q̄z nō demōstratiuo taliter ꝛcludūt q̄liter cōponuntur:ita ꝙ si cōponunt solū ex terminis rectis:non ꝛcludūt nisi rectuz de recto:vt ois hō est al':sor.est hō.ḡ sor.est aīal. Si āt cōponunt ex recto ⁊ obliquo:ꝛcludunt ꝝnez mixtā ex recto ⁊ obliquo:vt cuiuslz hois est asin⁹:sor.est hō. ergo sor.ē asinus:huius ē asinus:⁊ huius ē capra:ḡ bns asinū est habens capra seu bntis capra est asinus. ¶ Ex ista ꝝne sequtur.Qꝛ aliq̄ propō de s'bo demonstratiuo singularis numeri resolubilis est (pz de illa) huius ē asinus:qm̄ sic pbatur, hui⁹ ē asinus:⁊ hoc ē hoc:ḡ huius ē asin⁹:talis tm̄ resolutio non est vl'is:qr iste nō resoluunt hui⁹ īcipit esse asinus:huius nō ē asinus.aliter duo ōdictoria eēnt sil'vera.s.huius ē asinus:⁊ huius nō est asinus. ¶ 2° sequtur. Qꝛ aliqs terius solū p vno sopponit:⁊ tm̄ verificat pro multis: qr ly huius demonstrato sor.nō supponit nisi pro sor.⁊ tm̄ verificat de asino ⁊ capra.qr asinus ē huius:⁊ capra ē huius. ¶ 3° seqt. Qꝛ aliqne propōnes inuicē ꝛuertunt:⁊ tm̄ sbz vnius supponit p multis:⁊ sbm alterius p vno tm̄:pz de illis:asin⁹ isti⁹ currit:⁊ istius asinus currit.vm̄ ly asinus istius supponit p multis:⁊ ly istius asinus p vno solū. ¶ 4° seqtur. Qꝛ sunt aliqe ppōnes q̄z vna ē vera:⁊ altera īpossibilis:nō obnte ꝙ sbta ⁊ pta:supponāt pcipue pro eodē:⁊ sint eiusdē q̄litatis ⁊ q̄titatis:vt pz de istis:hoc ē asinus:⁊ hui⁹ est asinus demonstrādo vtrobiqz sor.Et si ex his ꝛcludit ꝙ aliqs terius nus discretus hz terminū discretiorē:ꝛcedo.vm̄ sicut aliqs terius cōmunis hz terminū cōmuniorē se:⁊ dat terminus comissus,ita aliqs terius discretus hz terminū discre^cm se: ⁊ hz terminū discretissimū. Nā terius ꝛiscret⁹ ē ly sor: ⁊ ly ille hō discretior ē:qr pmus est resolubilis p 2ª:ly hoc vero qr resoluit istū terminū ille hō:est eo discretius:q ꝛniter discretissimus.qr nō est resolubilis.ita dr̄ de ly istius.ꝙ nō obnte sua discretione:adhuc hz terminū discre^cm.vz.pnomen demōstratiuū in recto singularis numeri.

Ad pm arg^m

Ad primum dr̄ ꝙ pcipue ly hois est sbm:⁊ tūc ad arg^m:cuiuslibz hois asin⁹ currit:brunellus ē hois asinus:ḡ brunellus currit:negat ꝛnia:nec ē silogismus in 3°.pme ex q̄ non est mixtio diuersoꝝ casuū in ꝝne.sicut nec i premissis.Sz solū sequtur ꝙ bntis brunelū ē asinus currens.aut ꝙ bns brunelū est bns asinū currentem. ¶ Ad 2^m negat ꝛnia.vm̄ plures ppōnes obliquorum casuū nō ꝛuertunt p transpōnē terioꝝ:nisi pus resoluant in rectū.vt ab hoie tu dr̄s:non ꝛuertit in aliq̄z illaꝝ.tu dr̄s ab hoie:tu dr̄ns es ab hoie:sz p° sic resoluit.hō est aliquid a quo tu dr̄s:q̄ resolutiōe sic facta.illa ꝛuertit sic.aliqd a q̄ tu dr̄s est hō.ita i pposito h:cuiuslz hois asinus currit.resoluit in istā.ois hō bns asinū currentē:cuius exclusiua ē illa: tm̄ hēns asinū currentē ē hō. ¶ Sz dubitat de vl'ib⁹ illarū exclusiuaꝝ.tantū currēs est hois asinus.tantū asin⁹ currēs est hois.dr̄:ꝙ ē vna illaꝝ.ois asinus hois est currēs: oē qd est hois asinus ē currēs.ita ꝙ in vl'i rectus sit ps sbi.sic fuit pars pdicati:in exclusiua vero secūde exclusiue vl'is ē illa: oē ens hois est asinus currēs:vm̄ pz falsitas vl'iuz sic suaꝝ exclusiuaꝝ. ¶ Ad 3^m dico ꝙ iste nō ꝛrian t.cuiuslibz hois asinus currit:cuiuslz hois asinus nō currit.Et ad regulā dicit:ꝙ ñ ꝛplete allegat:qr i ōrys sbta supponūt sil'r ⁊ pta oīs similiter.si termini fuerint cōes.nūc āt ly asinus vtrobiqz stat confuse tm̄:⁊ iō ōriū pr'ie ē illud:cuiuslz hois nll's asin⁹ currit:⁊ ōriū fe est illud:cuiuslibet hois oīs asinus currit: quarum q̄libet.est falsa.Et si arguit sic: cuiuslz hois asin⁹ nō currit:ḡ nll'ius hois asinus currit:qr negatio postposita fac̄ equalere suo ōrio. Uex ē si negatio ĩmediate postponatur sbo:vt cuiuslz hois nō asinus currit: h āt:cuiuslz hois asinus nō currit equalet huic:nullius hois oīs asin⁹ currit: ita ꝙ termi vniformiter supponūt. Preterea nego ꝙ iste ōdicunt:cuiuslz hois asinns currit ⁊ alicuius hois asinus ñ currit.Et ad regulā allegatā:dico ꝙ itelligit extrema dis similr supponere:ita ꝙ subiectum in vna distribuitur:⁊ in alia stet determinate:⁊ predicatuz stet in vna distributiue ⁊ in alia confuse tantum:modo ly asinus nullibi distribuitur:ideo contradictorium prime est illud:alicuius hominis nullus asinus currit. ¶ Et si q̄ratur contradictorium fe (dicat) ꝙ ē illud:cuinslz hois oīs asin⁹ currit.Et si q̄rat cui propōni habenti negationē prepositam ⁊ signum vniuersale equiualet ista:alicuius hois asinus non currit:Dicitur ꝙ isti:non cuiuslibet hois omnis asinus currit: h ve

Ad 4^m

p^m cor^m

p^m cor^m

3ª ꝝ

2ª ꝝ

p^m cor^m

4ª ꝝ

p^m cor^m

arg^m

obiectō

Ad 4m ro:alicuius bois nullus asinus currit:equalet isti:ñ cuiuslibet bois asinus currit. ¶ Ad 4m.nego istaz ꝛñam:cuiuslibet bois asinus currit:g̃ omnis asinus bois currit:qz arguitur a termino stante confuse tantũ ad eundez stantẽ distributiue:nec arguitur ab vno conuertibili ad reliquum: nõ obstante ꝙ isti termini conuertantur: bois asinus: ⁊ asinꝰ bois:nam si aliquid est bois asinus:illud est asinus hominis:⁊ econtra. In his.n.propõnibus non se hñt sicut extrema propõnum illi duo termini.qz in prima subicitur ly asinus bois:⁊ in alia non subicit ly bois asinus:sed solũ ly hominis. Uñ si argueretur sic:omne qd̃ ẽ bois asinus currit: ergo oꝰ asinus bois currit:ꝛña esset bona: ex quo ly bois asinus in añte tenetur aparte subiecti: ẽt iste conuertũtur oꝰ asinus bois currit:ergo quilibet bois asinus currit. Ex quo ly quilibet est in recto:non esset ista congrua:quilibet bois asinus currit:nisi ly asinus eẽt pars subiecti. Ad confirmationem(dico primo)ꝙ ista non ꝑdicunt:cuiuslibet bois asinus currit:⁊ alicui bois asinus non currit:licet ista contradicant:oꝰ asinus bois currit:⁊ aliqs asinꝰ hominis non currit(vt patuit)2º(dico)ꝙ ista non conuertunt:hominis asinꝰ non currit:⁊ asinꝰ hominis non currit:qz posito:ꝙ omnis asinꝰ hominis currat:⁊ sit soz.homo nullũ asinum habens.isto posito:h̃ est falsa:asinꝰ hominis non currit:⁊ hec est vera:hominis asinꝰ non currit(probatur)soz. asinus non currit: ⁊ soz.est homo:ergo hominis asinus nõ currit:patet consequentia:⁊ antecedens est notum. qz soz. nullus asinus currit:ex quo soz.nullum asinum habet per casum. Item conceditur ꝙ signuz vniuersale affirmatiuũ in recto distribuit obliquũ immediate seqnentem:⁊ hoc ẽ per accidens ratione recti a quo regitur obliquus. Ex quo sequit:ꝙ non oportet signũ vniuersale affirmatiuum in obliquo distribuere rectuz:cũ ita sit ꝙ rectus non regatur ab obliquo:dicendo ergo omnis asinus bois currit: tam ly asinus:q̃z ly bois:supponit distributiue sz in ista: cuiuslz hominis asinus currit:stat solum ly bois distributiue ⁊c.

¶ Prima pars principalis.

Onum sophisma pricipale. Omnis homo vel asinus est asinus. Cõtra qd̃ arguitur. Et primo sic.omnis homo vel asinꝰ est asinus: tu es homo vel asinus:ergo tu es asinus:pz cõsequentia:quia est sillogismus in tertio prime. cõclusio est falsa:ergo aliqua premissarum est falsa:nõ minoz:ergo maioz:ꝙ iste sillogismus sit i tertio prime ostẽditur.qz si non. hoc ideo est: qz plus predicatur in minori quam fuerit subiectũ in maiori. Sed cõtra arguitur: ꝙ illud totum disiunctũ homo vel asinus sit sb̃m in sophisma te.qz aliter sequeretur ista conclusio: ꝙ aliqua est propositio affirmatiua vera ⁊ i recto:cuius extrema sunt termini disperati:pz:qz hoc subiectum homo vel asinus: ⁊ predicatum ly asinꝰ sunt termini disperati:⁊ sunt extrema sophismatis ꝙ est propositio affirmatiua vera ⁊ in recto. Itẽ subiectum huius.homo vel asinꝰ est asinus:est totũ disiunctũ ergo pariformiter in sophismate:pz ꝛña:qz idem subicitur in subalternis:⁊ antecedens declaratur:qz ista est ꝙuersio simplex:asinꝰ est homo vel asinꝰ:ergo homo vel asinus est asinꝰ:sed disiunctum est predicatũ prime:ergo per idez disiunctũ est sb̃m secũde. ¶ 2º.si oꝰ homo vel asinꝰ est asinꝰ ⁊ oꝰ homo vel asinꝰ non est asinꝰ. ergo asinus nõ est asinꝰ. vel solũ sequit:ꝙ asinus vel asinꝰ non est asinus vel asinꝰ. nã si subicitur totum disiunctũ:prima ꝛclusio sequit.si aũt pars:scda conclusio seqtur. Et si dicitur ꝙ non seqtur aliq̃ ista ꝛ conclusionũ:sed ista:aliquid quod vel asinꝰ est asinꝰ est aliquid qd̃ vel asinꝰ non ẽ asinus:habetur hoc inconueniens:ꝙ alicuius boni sillogismi ꝛclusio ẽ affirmatiua: altera premissa ꝛ exñte negatiua:qd̃ est contra philosophuz primo prioꝛ:patet:qz discursus primi fuit bonꝰ:⁊ ꝛclusio ẽ falsa:ergo aliq̃ p̃missa ꝛ est falsa:non minoz.ex quo omnis hõ non est asinus:ergo maioz ẽ falsa:que ẽ sophisma. ¶ 3º. 3m ar.
omnis hõ vel asinꝰ est asinus:ergo tantum asinꝰ est homo vel asinꝰ:vel ad minus sequit: ꝙ tantum asinꝰ vel asinus ẽ homo:pz ꝛña:ab vniuersali ad suã exclusiuã.nã si subicitur in vniuersali totũ disiunctũ.prima exclusiua sequitur: si autẽ subicitur solũ prima pars:scda exclusiua sequit:sed ꝛñs est falsum pro qualibet parte sic arguẽdo. aliquid nõ asinus ẽ homo vel asinꝰ: g̃ non tantuz asinus est hõ vel asinus:sil'r aliqd non asinus vel asinꝰ est homo:g̃ non tantuz asinus vel asinꝰ est hõ: quelibet istaꝛ ꝛñarum tenet.qz ex cuiuslibet exponẽtis ꝑdictorio sequitur ꝑdictoriuz expositi:sed añs est verũ:vt pz:per resolutionez.ergo ⁊c. ¶ 4º cõ 4m ar.
tradictoriũ sophismatis est verũ:ergo ip̃m est falsuz:añs probatur:nã contradictoriuz sophismatis non videt esse nisi vnũ istoꝛ homo vel asinꝰ nõ est asinꝰ:homo vel oꝰ asinus non est asinus:quoꝛ qd̃libet ẽ verum:qz ex ista.hõ non est asinus:sequitur quelz illaꝛ tãquaz apte disiuncti ad totũ disiunctũ. Consimiliter arguit de cõtrario sophismatis ꝙ ipsum est verũ:nã contrariũ sophismatis videtur esse vnũ illozum:oꝰ hõ vel asinus non ẽ asinus: oꝰ homo vel non asinus est asinꝰ:per regulã ꝑdictoriozuz.⁊ maxie qz termi nus non distributus in vna distribuit in alia:sz quelibet illarũ est vera:qd̃ ostẽditur ex vitate alteriꝰ partis disiũcti.

In oppositum arguit sic.hõ vl'asinꝰ ẽ asinꝰ:⁊ nihil est hõ qn illud vel asinus sit asinus.ergo oꝰ hõ vel asinus ẽ asinus:pz ꝛña:ab exponentibus ad expositũ.añs est verũ:g̃ ⁊ ꝛñs:qd̃ est sophisma.

Circa mãm primi argumẽti sit h̃ prima ꝛclusio: distributio signi vl'is nõ cadit in sophismate supra totũ disiunctũ. pbat:aliter seqtur:ꝙ alicuius vl'is ipossibilis q̃lz singularis ẽ vera: pbat.nã si totũ disiunctũ distribuit sophisma subordinat huic mẽtali ipossibili.oẽ qd̃ est homo vl'asinꝰ ẽ asinꝰ:g̃ sophisma ẽ ipossibile:⁊ ꝙ q̃lz singularis ẽ vera:pz:qz quacũqz tali signata iste hõ vel asinus ẽ asinus. arguit illã esse verã sic:asinus ẽ asinus:g̃ iste hõ vel asinus ẽ asinus:pz ꝛña:apte disiuncti ad totũ disiunctũ:añs ẽ verũ.g̃ ⁊ ꝛñs. Forte h̃ dicet:ꝙ q̃lz talis ẽ falsa.iste hõ vel asinus ẽ asinus:nisi demõstraret hõ. qz equalet isti h̃ qd̃ ẽ hõ vel asinꝰ ẽ asinꝰ. Sed ꝑ pono ꝙ distributio nõ cadat supra totũ disiũctũ:sz solum supra ly hõ ⁊ adhuc hẽo intentũ: qz ista singularis ẽ vera cũ equaleat illi:asinꝰ vel ille hõ ẽ asinus:sz nõ appet cuius vl'is sit ista singularis:nisi istius. oꝰ homo vel asinꝰ ẽ asinꝰ. obectõ ¶ 2ª ⁊.distributio signi vl'is cadit solũ supra p̃mã pte disiuncti:ista ⁊ seqt ex prioꝛi:tñ arguit sic ĩ spãli:signũ vl'e affirmatiuuz nõ distribuit terminũ mediate se seqntẽ nisi fit determiatio termini imediate se sequẽtis:sz ly asinꝰ nõ est deteriatio illius termini hõ: g̃ non distribuit ly asinus:sz solũ ly hõ:pz ꝛña cũ minoꝛi:maioꝛ pbat inductiue.qm̃ in ista.oꝰ hõ hoiez videt:non distribuitur ly hoiem.neqz i ista:oꝰ hõ al'non ẽ:distribuit ly al':sz in ista:oꝰ asinus bois currit distribuit ly bois: ⁊ in ista oẽ al' albũ currit:distribuit ly albũ. Itẽ in ista cuiuslz bois asinꝰ currit:distributio nõ cadit supra istũ terminũ asinꝰ: g̃ nec i sophismate:pz ꝛña:rõne ꝓpinqtatis ⁊ regis: ⁊ añs est clarũ.qm̃ aliter in casu p̃cedẽtis sophismatis ista eẽt falsa: cuiuslz bois asinꝰ currit:sic ⁊ sua ꝓa exponẽs.s.nihil ẽ asinus bois qn illud currat.ẽt rõne ꝑdictoriy veri:alicuiꝰ bois asinus nõ currit. Et tũc seqt aliquã vl'em eẽ falsaz: cuiꝰ q̃libz singularis ẽ vera.qz q̃lz talis ẽ va:istius bois asinus currit nec p̃t assignari alia vl'is:cui h̃ singularis rñdeat. ¶ 3ª ⁊.in 4ª ⁊
sophismate nõ subicit totũ disiũctũ:sz soluz p̃ma ps:ista ⁊ seqt ex alys:qz si nõ distribuit totũ disiũctũ:sz solũ prima ps igit solũ p̃ma ps subicit: pbat ꝛña:qz si subicit totuz disiũctũ:⁊ solũ p̃ma ps distribuit:sequũt aliq̃ incõueniẽtia,

p^m icō ueniēs. ¶ Primū incōueniens ē q̃ aliqua ē vniuersalis affirmatiua in recto absq̃ determinatiōe modali: cui non correspōdet aliq̃ exclusiua de terminis transpositis: qm̃ h̄ est vera: oīs hō vel asinus ē asinus: ⁊ h̄ est falsa. tm̃ asinus est hō vel asinus. ¶ 2^m incō. 2^m incōueniens est. q̃ aliq̃ duo ꝑdictoria sūt in quoꝝ nullo distribuitur subiectū (pz de istis) oīs hō vl̄ asinus est asinus: non oīs hō vel asinus est asinus. qm̃ ī nulla istarum distribuitur li homo vl̄ asinus: sed in p^a solū ly hō: ⁊ in secunda solū ly asinus. ¶ 3^m incō. 3^m inconueniens ē. q̃ aliqua sunt duo cōtraria in quibuz vno distribuitur subiectū ⁊ non in alio (pz de istis) quilz hō vel asinus est asinus: nullus hō vel asinus est asinus. ¶ 4^m incō. 4^m inconueniens est. q̃ aliqua formaliter ꝑdicunt: quorum sba non implicite: aut explicite ꝓuertuntur (pz de istis) quilz hō vel asinus est asinus: aliqs hō ⁊ nullus asinus est asinus: ⁊ ita de contrarys sequitur: qm̃ aliquorū contrariorū subiecta: nec īplicite nec explicite cōuertuntur: vt quilibet homo vel asinus est asinus: quilibet hō ⁊ nullus asinus est asinus (bene patet) q̃ isti termini nō cōuertuntur: homo vel asinus: ⁊ homo ⁊ asinus. ¶ 4^a ꝑ. Quarta ꝑ. aliqua propō est negatiua cui^9 predicatū supponit cōmuniter: ⁊ non cōfu^e distributiue: nec determinate (patet de ista) hō vel asinus non est hō: cuius totum predicatum est hō asinus sub disiūctione: ac supponit communiter: qz non restringitur per signū distributiuuz: ⁊ illō predicatū non stat cōfuse: nec determinate (pz) qz vna ps stat disiunctiue ⁊ alia determinate. ¶ Ex ista ꝑne ꝑ sequitur. Qz aliq̃ ē vl̄is negatiua cui^9 predicatū supponit cōiter ⁊ non distributiue: nec determinate: nec confuse tm̃: pz de ista: oīs homo vl̄ asinus nō est homo: qm̃ predicati vna ps supponit cōfusiue distributiue: alia cōfuse tm̃. ¶ Secundo sequitur. Qz aliq̃ est propositio negatiua de tertio adiacente: que nō est ꝓprie de cōsueto mō loquendi: nec de inconsueto mō: pz de illis negatiuis prius recitatis ītelligendo p negationē de consueto mō loquendi: qm̃ negotio mediat inter sbm ⁊ predicatū: vt hō non est asinus: ⁊ per negetiuam de inconsueto mō loquēdi qm̃ negatio sequat predicatū vt hō al' nō est. ¶ 3° sequit. Qz aliqō est signū seu verbum positum inter partes predicati qō non est pars predicati: pz in negatiuis determinatis: qm̃ negatio aut principale verbū ꝓtinue mediat inter partes ꝑdicati. ⁊ q̃ nō sint partes ꝑdicati: pz: qz aliter verbū nō faceret propositionē: neq̃ negatio faceret aliq̃ cathe^cam negatiuam. ¶ Quarto sequit. Qz aliqua est ꝓpositio de 3° adiacente cuius partes ꝑdicati nō possunt bene inuicē ꝓiūgi: pz de ista: oīs hō vel asinus non est hō. si. n. inuicē partes predicati cōiungātur sicut oīs hō non est asinus: vel hō vel oīs homo non est homo: vel asinus: quelibet illaꝝ est falsa: ⁊ ꝑma fuit vera. si aūt dicitur sic. oīs homo vel asinus hō nō est: per idez h̄ oīs hō vel risibile nō est hō: equalet illi: oīs hō vel risibile hō nō est: qō est falsum: qz ista ultima est vera: ⁊ alia falsa.

Ad p^m argu^m **Ad primum** dicitur q̃ iste syllogismus non valet propter causaz dictā: ꝓnter concedo ꝓnem adductā in talibus terminis disiunctiuis. in singularibus aūt non est illa possibilis. Deide ad argumentū cum ꝓbatur sbm sophismatis esse totū disiunctim: dicit: q̃ huius indefinite sbm potest esse īdifferenter totū disiunctū: aut prima pars. si sbm est totū disiunctū: tunc nō est subalternans sophismatis: sz illius: omne qō est hō vel asinus est asinus. si āt solū prima pars: ꝓcedo: q̃ subalternatur sophismati: ⁊ sic nō fuit ꝓuersa sil'r sz ío^m primo mō. ¶ Ex isto sequitur. Qz h̄: nihil est homo vel asinus qn illud sit asin^9 nō est exponens sophismatis: sz istius. oē qō est hō vl' asinus ē asinus. qm̃ signū vniuersale virtute relati distribuit totuz disiunctū: ⁊ ipsum limitat in subiecto. ¶ Ad 2^m argu^m Ad 2^m dicitur q̃ ex negatis habentibus ꝑdicatū cōmuniter supponēs ⁊ nō distributiue nō ꝓtingit sillogizare in secunda: nec in tertia figura: pz: qz non sequtur omnis deus est sba: nulla prima cā est oīs substātia: g̃ nulla prima causa est deus. ēt in tertia figura non sequitur. cuiuslz hoīs asinus currit: cuiuslibet hominis asinus nō currit: g̃ habentis asinū currentē non est asin^9. Et si dr̄ q̃ ex p̄missis illis bñ seqr̄: q̃ aliqd cui^9 asinus nō currit ē aliqd cui^9 asin^9 currit: vez ē: sz ñ sillogistice. qz nūq̃ ꝓclusio esse dz affirmatiua altera p̄missaꝝ existente negatiua in sillogismo bene regulato. Et ita dicit in proposito. q̃ ex illis p̄mislis omnis hō vel asinus est asinus: oīs hō vel asinus non est asinus: sequitur so^9: q̃ aliquid qō vl' asinus est asinus est aliqd: q̃ vel asinus non est asinus: sed h̄ non sillogistice. ex quo ꝓclusio est affirmatiua. ¶ Ad 3^m dico q̃ ex sophismate non sequtur aliqua istaꝝ exclusiuarū qz sophisma est verū: ⁊ q̃libet illaꝝ exemplaꝝ ē falsa. Vbi notandū est. q̃ tales vl'es q̃rum partes ꝑdicati nō bene inuicem coniunguntur sunt resolubiles in cathegoricas alias de predicatis disiunctis cū relatiuo. verbi gratia: si qs vellet cōponere oēs partes ꝑdicati simul faceret nugationem: dicēdo: oīs homo est asinus vel asinus: immo ꝓpositionem falsaz: ⁊ ideo ista ꝓpositio est resolubilis in hāc: oīs hō aliqd qō vel asinus est asinus: ⁊ tūc dabit illi exclusiua: tm̃ aliquid qō vel asinus ē asinus est hō: que ē ita vera sicut sophisma: vt bene pz: per suas exponentes. Si aūt querit vl's istius exclusiue. tantū asinus est hō vel asin^9: dē ista: omne qō ē homo vel asin^9 ē asinus: que ē falsa sicut exclusiua. debent. n. termini cōsimiliter supponere in vl': ⁊ sua exclusiua istius vero. tm̃ asinus vl' asinus ē homo: ē h̄ vl's. oīs homo est asinus vel asinus: que est ita falsa. sicut exclusiua: vel ita nugatoria. ¶ Ad 4^m dicitur q̃ male assignat ꝓtradictoriū: ⁊ contrariū sophismatis. Vbi primo est notandum q̃ in cathegoricis nō assignat ꝑdictorium per negationē postpositā nisi mutent signa: qz ista non ꝓtradicunt: q̃libet hō currit: ⁊ q̃libet hō non currit: sz ista: q̃libet homo currit: aliqs homo non currit. Si autē non mutatur signū: dz assignari ꝓtradictoriū per negationē prepositā: vt q̃libz homo currit nō q̃libet hō currit: ex quo sequtur q̃ sopisma ti non ꝑdicit aliq̃ istaꝝ: hō vel asinus nō est asinus: hō vel oīs asinus nō est asinus: hō vel nullus asinus est asinus: qz negatione postposita ꝓtinue inseritur eadē nō disiūctiōis. Sed ꝑdictoriū sophismatis ē illō: hō non vel asinus est asinus: aut istud non omnis hō vel asinus ē asinus. ⁊ ꝓsequēter cōtrariū est vnū illoꝝ. nullū ens hō vl' asinus est asin^9: oīs hō nō vel asin^9 ē asin^9: qz ex q̃ nota disiūctiōis nō negat in sophismate ⁊ in suo ꝑdicto dz negari. ¶ 2° est notandum q̃ ꝓpositioni copulatiue non solū datur ꝑdictoriuz per negationez ꝓpositā toti: sz ēt per disiunctā factā de partibus oppositis: ⁊ eē: qm̃ non solū ista contradicunt. s. tu es homo ⁊ tu es albus: non tu es homo ⁊ tu es albus. Sed prime ēt ꝑdicit h̄. tu non es hō: vel tu non es albus: ēt non solū ista ꝑdicūt: tu curris: vel tu sedes: ⁊ non tu curris vel tu sedes: sed ēt ista tu curris vel tu sedes: tu nō curris: ⁊ tu nō sedes. ¶ Ex quib^9 sequit. Qz cathegoricis de disiūcto extremo datur contradictoriū non solū p negationem prepositaz: sz etiam per cathegorica de extremo copulato sub oppositā qualitate. verbi gratia: cōtradictoriū huius: oīs homo vel asinus est asinus: est hoc: homo ⁊ nullus asinus ē asin^9: ⁊ contradictoriū huius: illō hō vel asinus nō est asinus: est illō: oīs homo ⁊ omnis asinus ē asinus: ita q̃ semper varietur suppositō: illius vero: homo vel omnis asinus nō est homo: aut homo vel nullus asinus est hō: contradictoriū est omnis homo ⁊ asinus est homo. consimiliter dicatur de cōtrarys: quia contrarium sophismatis est istud. omnis homo ⁊ nullus asinus est asinus. Illius vero omnis homo vl' asinus non est asinus: est hoc contrariū: omnis homo ⁊ omnis asinus est asinus: patet ergo: q̃ ille propositiones signate conuertuntur. vz. homo ⁊ nullus asinus ē asinus. homo

non vel asinus est asinus: ⁊ declarat ꝓa per primã. Ille etiã equivalet isti: omis hõ non vel asin⁹ est asin⁹: omis hõ ⁊ nullus asinus ẽ asinus: ⁊ inotescit p⁹ per secũdã. Dẽ illõ qõ dictũ ẽ de cathegorica extremi distributi: qõ hz oppositũ p cathegoricas extremi copulati: est etiã itelligẽdũ ecõtra: ita q̃ ꝯriuz illi⁹: qlibet hõ ⁊ asin⁹: est istud: nullus hõ vel nullus asinus currit: aut illõ. qlibet hõ vel omis asin⁹ ñ currit. ꝯdictorium non ẽ illud: aliquis hõ vel nullus asin⁹ currit. vel aliqs hõ vel omis asin⁹ nõ currit. vbi vo si qs seruare eandẽ notã in vtroq; oppositoꝝ dicat. aliqs hõ nõ ⁊ asinus currit: sed ista equalet illi: aliqs hõ vel nullus asinus currit. ergo ⁊c.

¶ Prima pars principalis.

1 arg^m

Decimum sophisma p̃ncipale. Omis ꝑpõ vel ei⁹ ꝯtradictoria est vera: posito q̃ omis ꝑpõ hẽat ꝯdictoriuz: põt ꝑbari sophisma rõnib⁹ alteri⁹ sophismatis: ⁊ p̃mo sic: omis ꝑpõ vel eius ꝯdictoria est vera: tu es asinus est ꝑpõ vel ei⁹ ꝯdictoria. q̃ tu es asin⁹ est vã. 2°. omis ꝑpõ vel eius ꝯdictoria est vã: omis ꝑpõ vel ei⁹ ꝯdictoria ẽ falsa. q̃ falsuz ẽ verum. 3°. omis ꝑpõ vel eius ꝯdictoria est vera. q̃ tm̃ verũ est eius ꝑpõ vel ei⁹ ꝯdictoria. 4°. ꝯriũ ⁊ ꝯdictoriũ sophismatis est verũ. s. ꝑpõ vel eius ꝯdictoria non ẽ vera: omis ꝑpositio vel eius ꝯdictoria nõ est vera. q̃ sophisma falsuz. Sz in speciali arguit sic: duo ꝯdictoria sunt simul falsa. q̃ ⁊c. añs ẽt arguit qꝛ ista sũt simꝶ falsa: nullus hõ est: chymera est: ⁊ aliquis hõ est: chymera ẽ: ⁊ hec sunt duo ꝯdictoria. q̃ ⁊c. minoꝛ (pz) ⁊ maioꝛ declaratur: qꝛ illa aliqs hõ ẽ: chymera ẽ: ẽ vnũ ſm signficãs assertie aliquẽ homiez eẽ aliquã talẽ ꝑpõnez chymera est: ⁊ alia. s. nullus homo ẽ: chymera ẽ. duo falsa quoꝝ vnũ est. hõ ẽ: ⁊ aliud chymera ẽ: ex quo ista ꝯdictoria sunt tres ꝑpõnes simꝶ false q̃ sequit: ista ꝯdictoria sũt simul falsa. ¶ Scõo illa sunt 2° simul falsa. quilibz homo neccessario ẽ aial: aliqs homo neccessario non ẽ aial: ⁊ hec sunt duo ꝯdictoria. q̃ ⁊c. p̃ma ps añtis pz: qm̃ quocũq; dato falsuz est: q̃ iste hõ neccessario ẽ aial: qꝛ põt nõ eẽ aial: ⁊ falsuz est illũ neccessario nõ esse aial: qꝛ sequit illũ nõ eẽ aial tanq̃ ab exposita ad vnã suarũ exponẽtiũ. ꝓa ps aũt declarat: qm̃ vlis affirmatiua: ⁊ particularis negatiua: de cõsilibus subiectis: ⁊ p̃dicatis: supponẽtib⁹ p̃cise pro eodez vl ꝑ eisdez: ⁊ diffoꝛmiter quo ad suppõnez disiũctiue. ⁊ non distributiue sũt ꝯdictorie: sed iste sũt hõ. q̃ ⁊c. ¶ 3° hec sunt duo falsa tu sciẽs aliq̃ ꝑpõnez nõ es hõ: ⁊ tu non sciẽs aliquã ꝑpositionẽ non es bono: ⁊ hec inuicẽ ꝯdicũt: q̃ ⁊c. (pz ꝯña) cũ 2ª parte añtis: qꝛ non veri⁹ dat ꝯdictoriũ q̃ dum ꝑponit negatio toti (⁊ ꝑbat) p̃ma ps: nã q̃ hec sit falsa tu sciens aliquã ꝑpõnez non es hõ: pz ꝑ resolutionẽ: sz q̃ alia sit falsa. s. non tu sciens aliquã ꝑpositionẽ non es homo: arguit: qm̃ illa est vna affirmatiua ratione duarũ negationẽ cadẽtiũ supra verbũ p̃ncipale. q̃ significat q̃ tu sciẽs oẽz ꝑpositionẽ es homo: ⁊ hoc ẽ falsuz (pz ꝯña) qꝛ ly ꝑpositionẽ stabat p̃mo determinate. q̃ ꝑ aduentũ negationis dz stare distributiue (⁊ ꝯña pz) qm̃ sequit asiꝶ: non tu aliqs hõ nõ es. q̃ tu qlibet hõ es: non tu aliquẽ homiez non vides. q̃ tu hominẽ vides: tanq̃ ab vno ꝯuertibili ad reliquũ. ¶ 4°. possibile est q̃ duo ꝯdictoria sunt simul falsa. q̃ ⁊c. añs ꝑbat: possibile ẽ q̃ ꝯdictoriũ hui⁹ sit falsuz: ⁊ q̃ ꝗ sit falsũ: demõstrãdo illã mẽtalez tu es. q̃ ⁊c. ꝑbat añs: nã hec copulatiua est vera: pole est q̃ ꝯdictoriũ hui⁹ sit falsuz: ⁊ hoc ẽ falsuz. q̃ ita est sicut ista ꝑpõ significat adeq̃te: sz hec ꝑpõ sic adequate significat: q̃ ẽ pole q̃ ꝯdictoriũ hui⁹ sit falsuz: ⁊ q̃ ꝗ sit flz. igit pole est q̃ ꝯdictoriũ hui⁹ sit falsuz: ⁊ q̃ ꝗ sit flz. ꝓa pars añtis declarat: qꝛ ista copula nõ significat nisi ex cõpositione suarũ partiũ: sz p̃ma significat q̃ pole ẽ q̃ ꝯdictoriũ huius sit falsuz. ⁊ ꝓa significat q̃ hoc est falsuz. q̃ tota copulatia significat q̃ pole est q̃ ꝯdictoriuz h⁹ sit falsuz: ⁊ q̃ hoc est falsuz (pz ꝯña) qꝛ sequit gnãlr p̃ma ps illi⁹ copulatiue: tu es hõ: ⁊ tu sedes: significat adeq̃te q̃ tu es hõ. ⁊ ꝓa q̃ tu sedes: ⁊ tota copulatiua significat ex ꝯpositiõe suarum ptiuz. ergo tota copulatiua significat adeq̃te: q̃ tu es homo: ⁊ q̃ tu sedes.

In oppositum arguit sic. ꝑpõ vel eius ꝯdictoria est vã: ⁊ nulla est ꝑpõ gn illa vel eius ꝑpõ ꝯdictoria sit vera. q̃ omis ꝑpõ vel ei⁹ ꝯdictoria est vã (pz ꝯña) ab exponẽtib⁹ ad expo⁹: ⁊ añs ẽ vz. q̃ ⁊ ꝯñs.

Circa materiã p̃mi argumẽti sit hec p̃ma q̃. Duo ꝯtradictoria iter se ꝯdicentia sunt simul vã ⁊ neccia: pz de istis: deus est: de⁹ est ⁊ nullus deus est deus ẽ. p̃ma. n. est duo neccia: ⁊ ꝓa est vnũ neccũiuz. q̃ illa duo ꝯdictoria sũt tria neccia: ⁊ ꝑ ꝯñs sunt simul vera ⁊ neccia. ¶ Ex ista q̃ne p̃^m. coꝛ^m sequit. q̃ duo ꝯdictoria iter se ꝯdicẽtia sũt simul falsa ⁊ impossibilia (pz de istis) deus ẽ: chymera est: nullus deus est: chymera est: p̃mũ est vnũ ipossibile. scõm est duo impolia. ¶ 2ª ꝯ. Duo ꝯdictoria iter se ꝯdicẽtia sunt scita ate: quoꝝ alterũ est nescitũ ate (pz de istis) deus est: hõ est: nullus deus est: homo ẽ. Nã p̃mũ est duo scita ate: ⁊ scõm ẽ nullũ ate scitũ. q̃ aũt alterũ istoꝝ sit nescitũ ate (pz) qꝛ hec: deus est: hõ est: est nescita ate: cũ sit vnũ ipole. ¶ Ex ista ꝯclone seq p̃^m. coꝛ^m tur. Qꝛ duo ꝯtradictoria iter se ꝯtradicẽtia sunt tibi dubia: quoꝝ alterũ ẽ scitũ ate. pz de istis: papa est: papa ẽ: ⁊ nullus papa est: papa est. hec. n. sũt q̃tuoꝛ tibi dubia: ⁊ istoꝝ ꝯdictorioꝝ vnũ ẽ scituz ate. manifestũ est: qꝛ hoc scit ate: nullus papa ẽ: papa ẽ: qꝛ bñscis q̃ nullus papa ẽ: aliqua talis ꝑpõ papa est. ¶ Cõsilr est ꝯcedẽdũ. q̃ duo ꝯdictoria iter se ꝯdicentia sunt ꝯtingẽtia: quoꝝ vnũ ẽ neciuz: ⁊ alterũ ipole. pz de istis. aliqõ currẽs ẽ: sedẽs ẽ: nullũ currẽs ẽ: sedẽs ẽ. nã p̃muz ẽ ipole: scõm ẽ neccũiuz: ⁊ illa duo sunt q̃tuoꝛ ꝯtingentia. ¶ 3ª ꝯ. Duo quoꝝ qõlibet est verũ sũt ꝯdictctoria iter se ꝯdicẽtia (pz de istis) nullus de⁹ est: de⁹ est: nullus hõ est: aliqs homo ẽ. nã p̃mũ est verũ. ⁊ ẽt duo ꝯdictoria iter se ꝯdicẽtia: ⁊ scõm silr est verũ: ⁊ ẽt duo ꝯdictoria iter se ꝯdicẽtia. Consilr dicat q̃ duo quoꝝ qõlibet est falsuz sunt ꝯtradictoria iter se ꝯdicẽtia. pz de istis: deus ẽ: nullus de⁹ ẽ. chymera est: nulla chymera est. ¶ Ex ista ꝯclone seq̃. Qꝛ duo p̃^m. coꝛ^m ꝯdictoria sũt iter se ꝯdicẽtia: q̃ꝝ qõlibet ẽ ipole: et eoꝝ aliquod ẽ neccũiũ. pz de istis: deus est: nllus deus ẽ. chymera ẽ: nulla chymera ẽ. ⁊ ꝗ suppositio: q̃ relatiuũ p̃^m referat ly 2° ⁊ scõm ly ꝯdictoriũ. ¶ 4ª ꝯclo. Nulla duo ꝯtradictoria inter se ꝯdicẽtia sunt duo vã vel duo falsa. pz inductiue: qꝛ q buscũq; datis: si vnũ est verũ reliquũ ẽ falsuz: ⁊ ecõtra. Jõ bñ ꝯcedit: q̃ duo ꝯdictoria iter se ꝯdicẽtia sũt silr vã: aut silr falsa: qꝛ sũt tria vera: aut tria falsa. nõ tm̃ sunt aliq̃: quoꝝ qõlibet sit verũ: aut q̃rũ qõlibet sit flz. imo nullius ꝯdictiõis vtraq; pars ẽ vã: q̃litercũq; teneat ly vã. ¶ Ex p̃dictis seq p̃^m. coꝛ^m tur p̃: q̃ oẽs ꝑpõnes sũt vere: ⁊ tm̃ aliqua ꝑpõ ẽ falsa (pz) dato q̃ ille sint oẽs ꝑpõnes de⁹ ẽ: hõ. est. ex qb⁹ fiat vna ꝑpositio. ¶ Scõo seq̃t. Qꝛ oẽs ꝑpõnes sint false: ⁊ tm̃ aliqua ꝑpõ est vã (pz) dato q̃ ille sint oẽs ꝑpõnes: nullus de⁹ est: chymera est. ex qb⁹ fiat vna ꝑpõ vlis negatiua. ¶ 3° seq̃t. q̃ oẽs ꝑpõnes sũt vere: ⁊ oẽs ꝑpõnes sunt false. ꝑbat ⁊ pono: q̃ iste q̃tuoꝛ sint oẽs ꝑpões: nllus ds ẽ: chymera ẽ: nullus hõ ẽ: añ ꝓps ẽ: ⁊ q̃ ex duab⁹ p̃mis fiat. a. ꝑpõ: ⁊ ex alys duabus fiat. b. ꝑpõ: isto posito arguo sic. a. ⁊ b. sunt ꝑpõnes vẽ: cũ tã. a. q̃ꝝ. b. sit ꝑpõ vera: ⁊ a. ⁊ b. sũt oẽs ꝑpõnes: qꝛ sũt ille q̃tuoꝛ. q̃ oẽs ꝑpõnes sunt vere: ⁊ oẽs ꝑpõnes sunt false: qꝛ illa q̃tuoꝛ sunt: ⁊ ista sunt oẽs ꝑpõnes. q̃ ⁊c. ¶ 4° sequit. q̃ oẽs ꝑpõnes sunt q̃tuoꝛ: ⁊ tm̃ sunt sex ꝑpõnes (pz) ex q̃ nec. a. nec. b. est aliqua istarũ q̃tuoꝛ: nec icõueniũt iste ꝯclones tenẽdo ly oẽs collectiue: imo ꝯcedit q̃ oẽs ꝑpõnes sũt cõtingẽtes: ⁊ tm̃ aliq̃ est neccessaria: ⁊ aliqua ipolis (pz) dato q̃ iste q̃tuoꝛ ꝑpõnes sunt oẽs ꝑpõnes: currẽs est: sedens ẽ: nullũ currẽs est: nullũ sedens est: ⁊ q̃ ex p̃mis duabus fiat

2ª arg^m.

3^m arg^m.

4^m arg.

2ª ꝯ.

3ª ꝯ.

4ª ꝯ.

vna ꝓpositio: ⁊ ex alijs sequẽtib⁹ alia. Rñsiones posite in
sũma soluunt̃ per ea que dicta sunt in alio sophismate. pri-
ma peccat: qꝛ plus ꝑdicat̃ in minori q̃ꝫ fuerit subm maior].
naꝫ debet sic argui: oĩs ꝓpõ vel eius ꝑdictoria est vera: tu
es asinus est ꝓpõ. g̃ tu es asinus vel eius ꝑdictoria est ve-
ra. Ho peccat: qꝛ non concludit̃ maior extremitas de mino
ri: nec ꝓportionale de proportianali: sed soluꝫ seqtur: ꝙ ali
quid qõ vel eius ꝑdictoriuꝫ est falsum: ẽ aliqd qõ vel eius
ꝑdictoriũ est verũ. 3ª rõ etiaꝫ peccat qꝛ ista non est exclu-
siua sophysmatis assignata. sed illa: tm̃ aliquid qõ vel eius
ꝑdictoriũ est verũ est ꝓpõ: istius vero exclusiue tm̃ verũ ẽ
ꝓpositio. vel eius ꝑdictoriũ est hec vl'is: oẽ qõ est ꝓpositio
vl' eius ꝑdictoriũ est verũ. 4ª male assumit ꝑriũ ⁊ ꝑdicto
rium sophismatis: qm̃ ꝑdictoriũ ẽ vna illaruꝫ: nõ oĩs ꝓpõ
vel eius ꝑdictoria est vera: aliq̃ ꝓpõ nõ vel eius ꝑdictoria
est vera: aliqua ꝓpõ ⁊ eius nulla ꝑdictoria est vera: quoꝝ
qõlibet est falsuꝫ. nec ly ei⁹ dꝫ stare diuisiue hic: ex quo sic
supponit in suo ꝑdicioꝛio: rõne añtis. ꝑriũ vero sophismatl
est vnũ illoꝝ: nulla ꝓpõ vel eius ꝑdictoria est vera: q̃libet
ꝓpõ nõ vel eius ꝑdictoria est vera: quelibet ꝓpõ et nulla
eius cõtradictoria est vera. modo qõlibet eoꝝ est falsuꝫ: qꝛ
asserit nullã ꝓpõnez eẽ verã: nec alicui⁹ ꝓpõnis ꝑdictoriũ
obiectõ esse verũ. ¶ Et si q̃rit̃ de ꝑdictorio huius: aliq̃ ꝓpõ vel ei⁹
ꝑdictoria nõ ẽ va. ⁊ de ꝑdictorio hui⁹: oĩs ꝓpõ vel eius ꝑdi
Rñsio ctoria nõ est vera. ¶ Dico ꝙ ꝑdictoriũ ꝑme est illõ: oẽ qõ
est oĩs prꝓposit: o vel eius ꝑdictoriũ ẽ verũ: ⁊ z⁹ etiã assigna
Nõbile tur illud pro suo ꝑrio. ¶ Intelligẽduꝫ ꝙ ille nõ equiualẽt:
oĩs ꝓpõ vel eius ꝑdictoria est vera: oĩs propositio est vera
vel: eius ꝑdictoriuꝫ est verũ: qꝛ ꝑma est cathegorica de sen
su ꝓposito: ⁊ exponibil'r ꝓbabil': ⁊ ꝟa yppotetica de sensu di
uiso ꝓbabilis yppotetice: cuius vtraq̃ pars est falsa: nã ꝟa
significat ꝙ cuiuslibet ꝓpõnis ꝑdictoriũ est verũ: aut ꝙ cu
iusllibet propositionis vere ꝑdictoriũ ẽ verũ: quoruꝫ qõli-
bet est falsuꝫ: ⁊ ꝙ aliq̃ ꝑdictoria iter se ꝑdicẽtia sũt duo fl'a.

Ad ꝑm argum **Ad primus** principale est responsuꝫ: ⁊ concedo ꝙ
duo ꝑdictoria sunt simul fals'a. ⁊ tm̃ nl'
la duo ꝑdictoria inter se ꝑdicẽtia sunt duo falsa: ita ꝙ illa
duo sunt duo. quoꝝ qõlibet est falsuꝫ: etiã cõcessum est: ꝙ
duo ꝑdictoria inter se cõtradicẽtia sunt simul vera: ⁊ ꝙ ali
qua ꝑdictoria inter se ꝑdicẽtia sunt duo vera: nulla tamen
Ad zm ꝑdictoria inter se ꝑdicẽtia sunt duo vera. ¶ Ad secũdũ di-
co: ꝙ illa nõ sunt cõtradictoria: cũ qõlibet eoꝝũ sit falsuꝫ: sꝫ
ꝓtradictoriũ ꝑme est vnuꝫ illoꝝ: nõ qlibet hõ neccessario ẽ
aĩal: aut aliqs homo nõ neccessario est aĩal: quoꝝũ qõllbet
vnũ est verũ: ꝑdictoriũ vero ꝟe est illud: nullus homo nec-
cessario nõ est aĩal: qlibet homo nõ neccẽcio nõ est aĩal: quo
rum qõlibet est verũ: cuius veritas nõ inuestigatur per se:
sed per suũ ꝑdictoriũ. Nec habeo pro icõueniẽti: ꝙ aliqua
affirmatiua ꝓbetur per negatiuã: hec enim est affirmatia
non tm̃ hõ nõ currit (⁊ probat̃ per istã) tm̃ hõ nõ currit: q̃
est negatiua. ⁊ hoc est vl'r verũ in negatiuis ꝑgnantibus. Et
si arguat̃ sic. nullus hõ neccẽio nõ est aĩal. g̃ qlibet hõ nec-
cessario est aĩal. negat̃ ꝓña: nec arguit̃ cũ negatione debite
postposita: qꝛ negatio dꝫ ꝑcedere modũ: vt nullus hõ non
neccessario est aĩal. g̃ qlibet hõ neccessario est aĩal: sed añs
est ita falsuꝫ sicut ꝓñs. ꝓñter dicat̃ ꝙ subcõtrariũ illus: ali
quis hõ neccessario nõ est aĩal: est hoc. aliqs hõ nõ neccessa-
rio nõ est aĩal: ⁊ subalternũ: qlibet homo neccessario nõ est
aĩal. Si eni assignatur hec pro suo subalterno. s. nullus hõ
neccessario est aĩal: ⁊ hec ꝓriat̃ illi: qlibet hõ neccẽio ẽ aĩal.
ergo hec ꝑdicũt: qlibet hõ neccẽio est aĩal: ⁊ aliqs hõ neccẽio
nõ est aĩal: qõ est reprobatũ. Sec nec hec valet: si aliqs di-
ceret ꝙ ista ꝓtradicũt. aliqs homo neccẽio nõ est aĩal: ⁊ qli-
bet hõ ꝓtingẽter est aĩal: quarũ ꝟa vera: qm̃ per idez illa ꝑ-
dicunt: aliqua substantia neccessario nõ est ens: ⁊ quelibꝫ
Ad 3m suba ꝓtingẽter est ens: quoꝝ qõlibet est falsũ. ¶ Ad tertiũ
nõ tu sciens aliquã ꝓpõnez nunc es hõ: qꝛ equiualet illi: tu
sciens aliquã ꝓpõnẽ es homo: ⁊ nõ illi: tu sciẽs oẽm ꝓposi
tionẽ es homo: ⁊ cũ dicit̃ ly ꝓpõnez stat ꝑmo determinate.
ergo aduenięte negatione stabit ꝓfuse distributiue (conce
do) non tamẽ equiualet isti: tu sciens oẽm ꝓpõnez es hõ:
qꝛ prius stabit determinate solum pro omni propositione
quã scis rõne limitationis recti: tm̃ in illa iam distribuitur
per negationẽ: ideo solum sequit̃: ꝙ tu sciens oẽm ꝓpõnez
quã tu scis es homo: que ꝓcedit̃ sicut illa: cui equiualet: tu
sciens aliquã ꝓpõnẽ es homo. Et si dicit̃ ꝙ per idẽ illa dꝫ
esse vera: tu sciens omnẽ ꝓpõnez es homo: qꝛ ly ꝓpõnẽ nõ
distribuitur nisi pro ꝓpõne quã scis: hec negat̃: qꝛ iaꝫ apro
prio signo distribuit̃: vbi ꝑmo soluꝫ ꝑ accidẽs distribuitur
rõne sui recti distributi per se anegatione. vm̃ signatis illis
duabus ꝓpõnibus: oĩs homo sciens ꝓpõnez est aĩal: oĩs hõ
sciens aliquã ꝓpõnẽ est aĩal: vtrobiq̃ ly propositionẽ stat
confuse distributiue: sꝫ dissil'r: qm̃ in ꝑma: qꝛ solũ ꝑ accidẽs
distribuit̃ supponit solũmõ pro omni ꝓpõne quã hõ scit: ⁊
in ꝟa: qꝛ per se distribuit̃ supponit pro oĩ ꝓpõne indifferẽ-
ter. Exẽpla autẽ adducta nõ sunt similia: qꝛ ly aliquis hõ:
⁊ ly hoĩem tenẽt se aparte ꝑdicati: nec limitant̃ aliquo mõ
per subiectũ: sed ly ꝓpõnẽ: est hic pars subiecti: ⁊ regit̃ are
cto ꝑcedẽte. ¶ Ad quartũ nego qõlibet illoꝝ: possibile est Ad 4m
ꝙ duo ꝑdictoria iter se ꝑdicẽtia sunt duo falsa: ⁊ pol'e ẽ ꝙ
ꝑdictoriũ huius sit falsuꝫ: ⁊ ꝙ hoc sit falsuꝫ: ⁊ ꝓñter ꝓcedo
illã copulatiuã: pol'e est ꝙ ꝑdictoriũ huius sit falsuꝫ: ⁊ hoc
est falsuꝫ: nõ tm̃ significat adequate ꝙ pol'e est ꝙ ꝑdictori-
um huius sit falsuꝫ ⁊ ꝙ sit falsuꝫ (⁊ tũc ad rõnẽ) negat̃ cõ
sequẽtia: sed solũ sequit̃ illaꝫ significare adeq̃te ꝙ ꝟ est fal
sum. ⁊ ꝙ pol'e est ꝙ ꝑdictoriũ hui⁹ sit falsuꝫ. ⁊ cũ dr̃: si pro
positio cathegorica: tu es hõ: significat adequate ꝙ tu es
homo: ⁊ ista. tu sedes: ꝙ tu sedes: tota illa copulatiua tu es
homo ⁊ tu sedes: significat adequate ꝙ tu es hõ: ⁊ ꝙ tu se
des. g̃ per idẽ in ꝓposito: negat̃ ꝓña: qꝛ hic nõ ponit̃ termi
nus aliqs potẽs cadere sup̃ totũ significatũ. ibi autẽ ponit̃
ly pol'e qõ determinat totũ sequẽs: cũ sit cõpositũ ꝓiũctũ:
vm̃ in hac copulatiua: pol'e est ꝙ ꝑdictoriũ huius sit falsuꝫ:
hoc est falsuꝫ: non cadit ly pol'e sup̃ secũdã partẽ: cũ sit ꝓpõ
cathegorica ⁊ nõ oꝛo ifinita: aut ꝓiũctiua. sꝫ cũ dr̃: pol'e ẽ ꝙ
ꝑdictoriũ hui⁹ sit falsuꝫ: ⁊ ꝙ hoc sit falsuꝫ ly possibile cadit
supra totũ sequẽs: ⁊ facit ꝓpositionẽ cathegoricam.

¶ Secũda pars principalis.

Omnis ꝓpõ vel eius ꝑdictoria est ꝟa. Cõtra. duo ꝑdi
ctoria sunt duo vera. g̃ per idẽ duo ꝑdictoria
sunt duo falsa: ⁊ ꝑ ꝓñs nõ oĩs ꝓpõ vel eius ꝑdictoria est ꝟa.
añs ꝓbat̃. hec inuicẽ ꝑdicũt: hui⁹ hoĩs est occulus dexter: ⁊
istius hoĩs non ẽ occulus dexter te demõstrato: ⁊ hec sunt
duo vera. g̃ ⁊c. maioꝛ pꝫ: ⁊ minoꝛ declarat̃. nã ꝙ illa sit ꝟa:
istius hoĩs ẽ occulus dexter (pꝫ) sꝫ ꝓbo secũdã. s. isti⁹ hoĩs
nõ est occulus dexter: qꝛ ꝟ nõ ẽ occulus dexter demõstrã-
do sinistruꝫ: ⁊ hoc ẽ istius hoĩs. g̃ istius hoĩs non ẽ occulus
dexter (pꝫ ꝓña per resolutionẽ) vm̃ bm̃ seqt̃ affirmatiue: ꝟ
est occulus dexter: ⁊ hoc est isti⁹ hoĩs occulus dexter. igi-
tur ⁊c. Itẽ ens isti⁹ hoĩs nõ ẽ occulus dexter. g̃ isti⁹ hoĩs nõ
ẽ occulus dexter (pꝫ ª) ab vno ꝓuertibili ad reliquũ: eo ꝙ
qcqd ẽ illi⁹ hoĩs ẽ ens isti⁹ hoĩs: ⁊ ecõtra. Deinde ille affir-
matiue ꝓuertũtur: ens istius hoĩs ẽ occulus dexter: ⁊ istius
hoĩs ẽ occulus dexter. g̃ ꝑ idez: ⁊ iste negatiue cõuertũtur.
¶ zº. hec ꝑdicũt ad inuicẽ: nullũ differẽs ab ente ẽ ens: et
aliqõ differẽs ab ente est ens: ⁊ hec duo sunt ꝟa. igit̃ ⁊c. ma-
ioꝛ pꝫ: ⁊ mioꝛ ꝓbat̃. nã ꝙ ꝑma sit ꝟa (pꝫ) qꝛ nihil est diffe-
rens ab ente. sed aliã ꝓbo: qꝛ differẽs ab hoc ente ẽ ens: et
differẽs ab hoc ente est ens: ⁊ sic de singulis. g̃ differens ab
ente ẽ ens (pꝫ ª) qꝛ ly ente stat distributiue: ⁊ añs est verũ.
vt pꝫ per resolutionẽ: g̃ ⁊ ꝓñs. Itẽ hec est falsa: differens ab
ente nõ ẽ ens. g̃ alia fuit ꝟa. s. differẽs ab ente ẽ ens (pꝫ ꝓª)

quia duo subcontraria non sunt duo falsa: antecedēs ꝓbatur (nam sequit) differens ab ente nō est ens: sz tu es ens. ergo differens ate non ē ens. patet ꝛnia: a superiori distributo ad suum inferius cum debito medio. cōsequēs ē falsum: ga
3m arm omne differēs ate est ens. g̃ antecedens est falsum: sed nō secunda pars. g̃ prima est falsa. ¶ Tertio. hec ꝯtradicunt inuicem: omni homine currēte: omne risibile currit: ⁊ non oī hoīe currente oē risibile currit: ⁊ hec sunt duo va. g̃ ⁊c. maior patet: ⁊ minor ꝓbatur: nā ꝙ affirmatiua sit vera arguitur sic: si oīs homo currit: omne risibile currit. g̃ omni hoīe currente omne risibile currit. pz ꝛnia: ab vna causa veritatis ad ꝓpōnem habētem causam illā: aīs est verum: g̃ ⁊ ꝛnis: sz aliam. s. negatiuam arguo sic: hoīe currente non oē risibile currit. g̃ nō omni hoīe currēte: oē risibile currit. pz ꝛnia per primā regulam equipollentiarū. s. negatio ꝓposita facit equipollere suo cōtradictorio: igitur ⁊c. dum hō currit: nō omē risibile currit. igitur hoīe currēte: nō omne risibile currit.
4m arg patet ꝛnia ab vna causa veritatis ad ꝓpōnem habentē illam causam: aīs est verū: ergo ⁊ cōsequēs. ¶ Quarto. possibile est ꝙ duo cōtradictoria sint duo vera. g̃ ⁊c (probatur aīs) possibile est ꝙ hec sint duo vera. a. ē triplum ad. b. ⁊ nullum
Ad 4 a. est triplū ad. b. g̃ ⁊c. probat̃ antecedēs: ponēdo ꝙ. a. sit pedale: ⁊. b. subduplum ad. a. ⁊ sit vnum. a. omne. a. ⁊ vnum. b. omne. b. tūc nullum. a. est triplum ad. b. qz omne. a. ē precise duplū ad. b. per casum: ⁊ ꝙ. a. ē triplū ad. b. probat̃: qz. a. excedit. b. ꝑ pedale: ⁊. b. ē solū semipedale. g̃. a. est triplū ad. b. pz ꝛnia cū minori: ⁊ maior declarat̃. a. excedit. b. ꝑ duo semipedalia: sz duo semipedalia sūt pedale. g̃. a. excedit. b. ꝑ pedale. Iterū patet ꝛnia cū scēda ꝑte aītis. ⁊ ꝑma videt̃ nō: qz. a. excedit. b. per semipedale dextrū: ⁊ excedit. b. ꝑ semipedale sinistrū: qz nō est rō quare ꝑ vnū plus excedit. b. q̃ꝫ per reliquū. ergo per vtrūq̃ excedit.

In oppositum arguit̃ sic. ista ꝓpō vel eius contradictoria est vera: ⁊ ista propositio vel eius ꝯdictoria est va: ⁊ sic de singulis. g̃ oīs ꝓpositio vel eius ꝯdictoria est va: ⁊ ista ꝓpō vl eius ꝯdictoria est vera. pz ꝛnia: a singularib⁹ ad vlez: aīs est verū. g̃ ⁊ ꝛnis.

Circa materiā ꝑmi argumēti pono q̃tuor ꝑnes regulares: pertinentes ad sillogismū demōstratiuum.
1a pa ꝑma ꝑ. Medio sillo^co exīte partiz obliqui casus cū altera extremitatū: nō ꝛtingit vl ꝛcludere maiorē extremitatem de minori: ꝓbat̃ tam affirmatiue q̃ꝫ negatiue: qz nō sequit̃ in hoc tu es adeq̃te demōstrādo locū adequatū tui: ⁊ hoc ē est in mūdo. g̃ in mūdo tu es adeq̃te. nec seqtur: te videt ꝑcise aliqs hō: ⁊ tu es in hoc istāti. g̃ in instāti ꝑsenti te precise videt aliquis hō: negatiue etiā nō seqtur: in hoc nō ē aliquis homo demōstrādo domū in qua nullus homo habitat. ⁊ hoc est in mūdo. g̃ in mūdo nō est aliqs hō. nec sequitur ex isto nō ē aliqs hō: demōstrādo ꝑsens instās: ⁊ hoc est
2a ꝑ in aliquo tpe. ergo in aliquo tpe nō est aliqs hō. ¶ Secunda ꝑ. medio sillogistico existēte vtrobiq̃ nomiatiui casus cū altera extremitatū in obliquo: nō licet cōcludere maiorem extremitatē de minori (ꝓbat̃) ꝑmo affirmatiue: quia nō seqtur: hoc est locus adequat⁹ demōstrādo locū adeq̃tmi: ⁊ hoc ē mūdi. g̃ mūdi est locus adeq̃tus: nec seqtur hoc est mēsura demōstrādo instās ꝑsens: ⁊ hoc est tpis eterni. ergo tpis eterni est mēsura. negatiue etiā peccāt huius paralogismi: qz ñ seqt̃: hoc nō est asinus demōstrādo equū. ⁊ B est hoīs: ergo hoīs nō ē asin⁹ (dato) ꝙ oīs hō habeat equū
3a ꝑ ⁊ asinū: aīs est verū: ⁊ ꝛnis falsum. nec sequit̃: hoc nō est hō demōstrādo asinū: ⁊ hoc ē in tpe. g̃ in tpe nō est hō. ¶ Tertia ꝑ. Medio sillogistico partiz noiatiui casus: est illātiuum maioris extremitatis de minori vel sibi ꝓportionali. pz: qz bene sequitur affirmatiue in hoc tu es adequate: ⁊ hoc ē in mundo. g̃ in aliquo existēte in mūdo tu es adequate.: Etiā sequit̃: te videt ꝑcise aliqs hō: ⁊ tu es in instanti pñti. g̃ aliquod existēs in instāti pñti videt ꝑcise aliqs hō. Etiā negatiue sequit̃: in hoc instāti nō ē aliqs hō: ⁊ hoc ē in mūdo. igitur in aliquo exīte in mūdo non est aliqs homo. istius nō est aliqs hō: ⁊ hoc est in tpe: ergo alicuius exītis in tpe non est aliquis homo. ¶ 4a ꝑ. Mediū sillogisticū exīs nomiatiui casus precise cū altera extremitatū obliqui casus est illatiuū maioris extremitatis de minori vel sibi ꝓportionali: ꝓbat̃ ꝑmo affirmatiue: qm̄ bn̄ sequit̃: hoc est locus adeq̃tus: ⁊ hoc ē mundi. g̃ aliqd mūdi ē locus adeq̃tus. Itē hoc est mēsura: ⁊ hoc est tēporis eterni. g̃ aliquid tpis eterni est mēsura: negatiue etiā sequit̃: hoc nō ē asinus: ⁊ hoc ē hoīs. ergo aliqd qd̄ ē hoīs non ē asin⁹. Itē hoc nō ē homo: ⁊ hoc est exīs in tēpore. ergo aliquod exīs in tpe non ē homo. 4a ꝑ

Ex predictis patet rñsio ad ꝑmū argumētū negando illā: istius hoīs nō est occulus dexter (⁊ ad ꝓbationē) negat̃ ꝛsequētia. sed ex illis premissis solum sequit̃ ꝙ aliqd illius hoīs nō est occulus dexter qd̄ ꝛceditur: ⁊ sicut nō valet illa ꝛnia negatiue: ita affirmatiue nō sequit̃: hoc ē occulus dexter: ⁊ hoc est istius: ergo istius ē occulus dexter: posito ꝙ tu sis cec⁹: ⁊ ꝙ habeas asinū habentē vtrūq̃ occulū: aīs ē verū. demōstrādo per ly hoc occulū dextrū asini: ⁊ ꝛnis falsum: nā sequit̃ illi⁹ est occulus dexter. g̃ ille hz occulū dexttū (sicut sequit̃) illi⁹ est asin⁹. ergo ille hz asinum. Sz ex illis ꝑmissis solum sequit̃: ꝙ aliqd istius est occulus dexter. Itē nego ꝙ illi termini cōuertuntur: ens istius: ⁊ istius ens: qz nō sequit̃: quicqd est isti⁹ ens: est ens istius: ⁊ ecōtra. g̃ inuicē cōuertunt̃: qm̄ ostēsum ē: ꝙ ens illius est occulus dexter: ⁊ tamē illius non est occulus dexter. vbi pz ꝙ iste affirmatiue nō ꝛuertunt̃: ens istius est occulus dexter: ⁊ istius est occulus dexter: ⁊ dato ꝙ inuicē ꝛuerterent̃ adhuc nō sequit̃ ꝙ due negatiue cōuertant̃: qz ille affirmatiue ꝛuertunt̃: asinus hoīs currit: ⁊ hoīs asinus currit: ⁊ tñ nō ꝛuertunt̃ iste negatiue. vt pz: asinus hoīs nō cutrit: ⁊ hoīs asinus nō currit. ¶ Et ad secūdum nego istam. differens ab ente ē ens: qm̄ illa ꝓpō est resolubilis. ⁊ quali tercūq̃ resoluat̃ vna resoluentiū ꝑplicat ꝯdictionē. ⁊ tunc ad ꝓbationē negat̃ ꝛnia. qm̄ arguit̃ aplurib⁹ supponētib⁹ determinatis ad vnā determinatā: sicut nō seqt̃: homo est differēs ab illo hoīe: ⁊ homo ē differēs ab illo hoīe: ⁊ sic de singulis. g̃ homo ē differēs ab hoīe (pz) ꝙ antecedēs ē verum: ⁊ ꝛsequēs falsum. sed ista ꝑmo dz resolni sic: B differt ab hoīe ⁊ hoc ē homo: g̃ homo differt ab homine: quarū resolutione facta: dz fieri descensus sub termino distributo in maiori: sed nulli dubiū ꝙ resoluētes ꝑplicant ꝯdictionem. Ubi aūt quis non vellet resoluere ꝑmū terminū: debet sic arguē: homo differt ab illo hoīe: ⁊ idē homo differt ab illo hoīe: ⁊ sic de singulis. sed iam aīs ē falsum: ita in proposito hoc differens ab ente ē ens. est ꝑmo resolubilis. deinde fit descēsus sub termino distributo minoris ꝑplicātis ꝛteadictionē. Si aūt volueris resoluere saltem arguas sic. differēs ab hoc ente est ens: ⁊ idem differens ab hoc ente ē ens: ⁊ sic de singulis. ergo differens ab ente ē ens. ꝛnia bona: ⁊ antecedēs ē falsum. Cōsilr dico ad aliud: negando illam ꝛniam. differēs ab ante nō ē ens: tu es ens. g̃ differēs ate non ē ens: qz antecedēs ē verum: ⁊ ꝛsequens falsum. nec dz fieri descēsus nisi ꝑmo resoluat̃ subiectū. qua resolutione facta 2a demōstratiua ꝑplicat ꝯdictionē: vnde in alys sillogismis ꝛnia non valet: quia non seqtur: vides oēm hominem non est aīal: tu es homo: g̃ videns te non ē aīal: posito enim ꝙ nihil videat omnē hominē: ⁊ ꝙ tu videas teipm̄ est antecedēs verū: ⁊ ꝛsequens falsum. ¶ Sed ꝛtra. seqtur formaliter. differēs ab ente ē ens: tu es ens. ergo differens ate ē ens. Etiā sequitur: videns omnē hominē ē aīal: tu es homo. ergo videns te ē aīal. oēs iste ꝛsequētie tenent affirmatiue. ergo alie per idē deberent tenere negatiue: ex quo obliquus casus positus in subiecto: ita distribuit̃ in negati

Ad ꝑm argum

Ad 2m obiectō

Rñsio nis:sicut in affirmatiuis. ¶ Dicẽdum ꝙ nõ est similitudo qꝛ affirmatiue sumpte probãtur vel reprobantur per seipsas:ꝛ non per sua ꝑdictoria.negatiue autez dicte nõ per seipsas:sed per sua ꝑdictoria probãt vel reprobãt. Posset tñ aliter respõderi negãdo ꝛsequentiã: qꝛ in affirmatiuis terminus distributus stat mobilr:ꝛ in negatiuis stat imobilr: quoꝝ imobilitatio nõ prouenit ab aliquo istorum signoꝝ per se:sed ab ambobus simul: ita ꝙ in illa:differẽs ab ente nõ ẽ ens imobilitat ly ente aparticipio ꝛ anegatiõe simul ꝛ nõ ab aliquo istoruz per se:qꝛ quocũqꝫ istoꝝ remoto altero remanente ꝛtingit descẽdere. Ita dicitur de ista:videns omnẽ hominẽ nõ est aial:qꝛ ly hominẽ distribuit solũ asigno affirmatiuo imobilr:aut ad ambobus simul:quia quocunqꝫ istorũ remoto altero remanẽte posset fieri descẽsus: ꝛ nõ solũ possunt imobilitare duo signa distributiua:quoꝝ vnũ est affirmatiuũ ꝛ alterũ negatiuuz:imo etiã duo signa affirmatiua ꝛsimilis denoiationis:qꝛ nõ seqtur:oẽ videns omnẽ hominẽ est soꝛ.tu es homo:ḡ omne videns te est soꝛ. posito ꝙ nihil videat omnẽ hoiez nisi soꝛ.ꝛ ꝙ tu videas te metipsuz.ẽ aãs veruz:ꝛ ꝛsequẽs falsuz: ꝛ hoc ideo qꝛ ly hominez imobilitat ab ambobꝰ simul p̃cedẽtibꝰ: tñ ly videẽs nõ imobilitat:qꝛ lz duo signa distributiua:quoꝝ vnũ ẽ affirmatiuũ ꝛ alterũ negatiuũ imobilitarẽt terminũ mediũ inter ista:nõ tamen signa affirmatiua:imo qõlibet eoꝝ p̃cedit terminũ imobilitatũ:sicut etiã in alys: vt tñ soꝛ.est videns omnẽ hominẽ:imo ly hominez imobilitatur asigno vlĩ:ꝛ dictione exclu^ma ꝛ nõ ly videẽs:qm̃ sequit formalr:tñ soꝛ.est videẽs omnẽ hoiem:tu es videẽs omnẽ hominẽ.ḡ tñ soꝛ.est tu. ¶ Ad 3^m nego illã ꝛñam:hoie currẽte nõ omne risibile currit.ḡ nõ omni hoie currẽte omne risibile currit. Ad scõdz dicitur ꝙ nõ inuiat(ex quo)illa nõ ꝑdicũt:omni hoie currẽte oẽ risibile currit: ꝛ omni hoie currẽte non oẽ risibile currit. ꝛ si dicat ꝙ vlis affirmatiua ꝛ particularis vel indefinita negatiua de ꝛsimilibus extremis ꝛc. dico ꝙ nulla illarũ est alicuius q̃titatis:sed q̃libet illarũ est ꝓbanda per causas veritatis que sunt ꝛditionalis ꝛ tpalis:ꝛc:

p^m.coꝛ^m ¶ Ex isto pz ꝑmo.ꝙ illa ꝛñia nõ valet:omni hoie currẽte oẽ risibile currit:soꝛ.est hõ.ḡ soꝛ.currente oẽ risibile currit; nec sequit:omni hoie currẽte oẽ risibile currit.soꝛ.ẽ risibilis.ḡ omni hoie currẽte soꝛ.currit.posito enim: ꝙ nihil currat.est aãs verũ ꝛ ꝛñs falsuz.ꝛtinue enĩ arguitur asuperiori distributo ad suuz inferius imobiliter:vnde participiuz virtute note ꝛditionis quã ꝛcludit immobilitat: tam ante quã post. ¶ 2° sequit.ꝙ illa ꝛsequẽtia nõ valet:hoie currẽte risibile currit.ergo animali currente risibile currit:qꝛ in casu priori est antecedens veruz:ꝛ ꝛsequens falsum: ꝛ hoc ideo:quia arguitur ab inferiori ad suum superius stans cõfuse tñ immobiliter:vnde sicut nota conditionis ꝛfundit confuse tñ imobiliter terminuz non distributuz: siue p̃cedat sine sequatur:ꝛ ex hoc impedit ascensum:ita participium cõtingenter sũptuz cõsimiliter operatur. ¶ Ad 4^m Ad quartum negatur:ꝙ.a.est triangulus ad.b.ꝛ nego ꝙ.a.excedat .b.per pedale.ꝛ tunc ad argumentuz.a.excedit.b.per duo semipedalia:sed illa duo semipedalia sunt pedale.ergo.a. excedit.b.p pedale:negatur ꝛsequẽtia:quia lz.a.excedat p vtrũq illoruz.b.tamen non excedit.b.nisi per vnũ semipedale:ꝛ si dicit assignatur illud:non admittit:quia stat confuse tñ.vnde.a.non excedit.b.per semipedale dextrũ solũ nec excedit solum per semipedale sinistrũ:ꝛ tamen.a.excedit.b.soluz per vnũ eoruz. Item.a.nõ excdit.b.soluz per semipedale sinistrũ:nec excedit.b.solũ p semipedale dextꝝ ꝛ tñ.a.excedit.b.solũ per semipedale dextruz vel sinistrũ: ꝛ ℔ ideo qꝛ ly excedit facit sophisma. Et si de veritate ꝛ falsitate vtriusqꝫ partis ꝑdictionis nõ abundantius loquoꝛ: supportari debeo:qꝛ de his diffuse loquutus sum in secunda parte logice mee. Et in quarto dubio mearũ determinationũ:nec nõ aliq̃ supaddã in sophismate habẽte difficultatez ex parte huius sincathegorematis imediate.ergo ꝛc.

¶ Prima pars principalis.

Adecimuz sophisma. Oĩs hõ est aial:ꝛ ecõuerso. pbat iste hõ est aial ꝛ ecõuerso:ꝛ iste hõ est aial ꝛ ecõuerso:ꝛ sic de singulis.ḡ oĩs hõ est aial:ꝛ ecõuerso(pz ꝛñia)a singularibus sufficiẽter enumeratis ad suã vlez.qõ si negat. Cõtra iste sunt singulares cõicantes in ꝑdicato. ḡ etiã alicui vlis sunt singulares:sz nullius nisi isti:oĩs hõ ẽ aial:ꝛ ecõtra.ergo ꝛc.aãs aũt ꝑncipale(pz)qꝛ quacũqꝫ singulari capta:sequit iste hõ est aial:ꝛ aial est iste hõ.ḡ iste hõ est aial:ꝛ ecõuerso(pz ꝛñia)ab vno ꝛnertibili ad reliquuz: aãs est verũ:ḡ ꝛ ꝛñs. Item oẽs singulares simul sumpte prime partis sunt vere cũ scõa parta.ḡ ꝛc.aãs arguit qꝛ hec ẽ copulatiua vera:soꝛ.est aial:ꝛ plato est aial: ꝛ sic de singul. ꝛ ecõtra:cũ tñ ly ecõuerso non plus significat q̃z ꝙ aial est soꝛ.aial est plato:ꝛ sic de singulis. ¶ 2° arguit p exponẽtes et exclusiuã(qm̃ sequit)hõ est aial: ꝛ ecõuerso. ꝛ nihil est hõ qn illud sit aial:ꝛ ecõuerso.ḡ.oĩs hõ est aial ꝛ ecõuerso. Fa pars pz:qꝛ suũ ꝑdictoriuz est falsuz.s.aliquid est hõ qõ non ẽ aial:e ecõtra.probat Fa per exclusiuã sic:tm̃ aial ẽ homo:ꝛ ecõtra.ḡ oĩs hõ est aial ꝛ ecõtra.aãs arguit sic: aial ẽ homo ꝛ econtra. ꝛ nihil non aial est hõ ꝛ econtra.ḡ tm̃ aial est homo ꝛ ecõtra. Et Fa pars est nota: qꝛ suũ ꝑdictoriũ est impossibile.s.aliqd nõ aial est homo ꝛ ecõtra. ¶ 3°.oĩs hõ est aial:ꝛ oĩs homo ẽ risibilis ꝛ ecõtra. ḡ oĩs homo est aial ꝛ ecõtra:ꝛ oĩs homo est risibilis(pz ꝛñia)qꝛ in copulatiuis ꝛ disiunctiuis:non refert p̃ponere ꝛ postponere cathegoricas:qm̃ segtur formalr:soꝛ.currit: ꝛ plato currit. ḡ pla.currit:ꝛ soꝛ.currit ꝛ ecõtra:tũc sic:oĩs hõ est aial ꝛ ecõtra: ꝛ oĩs hõ est risibilis:ergo oĩs hõ est aial:ꝛ ecõtra(pz ꝛñia)a copulatiua ad alterã eius partẽ. Sz forte negat aãs ꝑncipale.s. oĩs homo est aial:ꝛ oĩs homo est risibilis:ꝛ ecõtra: dicẽdo: ꝙ ly ecõtra significat copulatiue: oẽ risibile eẽ hoiem:ꝛ oẽ aial eẽ hominẽ. Contra ly ecõuerso in hac ꝛditionali. si oĩs homo est aial:oẽ risibile est aial ꝛ ecõuerso.non significat ꝙ si oẽ aial est risibile:oẽ aial est homo.sed solũ ꝙ si oẽ risibile ẽ aial:oĩs homo ẽ aial.ḡ per idẽ ly ecõuerso in copulatiua data non significat ꝙ oẽ risibile ẽ homo:ꝛ ꝙ oẽ aial ẽ homo:sed solũ ꝙ oĩs homõ ẽ risibilis:ꝛ ꝙ oĩs homo ẽ animal. ¶ 4° ꝑdictoriũ sophismatis ẽ falsuz.igit ipsuz est veruz.probat aãs:qm̃ ꝑdictoriũ sophismatis ẽ vnũ illoꝝ: homo nõ est aial ꝛ eꝰ:non oĩs homo est aial ꝛ eꝰ: modo ꝑmũ ẽ manifeste falsuz: cũ ex isto sequat hoiez nõ eẽ aial.sz 2^m iprobat: qꝛ sequit non oĩs homo est aial ꝛ ecõuerso. ḡ non oĩs homo est aial:ꝛ non omne aial est homo.patet ꝛñia:ga sequitur gnãliter in alys:nullus homo est aial:ꝛ ecõtra.ergo nullus homo est aial: ꝛ nullũ aial est homo:oĩs hõ aial non est ꝛ econtra.ḡ oĩs homo aial non est: ꝛ omne aial hõ non est. Sed illud ꝛsequẽs est falsuz:qꝛ sequit:non oĩs homo est aial: ꝛ non oẽ aial est homo.ḡ non oĩs homo ẽ aial: tanq̃z acopulatiua ad alteram eius partem.

Ad oppositum arguit sic. Omnis homo ẽ aial ꝛ ecõtra.ergo omnis homo est animal:ꝛ omne aial ẽ homo.patet ꝛsequẽtia ab vno ꝛuertibili ad reliquũ:ꝛñs est falsuz:ergo ꝛ aãs:qõ est sophisma.

Circa predicta sit hec p̃ma ꝓ. Aliqua est ꝓpõ cathegorica que nõ hz subm:nec p̃dicatũ: nec verbũ: probatur:hec ꝓpõ copulatiua est oĩs homo est aial ꝛ ecõtra.ḡ ly ecõtra est ꝓpositio cathegorica:sed in ly ecõtra nõ ponitur subm:nec p̃dicatuz:nec verbuz.ergo ꝛc. Antecedẽs probatur.s.ꝙ ista sit copulatiua:qꝛ aut ista est copulatiua:aut de copulato extremo.s.p̃dicato:si nõ de copulato extremo ergo ꝛc. Fa pars declarat:qꝛ nõ copulatiõis copulatim tẽ

ta copulat terminos ⁊ non ꝓpositiones. igit̃ ly eo: est vnus terminus ⁊ nõ ꝓpositio. ergo ly ecõtra subordinabile ē alicui termino mentali qui nõ est ꝓpositio: sed hoc est falsuz: qz nulli subordinat̃ nisi huic: oē aial est homo. Et si arguat̃ sic: ista ē vna propositio cathegorica: sor. est legens ⁊ disputans: nõ obstante q̃ equiualeat vni copulatie. s. sor. est legens: ⁊ sortes est disputans. ergo per idem hec ē vna de copulato extremo cathegorica: oīs homo ē aial ⁊ ecõtra: non obstãte: q̃ sit equalēs vni copulatiue. dicit̃ q̃ nõ est simili do: qz hec: sor. est legēs ⁊ disputãs: subordinat̃ vni mentali nãliter de copulato significãti extremo: ⁊ in mente reperibilis terminus simplex cui subordinat̃ ly disputãs: sz hec: oīs homo est aial ⁊ ecõtra mẽtali nãl'r significãti que sit ꝓpositio cathegorica de copulato extremo: nec ly ecõuerso: pot̃ subordinari alicui termino qui nõ sit ꝓpõ. ¶ 2ª cõclusio. Aliqua est ꝓpõ yppothetica: in qua nõ ē nota yppothetica: nec ꝓpõ aliqua. pz de secũda parte istiꝰ ꝯditionalis: si hõ currit: aial currit ⁊ eo: que est ꝓpositio cõditionalis subordinata huic mentali: si aial currit homo currit: ⁊ q̃ non habeat in se notã yppothetica: nec ꝓpõnez aliquã manifestuz est. Itẽ nõ est incõueniẽs q̃ aliqua sit cõditionalis vl'ꝯna que nõ habeat añs vel ꝯnis: nec notã ꝯnie. pz de ꝓa parte istius copulatiue: hõ currit: g̃ aial currit: ⁊ ecõtra. Similiter aliqua est copnlatiua vel disiunctiua: in qua nõ ponit̃ nota copulationis vel disiũctionis. pz de vltimis partibus harũ copulatiuarũ: oīs hõ currit: vel oīs hõ disputat: ⁊ ecõtra: tu es hõ: ⁊ tu es aial: ⁊ ecõuerso in ꝑma ly ecõuerso est ꝓpõ disiũctiua. ⁊ in ꝓa ꝓpõ copulatiua ⁊ ita est aliqua propositio copulatiua affirmatiua aqua ad vnã eius partẽ est bona ꝯna. ⁊ aliqua est disiũctiua affirmatiua: que nõ est inferibilis ex aliq̃ suarũ partiũ. ¶ Intelligendũ cũ dico aliq̃s ꝓpõnes nõ habere subiectũ: nec ꝑdicatũ: nec copulas: ⁊ aliquã yppothetica non habere notã yppothetica: nec ꝓpositionẽ aliquã: ĩtelligo explicite ⁊ nõ ĩplicite. qz ly eo in q̃libet istarũ ꝓpõnuz subordinat̃ vni mẽtali habenti omẽs causas reqsitas ad esse cathegoricã: vel yppothetica. sic. n. dicit̃ q̃ hec: homo est: est de ꝓo adiacẽte: ⁊ q̃ non hz ꝑdicatuz. s. explicitũ sz bene ĩplicituz: qz subordinat̃ huic mẽtali homo est ens: ita ly ecõtra in sophismate est ꝓpõ cathegorica nõ habẽs subiectũ ⁊ ꝑdicatũ: s. explicite: sed tñ ĩplicite bene hz: qz subordinat̃ huic mẽtali omne aial est hõ. ¶ 3ª ꝯclo. Aliqua ꝓpõ cathegorica fiet yppothetica absq̃ additione ad ipsaz: ⁊ noua ĩpositione. pz ponendo q̃ iam sit scripta ista: oīs hõ ē aial: ⁊ ecõuerso: ⁊ q̃ in hora futura remꝰ illa: oīs hõ est aial: loco cuius ponet̃ hec cõditionalis: si hõ est: aial est: quo posito pz: q̃ ly ecõtra est iam vna cathegorica: qz cõiungit̃ cathegorice: ⁊ in hora futura erit ꝯditiõalis: qz tunc vniet̃ vni ꝯditionali. ⁊ q̃ nõ fiet noua ĩpositio: nec ad istã aliqua additio manifestũ est. Si autẽ iterũ ista reponat̃: oīs hõ est aial: cõcedẽdũ est: q̃ ista cõditionalis fiet cathegorica absq̃ noua ĩpositione ⁊ additione ad ipsaz: ⁊ ita nõ est incõueniẽs: q̃ vna ꝓpõ cathegorica fiet successiue ꝯditionalis copulatiua ⁊ disiunctiua absq̃ noua ĩpositione ⁊ additione ad ipsaz (vt ponẽdo) q̃ ly ecõtra in ꝑma 4ª hore future coplabit̃ ĩ scritpto huic cathegorice: oīs hõ est aial: ⁊ in 2ª 4ª huic ꝯditiõali si hõ est al'ē: ⁊ in tertia 4ª huic copulariue: hõ ē: ⁊ aial est: ⁊ ĩ vltia 4ª huic disiunctiue sor. est: vel sor. non est. ¶ 4ª ꝯ. Aliqua ꝓpositio affirmatia fiet negatiua: ⁊ eo absq̃ noua ĩpositiõe ⁊ additiõe ad ipsaz. pz de 2ª parte sophismatis que ē iaz affirmatia ⁊ fiet negatiua (dato) q̃ ꝑme parti adderet̃ negatio: ⁊ iteruz illa negatiua fiet affirmatiua per subtractionẽ eiusdẽ negatiõis. Et ita pot̃ ꝯcedi vt supra q̃ aliqua est ꝓpõ que successiue fiet vl'is: particularis: indefinita: ⁊ singularis: exclusiua: exceptiua: reduplicatiua: ⁊ generaliter oẽm denoiationẽ propositionũ recipiet ꝓpõ: quã volueris ꝯferre copulando ly ecõtra: vni ꝓpositioni habẽti denoiationẽ: quã ly econtra volueris conferre: sic̃. n. semp significatio relatiui depẽdet a suo añte ⁊ ex hoc pot̃ mutare infinities infinitas significationes ꝓpter numerationẽ añcedẽtiũ absq̃ noua ipositione. ita ly eo per se nullã significationẽ hz sed recipit a propositione in qua copulat̃: ⁊ ideo potest infinitas mutare significationes: ⁊ significata absq̃ noua impositione. ¶ Sz ꝯ obiectõ oīs terminus mũdi significat nãliter: vel ad placitũ: si nãliter (pz) q̃ nõ pot̃ absolui a significatione quaz hz. si ad placitũ: ergo significat ex ĩpositione. ¶ Dicendũ q̃ taz ly eo: Rñsio quã relatiuũ significat ad placitũ ⁊ ex ĩpositiõe: ⁊ q̃ si recipiet nouã significationẽ recipiet eaz ex ĩpositione: nõ qdez noua: sed antiqua q̃diu ĩposituz est taliter relatiuũ significare p dependẽtiã ad suuz añs: ⁊ ly eo per dependẽtiã ad ꝓpositionẽ cũ qua vnit̃: ⁊ lz cõcedit̃ q̃ aliqua ꝓpõ cathegorica potest fieri yppothetica: ⁊ aliqua affirmatiua pot̃ fieri negatiua. nõ tamẽ cõcedẽduz est q̃ significatũ cathegoriꝯ potest fieri yppothetica: nec q̃ significatũ affirmatiuũ possit fieri negatiuũ: ⁊ sil'r lz ꝓpositio neccessaria potest fieri impossibilis: nõ tñ significatuz neccessariũ pot̃ fieri impossibile: intelligẽdo de neccessario ⁊ imposibili per se.

Ad primum nego illã ꝯnaz nec arguit̃ a singularibus ad vl'em: qz sophisma est propositio copulatiua nullius q̃ntitatis. ⁊ ꝯsequẽter hec ꝓpositio sor. est aial: ⁊ eo. nõ est ꝓpõ singularis. lz ꝑma pars sit ꝓpositio singularis: nec est verũ q̃ oẽs singulares ꝑme partis sint vere: cũ scõa parte: sed sunt vere cũ ꝓpõne simili in voce vel in scripto scõe partis: vñ si dicit̃ sor. est aial: ⁊ pla. est aial: ⁊ eo. ly eo est ꝓpõ copulatiua subordinata huic vere: plato est aial: ⁊ sor. est aial: sz ly eo in sophismate est ꝓpõ cathegorica subordinata illi false: oē aial est hõ. ¶ Cõtra obiectõ sequitur iste homo est animal: ⁊ omnis homo currit: ⁊ iste. homo est animal: ⁊ omnis homo currit: ⁊ sic de singulis: ergo omnis homo est aial: ⁊ omnis hõ currit: ⁊ non qz arguit̃ a singularibus ad vl'em rõne totius copule: sed rõne ꝑme partis: ergo p idẽ sequit̃: iste hõ est aial: ⁊ eo ⁊ iste homo ē aial ⁊ eo: ⁊ sic de singulis. oīs hõ est aial: ⁊ ecõtra: nõ quidẽ arguẽdo rõne totius copulatiue: sz solũ ꝑme ꝑtis. ¶ Dicitur q̃ ꝑma ꝯna ē bona: qz nunq̃ variatur significatio scõe partis in añte ⁊ ꝯsequente: nã ly oīs homo currit: idez ⁊ eodem mõ significat ꝯiunctũ illis singularibꝰ: ⁊ illi vl'i: omis homo est aial: sz ly eo. diuersa ⁊ diuersimode significat coniunctũ singularibꝰ: ⁊ vl'i ꝓm q̃ patuit. ¶ Ad scõz nego illã minorẽ: nihil est hõ qn illud sit aial: ⁊ eo: qz ꝓa pars significat q̃ nihil est aial qn illud sit hõ. Et nego q̃ illud sit suuz ꝯdictoriũ. s. aliquid est hõ qõ nõ est aial: ⁊ ecõtra: sed illud per negationẽ prepositã toti cadẽtẽ sup totũ sequẽs: nõ nihil est homo qn illud sit aial: ⁊ eo: qõ est verũ: qz significat ꝯuertibiliter disiunctiue: q̃ aliqd est hõ qõ nõ est aial: vel q̃ aliqd est aial: qõ nõ ē homo. cõsil'r dicatur ad exclusiuã: q̃ ista nõ est exclusiua: tñ aial est homo: ⁊ ecõtra. sed copulatiua: nec hz exponẽtes. Sed pars ꝑma exponit̃ ⁊ non copulatiua: nego tñ istã: nihil non aial est homo: ⁊ eo: qz significat ꝓa pars q̃ nihil nõ homo est aial. iterum nego q̃ illõ sit suũ ꝯdictoriũ equalens huic disiunctiue: aliqd non aial est homo ⁊ eo: nec illud est suũ ꝯdictoriũ: aliquid non aial est homo: ⁊ eo: sed illud est suũ ꝯdictoriũ: non nihil nõ aial est homo: ⁊ eo: equiualens huic disiũctiue: aliqd non aial ē homo: vel aliquid non homo est aial: sed ista disiũctiua est vera pro ꝓa parte. ¶ Ad tertiũ neget̃ ꝯna: qz lz in copulatiuis non referat ꝓponere ⁊ postponere: qñ seruat̃ idem significatũ: ⁊ eadez significatio ꝓpõnis. bene tñ refert qñ variatur significatũ ⁊ significatio. vnde huius copulatiue aliquis homo est: ⁊ sor. est ille: ⁊ plato est ille. 3ª pars est falsa: que tñ si ponẽt̃ loco ꝓe ipsa esset vera ⁊ econrerso. ita in ꝓposito: ꝯcedo illã: oīs homo est aial: ⁊ oīs homo ē risibilis:

Ad pm argum

Ad zm

Ad 3m

ꝛe ꝰ:qꝛ tertia ꝑs ꝟuertibilꝛ significat:ꝙ oīs homo est risi
bilis:ꝛ ꝙ omnis homo est animal: sed illius omnis homo
est aīal ꝛ ecōuerso:ꝛ oīs homo est risibilis:ly ecōuerso signi
obiectio ficat ꝙ omne aīal est bono. ¶ Sed forte arguit sic.oīs ho
mo est risibilis:ꝛ oīs homo est aīal: ꝛ ecōuerso. ergo oīs hō
est aīal ꝛ econuerso(patet ꝟña)acopulatiua ad alterā eius
Rñsio partē. ¶ Dr negādo ꝟseqnētiā:qꝛ in añte ly ecōuerso signi
ficat ꝑ dcpēdētiā ad cathe[as] ꝑcedentē.s.ꝙ oīs homo ē aīal
ꝛ oīs homo est risibilis: sed in ꝟñte significat soluz per de-
pendētiā ad cathegoricā ꝑcedentē:ꝙ oē aīal est homo: qñ
ly ecōtra addit yppothetice:ꝛ denotat solā trāspositionē ca-
thegoricarū:sed qñ addit cathegorice denotat trāspōnem
extremorū cum eadez determinatione:ꝛ ideo ibi nō argui
tur acopulatiua ad alterā eius partem:sed acopulatiua ve
Ad 4[m] ra ad copulatiuaz falsam ꝛ impossibilē. ¶ Ad quartum di
co ꝙ ꝟdictoriuz sophismatis nō est illud:homo nō est aīal:
ꝛ ecōuerso:sed est illud:non oīs hō est animal: ꝛ ecōtra:sic
ꝙ negatio cadat supra totuz sequēs:ꝛ hoc est verū:qꝛ equi
ualet huic disiunctiue:que est etiā ꝟtradictoriuz sophisma
tis.s.homo non est aīal:vel aīal non est homo. Dicendum
est enim ꝙ cōtradictoriuz copulatiue assignatur per nega-
tionez toti prepositaz:aut per disiunctiuā factā de partib[ꝫ]
oppositis:ꝛ tunc ad argumētū nō omnis homo est animal
ꝛ ecōuerso.ergo non oīs homo est animal: ꝛ nō omne aīal
est homo:negatur ꝟsequētia. Et tunc ad similitudinē dico
ꝙ in consequentys adductis negatio nunq̄z cadit supra
notā copulationis: sed hoc transit supra totuz sequens. Et
ubi poneretur negationē precedētez ꝑpositaz non cadere
supra notaz copulationis:tunc negat ista: nō omnis hō est
aīal ꝛ ecōuerso:sicut negat ista:homo nō est aīal: ꝛ ecōuer-
so:nec esset suuz ꝟdictoriuz: sed soluz disiunctiua data aut
alia consimilis vni copulatiue negatiue:vbi negatio cadit
supra totum sequens.ꝛc.

¶ Prima pars principalis.

ꝑ[m].arg[m] Duodecimuz sophisma.Oē falsū si est impossibile nō
est verū. ¶ Cōtra quero qd subyciat: si to-
tuz ꝟditionatū:arguit sic.oē falsuz si est im
possibile nō est veruz: sed hoc est falsuz si ē
impossibile:demōstrādo illā:deus est:ergo
hoc nō est verū(tz argumentū)qꝛ est sillo
gismus ī q̄rto ꝑme figure:ꝟcl'o est falsa. g̃ aliqua ꝑmissaꝛ.
nō minoꝛ:ergo maioꝛ que est sophisma.Si dicit ꝑcise ꝙ ly
falsuz est subiectū(arguitur sic)omne falsuz si est impos-
sibile nō est verū:sed hoc est falsuz:demōstrādo illā:tu nō fuisti:
ergo hoc si est īpossibile nō est veruz:quo ꝟcesso arguit sic:
hoc si ē īpossibile nō ē verū:sed hoc est īpossibile. g̃ hoc si ē
hoc nō est veruz(pz ꝟña)a supiori distributo mobilꝛ ad su
um inferius cū debito medio:eo ꝙ nota ꝟditiōis distribu-
it terminū cōmunē imediate sequētē se: nō añcedēte alio:
nā sequit generalꝛ:si hō currit:aīal currit.igit si iste homo
currit aīal currit:ꝛ si iste hō currit aīal currit:ꝛ sic de singu
lis:sed ꝟñs ē falsuz:qꝛ seqtur hec:si est hoc nō est veruz.g̃ si
hoc ē:hoc nō est verū:sed hec ꝟditionalis est falsa:qꝛ aliqñ
fuit falsa.s.anteq̄z tu eēs:qꝛ illa ꝑpō:tu nō fuisti:tūc erit va.
dicit.n.reglariter ꝙ oīs ꝟditionalis falsa ē impossibilis: ꝛ
z.arg[m] vera ē neccessaria. ¶ z°. Oē falsū si ē īpossibile nō ē verū.ergo
per idē:oē aīal si ē soꝛ. non est plato(pz ꝟña)qꝛ oēs causas
veritatis hz ꝟñs:quas hz añs:tūc sic:oē aīal si ē soꝛ.nō ē pla
to:ꝛ oē aīal si ē soꝛ.ē:ꝛ plato ē.g̃ oē aīal si est soꝛ.differt apla
tone(pz ꝟña)ab exponētibus ad expositū. nā seqtur asilī
oīs hō non ē plato:ꝛ soꝛ.est:ꝛ plato ē.g̃ oīs hō differt aplato
ne.Sed illud ꝟñs est falsuz:qꝛ sequit oē aīal si est soꝛ. dif-
fert aplatone:sed hoc ē aīal demōstrādo soꝛ.g̃ si hoc est soꝛ.
differt aplatone:ꝛ per ꝟñs:si hoc est est soꝛ.differt aplatōe.
pz ꝟña:qꝛ ñ refert ꝑponere vel postponere terminū demō-
stratiuū:vbi cetera sint paria.modo ista cōditionalis ē fal-
sa:qꝛ ꝟdictoꝛriū ꝟsequētis stat cū antecedēte.nā hec stāt si
mul:hoc est soꝛ.ꝛ hoc nō differt aplatone: qꝛ dato ꝙ sortes
sit ꝛ non plato:ambo sunt simul vera. ¶ Tertio.omne fal 3[m] arg
sum si est īpossibile non ē verū. g̃ oē falsuz si ē impossibile
est falsuz.pz ꝟña:vt supra.sed ꝟñs ē falsuz:ergo ꝛ añs. pba
tur ꝙ ꝟñs sit falsuz. ꝛ quero de nota ꝟditiōis: vtrū se tene
at a parte subiecti:vl' a parte ꝑdicati.si a parte subiecti.g̃ tm̄
falsuz est falsuz si est impossibile.pz ꝟña ab vlī ad suam ex
clusiuaz:sed ꝟsequēs est falsuz:qꝛ aliqd non falsnm est fal
sum si est impossibile:qꝛ hoc est falsuz si est impossibiie:de
monstrādo istam:deus est:ꝛ hoc est aliquid nō falsum. Si
autē dicit ꝙ ly si teneat se a parte ꝑdicati.ergo omne falsū
est falsum si ē impossibile.pz ꝟña ab vno ꝟuertibili ad reli
quū.sed ꝟtra pono ꝙ nullū falsuz sit.isto posito: sophisma
non ꝑpter hoc redditur falsuz magis q̄z ante. arguit g̃ sic:
omne falsum si est īpossibile non est verū.ergo oē falsuz si
est īpossibile est falsuz.ergo oē salsuz est falsuz si ē impossi
bile.ergo oē falsuz est.pz ꝟña a tertio adiacēte ad secūduz
adiacēs.ergo a primo ad vltimuz: omne falsuz si est īpossi
bile non est verū.ergo aliquod falsuz est.ꝟñs est falsuz: er
go ꝛ a tecedēs. ¶ Quarto.cōtradictoriū sophismatis est 4[m] arg
verū.ergo ꝛc. ꝑbatur añs:hoc est veruz:aliquod falsum si
est impossibile est verū:ꝛ hoc est contradictoriū sophisma
tis.ergo ꝛc.maioꝛ arguit sic: hoc est verū demōstrādo illā
deus est:ꝛ hoc ē falsuz si est īpossibile. ergo aliqō falsuz si ē
īpossibile est verū.pz cōsequētia: a resoluētibus ad resolu-
tuz:ex quo nō apparet: qꝛ alia īdefinita sit inferibilis ex il-
lis demōstratiuis. Itē verū est falsuz si est īpossibile. ergo
aliquod falsuz si est īpossibile est verū.pz ꝟña:per ꝟuersio-
nem simplicē.ꝛ ꝑbat añs vt supra:hoc est falsuz si est īpos-
sibile demōstrādo illā:deus est:ꝛ hoc est veruz.ergo ꝛc. pa
tet consequētia per resolutionem.

In contrarium arguit sic. Aliqō falsum si ē im
possibile non ē vex:ꝛ nihil ē fal
sum qn illud si ē īpossibile nō ē vex.ergo omne falsuz si est
impossibile non est vex (pz ꝟña)ab exponētibus ad expo-
situm:antecedens est verum.ergo ꝛ consequens.

Circa ꝑdicta ꝛ maxime circa mā̃z ꝑmi arguñti sit ista
ꝑ[a] ꝰ. nō ꝟditionis ꝟditionaliter tēta nullū termi ꝑ[a] ꝰ
num mobiliter distribuit: ꝑbat ly albū ī hac ꝟditiōali:si al
bum ē soꝛ.ille nō ē niger: non stat distributiue mobilꝛ.g̃ ꝛc.
añs arguit:qꝛ si ly albū distribueret mobiliter: ista ꝟsequē
tia eēt bona: si albū ē soꝛ.ille nō ē niger:sz hoc ē albū demō
strando soꝛ.g̃ si hoc ē soꝛ.iste nō ē niger:pz ꝟña:qꝛ vliter se-
quit ī alys omne albū ē soꝛ.hoc ē albū.g̃ hoc ē soꝛ.tu es aliō
ab albo:ꝛ hoc ē albuz:ergo tu es aliud ab hoc albo:sed con
sequēs ē falsum:qꝛ ꝟtradictoriū cōsequentis stat cuz ante-
cedente:nam hec stant simul:hoc ē soꝛ.ꝛ ille ē niger. Item
ly homo in hac cōditionali:si homo non est:risibile non est
nō stat distributiue.ergo in nulla alia:pz: qꝛ signa distribu
tiua eque distribuunt in negatiuis negatione postposita:
sicut in affirmatiuis:vñ bene patet inductiue:antecedens
patet:qꝛ aliter illa cōsequētia esset bona: si homo nō ē:risi-
bile nō ē.sed tu es homo:ergo si tu nō es:risibile non ē. sed
consequēs ē falsum:qꝛ est vna conditionalis:cuius antece- Cor[a]
dens ē possibile:ꝛ consequens impossibile. ¶ Ex ista ꝟclu
sione sequitur: ꝙ nota conditionis ꝟditionalꝛ tenta nihil
oīno distribuit:quia omne signum distributiuū distribuit
mobiliter:nisi aliunde impediatur:sed ly si nunq̄z distribu
it mobliliter vt probatuz est.ergo ꝛc. ¶ Secunda conclo. ꝛ ꝰ
Nota cōditionis cōditionaliter tenta cōfundit cōfuse tm̄
īmobiliter omnē terminū cōmunē sue cōpositionis:siue p̄
cedat siue sequatur:nisi aliunde īpediatur.pz.quoniā dicē
do aīal ē si homo est:tam ly aīal:q̄z ly homo:stat cōfuse tm̄
īmobiliter(probatur)nō licet descēdere distributiue: nec

disiũctim.ꝑ ꝛc:añs arguit:qꝛ quãdocũq; descẽderet queli
bet talis esset falsa:hoc aial est:si hõ ẽ: añs ẽ neccessariũ.s.
ly hõ est:ꝛ ꝟñs ꝟtingẽs iste hõ est.Sil'r hec esset falsa:ꝶ ani
mal:vel hoc aial:ꝛ sic de singulis est: si hõ est ꝓpter eandẽ
causaz. Itẽ sicut sub subiecto ꝟñtis nõ lz descendere distri
butiue:nec distũctim:ita nec sub subiecto añtis:qꝛ hec ꝟdi
tionalis ẽ neccessaria:si hõ nõ est:risibile nõ est: ꝛ quelibet
talis ẽ impossibilis:si ille hõ nõ est.risibile nõ est: qꝛ añs ẽ
possibile:ꝛ ꝟsequẽs ipossibile.Et ꝓpter eandẽ causam: hec
est ipossibilis:si ille:vel ille:ꝛ sic de singulis non est risibile
non est(vt patet) ¶ Ex ista ꝟne segt̃ ꝑmo. Qꝛ ab inferiori
ad suũ superius cũ nota ꝟditionis ꝟditional'r tẽta fallit ꝟ
qꝛ nõ sequit̃:si hõ currit:risibile currit:ꝑ si aial currit:risibi
le currit:si hõ est asin⁹:hõ est rudibilis: ergo si aial ẽ asinus
hõ ẽ rudibilis:ꝛ ꝶ ideo qꝛ stat supius cõfuse tm̃ imobiliter.
¶ Secũdo sequit̃.ꝙ a supiori distributo ad suũ iferius cũ
nota ꝟditionis ꝟditional'r tẽta.fallit ꝟña:qꝛ nõ sequitur: si
oĩs hõ currit oẽ risibile currit: ꝛ tu es homo:ꝑ si tu curris:
oẽ risibile currit:nec sequit̃:si oĩs homo currit:nullũ risibi
le currit:ꝛ tu es homo.ꝑ si tu nõ curris.oẽ risibile nõ currit
ꝛ hoc ideo: qꝛ termin⁹ ille distribut⁹ distribuit̃ imobiliter.
¶ Cõtra cuiuslibet vl'is tã affirmatiue ꝗ negatiue subm
distribuitur mobil'r:sz cuiuslibet illarũ ꝟditionaliũ añs est
ꝓpositio vl'is affirmatiua vel negatiua.ꝑ cuiuslibet istaruz
ly hõ distribuit̃ mobiliter. ¶ Rñdetur:ꝟcedo ꝙ ly homo
distribuit̃ mobilier ꝛ imobiliter.mobiliter in ordine ad ca
thegoricã respectu cuius contingit descẽdere: ꝛ imobiliter
in ordine ad ꝟditionalẽ:respetu cuius nõ cõtingit descẽde
re.Sil'r ly homo ĩ hac ꝟditionali:si homo nõ currit:risibile
nõ currit:supponit determiate mobil'r in ordine ad cathe
goricã:que est añs:qꝛ respectu illius ꝟtingit descẽdere di
iunctiue: sed in ordiue ad totã conditionalẽ stat cõfuse tm̃
imobiliter:qꝛ respectu illius nõ ꝟtingit descendere nec di
iunctiue:nec disiunctim(vt patuit) ¶ 3ª conclusio. Nota
ꝟditionalis ꝟditionatim tẽta nõ hz vim supra terminũ pre
cedentẽ:sed solũ sequẽtez.ꝑma pars pz:qꝛ sequit̃ gnãliter:
oẽ aial si est homo:risibile est:tu es aial.ꝑ si tu es homo: tu
es risibilis:aial si est homo:nõ est asinus:ꝛ hec sunt oĩa aia
lia.ꝑ hoc aial si est homo nõ est asinus:vel hoc aial si est hõ
non est asin⁹: ꝛ sic de singulis. Secũda pars declarat̃ : qm̃
terminũ sequẽtuz cõfundit imobiliter: cuz sub eo nõ ꝟtin
gat descẽdere nisi forte grã mãe. Nã sub ista:oẽ aial si ẽ al
bum nõ est nigrũ:nõ cõtingit sub ly albũ descẽdere:qꝛ si cõ
tingeret descẽdere:maxime videret̃ ꝙ disiunctim:sed hoc
qꝛ nõ sequit̃:oẽ aial si est albuz nõ est nigruz:ꝛ hec sunt oĩa
alba.ꝑ oẽ aial si est hoc albũ:vel hoc albũ:ꝛ sic de singulis:
nõ ẽ nigrũ. Et ex hoc habet̃ ꝙ iste ꝟsequẽtie nõ valent:oẽ
aial si est albũ nõ est nigrũ.ꝑ oẽ aial si est coloratũ nõ est ni
grũ:hoc aial si est oĩs homo:est oẽ risibile: te demõstrato:
sed tu es homo.ꝑ hoc aial si est: tu es oẽ risibile.arguit̃ enĩ
ꝟtinue imobil'r quã imobilitatẽ facit nõ cõditionis. ¶ 4ª
cõclusio. Nota cõditiõis cõdtional'r tẽta hz vim ampliꝶ.
oẽm terminũ cõem ampliꝶ.siue ꝑcedat siue sequat̃.pz:qa
non sequit̃.añxp̃s si erit mouet̃.ergo añxp̃s est:nec sequit̃
ꝙ aliquid currat:aut aliquid moueatur. ¶ Ex illa conclu
sione sequitur ꝑmo: ꝙ aliqua affirmatiua de cõditionato
extremo nõ ponit in esse:qꝛ non sequitur: hoc si currit mo
uetur.ergo hoc fuit est vel potest esse demõstrãdo chyme
ram. ¶ Scõo seqt̃. ꝙ nota ꝟditionis hz maiorẽ viz ãplia
tiuã:ꝗ aliquod participiũ verbi ampliatiui cuz ista parti
cipia ñ ampliẽt post se:sed solũ ante se. sequit̃.n.aliquod fu
turũ:vel possibile est añxp̃s.ꝑ añxp̃s est:sed nõ sequit̃:hõ si
est añxp̃s est aial.ergo añxp̃s est. ¶ Intelligẽdũ ꝙ hec cõ
clusio hz veritatẽ qm̃ nota ꝟditionis ꝟditionatiz tẽta cadit
sup qõlibet verbũ sue cathegorice:qm̃ in illa aliqs hõ qui
est añxp̃s est coloratus si est albus: non ampliat̃ ly añxp̃s
imo bene sequit̃ ista.ꝙ añxp̃s est:ꝛ in hoc differt nota ꝟdi
tionis ꝟditionatim tẽta a se ipsa ꝟditional'r tẽta: qꝛ ꝟditio
naliter tẽta totũ ampliat sicut supra totũ cadit:siue ꝑcedat
siue sequat̃.vñ cõcedit̃ : ꝙ añxp̃s q ẽ mouetur si currit:sed
nõ ꝟcedit̃ ꝙ añxp̃s qui est si currit mouetur.

Ad primũ dicit̃ ꝙ in sophismate nõ subycit̃ nisi ly falsuz: ꝛ ad argu^{m} tandẽ factũ : hoc si ẽ i- **Ad ꝑ argu^{m}**
possibile non est verũ:sed hoc ẽ ipossibile.ergo hoc si ẽ hoc
nõ est verũ:negat̃ ꝟña:qꝛ nota conditionis non distribuit.
Et tũc ad argumentum dico. ꝙ ista ꝟña ẽ bona gratia ma
terie:si hõ currit:aial currit.ꝑ si iste hõ currit.aial currit:qꝛ
ꝟñs ẽ neccessarium:si.n.ly homo staret distributiue in ista
per idẽ in ista.Si homo nõ currit:risibile nõ currit: ꝛ tunc
ista ꝟña erit bona:si hõ nõ currit: risibile nõ currit.ꝑ si ille
hõ non currit:risibile nõ currit:sed(vt pz)añs ẽ neccessari
um:ꝛ ꝟñs cõtingens. ¶ Ad scõm ꝟcedo. ꝙ oẽ aial si ẽ soꝛ. **Ad 2ᵐ**
nõ ẽ plato.ꝛ tũc ad argu^{m}.oẽ aial si est soꝛ.nõ est plato:ꝛ oẽ
aial si est:soꝛ.est:ꝛ plato ẽ.ergo oẽ aial si est:soꝛ.differt a pla
tone:nego ꝟñam:qꝛ añs ẽ verũ ꝛ ꝟñs ipossibile:nec arguit̃
ab exponẽtib⁹ ad expositũ:qꝛ tũc illa ꝟña eẽt bona: omne
aial si est soꝛ.differt a platone.ꝑ p'o ẽ:tanq̃z ab exposita ad
vnã suarũ exponẽtiũ:sed ista ꝟña nõ valet cũ ꝟñs ponat̃ ĩ
esse:ꝛ nõ añs. ꝛ ad similitudinẽ adductã dico ꝙ nulla est:
qꝛ ibi arguit̃ in ꝓpõnibus ponẽtib⁹ in esse:hic autẽ in ꝓpõ
nib⁹ nõ ponẽtib⁹ in esse. ¶ Ad tertiũ cõcedo ꝟñam ꝛ ꝟñs **Ad 3ᵐ**
ꝛ dico ꝟñter ꝙ hoc oẽ falsuz si est ipossibile ẽ falsuz. nota
ꝟditiõis(tz se apte ꝑdicati) ꝛ ꝙ illa ꝓpõ est va: siue falsuz
sit:siue ñ sit:vñ añxp̃s ẽ aial:si ẽ hõ:siue sit:siue ñ sit añxp̃s
ꝛ tũc ad argu^{m}:oẽ falsuz si ẽ ipossibile ẽ falsum.ꝑ oẽ falsum
est falsuz si est ipossibile:concedo ꝟñaz ꝛ ꝟñs.ex quo nõ se
quit̃:ꝙ oẽ falsuz est:qꝛ arguit̃ a tertio adiacẽte ad scõm ad
iacens.nõ valet ꝟña in terminis distrahẽtib⁹:vnde nõ seq
añxp̃s est aial:si est hõ:ergo añxp̃s est:nõ enĩ cõditionis ex
quo ampliat est termin⁹ distrahẽs. ¶ Cõtra dictũ ẽ supra **obiectõ**
qõ sequit̃:oĩs hõ vel asin⁹ ẽ asin⁹.ꝑ oĩs hõ ẽ aliqd qõ vl' asi
nus ẽ asin⁹:qꝛ nota disiũctionis(tz se apte ꝑdicati)ꝑ p idẽ
sequit̃:oẽ falsuz si ẽ ipo'e est falsuz.ꝑ oẽ falsuz ẽ aliqd qõ si
est ipo'e est falsuz(ex quo)nota ꝟditionis tz se ex pte ꝑdi
cati. Negatur ꝟña qꝛ ibi non mutat̃ suppõ:sz hic arguitur **Rñsio**
amagis amplo ad minus amplũ:cũ in añte ampliet̃ ly fl'z
ꝛ nõ in ꝟñte:cõsil'r nõ valet ꝟña ista:oẽ fl'm si est ipo'e:non
est verũ.ꝑ oẽ falsuz ẽ aliqd qõ si ẽ ipo'e nõ ẽ verũ:ꝑmo:ga
ex negatia nõ sequit̃ affir^{ua}.z°.qꝛ ꝟñs ponit ĩ esse:ꝛ nõ añs.
Itẽ seqt̃: oẽ falsuz si ẽ ipo'e nõ ẽ verũ.ꝑ oẽ falsuz nõ est ve
ruz si est ipo'e:ꝛ tm̃ nõ sequit̃.: oĩs hõ vel asinus non ẽ hõ.ꝑ
oĩs hõ non ẽ hõ vel asin⁹:lz enĩ note ꝟñtie se teneãt a parte
ꝑdicati:sũt tm̃ diuersarũ rõnũ. ¶ Ad q̃rtũ nego istã. Aliqõ **Ad 4ᵐ**
falsuz si est ipo'e est verũ:ꝛ tũc ar arg^{m} hoc ẽ verũ:ꝛ hoc est
falsuz si est ipo'e.ergo falsuz si ẽ ipossibile ẽ verũ: negat̃ cõ
sequẽtia:qꝛ ꝟditionatũ nõ fuit subiectũ:sed solũ ꝑma pars
ideo bene sequit̃ hoc si est impossibile est verũ : ꝛ hoc ẽ fal
sum.ergo falsum si est ipossibile est veruz:sed negat̃ prima
pars (Et ad cõfirmationẽ) verũ est falsum si ẽ impossibi
le:ergo falsuz si est ipossibile ẽ verũ:negat̃ cõsequẽtia: et di
co ꝙ tales cathegorice affir^{ue} resolubiles in cõditionales
non ꝟuertunt̃ simpliciter ex eo ꝙ ĩ cõditionali nõ licet trã
sponere ꝓpõnes:sicut in copulatiua ꝛ disiũctiua: qꝛ nõ seq
tur:si hõ currit:aial currit.ꝑ si aial currit:hõ currit:si.a.ẽ im
possibile.a.non est verũ.ꝑ si.a.nõ est veruz.a.est ipossibile:
modo oẽs ille:falsuz si est ipossibile nõ est verũ: falsum si ẽ
ipossibile est falsum:omne verũ est falsum si est ipossibile:
resoluuntur vltime in tales: si hoc est impossibile hoc ẽ fa
sum:si hoc ẽ ipo'e hoc nõ est verũ:q̃ sũt neccessarie: siue de
mõstraret̃ verũ:siue falsũ.ꝛ ꝟñr dicat̃ ꝙ talis ꝟña ñ valet.
hõ ẽ asin⁹:si ẽ rudibilis.ꝑ asin⁹ si ẽ rudibilis ẽ hõ: qꝛ antece
dens ẽ vurũ ꝛ ꝟñs falsuz ꝓꝓ causaz dictã. ¶ Nota ꝙ lz in **Nõbile**

propositionibus dictis nota conditionis teneat se aparte predicati:potest tamē p limitationē se tenere apte subti.vt oē qd ē falsuz si ē ipoſe nō ē verū:oē qd est falsuz: si est possibile est verū:oē quod est falsuz si est ipoſe est falsuz.⁊ q̄lz istarū ē falsa(vt pz per suas exponētes)Et ꝯnter dicit ꝙ tales sunt cōuertende simpl'r: ⁊ ꝯ⁰ ꝙ aliqd qd ē falsuz si ē ipoſe est verū:aliqd verū est aliqd qd est falsuz si est ipoſe.

¶ Prima pars principalis.

p^m arg^m

Ertiumdecimuz sophi^a.Quilibet homo morietur qñ vnus solus hō morietur.¶ Cōtra si qlibet homo morietur qñ vn^o solus hō morietur:g̃ qñ vnus solus hō morietur qlibet homo morietur(pz ꝯña)qz sicut copulatiua se ipsaz infert de ptib^o transpositis:ita q̄libet tpalis(seqt.n.)tu eris qñ soz. erit.g̃ soz. erit qñ tu eris.sed ꝯñs ē falsuz:qz quocūq̄z istāti futuro assig^to falsuz est ꝙ tūc vn^o hō morietur:⁊ tūc qlibet hō morietur.Et ꝯfirmat:qz p idē seqt:ꝙ qlibet homo morietur:qñ nō qlibet hō morietur: quia iste homo morietur qñ ñ qlibet hō morietur : ⁊ iste:⁊ sic de singulis.igit ⁊c. Jtē aliqs hō morietur qñ nō qlibet hō morietur: ⁊ nllus ē vel erit hō:qñ ipse morietur qñ non qlibet hō mo/ morietur:sz ꝯñs ē falsuz(cū ex isto seq̄tur)ꝙ qlibet hō mo/ rietur:⁊ nō qlibet homo morietur:nā q̄libet tpalis est illatīa vni^o copulatīe.seqtur enī: dū soz.currit pl'o disputat. g̃ soz.

z^m arg^m currit:⁊ plato disputat.¶ z^o.pol'e ē ꝙ nullus homo morietur.g̃ ⁊c. pz ꝯ^a qz hec ē neccia.qlibet hō morietur.añs arguitur ⁊ facio hoc arg^m:tu credis pcise ꝙ nullus hō morietur: qñ tu nō decipis.g̃ nullus homo morietur(pz)qz ex oppoſito seqtur oppositū vt aliquis homo morietur:⁊ tu credis pcise ꝙ nullus homo morietur. g̃ tu decipis:tūc sic:ista ꝯña ē bona:⁊ añs ē pol'e.g̃ ⁊ ꝯñs.ꝙ añs sit pol'e(arguitur sic)tu credis pcise istā tpalez: nullus homo morietur qñ tu nō deciperis:qz scis ꝙ ista significat adeq̄te: ꝙ nullus hō morietur qñ tu non decipis.g̃:tu credis pcise ꝙ nullus homo morietur qñ tu non decipis:ista ꝯña ē bona ab officiātib^o ad offi

3. arg^m ciatū.añs ē pol'e:g̃ ⁊ ꝯñs.¶ 3°.aliqs hō morietur qñ non morietur.g̃ ⁊c.pbatur añs:aliqs hō ē mortuus qñ nō ē mortu^o. g̃ p idē de futuro.añs declarat(⁊ pono)ꝙ soz.⁊ plato i pn cipio hore pterite se taliter vulnauerint vulnerib^o q̄b^o soz. mortuus ē in medio istāti hore qd fuit.a.⁊ plato nūc pmo sit mortuus.isto posito arguit sic.plato est mortuus ppter vulnus sibi illatū a sorte.g̃ soz.occidit platonē: sed nō in.a. nec post.a.qz tūc nō fuit soz.g̃ ante.a:sit ergo in.b.istanti:arguit sic:soz.in.b.istāti occidit platonē.g̃ in.b.istāti plato fuit occisus a sorte. g̃ tūc plato fuit mortu^o(sed arguitur) ꝙ tūc plato nō fuit mortuus: qz ꝯtinue vixit plato vsq̄z ad

4^m ar^m hoc instās:⁊ tūc pmo ē mortuus. g̃ ⁊c. ¶ 4°.aliqs hō desinet eē qñ ipse nō desinet esse.g̃ ⁊c.añs pbat ⁊ pono ꝙ i.a. istāti antexps desinat eē per remo^cs de psenti.⁊ tūc arguit sic:tūc añxps non erit qñ ipse nō desinet esse: ⁊ imediate ante illud instās ipse erit qñ nō desinet esse.g̃ in.a.instanti añxps desinet eē qñ ipe nō desinet esse. pz ꝯña ab exponē tib^o ad expositū.pma pars añtis est nota:qz suū ꝯdictoriū est falsum.⁊ z^a pars pz:qz antexps nunq̄z desinet eē nisi in .a.instanti.quare ⁊c.

Ad oppositum arguit sic. Jlle homo morietur qñ vnus solus hō morietur:⁊ iste ⁊ ille:⁊ sic de singulis.g̃ qlibet hō morietur qñ vn^o solus hō morietur(pz ꝯ^a)p iductionē:añs ē verū:g̃ ⁊ ꝯñs:qd ē sophⁿ.

p^a ⁊ Circa materiā pmi argumēti sit hec pma ⁊. Quelibet tpalis est ppō cathegorica ⁊ nō yppothetica(p batur)q̄libet ppō tpalis subordinat īmediate vni mētali cathegorice.g̃ ⁊c.añs pz inductiue:nā hec: duz ego sum tu es:subordinatur huic mētali:tēpus in quo ego sum est tps in quo tu es:siue isti:illud instās in quo ego sum: est illud instās in quo tu es.Sil'r hec:anteq̄z antexps erit tu eris:sb/ ordinat huic instāti in quo tu eris erit anteq̄z instanti ante xpi erit:⁊ sic ꝯsequēter de alys.¶ Jtē silitudinaria ⁊ relati ua ppō est cathegorica ⁊ non yppothetica.vt pz de illis:tu es albus:sicut plato ē albus:tu es homo qui est aial.g̃ p idē tēporal'⁊ localis:dici debēt cathegorice ⁊ nō yppothetice.

¶ Cōtra hec ppō est tpalis.qñ tu eris añxps erit: ⁊ soz.di/ obecti sputabit:cū sit tpaliter pbanda:⁊ nō est cathegorica sz yp/ potbetica.g̃ ⁊c..¶ Rñdetur ꝙ sicut hec cōiter tu es hō: ⁊ Rñdo tu es aial:est ppō copulatiua nō obstāte ꝙ sit cathegorice pbabilis:ita ppō illa est copulatiua : lz pbet cathegorice. dato ꝙ nota tpis cadat supra totū sequēs isto^o:tūc tu eris ⁊ tūc añxps erit:⁊ tc soz.disputabit.g̃ quādo tu eris antexps erit:⁊ soz.disputabit.¶ z^a ⁊. Nō q̄libet ppō tpalis est tpa/ z^a ⁊ liter pbāda:pbat hec ē tpalis:qlibet hō morietur quando vnus solus hō morietur:⁊ nō pbat tpaliter:sed exponit sic: aliqs homō morietur qñ vnus solus morietur:⁊ nō est vel erit aliqs hō qn ille morietur : quādo vn^o solus hō morietur.g̃ ⁊c. pma exponēs pbat resolubiliter : vt hoc morietur qñ vnus solus hō morietur:⁊ h̄ est vl'erit aliquis hō : sz pma resolues pbat iam tpaliter:vt hoc morietur tūc:⁊ tūc vnus solus hō morietur.g̃ hoc morietur quando vnus solus homo morietur: ita ꝙ in tpalibus sicut in alys cothegoricis pbatio ppōnis incipit apriori termino mediato. Jta dicit de localibus ꝙ ista ois hō erit vbi tu eris.primo pbat exponibil'r: deinde pma exponēs resolubil'r: vltio vo hec. hoc erit vbi tu eris: pbatur localiter sic:hoc erit ibi:⁊ ibi tu eris.g̃ hoc erit vbi tu eris.¶ Ex pdictis sequit.Qz aliqua tpalis vel localis ē alicuius quātitatis:⁊ aliqua nulli^o.pmuz patet de illis: ois homo morietur quādo vnus homo morietur que est vniuersalis ⁊ hec ē idefinita : sol lucet vbi ego suz:sz iste nō sūt alicuius q̄ntitatis:quando vnus homo morietur:qlibet homo morietur:⁊ vbi ego suz sol lucet:qz nulla earū pbat more cathegoricarū que sunt alicuius q̄ntitatis:sed habēt proprīū modū.vnde pma sic pbatur:tūc vnus homo morietur: ⁊ tunc quilibet homo morietur.secūda vero sic:hic sum : ⁊ hic sol lucet:nec ille est modus resolutorī^o cathegorice tentus:lz videat consimilis:qz in resolutione pprie dicta que est sillogismus demōstratiuus:cōcluditur maior extremitas de minori vel proportionali:hic autē cōcluditur ppō de ppōne. Jtez in resolutione nō sunt nisi duo demōstratiua: hic autē multiplicant fm multitudinē ppositionuz note tēporalis vel localis.naz ille quādo tu eris antexps erit. h̄ erit instans:vbi tu eris.antexps erit quādo ego ero : habēt plusq̄z tres demōstratiuas:quaruz prime dicuntur demonstratiue instātis vel temporis. Alie vero dicuntur demonstratiue loci. Uerū est tamen ꝙ nota tēporis prius sumit pro instanti q̄z pro tēpore : ideo demōstratiue debēt eē demōstratiue īstantis potius q̄z tēporis. Cōsimiliter est dicēdum de causali ⁊ expletiua:ꝙ sunt cathegorice: ⁊ habēt p/ prias pbatiōes : causales enī habent duas causas veritatī importantes causalitatē ⁊ illationē:ex quarū qualibet seqtur causalis. Naz bene sequit deus est causa tui.ergo qz deus est tu es. Etiā sequitur hec ppositio tu es homo : infert illā:tu es animal:sic adequate significādo:⁊ nō econtra:ergo qz tu es homo: tu es animal. Ex ista ergo qz.a.est.b.est: non debet inferri ꝙ.a.est causa.b:qz posito ꝙ.a.contertat cum illo termino homo:⁊.b.cuz cuz illo termino aial.esset antecedēs verū ⁊ cōsequēs falsuz:nec etiā debet inferri ꝙ .b.sequat ex.a.qz posito ꝙ.a.cōuertat cuz illo termino deus:⁊.b.cū illo termino instans presens.antecedēs eēt verū ⁊ cōsequēs falsuz. Nā quia deus est hoc instās est:nō tamē sequitur deus est.ergo hoc instans est:sed ex illa: qz.a.ē.b. est:sequitur hec disiunctiua.a.est causa.b.vel.b.seqtur ex .a.Expletiua vero probatur absolute per copulā suarū partiū:nā bene sequitur:celū mouetur: ⁊ celum quiescit. ergo

q̃ꝫ uis celũ moueat̃:celuꝫ gescit:magister legit: ⁊ scholares
non ꝓficiũt.g̃ q̃ꝫ uis magister legit: scolares nõ proficiunt.
3ª ꝑ ¶ 3ª ꝑ. Aliqua tpalis affirmatiua ẽ vera: cui⁹ vtraq̃ꝫ pars
ꝑncipalis est falsa (pꝫ de illa) qñ adã non fuit: tu nõ fuisti:
q̃ vtraq̃ꝫ pars sit falsa manifestũ ẽ:qꝛ illa ẽ falsa:adã nõ fu
it:⁊ illa etiã tu non fuisti:tñ tpalis sic arguit̃:tũc adã nõ fu
it demõstrãdo ꝑmũ ĩstans esse fui:⁊ tũc tu nõ fuisti. g̃ quã
do adã non fuit:tu non fuisti. Jdẽ dicit̃ de tpli denoiata ali
anteq̃ꝫ:⁊ postq̃ꝫ:vel saltim q̃ vna pars est falsa: tpali exñte
vera:vt postq̃ꝫ Adaꝫ fuit tu nõ fuisti:hec enĩ ẽ falsa:tu non
Coꝛm fuisti:⁊ tpalis vera:qꝛ tũc tu non fuisti demõstrãdo instãs
desitiõis ade:⁊ tũc fuit postq̃ꝫ adã fuit. ¶ Ex ista ꝓne seqt̃.
Qꝛ atpali ad copulatũ solũ factã de partib⁹ tpalibus fallit
ꝓna:qꝛ non seqt̃:qñ tu non fuisti:adaꝫ non fuit: ergo tu nõ
4ª ꝑ fuisti:⁊ adã non fuit:sed cũ iuuamẽto bñ sequit̃ vna copu
latia.s.q̃ aliqñ tu nõ fuisti:⁊ aliqñ adã nõ fuit. ¶ 4ª ꝑ. Aliq̃
tpalis affirmatiua ẽ falsa cui⁹ vtraq̃ꝫ ꝑs ꝑncipalis ẽ vera.
pꝫ de ista:qñ añxp̃s erit tu eris:nã hec ẽ va tu eris: ⁊ illa si
militer:anteꝛp̃s erit:⁊ q̃ illa tpalis sit falsa (pꝫ) qꝛ in nullo
instãti tu eris in quo añxp̃s erit. Jdeꝫ dicit̃ de tpali denoia
ta ali añq̃ꝫ:⁊ postq̃ꝫ:nã ista ẽ falsa:anteq̃ꝫ adã fuit tu fuisti:
Coꝛm ⁊ ista silr:tu eris postq̃ꝫ añxp̃s erit:⁊ tñ quelibet pars ꝑnci
palis ẽ vera. ¶ Ex ista ꝓne seqt̃. Qꝛ acopulatiua ad tpaleꝫ
denoiatã soluꝫ vna nota fallit ꝓna qa nõ seqt̃:tu eris ⁊ añ
xp̃us erit.g̃ qñ tu eris añxp̃s erit: nec econtra nõ ẽt seqt̃ q̃
tu eris anteq̃ꝫ añxp̃s erit: nec ẽt seqt̃:q̃ tu eris postq̃ꝫ erit
ꝑcoꝛm anteꝛp̃s:sꝫ bene seqt̃ vna disiũctiua cõposita ex his oibus
q̃ tu eris qñ añxp̃us erit:vel anteq̃ꝫ vel postq̃ꝫ añxp̃s erit.
Consimiles ꝓnes possent poni de locali:vnde hec localis ẽ
vera:vbi tu nõ es:ego non sum: ⁊ tñ quelibet pars ꝑncipa
lis est falsa. Jtẽ hec ẽ falsa: vbi tu es ego sum loquendo de
loco ꝓꝓꝛio:⁊ tamen quelibet pars ẽ vera.

Ad ꝑm arg.m **Ad primũ** nego istã ꝓnam. glibet hõ morieꝫ quan
do vnus solus homo morieꝫ.g̃ qñ vnus
solus hõ morieꝫ glibet hõ morieꝫ. Et dico q̃ non licet trãs
ponere ꝑtes gnãliter:sꝫ solũ vbi nota tpalis ẽ ꝑm⁹ termin⁹
ꝑbabilis:ita q̃ cetera remaneãt paria:q̃liter nõ ẽ in ꝓposi
to: imo arguit̃ atertio stãte ꝓfu^c tñ: ad eũdẽ stãtẽ õtermia
te:respectu eiusdeꝫ sincathegorematis:qꝛ ly vn⁹ hõ in añte
stat ꝓfuse tñ:⁊ in ꝓñte determiate:ꝓñter ꝓcedo istã: glibꝫ
homo morieꝫ:qñ nõ glibet hõ morieꝫ.ex qua non seqt̃ ista
Ad 2.m copulatiua:sed illa glibet homo morietur:⁊ aliquãdo non
glibet hõ morieꝫ quã ego ꝓcedo. ¶ Ad secũdũ nego istaꝫ.
possibile est q̃ nullus hõ morieꝫ. ⁊ ad ꝓbationẽ: nego con
sequẽtiã (⁊ dico) q̃ lꝫ sequat̃:aliqs homo morieꝫ: ⁊ tu cre
dis p̃cise q̃ nullus homo morieꝫ.ergo tu decipis:non tñ se
quit̃:aliqs homo morieꝫ.ergo tu non credis p̃cise q̃ nllus
homo morieꝫ qñ tu nõ deciperis.debuit enim sic argui:qñ
tu nõ deciperis:tu credis precise q̃ nllus homo morietur.
ergo nullus homo morieꝫ:sed negatur: añs cẽ pos'e. Juxta
hoc ꝓceditur.q̃ tu credis p̃cise q̃ homo ẽ asinus:qñ nllus
Ad 3.m homo decipit̃.imo quado ĩpossibile est aliquẽ hoiem deci
pi:ponẽdo vt supra:q̃ tu credas p̃cise illã tpaleꝫ. ¶ Ad 3.m
dico q̃ sortes occidit platoneꝫ ante.a.instãs.s.qñ vulnera
uit eum:⁊ negat̃ ista ꝓna:soꝛ.in.b.instãti occidit platonẽ.g̃
in.b.instãti plato fuit occisus asoꝛ.qꝛ lꝫ tũc occidit platonẽ
tamen nunc p̃mo est occisus:sicut nũc primo ẽ mortuus:et
iõ lꝫ tam ⁊ ꝓtiue post: verũ sit dicere q̃ sortes occidit pla
tonem:nunq̃ꝫ tamen ante instãs presens fuit verũ dicere
Soꝛ.occidit platonẽ:siue de p̃senti siue de p̃terito sumat̃.
vnde posito q̃ soꝛ.statim emisso semine quo tunc genitus
est:plato fuisset mortuus:verũ est dicere q̃ soꝛ.genuit pla
tonẽ in hora emissionis seminis:nunq̃ꝫ tamẽ prius fuit ve
Obectõ rum dicere:q̃ ipse genuit platoneꝫ:sicut nunq̃ꝫ fuit verꝫ q̃
plato generatur vel q̃ est genit⁹ asorte. ¶ Contra in.b.in
stanti sortes occidit platonẽ.ergo in.b.instãti plato occide
batur asorte.ergo in.b.instanti plato fuit occisus asorte. p̃ª
ꝓna tenet ab actiua ad suam passiuã. ⁊ secunda per resolu
tionem illius verbi occidebatur in sum:es:est:⁊ suuꝫ parti
cipium. ¶ Respondet̃ negando vltimaꝫ ꝓsequẽtiã: sed so Rñsio
lum sequit̃ q̃ in.b.instanti plato erat occidendus asorte:si
cut etiam in hora emissionis seminis vel ꝓmatis aliquo ca
su posito plato generabatur asorte: ⁊ non erat genitus asoꝛ
te:sed generandus asorte. ¶ Ex his sequit̃. Qꝛ soꝛ.interfe- p̃.coꝛm
cit platonẽ:quãdo nõ egit in illuꝫ (patet) ponẽdo aliũ casũ
q̃ sortes emisit sagittã qua vulneratus ẽ plato: ⁊ nũc p̃mo
mortuus ẽ:⁊ q̃ statim ipsa emissa anteq̃ꝫ tangeret platonẽ
mortuus sit soꝛ.isto posito (pꝫtet ꝓna) qꝛ in instãti emissio
nis sagitte soꝛ.interfecit platonẽ:⁊ tũc nõ tetigit eum.g̃ ⁊c.
¶ Ad quartuꝫ ꝓcedo illam sicut ꝓbauit rõ. aliquis homo Ad 4.m
desinet esse:quãdo non desinet esse (ex qua non sequitur)
q̃ aliquis homo morieꝫ quãdo ipse nõ morieꝫ.nego tamẽ
illam qñ aliquis homo nõ desinet esse:ipse desinet esse. Ju
xta hoc ꝓceditur p̃mo.q̃ anteꝛp̃us desinet esse:anteq̃ꝫ ipse
desinet esse:qꝛ in.a.instanti non ipse erit anteq̃ꝫ desinat eẽ.
⁊ imediate ante.a.instãs ipse erit anteq̃ꝫ ipse desinet eẽ. ⁊c.
¶ Scõo ꝓcedit q̃ añxp̃s desinet eẽ postq̃ꝫ ipse desinet eẽ:
qꝛ in.a.instãtti ipse nõ erit postq̃ꝫ ipse desinet esse:⁊ imedia
te ante.a.instãs erit postq̃ꝫ desinet est. ¶ Tertio ꝓcedit.q̃
aliquid incipit esse:quãdo ipsuꝫ nõ incipit esse (probat̃) po
nendo q̃.a.incipiat esse p̃ remotionẽ de p̃senti:tunc.a.non
est quãdo nõ incipit esse:⁊ imediate post istãs p̃sens.a. erit
quãdo nõ incipit esse.⁊ in sua desi^nc ꝓcedit q̃.a.desinit eẽ:
quãdo non desinit esse. ¶ 4.º ꝓcedit: q̃ aliqd incepit esse
quando nõ incepit esse:imo incepit esse postq̃ꝫ incepit esse:
⁊ q̃ illud ideꝫ desinet esse quãdo nõ desinit eẽ: imo desinit
eẽ anteq̃ꝫ: vl postq̃ꝫ desinit eẽ (pꝫ de.a.) post suã desitionẽ.
¶ Prima pars ꝑncipalis.

Uartũdecimũ sophisma. Oẽ ꝑm arg.m
aial fuit ĩ archa
noe (ꝓbat̃) hec aliquãdo fuit vera de p̃sen
ti.oẽ aial est in archa noe.g̃ postea aliq̃ talis
fuit vera de p̃terito: oẽ aial fuit ĩ archa noe
(pꝫ ꝓna) qꝛ omnis ꝓpõ affirmatiua va de
p̃senti:relinquit vnã verã de p̃terito (vt pꝫ
inductie) nã hec est vera:tu es:⁊ ꝓtiue post hoc hec erit va:
tu fuisti:hec ẽ vera hoc istãs est:⁊ ꝓtinue post hec erit vera:
hoc instãs fuit.añs aũt ẽ manifestũ: qꝛ tpe diluuij hec fuit
vera:oẽ aial est in archa noe (⁊ patet) per suas exponẽtes.
¶ 2º. Oẽ aial aliqñ fuit ĩ archa noe.g̃ oẽ aial fuit in archa 2.m arg.m
noe (pꝫ) qꝛ exponẽtes añtis iferũt exponẽtes ꝓñtis. Sꝫ p
bat̃ añs:oẽ aial tũc fuit ĩ archa noe demõstrãdo me^m istãs
tpis diluuij.g̃ oẽ aial aliqñ fuit in archa noe.pꝫ ꝓna ab infe
riori ad suuꝫ supius affirmatiue nõ distributũ:qꝛ ly aliquã
do nõ distribuit̃:⁊ añs est clarũ:qꝛ aliqd̃ aial tũc fuit in ar
cha noe:⁊ nullũ fuit aial tũc qn ipse fuerit ĩ archa noe. Jtẽ
aliqñ fuit oẽ aial in archa noe. g̃ oẽ aial aliqñ fuit in archa
noe.pꝫ ꝓna:qꝛ exponẽtes añtis cõuertunt̃ cuꝫ exponẽtib⁹
ꝓñtis.añs ꝓbat̃: tũc oẽ aial fuit in archa noe.g̃ aliqñ omẽ
aial fuit in archa noe.pꝫ ꝓna:ab iferiori ad suũ superi⁹ affir
matiue stans determiate.añs aũt pꝫ per suas exponẽtes.
¶ 3º aliqñ incepit esse oẽ aial in archa noe: sed oẽ qd̃ ince- 3.m arg.m
pit esse in archa noe fuit in archa noe.g̃ aliqñ fuit oẽ aial in
archa noe. Prima pars añtis declarat̃: ⁊ facio istã ꝓsequẽ
tiã.nũc est oẽ aial in archa noe: ⁊ nõ imediate ante instans
presens fuit omne aial in archa noe.g̃ incipit eẽ omne aial
in archa noe. Jsta ꝓna ẽ bona:⁊ aliqñ fuit ita sic̃ significat̃
p̃ añs.g̃ aliqñ fuit ita sic̃ significat̃ p̃ ꝓñs.g̃ aliqñ fuit ita q̃
incepit esse omẽ aial in archa noe.g̃ aliquando incepit esse
omne animal in archa noe. ¶ Quarto.archa noe contine 4.m arg.m
bat omne animal.ergo omne animal fuit in archa noe.pro
batur añs in.a.instãti archa noe cõtinebat oẽ aial.ergo ⁊c.

añs arguit in.a.instãti archa noe cõtinebat aliqõ aial: ⁊ in .a.instãti nullũ fuit aial qn illõ ꝛtinebat archa noe. ḡ in.a. istãti archa noe ꝛtinebat oẽ aial (pz ꝛña) ab exponẽtibus ad expositũ.añs est veruz:ḡ ⁊ ꝛñs:sil'r archa noe incepit in .a:instãti ꝛtinere oẽ aial:qz in illo instãti ꝛtinebat oẽ aial.⁊ nunq̃ ante illud instãs ꝛtinebat oẽ aial: posito qꝫ.a.instãs fuerit p̃m instãs ī q̃ hec ꝓpõ fuit va:oẽ aial ẽ in archa noe.

Ad oppositum arguit sic. Omne aial fuit in archa noe:tu fuisti aial:ḡ tu fuisti in archa:noe:tunc discursus est bonus: qz est sillus in 3°.p̃me:ꝫ ẽ falsa.ḡ aliq̃ p̃missarũ.nõ maior:ḡ minor q̃ ẽ sophª.

p̃ª ꝫ **Circa** materiã ꝓximi argtũ sit hec p̃ma ꝫ. Aliqua ꝓpõ est vera affirmatiua de p̃senti:cui nõ rñdebit aliqua de futuro vera:nec rñdebit aliq̃ de p̃terito (pz ꝛ illa) tu es oẽ aial in illa domo (dato) qꝫ nulluz aial p̃ter te sit in illa domo:⁊ qꝫ multi hoies fuerint ⁊ erũt in illa domo. Nã hec ꝛtinue fuit falsa:tu eris oẽ aial in illa domo: ⁊ hec sil'r semp erit falsa:tu fuisti oẽ aial in illa domo: qz tu nõ fuisti oẽ aial qõ fuit in ista domo.sil'r hec est va:tu es tantus p̃cise sicut tu es:⁊ tñ hec nunq̃ fuit va: tu eris tãtº p̃cise sicut tu es.nec ista erit vera:tu fuisti tãtus p̃cise sicut tu es (dato) qꝫ tu augumẽtaberis ꝑ totã vitã tuã.etiã hec ẽ vera: ꝟ instãs ẽ instãs qõ ẽ:⁊ hec nunq̃ fuit vera: ꝟ instans ꝟ erit instãs qõ ẽ:nec vnq̃ erit vera:hoc instãs fuit instãs qõ est: demõstrãdo instãs p̃ñs: Itẽ hec est vera hoc neccio ẽ demõstrãdo aiaz ſor.tũc ꝓmo exñtis:⁊ tñ hec nunq̃ fuit va: hoc neccessario erit:sicut nec illa nunq̃ erit va:hoc neccio fuit

zª ꝫ vt bñ pz per suas exponẽtes. ¶ zª ꝫ. Aliqua est ꝓpõ de futuro vera:cui nõ rñdebit aliq̃ de p̃senti nec de p̃terito va: pz de ista:tu eris ita senex sicut tu eris:q̃ est va.⁊ nunq̃ erit aliqua talis vera:tu es ita senex sicut tu eris: ⁊ tu fuisti ita ita senex sicut tu eris. Idẽ dico de ista: tu eris ita magnus sicut tu eris.aut de illa:tu eris maior q̃ tu eris:posito qꝫ augmetaberis qnouscꝫ morieris.Sil'r hec est vera: hoc istãs erit instãs qõ erit:demõstrãdo ꝓmũ instãs esse añxpi: ⁊ tñ nulla istarũ erit vera:hoc instãs ẽ instãs qõ ẽ:hoc instãs fuit instãs qõ erit.ẽt hec est vera:tu eris oĩs hõ qui est albus ⁊ tñ nulla istarũ erit vera:tu es oĩa homo qui est albus: tu fuisti oĩs hõ qui est albus (pz) dato qꝫ iam scis oĩs hõ albº.

3ª ꝫ ⁊ qꝫ ĩmediate post hoc multi erunt hoies albi. ¶ 3ª ꝫ. Aliq̃ ꝓpõ de p̃terito ẽ va:cui nõ rñdebit aliqua de p̃senti:nec de futuro vera (nã pz de ista) hoc instans fuit instãs qõ fuit: demõstrãdo aliqõ instãs esse Ade cui nõ rñdedit aliqua talis vera:hoc instãs est instãs qõ fuit:hoc instãs erit instans .ſ.qõ fuit. Itẽ hec ẽ va:tu fuisti mior q̃ tu es:⁊ tñ nulla istarũ fuit va: tu es mior q̃ tu es:⁊ tu eris mior q̃ tu es.suppo sito vt supra:qꝫ ab istãti tue exceptiõis vsq̃ ad istãs tue de sitionis debeas continue augeri. Item hec ẽ vera: tu fuisti homo qui est albus:⁊ tñ nulla istaruz fuit vera: tu es hõ q est albus:tu eris homo qui est albus (dato) qꝫ cõtinue an-

4ª ꝫ te instans p̃sens fuisti niger:⁊ nũc sis albus. ¶ 4ª ꝫ. Quelibet ꝓpõ affirmatiua simplex vera de presenti: relinquit vnã verã de p̃terito:postq̃ habuit vnã verã de futuro. Intelligo per ꝓpõnez simplicez cathegoricaz istaz: in qua nõ ponit signũ cõfusiuũ:nec cõplexuz verbale ex parte alicuius extremi:ista cõclusio patet inductiue: qm̃ si hec est vera:aliquis hõ currit:hec aliqñ fuit vera:aliquis hõ currit:⁊ hec similiter erit vera:aliqs homo cucurrit:⁊ si iam veruz est qꝫ sor.ẽ albus vel niger: faciens vel patiens: aliqñ fuit ita qꝫ ipse erit albus vel niger faciẽs vel patiens:aliquãdo

Nõbile erit ita qꝫ fuit ipse talis vel talis vel hꝰ. ¶ Intelligẽdũ qꝫ lz ꝓpõnes simplices cathegorice de p̃terito ⁊ futuro inicẽ respondeãt: nõ tñ illis ꝓpõ de p̃senti. Nã bene sequitur album fuit nigrum.ḡ aliquãdo fuit ita qꝫ albuz erit nigruz: ⁊ ecõtra:albuz erit nigrũ.ḡ aliqñ erit ita qꝫ albũ fuit nigꝝ: ⁊ ecõuerso:albũ erit nigrũ. ḡ aliqñ erit ita qꝫ albuz fuit nigrũ.sed nõ sequit albuz fuit nigrũ.ḡ aliqñ fuit ita qꝫ albuz est nigrũ:nec sequit albuz erit nigruz. ḡ aliqñ erit ita qꝫ albuz est nigruz. Forte dicet qꝫ lz non rñdeat illis de p̃terito ⁊ futuro:ista de p̃senti significata:illis tñ rñdet hec:hoc est nigrũ demõstrãdo illud pro quo supponit subm. ¶ Sed ꝫ obiectõ hec ꝓpõ:hoc est nigrm respondet illi:hoc fuit nigrũ.ḡ non illi:albũ fuit nigꝝ (patet ꝛña) qz aliquãdo sequit qꝫ hoc ĩfinities de p̃terito potuit rñdere: videlicet illis:albuz fuit nigrũ:caliduz fuit nigrũ:currẽs fuit nigrum:qm̃ de illo demõstrato:oĩa illa subiecta potuerũt supponere:imo sequit qꝫ vni ꝓpõni simplici de p̃terito vel futuro ĩfinite: de p̃ñti rñdeãt ⁊ rñdebũt:qz ĩfinita alba fuerũt nigra:⁊ infinita alba erũt nigra. Itẽ hec ꝛña non valet:albuz erit nigrũ:ergo aliquãdo erit ita qꝫ ꝟ ẽ nigrũ:quocũcꝫ demõstrato:qz añs semp erit possibile:⁊ ꝛñs aliqñ etit impoſe.ḡ ista demõstratiua non rñdent isti de futuro.Sil'r quocũcꝫ demonstrato nõ sequit:albũ fuit nigrũ:ḡ aliqñ fuit ita qꝫ hoc est nigruz: cũ añs semp fuerit verũ:⁊ ꝛñs aliquãdo falsuz.

Ad pm argu **Ex predictis** patet rñsio ad p̃m argumẽtũ ꝛcedẽdo qꝫ hec de p̃senti:oẽ aial est in archa noe aliqñ fuit vera:nunq̃ tñ sibi rñdebat aliq̃ de p̃terito: vel de futuro va.Sciendũ tñ qꝫ hec ꝛña nõ valet.hec de p̃terito aliqñ fuit vera:⁊ significat p̃cise sicut tũc significabat.ḡ adhuc ẽ vera:qz posita creatiõe mũdi: hec aliquãdo fuit vera:adã fuit oĩs homo:⁊ tñ hec est falsa:adaz fuit oĩs homo. Itez dato qꝫ oĩa aialia que fuerunt ante primuz instãs diluuij fuissent in archa noe:in medio vel in vltimo instãti diluuij hec fuisset vera: oẽ aial fuit in archa noe: et iam est falsa. ¶ Ad secũdũ nego qꝫ omne aial aliqñ fuit in archa noe (⁊ ad ꝓbationẽ) nego illaz ꝛñaz: omne aial tũc fuit in archa noe. ḡ omne aial aliquãdo fuit in archa noe. ⁊ dico qꝫ arguitur distributiue.qz si ly aliqñ est determinatio distributi termini etiã stat distributiue (⁊ dato) qꝫ stet confuse tñ:adhuc ꝛña non valet:qz ly aial in añte restringitur:⁊ in consequente non:adeo virtualiter arguit distributiue ab inferiori ad sunz superius. Cõsiter nego illã consequẽtiã. Aliquãdo omne aial fuit ĩ archa noe.ergo oẽ aial aliquãdo fuit in archa noe:nec est verũ:qꝫ exponẽtes antecedẽtis cõuertãtur cuz exponẽtibus cõsequẽtis:qz antecedens nõ est exponibile:sed resolubile isto modo:tũc omne animal fuit in archa noe:⁊ tunc est vel fuit aliquãdo. ḡ aliquando omne animal fuit in archa noe:⁊ ꝛcedo cõsequẽs, sicut añs:non tñ ꝛcedit qꝫ tũc fuit omne aial in archa noe. nec qꝫ omne aial tunc fuit in archa noe. ¶ Ad tertiũ nego qꝫ aliquãdo incepit esse omne aial in archa noe: ⁊ nõ sequitur:aliquãdo fuit ita qꝫ ĩcepit esse omne aial in archa noe. ergo aliquãdo incepit eẽ omne aial in archa noe:qz in antecedẽte supponit ly aial solũ pro aiali qõ fuit in aliquo instãti diluuij:⁊ in ꝛñte absolute pro omni aiali qõ fuit: ex quo illud verbũ incepit est p̃teriti tẽporis:nec aliũde fit restrictio. Dictuz est tamẽ in ꝓmo sophismate:qꝫ aduerbiuz demõstrãdi non restringit terminũ distributũ verbo mediãte ⁊ diuiº. ¶ Sciẽdũ tamẽ qꝫ illa ꝛsequẽtia nõ valet:nunc est omne aial in archa noe:⁊ non ĩmediate ante instãs p̃ñs fuit omne animal in archa noe.ergo incepit esse omne aial in archa noe:qz in medio instãti diluuij erat antecedẽs verum ⁊ consequẽs falsuz:sed debuit esse secunda exponens vna illaruz:non ĩmediate ante instãs presens fuit ita qꝫ oẽ animal est in archa noe:aut nunq̃ fuit ĩmediate ante istãs presens omne aial in archa noe: qz ly ĩmediate si sequitur verbum potest restringere:non autẽ si precedit. ¶ Ad qrtum nego quãlibet illarum.archa noe cõtinebat oẽ aial in .a.instãti. In.a.instanti archa noe continebat omne aial (⁊ ad probationez) nego consequẽtiam:sed soluz sequitur: qꝫ archa noe continebat in.a.istanti. omne aial: aut qꝫ archa noe ꝛtinebat omne aial in.a.instãti: quoꝫ qõlibet ꝛcedit.

¶ Et si q̃rat̃ de expositiõe illius in.a.istãti archa noe cõtinebat oẽ aial (dico) q̃ ille sunt sue exponẽtes in.a. instãti archa noe cõtinebat aliquod animal: ⁊ nullũ fuit aial qn illud in.a.instanti continebat archa noe: quod est falsum. ¶ Cõsil'r d'ad aliam.s.q̃ archa noe icepit in.a. instãti cõtinere oẽ aial q̃ ipsa est falsa. ꝛcedit̃ tñ q̃ archa noe incepit ꝛtinere in.a.istãti oẽ aial. ⁊ q̃ archa noe incepit ꝛtinere oẽ aial in.a.istãti. ¶ Intelligẽdũ tñ q̃ illa ꝛña nõ valz. archa noe ꝛtinebat oẽ aial ĩ.a.istãti. g̃ in.a.istãti fuit aliqõ aial in archa noe: qr posito q̃.a.instãs fuerit p mille annos añ archã noe: ⁊ q̃ oẽ aial: qõ fuit in.a.istãti postea itrauerit in archã noe. ẽ añs verũ ⁊ ꝛñs falsuz: cũ solũ post.a.istãs fuerit aliqõ aial in archa noe: sic̃ post.a.istãs tu fuisti oĩs hõ in.a. instãti (dato) q̃ tu fueris oĩs hõ in.a. instãti. igit̃ ⁊c. ¶ Ex his inferri possũt alique ꝓpõnes. ꝑma. in archa noe tu fuisti: ⁊ tu nõ es in archa noe: nec fuisti in archa noe: nec eris ĩ archa noe. ꝓbat̃ ⁊ pono: q̃ illa archa q̃ fuit noe. iaz sit tua ĩ qua sis ⁊ fueris: isto posito: arguit̃ ꝑma ps. ĩ hoc tu fuisti: de mõstrãdo archã q̃ fuit noe: ⁊ hoc ẽ vel fuit archa noe. ergo ĩ archa noe tu fuisti. pz ꝛña p resolutionẽ. z^a ps ẽ manifesta: qr ista archa noe nõ ẽ: nec erit noe: nec vnq̃ fuit noe q̃diu tu fuisti in ea: cum p multos annos ante mortuus sit. Et si arguat̃ sic: in archa noe tu fuisti. g̃ tu fuisti in archa noe: p ꝛuersionez simplicem. Dico q̃ illa nõ est ꝛuersio simplex: sed ista aliqd in q̃ tu fuisti ẽ vel fuit archa noe: seu ista tu in archa noe fuisti: sic̃ alias dictũ est. ¶ Scõa ꝓpõ: tu incipis esse ĩ archa noe: ⁊ tñ tu nõ icipis eẽ in archa q̃ est noe: nec q̃ fuit: nec q̃ erit noe. ꝓbat̃: ⁊ pono: q̃ noe nũc ꝑmo resuscitetur: cuius sit: ⁊ erit iterũ archa. isto posito: ꝑma ps pz: tu es in archa noe: ⁊ nõ ĩmediate añ istãs pñs fuisti ĩ archa noe: g̃ tu incipis esse in archa noe. Sa vo pars seqt̃ ex casu (ex quo) tu es in archa noe: q̃ est noe: que fuit noe: ⁊ q̃ erit noe: ⁊ ĩmediate añs istãs p̃sens fuisti in archa q̃ est noe: que fuit noe: ⁊ q̃ erit noe: vñ in alys termis ẽt ꝛcedit̃ q̃ soz. icipit esse aial albũ: ⁊ tñ nõ incipit eẽ aial qõ est albũ: nec qõ fuit albuz: nec qõ erit albũ. vt posito q̃ soz. icipiat eẽ albus: ⁊ q̃ aliqñ ipse fuit albus. ¶ z^a ꝓpõ: tu incipis eẽ in archa noe: ĩ qua tu nõ icipis esse (pz) qr tu icipis esse in archa noe: ⁊ in nulla archa tu incipis esse. quacũq̃.n. archa data in qua tu es in illa ĩmediate ante hoc tu fuisti. vñ arguit̃ sic. tu es in archa noe in qua tu nõ incipis eẽ: ⁊ nõ ĩmediate ante istãs pñs fuisti in archa noe in qua nõ incipis esse: igitur tu incipis esse in archa noe in qua tu nõ icipis esse (pz ꝛña) ab exponẽtib^o ad expositũ. ꝑma pars añt̃ pz: qr suũ oppo^m ẽ falsuz. ⁊ Sa qr hec archa nõ ĩmediate ante istãs p̃sẽs fuit noe. ¶ Quarta ꝓpõ: tu nũc non es in archa noe ⁊ ĩmediate p^o istãs p̃sens tu eris in archa noe: ⁊ tñ tu distas ab archa noe p mille milliaria: nec ẽ nisi vna archa noe. ꝓbat̃: ⁊ pono: q̃ noe sit in archa sua distante ab archa tua in qua es ⁊ eris ꝛtinue p mille milliaria: ⁊ q̃ ĩmediate post hoc ex cõuẽtione facta archa in qua tu es: erit noe: ⁊ ecõuerso. isto posito habet̃ ꝛcl'o. Et ꝛñter ẽ ꝛcedẽdũ q̃ tu nõ es in archa noe: ⁊ eris ĩ archa noe: ⁊ tu nõ mouebis ad archã noe: nec illa mouebit̃ ad te: ⁊ q̃ tu es in archa noe: ⁊ aliqñ eris extra archã noe: ⁊ tñ nunq̃ exibis archã noe (pz) ponẽdo ecõtra q̃ tu sis in archa noe: ⁊ noe sit in archa tua: ⁊ q̃ ĩmediate post ꝗ archa ĩ q̃ tu es erit tua: ⁊ illa ĩ q̃ ẽ noe erit sua. igitur ⁊c.

¶ Prima pars p̃ncipalis.

Quintũdecimũ sophi^a. Quicqd audit̃ a sorte profert̃ aplatone. ꝓbat̃ (⁊ pono) q̃ plato ꝓferat solũ illã ꝓpõnẽ: nullus hõ ẽ asin^o: cuius p̃iacẽs audiat soz. ⁊ nõ signũ negatiuũ: ⁊ nõ aliqd aliõ. isto posito arguit̃ sic ꝗ sophisma. Quicqd audit̃ a sorte profert̃ aplatone: propositio affirmatiua audit̃ a soz. g̃ ꝓpõ affirma^a profert̃ aplatone (minoz pz) qr ista: hõ ẽ asin^o ẽ ꝓpõ affirmatiua: cũ nõ sit in ea negatio: sz ꝗ ẽ falsa: qr nll'a ꝓpõ affirmatia profert̃ aplatone. ꝓbat̃: ista ẽ ꝓpõ negatiua: cuius verbũ p̃ncipale negat̃. sed cuiuslibet ꝓpõnis ꝓplate aplatone p̃ncipale verbum negat̃. g̃ ⁊c. Jtez si qcqd audit̃ a soz. profert̃ aplatone ⁊ falsum audit̃ a soz. s. hõ est asinus. g̃ falsuz profert̃ aplatone: sed hoc est falsuz: qr plato non profert nisi illã negatiuã vel partẽ eius: mõ illa nõ est falsa (vt pz) nec etiã pars ei^o est falsa: qr cũ qcquid significat pars: significat ⁊ totũ: ergo si aliq̃ paes sit falsa: ipsa significat falsuz: ⁊ ꝛñter illa neg^ua significat fl'z: qõ nõ apparet vicẽdũ: cũ sit ꝓpõ negatia. ¶ z^o. qcquid audiat̃ a soz. profert̃ aplatone: sed ꝓpõ audit̃ a soz. g̃ propositio ꝓfert̃ aplatone: sed ꝗ^o est falsũ: qr si ꝓpõ profertur aplatone: vel subito: vel successiue. nõ subito: qr hz ptez ⁊ partes: ⁊ pte extra partẽ. nec successiue: qr tũc vna ps ẽ ꝓlata: ⁊ alia profereda. g̃ nõ profert illaz. ꝓbat̃ ꝛña: qr aliter sequit̃: q̃ prius protulit eaz: qr ꝛsil'r se habuit circa eã p^o sic̃ mõ. quo ꝛcesso (seqt̃) q̃ tu dicis totũ psalteriũ si dicis vnũ verbũ illi^o: ⁊ q̃ infinities dixisti illud: ⁊ q̃ q̃cito dixisti aliquid ipsius: ita, taz cito dixisti totũ psalteriũ: qõ est absurduz. ¶ z^o. si qcquid audit̃ a soz. profert̃ aplatone: aut ergo sortes ita cito audiuit vocẽ p'onis: sic̃ plato ꝓtulit eã: vl' nõ. primũ nõ p̃t dari: qr vox cũ sit son^o nõ multiplicat̃ nisi mediãte motu in aere: vt testat̃ ꝑhus. z. de aia: sed motus successiue cãtur. g̃ vox successiue m'tiplicat̃. g̃ p^o m'tiplicabit̃ ad medietatẽ aeris ꝓpe platonẽ: q̃ ꝓpe soz. g̃ pri^o plato ꝓtulit vocẽ suã q̃ soz. audiuit illã. qõ si cõcedit̃ ꝛtra. q̃libet vox subito multiplicat intẽtionẽ suaz: ergo nõ prius in vna pte aeris q̃ in alia. ergo q̃cũq̃ voce data quã protulit plato: illam eque cito audiuit soz. sicut protulit plato. añs probat̃ ex eo: qr intẽtio vocis non hz ꝓrium: sicut enĩ intẽtio coloris subito multiplicat̃: ita videt̃ de itẽtione vocis. ¶ 4°. aliqua vox indiuisibilis auditur a sorte: sed nec indiuisibilis profertur aplatone. g̃ non qcqd audit̃ a sorte profertur aplatone (pz ꝛña) cũ minori: qr quacũq̃ voce data quã ꝓfert plato: illa extendit̃ in aliqua parte medij. g̃ non est idiuisibilis. maior vero declarat̃: qm̃ sortes audit multas litteras vocales: modo quelibet vocalis est indiuisibilis: qr si nõ. g̃ posset audiri medietas vocalis: ⁊ medietas medietatis: ⁊ sic in infinitũ. cuz ergo omne tale esset littera vocalis. ergo in qualibet littera vocali sunt infinite vocales: consequens est dissonuz. ergo ⁊c.

In oppositum arguit̃ sic. ista ꝓpõ homo est asinus: ⁊ quelibet eius pars audit̃ a sorte: ⁊ illa cuz qualibet eius parte profertur aplatone. g̃ quicquid auditur a sorte profertur aplatone: qõ est sophi^a.

Circa materiã primi argumẽti sit hec ꝑma conclusio. Aliqua est propositio vniuersalis affirmatia vl' negatiua: cuius subiectũ stat determinate. probat̃: ⁊ pono: q̃.a. sit ista: oĩs homo est aial: ⁊.b. suuz p̃iacens. s. homo est animal: ⁊ arguit̃ sic: oẽ subiectũ.a. ẽ subiectũ.b. sed sbiectũ.b. stat determinate. ergo subiectũ.a. stat determinate (patet ꝛsequẽtia) cuz maiori: ⁊ minoz declarat̃ ex eo: qr cuiuslibet indefinite subiectũ stat determinate: sed.b. est ꝓpositio indefinita. ergo ⁊c. Idez pz de ꝓpositiõe negatiua (ponendo) q̃.a. sit illa: nullus deus est: ⁊.b. suuz p̃iacens. s. deus est. ¶ Ex ista ꝗne sequit̃ primo. Qr alicuius indefinite subiectuz stat distributiue. probat̃.b. est propositio indefinita sed subiectũ.b. stat distributiue. ergo minoz arguit̃. Idem est subiectũ.a. ⁊ subiectũ.b. sed subiectũ.a. stat distributie. ergo subiectuz.b. stat distributiue. ¶ Secũdo sequit̃. Qr sub subiecto ꝓpositionis vniuersalis ꝛtingit descẽdere disiunctiue: ⁊ sub subiecto ꝓpõnis ĩdefinite: ꝛtingit descẽdere copulatiue (pz) ex quo idem est subm vl'is ⁊ indefinite. ¶ Tertio sequit̃. Qr aliqs terminus stat ꝛfuse tñ: ⁊ idem stat determinate (patet) de subiecto illi^o exclusiue: tñ hõ

z^m ar^m

4^m ar^m

3^m ar^m

p^a ?

p^m coz^m

z^m coz^m

3^m coz^m

est risibilis:aut de ꝑdicato isti⁹ vlis:oīs hõ ē aīal: cũ idē sit
subm exclusiue ⁊ sue ꝑiacentis:⁊ idez sit ꝑdicatũ vlis ⁊ sue
4.m coz. indefinite:q̃ est pars eius. ¶ 4.° seqt̃. q̃ sub termino stãte
ꝛfuse tm̃ ꝛtingit descẽdere disiũctiue: ⁊ sub termino stãte
determiate ꝛtingit descẽdere disiũctim. Ex quo idẽ termi
nus supponit determiate ⁊ ꝛfuse tm̃: ita q̃ nõ sequit̃ talis
termin⁹ supponit determiate. ḡ nõ supponit cõfuse tm̃: vel
Nõbile disiũctiue: nec ecõtra. ¶ Intelligendũ tm̃ q̃ lz diuerse sup
positiones cõpetãt eidẽ termino: hoc nõ ē respectu eiusdez
vñ subm hui⁹: oīs hõ ē aīal: stat distributiue in ordie ad to
tam vlez: ⁊ respectu signi vlis ꝛtingit descẽdere copulatie:
⁊ idez subm stat determiate in ordine ad ꝓpõnẽ idefinitã:
⁊ respectu eiusdẽ ꝛtingit descẽdere disiũctine. Idez dicit̃
de subo illius exclusiue: tm̃ hõ est risibilis: q̃ in ordine ad
exclusiuã supponit ꝛfuse tm̃: ⁊ nõ determiate ⁊ respectu di
ctionis exclusiue ꝛtingit descẽdere disiũctim ⁊ nõ disiũcti
ue. In ordine vero ad ꝑiacẽs stat determiate ⁊ nõ confuse
tm̃ ⁊ respectu eiusdẽ oz descẽdi disiũctiue: ⁊ nõ disiũctim.
z.a ꝯ ¶ z.a ꝛclo. Omne vbũ ꝓlatũ aplatone est vbũ nega.m: ⁊ tm̃
aliq̃ ꝓpõ prolata ab eo est ꝓpõ affirmatitiua (pz) dato q̃
plato ꝓtulerit illã: nullus ōs ē: iꝑe nõ ꝓtulit nisi vnũ neg.m.
vt suppono: ⁊ qz illa ē affirmatiua. ōs ē: iõ ꝓtulit affirmati
ꝑ.m.coz.m uam. ¶ Ex ista ꝯne seqt̃ ꝑ. Qz nulli⁹ negatiue vbũ ꝑncipa
le affirmat̃: ⁊ tm̃ alicui⁹ affirmatie verbũ ꝑncipale neget̃.
z.b.coz.m ꝑma ps pz ꝛiductiue: ⁊ ꝟa ē ꝓbata. ¶ z.° seqt̃. q̃.a.⁊.b. ꝓpõ
nes inuicẽ ꝛuertunt̃: ⁊ eidẽ mẽtali subordinant̃: ⁊ tm̃ vbuz
ꝑncipale vni⁹ negat̃ ⁊ alteri⁹ affirmat̃. pz: dato q̃.a. sit illa
3.a ꝯ totalis de⁹ ē.⁊.b. ꝑiacẽs isti⁹: nullus de⁹ est. ¶ 3.a ꝯ. Impos
sibile ē platonẽ ꝓtulisse istã: nullus de⁹ ē qn ꝓtulerit vez:
⁊ tm̃ pole ē eũ ꝓferre eandẽ nõ ꝓferẽdo veruz. ꝑma ps pz:
qz ꝯpole est platonẽ ꝓtulisse illã: nullus ōs ē qn ꝓtulerit il
laz: deus ē. ꝟa ps declarat̃. nã q̃z diu ꝓferet̃ ps ꝓpõnis: tam
diu ꝓferet̃ ipsa ꝓpõ: ſz possibile est platonẽ ꝓferre illaz ne
gationẽ: nllus: ñ ꝓferẽdo illã ōs ē. igit̃: pole ē plonẽ ꝓferre
illã: nullus deus ē: nõ ꝓferẽdo illã: deus ē. quo posito: ⁊ ad
misso plo ꝓfert illã: nullus de⁹ est: nõ ꝓferẽdo aliqõ verũ.
ꝑ.m.coz.m ¶ Ex ista ꝯne seqt̃ ꝑmo. Qz aliq̃ inuicẽ ꝛuertibilia dicunt̃
asoz. ⁊ aplone: nõ obstãte q̃ soz. nõ dic̃ nisi necc̃iuz: ⁊ plo di
cit ꝯpole. pz: supposito q̃ soz. dicat istã nullus asinus est chy
mera: cui⁹ platio sit solũ sup negationẽ: plato vo dicat con
z.m.coz.m similẽ: cui⁹ platio sit super verbuz. ¶ z.° seqt̃. Qz plato ꝑt
ꝓferre verũ: nõ ꝓferẽdo falsuz: ⁊ tm̃ nõ ꝑt ꝓferre verũ: qn
ꝓferat nõ verũ. ꝑma ps patuit: ⁊ ꝟa declarat̃: qz plato non
pōt ꝓferre aliq̃z ꝓpõnẽ qn ꝓferat partẽ ei⁹: que nõ ꝑt esse
4.a ꝯ ꝓpõ. ¶ 4.a ꝯ. Possibile est soz. audiuisse oẽm vocẽ ꝓplataz
aplatone: ⁊ nõ tm̃ est pole soz. audire oẽm vocẽ ꝓplataz apla
tone. ꝑma ps est de se nota: ⁊ ꝟam ꝓbo: nã si soz. audit vocẽ
platonis isti⁹ vocis vna ps ē audita: ⁊ altera ē audiẽda pri
mo qz vox est ens successiuũ. ꝟo qz si nõ est aliq̃ pars audiẽ
da: illa vox tota ē audita: ⁊ ꝑ ꝛns soz. nõ audit illã: tẽ sic vna
ps illius vocis manet audiẽda: ⁊ illa est ꝓplata aplatone: vt
suppono: q̃ soz. nõ audit oez vocẽ ꝓplatã aplatõe. ¶ Ex ista
ꝯne sequit̃ ꝑmo. Qz pole ē platonẽ ꝓtulisse oẽm vocẽ audi
tam asoz. nõ tm̃ ē pole soz. audire oẽm vocẽ ꝓplatã aplatõe.
ꝑ.m.coz.m pz ex dicis. ¶ Scõo seqt̃. Qz hoc sophisma ē possibile. oẽ
auditũ asoz. ē ꝓplatũ aplatone: hoc tm̃ ē ꝯpole: qcqd auditur
asoz. ꝓferet̃ aplone: nõ ꝓp hoc: qz ꝯpossibile sit platonẽ pro
ferre aliqd: qz necc̃iuz est: si plato ꝓfert: q̃ ipse ꝓfert aliqd.
Sed alia de cã: qm̃ q̃z tũcũq̃z inuicẽ applicẽtur soz. ⁊ plato:
ex quo nulla vox subito mltiplicat̃. sic̃ platõe loquẽte vez
est dicere q̃ ipse profert aliquã vocẽ quã nõ audit soz. ita
ecõtra sortes audit aliquã vocẽ: quã plato nõ ꝓfert: lz sor
tes illam protulerit.

Ad ꝑm argum **Ad primũ** dicit̃ q̃ in rei veritate nõ qcqd auditur
asoz. ꝓferet̃ aplatone: ⁊ q̃ multe sunt par
tes illius hõ est asin⁹: quas audit soz. quarũ nullã ꝓfert pla
to: ideo argumẽtũ in oppo.m nõ ꝛcludit nisi q̃ oẽ auditum
asoz. ꝓferet̃ aplatone: vel est prolatũ aplatone: ⁊ hoc ꝛcedit
Deinde nõ icõuenit q̃ ꝓpõ affirmatiua sit ꝓlata aplatone
⁊ tũc ad arg.m ꝓpõ negatia ē illa in qua verbũ ꝑncipale ne
gat̃: verũ est ꝑ negationẽ exñtẽ aliqd illi⁹. mõ isti⁹ homo ē
asinus: verbũ ꝑncipale neget̃ nõ ꝑ negationẽ q̃ sit ps eius:
ſz totius vlis negatiue. Dicat̃ ḡ q̃ ꝓpõ negatia est illa cui⁹
verbũ ꝑncipale negat̃ ꝑ negationẽ exñtez aliqd eius ⁊ pro
positio affirmatia ē illa cui⁹ ꝑncipale verbũ nõ negat̃ ꝑ ne
gationẽ exñtez aliqd sui. Et nõ ꝯtelligunt̃ ꝓprie ille descri
ptiones: nisi de ꝓpõne affirmatiua vel negatiua vocali vel
scripta. Itez cõcedo q̃ plo profert falsuz: ⁊ q̃ illa nullus hõ
est asin⁹ significat falsuz: nec ē incõueniẽs ꝓpõnez verã si
gnificare falsuz: ⁊ propõnẽ falsaz significare verũ: imo hec
hõ est asinus: hz ifinitas neccessitates. s. hoiez eẽ aīal: ⁊ ho
minẽ esse corp⁹: ⁊ hoiez eẽ subam: ⁊ sic de singulis ifinitis q̃
sequũtur ad illã: hec aũt hõ ē aīal significat hoiez eẽ asinũ:
⁊ hoiez eẽ capraã: ⁊ ifinita alia q̃ claudunt̃ in ꝓpõne illa: rõ
ne subiecti: ⁊ ꝑti: nõ tm̃ ꝓp hoc eadẽ ꝓpõ ē vera ⁊ falsa: qz ve
ritas ⁊ falsitas ꝓpõnis cognoscit̃ ex significato ꝑmario: ⁊ ñ
scõario. ¶ Ad scõz cõcedo q̃ plato successiue ꝓfert illam:
nullus hõ est asin⁹: ⁊ ꝛñter q̃ dicẽs vnũ verbũ psalteri⁹ di
cit totũ psalteriũ: nõ tm̃ dixit totũ psalteriũ: lz icepit dicere
totũ psalteriũ. ¶ Cõtra dictũ est in alio sophismate: q̃ ar- obiectio
cha Noe nõ incepit ꝛtinere oẽ aīal: qz nõ ꝛtinebat oẽ aīal:
ḡ per idẽ tu nõ incepisti dicere psalteriũ: nec aliquã ꝓpõnẽ
nisi dixeris illã. ¶ Rñdet̃ negando ꝛñtiã: qz ibi arguit̃ in Rñdet̃
terminis distributis: ⁊ nõ respectu vbi ꝯportantis successio
nẽ. Dic aũt termin⁹ nõ distribuitur: imo ꝑt stare discrete ⁊
supp.r respectu verbi ꝯportãtis successionẽ. vñ si aliqñ nõ di
xisti. a. ꝓpõnẽ ⁊ postea fuit ita q̃ tu dicis. a. ꝓpõnẽ: tu icepi
sti dicere. a. ꝓpõnẽ: sed nõ si archa Noe aliqñ nõ ꝛtinebat
oẽ aīal: ⁊ postea fuit ita q̃ cõtinẽt oẽ aīal. ipsa incipit ꝛtine
nere oẽ aīal: ⁊ hoc ꝓp variationez ꝛuppõnis: vt dicebatur.
¶ Ad tertiũ dico q̃ plato pri⁹ ꝓtulit q̃z soz. audiuerit: ⁊ ne Ad
go q̃ intẽtio vocis multiplicet̃ subito: sicut nec itẽtio soni.
tonitruũ eni prius fuit in aere q̃z audiat̃ qõ declarat splen
doz ꝑueniẽs: ⁊ ꝑus videt̃ ꝛtact⁹ coz.m se ꝑcutiẽtiũ q̃z audiat̃
ꝑcussio: ⁊ lz itẽtio vocis nõ hẽat ꝛriũ ꝓpize tm̃ causat̃ succes
siue ꝑ accñs rõne mot⁹: cui⁹ nã ꝛsistit in fieri ꝑ ptẽ: post ptẽ.
vñ lumẽ q̃z tũ est ex se fit subito: ⁊ nõ hz ꝛriũ: potest tm̃ fieri
successiue aut rõne medy successiue dispositi. aut rõne coz
poris luminosi successiue moti. intentio aũt colozis subito
multiplicat̃: qz nõ idiget motu aeris: sicut vox qõ declarat
ipetus vẽtoz ꝯpediẽtiũ ꝑceptionẽ soni: ⁊ nõ vsionẽ colozis.
Iuxta hoc ꝛcedit̃ q̃ possibile est soz. audire vocẽ platonis
platone nõ loquẽte. pz ex quo vox multiplicat̃ successiue.
imo possibile est soz. audire vocez nullius aīal. patet dato
q̃ plato moriatur anteq̃z vox sua sit audita asoz. nec sequi
tur: soz. audiuit. a. vocem: ⁊ illa fuit vox platonis: quia illa
vox non fuit platonis: quãdo sortes audiuit illam: sed solũ
sequitur: q̃ vocez platonis soz. audiuit. ¶ Ad quartũ dicit̃ Ad
breuiter q̃ quelibet littera vocalis est diuisibilis in infini
tuz: ⁊ q̃ potest audiri vna medietas: ⁊ medietas medieta
tis: ⁊ sic in infinitũ: nõ audiẽdo totuz: sicut etiã pōt ꝓferri
nõ tamẽ quelibet talis pars est littera vocalis: ſz lz q̃libet
talis pars est vox: vnde sicut nõ q̃libet pars lr̃e scripte est
littera: quia requirit̃ determinata figura ad eẽ littere quã
non habet quelibet pars littere: ita non quelibet pars lit-
tere vocalis est littera: quia requiritur determinata dear
ticulatio in medio quã nõ habet quelibz pars. ⁊ ideo dico
q̃ sig.ria ista lr̃a. a. in infinite sunt partes eius: quarum que
libet est. a. ⁊ infinite sunt partes eius: q̃rũ nulla est. a. qz in
finite sunt partes eius: q̃rũ q̃libet hz figurã denominantẽ
illud eẽ. a. ⁊ ifinite sũt partes eius: q̃rũ nulla habet hꝰ figu
ras ideo in quolibet. a. sunt infinita. a. ⁊ infinita nõ. a. ⁊c.

¶ Prima pars principalis.

Sextumdecimuz soph^{a}. Qõlibz aliquoꝛuz aĩa
liũ est non hõ quoꝝ qõlibz est hõ: ponat̃ ꝙ
sex sint aĩalia in mũdo: ⁊ nõ plura. s. soꝛ. plõ:
⁊ cicero: ⁊ tres asini illis cões: isto posito: ar
argm guit̃ sic. qõlz istoꝝ aĩaliuz ẽ nõ hõ quoꝝ qõ
libz ẽ hõ demr̃ando illos tres hoĩes. g̃ qõlz
aliquoꝝ aĩaliuz ẽ nõ hõ quoꝝ qõlibz ẽ hõ: añs argu r̃. qõlz
istoꝝ aĩaliũ ẽ nõ hõ: ⁊ qõlz istoꝝ aĩaliũ ẽ hõ: ergo qõlz istoꝝ
aĩaliũ ẽ non hõ quoꝝ qõlibz est hõ: pz ɔña: sequit̃ gnãliter:
oĩs hõ albꝰ currit: ⁊ oĩs hõ albꝰ disputat. ergo oĩs hõ albus
currit ꝗ disputat. Ꝯa pars añtis seqt̃ ex casu. s. ꝙ qõlibz isto
ruz aĩaliũ ẽ hõ demr̃ando istos tres hoĩes: sz p^{a} ps arguit̃.
q̃drupl'r ⁊ p^{o} sic: qõlz aĩaliũ istoꝝ ẽ non hõ. g̃ qõlz istoꝝ aĩa
liũ est nõ hõ. pz ɔña: ab vno ɔuertibili ad reliquũ: qꝛ aĩaliũ
istoꝝ: ⁊ istoꝝ aĩaliũ ɔuertunt̃: sicut hoĩs illiꝰ: ⁊ illiꝰ hoĩs: sz
añs arguit̃ sic: qõlibet aĩaliũ istoꝝ ẽ nõ hõ. ergo qõlibz aĩa
liũ istoꝝ est non hõ: pz ɔña. Iteꝝ ab vno cõuertibili ad reli
quũ: qꝛ idẽ ĩtelligit̃ per añs ⁊ ɔñs: añs aũt ẽ ma^{ius}: qꝛ nihil
argm ẽ aĩal istoꝝ: nisi aliqs istoꝝ asinoꝝ: sed oĩs asinus ẽ nõ hõ.
g̃ ⁊c. ¶ 2°. Aliqd istoꝝ aĩaliũ ẽ non hõ: ⁊ nõ est aliqd istoꝝ
aĩaliũ qn illud sit nõ hõ. g̃ qõlibet istoꝛũ aĩaliũ ẽ non hõ: pz
ɔña: ab exponẽtibus ad expo^{m} ⁊ p^{a} ps añtis arguit̃: qꝛ hoc
ẽ nõ homo demr̃ando brunellũ: ⁊ hoc ẽ aliqd istoꝛũ anima
liũ. ergo ⁊c. Ꝯa pars declarat̃: qꝛ nullus hõ ẽ aliqd istoꝝ: cũ
argm nõ sit de possessiõe illoꝛũ. g̃ p̃cise non hõ est aliqd istoꝝ. g̃
nõ ẽ aliqd istoꝝ qn illud sit nõ hõ. ¶ 3°. Pono ꝙ. a. sit nũe
rus ex soꝛ. ⁊ brunello. b. vo numerꝰ ex plõne ⁊ fauello. c. nu
merꝰ ex ciceratõe ⁊ 3° asino: quo admisso: arguit̃ sic: qõlibz
istoꝝ ẽ non hõ demonstratis. a. b. c. sed qõlibz istoꝛũ aĩaliũ
est aliqd istoꝝ. ergo qõlz istoꝝ aĩaliũ est nõ hõ: pz ɔña: cum
maioꝛi: qꝛ tam. a. q̃z. b. ⁊. c. ẽ non hõ: sz minoꝛ declarat̃: nã. a.
b. c. sunt illa sex aĩalia: sz qõlz istoꝝ aĩaliuz demr̃ando istos
argm tres hoĩes ẽ aliquod istoꝝ: demr̃ando illa sex aĩalia. g̃ qõlz
istoꝝ aĩaliũ est aliqd istoꝝ demr̃ando. a. b. c. ¶ 4°. Soꝛ. est
nõ hõ. g̃ qõlibz istoꝝ aĩaliuz ẽ nõ hõ: pz ɔña: qꝛ nõ ẽ maioꝛ
rõ de vno q̃z de alio: ⁊ añs arguit̃. non hõ ṽe ⁊ affirmatiue
p̃dicat̃ de soꝛ. g̃ soꝛ. ẽ nõ hõ. ꝓbat̃ añs. hoc hõ ṽe ⁊ affirma
tiue p̃dicat̃ de soꝛ. sz ly hõ est nõ hõ. g̃ nõ hõ vere ⁊ affirma
tiue p̃dicat̃ de soꝛ. Itẽ soꝛ. ẽ aliqd. g̃ soꝛ. ẽ nõ hõ: pz ɔña: ab
vno conuertibili ad reliquũ: eo ꝙ aliqd: ⁊ nõ homo ɔuer
tunt̃. ꝓbat̃. hoc: ⁊ nõ hõ ɔuertunt̃ demr̃ando illũ terminũ
non risibile: sed hoc ẽ aliqd. g̃ aliqd ⁊ nõ hõ cõuertũt̃: patz
ɔña a resoluentibꝰ ad resolu^{m}. añs ẽ veꝝ. g̃ ⁊ ɔñs: vel sic: nõ
risibile: ⁊ nõ hõ conuertũt̃. g̃ aliqd ⁊ nõ hõ conuertunt̃ (pz
ɔña) ab iferioꝛi ad suũ superiꝰ affirmatiue. nã omne nõ ri
sibile est aliquid: ⁊ non econtra.

In oppositũ arguit̃ sic: qõlz aliquoꝝ aĩaliuz est
nõ hõ quoꝝ qõlibz ẽ hõ: sz taz soꝛ.
q̃z plato est aliquoꝝ aĩaliũ. g̃ tam soꝛtes q̃z plato est nõ ho
mo: quoꝛum quodlibet ẽ homo: tz ɔña: qꝛ est sill's in 3°. pri
me figure. ɔ iplicit cõtradictonem: ⁊ minoꝛ est vera: qꝛ tam
soꝛ. q̃z plato est de numero aliquoꝛuz animalium. ergo ma
ioꝛ implicat contradictionem que est sophima.

p^{a} ɔ Circa p̃dicta sit h̃ p̃ma ɔ. Qõlibet aĩal istoꝝ aĩaliuz est
nõ hõ: ⁊ tñ nõ qõlibz aĩal aliquoꝝ aĩaliũ ẽ nõ hõ:
ꝓbat̃ (⁊ pono) ꝙ brunellus ⁊ fauellus sint aĩalia de posses
sione soꝛ. ⁊ plõnis: ⁊ soꝛ. ⁊ plato sint de possessione cicerõis.
⁊ roberti: isto posito p^{a} pars ẽ vera demr̃ando per ly istoꝛũ
soꝛ. ⁊ platonẽ. nã aliqd aĩal istoꝝ aĩaliũ est nõ hõ: ⁊ nihil est
aĩal istoꝝ aĩaliũ qn illud sit nõ hõ. ergo qõlz aĩal istoꝝ aĩa
liũ ẽ nõ hõ: pz ɔña: ab exponẽtibꝰ ad expo^{m}. añs est veꝝ. g̃
⁊ ɔñs. Ꝯa vero pars declarat̃. Nam si qõlz aĩal aliquoꝝ aĩa
liũ ẽ nõ hõ: ⁊ tam soꝛ. q̃z plato ẽ aĩal aliquoꝝ aĩaliũ ꝑ casuz.
Coꝛ^{m} ergo tam soꝛ. quã plõ ẽ nõ hõ qd ẽ falsuz. ¶ Ex ista ɔne seq
tur. Qꝛ ista ɔña nõ valz: qõlz istoꝝ aĩaliũ ẽ nõ hõ. g̃ qõlz ali
quoꝝ aĩaliũ ẽ nõ hõ: qꝛ demr̃ando brunellũ: ⁊ fauellũ ꝑ ly
istoꝝ: ẽ añs veꝝ: ⁊ ɔñs falsuz. Uñ i simili ẽt nõ seqt̃: qõlibz
istoꝛũ aĩaliũ currit. g̃ qõlz aliqyoꝝ aĩaliuz currit: vtrobiq̃
arguit̃ ab iferioꝛi ad suũ supiꝰ distributiue. ¶ Cõtra signuz obiectõ
vl'e affirmatiuũ nũq̃ distribuit obliquũ: nisi per accñs rõ
ne recti aquo regit̃: sed ly aliquoꝛũ aĩaliũ ẽ obliq casus: ⁊ ñ
regit̃ a recto: qꝛ ẽ pluralis nũeri: ⁊ q'lz rectꝰ illius ꝓpõnis ẽ
singl'aris nũeri. ¶ Dr̃ ꝙ ly aliquoꝝ aĩaliũ sicut ly istoꝝ re Rñsio
git̃ a sig^{o} vl'i ⁊ supplet vices substãtiui sui. nez oꝫ illud qd re
git̃: ⁊ illud aquo regit̃. seu adie^{m} ⁊ substãtiuũ conuenire: vt
pz i illa: rosa ẽ pulcherrimꝰ floꝝ. Nec ẽ inconueniẽs subm
eẽ plural' nũeri: ⁊ v̓bũ singl'aris numeri: dũmõ rectus aquo
regit̃ sit singl'aris nũeri. Et si dr̃ ꝙ ille gtũs pluralis nũeri
nõ regit̃ a signo sz a recto iccluso: illud nõ ẽ veꝝ: qꝛ hec ẽ v̓a:
qõlz istoꝝ aĩaliũ ẽ hõ demr̃ando illos tres hoĩes: ⁊ hec ẽ fal
sa qõlz aĩal istoꝝ aĩaliũ est hõ: vt liquet. Itẽ hec qd lz istoꝝ
ẽ: non põt hr̃e talem rectũ ipli^{us}: dato: ꝙ per ly istoꝝ soꝛ. de
mr̃at̃: ⁊ brunellus: qꝛ nõ ẽ rõ q̃re ꝑ lus ĩtelligit̃ hõ i recto q̃z
asinꝰ: nec eɔ. ¶ 2^{a} ɔ. qõlz aĩaliũ istoꝝ est nõ hõ: ⁊ tñ nõ qõ 2^{a} ɔ
libet istoꝝ aĩaliũ ẽ nõ hõ. p^{a}. pars arguit̃ qõlz aĩal istoꝝ est
nõ hõ. g̃ qõlz aĩaliũ istoꝝ ẽ nõ hõ: pz ɔña: ab vno cõuertibi
li ad reliquũ. Idẽ. n. ĩtelligit̃ ꝑ illã: qõlibz hoĩum istoꝝ cur
rit: ⁊ q'lz hõ istoꝛũ currit: Ꝯa pars arguit̃: qꝛ si qõlibet istoꝛuz
aĩaliũ est nõ hõ: soꝛ. ẽ istoꝝ aĩaliũ. g̃ soꝛ. ẽ nõ hõ. Forte ɔ pri
maz partez ɔnis posset argui: sicut arguit̃ ɔ oppositũ scđe
partis sic: qõlz aĩaliũ istoꝝ ẽ nõ hõ: soꝛ. ẽ aĩaliũ istoꝝ. g̃ soꝛ.
ẽ nõ hõ: negat̃ minoꝛ: qꝛ soꝛ. nõ ẽ aĩaliũ istoꝛũ: qꝛ soꝛ. nõ ẽ de
numero aĩaliũ q̃ sint ẽt istoꝝ: ⁊ ꝑ ɔñs soꝛ. nõ ẽ aĩaliũ istoꝛũ:
cũ eni p̃ponit̃ ly istoꝛũ: ambo illi geti se habẽt sicut adie^{m} ⁊
substãtiuũ ⁊ ambo regunt̃ a sinca^{te} singl'aris nũeri. Cũ aũt
post ponit̃: ly istoꝛũ: ⁊ p̃ponit̃ ly aĩaliũ: tũc ꝯm cõez modũ
loquẽdi ly aĩaliũ regit̃ a recto singularis nũeri: ⁊ ly istoꝛuz
regit̃ ab illo gtõ aĩaliũ. ideo ẽ diuersitas i p̃ponẽdo ⁊ post
ponẽdo. ¶ 3^{a} ɔ. Qõlz istoꝛũ aĩaliũ est hõ: ⁊ tñ nullum aĩal 3^{a} ɔ
istoꝛũ aĩaliũ ẽ hõ: p^{a} pars pz: demr̃at' soꝛ. plõne: ⁊ cicerõe. Ꝯa
pars declarat̃: qꝛ si aliqd aĩal istoꝛũ aĩaliũ ẽ hõ: hoc ẽ id: qꝛ
aliqd aĩal: qd ẽ de nũero istoꝛũ ẽ hõ. Sed ɔ. data illa expo
sitione: seqt̃: ꝙ famulus istoꝛũ ẽ dñs istoꝛũ: demr̃atis eisdẽ:
qꝛ ponit̃ ꝙ soꝛ. ⁊ plato sint domini alioꝛũ: ⁊ s'ui illoꝛum: isto
admisso arguit̃ sic: soꝛ. ẽ domius istoꝛũ: demr̃atis soꝛ. ⁊ pla
tone: ⁊ idẽ soꝛ. ẽ famulus istoꝛũ: demr̃atis eisdẽ. g̃ famulus
istoꝛũ est dñs istoꝛũ: pz ɔña ꝑ resolutionẽ: ⁊ añs arguit̃: qꝛ
soꝛ. ẽ dñs de numero istoꝛũ. ⁊ ẽ famulus de numero istoꝛũ.
⁊ sic sequit̃. ꝙ amicus istoꝛũ ẽ inimicus istoꝝ: ⁊ pater istoꝝ
ẽ filius istoꝛũ: ⁊ magister istoꝛũ ẽ discipulus istoꝛũ: dato: ꝙ
soꝛ. sit amicus: pr̃: ⁊ magr̃: ⁊ sit inimicus: filius: ⁊ discipu lus
aliciuꝰ cũ igit̃ nõ ẽ ɔcedenda: soꝛ. est aĩal istoꝛũ i casu sophi
smatis: qꝛ per illam denõt̃ ꝙ soꝛ. est aĩal de possessione illo
rum: ⁊ cõsequẽter negat̃ illa: soꝛ. ẽ hõ istoꝛũ: qꝛ soꝛ. nõ ẽ hõ
de possessione illoꝛũ. ¶ 4^{a} ɔ. Qõlibet illoꝛũ est aliqd aĩal 4^{a} ɔ
illoꝛũ: ⁊ tñ nll's illoꝛũ ẽ aliqd illoꝛũ: p^{a} ps pz: qꝛ qõlz illoꝝ ẽ
de nũero illoꝛũ: ⁊ Ꝯa ꝓbat̃: nã si aliqd istoꝛũ ẽ aliqd illoꝝ. g̃
qõlz illoꝝ ẽ ens istoꝝ: seu res istoꝝ: sp demr̃ando illos tres
hoĩes: pz ɔña: ab vno cõuertibili ad reliquũ: qꝛ aliqd: res: ⁊
ens: cõuertunt̃: sz ɔñs ẽ falsuz: qꝛ nullũ istoꝛũ ẽ de possessio
ne istoꝛũ. Itẽ si aliqd illoꝛũ ẽ aliqd istoꝛũ: ⁊ quodlz illoꝛuz
ẽ p̃cise hõ vel aĩal. g̃ quodlibet istoꝛũ ẽ hõ vel aĩal istoꝛum
qd ẽ reprobatũ in 3ª ɔne. Cõtra hoc ẽ hoc istoꝛum: ⁊ hoc est p. coꝛ^{m}
aĩal. igit̃ hoc ẽ hoc aĩal istoꝛũ demr̃ando soꝛ. ⁊ ꝑ ɔñs hoc ẽ
aĩal istoꝛũ. ¶ 2°. Hoc ẽ aĩal istoꝛũ vel nõ aĩal istoꝛũ: sed nõ 2. coꝛ^{m}
est nõ aĩal istoꝛũ: qꝛ nõ ẽ nõ aĩal. g̃ hoc est aĩal istoꝛũ. ¶ 3°. 3. coꝛ^{m}
Hoc ẽ vnũ istoꝛũ. g̃ hoc ẽ aliqd illoꝛũ: pz ɔña: ab vno cõuer
tibili ad reliquũ: qꝛ vnũ: ⁊ aliqd ɔuertũt̃: añs pz: quocunq̃
istoꝛũ demr̃ato iste ẽ vnꝰ istoꝛũ. ¶ 4°. Illa tria aĩalia sunt 4. coꝛ^{m}
hoĩes. g̃ aliquod aĩal istoꝛũ ẽ hõ: qꝛ si nõ valet: stet. g̃ opposi

tũ ꝯñtis cũ añte: ⁊ seqt̃ illa ꝯ. ꝙ aliq̃ aialia sunt hoies quorũ nullũ ē hõ. p^a rõ nõ cõcludit plus q̃ ista: tu es mõachus: ⁊ tu es alb^o. ergo tu es monachus alb^o. Fa rõ bñ concludit: sz nego minorẽ: hoc nõ ē nõ aial istoꝝ: ĩmo hoc ē nõ animal istoꝝ: ⁊ cũ dr̃ hoc nõ ē nõ aial. g̃ hoc non ē nõ aial istoꝝ: nego ꝯñaz: sicut nõ seqt̃ hoc nõ ē non lignũ. g̃ non ē nõ lignũ albũ (dato) ꝙ demr̃aret̃ lignũ nigꝝ. 3^a rõ cõcluderet si ly vnũ teneret̃ ĩ neutro genere substãtiuato: sed soluz tenet̃ adiectie (vt suppono) qz alr añs non eẽt verꝝ. 4^a rõ ẽt peccat: non tñ ꝓpter hoc dz ꝯcludi ista ꝯ. ꝙ aliq̃ aialia sunt homines quoꝝ nullũ ē hõ: qz iam conclusuz ē: ꝙ istoꝝ aialiuz aliqd ē homo: licz nihil istorum animaliuz sit homo.

Ad p^m **Ex predictis** (pz) rñdeo ad ꝑmũ argumẽtũ ꝑncipale: ꝙ nulla illaꝝ ꝯñaꝝ ē bona: qdlz aialiũ istoꝝ ē non hõ. g̃ qdlz aialiũ aliquorũ ē non hõ. qdlz istorũ aialiuz ē non hõ. igit̃ qdlz aliquorũ aialiũ ē non hõ. quodlibz aialiũ istorũ ē nõ hõ. igr̃ quodlibet istorũ aialiũ ē non hõ. ¶ Ad z^m. negat̃ ꝯña: nec arguit̃ ab exponẽtib^o ad expo^m: qz illa vl'is exponit̃ p sig^m affirmatiuuz: ⁊ sig^m negatiuũ sibi corrñdẽtia isto modo: aliquod istorũ aialiũ ē non hõ: ⁊ tñ non ē aliquod istoruz aialiũ gn illud sit non hõ: seu nullũ ē istoꝝ aialiũ gn illd sit nõ hõ: mõ q̃lz istaꝝ exponẽtium ē falsa: ille vo exponentes ibi assignate sunt exponentes illius vl'is: qdlz istoꝝ aialiũ ē non hõ: quã ego ꝯcedo sic suas exponẽtes: qz equalet isti: quodlibet ens istoꝝ aialiũ ē non hõ. ¶ Ad z^m breuiter nego istã. quodlibet istoꝝ ē nõ hõ demr̃atis. a. b. c. ⁊ cũ dr̃. a. ē non hõ ⁊. b. ē non hõ: ⁊. c. ē nõ hõ. g̃ quodlz istoꝝ est non hõ demr̃atis. a. b. c. negat̃ ꝯña: qz lz non demr̃ent̃ nisi. a. b. c. adhuc demr̃ant̃ illa sex: qz. a. b. c. sunt illa sex: sz oportuit addere ĩ añte: ꝙ nõ est aliqd istoruz: nec aliqd istoꝝ gn ipz sit. a. vel. b. vl'. c. qd negat̃. vñ ex isto argumẽto ꝓbari possz: ꝙ aliq hoies sũt sor. ⁊ pl'o. quorũ nullus ē sor. po^do ꝙ. a. sit nũerus ex sor. ⁊ pl'one: ⁊. b. sit nũerus ex sor. ⁊. a. isto posito arguit̃ sic. a. ⁊. b. sunt aliq hoies: ⁊. a. ⁊. b. sunt sor. ⁊ pl'o. ⁊ nec. a. ē sor. nec. b. ē sor. igit̃ aliq hoies sunt sor. ⁊ pl'o: quoꝝ nll's ē sor. negat̃ ꝯña: qz lz nec. a. sit sor. nec. b. sit sor. tñ aliquod istoꝝ ē sor. demr̃atis. a. b. qz sor. ē illoꝝ demr̃atis sor. ⁊ pl'one: sz sor. ⁊ pl'o sunt. a. ⁊. b. g̃ sor. ē aliquod istorũ demr̃atis. a. ⁊. b. Jtẽ solz argui ꝙ aliq̃ sunt sor. ⁊ pl'o: quoꝝ nl^m ē sor. po^do ꝙ. a. sit numer^o duaꝝ medietatũ sor. ⁊ pl'o. ⁊. b. nũerus aliaꝝ duaꝝ medietatũ: isto posito. a. ⁊ b. sunt sor. ⁊ pl'o: ⁊. a. nõ ē sor. nec. b. ē. sor. g̃ aliq̃ sũt sor. ⁊ pl'o: quoꝝ nl^m ē sor. negat̃ ꝯña. qz adhuc aliqd istoꝝ ē sor. dmr̃atis. a. ⁊. b. qz aliqd istoꝝ ē sor. demr̃atis sor. ⁊ pla. sz sor. ⁊ pla. sũt. a. b. g̃ ⁊c. ¶ Ad 4^m. nego ꝙ nõ hõ ve ⁊ affirmatie ꝑdicetur d̃ sor. (⁊ ad rõnẽ) negat̃ ꝯña ꝓpter mutationẽ suppõis añtis: qz ly non hõ ĩ añte supponit psonal'r: ⁊ in ꝯñte mãl'r. Sz mior debuit eẽ illa: ly hõ ē ly ñ hõ. Et ad ꝯfirmationẽ nego ꝙ aliqd ⁊ nõ hõ: conuertunt̃: ⁊ ad ꝓbationẽ: nego cõsequẽtiã: qz lz nõ mutet̃ suppõ eo ꝙ terius trãsiẽs nõ ꝑt nisi psonal'r suppõere: tñ mutat̃ suppõ: qz ĩ añte supponit ly aliqd ꝓ isto terio non risibile: ⁊ ĩ ꝯñte solũ ꝓ se ipso vl' sibi cõsil'i rõne limitatõis vbi: vl' ꝑti. ideo minor debuit eẽ ista: hoc ē ly aliqd: qd negat̃. z^s rõ soluit̃ p B idẽ: qz ab ĩferiori ad suũ supi^o fallit ꝯña mutat] suppo^ne: qz ñ seqt̃ hõ ē spẽs spe^ma. g̃ aial est spẽs spe^ma: qz ĩ añte subz suppõit solũ ꝓ tali terio hõ: ⁊ ĩ ꝯñte p nll'o tali suppõit: sz solũ ꝓ tali terio aial: idẽ ẽt intẽdo in supp^c pso^lis: qz nõ seqt̃: asin^o sor. currit. ergo animal pl'onis currit: ⁊ ita dicit̃ in proposito ⁊c.

¶ Prima pars principalis.

p^m arg^m **Decimum** septimũ sophⁿ. Ois hõ videt se: ꝓbatur: ⁊ pono: ꝙ ois hõ videat se: ⁊ nulluz alium: nec ab alio videat̃: videat tñ aliqs asin^o se ipsum: ⁊ arguo primo ꝑ sophⁿ sic. ly se: aut supponit determinate: aut ꝯfuse tñ: vel dist^uc. nõ determinate: qz tũc opteret vnũ hoiez significare quẽ ois hõ videret: qd est ꝑ casuz: nec ꝯfuse tñ: qz tunc equalerz sophisma isti: ois homo videt hoiez: qd ē falsum: qz dato ꝙ sor. solus videret se: sophⁿ eẽt falsuz: ⁊ hec eẽt vera ois hõ videt hominẽ. nec ẽt põt dici: ꝙ stet dist^uc: qz tũc equaleret isti: ois hõ videt oẽz hominẽ: qd est ꝑ casuz: ⁊ pz cõsequẽtia: qz in alys sequit̃: quilibet hõ est aial: et iste ē rõnalis. g̃ glibet homo est rationalis. ⁊ homo ideo est quia relatiuum stat distributiue sicut suum antecedens. ¶ z^o. tñ ille hõ videt se: te demr̃ato. g̃ nõ ois hõ videt se: pz ꝯña: et ꝓbat̃ añs tñ ille hõ ē videẽs se. g̃ tñ ille hõ videt se: pz ꝯña: ab vno cõuertibili ad reliquũ: añs ꝓbat̃ dupl'r: prio qz tñ ille hõ ē videẽs istũ hoiem. g̃ tñ ille hõ ē videẽs se: pz consequẽtia: qz rel'z non supponit cõfusius q̃ suũ añs. Deide oẽ videẽs illũ hoiem ē iste homo. g̃ tñ ille hõ ē videẽs se: pz cõsequẽtia: ab vl'i ad suã exclusiuã cuz termini semp equal'r debeãt supponere ĩ exclusiua ⁊ ĩ vl'i. ¶ z^o. Si ois hõ videt se: et nihil ꝑter hoiem videt se hoiez ꝑ casuz. g̃ tñ homo videt se: sed consequẽs ē falsuz: qz sequit̃. tñ homo videt se. g̃ oẽ videẽs se ē homo: pz ꝯña: ab exclusiua ad suaz vl'ez: sed ꝯñs ē ꝑ casuz: qz asin^o videt se: ⁊ nõ ē hõ. Si ãt dr̃ ꝙ illa nõ ē sua vl'is: sz ista. oẽ videẽs hoiez ē hõ. Cõtra dato ꝙ nullus hõ videret se: sz sociũ suũ: ⁊ ꝙ nihil ꝑter hoiem videret hominẽ: illã vl'is esset vera: ⁊ exclusiua falsa. ¶ 4°. Si ois hõ videt se. g̃ ꝑ idẽ ois hõ habẽs equũ eqtat illũ (dato) ꝙ ois hõ habeat duos equos: quoꝝ vnũ eqtat ⁊ aliũ non equitat (pz ꝯña) qz sophisma non alr ꝓbat̃: nisi inductiue: ⁊ expo nibiliter: ⁊ ita ꝓbat̃ illa: ois hõ habẽs equũ equitat illũ: nã hõ habẽs equũ equitat illũ: ⁊ nihil ē homo habẽs equũ gn eqtet illũ. g̃ ois hõ habẽs equũ equitat illũ. Sil'r ille homo habẽs equũ equitat illũ: ⁊ iste hõ habẽs equũ eqtat illuz: ⁊ sic de singl'is. g̃ ois hõ habẽs equũ eqtat illũ. Sed ꝙ ista sit falsa arguit̃. Cõtradictoriũ ei^o ē verꝝ. s. hõ hñs equũ non eqtat illũ: qz hõ habẽs hũc equũ nõ eqtat illũ: dmr̃ando equũ quẽ non eqtat: ⁊ hõ habẽs hũc equũ ē hõ hñs aliquẽ equũ: g̃ hõ habens aliquẽ equũ nõ equitat illũ: pz ꝯña: ab ĩferiori ad suum superi^o ne^nc postposita ⁊ cũ debito medio.

Ap oppositus arguitur sic. Jlle homo videt se ⁊ ille homo vidz se: ⁊ sic de singl'is. ergo omnis homo videt se: pz ꝯña a singularib^o sufficiẽter enũeratis ad suã vl'ez: añs ē verꝝ. g̃ ⁊ ꝯñs: qd ē sophⁿ.

Circa ꝑdicta sit hoc ꝑma ꝯ. Signũ vl'e affirmatiuũ. ita distribuit apte ꝑti sicut apte subi: pz. qz ly se supponit distri^c ĩ sop^tc eo ꝙ rel'm ĩ eadẽ ca^ca cuz suo añte semp supponit eodẽ mõ sic suũ añs: sicut liq̃t iduc^uc. Et si alias dictũ ē: ꝙ sig^m vl'e affir^m nõ distribuit teriuz se sequentẽ me^te nisi sit de terminis termi ĩmediate sequẽtis: illud ĩtelligit̃ exꝝ mãz relatioꝝ. ¶ Ex ista ꝯne seqt̃ ꝑ. Qz sig^m vl'e affirmatiuũ ĩ recto cadit supra ꝯplexũ ex recto ⁊ obliq̃ recto precedẽte: secluso ĩpedimẽto alteri^o signi: ⁊ tñ distribuit obliquũ ⁊ ñ rectũ: pz ĩ ista: ois hõ ē videẽs se. vbi ly videẽs stat ꝯfu^c tñ: ⁊ ly se dist^uc. ¶ z^o seqt̃. ꝙ aliqs terius stat dist^uc ĩ vl'i affir^ma ⁊ tñ in sua exclu^a stat ꝯfu^c tñ: pz: qm̃ bui^o vl'is. ois hõ videz se: h̃ ē exc^a: tñ hõ videẽs se ē hõ: vbi ly se stat ꝯfu^c tñ: sic suũ añs: ⁊ in vl'i distributie. ¶ z^a ꝯ. Dictio exclu^a ita cõfundit cõfuse tñ apte ꝑti sicut apte subi: pz: qz dicẽdo tñ hõ videt se supponit ly se confuse tñ: sicut suũ antecedẽs. ¶ Ex ista ꝯne seqt̃ ꝑ. Qz aliq̃ exclusiue iuicẽ cõuertũt̃ ĩ quaꝝ vna distribuit̃ ꝑdicatũ: ⁊ ĩ alia stat confuse tñ: pz de istis: tñ hõ ē aliqs hõ: tñ hõ ē ipsemet. ¶ z^o seqt̃. Qz ĩ aliq̃ exclu^a ꝑdicatũ stat cõfuse tñ: ⁊ ĩ sua vl'i subm stat distributie: pz de istis: tñ hõ ē ipsemet: qlibz hõ ē homo. ¶ z^a ꝯ. Si variat̃ añs q̃ ad significationẽ vel suppositionẽ: variat̃ ẽt rel'tñ consil'r ca^tc relatũ: pz: qz alr supponit relatiuũ ĩ illa: ois hõ videz se: ⁊ aliter in ista aliqs homo videt se: aliter ẽt significat in illa: aliqs asinus videt se: ⁊ alr ĩ illa: aliqs homo videt se: ĩ ꝑma eni significat hoiez ⁊ ĩ ꝙ asinũ. ¶ Ex ista ꝯne seqt̃ ꝑmo illa ꝯña non valz. Tñ homo videt se. ergo nihil non hõ videt

se:qz in añte refert relatiuũ istũ terminũ hõ:z in consequẽ
te:istũ terminũ ens:qz mutat significatũ z suppositionẽ:sed
ex isto añte bene seqt̃:q̃ nihil nõ hõ videt hoiez. ¶ 2° seq̃
tur. Q̃ illa ꝯña nõ valz. Tm̃ hõ videt se. g̃ oẽ videẽs se ẽ hõ:
dato enĩ:q̃ oẽ aial videat se:z nihil nõ hõ videat hoiez:est
añs vex:z ꝯñs fl'm:tm̃ ex isto añte bene sequit̃ oẽ videẽs ho
minem ẽ hõ:lz eꝯ non valeat. ¶ 4ª ꝯ. Uariatio participij
ꝓm significationẽ est causa variationis relatiui taz sigifica
tiue q̃z quo ad suppõnẽ:pz:nã ĩ illa oĩs hõ ẽ videẽs se:suppo
nit rel'm distributie z nõ sigificat nisi hoiez:supposito q̃ p
ticipiũ sit adiectiuũ isti⁹ termi hõ:z ĩ illa: oĩs hõ ẽ videẽs se:
sũpto ly videẽs ĩ neutro genere: supponit rel'm ꝯfuse tm̃: z
sigificat idẽ q̃ iste terminus videẽs. ¶ Ex ista ꝯne seqt̃ p̃: q̃
tm̃ hõ videt se. z tm̃ nõ tm̃ hõ ẽ videẽs se(dato)q̃ ly videẽs
neutraliter teneat̃:qz seqt̃ sic tenẽdo: tãtũ hõ est videẽs se.
ergo omne videẽs se ẽ hõ:z eꝯ. ¶ 2° sequit̃ q̃ Tãtũ hõ ẽ vi
deẽs se:z nõ tm̃ hõ est videẽs se(dato)q̃ in p̃ma teneat̃ ly vi
dens adiectiue z ĩ ꝓ neutraliter substãtiue tenẽdo enĩ pri
mo mõ:ille conuertunt̃:tantũ hõ videt se: z tantũ homo ẽ
videns se:quaꝫ vl'is ẽ ista. oẽ videẽs hominẽ videtẽ se ẽ hõ.
non enĩ põt illis assignari ista vl'is:oẽ videẽs se ẽ homo: qz si
omne aial videat se:z nihil p̃ter hominẽ videat hominem
ẽ exclusiua vera: z vl'is falsa:nec eis põt assignari illa vl'is:
oẽ videẽs hoiez ẽ hõ:qz si nihil videat hominez nisi hõ: z vi
deat oĩs hõ sociũ suũ z non se: ẽ exc^ua falsa:z vl'is vera.

Ad primuz dr̃ q̃ ly se stat distributiue sic̃ suũ añs:
nõ tũ licz ponere añs loco relati cũ ea
dẽ suppõne:qz nõ supponit ab^tc distributiue sed referendo
singula singulis:isto modo:ille hõ videt se:z iste hõ vidz se:
z sic de singulis: vñ lz sequat̃ oĩs hõ videt oẽm hoiez. g̃ oĩs
hõ videt se:non tamẽ eꝯ:z ita dr̃ in alys vbi non ẽ supposi
tio distributia:q̃ iste non ꝯuertunt̃: aliquis hõ ẽ suus fili⁹:
z aliqs hõ est alicui⁹ hoĩs filius:aliqua ꝓpõ est sua ꝯdicto
ria:z aliqua ꝓpositio est alicuius ꝓpõnis ꝯdictoria: qz ꝓ ẽ
vera:z p̃ª impossibilis. ¶ Ex p̃ª seqt̃ ꝓ non aũt eꝯ:licet.n.
in illa:aliquis hõ ẽ suus fili⁹:rel'm supponat deterĩate sicut
suũ añs:non tm̃ cõuertit̃ cũ suo añte:nec approbatio nec re
probatõ dz fieri p ĩtroitũ añtis loco relati:sz p resolutionẽ
sui añtis:isto mõ:iste hõ est suus fili⁹:z ille est aliquis hõ. g̃
aliqs hõ ẽ suus filius:sz maior ẽ impossibilis qz iam licz po
nere añs loco relatiui(ex quo)est termin⁹ oĩno ime^tus isto
mõ iste ẽ illi⁹ filius:mõ ꝓ ẽ impossibilis eodẽ demõstato. Cõ
fil'r dr̃ ad illã:aliqua ꝓpositio ẽ sua ꝯdictoria.aut ad illam:
aliqs hõ generat se:q̃ iste nõ sunt ꝓbãde nec reprobãde p
mutationẽ rel'i in suũ añs: sed p resolutionẽ antecedentis
vsq̃z ad imediata:z tũc ponet̃ añs loco rel'i. ¶ Ad z^m nego
ꝯñaz:vnde ꝯcedo q̃ tm̃ iste hõ videt se:z tm̃ oĩs hõ vidz se:
z si arguit̃ sic:tm̃ iste hõ videt se. g̃ omne videns se ẽ iste hõ
negat̃ ꝯña:sed solum sequit̃:q̃ oẽ videns illũ hoiem ẽ iste
hõ:ꝯñter ꝯcedo istã:tm̃ ille hõ est videẽs se:si ly videẽs tenet̃
adiectie. Si aũt sabstantiue:sic q̃ rel'm referat illũ teriuz
videẽs ista ẽ negãda. ¶ Ad 3^m negat̃ ꝯña(vt patuit)tm̃ hõ
videt se. g̃ omne videẽs se ẽ hõ:nec ista ẽ sua vl'is:sz ista omẽ
videẽs oẽm hoiez videtẽ se ẽ hõ. ¶ Ex ista rñsione seqt̃ q̃
isti⁹ exclusiue tm̃ hõ videt se:nõ est ꝓ exceptiua nihil p̃ter
hoiez videt se:qz(dato)q̃ oẽ aial videat se:z nihil non hõ
videat hominẽ ẽ exclusiua vã:z exceptia falsa:nec etiaz eꝯ
illius exclusiue ẽ ista exceptia:nihil p̃ter hoiez videt homi
nem:qz dato q̃ nihil non hõ videat hominẽ:z oĩs homo vi
deat hoiez z non se:ẽ exceptia vera: z exclusiua falsa:sz ista
est sua exceptiua nihil p̃ter hoiez videt hominẽ videtẽ se.
¶ Ad 4^m nego illã:oĩs hõ habẽs equũ equitat illũ : qm̃ ly
equũ distribuit̃ p oĩ equo quẽ hõ hz:ex quo: signũ vl'e affir
maꝫ distribuit obliquũ vtute recti:vt sepe dictũ ẽ. ¶ Ex q̃
sequit̃ cũ rel'm semp supponat eodẽ mõ sicut suum antece
dens in ꝓpõne sui añtis:q̃ ly istius stat ꝯfuse z distributie:
z per consequens ille conuertuntur:omnis hõ habẽs equũ
equitat illũ:z oĩs hõ habẽs equũ equitat omnẽ equũ quez
hz:sed hec ꝓ ẽ falsa:z ꝯ casuz.ergo z p̃ma. Et ad rõnez di
co q̃ iste non sunt singulares illius vniuersalis: qz ex quo:
ly illũ suppõit distributie absolute:sz dz poni ĩ p̃dicatis sin
gulariũ termin⁹ distributus equalẽs illi:isto mõ.iste homo
habẽs equũ equitat omnẽ equũ quem hz: z iste hõ habens
equũ eqtat omnẽ equũ quẽ habet:z sic de singulis:mõ que
libz illaꝫ singulariũ est falsa:ex quo sequit̃:q̃ nec ille fue
runt exponẽtes istius vl'is:sed ille hõ habẽs equuz equitat
omnẽ equũ quẽ habet:z nullus ẽ homo habẽs equũ quin
equitat omnẽ equũ quẽ habet:quaꝫ quelz est falsa. ¶ Si obiectõ
aũt queri dr̃ de vl'i illaꝫ singulariũ:ille hõ habẽs equũ equi
tat illũ:z ille hõ habẽs equũ equitat illũ:z sic de singulis: z
istaꝫ expo^m hõ hñs equũ eqtat illuz:z nihil ẽ homo habẽs
equũ qn eqtat istuz. ¶ Dicitur q̃ istaꝫ singularium:z illa Rñ.io
rum exponẽtiuz:hec ẽ vl'is:oĩs hõ habẽs equuz eqtat equũ
quem habz:z ista est vera:sicut ille singulares:cũ suis expo
nentibus:z lz illa ꝯña sit bona oĩs hõ habens equũ eqtat il
lum. g̃ hõ habẽs equũ eqtat illum:non tamẽ arguit̃ ab ex
posita ad vnã suaꝫ exponẽtiũ: qz rel'm distribuit̃ absolute
in p̃to vl'is:z non in p̃dicato istius indefinite. ¶ Ex predi p̃.coz^m
ctis sequit̃ p̃mo.q̃ iste nõ subalternãt̃: glibz homo habẽs
equũ eqtat illuz: z homo hñs equũ eqtat illũ:qz ĩ vl'i distri
buit̃ relatiuũ:z non ĩ particulari.z ideo subalternũ p̃me ẽ
hoc:aliqs homo habẽs equũ eqtat oẽm equũ quez habet:
z subalternũ ꝓ ẽ est illud glibz hõ habẽs equũ eqtat equuz
quẽ habet. ¶ 2°.seqtur q̃ ille non subcõtrariant̃ : aliquis 2.coz^m
homo habens equũ eqtat illũ:aliqs hõ habens equum nõ
eqtat illum:qz si essent subcõtrarie:tunc iste fuissent subal
terne:glibet hõ habens:equũ eqtat illũ:aliqs homo habẽs
equũ equitat illũ:cuius oppositũ ẽ dictũ: sed subcõtrariuz
p̃me ẽ illud:aliqs hõ habens equũ:non eqtat illuz equum
quẽ habet:z subcõtrariũ ꝓ ẽ illud:aliqs hõ habẽs equum
eqtat oẽm equũ quẽ bẽt. ¶ 3° seqtur etiã q̃ iste nõ ꝯriant̃. 3.coz^m
glibet hõ habens equũ eqtat illũ: z nullus hõ hñs equum
quitat illũ:qz in p̃ma subitelligit̃ apte p̃dicati signũ vl'e af
firmatiuũ z non in ꝓ.cuz subordinat̃ isti:nullus hõ habẽs
equũ eqtat equũ quẽ habet. Ideo ꝯriũ p̃me ẽ illud: nullus
hõ habens equũ eqtat omnẽ equuz quẽ hz:z ꝯriũ ꝓ ẽ hoc:
glibet homo habẽs equũ equitat equuz quẽ hz. ¶ 4°.seq 4.coz^m
tur q̃ iste nõ ꝯdicunt p̃mo z ĩmediate.quilibet hõ habens
equũ equitat illũ:z aliqs hõ hñs equũ non eqtat illũ: quia
hec p̃ticularis subordiat̃ huic ĩmedietate: aliqs hõ habẽs
equũ quẽ hz non eqtat:lz g̃ iste ꝯuertant̃:aliqs hõ habens
equũ nõ eqtat oẽz equũ quẽ hz:aliqs hõ habẽs equũ equũ
quẽ hz non eqtat:non tm̃ ꝯdicũt p̃mo eidẽ ꝓpõni z ĩmedia
te:sicut ẽt ꝯuertunt̃ ille:hõ non currit:z risibile non currit
z tm̃ nõ ꝯdicunt p̃mo z ĩmediate eidẽ ꝓpõni:sz ꝯdictorium
p̃me ẽ illud: aliqs hõ hñs equũ nõ eqtat oẽz equũ quẽ hz.
z ꝯdictoriũ ꝓ ẽ illud:qlz hõ hñs equũ: oẽz equũ quẽ hz eq
tat:hic tm̃ nõ ẽ differẽtia nisi vocales. ¶ Dubitat̃:qz dictũ obiectõ
est.s.q̃ illa ꝓpositio:oĩs hõ videt se:non equiualet illi: om
nis homo videt omnem hominem: sed ꝓbatur per singu
laria:ille hõ videt se:z ille hõ videt se:z sic de singulis : vbi
ly se stat discrete nõ obstãte ĩ vl'i stet distributie. g̃ pi formi
ter nõ apparet rõ q̃ illa oĩs hõ hñs equũ eqtat illum dẽat
equalere huic:oĩs hõ hñs equũ eqtat oẽm equum quẽ hz
aut q̃ aliq̃ singulariũ debeat eẽ illa:ille hõ hñs equum eq
tat oẽm equum quẽ hz. ¶ Rñdet̃ q̃ rel'm idẽptitatis sub Rñsio
stãte cathe^ce relatũ ad suum añs distributum p se suppõit
distributie non absolute:sed respectie refeten° singula sin
gulis. Et ideo sicut nõ seqtur oĩs hõ videt se g̃ oĩs hõ vidz
oẽm hoiem: Ita non seqt̃:oĩs hõ eqtat equum suum. g̃ oĩs
homo eqtat cuiuslz hoĩs equum:z tunc ĩ singularib⁹ z ex
ponẽtib⁹ nõ oz ponere rel'm distri^m:nec aliqd loco sui ba-

bens distributionē. Si autem tale relatiuum referat añs distributū p accñs:tunc supponit distri^{ue} absolute:ꝛ loco relatiui ꝯ ponere añs distribu^{m}:ꝛ ita ꝓñr in singularib^{9} ꝛ exponentib^{9} eo mō quo dictum ē:ita ꝙ bene seqt̄: ois hō habēs eq^{m} eqtat illū.igr̄ ois hō hñs equū eqtat oēꝯ equū quē hꝯ.ois hō habēs fi^{m} diligit illuꝯ.g̃ ois hō habens fi^{m} diligit oēm fi^{m} quē hꝯ.ois equus alic^{9} hois equitat̄ ab illo.igr̄ ois equus alic^{9} hois eqtat̄ aquolꝯ hoīe habēte equū. ¶ Juxta p̄dicta ē ꝓceden^{m} ꝙ añs rel'i idēptitatis sube al'n supponit distri^{ue} mobil'r:ꝛ rel'm distributie ꝛ imobil'r. Naꝯ bñ seqt̄ ois hō hñs fi^{m} diligit i^{m}.sor.ē filius alic^{9} hois.g̃ ois hō hñs sor.fi^{m} diligit i^{m}: sed non seqt̄ apte p̄dicati: plato ē fili^{9} quē aliqs hō hꝯ.g̃ ois hō habens fi^{m} diligit platonē. Et ita sig^{m} vl'e affirmatiuū.ita hꝯ viz imobilitādi:sicut mobilitandi:ꝛ hoc ē p accñs rōne alic^{9} signi iclusi i relatio:nā dictū fuit in vno alio sophismate:ꝙ duo talia signa simul possunt imobilitare:ꝛ nl'ꝯ eorꝯ p se. Quādo āt relatiuū nō absolute sed respectie distribuit̄:nō stat imobil'r sed mol'r:licꝯ sub eo ñ ꝓtingat descēdere:nisi sil'sub añte descēdat̄:vt ois hō vidꝯ se:omnis homo qui est alb^{9} currit:omnis ꝓpositio vel eius contradictoria est vera:ꝛcetera.

¶ Prima pars principalis.

Ad p^{m} argu^{m}

Ecunum octauū soph^{a}. Ois hō est aial:ꝛ illud ē risibile(probat̄)ille hō ē aial:ꝛ illud ē risibile:ꝛ ille hō est aial:ꝛ illud est risibile:ꝛ sic de singulis. g̃ ois hō ē aial:ꝛ illō ē risibile(pꝯ ꝓñtia) a singularib^{9} sufficiēter enumeratis ad suā vl'ꝯ: non arguen^{o} respectu toti^{9} copulatiue: ſꝯ solum p̄me partis:vñ bene sequit̄ a simili:ille hō ē rōnalis:ꝛ ille hō ē risibilis:ꝛ ille hō ē risibilis:ꝛ ille hō ē rōnalis:ꝛ sic de singulis.g̃ qlꝯ hō ē risibilis:ꝛ ille ē rōnalis. Cōfirmat̄.sophisma ē vna ꝓpō copulatia:cum q̄lꝯ singularis p̄me partl ē vā cū ꝗa parte.g̃ ꝛc.añs declarat̄. Nā q̄cūq; singulari data:hec ē vā:sor.ē aial:ꝛ illud ē risibile:plato ē aial:ꝛ illud est risibile. ¶ 2° q̄ro. vtꝯ relatiuū referat añs absolute vel in ꝓpatōe ad alterꝯ extremorꝯ:aut in ꝓparatōe ad totā cōpōnez sui añtis:si p̄mū vl'scōꝯ: habet̄ inten^{m}:qꝛ ꝗa pars solus significat ꝙ aliqd aial ē risibile:aut aliqd qd est hō ē risibile:quorꝯ qdlꝯ ē verꝯ:ꝛ p ꝓñs tota copulatia vā. Siꝯ^{m}.ergo illa ē falsa:qlꝯ hō ē risibilis:ꝛ ille ē rōnalis:quaꝯ tñ ꝓcedūt oēs:ꝛ pbat̄ ꝓña:qm̄ si in sophismate relatiuū referat in cōparatōe ad totā ꝓpositionē sui añtis significādo:ꝙ illō aial qd ē ois homo ē risibile:p idē etiā hoc relatiuū refert in cōparatōe ad totā ꝓpositionē sui añtis: ꝛ p ꝓñs ꝗa pars assertiue significat ꝙ ille q ē qlꝯ hō qui ē risibilis ē rōnalis qd ē fl'm:qꝛ nihil ē qlꝯ hō. ¶ 3°.rel'm in sop^{tc} stat ꝓfuse tm̄. g̃ sophisma verꝯ(pbat̄ ꝓña)nā hꝯ ꝓpō ē vera ois hō ē aial qd ē rōnale:qꝛ p̄tm stat ꝓfuse tm̄:ꝛ q̄lꝯ ps ei^{9}.ita ꝙ si ly aial: vel suū rel'ꝯ staret deteriate illa ꝓpō eēt falsa:sicut illa:aial qd ē rōnale ē oē aial:ꝛ pp eandez causaꝯ hec ē vā ois hō ē aial qd ē rōnale.g̃ p idē soph^{a} verꝯ:si rel'm stat ꝓfuse tm̄. Sꝯ probat̄ añs assi^{d} illas duas ꝓclusiuas qlꝯ hō ē risibilis:ꝛ ille ē rōnalis:ois hō ē aial:ꝛ illud ē risibile: rel'm p̄me copulatie stat ꝓfuse distributiue rōne sui añtis.g̃ rel'm ꝗe copulatiue stat ꝓfuse tm̄ rōne sui añtis(pꝯ ꝓña)qꝛ nō appet rō q̄re signū vl'e affir^{m} hꝯ viz distribuēdi rōne sui añtis:gn pari rōne hēat viz ꝓfundēdi ꝓfu^{c} tm̄:rōne sui añtis:ꝛ hoc p̄t declarari:qū rel'm ponit̄ i cathe^{ca} sui añtis. Nā dicēdo:ois hō q ē alb^{9} currit:supponit relꝯ dist^{uc} rōne sui añtis:ꝛ in illa omne aial rō^{lc} ē hō q ē risibilis supponit iā cōfuse tm̄ rōne sui añtis. ¶ 4°.ꝗdictoriū sophismatis est falsuꝯ. g̃ soph^{a} verꝯ: añs arguit̄:nā hoc ē ꝗdictoriū sophismatis.hō ñ est aial:vl' nō illud ē risibile:ꝛ hoc ē falsum.g̃ ꝛc.maior pꝯ:qꝛ ꝗdicto^{m} copulatie ē disiūctia ptiuꝯ ꝗdictoriarꝯ:ſꝯ minor declarat̄.ſ. ꝙ illa disiūctia ē falsa.nā p̄ma pars ē falsa(vt pꝯ)ꝛ ꝗa sil'r qꝛ significat ꝙ nullū aial qd est hō est risibile.refert.n.relꝯ suuꝯ añs i ꝓparatione ad alterꝯ extremorꝯ solū:qꝛ si dr̄ ꝙ refert in ꝓparatōe ad totā ꝓpōnē sui añtis.vꝯ.nulluꝯ aial qd nō est hō ē risibile ꝛ hoc ē verꝯ. ¶ Cōtra sequit̄ ꝙ ꝓpositō ipossibil' nō est falsa:si suū ꝗdictoriū est verꝯ:qꝛ equalet illi data illa responsione ꝓpō impol'is non ē falsa si ꝓpositōis ipossibil'que nō est falsa ꝗdcōriū ē verꝯ:nā sequit̄ formal'r ꝓpōnis impossibilis q̄ non ē falsa ꝗdictoriū ē verꝯ.g̃ ꝓpositio ipol'is nō ē falsa:cū añs sit ꝓpō affir^{ua} ꝛ nō neg^{ua}.

Ad oppositum arguit̄ sic. Ois hō est aial:ꝛ illō ē risibile.g̃ ois hō ē aial:ꝛ aial qd ē ois hō ē risibile (pꝯ ꝓña) ab vno cōuertibili ad reliquū.cōsequēs ē falsuꝯ.g̃ ꝛ antecedens qd est sophisma.

Circa p̄dicta sit ꝗ p̄ma ꝗ.oē rel'm idēptitatis sube ꝗditiōal'r relatū ad aliqd añs absolute supponit sicut suū añs.ita ꝙ si añs stat discrete deteriate:cōfuse tm̄: vel distributie:relatiuū supponit eodē mō nō habēdo relatuꝯ ad alterꝯ extremorꝯ:aliqn oꝯ ꝓcedere ꝙ ois ꝓpō est non vera si sua ꝗdictoria ē vā:nā q̄cūq; signata ista ē vā si sua ꝗdictoria ē vā:ꝛ ista ē non vera si sua ꝗdictoria ē vā:qꝛ illa ē vera si isti^{9} vere ꝗdictoriū est verꝯ:ꝛ illa est nō vera si illi^{9} nō vere ꝗdictoriū est verꝯ. Sed indubie tales male sonant:qꝛ potest sic argui. ista:hō ē asin^{9}:est vera: si sua ꝗdictoria ē vera:sed sua ꝗdictoria est vera.g̃ illa ē vera(pꝯ ꝓña)acondītōali cū suo añte ad ꝓñs eiusdem. Deide ois ꝓpositio ē falsa si sua ꝗdictoria ē veta.g̃ nō ois ꝓpositio est vā si sua ꝗdictoria est vera. Jtē tale relatiuū non refert suū añs in cōparatōe ad totā cōpositionē sui antecedētis:qꝛ tūc sequit̄: ꝙ nulla ꝓpositio eēt falsa si sua ꝓtradictoria est vera.ꝛ nulla ꝓpositio ē impossibil':si sua ꝗdictoria est neccessaria:qꝛ quacunq; signata ista non ē falsa si sua ꝗdictoria ē vera: qꝛ illa non ē falsa si illi^{9} ꝓpōnis que non ē falsa ꝗdictoriū ē verū. Simil'r illa ꝓpositio non ē impol'is si suū ꝗdictoriū ē necessariū: ꝛ hec nō ē impossibilis si huius que non ē ipossibilis contradictoriū ē neccessariū.sed hec sunt absurda:qꝛ nō sequit̄: hec non ē impossibil':homo ē asinus si sua ꝗdictoria ē neccessaria: sed sua ꝗdictoria ē neccessaria. g̃ hoc non ē impol'e. ¶ Cōtra hec ꝓpō mētalis non tm̄ pater ē:aut illa. tu non es aliud ate ē vā:si sua ꝗdictoria ē vā.igit̄ aliqua ꝓpō ē vera si sua ꝗdictoria ē vera(pꝯ añs)qꝛ q̄libet illarꝯ sequit̄ ex sua ꝗdictoria pp iplicationē ꝗdictōis. Jtē q̄cūq; demōstata illa ꝓpō ē vera si sua ꝗdictoria ē vera.g̃ aliqua ꝓpō ē vera si sua ꝗdictoria ē vera:pꝯ ꝓña:ab iferiori ad suuꝯ superi^{9} affirmatiue sine ipedimēto:añs pꝯ:qꝛ illa ꝓpō ē vera si isti^{9} ꝓpōnis vere ꝗdictoriū ē verꝯ: licitū.n.ē ponere añs stās discrete loco rel'i. ¶ Ad p^{m}.ꝓcedo ꝙ aliq̄ ꝓpō ē vā si sua ꝗdictoria ē vā:vt arg^{m} ꝓbauit:n^{c} illud ē incōueniēs ſꝯ illud incōuenit.ꝙ ois ꝓpō sit vā si sua ꝗdicto^{a} ē vera:ꝛ tūc ad arg^{m} nego illā:ista ꝓpō ē vā si sua ꝗdictoria ē vā:demōrando illaꝯ de^{9} ē:aut aliq̄ꝯ ꝓtingētē:ꝛ nego ꝓñam factā:qꝛ ꝗditiōalis ista ꝓpō ē vā si sua ꝗdicto^{a} est vera:ite ꝓbat̄ resolubl'r an teq̄ꝯ fiat resol'o rel'i sic:hoc ē verꝯ si suū ꝗdictionū ē verꝯ:ꝛ ꝗ ē ista ꝓpō.g̃ ista ꝓpō ē vā si sua ꝗdicto^{a} ē vā:ſꝯ maior ē falsa cui^{9} falsitas:pꝯ:p resolutionē rel'i isto mō.hoc ē verꝯ si huius ꝗdictoriū ē verꝯ. Sicut.g̃ negāt̄ ille:aliq̄ ꝓpō ē vā si sua ꝗdicto^{a} ē vā.illa ꝓpō ē vā si sua ꝗdictoria ē vā:vato: ꝙ non sint nisi ꝓpōnes ꝓtingētes:ita negant̄ ille: verꝯ ē verꝯ si suū ꝗdcōriū ē verꝯ. ꝗ verꝯ ē verꝯ si suū ꝗdcōriū ē verꝯ. ¶ Ex isti^{9} seqt̄ ꝗ.ꝙ nō semp nota ꝗditōis ꝗditōal'r tenta ꝓfundit cōfuse tm̄ terminuꝯ cōmunem non aliunde impeditū:ꝛ si al's aliquo mō arguit̄ ꝗriū illud ītelligit̄ ex māꝯ rel'inorꝯ:ꝛ maxie i ꝗditionalib^{9} ꝓbabilib^{9} ꝓppo^{cc}:ꝛ non cathe^{cc} mō tales cōditōales cathe^{cc} ꝓbāt̄. ¶ 2° seqt̄.ꝙ aliq̄ cōditōalis ē cōtingēs:qꝛ ista iā ē falsa ois ꝓpō ē vera si sua ꝗdictoria ē vera ꝛ pōt eē vera sic sigificādo p̄cise:qꝛ p̄t esse ꝙ ille sint omnes ꝓpositoines:naꝯ tm̄ pater ē: tu non es aliō ate.nec illō

contradicit dictis ꝓcedentibus: qz illa solũ intelligit̃ de cõditiõali bꝰ: quorũ aũtia nõ dependẽt a cõtib⁹: q̃ maxime repit̃ ex mãz relationũ. ¶ 2ª ꝓ. relz identitatis subẽ yppo cc nõ cõditiõaliter relatũ ad aũs dist̃ collectiue suppõit: ꝓz exigẽtiã signi. vel situs in cõparatiõe ad to⁹ aũs cũ sig⁰: pz: qz si oẽs apli dei sunt. iz. & illi sunt bti: supponit relatiuũ deteriate nõ obũte q̃ aũs stet dist̃ uc. Si aũt diceret̃: tm̃ illi sunt bti: aut illi oẽs sũt bti: suppo tcr relatiuũ in pª cõfuse tm̃: & in ꝓ distributiue: & nõ refert aũs ab tc sz in cõparatõe ad signũ: qm̃ ꝓa ps significat: q̃ aliq: q̃ sunt oẽs apli sunt bti: si ãt poneret̃ illa exclusiua: tm̃ illi sunt bti significaret: q̃ tm̃ illi q̃ sunt oẽs apli sũt bti. Cõsilr dbz ẽ ad illa oia cõpo ta illoꝝ sũt: & nec ista sunt finita: vel finita oẽs boies siles currũt: & nullus illoꝝ mo⁹. qz relz in pª suppõit deteriate: & in ꝓa dist̃ uc semp tm̃ habẽdo respectũ ad signum: supp to q̃ dist̃ tio sit col ua & non disi ua: & ideo ꝓa ps copulatie ẽ falsa: sic pª ps: posito casu cõi: q̃ p ly istoꝝ õmõ strẽt̃ 4.⁰ cõdictoria 'ctin tu es: tu non es: rex sedet: nlls rex sedet: naz nulla sunt oia cõpossibia istoꝝ: qz nec z⁰ nec: 3ª vt pz: nec 4.⁰: qz ista nõ sunt istoꝝ. Silr si. 4.⁰ eẽnt oẽs boies quoꝝ z⁰ eẽnt albi: & z⁰ nigri: & oẽs currerẽt pª ps ꝓe copulatiue eẽt falsa: & ꝓa vã: qz in illo casu: nulli sũt oẽs boies siles: qz non z⁰ nec 3ª: vt pz. ¶ 3ª ꝓ. Relz ydẽptitatis subẽ yppothe cc non cõditõaliter relatũ ad aũs: supponẽs discrete: vel determiate vel dist̃ ue diuisiue: supponit eodẽ⁰ bẽndo respectũ ad oia exima ꝓcedẽtia: si sunt ita q̃ si ẽ vnũ extremũ solũ: relatiuũ respicit illõ: si plra oia ista: si nullũ tũc absolute refert: pz: nã dbo aliqs bõ ẽ latro: & soz. ẽ iste: et plo ẽ ille: ꝓa ꝓpositio significat q̃ soz. est bõ latro: & 3ª. q̃ plato ẽ bõ latro q̃ ẽ soz. ppea negat̃ illa copª aliqs bõ ẽ: & tu es iste: & ego suz iste: qz 3ª ps significat: q̃ ego suz aliqs bõ tu. Si ãt dr: aliqs bõ ẽ: & tu es ille: ꝓa pars significat absolute. q̃ tu es aliqs bõ: nec oz q̃ relm bẽat re m ad totã cõpositionẽ: qz tũc ꝓ disiunctia non ẽ vã: aũx⁹ ẽ vel ipse erit: qz ꝓa ps significarz q̃ aũx⁹ q̃ ẽ: erit qõ ẽ falsuz. Consilr dicat̃ qm̃ aũs stat discrete: vl dist̃ uc diuisiue: naz si qlz bõ currit: & tu es ille: tu es ille q̃ es q̃libz bõ currẽs: & si qlz bõ non currit: & tu es ille: tu es qlibet bõ non currẽs: qz ẽt noga⁰. dz intelligi: & si aliqs bõ nõ currit: & tu es ille: tu es aliqs bõ non currẽs: sicut ẽt aliqs bõ ẽ: & tu nõ es ille. i. tu aliqs bõ non es. ¶ Ex ista cõne seqt̃. q̃ iste copulatie sũt vẽ oia cõpossibilia istoꝝ sunt: & ista sunt finita vl ifinita: oẽs boies siles currũt: & aliqs istoꝝ mouet̃ (dato) q̃ signũ vle teneat̃ diuisiue: nec aliq̃ istaꝝ ptiũ significat. q̃ aliq̃ sunt oia cõpo ta istoꝝ: seu q̃ aliq sunt oẽs boies silẽs: sz semp verificat̃ ꝓa ps sicut pma in sensu diuiso: sicut. n. hec copª ẽ vã oẽ aial rationale ẽ: & illud ẽ risibile: nec ꝓa ps significat: q̃ aliqd sit omne aial rationale. ita in ꝓposito. igit̃ &c. ¶ 4ª ꝓ. relm ydẽptitatis subẽ yppothetice nõ cõditiõaliter relatũ ad aliqõ aũs stãs cõfuse tm̃: supponit ꝓm exigẽtiã signi vel sit⁹: habẽdo respectũ ad totã cõpositionẽ sui aũtis (pz) nã bui⁹ copulatie. oẽs hõ ẽ aial & illud ẽ ratiõale: supponit relm deteriate & significat ꝓa ps q̃ aliqõ aial qõ ẽ oẽs hõ ẽ rationale. Si ãt diceret̃: tm̃ illud ẽ rationale: aut oẽ illud ẽ rationale: supponeret in pª relatiuũ cõfuse tm̃: & in ꝓa distributiue. Et nõnter dixi plures yppo cc non cõditionalr: qz bui⁹ copulatie aliqõ aial ẽ asin⁹: & si tu es illud tu es non hõ: relatiuũ referẽt̃ yppothetice ad suũ aũs: non tm̃ habz relatum ad ptz aũtis: sz absolute refert suũ aũs sequẽs resolutionez isti⁹: isto⁰. hoc ẽ asin⁹: & si tu es illõ: tu es nõ hõ: & hoc ẽ aial. igit̃ aliqõ aial ẽ asin⁹: & si tu es illud tu es non hõ: & in resoluẽdo relm maioris nõ põit̃ pdicatũ: sz solũ pno m demõstratiuũ. s. si tu es hõ tu es non hõ. ¶ Duplr relatiuuz yppothetice non cõditionaliter relatum ad aũs: respicit illud in cõparatõe ad alterꝝ extrẽoꝝ: vel ad totã cõpõnẽ: q̃re ẽt non respicit cõditionalr rela m. ¶ Rñdet̃ q̃ relatiuũ rela m ad suũ aũs copulatie vel disiũctie absq̃ nota cõditionis: nõ tollit ꝓbationẽ yppothetica qm̃ semp in ꝓpõne relatiui poterit aliquo modo poni aũs: sed oppositũ cõtingit qm̃ relatiuũ cõditionaliter referẽt̃. vbi gra hec ꝓpõ copulatiua aliqs hõ ẽ: & qlz hõ ẽ ille: pt yppothetice ꝓbari: qz & si in ꝓpõne relatiui nõ lz põere aũs suũ: isto modo: qlibet homo ẽ aliqs hõ: tm̃ licz põere alio mõ. vz. aliqs hõ qlibz hõ ẽ: & sic pt dari qd significat cõuertibilr ꝓ ps. sz dbo aliqua ꝓpõ ẽ vera si sua cõdictio ẽ vã: aliqõ aial ẽ: & si tu es illud tu es asinus: nullo mõ lz ponere aũs in ꝓpositione relatiui: qz q̃litercunq̃ poneret̃ sp staret cõfuse tm̃: vbi iaz stat determiate. ideo tales nõ pñt nisi cc ꝓbari: & cũ deuentũ fuerit ad aũs imediatũ: nullã in se cõtinẽs resolutionẽ tũc erit licitũ ponere aũs loco relati absq̃ alio extrẽo: & tũc distincte scient̃ significatũ cõditionalis.

Ad primũ negat̃: cõsa qz arguit̃ a plurib⁹ suppõnib⁹ deteriatis ad vnã deteriatã: cũ relatiuuz taz cũ singularib⁹ q̃ cũ vli stet determinate: sz dz sic argui. ille hõ ẽ aial & iste hõ ẽ aial & sic de singul: & illud ẽ risibile. ergo omnis homo est animal & illud est risibile: sed iam antecedens ẽ falsũ: qz ꝓpõ relatiui significat q̃ aial qõ ẽ ille hõ & iste hõ & sic de singulis ẽ risibile: quod ẽ falsuz. Et ex eodẽ fundamẽto apparz q̃ q̃lz singlaris pme ptis stat cũ ꝓa parte: nec seqt̃ q̃cũq̃ data illa ẽ vã: soz. ẽ aial: & illud est risibile plo ẽ aial: & illud ẽ risibile. q̃ q̃lz singularis prie ptis stat cũ ꝓa pte: qm̃ oz oẽs sil ponere: soz. ẽ aial plo ẽ aial: & illud ẽ risibile: mõ talis copulatiua negat̃: qz nullũ ẽ aial risibile qõ sit soz. & pla. ¶ Ad z m dr. q̃ relatiuum in sophi tc refert aũs in cõparatõe ad totã cõpõnẽ. Ex quo non seqt̃ q̃ ẽt sic referat in illa qlz hõ ẽ rationalis: & iste ẽ risibilis: qm̃ hic supponit sic suũ aũs: quã suppõnẽ recipit a sig⁰ aũtis. iõ ibi sufficit ponere aũs distributũ loco relati: sz in sophismate relm stat deteriate: & aũs cõfuse tm̃: quã cõfusionẽ ẽt si hret istã asig⁰ sui aũtis nõ recipz: sz ab alio: vt tm̃ illud ẽ risibile: vel alio⁰ ¶ Ad 3m nego illã cõsiã relatiuũ in sophi tc stat cõfuse tm̃. q̃ sophª vez: qz in illa oẽs hõ ẽ aial: & tm̃ illud ẽ risibile: stat relatuũ cõfu c tm̃: & tũ sophª ẽ falsuz: nec ẽ vez: q̃ illa vlis ẽ vã pp illã cãz qz ptm stat cõfuse tm̃: qz ẽ falsa: tm̃ aial oẽs hõ est: & pdicatũ supponit cõfuse tm̃ (dato) q̃ ly aial sit pdicatũ: cõcedo tm̃ q̃ illa vlis vã ẽ: qz pdicatũ stat cõfuse tm̃ vtute signi vlis cõfũdẽtis dist̃ nc sbz. Deide cũ assignãt̃ iste due copulatie (dico) q̃ signũ vle distribuit in vna illaꝝ relat m vtute aũtis: & in alia cõfuse tm̃: qz in pª pt poni ly aial distributum eodẽ signo loco relati. Et in ꝓa nõ põt poni in loco relati aũs stãs cõfuse tm̃: eodẽ sig⁰ (vt bñ pz) ¶ Ad 4.⁰ q̃ illud nõ ẽ suum cõdictoriũ sz in mã relatiuoꝝ terius cõuertibilis cũ relatio dz poni in suo cõdicto⁰. iõ cõdicto m sophismatis ẽ hoc: hõ non est aial: vel nul m aial qõ est oẽs hõ ẽ ri c: & hec cõcedit̃ p ꝓa pte. Sic ẽt cõdicto m illius aial ñ ẽ soz. & plato ẽ illud nõ ẽ hoc: oẽ aial ẽ soz. vel plo nõ ẽ illud: qz ãbo sũt sil vã: sz cõdicto⁰ pª ẽ illud oẽ aial ẽ soz. vel plo: oẽ aial nõ soz. nõ ẽ: & cõdicto m ꝓe ẽ illõ: aliqõ aial nõ ẽ soz. & plo: oẽ aial soz. ẽ: mõ q̃lz illaꝝ yppothetica est falsa. s. tam disiunctiua q̃ copulatiua que assignantur pro contradictoriis illarum: &c.

¶ Prima pars principalis.

Decimum nonũ sophª. Oẽs apli sũt. iz. Cõtra oẽs apli sũt. iz. q̃ oẽs q̃ sũt apli sũt. iz. (pz) qz seqt̃. oẽs apli currũt. q̃ oẽs q̃ sũt apli currũt: oẽs apli sũt sci. q̃ oẽs q̃ sũt apli st sci: sz cõs ẽ fls: qz seqt̃ oẽs q̃ sũt apli sũt. iz. petr⁹ & pa. sũt aliq q̃ sũt apli. q̃ pª & pª sũt. iz. Itẽ si oẽs apli sũt. iz. q̃ oẽs apli sũt: cõs ẽ falsuz: qz oẽs sunt mortui & occisi p fide. ergo &c. ¶ z⁰. Oẽs apli sũt. i i. & nõ plures. q̃ nõ sunt. iz. (pz cõsa) & pbat̃ aũs. oẽs apli sũt. i i. & vn⁰: sz vnus ẽ nõ plures. q̃ oẽs apli sũt. i i. & nõ plures: vel sic oẽs apli. sũt. z⁰. q̃ nõ sũt. iz. (pbat̃ aũs) oẽs apli st. z⁰ senary. q̃ st duo (pz cõsa) ab iferiori ad suũ supi⁹ affirmatie & sine ipedimẽto. Nã si duo senary sũt duo sunt: & nõ ex eodẽ argº pbat̃: q̃ oẽs apli sũt

p.argm

z.argm

Ad 3m q̃ttuor q̃ sunt q̃ttuor ternarij. ¶ 3°. Oēs aplī sunt pauciores. iz. g̃ nō oēs aplī sunt. iz. aīs arguit. aliqui sūt oēs pauciores. iz. ⁊ nulli nisi. iz. g̃ ⁊c. p̄ma pars arguit. i i. sūt pauciores. iz. ⁊ non plures neq; pauciores sunt oēs pauciores. i z. ergo aliqui sunt omnes pauliores. iz. secunda pars arguitur. s. q̃ nulli nisi duodecim sunt omnes pauciores. iz. q̃ si. i i. sunt oēs pauciores. iz. Cōtra nō appet q̃. ii. non ꝛnumerando petꝫ sunt oēs pauciores. iz. gn p idē. i i. non ꝛnumerādo paulus sint oēs pauciores. iz. ⁊ tūc segt q̃. i i. sunt nō ꝛnumerado petꝫ: sūt. i i. nō ꝛnumerādo paulū: q̃ē impossibile. ¶ 4° nullus ē max° nūerus oīum apostolorꝫ. g̃ non

Ad 4m oēs aplī sūt. iz. (ps ꝛnia) q̃ si erūt. iz. aliqs nūer° eēt maxi° istorꝫ: aīs pbat q̃drupl'r: q̃ si aliqs eēt maxi° nūer° oīum aplorꝫ. aut. g̃. ii. aut. iz. nō. iz. q̃. iz. aplī nō sūt aliqs nūerus aplorꝫ: cū ipi sint oēs aplī: nec ēt. ii. q̃ al'r segt q̃. iz. sī maxi nūeri aplorꝫ (ps) q̃ ī q̃lz nūero duodēa° sūt. iz. vndēary.

Jn oppositum arguit sic. Aliq aplī sunt oēs aplī: ⁊ nō plures: neq; pauciores q̃z. iz. g̃ oēs aplī sunt. iz. ps ꝛnia: tenēdo ly oēs collectiue. aīs ē verus. g̃ ⁊ ꝛnīs q̃ē sophª. ita q̃ sophª ē ꝛcedēdū in sensu collectiuo: sed in sensu diuisiuo ē impossibile.

p̄ª ? **Circa** p̄dicta sit ḡ p̄ª ?. Aliq ē vl'is affirmatia cui° subiectū supponit p plurib°: ⁊ tñ nō ꝛtingit descēdere ad aliqd: nec ad aliq illorꝫ (ps de illa) oēs aplī sūt. iz. dato: q̃ sigm vl'e teneat collectie: q̃. n. illd sit vl'is (ps) q̃ in ea sbꝫcit terius cōis solo sig° vl'i deteriat° denoiante ipm: sic eni signū vl'e tētū disiue facit ppōnē vl'em: ita tentū collectiue ex quo vtrobiq; distribuit. Et q̃ subiectū supponit p plurib° mānifestū ē: q̃ supponit p oīb° aplīs: ⁊ q̃ nō ꝛtigat descēdere ad aliqd: nec ad aliq illorꝫ (ps) q̃ nō sequit oēs aplī sunt. iz. petrus ⁊ pau. sunt aplī. g̃ petrus ⁊ pau. sunt. iz.

p̄m. corm ¶ Ex ista ꝛne segt p̄. Q̃ aliqs terius supponit p pluribus: ⁊ tñ nō supponit p aliq nec p aliqb° illorꝫ (ps de subo illi° vl'is) ex quo. n. supponit p oīb° aplīs supponit p plurib°: ⁊ q̃ nō ꝛtigit descēdere ad aliqd: nec ad aliq illorꝫ: nō suppo

zm corm nit p aliquo nec p aliqb° illorꝫ. ¶ z° segt. Q̃ aliq ē vl'is cuius subm supponit p plurib°: ⁊ tñ nō ē apta bre nisi vnā singularē (ps) d̄ p̄dicta vl'i q̃ nō ē apta bre nisi vnā talē singularē: isti aplī sunt. iz. demo° oēs aplos: ⁊ tenē° pnomē collectiue. ¶ zª ?. Aliqua ē vl'is affirª cui corrñt pticularis: vel

zª ? idefinita: ⁊ nō subalterna (ps) qm̄ illa: aplī sūt. iz. ē idefinita: vl'is deteriate: ⁊ alia apostoli sūt. iz. ē sua pticularis: ⁊ q̃ ñ hēat subalternā: pbat: q̃ si hret subalternā: illa eēt: aliq illorꝫ: ⁊ cū q̃lz illaꝫ subcōtrariet illi: aliq aplī nō sūt. iz. tūc illa iuicē ꝛdicūt: oēs aplī sūt. iz. ⁊ aliq aplī ñ sūt. iz. qd ē fal

p̄d corr sus: q̃ q̃lz illaꝫ ē vā. ¶ Ex ista ꝛne segt p̄. Q̃ sicut aliq est vl'is affiua cui° subz supponit p plurib° sub q̃ nō ꝛtigit d̄scēdere copua. Jta aliq ē pticularis vel idea cui° sbz suppōit p plib° sub q̃ nō ꝛt descēdere disiūctie: p° ps ps: q̃ nō segt oēs aplī sunt. iz. ⁊ isti sūt oēs aplī. g̃ isti sunt. iz. ⁊ isti sūt. iz. ⁊ sic de singulis. Fa ps segt: ex pori: q̃ nō segt aliq aplī sūt. iz ⁊ isti sunt oēs aplī. g̃ isti sūt. iz. vel isti sunt. iz. vel isti: ⁊ sic d̄

zm corm singul'. ¶ z° segt. Q̃ sub subo vl'is p̄dicte: ⁊ sue pticularis vel idefite ꝛtigit descēdere copl'atī vel p vnā ppōnē singularē (ps) q̃ optie segt oēs aplī sūt. iz. ⁊ isti sunt oēs aplī. g̃ isti: ⁊ isti: ⁊ sic de singulis sunt. iz. demr̄ando ꝛtiue duos vl' tres. Et ex eodē aīte ēt segt singulariter: q̃ isti aplī sūt. iz. demr̄ando oēs. Cōsil'r descēdat sub subto pticularis: vel i

zª ? definite. ¶ zª ?. Aliq ē vl'is affirua q̃ nō ē ppe expōibil'r p bāda: sz more pticulariū resolubil'r iferēda (ps) de p̄dicta vl'i: cui° ille nō sūt exponētes. aplī sūt. iz. ⁊ nulli sūt aplī gn isti sint. iz. cū illa. zª exponēs sit falsa: ⁊ vl'is vā: q̃ sic pbat:

p̄m corm isti sūt. iz: ⁊ isti sūt oēs aplī. g̃ oēs aplī sūt. iz. ¶ Ex ista ꝛne segt p̄: Q̃ aliq exclusiua ē exppōibilis: cui° vl'is nō ē expōibilis (ps d̄ ista) tm̄. iz. sūt aplī: q̃ sic exponit. iz. sūt aplī ⁊ nō plures q̃z. iz. sūt aplī. dz. n. expōi gra pl'alitatī q̃ñ respicit signum vl'e collectiue sumptū: sz q̃ñ diue exponēda ē p negationē ifinitātis. vl'is āt huius exclusiue nō ē exponēda (vt patuit) ¶ z° segt. Q̃ ē aliq exclusiue affirmatia p̄mi ordinis cui nō rñdet aliq exceptia (ps) de p̄dicta exclusiua: cui si corrñdz aliq exceptia: maxie videt illa nulli p̄ter. iz. sūt aplī: sz ḡ nō: q̃ exclusiua ē vā: ⁊ exceptia falsa. ¶ 4ª ?. Aliq ē vl'is affirmatia cui nec ꝛriū: nec ꝛdictom figuraliter corrñdēt (ps) de sepe dicta. Si. n. hrt ꝛdictoriū ī figura maxime eēt illud aliq aplī nō sunt. iz. sz ḡ nō: q̃ tunc duo ꝛdictoria eēnt sil'r vā. Ex hoc statim sequit: q̃ ista vl'is nō hz ꝛriū: hec eniz: nulli apostoli sunt. iz. ⁊ aliq aplī sunt. iz. rñdent: ⁊ sunt ꝛrie: ⁊ ꝛdictorie: illi: oēs apostoli sunt. iz. q̃ ly oēs tenet diuie. ¶ Ex ista ꝛne segt p̄. q̃ ista ꝛnia nō valet aliq aplī non sunt. iz. g̃ nō oēs apostoli sūt. iz. tenēdo ly oēs collectie nec arguit ab vno cōuertibili ad reliquū nisi ly oēs teneat diuisiue. ¶ z° segt. Q̃ hec sūt duo falsa: ⁊ nō ꝛdicūt: oēs aplī sunt. iz. ⁊ nō oēs aplī sunt. iz. dato: q̃ ī p̄ sigm vniuersale teneat diuisiue: ⁊ in fa collectiue. ex quo sequitur immediate q̃ iste non conuertunt: omnes apostoli sunt duodecim oēs aplī sunt. iz. nec ille nō oēs aplī sunt. iz. nō oēs aplī sūt. iz. supposito q̃ semp sigm vl'e affirus diffoꝛmiter teneat.

Ad primuz negat ꝛnia: q̃ ī aīte tenet ly oēs collectie: ⁊ ī ꝛnte disiue: rōne deteriatōis relati: iterdū tñ ꝛuertit sensus disus cū sensu ꝛiūcto vt ī p̄dictis exēplis: sz illud ē gra mae rōne p̄torꝫ: q̃ cū terīs nūabilib° fallit ꝛnia: deide cū dr̄: oēs aplī sūt. iz. g̃ oēs aplī sūt: ꝛcedo ꝛnaz ⁊ ꝛnīs. ⁊ cū dr̄ illi sunt mortui ⁊ iterfecti. g̃ illi non sūt: ꝛcedo tom. Ex ḡ tñ nō segt q̃n. iz. sūt aplī: q̃ ite eorum sūt quos ecclesia vocat aplos: capiēdo ptē p̄ncipalē p toto: ⁊ sic etiā in ethicis vocat Ari. ītellectū hoiez p ē ps p̄ncim eius. ¶ Ad zm negat q̃ oēs aplī sint. i i. ⁊ nō plures: ⁊ tunc ad argm sūt. i i. ⁊ vn°: et vn° ē nō pl'res. g̃ sūt. i i. et nō plures: negat ꝛnia: q̃ ī ꝛnte ly nō pl'es copulat terio pl'al nūeri rōne cui° ista significat vnū illorꝫ: aut q̃ oēs aplī sunt. ii. et nō plures: q̃z illi aut q̃ oēs apostoli sūt. ii. ⁊ aliq alij nō plures: sed q̃lz illorꝫ sensuū ē falsus. Deide cū dr̄: oēs aplī sunt duo senary. g̃ sūt z°. negat ꝛnia: nec arguit ab iferiori ad suū superius: q̃ lz ly z°. sit terius p̄or q̃z z°. senary: vel duo quaternary: vel duo binary: q̃ p̄us ē illud aquo nō ꝛuertit substi nēdi ꝛsequentia: vt ps: p philosophuz in post p̄dicamentis capi° de p̄ori: non tamē est superius. Si eniz iste modus arguendi valeret posset probari: q̃ tu es nō homo: sic arguendo tu es homo. ergo tu es nō homo (pbatur cōsequentia) ab inferiori ad suum superi°: quia si homo ē: non homo ē: ⁊ nō econtra ⁊ ita dicit in proposito: q̃ ly duo non habz superioritatem ad ly duo senary: sed solum habet prioritatem. ¶ Ad tertiuz dicit q̃ illa propositio implicat cōtradictonē: aliqui apostoli sunt omēs pauciores duodeci: q̃ nec duodecim nec aliqui pauciores duodeciz possunt esse omnes pauciores duodecim. ⁊ cuz arguit q̃ vndeciz sunt omnes pauciores duodeci: q̃ sunt pauciores ⁊ nō plures neq; pauciores: sunt omnes pauciores duodecim negat consequētia. Si arguitur sic: omēs pauciores duodecim sunt aliqui. ergo aliqui sunt omnes pauciores duodeciz. distinguatur antecedēs penes subiectū collectiuum ⁊ diuisiuuz. In sensu collectiuo cōsequentia ē bona: sed antecedens est falsum (ex quo) nulli sunt omnes pauciores duodecim: sed in sensu diuiso negatur cōsequentia ⁊ si queratur ex quo omnes pauciores duodecim sunt aliqui: vtrū illi sint duodeci vel pauciores: dico: q̃ illi sunt pauciores duodecim ⁊ semper tenendo diuisiue: nō tamen concedo q̃ aliqui sunt omnes pauciores duodecim siue teneatur ly omnes diuisiue siue collectiue. vnde concessum ē in alio sophismate q̃ omnia compossibilia istorum sunt demonstratis quattor contradictoryꝫ cōtingētibus: ⁊ illa sunt aliqua tenēdo ly omnia diuisiue: nulla tamē omnia compossibilia istoruz sunt:

Ad 4m sive teneatur ly omnia diuisive. sive collective. ¶ Ad ꝗr
tum conceditur. ꝙ aliqs ē maxius nūer⁹ oiuz apostolorꝫ:
⁊ ille ē maxius nūer⁹. vñ sic ī nūero triario sūt tres binary
q̄ruz qlz ē maxius nūerus trinary: ⁊ ī q̄ternario sūt q̄tuor
quaternary: quorū qlz ē maxius quaternary. ita in duode
nario sunt. iz. vndenary. quorꝫ qlz ē maxius numerus duo
denary. Et si allēt dictū Ari. i thop^cis ꝙ illō qō p supabun
dātiā dr̄ vni soli ꝛuenit. igit̄ suplatiu⁹ gradus nō pt ꝛpete
re sil' multis. negat̄ ꝛña. qr lz suplatiuus grad⁹ vni soli ꝛpe
tit: exp^do po^ic. tñ plib⁹ ꝛpetit exponēdo cōparatiue. vñ pos
sibile est ꝙ duo sint fortissimi: sic ꝙ nullus illorꝫ sit altero
fortior: sz ꝙ duo sint fortissimi: ⁊ altero illorū vnus sit for
tior iplicat ꝗdictionē. Exponēdo ergo suplatiuū cōpatiue
cōcedo ꝙ ī quolz nūero. s. binariū plures sūt maximi nūe
ri: ⁊ isto mō concedit̄. ꝙ. io. sunt gnā gnā^ma ⁊ q̄tuor sūt q̄li
tates p̄me. ¶ Ex p̄dictis sequitur p̄°. Qr nulli apli sūt oēs z°.
istorū: ⁊ tñ aliq apli sūt oēs duo apli: p̄^m pz: qr. iz. nō sūt oēs
apli duo istorū: cū nō sint istorū: nec ēt. ii. sūt oēs z° istoruz
qr si. ii. sunt oēs duo istorū nō connumerando petrū pisor
miter. ii. sunt oēs istorū nō ꝛnumerādo paulū: ⁊ p ꝛñs. ii. ñ
ꝛnumerādo petrū: sunt. ii. non cōnumerādo pauluz: qō est
īpossibile. qr ad diuersitatē vnitatis seqt̄ diuersitas nūeri.
z^m vo (pz) qr. iz. apli sūt oēs duo apli: tenendo ly oēs colle
ctiue. ⁊ ꝛñr dicat̄ ꝙ aliq apostoli sūt oēs tres apostoli ⁊ oēs
q̄tuor apostoli ⁊ oēs sex apli. Et si arguit̄ sic: Aliq apostoli
sūt oēs duo apostoli: g̅ aliq apostoli sūt oēs q̄ sunt z° aposto
li. negat̄ ꝛña. ⁊ iterū negat̄ ista: oēs apostoli sūt oēs duo apo
stoli: g̅. oēs apostoli sunt duo apostoli. si ibi oēs teneret̄ di
uisiue ille ꝛñe valerēt: sz ex quo tenet̄ collectiue nō valēt.
¶ z° seqt̄ ꝙ aliq̄ ē vniuersalis cui nō pt corrñdere p̄p̄e par
ticularis. ī definita vel singl'aris (pz de ista) oēs z° apostoli
sunt. iz. tenēdo ly oēs collectiue. nō. n. sibi corrñdent aliq̄
istarū: aliq z° apli sūt. iz. z°. apli sūt. iz. isti. z° apli sūt. iz. qr
notū ē vniuersalē eē verā: ⁊ q̄lz illarū triū eē falsā: q̄re ⁊c.

2.cor^m

p^a.arg^m

¶ Prima pars principalis.

Igesimū sophisma. Oē verū ⁊ deū eē dr̄nt (p̄bat̄) nullū ve
ruz ē orō ifinitiua: sz deū eē est orō ifinitia:
g̅ ⁊c. minor arguit̄: deū esse ē ꝛpō terior: sz
nō videt̄ nisi orō ifinitiua: g̅ añs appet esse
ō itentiōe phi p̄ phyermenias dicētis: ꝙ ꝗ
vbū ē significat q̄dā ꝛpōnē quā sine extre
mis nō est itelligere arguit̄ sic tūc: si deū esse nō ē cōpō ter
minorꝫ: ⁊ deū esse ē videt̄ ꝙ deū esse sit ōs. Sz ꝗ seqtur: ꝙ
aliq̄ ppō ꝛuertit̄ cū suo sbo: ꝛñs ē icōueniēs (⁊ p̄bat̄ ꝛña)
hec ppō ōs est ꝛuertit̄ cū suo sbo: ⁊ ista ē aliq̄ ppō. g̅ maiō
declarat̄ sic. qcqd significat illa ppō significat sbz suū: ⁊ e
cōuerso: g̅ illa ppō conuertit̄ cū sbo suo (pz ꝛña) qr si nō: ꝗ
iō est. qr diuersimode significat: sz ꝗ non ipedit. qr bō ⁊ risi
bile ꝛuertunt̄: ēt non obstāte ꝙ diuersimode significant.
(añs vo pz) qm̄ illud sbm significat adeq̄te deū: ⁊ ista pro
pō significat adeq̄te deuz eē mō qcqd est ōs ē deuz esse: ⁊
ecōuerso: vt ē admissū. ko si deū esse ē ōs: p idē deū creare
ē ōs creās. ⁊ deū pducere hoc istās. ē ōs producēs ꝗ istās.
quo cōcesso seqtur: ꝙ necciū est ꝛtigens (p̄bat̄) deū pdu
cere hoc istās est ꝛtigēs: ⁊ deū pducere ꝗ istās est necciū
g̅ nēciū est cōtingēs: pz ꝛña: ⁊ p̄bat̄ p̄^a pars añtis: qm̄ deū
producere hoc istās. ia est verū: ⁊ imediate post istās p̄sēs
erit falsū. g̅ est ꝛtigens: vel sic: hec ppō est cōtigens ōs pro
ducit hoc istās cū ipsa sit va: ⁊ erit falsa: ⁊ ipsa adeq̄te signi
ficat deū producere hoc istās g̅ deū pducere hoc istās est
ꝛtigens (pz^a) ab officiātib⁹ ad officiatū añs ē vuz: g̅ ⁊ ꝛñs:
Fa ps añtis p̄ncipalis arguit̄. qr deū eē est necciū sz deū eē
est deū producere hoc istās. g̅ deū pducere ꝗ istās ē necesſ
sariū (pz ꝛña) cum maiori ⁊ mior declarat̄. qm̄ deū eē est
ōs: ⁊ deū eē ē ōs pducēs hoc istās: ⁊ ōs producēs hoc istās
est deū producere ꝗ istās. g̅ ap̄mo ad vltimū deū eē ē ōs p
ducens hoc istās. ¶ Ex eadē radice p̄t argui ꝙ propō nec z.arg^m
cessaria ē ppō ꝛtigēs. qr illa ē propō ꝛtigens ōs pducit ꝗ
istās: cū ia sit va: ⁊ nunq̄ erit va sic significando ⁊ eadē est
nēcia: qr suū adeq̄tū significatū est nēciuz. s. deū pducere
hoc istās. vt argutū est. ¶ 3°. Si deuz esse est ōs: g̅ p idem 3.arg^m
hoiem esse est bō: ⁊ aial esse ē aial: quo concesso: seqtur: ꝙ
verū est falsū: ⁊ ꝙ possibile ē īpo^ic ⁊ ꝙ scitū ate est tibi du
biuz. p̄^m arguit̄. vuz est falsū esse: sz falsū eē ē falsū. sic̄ hoiez
eē ē bō: g̅ verū est falsū. z^m. p̄bat̄ ꝛsil'r: possibile ē īpossibi
le esse: īmo verū ē īpossibile eē ex q̄ aliqō ipol'e ē: sz ipossibi
le eē est īpol'e: sic̄ aial eē est aial: g̅ possibile ē īpol'e. 3^m p̄bat̄
ꝛsil'r. scitū a te ē tibi dubiū esse sz tibi dubium eē ē tibi du
biū: ergo ⁊c. vñ breuiter p̄t sic argui. hoc est tibi dubiuz de
monstrando istā: rex sedet: ⁊ hoc est scitū ate: ergo scitū ate
est tibi dubiū (probat̄ minor) hoc esse ē scitū ate: sz hoc eē
est hoc: ergo hoc ē scitū ate. Itez hoc est falsum ⁊ īpossibile
demonstrādo istā. tu es asin⁹: sz hoc est verū ⁊ īpossibile: g̅
verum ⁊ possibile est falsum ⁊ īpossibile. minor declaratur
qm̄ hoc esse est verū ⁊ possibile: sz hoc esse est hoc: g̅ hoc est
verum ⁊ possibile. ¶ 4°. Si deū esse est ōs: ergo p idē sor. 4.arg^m
currere est sor. currens: ⁊ te esse ē tu (quo conuerso) arguit̄
sor. currere ē sor. currēs: sz facio sor. currere qr facio ꝙ sor.
currat: ponatur in casu ergo facio sor. currentē: sed sor. cur
rens ē sor. ergo facio sor. Itē si te eē est tu: ⁊ te esse ē vbiq̄.
ergo tu es vbiq̄: minor declaratur. vbiq̄ est verū te eē: ibi
est te esse: sed vbiq̄ est verū te eē: ergo vbiq̄ est te eē (ma
ior patet) qr quocūq̄ loco signato. si verum est ibi te esse.
ibi est te esse: ⁊ minor declaratur vbicūq̄ scit̄ te esse ibi ve
rum est te esse: qr nihil scitur nisi verum p̄mo posterior: sz
vbiq̄ scitur te esse: qr vbiq̄ deus scit te esse: ergo vbiq̄ est
te esse. Preterea seqtur: ꝙ illa propō tu nō es: significat te
esse: qr ipsa significat qcqd significat sbm: sed sbz eius signi
ficat te esse: ex quo significat te: ⁊ tu es significat te esse: er
go illa propō significat te esse: ⁊ eadē significat te nō esse: g̅
illa propō significat te non esse ⁊ te esse: sed te non esse: ⁊ te
esse est īpossibile: g̅ illa propō significat sic̄ īpossibile est eē:
⁊ p ꝛñs illa: tu non es impossibilis: īmo seqtur: ꝙ ꝗ tu es: si
gnificat te non esse: ex quo suuz ꝗdictoriū significat te esse
(quo ꝛceso) sequitur. ꝙ ꝗ est īpossibilis. tu es: qr significat
te esse: ⁊ te non esse qō significatū est īpossibile. Ex qb⁹ seq
tur: ꝙ aliq̄ propō cōtingēs est īpossibilis: ⁊ aliq̄ sunt duo ꝗ
dictoria inter se ꝗdictoria. quoruz quodlibet est impossibi
le: sed ꝗ sunt inconuenientia: ergo ⁊c.

In contrarium arguit̄ sic. Oē verū: ⁊ deū esse:
dr̄nt. ōs ē aliqō verū: g̅ ōs ⁊ de
um eē dr̄nt: ꝗ° ē falsa: g̅ aliq̄ p̄missarū: nō minor: qr ōs ē p̄^m
verū p Ari. z° methaphisice. g̅ maior ē falsa: q̄ ē sophisma.

Circa p̄dicta sit hec p̄^a ꝗ. Deū esse nō ē aliq̄ ꝛpō terio- p^a ꝗ
rū (probat̄) qr si deū esse eēt aliq̄ ꝛpō terior
p idē hoiem eē asinū non ē nisi ꝛpō terior: sed ego possum
facere aliquā ꝛpōnez talē terioruz: deū esse hoiez eē asinū
g̅ possū facere deū eē: ⁊ hoiez eē asinū. ¶ Itē dato isto seq p.cor^m
tur p̄: ꝙ necciuz ē illatiuū ꝛtigētis (p̄bat̄ hui⁹ ꝛñe) hoc ōs
est. igit̄ deū esse est verū: añs est necessariū (vt ꝛstat) ⁊ ꝙ
ꝛñs sit ꝛtingēs: probat̄: deū esse est verū: ⁊ p̄t esse ꝙ deum
esse non sit verū: g̅ illud ꝛñs est contingens (p̄bat̄ mior) ⁊
facio istā ꝛñam. nulla compō terior est: g̅ deū esse non est
verū: ⁊z ꝛña: ex quo deū esse nō est nisi ꝛpō terior. añs est
pol'e: g̅ ⁊ ꝛñs. ¶ z° seqtur. ꝙ ꝛtigēs ē illatiuū īpol'is arguē z.cor^m
do eꝗ. deū esse nō est verū. g̅ ōs non ē: mō probatū ē añs es
se pol'e: ⁊ ita seqtur ꝙ iā deū esse desinit eē: si imediate post
hoc non erit aliq̄ cōpō terior: ⁊ ꝛñter seqtur: ꝙ hoiem eē
asinū est: qr hoiem esse asinum est illa propō hō est asinus:
vel illa orō infinitiua hoiem eē asinū. ¶ z^a ꝗ. deū esse non z^a ꝗ
ē mod⁹ rei: p̄bat̄: esse nō est mod⁹ rei: g̅ nec deum esse: añs

arguitur:si te esse est modus rei:aut ergo est modus exns in te precise:vel solum in alio:aut vbiqz.Si p^m.cū qlibet alio nālr pus:stet eē sine ꝯdictione sine suo posteriori:ergo stat te eē ⁊ te nō esse:qd est ipole.si z^o:⁊ qlz qd ē in alio a te stat eē sine te:g stat te eē te non exnte qd iterz ē ipole.Si 3^m.Cōtra vbicūqz ē aggregatū terioz ibi ē qlz illoz: sz te eē est aggregatū ex significato sbi ⁊ significato vbi isti^o pro pōnis tu es:g vbicūqz est te eē:ibi tu es:sz vbiqz est te esse: ergo vbiqz tu es:qd iterū est ipole. Jtez si vbiqz ē te esse p idē vbiqz ē te currere:dato q tu curras:sz vbicūqz ē te cur rere ibi ē cursus tuus.⁊ vbicūqz ē cursus tu^o ibi tu es:qz nul libi ē accns sine sbo:ergo vbiqz tu es. deinde si deuz eē est mod^o rei:⁊ nō ds:ergo deū eē est accns:pz ꝯna:qz oē qd est: est sba vel accidēs.5°.me^cc:⁊ deū esse nō ē sba:qz non videt que sba:ex quo deū esse non est ds:ergo oz dicere q deum esse ē accidēs.quo ꝯcesso:aut ergo accns est ī deo vel ī alio a deo:nō p^m qz ds est act^o purus.iz^o.metha^cc:nec z^m.qz tūc staret accns sine sbo.qd ē ꝯ phm p physicorū ⁊ 7°.metha^cc ⁊ pbat ꝯna:qz quocūqz alio a deo anihilato adhuc eēt deū
3^a ꝯ esse:qz adhuc verū eēt deū esse.¶3^a ꝯ.Deū eē non ē aliqd vel aliq̄lr distictū adeo:pz:qz dato opposito seqt p: q duo
p^m.coz^m sunt dy:probat:duo sūt simplr p^a:ergo duo sūt dy:pz ꝯna: intelligēti terios:⁊ probat ans.ds ē p^m simplr:vtpz:⁊ deuz eē est p^m simplr:pbat:qz si nō:ergo deū esse ē nālr posteri^o pmo simplr qd ē ds:sz oē altero pus stat eē sine ꝯdictōne
z^m coz^m absqz suo posteriori:ergo stat deū eē:⁊ non eē deū eē.¶z^o seqt.q si tm ds ē:infinita sunt.qz si tm ds ē deū eē ē:⁊ deū esse:eē est:⁊ sic in ifinitū.nā si deū esse nō ē ds:p idē deū eē
3°.coz^m nō est deū eē.¶3° seqt.q ista ꝯna nō valet ds est:ergo ve rū est deū esse:qz ꝯdictoriū ꝯntis stat cū ante:pbat: naz si nihil:nec aliq̄lr esset nisi ds:de^o esset:⁊ non eēt verū deū eē ex quo tu dicis:q deū esse nō est ds: g oppositū ꝯntis isti^o
4^m coz^m ꝯne stat cū ante.¶4° seqtur.q stat aliqd vel aliq̄liter eē deo nō exnte:probat.nā si deū eē non ē ds.p idē deū posse esse non ē ds:sz pus ē deū posse esse q ds ē:g ⁊c.mior argui tur:qz non seqt formalr deus pt eē.ergo ds ē:sz bn ꝯ: mō pus ē illud aquo nō conuertit subsi^di ꝯna.p Ari.in post pre
4^a ꝯ dicamntis ca^o.de pori.¶4^a ꝯ.deū esse ē ds(pz)qz deū eē n ē ꝯpō terioz:nec mod^o rei:nec aliqd vel aliqualr distinctū a deo: g deū eē est ds.Et ita ꝯnter dicat:q hoiez eē est hō: ⁊ hoiez currere est hō currēs.Idē dr de significatis necys veris quoz sbta hnt eē ī rez nā.qz oē tale significatū ydē ptificat sbo suo.ita q deū non esse solē est ds:⁊ hoiem nō esse asinū est hō:seqtur.n.gnālr:ds est:⁊ ds nō est sol:g de^o est deū nō esse solē:hō est:⁊ hō nō est asin^o:g hō est hoiez n esse asinū.si.n.aliqua rō ꝯcluderet q ds non ē deū non eē solē:maxie videret ista.si nihil nec aliqualr eēt ds:non eēt sol.sic iā ds non ē sol:sz si nihil:nec aliq̄liter eēt:ds non eēt deū non esse solē.g nec iā de^o non ē deū non esse solē:sz ista rō non valet sic nec illa si nihil nec aliq̄liter eēt.tu es:vl tu nō es.sicut iā tu es:vel tu nō es:sz si nihil nec aliqualr esset nihil esset te eē:vel te nō esse:g.iā nihil nec aliqualiter eēt te eē vl te n eē.ans est verū(vt liqr)⁊ ꝯns flz.qn tu es te eē vel te n eē: pbat: tu es te eē:g tu es te eē vel te nō eē:pz ꝯna:apte distūcti.ad totū distūctū sine ipedimto.ans ē ve
obiectō rū vtpz:g:⁊ ꝯns.¶Cōtra si deū n eē solē ē de^o:⁊ deū nō eē solē est sol:g sol ē ds: pbat mior:deū nō eē solē est solē non eē deū:sz solē n esse deū est sol:ergo ⁊c.Maior arguit: qm iste propōnes ꝯuertunt:ds non est sol:⁊ sol nō ē ds:ergo si
Rnsio gnificata ꝯuertūt ⁊ st eadē.¶Breuiter negat ī^a vltia ꝯna qm iste cōuertit:ds nō ē chy^a:⁊ chy^a nō ē de^o:⁊ tm significa ta nō ꝯuertunt:qz nō seqt deū nō eē chy^a q est: ergo chy^am nō eē deū ē.⁊ iste ꝯuertūt:for^a ē:⁊ formatū ē:⁊ tm formā eē ⁊ formatū esse nō sūt idē:sic nec mā ⁊ for^a sunt idē:neq sbz ⁊ accns.Si tm est aliq propō negatiua vel affirmatiua:cui^o sbo nihil corrndet in re talis propōnis significatū nō ē aliquid:aliqua vel aliqualiter. qm nihil:nec aliqualr ē nullā chy^am eē.adam fuisse:vel anxpm fore.qm si nullam chy^am eē ē aliqd:vel aliqualr:aut igit p^m simplr vel hz cāz: nō p^m simpliciter:qz p idē nullū vacuū esse esset p^m simplr:⁊ ꝯnr nullā chy^am esse eēt nullū vacuū esse qd est ipossibile.nō ēt hz cām:qz nō est aliqualiter in re:q possit assignari p sua cā qn p idez qlz:⁊ qualicūqz:mō inconueniēs ē:q hō vel asin^o sit cā:q nulla chy^a est:cū cā ⁊ cātū inuicē aliqualiter proportionent:⁊ ista nullo mō. Jtē oē qd est:est sba vel ac cidens:sz nullā chy^am eē non est sba:qz nō ē rō:qz plus vna sba q reliqua:nec accns:qz corrupto oī sbo adhuc nullam chymerā eē ē ⁊ sic pmanēti^o eēt in ipmanenti sbiue.¶Cō obectō similiter dicitur antexpz fore:vel addā fuisse nō ē: qz nō ē sba:nec accns sz adā fuisse fuit adā:⁊ anxpm fore erit ante xps:⁊ si arguit sic:adā fuisse ē verū:ergo adā fuisse ē.nega tur ꝯna:qz cū terio distrabēte fallit ꝯna a 3° adiacēte ad z^m adiacēs:mō ly verū ē terius distrabēs.sic ly falsū et ipossi bile:qz non seqt hoiez eē asinū est falsū:vel ipossibile ergo hoiem eē asinū est:⁊ sic ēt non seqt.nullā chy^om eē est vez. g nullā chy^am eē ē.Cōcedo g.q nullā chy^om eē chy^am ē vez Rnsio ⁊ q verū ē nullā chymerā esse:⁊ ita ē q nulla chy^a est ⁊ sic ē q nlla chy^a ē:nūq tm ē ꝯcludendū: q aliqd vel aliqua liter est nullā chymerā esse.¶Contra verū est nullā chy obectō merā esse:⁊ p ꝯns est nullā chymerā esse:pma ꝯna tz ab in definita ad suā particularem. z^o verū ē nullā chymerā esse ergo aliqd est nullā chymerā esse:pz ꝯna:ab inferiori ad su um supius sine ipedimto. 3°.tu es nullā chymerā eē:ergo aliqd est nullā chymerā esse.pbat ans.tu nō es chymeraz esse:⁊ tu es:ergo tu es non chymerā eē:⁊ p ꝯns.tu es nullā chymeram esse. 4°.oē verū ⁊ hoc dnt demonstrādo illā: hō est asin^o:sz nullā chymerā esse ē verū:ergo nullā chy^am Rnsio esse ⁊ hoc dnt:⁊ p ꝯns nullā chymerā esse ē. Nulla istaruz ꝯnaz valet:nec ī pma arguit ab idefinita ad suā particularē: qz tenendo ly verū modalr: facit propōnē null^o q̄titatis ī secūda vo ꝯna arguit auerbo distracto:ad idē non distra ctum.iō deberet sic argui.verū est nullā chymerā eē.ergo aliqd vel aliq̄liter est itelligibile esse nullā chymerā esse. Ad 3^m nego illā.tu es nullā chymerā eē.⁊ ad probationez: nego ꝯnaz.qz illa regula anegatiua de pdicato finito ad af firmatiuā de pdicato ifinito non tz ī orōnib^o ifinitiuis: vel ꝯiunctiuis.vltia vo ꝯna non valet.qz ly verū tenet ī mio ri modaliter:⁊ ī maiori noialiter.iō minor debuit eē h.nul lā chymeraz eē est aliqd verum quod negatur.

Ad primum dr q p illā auctez Ari.solū oz itelli gi illud vbū ē mētale iportare cōpo sitionē.qd bene expmit Ari.statiz supaddens:quā sine ex trēis n ē itelligere.Et cū pbat:q illa ppō ds ē ꝯuertit cū suo sbo:qz qcqd significat p sbz significat p ppōnē istā:⁊ ꝯ: ergo illa ppō ꝯuertit cū sbo:negat ꝯna. qz oz addere ī an cedēte q eq̄ qescēter:qd negat:qz lz ly ds significet deū eē: sic illa propō ds est:non tm qescēter.qz itellect^o adducēs il luz terium ds:non qescit sic audiens illā de^o. Ex hoc seqt arg^m quo pbat illā.de^o est:ꝯuerti cū illa oro ē ifinitiua deū eē:qz lz idē ē adeq̄tū vtriusqz illud nō suffic:sz vlteri^o req ritur:q eq̄ qescēter significet illud significatū aq̄libet illa rū qd nō ē verū.¶Ad z^m ꝯcedo q deū creare ē ds creās ⁊ deum producere hoc instans est deus producens hoc in stans:sed nego q deum producere hoc instans sit necessa rium: ⁊ ad probationem:nego illam consequentiam: deū esse est neccessarium:⁊ deum esse est deum producere:hoc instans:ergo deum producere hoc instans est neccessariū: sicut non sequitur instans esse est neccessarium:sed omne instans est hoc instans:ergo hoc esse est necessarium: sed bene sequitur.q aliqualiter esse est h instans:q̄liter eē est necessariū:⁊ ita seqtur ī alia.q deū producere hoc instās ē aliq̄liter eē q̄liter eē est necessariū.¶Ad 3^m.nego illā ad

ductam:⁊ cū dr̄ verum est falsum esse:⁊ falsum esse ē falsū
hoc negatur:qz cōiter cū sic construit: tenet modal'r ⁊ nō
resolubil'r:sz cōcedo ꝙ falsum eē est aliqd falsum: ex qbus
nō segtur ꝙ vex est falsū:qz in cōseqnte tenet ly veruz re
solubiliter:⁊ in añte officiabiliter:aliter illa ꝓpō non esset
va:sz solū seqbat:ꝙ verū est aliqliter eē qual'r esse ē aliqd
falsuz:⁊ ꝛñter dr̄:ꝙ illa ꝛña nō valet hoc ē falsuz:⁊ hoc ē ꝶ
eē:g hoc esse ē falsū:qz ly falsū in añte tenet resolubiliter:⁊
Ad 4.m in ꝛñte officiabil'r:sz solū segtur:ꝙ ꝶ eē est aliqd qd est fal
sum:⁊ ita dicat ad oia alia. ¶ Ad 4.m nego illā ꝛñam. facio
soz. currere:⁊ soz. cr̄e ē soz. currēs g facio soz. currentē:sz solū
seqt:ꝙ facio aliqliter eē qliter eē ē soz. currēs (⁊ vltra) ne
go ꝙ vbiqz est te eē:⁊ ꝛñr qzlz illax:vbicūqz ē vex te eē ibi
est te eē. vbicūqz scit te eē. ibi ē te esse. nā hic scitur solē eē:
⁊ tñ hic nō est solē esse. Et cū dr̄ quocūqz loco signato:si ve
rū est ibi te eē:ibi est te eē:verū est:nō tñ si ibi vum ē te esse
ibi ē te eē. vñ si video solē hic:sol ē hic:ñ tñ si hic video solē
hic ē sol. Sil'r hic scio solē esse:⁊ tñ nō scio hic solē esse. Dein
de (ꝛcedo) ꝙ illa tu non es significat te eē:⁊ te non esse:qz
in nō facere itelligit facere fm Ax in libro elencox. Ex q
nō segt:ꝙ illa ē īpossibilis:qz īpossibilitas cathegorice pe
nes significatū ꝑmariū attēdit:⁊ non secūdariū:mō illa si
gnificet ꝑmarie te non eē:⁊ scōarie te eē: nego tñ ꝙ illa tu
es significet te nō esse:nec ē verū si aliq ꝓpō significat aliq
liter esse:ꝙ suū ꝗdictoriū significat oppositū istius signifi
cati:sed bene:si ista propositio primarie significat aliquid:
vel aliqualiter:oppositum illius qd significatur per suū cō
tradictorium (vt patet inductiue) igitur ⁊c.

¶ Prima pars principalis.

Ꝓ arg.m Igesimū primuz sophisma. Oia ve
ra ⁊ falsa opponunt. Con
tr. asint. a. ⁊ b. due propōnes necessarie: ⁊ c.
d. due ꝓpōnes ꝛtingētes:⁊ arguit sic. Oia
va ⁊ falsa opponunt. a. b. c. d. sunt va ⁊ falsa
g. a. b. c. d. opponunt (pz ꝛña) qz ē sill'lus in
tertio ꝑme figure. ꝯ est falsa: g aliq ꝑmissa
rū. non minor: g maior. ꝙ ille sit sill'lus in 3.o ꝑme arguit sic:
qz si non: hoc ē iō qz plus ꝑdicat in minori qz fuerit sbz ma
ioris: sz ista subalternātur. oia va ⁊ falsa opponunt: va ⁊ fal
sa opponūtur: ⁊ ī scōa subicit totū copulatū: g ⁊ in ꝑma (pz
ꝛña) cū maiori: ⁊ minor declarat: nā ille cōuertunt cōuer
Z.arg.m sione simplici aliq opposita sunt va ⁊ falsa: va ⁊ falsa sunt
opposita: sz in ꝑma ꝑtur totū copulatuz: g ⁊ in ꝶa. ¶ Z.o. oia
va ⁊ falsa opponūtur: g oia va opponunt falsis (pz ꝛña) ab
vno cōuertibili ad reliquū ꝛñs est falsū. g ⁊ añs: ꝙ ꝛñs sit
falsū arguit sic. oia va oppnunt falsis: sz ōs ⁊ intelligentie
sunt aliq va: g ōs ⁊ intelligētie opponunt falsis: ꝛñs ē falsū
g ⁊ añs: sz non ꝶa ps ē falsa: ergo ꝑa: ꝙ ꝶa ps nō sit falsa ar
guit. nā ōs ⁊ intelligētie sunt aliq entia: ergo sunt aliq ve
ra (pz ꝛña) ab vno conuertibili ad reliquum per Aristote
lez. Z.o. metaphysice dñtis: Qz vniuscuiusqz rei ī entitate ē
sua dispō ī vitate: ꝙ ōs ē primū verū: aquo sūt oia alia va.
3.arg.m ¶ 3.o. Ois propō est vera: g nō oia vera ⁊ falsa opponunt:
probat añs: qz si aliq propō ē que nō sit va: sit igit illa chya
est. Cōtra illa ꝑ significat verū: igit illa ē vera (pbat añs)
nā illa significat ꝑmo aliqd eē: sz aliqd esse ē verū: ergo ⁊c.
maior arguit. nā illa significat aliqd esse verū: ergo añs ar
guitur. nā illa significat aliqd eē: ⁊ nō significat ꝑus aliō si
gnificatū: ergo significat ꝑmo aliqd eē (pz ꝛña) cū maiori:
eo ꝙ sbm significat aliqd: ⁊ verbū significat esse: ⁊ ꝓpō nō
cōponitur: nisi ex illo sbo ⁊ verbo: ergo illa propō significat
aliqd esse: pz ꝛña: qz quelz propō significat iuxta cōpōnem
suox terioruz: sz ꝙ illa non significat ꝑus aliqd aliud signi
ficatū qz aliqd esse: arguit: tū qz chyam eē nō est aliud qz ali
quid esse. tū qz si significat aliqd ꝑus. igitur significat ꝑmo
aliqd esse qd erit probanduz (pz ꝛña) qz cōpatiu ē grad ꝑ
supponit suū positiuū. ¶ 4.o. Ois ꝓpō est falsa. g ⁊c. pbat 4.argm
añs: qz si non: maxie videt illa ōs est. Sz ꝗ illa significat ꝑ
cise al'r qz est: g illa ē falsa (pz ꝛña) ⁊ pbat añs: nā illa signi
ficat aliter qz est: ⁊ non ē nō significans aliter qz est. g ista si
gnificat ꝑcise aliter qz ē. ergo illa significat ꝑcise non sicut
est (pz ꝛña) ꝑ.o ab exponētib ad expositū: ⁊ z.a ab vno con
uertibili ad reliquū. nā seqt gnāl'r. tu tñ es hō. ergo tu es
tñ hō: ⁊ eꝗ. ꝑma ps añtis arguit: ista significat hūc deuz eē
demonstrādo vnū deū intelligibilē q non ē. qm̄ iste terius
ōs significat oēm deū intelcm. sic iste terius hō oēm hoiem
imalcm: sz illa propō significat iux significationē suox ter
minorū. ergo illa propō significat istū deū esse: sz iste ōs nō
est. g significat aliter qz est. z.a pars añtis declarat: qz si il
la ꝓpō est non significās aliter qz ē: ergo illa propō non est
significās aliter qz ē. ꝛñs ē falsuz (⁊ tz ꝛña) ab affirmatiua
de ꝑterito infinito ad negam de preterito infinito.

In contrarium arguit. Vera ⁊ falsa opponun
tur: ⁊ nulla sūt vera quin illa ⁊
falsa opponātur: qz suppono qzlibet ꝓpōnez hr̄e ꝗdictoriū.
ergo oia vera ⁊ falsa opponuntur (pz ꝛña) ab exponenti
bus ad expositū. añs est verū: ergo ⁊ ꝛñs: qd est sophisma.

Circa mām tactā ⁊ maxime in duab vltimis rōib sit
hec ꝑa ꝯ. Si ꝑcise sic ē significat. a. ꝓpō quecūqz ꝑa ꝯ
sit illa. a. propō est va. ⁊ nō eꝗ (pbatur) qz si sic ē significat
. a. propō: ⁊ non al'r qz sic ē significat. a. ꝓpō: a. propō ē vera:
igit si ꝑcise sicut ē. a. ꝓpō significat: a. propō ē va (pz ꝛña)
ab exponētib ad expositū: añs āt (pz īductiue). z.a sp ꝯnis
arguit. nā ille ꝓpōnes sunt vere. nulla chya ē: adā fuit: añ
xps erit. qruz nulla significat ꝑcise sic est eo: ꝙ nullā chy
merā esse ē: nec adā fuisse: nec añxpm fore est. ¶ Ex ista ꝯ ꝑ.corm
ne segtur. ꝑ ꝙ si aliq ꝓpositio ꝑcise significat sicut ē: illa ꝓ
positio est va: ⁊ non eꝗ (pz) nā qcuuqz data si illa precise si
gnificat sicut est: ista sic significat sic est ⁊ tñ non significat
aliter qz sicut ē. sz qlibet talis ē vera. ergo ⁊c. ¶ z.o segtur: z.corm
ꝙ si ita ē totaliter sic aliq propositio significat illa ꝓpositō
est va: ⁊ non eꝗ: probat: si ita est total'r sicut aliqua propositio significat qlitercūqz illa propositio significat ita est: sed
qlibet talis est vera: ergo ⁊c. añs pz: qz ꝑ ly totaliter non i
telligitur aliud qz qualitercūqz. ¶ Tertio segtur. ꝙ si to 3.corm
tale significatū alicui propōnis ē sicut ē illa ꝓpositio ē va
⁊ non eꝗ (pz) nā si totale significatū alicuius propōnis est
sic est: ꝙlz significatū illi est sicut ē: sed illa propō ē va cu
ius ꝙlz significatū ē sicut est: g ⁊c. añs pz: qz ly totale tene
tur: sinca cc. ¶ 4.o segtur: ꝙ si ꝑmarie sicut est aliq proposi 4.corm
tio significat: aut si aliqua propō significat ꝑmarie sic est:
illa ꝓpō est vera: ⁊ nō eꝗ: pz: qz si primarie sic est aliqua ꝓ
positio significat: suū primariū significatū est sicut est. Sz
qlibet talis est vera: g ⁊c. z.a vo ps illius ⁊ oium alioz ꝑce
dētiū probat sicut z.a pars ꝯnis. ¶ Intelligēdū ꝙ oēs ille Nōblie
sunt īpossibiles. ꝑcise sic est significat aliq propō: aliq ꝓpō
significat ꝑcise sicut ē. ita ē totaliter sicut aliqua ꝓpō signi
ficat: totale significatū alicui propōnis ē sic est: qlitercūqz
aliqua propositio significat: ita ē qdlz significatū illius: vel
isti est sicut est: qm̄ qcūqz propōne va data ista significat ī
finitas falsitates: h. n. hō ē aial: significat me eē te: ⁊ hoiem
eē capra: ⁊ asinū: ⁊ sic de singulis ī infinituz. Sil'r qlz propō
significat īfinitas vitates. nā h propō hō est asin significat
hoiem eē: ⁊ asinū esse: ⁊ hoiem esse aial: ⁊ sic in infinitū. Sz
verū ē talia significata eē scōaria: penes q non attēdit veri
tas nec falsitas ꝓpōnis. ¶ z.o ꝯ. Nō si pol'e ē ita eē sicut. a. z.a ꝯ
propō significat adeqte: a. propō ē pol'is: nec eꝗ: ꝑa ps argui
tur. nā hec ē falsa īpol'is: chya ē: ⁊ tñ possibile est ita eē sicut
illa significat adeqte. g ⁊c. z.a pars declarat sic: arguendo
hec ꝓpō chya ē significat adeqte deū eē: g illa propō signi
ficat adequate sic ē. illa ꝛña est bona: añs est pol'e (ex quo)
est propō vocalis: vel scripta: significās ad plam: igit ēt con

sequens est possibile. 2ª pars declaratur quando aliq̃ pro positio est possibilis: ⁊ tamen impossibile est ita esse sicut illa propositio significat adequate: probatur ⁊ sumo illam mentalem naturaliter significantē. nulla propō est: ⁊ pz: q̃ illa est possibilis: quia possibile est q̃ nulla propositio sit: ⁊ q̃ non sit possibile ita esse sicut illa propō significat adeq̃te arguit: qz si possibile ponat in eē: ⁊ arguit sic. illa ꝓpō significat adeq̃te sic est: sz significat adequate q̃ nulla ꝓpō est: g̃ nulla ꝓpō est: g̃ hoc nō significat adeq̃te sic ē: ⁊ ita pz q̃ iplicat ꝯdictione illā ꝓpōnem adeq̃te significare sic est.

p^m cor^m Idē dr̃ de illis: ois ꝓpō ē falsa: nlla ꝓpō ē negatiua. ¶ Ex ista ꝯne segt̃ pmo: q̃ nō si ipossibile ē ita eē sic aliq̃ ꝓpō significat adeq̃te: g̃ illa ꝓpō ē ipossibilis: vel ecōuerso: pmū pz: de illa mētali: nulla ꝓpō ē: ⁊ 2^m de ista vocali vl scripta:

2^m cor^m chy^a ē: vel de illa hō ē asinus. ¶ 2° segt̃ q̃ aliq̃ ꝓpō ē possibilis q̃ nō pt eē vera: ⁊ aliq̃ nō pt eē falsa: q̃ tñ non ē necia. p^q (patuit) de illa: nulla ꝓpō est: ⁊ 2^m ſlr de suo ꝯdictorio

3ª ? ſ. aliq̃ ꝓpō est. ¶ 3ª ?. Nō si ꝯtigens ē ita eē sic. a. propō significat adeq̃te. a. ꝓpō est ꝯtingēs: nec ecōtra: p^a ps arguit ponēdo q̃. a. sit illa chy^a ē (⁊ pz) q̃. a. ꝓpō nō est ꝯtingens: ⁊ q̃ ꝯtingēs sit ita eē sicut. a. ꝓpō significat adeq̃te arguit: hec ꝓpō ē ꝯtigēs: ita ē sic. a. ꝓpō significat adequate: ⁊ ista significat adeq̃te q̃ ita ē sic. a. ꝓpō significat adeq̃te: g̃ contingēs ē ita eē sic adequate. a. ꝓpō significat: pz ꝯña: ab officiātib^9 ad officiatū: maior declarat̃ ponēdo q̃. b. sit illa: ꝓpositio ita ē sic. a. ꝓpō adequate significat. ⁊ arguit sic. b. ꝓpositio ē falsa: ⁊ pt eē vā sic adequate significādo: g̃. b. ꝓpō ē ꝯtingēs: pz ꝯña: cū minori: ⁊ maior arguit sic faciēdo illā ꝯñam. b. ꝯuertit cū ꝓpōne vā: g̃. b. ē ꝓpō vā. illa ꝯña ē bona añs ē pole: ex quo ē ꝓpō vocalis vel scripta: g̃ ⁊ ꝯñs. 2° ps ?nis: patuit: ex ꝓrib^9. qñ illa mētalis ē ꝯtingēs: nlla ꝓpō est: ⁊ tñ nō ꝯtingēs est ita eē sic illa significat adequate immo ipole ē ita esse sic illa ꝓpō adequate significat: vt ē ostē

4ª ? sus. ¶ 4ª ?. Si necē est esse ita sic. a. ꝓpō adequate significat. a. ꝓpō ē necia ⁊ nō ē: p^a ps pz: qz ē vna ꝯditionalis: cuius ꝯdictoriū ꝯñtis nō stat cū añte: q̃. n. a. ꝓpō non sit necessaria: ⁊ necē sit ita eē sic. a. ꝓpō significat non ē pole. 2ª pars ē clara. qñ hec ē neccessaria: ds ē: ⁊ tñ non necesse est ita eē sicut b̄ adequate significat: pbat̃: sic arguēdo b̄ de^9 ē significat adequate chymerā eē: g̃ nō est ita sic ipsa adeq̃te significat. hec ꝯña ē bona: añs ē pole. g̃ ⁊ ꝯñs: ergo possibile ē nō esse ita sic b̄ adequate significat: ⁊ p ꝯñs non necesse ē ita eē sicut b̄ adequate significat. Et si arguit sic. necesse ē deū esse: ⁊ illa ꝓpō adequate significat: g̃ neccesse est ita eē sicut illa ꝓpō adequate significat: negat̃ ꝯña: sic non segt̃ neccesse ē solē esse: ⁊ solē eē est solē illuminare illā domū: g̃ neccesse ē solē illūinare illā domū: sz bñ segtur: g̃ solē illūinare illā domū neccesse est esse: ⁊ sic ēt ibi seq̃bat̃: g̃ sic hec ꝓpō adequate significat: ita neccesse est eē: ⁊ sic hec ē de sensu diuiso vā: ⁊ alia fuit de sensu ꝯposito falsa. Si āt q̃rit añs gnāle ad ꝯcludēdū aliq̃ ꝓpōes eē vāz: vel falsaz: possibilē vel ipossibilē: necēiaz vel ꝯtigentē (dico) q̃ si adequatū significatū alicui^9 ꝓpōnis ē verū: illa ꝓpō ē vā: ⁊ eē. ⁊ si alicui^9 ꝓpōnis significatū adequatū ē falsū. illa ꝓpō ē falsa: ⁊ eē: ⁊ ꝯñter si alicui^9 ꝓpōnis significatū adequatū ē pole. illa ē possibilis: ⁊ si alicui^9 significatū adequatū ē impossibile: illa ē ipossibilis: si neccēū necia: si ꝯtingēs ē cōtingēs ⁊ eē. Uoco significatū pma^m vel adequatū illud qd̃ apphendit toto signo: vt hoiem eē est significatū pma^m: illi^9 hō ē: ⁊ significatū adequatū illius ds ē: ē deū esse. Penes g̃ tale significatū hz attēdi vitas vl falsitas pos^tas: vel impossibilitas: necessitas: vel contingens propositionis.

Ad p^m argu^m **Ad primum** ne° ꝯñaz: qz pls ptur ī mīori q̃ sbicitur ī maiori: ⁊ tunc ad ar^m. iste sbalternant̃ oia vā: ⁊ falsa opponunt̃: vā ⁊ falsa opponunt̃ (dico) q̃ si ī ista idefinita subicit̃ totū copu^m nō inuicē subalternant̃: sz subalternū ē hoc: oia q̃ sunt vā ⁊ falsa opponuntur: sz hec ē falsa. Si āt nō subicit̃ nisi p^a ps illa ē subalterna sophatis: sz nō connertit̃ in illā: aliq̃ op^ta sunt vā ⁊ falsa sz ī illā: aliq̃ q̃ sūt vā ⁊ falsa opponūt̃. ¶ Ad 2^m ꝯcedo pmā ꝯñaz ⁊ nego scōaz pp equocationoz: qñ ille terius verū: ē terī^9 equoc^9 ad vūz ꝯplexū ⁊ ad verū icōplexū: mō ī sophismate sumit̃ pro vo cōplexo: sic ēt ly flm sumebat̃ ꝓ falso cōplexo: ⁊ ita ꝯñter sumit̃ in illa: oia vā opponūt̃ falsis: cū āt dr̃: ds ⁊ itelligētie sunt vā: hic sumit̃ vex pro vo incōplexo: iō minor debuit eē illa. ds ⁊ itelligētie sunt vā cōplexa. ⁊ hoc negat̃. ¶ Ad 3^m. ne° breuiter q̃ illa chy^a ē significat pmo aliqd eē: ⁊ cū dr̃ significat aliqd eē: ꝯcedit̃: ⁊ nō significat pus aliqd̃ significa tū. aliō nego. qñ pus significat chymerā eē q̃ aliqd eē: nō. n. significat aliqd eē nisi ex ꝯsequēti: qz significat chy^am eē. Et cū dr̃ chy^am eē nō ē aliud q̃ aliqd eē: g̃ nō significat pus aliud q̃ aliqd eē: negat̃ ꝯña: qz cū toto añte stat: q̃: chy^am eē sit inte^le. alind q̃ aliqd eē. vnde illud vbū significat āpliat vsq̃ ad itelligibilia. Deinde cuz dr̃ ista ꝓpō chy^a est significat pus aliud q̃ aliquid eē: ergo significat p̄ aliqd eē. negat̃ ꝯña. qz ly p̄ non ē positiuū illius cōpati: sz ē aduerbiū nō sumptū ꝓpe expōibilr sz descriptibiliter. nā cū dr̃ ly chy^a ē significat pmo aliqd eē: oz intelligi: q̃ p illā propōnez apphēditur aliqd eē toto signo quod nō est verū: sz solū apphendit̃ chy^am eē toto signo. illud vo significatū aliqd eē apphēdit̃ tāq̃ seqns. ¶ Intelligēduz tñ q̃ cū dico illā ꝓpōnē chymera ē: prius significare chy^am eē q̃ aliqd eē: nō loquor hic de ꝓzitate tpis: sz de ꝓzitate nāe. eomō quo dr̃ sor. pus eē hoiez: q̃ eē risibilem. ri^tas. n. ꝓsupponit humanitatē ⁊ nō eē: ita illā ꝓpōnē chymera est significare aliqd eē ꝓsupponit illā significare chy^am esse. ⁊ nō eē. ¶ Ad 4^m ne°. q̃ illa: ds ē significat pcise sic ē: immo significat aliter q̃ est: ⁊ sicut nō est vt arg^m probauit. Et cū arguit illa ds est significat alr q̃ est: ⁊ nō est nō significans alr q̃ ē. g̃ pcise significat aliter q̃ ē ꝯcedo ꝯñam ⁊ ꝯñs (ex quo) non segtur: q̃ illa significat pcise alr q̃ est: nec silitudo ē ad propositū: qz quelz illa ex: tu tñ es hō: tu es tñ hō: ē exclusiua p̄ ordinis: qz dictio exclusiua ponit̃ iter sbm ⁊ p̄dicatū. Sz hec illa propō pcise significat alr q̃ est: non est ciusdē ordis cū illa: hec propō significat pcise sic est: qz b̄ ē terty ordis (ex quo) dictio exclusiua ponit̃ iter ptes p̄dicati: alia autē est scōi ordis: qz dictio exclusiua ponit̃ inter sbm ⁊ vbum. ¶ Cōtra pmo b̄ propō significat alr q̃ est: g̃ p^a obiō significat pcise alr q̃ ē: pz ꝯña: qz q̃lz propō cōuertit̃ cuz se ipsa dictione exclusiua addita pto. 2° hec chy^a est significat pcise sic ē: ergo apari ⁊ illa: ds ē: significat precise aliter quā ē. probat̃ añs b̄ significat sicut ē: ⁊ nō aliter quā sic ē. 2ª obiō ergo illa significat pcise sicut est: tz ꝯña duplr: tuz qz arguitur ab exponētibus ad expositā: tum qz arguit̃ ab vno conuertibili ad reliquū. nā quicqd ⁊ qualitercūq̃ est sicut est: ⁊ nō aliter quā sicut ē: est pcise sicut est: ⁊ eē: añs vo arguit̃. naz illa ꝓpō chy^a est significat aliqd esse. sz aliqd esse est sicut est: ⁊ nō aliter quā sicut ē: ergo illa propō significat sic ē ⁊ non aliter quā sicut ē: pz ꝯña asimili: nā bñ segtur: video hoc: ⁊ hoc ē albū ⁊ non hō: ergo video albū ⁊ non hoiem. p^a rō

¶ Rūdet̃ ad pmū negando ꝯñam: nec obseruat̃ regula: qz dictio exclusiua ⁊ nō addit̃ predicato: sz solū pti: sz bñ segt̃: q̃ illa propō est pcise significās alr quā ē: ⁊ hoc cōcedit̃ sic añs. ¶ Ad 2^m ne° q̃ illa chy^a est significet pcise sicut ē: negatur ꝯsequentia: ad probationem: nec arguitur ab exponentibus ad expositam: quia antecedēs est vna propō de co^to extremo. vbi deberet eē copulatiua. s. illa ꝓpō significat sicut est: ⁊ non significat aliter quā sic est. mō 2° ps ē falsa. sic. n. illa tu es differens ab asino exponit̃ p vnā negatiuam: non obstante q̃ ly differens sit ps p̄dicati. ita b̄. a. vel. b. ꝓpō significat precise. sicut est: hz expōi per vnā negatiuā: ñ obstāte q̃ nō exclusiōis sit ps p̄ti. Itez ne° q̃ arguit̃

ab vno ꝯuertibili ad reliquũ: ⁊ cũ dicit. gegd ⁊ q̃litercũqz est sic est ⁊ nõ alr sic est: ē pcise sic est: ⁊ eꝯ: g̃ arguit ab vno ꝯuertibili ad reliquũ: negat ꝯña: qz in ante cũ dr qcquid ⁊ q̃litercũqz ⁊c. ꝯtinue ly pcise ē ꝑi ordis: sz i illa h̄ ppõ signi ficat pcise sic ē: iaz ly pcise ē terty ordis. Si.n. iste modꝰ ar guēdi valeret pbat q̃ tm̃ hõ est aial: qz hõ ē aial: g̃ tm̃ hõ ē aial: ab vno ꝯuertibili ad reliquũ: qcquid.n. ⁊ q̃litercũqz ē hõ est tm̃ hõ: ⁊ eꝯ: pz bñ q̃ ille modus arguēdi nõ valet: qz in illa tm̃ hõ est aial: tenet ly tm̃ exclusiue in ꝑ ordie ⁊ i illa quicqd ⁊ q̃litercũqz ē homo est tm̃ hõ: ⁊ econtra: tenet no ta exclusiõis in 2° ordine. igitur apparet diuersitas ⁊c.

¶ Prima pars principalis.

Vgesimũ secundus sophisma. Ois hõ ⁊ duo hoies sunt tres hoies. Contra arguit ꝑmo q̃rendo de sbo si pcise subicit ꝑ^a pars copulati. g̃ ois hõ est duo hoies ⁊ tres hoies: pz ꝯña: ab vno con uertibili ad reliquũ: sz ꝯñs ē i possibile: g̃ ⁊ afis. Si totũ copulatũ subicit arguit sic: ois hõ et duo hoies sunt tres hoies: for. et plo sũt hõ: et duo ho mies et tres: g̃ for. et plo sũt tres hoies: discursus bonus qz in 3°. p^c. ꝯ est falsa. g̃ aliq̃ ꝑmissarum. nõ minor: g̃ maior q̃ ē sophisma. q̃ minor sit va (pz) qz for. ⁊ plo sũt for. ⁊ plato: sz for. ⁊ plato hõ ⁊ duo hoies: g̃ ⁊c. Jtē ois hõ ⁊ duo hoies sunt tres hoies: ⁊ ois hõ ⁊ duo hoies sũt duo hoies: g̃ duo hoies sunt tres hoies (pz ꝯña) qz est sillogismꝰ in ꝑmo tertie figu re: ꝯ ē falsa: g̃ aliq̃ ꝑmissarũ: non minor: arguēdo vt argutũ ē de for. ⁊ platõe. igit maior q̃ est sophisma. ¶ 2°. ꝯriũ ⁊ con tradictoriũ sophismatis ē verũ: g̃ ⁊c. pbat añs. qm̃ hoc est verũ. nihil qd̄ ē hõ ⁊ duo hoies sunt tres hoies (pbat) ois hõ ⁊ duo hoies nõ sũt tres hoies. g̃ nihil qd̄ ē hõ ⁊ 2°. hoies sunt tres hoies (pz ꝯña) p illã regulaz negatiue postposita ⁊c. añs aũt (pz inductiue) Ex hoc hētur ēt q̃ ꝯdictoriuz ēt est verũ. s. hõ ⁊ duo hoies nõ sunt tres hoies: qz quocunqz dato: iste ⁊ duo hoies sunt solũ duo hoies: sic pbatũ est de for. ⁊ platone. ¶ 3°. ois hõ ⁊ duo hoies sunt vnꝰ hõ: g̃ ñ tres hoies (añs probat) for. ⁊ plato sunt vnus hõ: ⁊ ipsi sunt hõ ⁊ duo hoies: g̃ ⁊c. probat pria ps añtis: qz si for. ⁊ plato ē: sũt vnus hõ: ⁊ ipsi sunt: ⁊ vnꝰ hõ est: g̃ ipsi dr̃nt ab vno hoie. sed ꝯñs est falsũ: qz glz istorũ est vnꝰ hõ. Jterũ si for. ⁊ plo dr̃nt ab vno hoie: ⁊ for est vnꝰ hõ: g̃ for. ⁊ plo dr̃nt a for. ꝯñs ē flz qz for. nõ dr̃t a for. ¶ 4°. Nullus ē maximꝰ nũerus triũ ho minũ: g̃ ⁊c (añs probat) ⁊ signo tres hoies. s. for. maximuz plo nē mediũ: ⁊ cicerone minimũ: tunc trinariꝰ nõ est maxi mus numerꝰ istorũ: nec binariꝰ: g̃ p^a ps añtis (pz) qz trina rius nõ ē istorũ: sz est illi. 2^a vo pars arguit qz si aliqs nũe rus binariꝰ ē maxius illorũ: ⁊ nõ est maior rõ de vno q̃ de alio: g̃ glibet illorũ binariorũ est maximꝰ illoꝝ. Sz ꝯ: sit. a. binariꝰ ex for. ⁊ platone: b. vo binariꝰ ex platone: ⁊ cicerone ⁊ arguit q̃. a. binariꝰ ē maior. b. binario: qz vnitates q̃ sunt. a. binarius sunt maiores quã vnitates q̃ sunt. b. binarius. Jtē infinitus ē numerꝰ istorũ: g̃ nllus ē maximꝰ istorũ: añs arguit: qz infinite ptes sunt istorũ: mõ scdo ptes faciunt bi nariũ: ⁊ tres trinarium: ⁊ sic in infinitum.

In oppositũ arguit. hõ ⁊ duo hoies sũt tres hoies ⁊ nihil ē hõ qn illud ⁊ duo hoies sint tres hoies: ergo ois hõ ⁊ duo hoies sunt tres hoies (ꝯña te net) ab exponētibus ad expositum añs est verus: igitur ⁊ consequens: quod est sophisma.

Circa mãm vltimi argumēti sit hec ꝑma ꝯ. aliq nũe ri sunt eq̃les quorũ vnitates sunt ineq̃les: pba tur (⁊ pono) q̃. a. sit numerꝰ duorum bouũ ⁊. b. numerus istorũ agnorũ: isto posito (pz) q̃. a. ⁊. b. sunt numeri eq̃les: quoruz glibet ē binarius: ⁊ glibet vnitas. a. maior ē. q̃ aliq̃ vnitas. b. qz glibet illorũ bouũ maior ē quã aliqs istorum agnorũ: iõ vnitates illorũ nũerorũ sũt ieq̃les. ¶ Ex illa ꝯ. ne sequit. q̃ aliq sunt nũeri eq̃les quorũ vnitates nõ sunt eq̃les nec ineq̃les (pz) ponendo q̃. a. sit nũerus duarũ lrarum: ⁊. b. numerus duorũ pũctorũ. isto posito (bñ pz) q̃. a. ⁊. b. nũeri sunt eq̃les ⁊ sunt duo binary. Sz q̃ vnitates illo rum nõ sunt eq̃les: nec ineq̃les arguit. qm̃ eq̃litates ⁊ ine qualitates sunt passiones q̃titatis ꝯm. Ari. in ꝑdicamētis: sz nullus punctorũ illorum ē q̃titas: qz nõ ꝯtinua. neqz di screta. g̃ vnitates. a. nõ sunt eq̃les: nec inequales vnitatibꝰ. b. ¶ 2° seqtur. Qz aliq sunt nũeri eq̃les: ⁊ vnitates vniꝰ sũt equales: alterius vo vnitates sũt inequales: pbat: ⁊ pono: q̃. a. sit numerꝰ duaꝝ medietatũ ꝯtinui. ⁊. b. sit numerus duarũ ptium pportionaliũ. isto posito. vnitates. a. sunt eq̃ les: qz oes medietates eiusdē ꝯtinui sunt eq̃les: cũ totũ ad q̃ libet suarũ medietatũ hēat ꝑcise pportionē duplã: ⁊ q̃ vnitates. b. sint ieq̃les (pz) qz vna istarũ ē dupla ad reliq̃ cũ sint ptes pportionales. ¶ 2^a ꝯ. a. numerꝰ ē maior. b. nu ro: ⁊ tm̃ q̃lz vnitas. a. est minor q̃ aliq̃ vnitas. b. pbat (⁊ po no) q̃. a. sit nũerus trium tertiarũ ꝯtinui: ⁊. b. nũerus dua rũ medietatũ eiusdē ꝯtinui: isto posito. a. numerꝰ ē trinari us: ⁊. b. solũ binariꝰ: g̃. a. numerꝰ ē maior. b. numero: ⁊ q̃ q̃ libet vnitas. a. sit minor q̃ aliq̃ vnitas. b. (pz) qz q̃lz 3ª vni tas alicuiꝰ ꝯtinui ē maior medietate eiusdē ꝯtinui cum ad q̃lz suã tertiã ꝯti^m se hēat in proportiõe tripla: ⁊ ad q̃libz suã medietatē in pportiõe dupla. ¶ Cõtra. a. numerꝰ ē. b. numerꝰ: g̃. a. nũerus nõ ē maior. b. nũero (pz) qz nihil ē ma ius se ipso: pbat añs. nã. a. numerus ē ille tres 3^e: ⁊ iste tres 3^e. sunt ille due medietates ⁊ iste 2^e me^tes. sunt. b. numerꝰ: g̃ a ꝑmo ad vltiꝰ. a. numerus ē. b. nũerus. ¶ Rndet negã do ꝯñaz. qz ⁊ si iste tres 3^e sunt iste medietates. tm̃ iste tres 3^e vt sunt vnitates. a. ñ sunt ille due medietates. vt sũt vni tates. b. solũ ergo seqt q̃ aliq̃ q̃ sunt. a. numerꝰ sũt aliqua: que sunt. b. numerus. ¶ Ex illa ꝯne sequit. Qz alicuius nu meri vnitates augmētabunt in ifinitũ: ⁊ tm̃ ille nũerus nõ augebit: pbat: ⁊ pono: q̃. a. sit numerꝰ duarũ medietatũ q̃ rarefiēt in ifinitũ in illa hora: ita q̃ in fine hore q̃libet illa rum medietas erit fctã infinita pp rarefactionē. isto posi to hētur cor. naz ex quo nullus numerus binarius est alio maior: seqtur q̃ iste numerus nunq̃ maiorabit. imo in fi ne hore nõ erit ille numerus: qz ex duobꝰ quorũ glz ē infi nitũ nõ fit ppria numerus. Nec seqtur: ille vnitates maio rabunt ⁊ ille vnitates sunt iste nũerus: g̃ ille numerꝰ maio rabit: sz solũ seqtur q̃ aliq̃ que sunt vel erunt ille numerꝰ maiorabunt: aut q̃ ille nũerus erit aliqua: q̃ maiorabunt ¶ 3^a ꝯ. Aliq sunt duo binary quorũ vnus ē aliqd: ⁊ alter nõ ē aliqd (pz) dato q̃. a. sit numerꝰ duarũ medietatũ alicuiꝰ ꝯtinui: ⁊. b. nũerus duorũ punctorum. isto posito. a. ē aliqd qz. a. ē illud ꝯti^um. sz. b. nõ ē aliqd: qz. b. ē illa duo puncta q̃ ñ sunt aliqd sz aliq̃. ¶ Ex ista ꝯne seqt. Qz. a. ⁊. b. sunt duo bi nary: ⁊. a. ꝯponit ex ptibꝰ suis ⁊ nõ. b (pz) qz. a. numerus ē illud ꝯtinuuz qd̄ ꝯponit ex ptibꝰ suis. b. vo nõ cõponit ex ptibus suis: qz. b. nõ ē cõpositũ. nec ēt ꝯposita. qz est 2° indi uisibilia. ¶ 4^a ꝯ. Aliq sunt numeri equales quorũ vnꝰ hz pte ⁊ ptes: ⁊ alius hz ptes ⁊ nõ pte: pbat (⁊ pono) q̃. a. sit numerꝰ ex for. ⁊ capite suo. b. vo nũerus duorũ bouuz. isto posito. a. ⁊. b numeri sunt eq̃les: ⁊ glz illorũ ē binarius: ⁊ q̃ . a. nũerus hz pte ⁊ ptes arguit. qz. a numerus ē for. ⁊ caput for. mõ tã for. quã caput for. hz ptes. illa duo ēt hñt ptez: qz nasus ē ps vtriꝰ qz. b. vo hz ptes: qz illi duo boues hñt ptes sz nõ habent partē qz nulla est ps illorũ bouũ. ¶ Ex illa ꝯ ne seqt. Qz aliq sũt duo binary q̃rũ vnus hz ptes ⁊ ptem: ⁊ aliꝰ nõ hz ptes: nec ptem (pz) posito de. a. vt ponebat: ⁊ q̃ . b. sit nũerus duorũ punctoꝝ. nõ. n. b. hz pte: qz nullus illo rũ pũctoꝝ ē ps alicuiꝰ: nec ēt hz ptes: qz illa duo pũcta nõ sũt ptes alicuiꝰ. ¶ Cõtra. q̃titas discreta est illa cuius par tes nõ copulant ad aliquē terium cõem: p Aristotilem in ꝑdicamētis capitulo de q̃titate: g̃. a. nõ ē numerus (ex q̃)

partes eius copulantur ad aliquem terminũ cõez. Et ex eo dez seqt̃ q̃.b.bz partẽ ⁊ ptes (ex quo) est quãtitas discreta. ¶ Itẽ.a.bz infinitas ptes: sz q̃ztitas discreta est oẽs sue ptes: g̃.a.ẽ infinitũ: g̃ ẽ numerus ifinit⁹: ⁊ p ꝯns nõ est binarius. ¶ Rñdet̃ ad p̃m q̃ ptes soz. ⁊ cuiuslz alterius ꝯtinui duplr ꝯsideranť: vno mõ vt ꝯstituũt vnũ: ⁊ sic non sũt quãtitas discreta: alio mõ vt sunt plra ⁊ sic non copulant̃ ad aliquẽ terium cõem: ⁊ cũ ꝯcludit̃ ex alio eodẽ q̃.b.bz partẽ ⁊ ptes. Dr̃ q̃ ps sumit̃ duplr.s. ppzie p illa q̃ facit aliqd: ⁊ i ppzie pro illa q̃ fac̃ aggregationẽ. Eo mõ quo dicim⁹ boiez vel domũ eẽ partẽ ciuitatis: p⁰⁰.b.ñ bz ptẽ: nec ptis: ⁊ sic. intelligebat̃. scdo mõ bz partẽ sz nõ partis: lz sint aliq̃ quozũ qdlz ẽ pars ei⁹: ⁊ coplr̃ ad aliquẽ teriuz cõem. ¶ Ad aliõ dr̃ p̃ q̃ lz q̃ztitas discreta sit aliq̃ quoz qdlz ẽ pars ei⁹: non tñ ẽ sue partis: qz nihil ẽ aliqd sui: nec aliq̃ sui. ¶ z⁰ ne⁰ illã ꝯnam.a.ẽ infinita: g̃ a.ẽ nũerus ifinit⁹: qz nõ qdlz istoz ifinitoz est vnitas.a. numeri sz alterius.

Ad p̃m argum

Ad primum p̃ncipale dr̃ q̃ sbm sophismatis ẽ solum p̃a pars copulati: ex quo non sequit̃: q̃ ois hõ sint duo boies: ⁊ tres boies: sic nõ segtur. ois hõ vel asinus ẽ asin⁹: g̃ ois hõ est asin⁹ vel asinus: sz solũ sequit̃: q̃ ois hõ ẽ aliqd: q̃ ⁊ duo boies sũt tres boies. ¶ Ex quo seqt̃. q̃ illa ꝯna nõ valuit: ois hõ ⁊ duo boies sunt tres boies: soz. ⁊ plo sunt hõ ⁊ duo boies: g̃ soz. ⁊ plo sũt tres homines: qz plus p̃dicat̃ i minozi quã fuerit sbm maiozis: qz minoz dz eẽ illa: soz. ẽ hõ: ⁊ ꝯcludit̃ q̃ soz. ⁊ duo boies sunt tres boies. Itẽ ex his p̃missis: ois hõ ⁊ duo boies sunt tres boies: ois hõ ⁊ duo boies sunt duo boies: non seqt̃: q̃ duo boies sunt tres boies: sed q̃ aliqd qõ ⁊ duo boies sunt duo boies: ẽ aliqd q̃ ⁊ duo boies sunt tres boies. Ex isto mõ loquẽdi sequit̃: q̃ oia duo ⁊ tria sunt gnq̃: oia duo ⁊ tria sũt q̃ttuoz oia duo ⁊ tria sunt tria. nã soz. plato ⁊ cicero sũt tria ⁊ sunt duo ⁊ tria: qz sũt soz. ⁊ plato: ⁊ soz. pla: ⁊ cicero: sz soz. ⁊ pla. sunt duo: ⁊ soz. plo ⁊ cicero sunt tria: g̃ soz. plo ⁊ cicero sunt duo ⁊ tria. Et p̃t hic argui in ꝯriũ sic añ in pzia ⁊ in tertia figã: sz oia soluũt̃ eodẽ mõ. Sz dubitat̃ quõ ẽ pole q̃ sophisma sit plis nũeri ⁊ sbm singularis nũeri absq̃ copulatione: dico: q̃ lz sbm sit singularis nũeri: tñ suppositum est plis nũeri ⁊ singularis silr. s. ois hõ ⁊ duo boies. ¶ Ad z̃m ne go illã nihil qõ ẽ hõ ⁊ duo boies sunt tres boies: ⁊ cum dr̃ ois hõ ⁊ duo boies non sũt tres boies: g̃ ⁊c. negat̃ ꝯna: nec arguit̃ p re^am. qm̃ in ppõnib⁹ equalẽtib⁹ teri debẽt silr supponere: mõ in ꝯrio sophismatis ly duo stat disiunctiue: ⁊ ñ in illa ois hõ ⁊ duo boies nõ sunt tres boies: sz deberet sic argui: ois hõ ⁊ nõ duo boies sunt tres boies: g̃ ⁊c: sz negat̃ añs. ¶ Et si q̃rit̃ ꝯria ⁊ equalẽte illi⁹: ois hõ ⁊ duo boies nõ sunt tres boies. Dico q̃ sua ꝯria ẽ illa. ois hõ ⁊ oẽs duo boies sunt tres boies: q̃ est falsa. equalẽs aũt est illa: ois hõ ⁊ non oẽs duo boies sunt tres boies q̃ est vera. ¶ Ex qb⁹ segtur. q̃ ꝯdictoriũ sophismatis non est illud: hõ ⁊ duo homines non sunt tres boies: ex quo: ly duo boies nullibi distribuit̃: sz ꝯdictoriũ sophismatis ẽ illud: hõ ⁊ nulli duo homines sũt tres boies: qõ est falsũ. Illius ãt hõ ⁊ duo boies nõ sunt tres boies: ẽ hoc ꝯdictoriũ: ois hõ ⁊ oẽs duo boies sunt tres boies: q̃ est falsa. ¶ Dubitat̃ qz dictũ fuit alias: q̃ ꝯdictoriũ copulati dat̃ p disiunctũ: ex quo: segtur q̃ ꝯdictoriũ sophismatis est illud: hõ vl nulli duo boies sũt tres boies: ⁊ hoc ẽ verũ: sic argnẽdo: nulli duo boies sunt tres boies: g̃ hõ vel nulli duo boies sunt tres boies. ¶ Respõdetur q̃ illud ĩtelligebat̃ qñ quelz ps disiuncti vel copulati est singularis numeri: qñ aũt q̃lz pars disiuncti vel copulati ẽ pluralis nũeri: vel altera solũ: nõ dz mutari nõ copulationis vel disiunctionis. ¶ Ad tertiũ nego q̃ soz. ⁊ plato sunt vnus hõ: ⁊ ad pbationẽ: negat̃ ꝯna: sz debuit sic argui. soz. ⁊ plo sunt: ⁊ vnus hõ est: ⁊ nec soz. nec plo ẽ vnus hõ: g̃ soz. ⁊ plo dr̃nt ab vno boie: sz tertia pars añtis est falsa: nec sequit̃ soz. est vn⁹ hõ: ⁊ plo ẽ vnus hõ: g̃ soz. ⁊ plo sunt vnus hõ: qz arguẽdo aplibus supponẽtib⁹ deterĩate ad vnaz determinatã fallit ꝯna sicut nõ segtur: hic vẽdit̃ pip: ⁊ rome vẽdit̃ pip: g̃ hic ⁊ rome vẽdit̃ pip. In isto loco ẽ choz⁹ ẽt in alio loco ẽ choz⁹: ⁊ h̃ sũt duo loca: g̃. ⁊ i duob⁹ locis ẽ choz⁹. ¶ Ad 4^m dr̃ q̃ glz illoz binarioz est maxim⁹ nũerus istoz. ⁊ ad i probationẽ: negat̃ ꝯna. iste vnitates q̃ sunt.a.binari⁹ sũt maiozes q̃z vnitates q̃ sunt.b.binari⁹: g̃.a.nũerus ẽ maioz.b.binario: deinde negat̃ q̃ infinitus ẽ numer⁹ istoz: ⁊ ad arg^m infinite sunt partes istozũ: g̃ infinitus est numerus istozũ: negatur ꝯna: qz ille partes non sunt vnitates istozuz numeroz. s.a.b. Unde põt concedi q̃ infinit⁹ numerus est istoz: nõ tñ infinitus est nũerus istoz: qz infinite vnitates sunt istoz cũ sint ptes istoz: sz qz non sunt vnitates istozũ: iõ nõ oẽs iste sunt nũeri vel numerus istozũ: ita q̃ nõ sequitur: iste numerus est istozũ. igit̃ iste est numerus istozũ: sic nõ segtur: ille dominus est soz. ergo ille est dñs soz. ⁊c.

¶ Prima pars principalis.

Vigesimum tertiũ sophisma. Bis duo sunt tria ⁊ nõ plura: probat̃: a.b.c. sunt tria ⁊ nõ plura: sz.a.b.c. sunt bis duo: g̃.bis duo sunt tria: ⁊ nõ plura: pz ꝯna: cũ maiozi: ⁊ minoz arguit̃. a.b.c. sunt duo ⁊ duo: sz z⁰. ⁊ z⁰. sint bis z⁰: g̃.a.b.c sunt bis duo: pz ꝯna: cũ miozi: qz z⁰ ⁊ z⁰. sũt duo: ⁊ z⁰. igit̃ z⁰. ⁊ z⁰. sunt bis duo: sz maioz arguit̃: qñ.a.b.c. sunt ista.a.b. ⁊.b.c: sed.a.b. sunt z⁰. ⁊.b.c. sunt alia z⁰. ergo.a.b.c. sunt duo ⁊ duo. Cõfirmat̃. bis duo sunt q̃ttuoz: sz q̃ttuoz sunt tria: ⁊ non plura: g̃ bis duo sũt tria ⁊ nõ plura: maioz pz: qz duo ⁊ duo sunt q̃ttuoz: minoz vero declarat̃: qz q̃ttuoz puncta sunt tria pũcta ⁊ vnus: sz vn⁹ est nõ plura: ergo q̃ttuoz sunt tria ⁊ nõ plura. ¶ z⁰ bis duo sunt duo ⁊ ñ plura. g̃ a multo fortiozi bis duo sunt tria ⁊ non plura: pbat̃ antecedẽs: oia duo ⁊ duo sũt duo ⁊ non plura. bis duo sũt duo ⁊ duo: g̃ bis duo sunt duo ⁊ nõn plura: pz ꝯna: cuz minozi ⁊ maiozi declarat̃ p suas exponentes: nã q̃ buscunq̃ duobus datis illa sunt duo ⁊ duo: qz duo boies sunt duo aĩalia: ⁊ z⁰ risibilia: ⁊ duo puncta: sunt duo idiuisibilia: ⁊ duo termini linee. ¶ 3⁰ dato opposito sophismatis segtur: q̃ nec numerus vt q̃ttuoz: nec numer⁹ vt nouẽ est nũerus q̃dratus: cõsequẽs est ꝯ arismetricos: ⁊ pbat̃ ꝯna: qz si negat̃ sophisma hoc est: qz ex illo segtur duo eẽ tria: g̃ p idẽ bis duo nõ sunt q̃ttuoz: nec ter tria sunt nouẽ: quoniã ex p̃ sequitur: q̃ duo sunt q̃ttuoz: ⁊ ex z⁰. q̃. tria sunt nouẽ: quozũ qdlz est ĩpossibile. Dicit̃. n. nũerus q̃dratus: qz resultat ex ductu eiusdez numeri in se ipm semel: vt q̃ttuoz ⁊ nouẽ. resultat. n. pmus ex ductu binary in se ipm: vt bis duo sunt q̃ttuoz: ⁊ secundus resultat ex ductu alicui⁹ numeri trinary i se ipz: vt ter tria sũt nouẽ. ¶ 4⁰ segt̃ qõ nec bis comedisti panẽ: nec ter potasti vinũ: q̃ sunt ꝯ cõem modũ loquendi: ⁊ probat̃ ꝯna: qñ sic negat̃ sophisma: ita dz illa negari: bis duo sunt duo: qz ly duo aparte p̃dicati stat deterĩate: ⁊ opportet quod z⁰ sunt bis duo: qõ est ĩpossibile. ita pariformiter opportet ly panẽ ⁊ ly vinũ stare deterĩate. quo admisso: illa est fla: bis comedisti panẽ: ⁊ illa silr: ter potasti vinũ: qz nullũ panem comedisti bis: nec aliqõ vinũ potasti ter. Item pariformiter opportet negare illã quotienscunq̃ tu disputasti tu fuisti homo: qz bis disputasti ⁊ non bis fuisti: qz si bis fuisti homo. igitur duabus vicibus fuisti homo: ergo aliqñ non fuisti hõ anteq̃z tu fuisti homo ⁊ postq̃z tu fuisti hõ: patz ꝯna: ex significatione istius termini vicibus. significat. n. duas mensuras cum interruptione tpis. Forte negatur ista quotienscunqz disputasti tu fuisti homo. Cõtra quacũqz vice disputasti tu fuisti homo: sed pluribus vicibus disputasti: ergo quotienscunqz disputasti tu fuisti homo: maioz patz: quia q̃ aliqua vice disputasti: ⁊ tũc tu nõ fuisti homo: im-

obiectõ

Rñsio

Ad p̃m coz^m

obiectõ

Rñsio

Coz^m

Rñsio

Ad 3^m

Ad 4^m

plicat contradictionem.

Ad oppositum arguit sic. Bis duo sũt tria ⁊ ñ plura: g̃ bis duo sũt aliqua. ⁊ñs ẽ flm. ergo ⁊ añs qd ẽ sophia: ꝙ cõsequẽs sit falsũ ꝓbat: quia nulla sũt bis duo: ñ. n. duo st bis duo: qr sũt tm̃ semel duo. nec plia duob⁹ sũt bis duo: qr nõ sũt duo. Nec ⁊ snia colligitur de mẽte Ar. 5. meta^cc dicentis ꝙ bis tria nõ sũt sex sed solum sex sunt sex.

Circa materiam vlt imi argumẽti sit ꝶ ꝑma conclusio. Nunq̃ disputasti quin tũc tu fuisti hõ ⁊ tamẽ aliquotiẽs disputasti nõ quotiens fuisti hõ: prĩa pars est euidẽs: ⁊ scda arguit: qm̃ bis disputasti: ⁊ nõ bis fuisti hõ: qr si bis fuisti hõ: igit bis icepisti
ꝑ^m co^r esse hõ: pz cõsequẽtia: qr illa aduerbia bis: ter: q̃ter: dicũt interruptionẽ tẽporis. ¶ Ex ista cõcl'one sequitur pri^o. Qr aliquãdo tu fuisti hõ ⁊ tamẽ nõ aliquotiẽs tu fuisti hõ: qr si aliquotiẽs fuisti hõ: g̃ duabus mẽsuris iterruptis tu fuisti hõ: cõsequẽs ẽ falsũ: qr tũc inter illas mẽsuras tu nõ fuisses: pz cõsequẽtia qr ly aliquotiẽs dicit plitatẽ mensuraꝝ
z^m co^r cũ iterruptione tẽporis. ¶ Secũdo sequitur. ꝙ ifinitis istãtib⁹ tu fuisti ⁊ tm̃ nõ plib⁹ vicib⁹ fuisti: qr si plib⁹ vicib⁹ tu fuisti: g̃ i plib⁹ mẽsur' iterruptis tu fuisti. ⁊ p ⁊ⁿ bis icepisti
z^a ? eẽ: pz cõsequẽtia: qr vt dictũ ẽ ly vices significat mẽsuras iterruptas. ¶ Secũda cõclusio. Multi s ãnis tu fuisti: et tamẽ nulla vice tu fuisti. ꝑ^a ps ẽ nota: ⁊ secũda ꝓbat: nã si aliqua vice tu fuisti: ergo i aliqua mẽsura tu fuisti: in qua vel in fine cuius desiuisti eẽ: añs ẽ falsũ. ⁊ cõsequentia tz: qr ly vice sic significat ex cõi mõ loquẽdi: nẽo. n. diceret te
ꝑ^m co^r vna vice fuisse i hac domo: nisi aliqñ desiuisses eẽ i hac domo. ¶ Ex ista cõclusiõe sequitur ꝑmo. ꝙ per maius tps fuit sor. q̃ plato. ⁊ tamẽ sor. fuit vna vice: et plato nulla vice fuit: pz: ponẽdo cũ ꝑma pte ꝙ sor. desiuit eẽ: et nõ plo. ¶ z^o sequit. ꝙ tu nõ fuisti nec eris aliqua vice: ⁊ tm̃ aliqñ fuit ita ꝙ tu eris vna vice et aliqñ erit ita ꝙ tu fuisti aliqua vice: prĩa pars pz: qr tu nõ icipis nec icipies esse. ideo nõ eris aliqua vice: ⁊ qr nõ desinis nec desiuisti eẽ: iõ nõ fuisti aliq̃ vice. Secũda pars pz: qr aliquãdo fuit va ꝙ tu icipies ⁊
3^a ? desines eẽ ⁊ aliquãdo erit ita qd tu icepisti ⁊ desiuisti eẽ. ¶ Tertia ⁊clusio. Antexps semel erit et iã nõ semel ẽ: ⁊ tamẽ nõ icipit nec icipiet semel eẽ: prĩa ps pz: ⁊ secũda ꝓbat. nã ꝙ antixps nõ icepit eẽ semel mãifem^m ẽ: qr nec iã ẽ semel nec imediate post istãs ꝑsẽs erit semel: ⁊ ꝙ nõ icipiet ꝓbatur. qr si antichristus icipiet semel eẽ: ergo i aliquo istãti icipiet semel eẽ: g̃ i aliquo istãti semel erit: qr si i aliquo istãti semel erit. ergo imediate post istud instãs antichrist⁹ nõ erit. pz ⁊ñia ex significatiõe istius termini semel. ⁊ consequẽs ẽ ipo'e: qr antichristus nõ põt desinere eẽ ꝑ põnẽ de
ꝑ^m co^r ñti. Consimil'r dicitur ꝙ antechrist⁹ semel erit: ⁊ postea nõ semel erit: ⁊ tamẽ nõ desinit nec desinet semel eẽ: patz ex quo i nullo istãti ipse erit semel. ¶ Ex illa ⁊ne sequitur
z^m co^r prĩo. ꝙ a. et. b. incipiũt eẽ: ⁊ tm̃. a. icipit esse semel: ⁊. b. nõ: pz: dato ꝙ a. et. b. incipiãt eẽ ꝑ põnẽ de ñti ⁊ ꝙ i isto istãti a. desinat eẽ ⁊ nõ. b. ¶ Secũdo sequit. ꝙ a. et. b. desinũt eẽ: et tamẽ. a. desinit eẽ semel et nõ. b. dato priori casu de
4^a ? a: et ꝙ. b. etiã desinat eẽ ꝑ põnẽ de ñti: sed ꝙ añ istans ꝑsens diu fuerit. ¶ Quarta ⁊. semel añxps icipiet eẽ. et tm̃ añxps nõ icipiet eẽ semel. Scda ps patuit et prĩa declaratur: qm̃ i aliquo instãti añxps icipiet eẽ: et nũq̃ añ vl' post
ꝑ^m co^r illud añxps icipiet eẽ: ⁊ sil'r cõcedat ꝙ vna vice ipse icipiet eẽ ⁊ nõ icipiet eẽ vna vice. ¶ Ex ista ⁊cl'one sequit. ꝙ añxps semel desinet eẽ: et tamẽ nõ desinet eẽ semel: scda ps patuit: ⁊ prima ꝓbat: qm̃ i aliquo istãti añxps desinet eẽ: ⁊ nũq̃ añ vel post. ergo semel desinet eẽ. et ita ꝑt cõcedi: ꝙ añxps vna vice desinet eẽ: et tm̃ nõ ⁊sinet eẽ vna vice: qr si desinet eẽ vna vice. g̃ i aliquo istãti ipse desinet eẽ vna vice igit in aliquo istãti ipe erit vna vice. sed ꝶ ẽ ipossibile. ¶ Scdo sequit. ꝙ sor. et pla. simul et semel icipiẽt z^m co^r eẽ: et tm̃ sor. nõ icipiet eẽ ea vice: nec alia vice qua pla. icipiet eẽ: ꝓbatur: ⁊ pono: ꝙ. a. erit primũ istãs sor. et platonis isto posito i. a. istãti sor. et pla. icipiẽt eẽ: ⁊ nũq̃ añ. a. nec p⁹. ergo simul et semel icipiẽt eẽ qd ẽ prĩa ps cõclusiõis: ⁊ secũda declaratur: nã sor. nõ icipiet eẽ aliqua vice: nec icipiet esse illa vice: q̃cũq̃ significata: qr tũc nõ maneret nisi pro instanti vt patet ex dictis: erg non incipiet esse ea vice qua plato: nec alia vice qua plato incipiet esse.

Ad primum negat ꝙ. a. b. c. sũt bis duo: qr. a. b. .c. nõ sũt semel duo: ⁊ tũc ad arg^m: Ad ꝑ^m arg^m a. b. c. sunt duo ⁊ duo: concedo. sed nego ꝙ duo ⁊ duo sunt bis duo. qr sequtur duo o ⁊ duo sunt bis duo. ergo duo ⁊ duo sũt aliquotiẽs duo: ⁊ p ⁊ñs duo et duo sunt semel duo cõsequens est ipossibile: et consequentia tenet: qr sequit generaliter aliquotiens tu fecisti hoc vel illud ergo. semul fecisti hoc vel illud: Et ad confirmationez: nego ꝙ: bis duo sint 4^or: et ad ꝓbõ^cm: duo ⁊ duo st 4^cr. ⁊ duo ⁊ duo st bis duo ꝶ negat: qr dictũ ẽ ꝙ nll'a sũt bis duo. ¶ Cõtra bis duo sũt. obiec^o ergo bis duo sunt aliquid vel aliqua: patet cõsequẽtia: qa quelibet propositio de secundo adiacente est apta nata inferre vnam de tertio adiacente cum termino trascendẽte: tunc. sic. bis duo non sunt aliquid vel aliqua. sed bis duo non sunt aliqnid. ergo bis duo sunt aliqua: añs aũt pri^m pz: qr semel duo ⁊ semel duo sũt: g̃ bis duo sũt. ¶ Breuiter rñdet ꝙ aliqua ẽ ꝓpõ de secundo adiacẽte cui nõ ꝑt corrñdere aliqua de tertio adiacente. s. in his aduerb ys numeralibus. Uñ seqt generaliter: tu comedisti: g̃ tu comedisti aliquid vel aliqua: ⁊ tamen non sequitur bis comedisti: ergo bis comedisti aliquid vel aliqua. qr quocunq̃ dato: illud nõ bis comedisti: nec ẽt aliqua bis comedisti: non tm̃ ẽ cõcedẽdũ ꝙ aliqua sit mẽtalis nãl'r significãs de z^o adiacẽte nec aliqua talis reperit i ordine mentaliũ significãs nãliter: sed bñ aliqua talis: duo ⁊ duo sunt duo et duo. cu corrñdet illa: bis duo sũt. ¶ Ad z^m negatur ꝙ bis duo sũt Ad z^m duo et non plura: et ad ꝓbõnẽ: nego tz minorẽ q̃ maiorẽ: hec enĩ est falsa: oĩa duo ⁊ duo sunt duo. ⁊ cum dicitur duo pũcta sũt duo et duo: dicit ꝙ ly duo equiualz illi: duores: iõ illa ꝓpõ ẽ fl'a vel nugatoria: nec sequit duo pũcta sunt duo indiuisibilia: et duo termini linee. ergo sunt duo ⁊ duo. sicut nec etiam sequitur sortes ⁊ plato sunt duo animalia et duo risibilia. ergo sunt duo et duo. Deinde negatur minor ꝙ bis duo sũt duo ⁊ duo: qr ex illa sequit ꝙ semel duo sũt duo et duo: qd est falsũ: nec sequitur duo et duo sũt duo ⁊ duo: ergo bis duo sũt duo ⁊ duo: qr aliqua sunt duo et duo: et nulla sũt bis duo. ¶ Ad z^m negatur cõ Ad z^m sequentia. ⁊ bñ concedo ꝙ quaternaus ẽ numer⁹ quadrat⁹ nõ qr bis duo sũt quattuor: sed qr nũ erus vt 4^or cõsurgit ex ductu binary i seipsũ: nã bis duo faciunt quattuor. Ex quo sequitur ꝙ semel duo faciunt quattuor ⁊ hoc conceditur quia pars facit. idest constituit totum. Consimliter dicitur: ꝙ ter tria faciunt noue m. quia quelibet pars numeri nouenary concurrit prĩcipatiue ad constitutionẽ nouenary. ¶ Ad quartum conceditur. ꝙ non bis come Ad 4° disti panẽ: nec ter potasti vnum. quia nõ sequitur bis comedisti panem. ergo duabus vicibus comedisti panem: sed consequens est falsum: quia ly panem stat determinate. nam nomina numeralia non confundunt confuse tãtũ. alit er oppoꝛteret concedere ꝙ duo homines sunt vn⁹ homo. Non et iam fit confusio respectu istius termini vicibus: qr dicendo aliqua vice comedisti panem: ly panem stat determinate: ⁊ sicut negatur illa: bis comedisti panẽ: ita debet negari illa: bis cõedisti istũ vel istũ panem: et alia conseqnenter. duabus vicibus comedisti h unc vel illum panem. Et non sequitur ista vice comedisti hunc vel illuz panem: et illa vice comedisti hunc vel illum panem: ergo

Ad ꝑ^m arg^m

Rñsio

obiec^o

Ad 4°

duabus vicibus comedisti hunc:vel illum panem.Sicut nõ sequit in.a.loco est sor.vel pla.in.b.loco ẽ sor.vel pla. ergo ĩ duob⁹ locis ẽ sor.vel pla.Deide concedo illã:quoti enscũqz tu dispotasti fuisti hõ:qz aliquotiens disputasti ⁊ tũc fuisti hõ:et nõ aliquotiẽs disputasti qn tũc fuisti hõ:ergo quotiẽscũqz disputasti fuisti hõ.et nõseqt:bis tu disputasti:ergo bis tu fuisti hõ:sed bñ sequit:ergo tũc tu fuisti hõ.Si aũt assumeret hec: quotiẽs tu disputasti totiẽs tu fuisti hõ:negat:qz ex illa bñ sequit ꝙ si bis disputasti bis fuisti hõ.Ex illa.n.rõne scẽe ponis :sequit ꝙ aliquotiẽs fuisti hõ:qõ ẽ fal'''.immo nec semel fuisti hõ vt probatũ ẽ: lz aliquãdo erit ita ꝙ semel fuisti hõ.oia ista pñt applicari ad istud cõe sophisma:quotiẽscunqz fuisti parisi⁹ totiens fuisti hõ:qõ ẽt negat pp cãs dictas.

¶ Pr ima pars principalis.

Vigesimumquintuz sophisma.Album fuit disputaturum :pono: ꝙ solus sortes fuit albus et solus sortes fuit disputaturus et ꝙ ipse iã nõ sit albus: nec erit albus.et ꝙ nõ disputet nec disputauerit: sed cras disputabit:isto posito arguit cõtra sophi⁹ sic:Si albũ fuit disputatuz:et oẽ qõ fuit disputaturum:disputat: disputauit vel disputabit:ergo albũ disputat dipsutauit vel disputabit.sed ꝓns ẽ fl'm:nõ enĩ ali qõ albũ disputat:qz sor .nõ disputat nec ẽ alb⁹ nec ẽt aliqõ albũ disputauit: qz lz sor.fuit alb⁹ nõ tamẽ disputauit:nec ẽt
z^m ar^m albũ disputabit :qz lz sor.disputabit nõ tñ erit alb⁹.¶ Secũdo.Nullũ ens fuit disputaturũ quin illud adhuc sit disputaturũ.nullũ albũ ẽ disputaturũ:ergo nullũ albũ fuit disputaturũ:patet cõsequẽtia:cũ maiori ex quo sor.adhuc nõ disputauit:sed disputabit:maior ẽ euidẽs: qz nihil qõ ẽ albũ disputauit:nec aliqd qõ erit albũ disutabit p casũ:vñ: ꝑt sic argui affirmatie:oẽ qõ fuit disputatuz ẽ disputatuz. albũ fuit disputaturũ:.ergo albũ ẽ disputaturũ:patet cõsequẽtia ĩ tertio prie. cõclusio ẽ falsa.ergo aliqua ꝑmissarũ. nõ maior .egro minor que ẽ sophisma.¶ Tertio.Si al^m
3^m ar^m fuit disputaturũ .et iã nõ ẽ aliqõ albũ disputaturũ:ergo iã õsinit vel ꝑ⁹ desinebat aliqõ albũ esse disputaturũ.sed consequẽs ẽ falsũ :nõ enĩ iã desinit albũ eẽ disputaturũ.qz iã nõ ẽ albũ disputaturũ nec imediate añ istãs pñs fuit albũ disputaturũ:dato:ꝙ sor.heri desiuit eẽ albus:nũqz ẽt desinebat albũ eẽ disputaturũ:qz ab eterno sor.albus fuit dis
4^m ar^m putaturus.¶ Quarto.Sor.nõ disputabit aliqz disputationẽ.ergo ⁊c. pbat añs:qz si sor.disputabit aliqz disputationẽ:sit ergo ita ꝙ sor.disputabit.a.disputationẽ adequate ĩ hora futura cuius vltimũ istãs erit.b.et arguit sic.sor. nõ disputabit.a.disputationẽ ĩ.b.nec post.b.nec añ.igitur nũqz. ꝙ nõ ĩ.b. nec post.b.pz:qz tũc sor.nõ loquit nec loqtur vt suppono ĩ cãu:⁊ ꝙ añ.b.ñ disputabit.a.disputatio^cm arguitur sic.a.disputatio nũqnã erit cõpleta añ.b:sed ĩ.b. primo erit cõpleta:ergo nõ disputabit illã añ.b. Itẽ alias dictũ ẽ ꝙ si spatiũ ptrãseũdũ nõ manebit in fine ptrãsitio .nis mobile nullum pertrãsibit illud:sed iam .a.disputatio non manebit per.b.istans:qz tũc nõ erit.a. disputatio.q̃ ⁊c.

In contrarium arguit sic.Hoc fuit disputaturũ demrando sor.⁊ ß ẽ vel fuit albũ.ergo albũ fuit disputaturũ .tenet cõsequẽtia a reloluentibus ad resolutũ .añs est verum.ergo ⁊ ꝓns qõ est sophisma.

p^a ? Circa predicta sit hec prima cõclusio.Sor.alb⁹ fuit disputaturus:qñ nõ fuit aliqõ albũ disputaturũ: pbat:⁊ pono:ꝙ sor fuit in.a.istãti ĩ quo nõ fuit aliqõ albũ:isto posito sor.alb⁹ ĩ.a.istãti fuit disputatur⁹.⁊ ĩ.a.istãti non fuit aliquod album disputaturum. ergo ⁊c .patet consequentia cum minori:quia tunc non fuit aliquod albũ . pbat maior: hoc in.a.instãti fuit disputaturũ demonstrando sor.⁊ hoc ẽ vel fuit sor.alb⁹.ergo sor.albus ĩ.a.istãti fuit disputaturus. Sor^a

¶ Ex illa conclusione sequitur.ꝙ aliquando icepit sor.alb⁹ eẽ disputaturus qñ tñ sor. alb⁹ nõ icepit esse disputaturus: pbat:et pono ꝙ ĩ.b.istãti primo sor.fuit alb⁹ lz añ.b.diu ipe:fuerit isto posito arguit sic. In .b.istãti.fuit sor.alb⁹ disputatur⁹.et nõ imediate añ.b.fuit or alb⁹ disputaturus:qz tũc nõ fuit albus.ergo in.b. istãti icepit sor.alb⁹ eẽ disputatur⁹.non tñ sor.albus ĩ.b.instanti icepit esse disputaturus.qz tunc sor. alb⁹ fuit disputaturus.et imediate añ illud.istãs sor.albus fuit disputatur⁹ Consimiliter cõcedẽdũ ẽ ꝙ aliqñ desinebat sor.alb⁹ eẽ disputatur⁹ qñ tñ nullus sor.desinebat eẽ disputatur⁹: dato ꝙ ĩ.c.istãti sor.desinebat eẽ alb⁹.¶ z^a cõclusio In.a.istãti z^a ?
sor.albus fuit disputatur⁹:⁊ tamẽ sor.alb⁹ nũqz fuit disputatur⁹ ĩ.a.istãti:pria ps pz:qz ĩ.a.istãti fuit ita ꝙ sor .alb⁹ ẽ disputatur⁹.Secũda vo seqt ex cãu. qm nũqz fuit ita
Sor^m ꝙ sor.alb⁹ disputabit ĩ.a.istãti.¶ Ex illa cõclusiõe seqt. ꝙ sor. fuit disputatur⁹ ĩ aliquo istãti ĩ quo non disputat nec disputauit: pbat:⁊ pono:ꝙ.d.istãs eẽt futuz in quo: sor. disputabit ⁊:pz ꝙ sor .nõ disputat nec disputabit ĩ.d. et sor. fuit disputatur⁹ ĩ.d. qz aliqñ fuit ita ꝙ sor.disputa bat ĩ.d.¶ Tertia ꝓ⁹.Sor.alb⁹ disputat disputauit:vel di 3^a ?
putabit ⁊ tamẽ nullus sor.alb⁹ disputat.nec aliqs sor.albus disputauit :nec aliquis sortes albus disputabit. prima pars probatur sic.hoc disputat disputauit vel disputabit:demonstrando sor.et hoc est vel fuit vel erit sortes albus:ergo sor.alb⁹ disputat disputauit:vel disputabit. pz consequẽtia a resoluẽbtib⁹ ad resolutã.añs ẽ vez.ergo et cõsequẽs.secũda pars seqt ex casu :qz nullus sor. disputa t vel disputabit nec aliquis sor. ẽ vel erit alb⁹.¶ Ex Sor^a
ista cõclusione seqt.ꝙ illa ꝓña non valet.sor.alb⁹ disputauit:vel disputabit:sed nullus sor.alb⁹ disputauit:ergo aliquis sor.albus disputabit:nec ẽt seqtur: nullus sor. albus disputat . ergo nullus sortes albus disputauit vel disputabit. Uñ apte disiũctiue cathegorice pbabilis ad istã disiũctiuã falsit consequentia:et consequẽter ab illa disiũctiuã ad alteraz:partẽ cũ destructione vni⁹ ptis non valet argumẽtũ. Regule vero date de disiũctiua intelligũtur de illa q̃ nõ ẽ cathegorice pbabilis sed ypo^cc.¶ 4^a cõ 4^a ?
clusio.Sor.nõ põt disputare aliquã disputationẽ nisi disputat ifinitas:pz:nã q̃cũqz disputatiõe data quã sor.disputabit ifinite erũt ptes illi⁹ magne disputatiõis icipiẽtes cũ illa:⁊ terminãtes citra finẽ illi⁹:quarũ q̃libz ẽ disputatio
p^m cor ¶ Ex illa ꝓclone seqt .ꝙ nõ ẽ pole sor.imediate post hoc disputare aliqz disputationẽ lz imediate post hoc erit ita ꝙ ipe disputat aliqz disputationẽ:qz magnũ tẽp⁹ erit ante qz icipiat aliqua disputatio eẽ cõpleta :⁊ nũqz erit ita ꝙ ipse ẽ imediate post hoc istãs:ad hoc.n .ꝙ aliqs disputabit nõ sufficit ipz eẽ platurũ lram vel dictionẽ:sed regritur ꝙ ipe sit platurus cõpletũ argumẽtũ .Seqtur.n.ꝙ sor.imediate post hoc erit disputaturus aliqz disputatiõem ⁊ tñ nõ imediate post hoc disputabit aliqz disputationẽ: ꝑma ps pz:qz imediate post hoc sor.erit q disputabit aliqz dis
z^m cor ¶ putationẽ.¶ z^o vo seqt.ꝙ sor.ñ imediate ꝑ⁹ ß dicet aliqz. ꝓpõnẽ lz imediate post ß erit ita ꝙ ipe dicet aliqz ꝓpositionẽ¶ Dubiũ: nũqz erit dare ꝑ^m istãs ĩ quo erit aliq̃ disputatio cõpleta a sor.vel vltimũ ĩ quo nõ.Dicit ꝙ vlti^m ĩ quo nõ.Et notatur illud p.a.sic arguẽ^o.In.a.istãti nõ erit aliqua disputatio cõpleta:⁊ imediate post erit aliqua disputatio cõpleta.ergo ĩ.a.istãti nihil deficiet ad ß ꝙ aliq̃ disputatio sit cõpleta.igitur tũc erit aliq̃ disputatio cõpleta.¶ Ad ß dicit ꝙ.tũc nõ erit aliqua disputatio cõpleta sed imediate post.⁊ cõcedit ꝙ nihil deficiet tũc ad hoc ꝙ aliq̃ disputatio erit cõpleta:⁊ tũc nõ seqtur ꝙ tũc erit aliqua disputatio completa: vñ signato.b.pũcto qui ptransi

bit.c.lineã vniformiter ĩ illa hora tũc.b.ĩ medio istãti hore ĩ.c.pũcto et tũc nihil ofiziet gn erit ĩ aliq̃ pũcto vltra me^{m}: ergo tũc erit ĩ aliquo pũcto vltra me^{m}. Ter^{m} ẽ q̃ illa ꝛ̃ña ñ valet: ⁊ ita nec aliq̃: ⁊ ita pz: q̃ ñ erit dare p̃^{am} disputatio nẽ ꝛ̃pletã: q̃cũqz.n.data ifinite p̃cesserũt: quaꝝ quelibz ẽ cõpleta: sic nõ cõtigit p̃^{ae} vocalẽ cõpletã: sed q̃cũqz data ĩ mediate añ ꝶ istãs fuerũt ifini^{c} plate q̃ꝝ q̃lz ẽ vocal: qr ⁊c.

Ad 4^{m} arg^{m} **Ad primum** admisso casu cõcedo q̃ aliqd albuz disputat disputauit: vel disputabit. ⁊ nõ valz arg^{m}: for.ñ ẽ nec erit alb^{o} nec disputat disputauit: vel disputabit: ergo nullũ albũ disputat disputauit vel disputabit: sed solũ segtur q̃ nullũ albũ disputat: nec aliqd albũ disputauit nec aliqd albũ disputabit. ¶ Ad z^{m} nego cõsequẽtiã. qz ly albũ ĩ miori ãpliat ad futurũ: ⁊ ĩ ꝛ̃ne ãpliat ad p̃teritũ: Ideo solũ segt q̃ nihil qd ẽ vel erit albuz fuit disputaturũ. argumẽtũ et affirmatiuũ nõ valet pp ꝛ̃silem rõnẽ. qz variat ãpliatio ĩ miori: ⁊ ĩ cõcl'one: vñ nõ segt: qc qd fuit for.erit for.al^{o} fuit for.g̃al^{m} erit for.nã ĩ isto cãu: añ cedẽs ẽ vez ⁊ ꝛ̃ñs falsũ: sed solũ segt q̃ illd qd ẽ vel fuit albũ erit sõ: ita segt ĩ alia: oẽ qd fuit disputaturũ ẽ disputaturũ: albũ fuit disputaturũ. ergo id qd ẽ vel fuit albũ ẽ disputaturũ. ¶ Ad 3^{m} dico si dr for.iã desinit eẽ alb^{o}: iã desinit aliqd albũ eẽ disputaturũ. qz nũc nõ ẽ aliqd albũ disputaturũ: ⁊ ĩmediate añ istãs pñs fuit aliqd albũ disputaturũ. Si vo for.p̃^{o} dsinit eẽ alb^{o} vt puta ĩ.c.istãti ꝶm q̃ ponebat ĩ p̃^{a} cõclusiõe ẽcõcedẽdũ: q̃ p̃^{o} dsinebat aliqd albũ eẽ disputaturũ. s.i.c. istãti qm̃ tũc nõ fuit aliqd albũ disputaturũ. ⁊ imediate añ illd istãs fuit aliqd albũ disputaturũ ⁊ vbi ĩ.c.istãti ipse desineret eẽ albũ p̃ põnẽ de pñti eẽt dõz q̃ tũc fuit aliqd albũ disputaturũ et nõ imediate p̃^{o} illud fuit aliquod albũ disputaturũ: Et ad argumẽtũ: ab eterno for. fuit alb^{o} disputatur^{o}. ergo nũq̃z desiit aliqd albũ eẽ disputaturũ. negat cõsequẽtia: sed solũ segt q̃ nũq̃z aliquod albũ desyt eẽ disputaturũ. lz eni eternal'r for.albus fuit disputaturus nõ tñ eternal'r fuit for.alb^{o} disputatur^{o}. ¶ Ad 4^{m} dicit q̃ for.disputabit.a.disputationẽ añ.b.nõ ĩ aliquo istãti añ.b.sed in tota hora q̃ erit añ.b.nõ tñ.a. disputatio erit cõpleta añ.b.sed solũ ĩ.b. Et ad argumẽtũ .a. disputatio nõ mãebit p̃ fine hore: ergo tũc nõ erit cõpleta. negat cõsequẽtia: nec ẽ simile de spatio ⁊ disputatiõe: qz spatiuz ẽ res pmanẽs bñs suas p̃tes simul. sed disputatio sic vox ẽ res successiua nõ potẽs manere p̃ fine sicut nec mot^{o}: si tamẽ for.nõ mãeret p̃ fine tpis nõ deberet cõcedi ipsum disputaturũ. a.disputatiõem: ĩmo q̃ nũq̃z disputauit .a.disputatiõem: sicut nec.a.disputa^{o} nũq̃z erit cõpleta. ¶ Ex p̃ dictis segt p̃mo .q̃ for.disputauit: et tamẽ p̃t eẽ q̃ ipse nõ disputauit. for.loquebat et pol'e ẽ q̃ ipe nũq̃z loq̃bat qz p̃ quolibz istãti añq̃z erit oro cõplete plata põt cessare alocutione. sed si nõ erit oro cõpleta nõ loq̃batur: ⁊ ita dicat de disputatiõe: nullus.n.loqt ĩ p̃ferẽdo so^{m} litterã: qz tũc ifãs nũc p̃mo nat^{o} loq̃ret: et iõ si aliqs loq̃ret disputabit vl'sil logizabit: cõplete p̃ferret aliq̃z oratiõem: vel aliqñ erit ita q̃ cõplete p̃tulit aliq̃z orationẽ. et tũc q̃z p̃mo icipit p̃ferre aliq̃z p̃tẽ sue disputatiõis ipse icipit disputare: ⁊ sic oẽs tales act^{o} depẽdẽt a futuro: hoc ẽ ita diu: sicut illa oro ẽ in p̃ferri: ⁊ ita si añq̃z fuerit aliq̃ oro cõplete plata cessauerit certũ ẽ q̃ nõ loq̃bat nec disputauit. ¶ z^{o} segtur. q̃ for.⁊ pla. icepunt sil': log: ⁊ cõsil'r p̃ oia pl'o sic for.⁊ tamẽ for.disputauit: ⁊ pl'o nõ. Põatur q̃ for. p̃tulit ãtecedẽs alicui^{o} cõsequẽtie ⁊ q̃ icipiat p̃ferre cõsequẽs. ⁊ q̃ pla. p̃tulit cõsil'e ãtecedẽs et nõ p̃fert aliqd pl^{o}: tũc segt ꝛ̃: q̃ for. arguebat ⁊ disputauit.pla.ãt nõ: ex quo nũq̃z erit ita q̃ ipe fecit arguñtũ. Et si ex his aliqd cõcluderet q̃ for. fecit aliqd argumẽ^{o}: aut q̃ disputauit aliq̃z disputationẽ: nego cõsequẽtiã. ipse.n.iã facit argumẽtũ ⁊ disputat disputationẽ: nõ tamẽ facit argumẽ^{m} nec disputauit disputationẽ ex quo nec argumẽ^{m}: nec disputatio ẽ cõpleta. q̃z diu.n.for.p̃trãsit aliqd spatiũ: vum ẽ q̃ p̃trãsiuit: sed nõ p̃trãsiuit illud spatiuz: p̃trãsiuit tamẽ ifinita spatia: qz q̃lz ps spatij ẽ spatiũ. sz for. nõ fec aliqd arg^{m} si ñ p̃tulit nisi añs: qz nõ q̃lz ps argumẽti ẽ arg^{m}: sz ostermiata oro. igit ⁊c. ¶ Pri^{a} ps p̃ncipal.

Vigesimum quintum sophisma. Deus erit in quolibet istãti nõ existens: p̃bat: deus erit ĩ aliquo istãti nõ exñs: ⁊ nullũ erit istãs quin ĩ isto erit de^{o} nõ exñs. ergo de^{o} erit ĩ quolibet istãti nõ exñs: tenet cõsequẽtia ab exponẽtib^{o} ad expositũ. añs p̃bat: nã quocũqz dato istãti futuro arguitur q̃ de^{o} erit ĩ isto ñ exñs: qz ꝺ us nõ erit aliqñ exñs ĩ isto istãti. s.añq̃z illud erit: ⁊ postq̃z illud istãs erit: ergo de^{o} ĩ istãti isto erit nõ exñs. Vñ breuiter arguit sic. De^{o} erit nõ exñs ĩ ꝶ istãti: ergo ĩ ꝶ istãti de^{o} erit nõ existẽs: patet cõsequentia: qz segt gñaliter: tu non es ĩ ꝶ istãti. ergo ĩ ꝶ istãti tu nõ es: tu nõ es ĩ ista domo: ergo ĩ ista domo tu nõ es. ⁊ ẽt ex opposito segtur oppo^{m}. igit p̃ria consequẽtia fuit bona. ¶ Scdo. deus erit nõ existẽs ĩ quolibet istãti. igit ⁊c. antecedẽs arguit: qz si de^{o} erit existẽs ĩ aliquo istãti: aut ergo mediate vel ĩmediate post ꝶ: qz nõ ĩmediate post ꝶ de^{o} erit existẽs ĩ quolibet instanti crastine diei: nec ĩmediate post hoc erit existẽs ĩ quolibet istãti. qz nec cras nec post cras: nec ante cras erit de^{o} ĩ quolibet istãti existens: ergo nõ ĩmediate post hoc: tenet consequẽtia ⁊ añs ẽ notũ ĩductie. ¶ 3°. de^{o} erit ñ existẽs ĩ aliquo istãti. igit ⁊c. p̃bat añcedẽs. de^{o} erit nõ existẽs ĩ hoc istãti ⁊ erit non existens in hoc instanti et sic de singulis: et hec erunt omnia instantia: ergo deus erit non existens in aliquo istãti: pz consequẽtia ab omnib^{o} singularibus istius termini istãs ad eũdẽ terminũ distributũ cũ debito medio. Segt.n.gnãliter: tu es nõ existẽs ĩ isto loco: ⁊ tu es ñ existẽs ĩ isto loco ⁊ sic de singulis. ergo tu es nõ existẽs in aliquo loco: añs ãt ẽ p̃batũ: qz de^{o} aliqñ nõ erit ĩ isto istãti. ¶ 4°. de^{o} erit quãdo nullũ istãs erit: ergo ⁊c. ãtecedẽs p̃bat. de^{o} erit ĩmediate post ꝶ dmrando istãs p̃sẽs: sz nullũ istãs erit imediate post ꝶ: pz: qz nec istãs p̃sẽs nec aliqd qd istãs futurũ. ergo de^{o} erit qñ nullũ istãs erit: p̃bat maior: de^{o} erit sine medio post hoc. qz nõ dabit mediũ iter ꝶ istãs et eẽ diei. Itẽ deus erit añ qdlibet istãs futurũ. ergo deus erit ĩmediate post hoc. ꝛ̃ñs arguit. qz deus erit añ ꝶ istãs futurũ: et añ ꝶ istãs futurũ. g̃ deus erit añ qdlibet istãs futurũ. vel sic: deus erit añ aliqd istãs futurũ ⁊ nullũ erit istãs futurũ gn añ illud deus erit. igit deus erit añ qdlibet istãs futurũ. pz ꝛ̃^{o} ab exponẽtib^{o} ad expo^{m}. añs ẽ verũ: ergo et cõsequẽs.

p̃^{m} ar^{m}

3^{m} arg^{m}

4^{m} ar^{m}

Ad oppositum arguitur sic. deus erit ĩ quolibet istãti nõ existens: ergo de^{o} erit sp nõ existẽs. vel sic. deus erit ĩ quolibet instanti existẽs et ĩ quolibet istãti nõ existens: ergo simul erit existẽs et nõ existẽs: vtraq̃z consequentia tenet. cõsequẽs ẽ falsũ. ergo ⁊ antecedẽs. qd ẽ sophisma.

p̃^{m} ?

Circa p̃dicta sit ꝶ pria cõclusio. Aliqua vniuersalis eternaliter erit va. cui^{o} ĩmediate post ꝶ ifinite singulares erũt false: pz de illa: ĩ quolibet istãti futuro deus erit: supposito q̃ ipa sp erit. et sic significãs: sic.n.ipa nẽ ẽ va: ipa sp erit va: sed p̃bat z^{a} ps ꝛ̃nis: qz si nõ de t. ergo aliqd istãs futurũ ñ: iter qd ⁊ ꝶ istãs erũt ifinite singl'ares fl'e ⁊ sit illud istãs. a. mediũ vo iter. a. ⁊ ꝶ istãs sit. b: ⁊ pz q̃ in .b.istãti erit ꝶ singular fl'a. ĩ ꝶ istãti futuro de^{o} erit: ⁊ p̃ cõsequẽs q̃libet illi cõsimilis erit tũc falsa ĩ q̃ demõstrabit aliqd istãs iter. b. et ꝶ istãs p̃sẽs. sed talia istã^{a} erũt ifinita: ergo ĩ. b. istãti erunt ifinite singulares fl'e isti^{o} vl'is. Et sic arguit d. b. istãti. ita arguat de quolibz alio dato vel dabili p̃pe ꝶ istãs p̃sẽs. ¶ Ex ista cõclusiõe segt q̃ q̃libet singu

Cor^{m}

gularis illi⁹ vlis imediate p⁹ hoc erit va: ⁊ tamē imediate post hoc erūt ifinite singulares illi⁹ vlis false. z^a ps ē ꝓbata: et pria declaratur q̄ ß ꝙ nullum istās futurū imediate p⁹ hoc erit: ergo quocūqz dato imediate post hoc erit: ita ꝙ ī illo istāti futuro de⁹ erit: ⁊ q̄ cōsequēs quacūqz singulari illi⁹ vlis data illa imediate post ß erit va: nec seqt̄ imediate post hoc q̄libet singlaris illi⁹ vlis erit va: ⁊ imediate p⁹ hoc ifinite singulares illi⁹ vlis erūt false. ergo imediate post hoc erit aliq̄ singularis sil va ⁊ fla. Sic nō seqtur imediate post hoc qōlibet istās itrisecū hore future erit futuꝝ: ⁊ ēt imediate post hoc ifinita istātia itrisecā eiusdē hore erūt ꝓterita. ergo imediate post hoc erit simul aliq̄ istās ꝓteritū ⁊ futurū. ¶ z^a cōclusio. Jā icipit aliq̄ singularis. a. alicui⁹ vlis eē falsa: q̄ q̄ tēp⁹ terminatū ad hoc istās erit va: ꝓbat̄. iā nō ē aliqua singularis. a. vlis falsa q̄ q̄ tēp⁹ terminatū erit va ad hoc istās: ⁊ imediate post hoc istās p̄sēs aliqua singularis. a. vlis erit fla. q̄ q̄ tēp⁹ terminatū ad hoc istās erit va. g̃ iā icipit aliqua singularis. a. vlis eē falsa q̄ q̄ tp̄s terminatū ad hoc istās erit va. pz cōsequētia ab exponētib⁹ ad expositū. añs ē verū. vt pz. dādo ꝛdictoriū p̄me ⁊ scōe exponētis. ergo et cōsequēs ē vez ponēdo ꝙ. a. sit vlis dicta. s. ī quolibz istāti futuro de⁹ erit. ¶ Ex illa cōclusiōe seqtur ꝙ iā icipit aliqua singularis. a. vlis eē falsa q̄ nō icipit eē falsa nec desiuit eē va. Nā q̄cūqz data ifinite p⁹ icipiēt eē false q̄z illa: ⁊ ifinite p⁹ desinēt eē vere q̄z illa. ¶ z^a cōclusio. Aliq̄ vlis ē ipolis cui⁹ imediate post ß ifinite singulares erūt ve: pz de illa ī nullo istāti futuro deus erit q̄ est ipolis: ⁊ ꝙ imediate post hoc ifinite singulares illi⁹ erūt ve. pz: qz quocūqz istāti dato post hoc erit ī illo quelibet talis vera ⁊ ī hoc istāti futuro de⁹ nō erit demōstrando illud istās seu qōlibet aliud qō erit iter istans signatū et ß istās: sed ifinita erūt hō istātia. ergo ⁊c. ¶ Ex illa cōclusione seqt̄. ꝙ aliqua vniuersalis imediate post istans p̄sens hēbit aliq̄s singulares veras ⁊ aliquas falsas. ⁊ tñ nūq̄z poterit verificari q̄ exceptionē singulariū falsarū: qz ß nūq̄z erit vera. ī nullo istāti futuro ꝓterq̄z ī istis de⁹ erit. nā ipsa mō nō ē vera: ergo nūq̄z erit vera: ꝓbat̄ aīs: qz vel denotātur oia istātia futura vel nō si nō: pz: ipsā eē falsā. si sic: ergo eadē excipiūtur q̄ opponūt̄: ⁊ q̄ cōsequēs nō ē vera: ⁊ hoc contigit q̄ ifinitatē singulariū veraꝝ et falsaꝝ: q̄ quaz ifinitatē ē cōcedēdū quot falsas: et nō plēs veras quā falsas nec ēt eō. ¶ 4^a cōclusio. Aliq̄ ē vlis necessaria ⁊ cuilibet supposito subiecti corrñdet et sp corrñdebit aliq̄ sua singularis: ⁊ tñ isti⁹ vlis q̄libet singularis imediate post ß erit fla: pz ō illa pñtis tpis. qz ī quolibet istāti de⁹ ē ꝙ ß sit necessaria mānifestū ē: ⁊ ꝙ q̄libet sua singularis imediate post hoc erit falsa ōclarat̄: qm̄ iā nō hz nisi vnā singularē. s. ī hoc istāti de⁹ ē demōstrando istās pñs ⁊ qz ß istās nunq̄z erit: iō illa singularis cōtinue post ß erit falsa ⁊ qz nullū istās erit imediate post ß ideo quocūqz istāti signato q̄libet talis imediate post ß erit falsa: ī ß istāti de⁹ ē. ¶ Ex ista cōclusiōe sequit̄: ꝙ aliqua vlis ē ⁊ imediate post hoc erit ipolis cui⁹ q̄libz singularis imediate post ß erit va: et cuilibz supposito subiecti sp corrñdebit sua singularis: pz de illa: ī nullo istāti de⁹ ē: ⁊ arguit̄ vt. s. et hoc nō cōtingit qz lz q̄libz illarū vlium hēbit ifinita supposita nunq̄z tñ erit ita ꝙ hz nisi vnū: sic ēt pz de illis: oē istās ē: nullū istās ē. Et si ex his ꝛcludit̄ ꝙ aliqua vlis erit va qm̄ q̄libz eius singularis erit falsa: aut ꝙ aliq̄ vlis erit falsa qm̄ q̄libz eius singularis erit va: cōcedāt̄ ābe sumēdo. ly qm̄ vt dic̄ tp̄s sed si dicit instās negatur quelibet illarum.

Ad 2^m arg^m **Ad primum** dico negā⁹ q̄z libz illarū. ī hoc istanti de⁹ erit nō exñs: de⁹ erit ī hoc instāti ñ exñs. Et ad ꝓbōnē de⁹ erit ñ exñs ī hoc istāti. g̃ ⁊c. negat̄ cōsequētia sicut nō seqt̄ ego sū nō videns solē hic. g̃ ego hic sū nō videns solē. aut igt̄ ego sū hic nō videns solē posito ꝙ tu videas solē ⁊ demōstrec̄ loc⁹ adequat⁹ ī quo tu es: aīs āt ē verū ⁊ cōsequēs flm. aliqn̄ tamē tz talis modus arguēdi gra mātē vt ī argumēto ex⁹ adducebāt̄: ⁊ vñ ñ seqt̄ tu es nō videns asinū ī illa domo. ergo tu es ī illa domo nō videns asinū: aut ī illa tu es nō videns asinū dato. ꝙ tu videas asinū: et ꝙ illa dom⁹ nō sit: aut ꝙ tu sis ī illa domo: ⁊ nō asin⁹. vtriusqz cōsequētie aīs ē verū. ⁊ ꝛsequens flz. In alia ēt mā sine obliquo cāu nō tenet talis forma arguendi: qz nō seqt̄. for. erit nō hō alb⁹ currēs. ergo for. erit ß albū nō currēs: posito. ꝙ for. aliquādo erit niger: ⁊ quādo qz erit albus. ipe currit ⁊ eō. aīs ē verū: ⁊ cōsequēs falsuz. ēt nō seqt̄. aliquādo erit nō hō albus currēs. ergo ß albū erit aliquādo nō currēs. posito enī ꝙ for. die crastina icipiat eē et postea ꝓpetuo curret et erit albus erit ātecedēs vez ⁊ ꝛsns falsū. ¶ Ad z^m cōcedo ꝙ deus erit ī quolibet istāti. ⁊ quando arguit̄ ꝙ nec mediate nec imediate. dico ꝙ deus mediate post hoc erit ī quolibet istani existēs. et cū dr̄ non cras nec ante nec post. igt̄ nūq̄z: negat̄ cōsequentia. qz si ꝛtigeret ꝓbare ꝙ aliqua erūt duo istātia futura ⁊ de⁹ nō erit existēs ī illis: qz signat̄. a. istās ante crastinaz die ⁊. b. istās post: tūc deus nō erit existēs ī. a. b. istātia cras nec ante: nec post: ergo nūq̄z erit existēs ī illis: ista cōsequentia nō valet. g̃ nec alia. Et si quert̄ qm̄ erit de⁹ exñs ī quolz istāti: dr̄ ꝙ ī toto tpe eterno icipiēte iā ⁊ ī nulla ei⁹ pte ō. a. ⁊. b. istātib⁹ dōo ꝙ de⁹ erit ī illis nō solū ī tēpore eterno. sz ēt ī quolibet tēpore finito icipiēte ab ß istāti ⁊ terminante ad aliqō istās vltra. b. et ita pz ꝙ de⁹ erit ī quolibet istāti nō tñ ī quolibet istāti de⁹ erit pp istās pñs: vtraqz tamē illarū cōcedit̄. de⁹ erit ī quolibet istāti futuro ⁊ ī quolibz futuro deus erit. ¶ Cōtra cōceditur ꝙ de⁹ erit ī quolibet istāti futuro ⁊ tamen nūquam erit ita ꝙ de⁹ ē ī quolibet istāti futuro: sic ēt qōlibet illorū erit ⁊ tamē nūq̄z erit ita ꝙ qōlibz illorū ē. ¶ Ex his seqt̄. ꝙ aliq̄ ē vlis va q̄ ōsinit eē va ⁊ eō ⁊ tñ nulla ei⁹ singlaris desinit eē va pz de illa qōlibet illorū ē futuꝝ demōstrādo oia istātia futura: nec seqt̄ imediate post ß aliqō illorū erit elapsū. igt̄ nō imediate p⁹ ß quodlibet istorū erit futuꝝ sed solū sequit̄: ꝙ nō imediate post ß erit ita ꝙ qōlibet illorū ē futurū. Intelligēdū ꝙ tales ꝓpōnes sūt ipolēs de vtute ꝓmōis quodlibet istoꝝ erit. qōlibet istorū ē futurū demōstrando oia istātia futura: qz nihil erit nec pōt eē aliqō illorū: sequit̄ enī aliqō illoꝝ ē: ergo ista sūt. cōsequēs ē ipolē: ergo ⁊ aīs: cōcedūt̄ tamē ille ad bonū itellectū. s. ꝙ oia illa erūt: et oia illa sunt futura. ¶ Ad 3^m nego: ꝙ de⁹ erit nō existēs ī aliquo istāti: ⁊ ad ꝓbōnē negat̄ cōsequētia: qz arguit̄ aplib⁹ suppōnibus determiat̄ ad vnā determiatam. oz. n. sic arguere semper respectu eiusdē suppositi vt aliqn̄ de⁹ erit nō exñs ī ß istāti: ⁊ tūc erit nō exñs ī hoc istāti ⁊ sic de singul: mō ista ꝓpō ē fla vbi demostrat̄ q̄ ly tūc ⁊ hoc istās. Forte arguit̄ sic. de⁹ erit nō exñs ī hoc istāti: ergo de⁹ nō erit exñs ī hoc instanti. ab affirmatiua de ꝓto infinito ad negatiuaz ō ꝓto finito dr̄ ꝙ de ꝓterito ⁊ de futuro nō licet iferre negatiuā absolute sed limit⁹. qz nō sequit̄: tu eris nō albus. ergo tu nō eris albus. sed bñ sequit̄. ergo aliquādo tu nō eris alb⁹ ita ī ꝓpoito sequit̄ ꝙ deus aliqn̄ nō erit exñs in illo istāti. ¶ Ad 4^m cōcedo ꝙ deus erit imediate post ß ⁊ ꝙ nullus istās erit imediate post ß: ex quo nō sequit̄ ꝙ deus erit qm̄ nullū istās erit: qz ⁊ si nullū istās erit imediate post hoc: tñ imediate post hoc erit aliqō istās. ⁊ ꝛsnr cōcedo ꝙ deus erit sine medio post hoc ⁊ erit cū medio post ß nā qm̄cūqz de⁹ erit ipse erit ī aliquo istāti: sed iter oē istās futurū ⁊ ß istās cadit tēp⁹ mediū. ergo de⁹ erit cū medio post hoc. ⁊ qz deus erit ī quolibet tpe termiato ad hoc istās ꝓsēs adequate: iter qō tp̄s ⁊ istās pñs nō ē mediū: ergo de⁹ erit sim medio post hoc. Ex quo nō sequit̄ ꝙ de⁹ ñ erit cū medio post hoc sicut ñ seqt̄: tu eris sine denario: ergo tu nō eris

obiectio cũ denario. ¶ Dubitat̃ ⁊ istã ꝓpõnẽ cõcessã: deus erit i mediate post hoc. quia ex illa seqt̃ ꝙ deus erit añ oia istã tia futura et ꝙ erit añ qõlz istãs futuꝝ quoꝝ vtrũq; ẽ flz. qz ime^tc^ p^o B erit istãs: sic ime^tc^ p^o B erit. ⁊ ds: sed nõ pri^o erit de^o q̃ ĩmediate post hoc. ergo nõ p^o erit de^o q̃ aliqõ istãs futurũ: ⁊ p ⁊sequẽs nõ erit añ qõlibet istãs futurũ. nec añ

Rñsio oia istãtia futura. ¶ Rñdet̃ ꝙ de^o nõ erit añ oia istãtia futura: sed bñ erit añ qõlibet istãs futuꝝ. vñ hec hora ẽ futura icipiẽs ab hoc istãti. sz nũq; erit futura. ita hec omnia istãtia sũt futura demõstrãdo oia istãtia illi^o: tamẽ B oia nũq; erũt futura: sicut ergo deus nõ erit añ illã horã futurã: ita nõ erit añ oia istãtia illi^o: sed qm̃ qõlibz istãs eius nõ solũ ẽ futurũ: vez ẽt erit futurũ. iõ deus erit añ qõlz istãs illius. ⁊ ita dicat̃ respectu totius tpis eterni ꝙ deus non erit añ oia istãti a futura. qz si deus erit añ oia istãtia futura. igit̃ ista istãtia erũt futura qõ ẽ falsũ: Sed bene cõcedit̃ ꝙ deus erit ante qõlibet istãs futurũ: et ꝑ ꝑus erit q̃ aliqõ istãs futuꝝ. ex quo qõlibet istãs futurũ p^o erit futurũ; et ad rõnẽ ꝑbãtẽ ⁊riũ negat̃ ⁊ña. ꝑ idẽ nõ ꝑt ꝑbari ꝙ ñ ĩmediate post B deus erit: ⁊ ꝙ nõ añ qõlibet istãs futurũ de^o erit. sic. n. iste nõ exigũt istãtia ꝑ sui verificatiõe: ita nec iste deus erit ĩmediate post ñ: deus erit añ qlibz istãs futurũ: aliter. n. oppozteret negare istas. ds erit in quolibz instãti futuro: deus erit i duobus istãtibus qz i nllo istãti erit i quolibet instãti futuro nec in aliquo instanti erit in duob^o instantibus ⁊c. ¶ Prima pars principalis.

p^a arg^o

Igesimum sextũ: sophi^a. Deus scit qcqd sciuit. ꝑbat̃. deus sciuit aliqd ⁊ nulli^o ẽ oblit^o illoꝝ q̃ sciuit: nec scia sua ẽ mutata i nõ sciaz nec ignorãtiã. ergo qcqd ds sciuit adhuc ipse scit: patz ⁊sequẽtia qz nõ plibus modis fit aliqs ne sciẽs postq̃ fuit sciẽs. añs ẽ mãifestũ: qz obliuio ẽ ꝑꝑ defectũ non ⁊siderãdi: ⁊ mutatio ꝑꝑ ipfectionẽ: ⁊ ignorãtia ꝑꝑ ipõlitatẽ. sed nullũ istoꝝ ẽ i deo qz sp ẽ i actu scdo nec sibi aliqd deest ⁊ ẽ pur^o act^o vt colligitur de

z^m arg^m ĩtẽtione Ari. ⁊ Cõmẽta. iz. meta^cc^. ergo i ds ñ ẽ obliuio: nec mutatio: nec ignorãtia. ¶ z^o. ds nõ scit se eẽ. ergo ⁊c: añs ꝑbat̃. de^o nõ scit aliqõ ipoſe. sed deũ ee ẽ ipoſe. ergo ds nõ scit se eẽ. pz ⁊ña cũ maiori. qz nihil scit̃ nisi verũ. ꝑmo posteriorũ. ⁊ mior arguit̃. deũ eẽ ens ẽ ipoſe: ergo deũ eẽ ẽ impoſe: pz cõsequẽtia: qz ille propõnes cõuertũt̃ de^o ẽ: de^o ẽẽs. ꝑbat̃ añs. ens eẽ deũ ẽ ipoſe: ergo deũ eẽ ens ẽ ipoſe: pz ⁊ña itez ab vno ⁊uertibili ad reliquũ: qm̃ ille cõuertunt̃ cõuersiõe simplici: de^o ẽ ens: ⁊ ens ẽ de^o: sed añs ꝑbat̃ sic: B eẽ deũ ẽ ipoſe demõstrãdo lapidẽ: ⁊ B ẽ ens: ergo B ens eẽ deũ ẽ ipoſe: patet cõsequẽtia ꝑ resolutiõem: añs ẽ verũ. ergo ⁊ cõsequẽs. Itẽ lapidẽ eẽ deũ ẽ ipoſe. ergo ens eẽ deũ

3^m arg^m ẽ ipoſe: patet cõsequẽtia ab iferiori ad suũ supi^o affirmatiue sine ipedimẽto: añs ẽ verũ: ergo et cõsequẽs. ¶ 3° de^o nõ ꝑt scire aliqd qn sciat illõ. ergo ⁊c. añs ꝑbat̃: qz si nõ: sit igit̃ ꝙ de^o põt scire. a. ⁊ nõ sciat. a. arguit̃ sic: de^o nõ scit. a: ⁊ poſe ẽ deũ scire. a. ergo ipoſe ẽ deũ scire. a: si poſe ẽ deũ scire. a. pz ꝑbat̃ ⁊ña ꝑ B: qz hec ⁊ditional ẽ ipoſis de^o scit. a. si poſe ẽ deũ scire. a. ex quo ⁊dictoriũ ⁊ñtl stat cũ añte vt est admissũ. s. si ds nõ scit. a. ⁊ poſe ẽ deũ scire. a: tũc arguit̃ sic: illa ⁊ditiõal ẽ ipoſis ex quo ẽ falsa: sed illa adequate significat ꝙ de^o nõ scit. a. si poſe ẽ deũ scire. a. ergo ipoſe ẽ deũ scire. a. si poſe ẽ deũ scire. a. qz tal mod^o arguẽdi tenet vl^r ĩ terminis modalib^o tẽt is i sensu cõposito: sed tũc arguit̃ sic. ipoſe ẽ deũ scire. a. si poſe ẽ dõm scire. a. sed poſe ẽ deũ scire. a. ꝑ cãum. igit̃ ipoſe ẽ deũ scire. a. pz cõsequẽtia a ⁊ditionali cũ suo añte ad ⁊ñs eiusdẽ: ⁊ ita bẽt̃ ꝙ de^o scit. a. ⁊ i poſe ẽ deũ scire. a. sed nulli dn^o^ gn B ĩplicat ⁊tradictionẽ

4° arg^m ¶ 4°. si nihil aliud a deo eẽt sciẽs de^o nihil sciret: ergo ⁊c. ꝑbat̃ añs: ⁊ pono ꝙ nihil aliõ a ds sit sciẽs ⁊ qõlle sint oẽs ꝑ positiões i scripto: de^o ẽ: chymera ẽ. Et q̃ro vtrũ de^o aliqd sciat vel nõ: si nõ: hẽtur itẽtũ. si sic: ergo oẽ sciẽs aliq; ꝑpõnẽ est de^o. ¶ Sed ⁊. sciẽs aliq; propõnẽ nõ est de^o. igit̃ non p^m cor^m oẽ sciẽs aliq; propõnẽ ẽ de^o: pz cõsequẽtia: ꝑ z^am^ equipollẽtiaꝝ negatiõe postposita ⁊c. añs ꝑbatur: qm̃ sciẽs istã propõnẽ de^o nõ ẽ de^o: vel sciẽs istã propõnẽ. chymera ẽ nõ ẽ deus: ⁊ ille sũt oẽs propõnes: ergo sciẽs aliq; ꝑpõnẽ nõ ẽ deus: pz cõseq̃ntia: qz ly propõnẽ stat determinate. ergo ab ipso licet descendere ad oia sua supposita disiũctiue cũ debito me^o: ⁊ añs est vũm vt liq̃t: nã z^a^ ps añtl ẽ va: ⁊ p^a^ ẽ v^a^ disiunctiua: cui^o z^a^ ps ẽ va: qz suũ ⁊dictoriũ est falsũ. s. oẽ sciẽs istã ꝑpositionẽ chy^a^ ẽ: ẽ deus: nã illa nõ scitur cũ sit falsa. ergo ⁊c. Cõfirmatur idẽ añs duplicitẽr sic: ꝑmo sciẽs istã ꝑpõnẽ chy^a^ ẽ nõ ẽ de^o: ⁊ ista ẽ aliqua ꝑpõ: ergo sciẽs aliq; ꝑpõnẽ nõ ẽ de^o: pz^a^: ab iferiori ad suũ supi^o negatiõe postposita. et cũ debito me^o añs ẽ vez: ergo ⁊ cõsequẽs. ¶ z^o^ z^m cor^m aliq; ꝑpositionẽ sciẽs nõ ẽ de^o: ergo sciẽs aliq; propõnem non ẽ deus: patet cõsequentia ab vno conuertibili ad reliquum antecedens autem probatur: supra reso^uc^ ⁊ ab inferiori ad suum superius.

In oppositum arguit̃ sic. De^o sciuit aliqd qõ ẽ ipoſe. s. tu nõ fuisti: ⁊ sciuit duo ⁊dictoria iter se ⁊dicẽtia. s. tu es et tu ñ es. sed iã nõ scit aliqõ ipoſe: nec duo cõtradictoria iter se ⁊tradicẽtia: g̃ ds ñ scit qcqd sciuit: quod est oppositum sophismatis.

Circa mãz ꝑmi arguẽti sit hec p^a^ cõclusio. De^o sit oẽz ꝑ p^a^ ⁊^o^ põnẽ verã: ⁊ tũ nõ ẽ sciẽs ꝑ aliq; ꝑpõnẽ verã. pz ma ps declarat̃: qm̃ quacũq; ꝑpõne vera significata de^o scit significatũ adeq̃tũ illius ⁊ illud significatum deus scit adequate significari per illam. ergo deus scit illam propõnẽ tenet cõsequentia adescriptione ad descriptũ: añs est verũ. ergo et cõsequẽs. z^a^ pars cõclusiõis declarat̃: nã de^o nihil scit nisi ꝑ eẽntiã suã: vt colligitur de mẽte Ari. et cõmẽtatoris. iz. metaphe: sed nulla ꝑpõ ẽ ẽ diei: cũ q̃libet ꝑpositio sit accidẽs mẽtale vocale vel scriptũ. ergo deus nõ ẽ sciẽs ꝑ aliquã ꝑpõnẽ. ergo ⁊c. Itẽ si de^o nõ sciret nisi ꝑ ꝑpõnes more hũano: ergo de^o posset eẽ magis ⁊ min^o^ sciẽs: ⁊ña ẽ ipossibile ⁊: ꝑbat̃ cõsequẽtia: ex eo qz aliquãdo sũt plures ⁊ aliquãdo pauciores ꝑpõnes ve. ¶ Ex illa cõclõne seqt̃. ꝙ si nulla ꝑpõ eẽt nõ minus eẽt ds sciẽs q̃ mõ. pz. ex quo nõ scit ꝑ ꝑpõnẽ: sed lo^m^ ꝑ eẽntiã suã: boies vo nihil sciret: licet forte itelligerẽt: qz nihil scit̃ ab boie nisi ꝑ ꝑpõnẽ licet aliqd itelligat̃: ⁊ non ꝑ ꝑpõnẽ. qz ꝑ simplicẽ ⁊ceptũ ꝑt aliqd itelligi. Et si q̃ritur qd ds sciret si nõ eẽt aliq; ꝑpõ. Dõz ꝙ scire ifinitas vitates. s. boiez eẽ: celũ eẽ: nullũ boiem eẽ asinũ ⁊ sic de ifinitis: sed nihil istoꝝ sciret hõ qz l tellectus nõ ẽ ibi sufficiẽs rõ vt ẽ ꝑ seipm repñtabilis cõplexe vel icõplexe sicut itellectus diuinus. ¶ Dubitatur. obiectio videt̃ ꝙ deus potuit eẽ sciẽtior q̃ de facto fuit: qz pono ꝙ añ xp̃s nõ fuit nec erit. tũc de^o ab eterno sciuit istã ꝑpõnẽ: añ xp̃s nõ erit ⁊ potuit ab eterno sciuisse istã ꝑpõnẽ: añ xp̃s erit. ergo potuit ab eteruo sciuisse plusq̃ sciuit. minor ꝑbat̃: ipse põt fore facere añ xp̃m: ⁊ si añ xp̃s erit ipe sciuit ab eterno añ xp̃m fore: ergo potuit ab eterno sciuisse ꝙ añ xp̃s erit. ¶ Cõcedo ꝙ po^tt^ sciuisse ab eterno añ xp̃m fore si Rñsio tam ẽ faceret añ xp̃m nõ fore ipse nũq; sciuisset añ xp̃m fore. Itẽ ⁊ce^o^ ꝙ ipe ab eterno sciuit añ xp̃z ñ fore. sz ⁊ ꝑt eẽ ꝙ nũq; sciuit añ xp̃m nõ fore: sed cõtinue suũ oppositũ: verũ tamẽ nũq; potuit sciuisse illa secũdo sil̃. ¶ z^a^ ⁊cl̃o. ds sciuit duo cõtradictoria iter se ⁊tradicẽtia. ⁊ tamẽ nũq; sciuit aliqõ flm. p^a^ ps pz: qz de^o sciuit illã. tu es: et sciuit illã tu ñ es: ⁊ B sũt ⁊ cõtinue fuerũt ⁊tradictoria iter se ⁊tradicẽtia g̃ ⁊c. z^a^ ps ẽt ẽ clara: qz sic tu nõ vidisti albũ: nisi vidisti illõ qm̃ fuit albũ: ita ds ñ sciuit aliqm̃ flm nisi sciuerit illud qm̃ fuit falsũ. sed ipossibile ẽ ꝙ de^o sciuit aliquid quãdo ipz fuit falsum. quia nihil scitur nisi verum. ergo deus nũquaz

z^a^ ?

sciuit aliquod falsum. nec sequitur. sciuit hoc et hoc fuit
Cor^m falsum. igr ds sciuit falsũ: sed bñ seqr q flz ds sciuit. ¶ Ex
illa cõclusiõe seqr. q ifinitas flitates ds sciuit: qñ nõ sciuit
alicz flitatẽ: pz: qñ ifinitas tales ppõnes. B ẽ. ds sciuit de
mõstrãdo istã^a pterita: ⁊ qlz illax aliqñ fuit falsa: g ifini-
tas falsitates ds sciuit: sz nullã illarũ sciuit ds qñ fuit falsi
tas: sed so^m qñ erat vitas: et ita cõsequẽter dicar q alicz p
põnẽ falsã de^o credidit eẽ verã: et tñ nũcz credidit alicz p
3^a ? põnẽ falsã eẽ verã. ¶ 3° ⁊ 2°. vtrũqz istox ds sciuit: ⁊ credi
dit eẽ vex: ⁊ tamẽ nũcz sciuit nec credidit aliqd istox eẽ ve
rũ: pbar: et pono q. a. et. b. sint due ppõnes ve scripte q
fuerũt: sed nõ simul fuerũt ppõnes: ita q isti tres termi
ni. de^o ẽ de^o: i pria medietate hore fuerũt vna ppõ ⁊ nũcz
p^o nec añ nisi mõ: et q illi termini hõ ẽ hõ fuerũt i ꝓa me
dietate eiusdem hore vna ppõ ⁊ nũcz añ. sed iã sint pro
põ: isto posito: pz pria ps cõclusiõis iductie. ꝓa vo seqr ex
cãu: qñ nec. a. nec. b. fuit aliqd istox licz iã sit aliqd istox.
Cor^m ¶ Ex ista 2clusiõe seqr. q de^o sciuit aliqs vitates qñ non
sciuit alicz istax. pz: qr sciuit. a. et. b. vitates et nũcz sciuit
aliq istax qr nũcz f' aliq istarũ vitatũ lz aliq illax vitatũ
4^a ? fuit. ¶ 4^a 2clo qttuor propõnes ds sciuit i. a. istãti: ⁊ tamẽ
nõ sciuit nisi duas i. a. istãti: pbar: ⁊ pono q i. a. istãti nõ
fuerũt nisi ille ppõnes vel ptes ei^o. s. vn^o de^o ẽ: chymera
ẽ q̃ sint. a. null^o hõ ẽ: vacuũ ẽq̃ sint. b. et arguit sic: a. et. b: p
põnes deus sciuit i. a. istãti: et. a. ⁊. b. sũt qttuor ppõnes.
ergo qttuor propositiones deus sciut i. a. istãti et tamen
i. a. istãti ds nõ scinit nisi duas. s. a. b. qñ ptes istarũ erant
Cor^m fle. ¶ Ex ista 2clusiõe seqr q qtuor ppõnes de^o sciuit i. a.
istãti et solũ tres sciuit i. b. istãti: et tñ ples i. b. istãti sciuit
czz in. a. istãti pz ponẽdo cũ pori cãu q i. b. istãti fuerit ille
tres propõnes et nõ plures. deus ẽ. celũ ẽ. hõ ẽ. quo posito
totum sequitur.

Ad p^m arg^m **Ad primũ** negar 2ña licet. n. de^o pus sciuerit aliczz
propõnẽ quã mõ nesciat: ñ tñ seqr q sit
oblitus aut mutatus. qr i deo nõ ẽ mutatio facta: sed i re
ex: dic enim plbs i pdicamntis q lz aliq ppõsit facta fla post
quã fuit vera B ñ ẽ pp mutatiõem factã i propõne. sed ex
pte rei: Uñ posito q illa propõ for. sedet sit i mẽte tua: tũc
for. sedẽte ẽ illa vera ⁊ illo surgẽte ẽ illa falsa ⁊ tamẽ nulla
ẽ mutatio facta i ppõne: Itẽ i deo nulla pt eẽ ignorãtia: lz
possit eẽ ñ scia h^o vel h^o ppõnis qr ignorare ẽ rẽ nõ cogno
scere. mõ lz de^o nõ sciat falsũ bñ tñ cognoscit falsũ: tu etiã
nõ ignoras ppõnẽ ipossibilẽ et tñ nescis ppõnẽ ipolez sic
ẽt ñ ignras icõplexa: qr cogscis hoiez ⁊ asi^m: ñ tñ scis hoiez
Ad 2^m vl'asi^m: lz scias hoiez eẽ vl'asi^m eẽ. ¶ Ad 2^m breuiter ne^o il
lã: ens eẽ deũ ẽ ipole: et ad vtrãczz pbõnẽ officiantiũ nego
cõsequẽtiã. vñ illa ẽ modalis ꝺ sẽsu cõposito. ergo nõ ẽ ali
c^o quãtitat. ⁊ p 2ñs nõ ẽ resolubilis. sz officiabilis officiãt
c^o vna ẽ sp falsa. deide qr mod^o sũpt^o i sẽsu cõposito ita im
mobilitat ante sicut post: vt patuit iõ ab iferiori ad suũ su
pi^o cũ tali signo fallit cõsequẽtia: sic i sili nõ seqr: for. eẽ ho
Ad 3^m minẽ ẽ cõtingens. ergo hoiem eẽ hominẽ ẽ cõtigẽs. ¶ Ad
3^m nego cõsequentiã iferentẽ q ipole est deũ scire. a. si pos
sibile ẽ deũ scire. a. sed solũ seqtur ista ppõ ipole ẽ q si pos
sibile ẽ deũ scire. a. q sciat. a. nũc rõe ꝺ ly q ly ipole cadit
supra totũ sequẽs ⁊ facit ppõnẽ ca^can modalẽ. sed i ista im
pole ẽ deũ scire. a. si pole ẽ deũ scire. a. ex quo nõ ponitur
nõ cõditiõis mod^o pcedẽs nõ cadit. s. notã cõditiõis ⁊ sic
remãet 2ditõalis c^o añs ⁊ 2ñs iuicẽ repugnãt: sic dicebat
als q i^a copl^ria ẽ va pole ẽ q tu ñ es ⁊ tu es: n^c ly pole cadit
Ad 4^m s̃ notã 2d^nis: sz bñ i i^a pole ẽ q tu ñ es: ⁊ q tu es. ¶ Ad 4^m
dr breuiter admisso cãu q illa ẽ fla: sciẽs aliczz ppõnẽ ñ ẽ
ꝺs: ⁊ tũc ad arg^m nego 2ñam: qr nõ arguit cũ debito me^o.
vñ ñ suffic q iste sũt oẽs ppõnes: sed oz eẽ mediũ sciẽs q̃
libz istax eẽ qꝺ ẽ fl'm. Et p B ñ pcedit p^a 2firma^o: qr ꝺbuit
me^m eẽ illꝺ: sciẽs istã ppõnẽ ẽ sciẽs aliczz ppõnẽ: et B negar
ꝺmrando istã cbr^a ẽ. Ad aliã 2firmationẽ: pz rñsio: p eã q
dcã sũt alibi. nã sic ñ seqr hois asin^o ñ currit: ergo asinus
hois nõ currit. ita ñ seqr aliczz ppõnẽ sciẽs ñ ẽ ꝺs: ergo sci
ens aliczz ppõnẽ nõ ẽ ꝺs: qr añs ẽ vex ⁊ 2ñs fl'm. igir ⁊c.

¶ Prima pars principalis.

Ingesimũ septimũ sophi^a. Tu scis qc
qd scis. Cõtra si tu scis qc
qd scis. aut g solũ scis vnã aliczz ppõnẽ: vel
ples si so^o vnã. sit g illa hõ ẽ aial. ⁊ arg^r sic: p^m ar^g
tu scis istã ppõnẽ ⁊ illa ẽ mlta. g tu scis ml
ta: g^o ab actia ad suã passiuã mlta sciũr ate
sz nll'z istox ẽ sci^m ate: vt pz ex alio sophi^ate
g mlta sciũtur ate qx nullũ ẽ scitũ a te. si aũt scis multas
propõnes: sit igr q solũ istas duas de^o ẽ ens. hõ ẽ aial. ⁊ ar
guitur vt supra. tu scis illas duas propõnes: ⁊ ille propõ
nes sũt sex. qr sũt sex termini. ergo tu scis sex. ergo ab acti
ua ad suã passiuã sex sciũtur ate: sed nullũ istorũ ẽ scitũ a
te. ergo multa sciũtur ate quorũ nullũ ẽ sci^m ate. sed B vr
icõueniẽs. ¶ 2°: Si tu scis qcqd scis. et nõ imediate añ in 2° ar^g
stãs pñs tu sciuisti qcqd scis dato q. a. propõnẽ nũc p̃ sci
as: g tu icipis scire qcqd scis: pz 2ña. ab exponẽtib^o ad expo
sitã: cõsequẽs ẽ fl'm. ergo ⁊ añs: nõ p ꝓa pte: ergo p p̃ma: q
cõsequẽs sit fl'z pbar. qr tu ñ icipis scire illã hõ ẽ aial quã
p̃^o sciuisti et nũc scis: al'r seqr q tu desinis scire qcqd scis:
dato q desinas scire. a. ppõnẽ: ⁊ 2ñr seqr q iã icipit eẽ oẽ
qꝺ ẽ ⁊ iã desinit eẽ oẽ qꝺ ẽ: ⁊ tamẽ nõ desinit eẽ aliqd qꝺ ẽ
nec incipit eẽ aliqd qꝺ ẽ q̃ videt icõueniẽtia. ¶ 3°. Tu scis 3^m ar^g
q nõ scis. g ⁊c. añs arguit ⁊ pono q bẽas i mẽte tua istã p
põnẽ de^o ẽ q̃ sit. a: et bẽam ego 2silem i mẽte mea q̃ sit. b. ⁊
lateat te. isto posito: tu scis. b. pbar: tu scis ita eẽ sicut. b. ad
eq̃te significat: g tu scis. b. pbar añs tu scis deũ eẽ: ⁊ ita ad
eq̃te significat. ergo ⁊c. Itẽ tu scis ita eẽ sicut. a. adequa
te significat: sz sic. a. adeq̃te sig'. b. adeq̃te sig'. g tu scis ita
eẽ sicut. b. adequate significat: et q tu nõ scis. b. arguit. tu
nõ cõsideras de. b. nec scis illud eẽ i rex nã: ergo tu nõ scis
. b. ¶ 4° isti sciunt q̃ nesciunt demrati te et me. ergo ⁊c. 4^m ar^g
añs pbar: ⁊ pono q tu scias te eẽ ⁊ nõ me esse: ⁊ q ego sci
am me eẽ: ⁊ nõ te eẽ. isto posito: isti sciũt te eẽ et me eẽ. non
sciũt te eẽ: et me eẽ: ergo ⁊c. pbar p̃ma ps: tu scis te eẽ et
ego scio me eẽ: ergo sciũt te eẽ ⁊ me eẽ: pz 2ña: qr gnãl'r seq
tur tu scis. a. et ego scio. b: ergo isti sciũt. a. et. b. demõstrat
te et me. ꝓa ps añtis iã arguit. nã si isti sciũt te eẽ ⁊ me esse
⁊ ipi sciũt hãc copulatiuã: tu es. ⁊ ego sũ. sic adequate signi
ficare põit cũ cãu toto: ergo illi sciũt illã copulatiuã. tu es
⁊ ego sũ: et sic aliq sciũt aliczz copula^m qx null^o scit eã: imo
seqr q aliq sciũt aliczz cathegoricã simplicẽ de ꝓo adiacen
te qx nullus scit eã. pbar. nã si isti sciũt te eẽ et me eẽ: g p
idẽ sciũt istas eẽ. sed isti sciũt hãc isti sũt: sic adeq̃te signifi
care istos eẽ ponar cũ casu: ergo isti sciũt istã cathegoricã
isti sũt. ⁊ tamẽ nullus illox scit illã p casum.

In contrarium arguit sic: Tu scis aliqd: et
nihil ẽ qꝺ tu scis qn illud tu
scias. g tu scis qcqd scis. pz cõsequẽtia: ab exponẽtibus ad
expositũ antecedẽs ẽ verũ. qr q̃libet ppõ mẽtalis ẽ aliqd
g ⁊ cõsequens q est sophisma.

Circa p̃dicta sit hec pria cõclusio Tũc scis aliczz ppo
sionem eẽ verã quã nullus hõ scit eẽ veram p
batur hec ppõ scitur ate. s. aliqua ppõ ẽ vera quã nullus p^a ?
hõ scit eẽ verã ⁊ ipsa adequate significat aliczz ppõnẽ quã
null^o hõ scit eẽ verã. igr tu scis aliczz ppõnẽ eẽ verã quã nul
lus hõ scit eẽ verã: pz^a. ab officiãtib^o ad officiatã. añs ẽ ve
rũ: ergo ⁊ 2ñs. ¶ Ex ista cõclusiõe seqr. q tu scis aliczz p Cor^m
põnẽ eẽ verã: quam dubitas eẽ veram: qr tu scis aliquam
istarum esse veram. rex sedet. nullus rex sedet: et quamli
bet istarum dubita a esse verã: ergo tu scis aliquã ppõnẽ
eẽ verã quaz dubitas eẽ verã: Et si arguẽt ex i^o q tu scis

aliq̃ ppõnẽ eẽ verã. ⁊ illã dubitas eẽ verã. negr ꝛña: qꝛ zª
zm coꝛm ps significat ꝙ illã quã scis eẽ verã: dubitas eẽ verã: mõ ꝶ
iplicat ꝛdictionez. ¶ zº seqr: ꝙ tu scis aliquo mõ eẽ ex bis
qũo nõ scis eẽ. ⁊ credis aliqualr eẽ qualr nullus bõ credit
eẽ: pz q̃libet illaꝝ offidº eã. Et si qs ex bis ꝛcluderet ꝙ aliq̃
mõ scis eẽ qũo nõ scis eẽ. aut ꝙ aliqualr credis eẽ qualr ñ
zª ? bõ credit eẽ. negar ꝛña. qꝛ arguir a termio stãte ꝛfuse tm̃:
ad eũdẽ stãtẽ determiate respcũ eiusdẽ finca tis. ¶ zª ?. ali
quã ppõnẽ scis eẽ verã: ⁊ tm̃ ñ scis illã ppõnẽ eẽ verã. pbo
⁊ pono: ꝙ tu nihil nec aliq̃ scias eẽ ppõnẽ. ⁊ ꝙ tu scias hãc
orõnẽ tu es bõ: significare adq̃te te eẽ boiez ⁊ gescẽter. isto
posito ar. sic. hoc scis eẽ verũ: demr̃ando illã. tu es bõ. ⁊ ꝶ ẽ
aliqua ppõ. g̃ aliquã ppõnẽ scis eẽ verã. pz ꝛña a resoluẽ
bus ad resolutã. pz ꝑª ps: qꝛ tu scis te eẽ boiem. ⁊ ꝶ scis si
gnificare adeq̃te te eẽ boiez ⁊ gescẽter. g̃ tu scis ꝶ eẽ verũ
demr̃andõ illã ppõnẽ. tu es bõ. zª ps ?nis seqr ex casu: qꝛ
tu nõ scis illã oꝛationẽ eẽ ppõnẽ: nec casus ꝛz videri incõ
ueniẽs: qm̃ si laico ꝓponeret ista: tu es bõ ꝛcederet ista: di
cẽs eã vocẽ eẽ verã: ⁊ sic sciret istã vocẽ eẽ verã: ⁊ tm̃ nõ sci
ret illã ppõnẽ eẽ verã: qꝛ nõ sciret illã eẽ ppõnẽ. Cõsilr ꝑt
cõcludi: ꝙ aliquã ppõnez scis eẽ falsã ⁊ impolez: illã tm̃ nõ
credis eẽ falsã ppõnẽ: nec impolez. nec seqr. tu scis hoc esse
flm ⁊ ipolẽ: ⁊ hoc ẽ ppositio. g̃ tu scis ppõnẽ falsã ⁊ ipolez.
sicut nõ seqr. tu scis hoc currere: ⁊ hoc ẽ bõ: g̃ tu scis boiez
currere. qꝛ ad inferendũ illã de sensu cõposito. quelibet ꝑ
3ª ? missarũ debet eẽ de sensu cõposito. s. tu scis ꝙ hoc ẽ homo:
aut tu scis ꝙ ꝶ ẽ ppõ. ¶ 3ª ?. aliquã ppõnẽ scis eẽ verã: ⁊ tm̃
illa nõ scitur a te. pbatur: ⁊ pono ꝙ scias istã. rex sedet: con
uerti cũ vero. isto posito arguir sic. ista conuertir cũ vero. g̃
illa est vera: ⁊ ꝛña scita a te est bona. añs est scituz a te p ca
sum. g̃ ⁊ ꝛsequẽs. sed ꝙ illa nõ sciatur a te pbar: nulla ppõ
scitur a te nisi scias suuz adequatũ significatũ: ⁊ illud scias
significari per illã: sed tu nõ scis regẽ sedere. nec aliqõ aliõ
significatũ adequatũ scis significari p illã: vt patet ĩductiue. g̃ tu nõ scis illã. ¶ Juxta hãc ꝛcl'onẽ põt ꝛcludi ꝙ aliq̃
ppõnem scis eẽ verã: ⁊ tamẽ tu nõ ĩtelligis illã ppõnez: pz:
ponẽdo ꝙ iã. a. ẽ. b. scias cõuerti cũ vero. isto posito. tu scis
4ª ? illã eẽ verã. ⁊ qꝛ nullũ significatũ ĩtelligis significari p illã.
iõ nõ intelligis illã. ¶ 4ª ?. aliquaꝝ ppõnũ q̃libz scis esse
verã: ⁊ tm̃ nõ scis aliquã illaꝝ eẽ verã. pbar: ⁊ pono ꝙ. a. et
. b. sint due tales scripte deº ẽ: ⁊ tu credas ꝙ nõ sit nisi vna
tal: ꝺs ẽ. iº poro. a. scis eẽ vez. ⁊. b. scis eẽ vez. g̃ vtrũqz istoꝝ
scis eẽ vez demr̃atis. a: ⁊. b. nõ tm̃ scis aliquã istaꝝ eẽ verã.
qꝛ tu nõ scis illa eẽ multa. sed tu credis eẽ vnũ. ꝑt ẽt esse ꝙ
soꝛ. ⁊ pla. sint alõge: q̃s credas eẽ vnũ, boiez. tẽ q̃cũq̃ istoꝝ
demõstrato. hoc scis eẽ boiem. igir vtrũqz istozũ scis esse
boiem: non tamẽ scis alterũ istozum esse boiem: qꝛ nescis
istos esse plures.

Ad ꝑm argm **Ad primum** concedo ꝙ scio multa: ⁊ ꝙ multa sci
untur a me. ex quo nõ seqr: ꝙ multa
sint scita a me. ſz bñ seqr: ꝙ multa sũt scita a me: vl'vnũ sci
tũ a te. ⁊ tẽ cõcedir ꝙ tria sciũt a me: q̃ꝝ nº ẽ scitũ a me da
to: ꝙ scias solũ illaz. bõ ẽ aial. nec ẽ incõueniẽs ꝙ aliq̃ sciã
tur a te que nõ sũt scita a te. sicut cõcedir: ꝙ ista tria signifi
cant precise sicut ẽ demõstratis illis tribº terminis: ⁊ tamẽ
nullũ illozuz significat precise sicut ẽ. si aũt scio illas duas
solum. homo ẽ aial: ⁊ deus ẽ ens: concedo: ꝙ sex sciuntur a
me: ⁊ ꝙ sex sunt scita a me: quozũ nullũ scitur a me: sic con
cedir: ꝙ sex sũt due ppositiones: ⁊ nullũ istoꝝ est ppositio
nec seqtur sex sũt scita a te. ergo aliqua duo vel aliqua tria:
vl'aliq̃ q̃tuoꝛ sũt scita a te. vñ illa sex sũt scita a te nõ signifi
cat ꝙ sr sex scita a te: ſz ꝙ sint duo scita a te. ⁊ arr. sic. illa sex
sũt duo scita a te. g̃ sũt duo. negr ꝛº: ⁊ ꝛcedir: ꝙ aliq̃ sũt duo
scita a te: ⁊ tm̃ nulla duo sunt scita a te: ⁊ hoc dato ꝙ nulla
ppõ sit aliqd sed aliqua. Sicut nõ seqr: ille due ppositio-
nes sunt due ppositiones: g̃ sũt due: isti sunt duo populi: g̃
isti sunt duo. Ubi aũt concedatur propõnẽ eẽ aliqd est con
cedendum ꝙ duo sunt scita in casu isto: ⁊ ꝙ illi sex termi
ni sũt duo. qꝛ sunt due ppõnes: quaꝝ quelibet est aliquid.
¶ Ad zm cõcedo oẽs conclusiones adductas. s. tu incipis Ad zm
scire qcqd scis: ⁊ desinis scire qcqd scis: ⁊ tm̃ non incipis nec
desinis scire aliqd qõ scis: ⁊ ꝙ iam ĩcipit ⁊ desinit eẽ oẽ qõ
est: ⁊ tm̃ non incipit nec desinit eẽ aliqd qõ est. Cõtra sequir
ꝙ tu potes scire qcqd scis: ergo qcqd scis tu potes scire: g̃
per idem seqr: tu incipis scire qcqd scis: ergo quicqd scis in
cipis scire. pz ꝛña. qꝛ eque amplim est illud verbũ põt sicut
illud verbũ incipit ⁊ magis. Jtẽ alias dictũ est: ꝙ illius tu
incipis eẽ oꝛs homo zª exponẽs ẽ ista: non imediate ante in
stãs pñs fuit ita ꝙ tu es oꝛs homo: exponẽdo per põem de
pñti. g̃ pariformiter illarũ: tu incipis scire qcquid scis iam
incipit esse oẽ qõ est. zc exponentes erunt iste: nõ imediate
añ instãs pñs fuit ita ꝙ tu scis qcqd scis: nõ imediate ante
instans pñs fuit ita ꝙ est oẽ qõ est. Prima instantia nõ cõ
cludit: qꝛ ſz illud verbũ põt sit eq̃ vel magis amplim nõ tm̃
in consensu diuiso est eque ꝛfusiuuz. iõ qꝛ illa verba icipit
⁊ desinit bñtia viz cõfundẽdi ⁊ ĩmobilitãdi pñt cadere sup̃
totum sequens ⁊ ĩmobilitare: sed illud verbum põt non ꝛz
hãc vim nisi in sensu cõposito. zª instãtia nõ cõcludit. qꝛ il
la tu non icipis eẽ oꝛs hõ est satis simplex: carens cõpõne
verbali: ⁊ rlõ distincto signo vl'ĩ alys aũt est cõpõ a pte ꝑ
dicati limitãs ad expõnẽ cõem. ¶ Ad 3m dicitur breuiter Ad 3m
ꝙ tu ñ scis. b. ⁊ neº ꝙ tu scias ita eẽ sic. b. ppõ significat: ⁊ ad
pbationẽ: negar vtraq̃ istarũ cõsequẽtiaꝝ: qꝛ ex vna mo
dali: ⁊ vna non modali nõ seqr ppositio ĩ sẽsu ꝛposito: iõ il
la debuerũt eẽ media. tu scis ita. b. adequate significare sic
. a. significat. Fiant ergo ista argumẽta: tu scis deum eẽ: ⁊ tu
scis ita. b. adequate significare: ergo tu scis ita esse sicut. b.
adequate significat. Jtem tu scis ita esse sicut. a. adequate
significat: ⁊ scis. b. sic adequate significare: ergo tu scis ita
eẽ sicut. b. adequate significat q̃libz istaꝝ ꝛñaꝝ ez: sed con
tic minoꝛ ẽ ꝛ casum. ¶ Ad 4m nego breuiter ꝙ isti sciũt te Ad 4m
eẽ ⁊ me eẽ: qm̃ dato isto sequerent icõueniẽtia adducta: vt
argm pbauit. s. ꝙ aliqui sc iũt vnã cam simplicẽ: ⁊ tm̃ ñ scit
aliquis illoꝝ illã: ⁊ ꝙ tu ⁊ ego scimus vnã copulatiuã: quã
nullus nostrũ scit: imo sequitur: ꝙ aliqui sciunt ppositionẽ
simplicẽ eis dubiam: qꝛ pono ꝙ soꝛ. dubitet platonẽ esse: ⁊
plato dubitet sor. eẽ: tunc quilibet illorum dubitat illam:
isti sunt demonstratis soꝛ. platone. ⁊ ꝙ illi sciant eandẽ pro
positionẽ arguir: qꝛ soꝛ. ⁊ plato sciunt illos eẽ: ⁊ sciunt istaz:
isti sũt sic adequate significare: ergo soꝛ. ⁊ plato sciũt istam
ppositionẽ isti sunt: maioꝛ arguitur ex argumẽto facto: qm̃
soꝛ. scit istuz eẽ se ipo demonstrato ⁊ plato scit istum esse se
ipo demonstrato: igitur soꝛ. ⁊ plato sciunt illos esse: tunc ad
atgumẽtum sequir: tu scis. a. ⁊ ego scio. b: ergo isti sciunt. a.
⁊. b. dico ꝙ ista consequentia est bona: sed alia non valet:
quia hic terminus cõcernẽs accũ mentis non cadit supra
totũ verbale: ibi aũt cadit supra cõplexum verbale: ideo
in ista tenet terminus cõplex vel plis numeri collectiue:
ibi autem disiũctiue ita ꝙ formaliter sequitur soꝛ. ⁊ plato
sciunt istos esse: ergo quilibet istozum scit istos esse: isti sci
unt te esse ⁊ me esse: ergo quilibet istozum scit te esse ⁊ me
esse: ita ꝙ ad probandum istam soꝛtes ⁊ plato sciunt istos
esse: requiritur veritas talis copulatiue: soꝛtes scit illos eẽ:
⁊ plato scit illos eẽ. Smiliter non est vera ista: isti sciunt
te esse ⁊ me esse: nisi sit vera aliqua talis copulatiua: vt tu
scis te esse ⁊ me esse: ego scio te esse ⁊ me esse. Cum autem
dicitur: isti sciunt. a. ⁊. b. ex quo non determinatur a parte
ꝑdicati ꝛpositio vbalis ñ regritur ꝙ quilibet istoꝝ scit. a. ⁊
. b. nec regrir vitas talis copulatiue ille scit. a. ⁊. b. ⁊ iste scit
. a. et b. ſz sufficit ꝙ vnº illoꝝ sciat. a. ⁊ alº sciat. b. ita ꝙ fiat

pbatio simul ex parte vtriusq3 extremi:igitur ꝛc.

¶ Prima pars principalis.

p^m arg^m

Vigesimum octauũ sophisma. Isti sciũt.7.artes.pbat̃. ꝛ pono:ꝙ sor.sciat.3.artes:ꝛ pla.4.ita ꝙ nll's istoꝝ sciat artẽ quã ali⁹ scit:isto posito arg^r soph^a esse fl'z:si isti sciũt.7.artes. ḡ isti sunt sciẽtes.7.artes.ḡ isti duo sũt sciẽtes .7. artes.ꝛ p ꝏ̃ns glz istoꝝ ẽ vnus sciẽs.7. artes: qd̃ est ꝏtra casũ:ꝛ patẽt oẽs ꝏ̃ne:iterme^c:qꝛ eꝏ̃ sequitur p̃ua tiue.qꝛ glibz eoꝝ ẽ vn⁹ nesciẽs.7.artes.ḡ illi sũt nesciẽtes .7.artes:ꝛ p ꝏ̃ns illi nesciũt.7.artes.Et confirmat̃.si glibz istoꝝ sciret.7.artes:illi forẽt sciẽtiores q̃ ia sũt:sz tũc ñ sci rent nisi.7.artes.ḡ mõ nõ sciũt.7.artes:pbat̃ ꝏ̃ña:qꝛ si iaz sciũt.7.artes sicut tũc scirẽt:ꝛ tunc scirẽt ita eẽ sic̃.7. artes significãt.igr̃ ia sciũt ita esse sicut .7.artes significãt. ḡ glz illorũ scit ita eẽ sicut.7.artes significãt.ꝛ p ꝏ̃ns glibet illo

z^m arg^m

rũ scit.7.artes:qd̃ ẽ ꝏ̃ casũ. ¶ z° si isti sciũt.7.artes. ḡ p idẽ isti scirẽt arismetricã:dato ꝙ arismetrica nõ eẽnt nisi.7.p positiões quaꝝ vn⁹ sciret solũ.3.ꝛ ali⁹ solũ.4:pz ꝏ̃ña.qꝛ so phisma nõ vificat̃:nisi qꝛ sor.scit.3.ꝛ pla.4.ꝛ ꝏ̃sil'r vn⁹illo rũ sciret tres ꝓ̃nes aris^ce:ꝛ ali⁹.4.igit̃ tũcisti scirẽt aris metricã:sz ꝏ^s ẽ fl'm.p^r ꝛ pono.ꝙ sor. sciat.3. ꝓ̃nes aris^ce. ꝛ pla.4.ꝛ solũ ipi sic ꝙ nll's eoꝝ sciat ꝓ̃nes alterius:ꝛ ꝙ aris^ca scit solũ.7.ꝓ̃nes.isto po^to ar.sic.nll'a aris^ca ẽ.ḡ illi ñ sciũt arismetricã.pbat̃ añs.si aris^ca eẽt ipa eẽt q̃litas. pz p Arist.i p̃dicamẽtis.capi.de q̃litate.sz oĩs q̃litas ꝓm eũ ẽ in aliq̃ subo.ḡ ãris^ca ẽ i aliq̃ subo.ꝏ̃ns ẽ fl'm:qꝛ nec i aia sor.nec

3^m arg^m

i aia pla.vt ponit casus. ¶ 3°:seqt̃ ꝙ fl'z scit̃.pbat̃:ꝛ pono: ꝙ sit scripta illa ꝓ̃.de⁹ẽ:bõ ẽ.cui⁹ p̃^a ꝓ̃ sit.a. scita a sor. ꝛ z^a.b.scita a pla.tunc arguit̃ sic.isti sciũt.a.ꝛ.b.sz.a.ꝛ.b.sũt ꝓ̃ fl'a.ḡ isti sciũt ꝓ̃nem falsã.ḡ ꝓ̃ falsa scit̃ ab istis. pmũ añs arguit̃.nã sor.scit.a.ꝓ̃ne:ꝛ pla.b.ꝓ̃nez.ḡ sor. ꝛ pla.sciũt.a.ꝛ.b.ꝓ̃nes:ꝛ ita sequtur:ꝙ aliq sciũt aliquam

4^m arg^m

ꝓ̃nem quorũ nullus scit eã. ¶ 4.° sequtur:ꝙ isti pugnant vt vicãt se:dato:ꝙ sor.pugnat cũ pla.vt vicat eũ.ꝛ eꝏ̃:quia isti pugnãt vt vicat istos.ḡ isti pugnãt vt vicant se. pz ꝏ̃ña. exquo vtrobiqz demõstrat̃ sor. ꝛ pla.añs ꝓbat̃.qꝛ sor. pu gnat vt vicat ipm:demõstrãdo platone.ꝛ pla.pugnat vt vi cat istũ demõstrãdo sor.ḡ sor.ꝛ pla.pugnãt vt vicãt istos.ꝛ p ꝏ̃ns isti pugnãt vt vincãt istos:sz ꝏ̃ns est falsũ.qꝛ tũc seqt̃ ꝙ isti pugnãt ꝓ se:ꝛ ꝏ̃ se:qꝛ sor.pugnat ꝓ sor.ꝏtra pla.ꝛ pla. ꝓ platone ꝏtra sor.ergo isti pugnant pro se:ꝛ contra se.sed hoc videtur inconueniens.

Ad oppositum arguit̃ sic.7.artes sciũt̃ ꝛ a nll'o sciũt̃ nisi ab istis.ḡ ab istis sciũ tur.7.artes.ꝛ arguit̃ sic.iste scit.3.artes:ꝛ ille.4.ḡ isti sciũt .7.ꝏ̃ña bona.añs ẽ verũ:ḡ ꝛ ꝏ̃ns:qd̃ ẽ sophisma.ḡ ꝛc.

p' ꝝ **Circa** p̃dicta sit hec p^a ꝛclo.sor.ꝛ pla.sciunt aliquas ꝓ positiones:ꝛ tamen nesciunt ita eẽ sic̃ ille ꝓ̃nes tiones significant.pbatur:ꝛ pono ꝙ sor.sciat.a.ꝛ nõ consi deret de.b. pla.ecõtra sciat.b.ꝛ non cõsideret de.a.isto posi to arguit̃ sic.sor.scit.a.ꝛ pla.scit.b.ḡ sor.ꝛ pla.sciũt.a.ꝛ.b. pz ꝏ̃ña:qꝛ nullus ẽ ali⁹ modus ꝓbandi istã.sed.a.ꝛ.b. sũt aliq̃ ꝓ̃nes.ḡ sor.ꝛ pla.sciunt aliquas ꝓ̃nes.ꝛ ꝙ nesciunt :ta esse sicut ille ꝓ̃nes significãt:pbat̃.nã det̃ oppo^m sor.et pla.sciũt ita esse sicut.a.ꝛ.b.ꝓ̃nes significant. ergo glibz illoꝝ scit ita esse sicut ille ꝓ̃nes significãt. pz ꝏ̃ña:qꝛ copu^tum stat dĩsiue.exquo subiycitur respectu verbi concernẽtis actum mẽtis determinãtis compõnem verba

Sor^m

lẽ.sed consequẽs est falsũ.ergo ꝛc. ¶ Ex illa cõclusione se qtur:ꝙ sor.ꝛ pla.sciunt aliquas ꝓ̃nes quas nõ possũt sci re esse in rerũ natura.pbatur: sit.a. ꝓ̃nes positio in mente sor. et.b.propositio in mente platonis.et sint tal'r dispositi sor. et plato:ꝙ sor.non possit notificare.a.ꝓ̃nes positionem plato ni.nec plato.b.propositionem sorti.et sint ipsi omnes bo boĩes:isto posito:sor.ꝛ pl'o sciũt.a.ꝛ.b.vt pbatũ ẽ:sz ꝙ illi ñ p̃nt scire.a.ꝛ.b.nõ eẽ in rerũ nã arguit̃:qꝛ sequtur sor.ꝛ pl'o p̃nt scire.a.ꝛ.b.eẽ i rerũ natura:igit̃ quilibz istoꝝ pot̃ scire .a.ꝛ.b.eẽ in rerũ nã:ꝏ̃ns ẽ ꝏ̃ casum.Cõsil'r concedit̃:ꝙ iam oẽs ꝓ̃nes ve sciunt̃ ab oĩb⁹ boib⁹:ꝛ tũ ñ oẽs boĩes sciũt illas eẽ veras:nec ita eẽ sic̃ ille significãt:vt pz ituẽti. ¶ z^a ꝝ Sor.aliq̃ ꝓ̃nẽ scit eẽ verã:ꝛ pl'o aliq̃ ꝓ̃nez scit esse verã:ꝛ tũ sor.ꝛ pl'o nescit aliq̃ ꝓ̃nẽ eẽ verã:nec aliq̃s ꝓ̃nes sciũt eẽ veras:ꝛ pono ꝙ.a.b. sint oẽs ꝓ̃nes: ꝛ sor. sciat.a.eẽ verũ ꝛ nõ.b.pl'o vo sciat.b.eẽ veruz ꝛ nõ.a.isto po sito:pz ꝑma ꝑs cõclusionis ꝛ z^am declaro. Nam si sor.ꝛ pl'o aliquã ꝓ̃nẽ sciũt eẽ verã ꝛ.a.ꝛ.b. sint oẽs ꝓ̃nes:ḡ.a.ꝓ̃nẽ sor.ꝛ pl'o sciũt eẽ verã: vel.b. ꝓ̃nẽ sor.ꝛ plato sciũt eẽ veram.pz ꝏ̃ña a termino stante determiate ad oĩa sua supposita desiunctiue cũ debito medio:sed ꝏ̃ns ẽ falsũ: vt liq̃t:pro qualibet ꝑte sui. Itẽ:arguit̃ ꝙ sor.ꝛ pl'o non aliq̃s ꝓ̃nes sciũt eẽ veras:qꝛ ex opposito sequit̃ ꝙ q libet :o ꝓ aliquas ꝓ̃nes scit eẽ veras:quod ẽ ꝏ̃ casũ.Et si arguitur sic.sor.scit.a.eẽ verũ:ꝛ pl'o scit.b.eẽ verum:ergo sor.ꝛ plato sciũt.a.ꝛ.b.eẽ vera.negat̃ ꝏ̃ña:qꝛ ex quo ꝏ̃ns sumitur ĩ sen su diuiso:ille nõ sunt sufficiẽtes premi^c:sz ille vel cõsimiles requirunt̃:sor.scit.a.ꝛ.b.eẽ vera:pl'o scit.a.ꝛ.b. eẽ va. ¶ 3^a ꝝ sor.ꝛ plato sciunt q̃tuor ꝓ̃nes q̃ꝝ duas sciunt eẽ vas:ꝛ alias duas nõ sciũt eẽ i rerũ natura:nec aliq̃ illaꝝ:ꝛ pono ꝙ taz sor.q̃ plato sciat.a.ꝛ.b.ꝛ ꝏ̃ñr ꝙ glibz illoꝝ sciat .a. ꝛ .b.eẽ vera:deinde sciat sor.c:ꝛ non cosideret de.d:pl'o vero sciat.d.ꝛ nõ consideret d̃.c.isto posito:sor.ꝛ plato sciũt q̃tu or ꝓ̃nes:qꝛ sor.scit a.ꝛ.c.ꝛ pl'o sit.b.ꝛ.d.sed.a.c.ꝛ.b.d.sũt q̃tuor ꝓ̃nes:ḡ isti sciũt quatuor ꝓ̃nes:ꝛ ꝙ sor.ꝛ pl'o. duas istarũ sciãt eẽ veras:pz:qꝛ glibz eoꝝ sit.a.ꝛ.b.eẽ vera p casũ:sed ꝓbat̃ ꝙ.c.d.sor.ꝛ pl'o non sciunt eẽ i reꝝ nã: qꝛ seqt̃.c.d.sor.ꝛ pl'o.sciunt eẽ i rerꝝ nã:ḡ.c.d.glibz eorũz scit eẽ in rerũ nã:ꝏ̃ns ẽ contra casũ.Cõsil'r arguit̃:ꝙ nullã illa rum sor.et pla.sciũt eẽ i reꝝ nã:qꝛ nec.c.nec.d.sor.et pla.sci unt eẽ i reꝝ nã.ꝏ̃ñr ꝏcedat̃ ꝙ.sor.ꝛ pla.sciũt p̃ci^c.a.b. ꝓ̃ nes:cicero ꝛ robert⁹ sciũt p̃ci^c.c.d. ꝓ̃nes:et tũ sor.ꝛ plato sciũt suas ꝓ̃nes eẽ vas.et cicero et robert⁹ ñ sciunt suas eẽ vas:pz:ponẽdo casũ prioré d̃.a.b.respectu sor.et pla:ꝛ ꝙ cicero ꝛ rober.se hẽant circa.c.d.sic̃ p̃mit⁹ ponebat̃ d̃ sor.ꝛ pla.sic ꝙ sor.ñ ꝏideret d̃.c.d.sz bñ cice.et rob.et solũ d̃ ill'. ¶ 4^a ꝝ.aliq̃ ꝓ̃nes sciuntur a te q̃ꝝ nulla scit̃ a te:et po no:ꝙ tu scias illã nullus d̃s ẽ:chy^a ẽ:q̃ sit.a:et arguit̃ sic.hec ꝓ̃positio scitur a te d̃mr̃ando.a.et hec ẽ aliq̃ propositio et alique ꝓ̃positiões.ergo alique ꝓ̃positiões sciunt̃ a te:et ꝙ nulla illaꝝ sciatur a te manifestũ ẽ:qꝛ q̃libz illaꝝ ẽ ipossibi lis.Et si arguit̃ sic:iste ꝓ̃nes sciunt̃ a te:ḡ ille ꝓ̃positiões sunt scite a te:negat̃ ꝏ̃ña:sed solũ seqt̃ ꝙ iste ꝓ̃positiões sci te sunt a te vel sciũt̃ a te. ¶ Ex illa ꝝne sequit̃ p̃. ꝙ tu scis quatuor ꝓ̃nes:ꝛ tũ nõ scis nisi duas ꝓ̃nes:et pono: ꝙ scias solũ illas duas q̃ sũt.a:et.b.nullus d̃s ẽ chy^a ẽ:nullus bõ est:vacuũ ẽ:et pz secunda ꝑs:sed p̃^a arguit̃ tu scis.a.b.ꝓ positiões:sed.a.b. ꝓ̃nes sũt q̃tuor ꝓ̃nes:ḡ tu scis q̃ttu or ꝓ̃nes. ¶ z° seqt̃ ꝙ tu scis q̃tuor ꝓ̃nes:et ego solũ tres:et tũ a me sunt plures ꝓ̃nes scite q̃ꝝ a te:et pono cũ casu priori:ꝙ ego sciã solũ illas tres d̃s ẽ:bõ ẽ:celũ ẽ:isto po sito:pz prima ꝑs:et z^a arguit̃:qm̃ a me sunt scite tres ꝓ̃ nes:et a te nõ sũt scite nisi due:ergo a me sũt scite pl'es q̃ꝝ a te.Et si ex bis cõcludit̃ ꝙ plures sũt scite a me q̃ꝝ a te nega tur ꝏ̃ña:qꝛ solũ tres sũt scite a me et q̃ttuor sunt scite a te: lz ille q̃ttuor nõ sũt q̃ttuor scite a te:volo ꝙ ly scite sẽp in telligat̃ eẽ adiectiuũ illi⁹ terĩni ꝓ̃nes et ñ illi⁹ terĩni q̃t tuor:et ita pz:ꝙ lz pl'es ꝓ̃nes sint scite a me q̃ꝝ a te:tũ nõ a me sũt plures scite q̃ꝝ a te.

Ad primũ siue cõcludat̃ ꝙ qlibet istorum est vnus sciẽs.7.artes:siue ꝙ isti nesciunt septem Ad p̃ ar^m

ares:negatur consequẽtia:qm̃ termin⁹ plis nũeri ĩ sophis

mate:nō tenet diuisiue:ſz collectiue. ¶ Uñ nō ſequit. ſor. et pla.ſūt duo exñtes rome ⁊ parisius.g̃ glz illoꝝ ē vn⁹ exñs rome ⁊ parisi⁹.nec ſequit:vterqz istorū ē.vn⁹ ñ exñs ro. ⁊ parisi⁹.g̃ isti ſūt duo nō existētes rome ⁊ parisi⁹. Deinde ad cōfirmatōez negat vtraqz ꝑ⁹.vñ ꝓcedo q̃ vterqz istoꝝ ſi ſcirz ſeptē artes:isti eēnt ſciētiores q̃z iā ſūt: nō qz iā nō ſciūt .7. artes.ſed qz tūc ſcirēt ita eē ſic.7.artes ſignificāt:⁊ iam nō ſciūt ita eē.iō nō ſequit.isti ſciūt.7.artes.g̃ isti ſciūt ita eē ſic .7.artes ſignificāt:qz añs ſumit collectīe:⁊ ꝓñs diſiūctiue. Et ſi arguit ſic.vn⁹ eorū ſcit ita eē ſic tres artes ſignificāt: ⁊ ali⁹ ſcit ita eē ſic q̃tuor artes ſignificāt.g̃ isti ſciūt ita eē ſic
Ad z^m 7.artes ſignificāt.negat ꝓña. ¶ Ad z^m negat ꝓña:vñ i casu isto:dico:q̃ isti nō ſciūt ariſmetricā.qz ſequit isti ſciūt ariſmetricā.g̃ glz eorū ſcit ariſmetricā.⁊ tūc ad arg^m:i^a ꝓña est bona:ſor.ſcit.3.artes ⁊ pla.4.g̃ isti ſciūt.7.artes.g̃ p idez et illa ē bona.ſor.ſcit tres ꝓpōnes ariſmetrice:⁊ pla.quatuō. g̃ isti ſciūt ariſmetricā.ngat ꝓſequētia.qz ſi ſor.ſcit tres artes ⁊ pla.quatuor.ſ.nō cōicātes cū illis trib⁹.ſequit q̃.7. artes ſūt:ſz ñ ſi ſor.ſcit tres ꝓpōnes ariſmetrice: ⁊ pla.q̃tuor. ſequit q̃ ariſmetrica ſcit:imo ī caſu iſto iplicāt oppo^ta:qz ponit ariſmetricā eē illas.7. ꝓpōnes.cū ex caſu ſequit nullam
Ad 3^m ariſmetricā eē. ¶ Ad 3^m breuiter nego illā ꝓñam.isti ſciūt .a.⁊.b. ſed.a.⁊.b.ſūt ꝓpō fl'a.g̃ isti ſciūt ꝓpōnē falſā.ſz ſolū ſequit illos ſcire aliq̃ q̃ ſūt ꝓpō falſa.vñ ſequit gnāl'r.isti ſciūt .a. ꝓpōnem.g̃ glz istorū ſcit.a. ꝓpōnē.qm̄ termin⁹ copulat⁹ vl' pl'alis nūeri ſupponit diuiſiue ſi ſubiūgit reſpcū termi
Ad 4^m ni cōcernētis actū mētis determinātis terminū ſinglis numeri nō copulatū. ¶ Ad 4^m admiſſo illo caſu:nego q̃ illi pugnēt vt vicāt ſe.qz dictū ē alibi:q̃ illō relatiuū ſe nō ſup ponit abſolute:ſz reſpectīe referēdo ſingula ſingulis.iō ſequtur.isti pugnāt vt vicāt ſe.g̃ iſte pugnat vt vincat ſe:⁊ i^c pugnat vt vicat ſe:qō ē ꝑ caſū.cōcedo tamē q̃ isti pugnant vt vincāt illos:qz ille pugnat vt vicat iſtū.⁊ ille pugnat vt vincat iſtū.⁊ vlteri⁹ cōcedo q̃ isti pugnant p̃ iſtis et pugnant
p^m coz^m ꝑ iſtos.nō tñ pugnant cōtra ſe:qz nullus illorū pugnat ꝑ ſe: ſed p ſe. ¶ Ex iſto ſequitur q̃ ſor.⁊ pla.pugnāt nō vt vin
obiectio cant aliquē:ſz aliquos.qz quocūq̃ dato fl'm ē:q̃ illi pugnēt vt vicant iſtū:ſed pugnāt vt vincāt iſtos. ¶ Dubitat p̃mo. nā isti pugnāt vt vicant iſtos.ergo ipi pugnant vt isti vincā
z^m coz^m tur.cōſequēs ē falſū:⁊ patet cōſequētia ab actiua ad ſuam
obiectio paſſiuā. ¶ z^o dictum ē:q̃ iſta cōſequētia ē bona.isti ſciunt iſtos eē.g̃ quilibet istorū ſcit iſtos eē ꝓpter terminū cōplexum verbalē ſumptū aparte p̃dicati.g̃ p cōſimilē caſū illa cōſequentia debet eē bona.isti pugnāt vt vincant illos.g̃ q̃ libet illorū pugnat vt vicat illos. Dōm ad primā q̃ non arguitur ab actiua ad ſuā paſſiuā.qm̄ actiua ⁊ paſſiua inuicē respondent reſpectu verbi principalis:mō ly vincat nō fuit verbū p̃ncipale:ſed:ly pugnāt.tamē cōcedo q̃ isti pugnāt vt isti vicant.qz ille pugnat vt ille vicat:⁊ ille pugnat vt ille vicat:nō tñ cōcedo:q̃ isti pugnāt vt ipi vicant:ſic nō cōcedo q̃ isti pugnāt vt vincāt ſe rōne rl'i.vñ ly ipi ſicut ly ſe ī eadē ca^ca cū ſuo añte reſpectiue ſupponit vt alibi dictum est. Ad aliud negatur cōſequētia:qz illud verbū ſciūt ē terminus cōcernēs actū mētis:faciēs ꝓpōnē ⁊ diuiſionē:ſz nō illō vbū pugnāt. Uñ optime ſequit.ille videt pl'onē q̃ ē ī illa domo.⁊ ille videt ſor.q̃ ē in illa domo.g̃ isti videt ſor.⁊ pla tonē:q̃ ſunt in illa domo. Ex quo nō ſequit q̃ q̃libet istorū videt ſor.⁊ pla.qui ſunt in illa domo.quare ⁊c.

¶ Prima pars principalis.

Igeſimumnonum ſophiſma. Iſti ferunt lapidem.pbat ⁊ pono:q̃ tam ſor.q̃z
arg^ta pla.ſint pōe vt q̃tuor:⁊ ferant.a.lapidē gra uitat vt q̃ tuor nihil aliō ferēdo:q̃ ñ ſit ps .a.vl' aliqd.a.i^o po^to ar^r ſic ꝑ ſophiſma.iſti ferunt.a.lapidem:ergo iſti ſunt ferentes.a.lapidē:ergo quilibet istorum fert.a. lapidem: ſed conſequens est falſum quia a proportiōe equalitatis fieret actio.cū.a.ſit potentie vt quatuor:ſicut quilibet istorum:⁊ probatur conſequentia:quia ſi nullus eorum ferret.a. ergo nullus eorum ferret aliq̃z partē.a.pz ꝓña:qz nō est rō qr plus ferrent hac partem q̃z illā:cū quelibet ſibi reſiſtit:⁊ quocūq̃z istorū ſubtracto:alter nō poſſet portare.a.nec aliquā pte inexiſtētē.a.tē arguit ſic:nullus eorū ferret.a.nec aliquā partē.a.g̃ nullus eorū fert aliqd:ergo nullus eorū fert:⁊ p ꝓñs ipi ñ ferūt.a. lapidē. ¶ z^o q̃ro an ſor.ſine platone ſufficiat portare.a.vel z^m arg^m non.ſi ſic:ergo.a. ꝑ proportiōe equalitatis poſſet puenire actō: ſi nō:⁊ est p̃ciſe equalis potentie cū ſor.g̃ q̃libet minus.a. ſor.ſufficit portare:pz ꝓña q̃ oīs exceſſus ſufficit ad motū: quo conceſſo:ſequitur:q̃ infinitū p̃dus ſor. ſufficit portare:ꝓñs est diſſonū:qz pondus vt cētuz:ſor.non ſufficit portare:⁊ pbat ꝓña:nā aliqd pondus ſor.ſufficit portare:⁊ nō tātū qn maius:g̃ infinitū p̃dus ſor ſufficit portare:pz ꝓña ab exponētib⁹ ad expoſitū.vñ ſequit gñaliter aliquātuz corpus ē:⁊ nō tātū qui maius:igit ifinitū corpus ē:ſz añs ē verum:ergo ⁊^a ꝓñs:pbatur añs:qz quocūq̃z pondere dato:qd ſor.ſufficit portare illud exceſſu diuiſibili:excedet igit vnū maius p medietatē illi⁹ exceſſus ſor.ſufficit portare:⁊ ſic ī infinitum. ¶ 3° quero vtr ſor.ſufficit tantū portare q̃z tuz 3^m arg^m ipe ſufficit portare:vel nō:ſi nō:ergo p idem ipe non est ita ſufficiēs ſicut ipe est ſufficiens:nec ita fortis ſicut ipe ē fortis:quoꝝ vtrūq̃z ē falſū:ſi ſic:ponat ergo q̃ ſor. tantuz portet quātū ipe ſufficit portare:⁊ ſit illud.b. Et q̃ro ſi.b.ē maius vel minus.a.aut equale. Si mains vel equale:ergo.a. proportione vel minoris inequalitatis prouenit actio vel pōt puenire:ſi mīus:ergo.a.in aliqua ꝓportiōe excedit.b. g̃ est dabile:⁊.c.mediuz inter.a.⁊.b.minus.a:⁊ maius.b.q̃ ſor.ſufficit portare:igitur.b.nō ē tantū ſicut ſor.ſufficit portare.pz ꝓña:qz.c.mai⁹.b.ſor.ſufficit portare. ¶ 4°. Si.a pō 4^m ar^m dus ſor.nō ſufficit portare:⁊ aliqd maius.a.ſor.ſufficit portare:ergo ē dare maximū p̃dus qd ſor.ſufficit portare:vl' minimū qd ñ:pbat ꝓña.ponēdo q̃ .b. creſat vſqzquo ſor. non ſufficiet portare illud:⁊ arguit ſic.ſor.nunc nō ē iſufficiens nec imediate poſt erit iſufficiēs portare.b.⁊ aliquando erit iſufficiēs portare.b.ergo ſor.incipiet eē iſufficiēs portare.b.tunc noto illud iſtās:⁊ quero nūqd tunc erit ſufficiēs portare.b.vel nō ſi tūc erit ſufficiēs:⁊ nūq̃z poſt:ergo.b.tūc erit maximū qd ſor.tunc ſufficiet portare:ſi tūc nō erit ſufficiēs:⁊ ꝓtinue ante erit ſufficiēs:g̃.b.tunc erit minimū qd ipe tūc nō ſufficiet portare:patēte:g̃ ꝓña arguit.ꝓñs eē falſū p vtraqz pte:nō enī dat maximū qd ſor.ſufficit portare quia quocūqz dato maius iſto:ſortes ſufficit portare vt est oſtenſum:nec etiam est dare minimuz qd ſortes nō ſufficit portare:quia ſit illud.a.⁊ arguo ſic:aliquod minus.a.ſortes non ſufficit portare.probatur. Aliquod est minus.a. qd est graui⁹.a.vt ſuppono:ſed nulluz graui⁹.a.ſortes ſufficit portare:ergo ⁊c.

In oppoſituz arguitur ſic.a. lapis portatur: ergo ab aliquo vl' ab aliquibus portatur ſed non videtur niſi q̃ a ſorte ⁊ a platone:igitur.a.lapis portatur a ſorte ⁊ a platone: ⁊ per conſequens iſti portant.a.lapidē demōſtratis ſorte ⁊ platone:qd ē ſophiſma.

Circa predicta ſit hec pria cōcluſio: Immpoſſibile est aliquem hominem ferre p^a ꝑ^o nihil ferēdo.probatur:qz ſi poſſibile est aliquē hoiez ferre nihil ferendo maxime videtur in caſu ſophiſmatis: dicendo q̃ tam ſortes q̃z plato ferunt:⁊ nihil ferūt. Sed contra: dato iſto: ſequeretur q̃ difficilius eſſet ſortem ferre nihil ferendo: quam ferre vnum quartarium frumenti: hoc est diſſonum. Et probatur conſequentia:dato q̃ vnum

quartariũ frumẽti põderet solũ vt vnũ respectu.a.lapidis certuz ẽ ꝙ minorẽ difficultatẽ faceret for.portãdo illõ ãr tariũ ãz iã facit.ideo seqr̃ ꝙ hõ fortissim⁹ maiorẽ difficultatẽ faceret ĩ portãdo vnũ solum granũ milij ãz vnus puer duoꝝ dieꝝ ĩ portãdo fabã:pz:dato ꝙ ille hõ portet vnum granũ milij ꝑ se:ꝛ vna cũ hoc iuuet ad portãdũ vnum magnũ põdus apponẽdo totũ ãnixũ:ꝛ ꝙ puer portat fabam.

p^m cor^m ¶ Ex his seqtur ꝙ tã for.ãz pla.fert aliqd.ꝛ cũ nõ sit rõ ãre plus vnã ptẽ.a.ãz reliquã cũ quelibz resistat:ꝛ q̃libeꝛ ĩpediat eleuationẽ altero subtracto.g̃ qlibet eorũ ferret quãlibet ptẽ.a.ꝛ ꝯñr totũ.a. ¶ z^a ?.potẽtia for.nõ terminat̃ ad aliqõ põdus:pz:qꝛ sicut for.ꝑ accidẽs ferret.a.ita qõcunqz maiꝰ.a.sufficit ipse ferre:ꝛ hoc cũ iuuamẽto:ꝛ ita cõceditur ꝙ for.sufficit ferre ꝑ accñs qcqd oẽs boies mũdi sufficiũt ferre per se:nec ẽ incõueniẽs:qꝛ vna musca tãtũ põt portare ãztũ vnus fortissim⁹ equꝰ:qꝛ ꝑt iuuare ad portãdũ:ꝛ ãztũcunqz modicũ iuuet ipsa dr̃ portare:ꝛ iste modus dr̃ per

Cor^m accidẽs. ¶ Ex ista ?ne seqr̃:ꝙ si emeres aliquẽ pãnũ decẽ librarũ: tãtuz dares pro qualibet parte venali illiꝰ panni: sicut ꝑ toto panno.sed nõ eodẽ mõ:qꝛ dares ꝑ toto pãno ꝑ se decẽ libras.ꝛ ꝑ talibus ptibꝰ dares tãtũ ꝑ accidens .ꝛ notãter dixi pte venali:qꝛ tu nõ das decẽ libras ꝑ quolibz pilo:vl̃ filo illius panni:qꝛ pili nec fila nõ sũt venalia.confimiliter emẽdo decẽ libris vnũ equũ:nõ das tãtuz ꝑ qualibet pte eq:sicut ꝑ toto equo:qꝛ ptes eq nõ sunt venales:sz totus equus.iõ emptio cadit supra totũ:ꝛ nõ supra quãlibz eiꝰ ptẽ:sicut aliqs pascẽs al̃:non pascit aliquã eiꝰ partẽ sed totũ:ꝛ baptizans puerũ nõ baptizat aliquã ptem sed totũ.

obiectio ¶ Cõtra seqtur ꝙ magis care emisti medietatẽ totiꝰ panni

obiectio qꝛ tãtũ dedisti ꝑ illa sicut ꝑ toto. ¶ Itẽ q̃libet ps istiꝰ panni seu ẽt eq ẽ tua:postãz nõ fuit tua:ꝛ nõ aliũde nisi ex em-

Rñsio ptione.g̃ emisti quãlibet ptẽ illiꝰ pãni ꝛ istiꝰ eq. ¶ Dico ad primũ negãdo ꝯñam:qꝛ ꝛ si tãtũ dedisti ꝑ medietate sic ꝑ toto:hoc fuit ꝑ accidẽs.si ãt tãtũ dedissem ꝑ se:magis ca

Rñsio re emissem. ¶ Ad z^m negẽt̃ ꝯña:qꝛ q̃libet talis ps dr̃ tua:ñ qꝛ emisti illã:sed qꝛ emisti illõ cuiꝰ erat ps:ꝑt ẽt negari añs dõo:ꝙ lz quelibet ps eq̃ sit tua res nõ tñ ẽ tua.qꝛ sicut seqtur.ista domꝰ ẽ tua:igr̃ ẽ domꝰ tua.ille monachus ẽ albus. igit̃ ille ẽ monachus albus.ita vr̃ seq.ista ps ẽ tua.igit̃ illa ẽ ps tua:mõ ꝯsequẽs ẽ iconueniens.nec seqr̃.hoc ẽ tuũ.ꝛ ꝑ est illa ps.g̃ illa ps ẽ tua.sicut nõ seqtur.ille hõ est bonꝰ:ꝛ ille hõ ẽ faber.ergo ille faber ẽ bonꝰ hõ.iste hõ ẽ albus.ꝛ ille hõ ẽ monachus.g̃ ille monachus ẽ albus.sed solũ seqr̃.ille monachus ẽ hõ albus:ꝛ ꝙ ille faber ẽ bonꝰ hõ. ꝛ ita supꝰ

3^a ? sequebat̃:ꝙ ista ps ẽ res tua. ¶ 3^a ?.nõ ẽ dare maxi^m pondꝰ qõ for.suffic̃ portare:ĩtelligo ꝑ sufficere ꝑ se sufficere :et ꝑ portare ꝑ tps portare.ꝓbatur.qꝛ si aliquod est maximũ põdus quod for.sufficit per se portare per tẽpus sit illõ.a.ꝛ portet for.illõ ꝑ vnã horã.tũc difficiliꝰ ẽ for.portare.a.ꝑ horam ãz per medietatẽ horẽ:cũ for.sit potentie debilitabil̃. g̃ maius .a.sufficit portare per medietatem horẽ.ꝓbatur ꝯsequentia.nam for.continue debilitatur in portando.a.ꝛ idem.a.manet equalis cõtinue grauitatis.ergo si posteriꝰ quando fortes erit debilior sufficiet portare.a. in principio quando ipse est fortior sufficit portare maius.a. Item inducatur argumẽtum factum ante oppositum.nam si for.sufficit portare.a.ergo excessu diuisibili potentia fortes exce

4^a ? dit potentiam.a.patet ꝯsequentia:quia indiuisibile additum diuisibili non facit maius.ergo for. non sufficit portare maius.a.patet ꝯsequentia.quia si excessu diuisibili potentia for.excedit potentiam.a.inter potentiam for.et potentiam.a.sunt infinita pondera:quorum quodlibet ẽ maius.a.et illorum quodlibet sufficit for.portare ex quo quilibet excessus sufficit ad motum: quia aproportione maior

4^a ? ioris inequalitatis generaliter sequitur actio. ¶ Quarta cõclusio est dare minimũ pondus qõ for.non sufficit portare.ſ.ꝑ se:ꝛ ꝑ tps:qm̃ aliqõ põdus for.sufficit portare.ꝛ aliqõ nõ:g̃ ẽ dare maximũ pondus qõ for.sufficit portare:vel minimũ:qõ nõ:ꝯña ẽ ꝓbata.quarto argumẽto facto añ oppositũ ſz nõ ẽ dare maximũ põdus qõ for. sufficit portare: igit̃ est dare minimũ qõ nõ:ꝛ hoc ẽ.a.pondus:qꝛ.a.for.non sufficit portare:nec aliqõ tante grauitatis cũ sit potẽtie debilitabilis: ꝛ qõlibet minꝰ illo.vel tãtũ minoris grauitatis for.sufficit portare. Et notãter dico:sufficit:ꝛ nõ põt:qꝛ.a.in casu isto ẽ minimũ qõ for.nõ sufficit portare:nõ tñ est minimũ qõ ipe non põt portare:qꝛ for.põt portare:eo ꝙ poꝰ for. põt maiorari:ꝛ grauitas.a.põt remitti:silr̃ est aliqõ põdus minꝰ.a.qõ for.nõ põt portare.ſ.in cẽtro mundi tñ illud for. sufficit portare.igit̃ ꝛc.

Ad primum ꝯcedo ꝙ tã for.ãz plato sufficit portare.a.lapidẽ.ſ.ꝑ accñs:ſz isti portãt istũ ꝑ se.ꝛ cũ dr̃:ꝙ fit actõ a proportõe eq̃litatis:verũ ẽ ꝑ accñs sed ꝑ se nõ possit fieri. ¶ Intelligẽdum tñ ꝙ si for.eẽt poꝛ idebilitabilis: dareꝫ maximũ qõ ipe sufficit portare:ꝛ illõ eẽt.a.nõ tñ ꝓpter hoc fieret actio a ꝓportiõe equalitatis: qꝛ for.ĩportãdo.a.nõ ageret ĩ.a.nec eẽ. ¶ Ad z^m cõcedo ꝙ for.nõ sufficit portare.a.sed sufficit portare aliqõ minus.a. ex quo nõ seqr̃:ꝙ ifinitũ põdus for.sufficit portare:ꝛ ad ꝑ bationẽ:nego ꝯñaz nec arguit̃ ab exponẽtibꝰ ad expo^m:qꝛ aliter sequit̃:ꝙ ĩ qualibz linea eẽt ifinita linea:qꝛ quacũcqz linea data ĩ ista ẽ aliq̃ta linea:ꝛ nõ tãta qn maiorꝛ:ꝛ ꝙ infinitã albedinẽ hẽbit for.dato ꝙ acqret albedinẽ soluz vsqz ad gradũ vt v^m ex^nc:qꝛ aliquãtũ itẽsã albedinẽ hẽbit for.ꝛ nõ tã itẽsã qn itẽsiorẽ imo seqr̃ ꝙ nihil ĩ mũdo sufficit plꝰ portare ãz for.qꝛ ifinitũ põdus for.sufficit portare:modo nihil plꝰ ãz ifinitũ põdus sufficit portare ista igit̃ ꝓportio ifinitũ põdus ꝛc.sic exponit̃.aliq̃tũ põdus for.sufficit portare:ꝛ nõ ẽ dabile põdus finitũ qn illud vel tñ for. sufficit portare:g̃ ꝛc.ꝛ hoc ẽ falsũ.Silr̃ ista.ifinita linea ẽ ĩ.a. linea exponat̃ sic:aliq̃ta linea ẽ i.a.linea:ꝛ nõ ẽ dabilis linea finita qn ista vel tãta sit ĩ.a.linea:illa vo:ifinitã albedinẽ habebit for.qꝛ logr̃ de ãztitate itẽsiua albedinis sic exponit̃: itẽsiuã albedinẽ hẽbit for.ꝛ nõ ẽ dabil̃ itensiua albedo fi^ta qn istã vl̃ eque itẽsiuã hẽbit for.mõ illa z^a exponẽs ẽ falsa. Deide ad sil̃itudinẽ dico:ꝙ ñ ẽ sil̃itudo:qꝛ dat̃ maximum corpꝰ ꝛ maxia linea:iõ bñ seqr̃ aliq̃tũ corpꝰ ẽ:ꝛ nõ tantũ qn maiꝰ ẽ:g̃ ĩ ifini^m cõpꝰ ẽ:aliq̃ta linea ẽ:ꝛ ñ tãta qn maiorꝛ:g̃ ifi^a linea ẽ:ſz qꝛ nõ dat̃ maximũ põdus qõ for.sufficit portare: nec dat̃ maxia linea q̃ ẽ ĩ.a.linea:iõ ꝯsilĩ forma ñ tenẽt argumẽta:g̃ illa ñ tenẽt grã forme:ſz grã mãe. ¶ Ad 3^m dico ꝙ for.sufficit tãtũ portare ãztũ ipe suffic̃ portare:qꝛ suffic̃ ita magnũ pondus portare sic̃ sufficit portare:ꝛ arguit̃ sic.for. sufficit portare magnũ põdꝰ:ꝛ ñ sufficit maiꝰ portare ãz ipe suffic̃ portare:g̃ sufficit portare ita magnũ põdus sic̃ suffic̃ portare:pz ꝯña:ab exponẽtibꝰ ad expositũ:añs ẽ verũ: g̃ et ꝯñs. Et si q̃rit̃ qõ ẽ illud põdus:aut ponat̃ ꝙ for.tantũ portet sic̃ suffic̃ portare:ñ dat̃ illõ põdus:nec admittit̃ casus. vñ ꝯcedo:ꝙ ita cito erit istãs sic̃ erit istãs:ꝛ tñ nõ dat̃ illõ istãs:nec admittit̃ casus si põit̃ ꝙ aliqõ istãs erit ita cito sic̃ erit istãs:qꝛ ly.istãs.p^m.sicut ly põdꝰ rõe ly ita stat ꝯfuse tñ ¶ Ad 4^m dr̃ ꝙ.a.ẽ minimũ põdus qõ for. nõ suffic̃ portare:et lz aliquod minus.a.fortes nõ sufficit portare:tamẽ sufficit portare aliqõ tantum:sed in rei veritate cum ꝯcedit̃ ꝙ.a.ẽ mimũ põdus qõ ñ suffic̃ portare. Iste ẽ itell̃ctꝰ eꝰ .a.põdus for.ñ sufficit portare:rõe grauitatis:nec aliqõ eq̃le tãte ãztitatis:ꝛ qõliqz minꝰ.a.vl̃ equale minoris grauitatis for.sufficit portare:et sic nõ ꝓcedit rõ.qr̃ ꝛc.

¶ Secũda pars ꝑncipalis.

Isti ferunt lapidẽ sit.a.nũc ꝑ ſr̃ collum for.et quero vtrum.a.immediate post hoc descendet vl̃ non:si non ergo fortes sufficit portare.a.si descendet sequitur ꝙ.a.descendet infinita tarditate:quia nihil potest

tardi⁹ descēdere q̃ꝫ.a.descēdit.sed infinita tarditate p̃t ali
qd descēdere.ergo.a.descēdit ifinita tarditate.maior pro
bat̃.qr si aliqd pōt descēdere tardius q̃ꝫ.a.descēderet.ergo
grauius q̃ꝫ.a.vel minus graue:vl'eque graue:nō graui⁹: qr
tale velocius descēderet q̃ꝫ descēdit.a.nec minus graue:qr
Ad zᵐ tale nō descēderet:nec eque graue:quia hoc descēderet ita
tarde p̃cise sicut descēdet.a.¶ zᵒ pono:q.b.in p̃ncipio ho
re p̃terite fuerit grauitatis vt octo i ꝛcauo orbis lune.et qr
cōtinue fuerit motū descēdendo et depdēdo grauitatem:
ita q̃ nūc p̃mo sit sup humeros sor.grauitatis vt q̃tuor. et
q̃ cōtinue post hoc remittet̃ veloci⁹ q̃ꝫ sor.isto posito: q̃ro
vtꝫ.b.descēdet in hoc istanti vel nō:si descēdet et nō ime-
Ad p⁹ arg diate post hoc:qr sor.imediate post hoc erit maioris poten
tie q̃ꝫ.a.ergo dat̃ vltimū instans mot⁹:qd ē ꝯ Arist.6.phy.
Nōbile si nō descēdet nec imediate post hoc descēdet.g̃ sor.sufficit
Ad 3ᵐ porrtare.b.sed.a.ē tāte grauitatis p̃cise q̃ꝫ te ē.b.g̃ sor.iaꝫ suf
ficit porrtare.a.¶ 3ᵒ pono q̃ tā potētia sor.q̃ꝫ potētia.a.inci
piat̃ tendi veloc⁹ tā potētia sor.q̃ꝫ grauitas.a.ꝛ q̃ro vtruꝫ
Ad 2ᵒ .a.sit maximū pōdus qd sor.imediate p⁹ hoc sufficiet porr
tare:vel nō:si nō:ꝯ.a.pōdus sor.imediate post hoc sufficiet
porrtare:qr erit maioris potētie:ꝛ nullū mai⁹.a.sor.imedta
te p⁹ hoc sufficiet portare.g̃.a.ē maximū ꝛc. minor arguit̃.
qr si aliqd mai⁹ a sor. imediate post hoc sufficiet porrtare:
sit illud.b.ꝛ argnit̃ sic.b.ē mai⁹.a.g̃ i aliqua ꝓportiōe ma-
ius.g̃ tp̃s erit añ q̃ꝫ sor.acqret illā ꝓportionē.g̃ nō imediate
p⁹ hoc sor.sufficiet porrtare.b.si āt dicit̃ i p̃n⁹ q̃.a.ē maximū
pōdus:qd sor.imediate post hoc sufficiet porrtare.ꝯ:sit.b.iā
equale potētie sor.sicut.a.ꝛ incipiat etiam crescere poten
tia sua:veloci⁹ tñ q̃ꝫ.a.ꝛ tardi⁹ q̃ꝫ sor.sic q̃ ꝯtinue post hoc
.b.erit potēti⁹.a.ꝛ debili⁹ sor.isto posito arguit̃ sic.b.sor.im
mediate p⁹ hoc sufficit porrtare.ꝛ.b.imediate post hoc erit
4ᵐ arᵐ mai⁹.a.g̃ aliqd mai⁹.a.sor.imediate post hoc sufficiet porra
re:pꝫ ꝯña cū minori:ꝛ maior p casū.¶ 4ᵒ pono q̃ sor.ꝛ.a.
ꝯtinue añ instās p̃ns fortificabit̃:sic tñ q̃ sor. ꝯtinue suffi
ciebat porrtare.a.ꝛ.q̃.a.sit nūc potētie vt quatuor sil'cū sor
te ꝛ vltra augmētabūtur i potētia p tota horā futurā: velo
cius tñ sor.q̃ꝫ.a.ꝛ quero vtrū sor.sufficiet porrtare.a.vel nō.
si sic.g̃.a.nō ē minimū qd sor.nō sufficit porrtare:si nō,ꝯ.sor.
nō ē fortior q̃ꝫ imeᵗᵉ añ.ꝛ.a.i nll'a ꝓportōe ē graui⁹ q̃ꝫ imeᵗᵉ
añ.g̃ si sor.imediate añ sufficiebat porrtare.a.p idē iā suffic
porrtare.a.vñ arguit̃ sic.sor.ē fortior q̃ꝫ imediate añ.g̃ suffi
cit plus porrtare q̃ꝫ imediate añ.sꝫ imediate añ sufficiebat
porrtare.a.g̃ iā sufficit plus porrtare q̃ꝫ fuit.a.ꝛ p ꝯñs iā suffi
cit porrtare.a.cū.a.sit mai⁹ q̃ꝫ pri⁹ fuerit:ꝛ i nll'a ꝓportōe.p̃-
mā ꝯñam pbo.nā seqt̃.sor.imediate p⁹ hoc erit fortior q̃ꝫ
iā ē.g̃ imediate post hoc sufficiet plus porrtare q̃ꝫ iam.g̃ pari
formiter sequitur.sor.est fortior q̃ꝫ prius fuit.ergo sufficit
plus porrtare q̃ꝫ prius.

Ad oppositum arguit̃ sic.sor.porrtat.a.lapidē et plato porrtat eūdē lapidē.ergo il
li porrtāt eūdē lapidem.tenet ꝯña.añs āt fuit ꝓbatū i argu
mēto p̃ncipali.g̃ ꝯñs ē verum ꝛc.

Circa mām p̃mi arᵗ sit b̄ p⁹ ꝯ.A.descēdet tardi⁹ q̃ꝫ de
scēdet i aliquo istāti:ꝛ i nullo istanti descendet
tardi⁹ q̃ꝫ descēdet i aliquo istanti.p̃ma ps arguit̃.qr.a.ōscē
det tarde i aliq̄ istāti:ꝛ i nll'o istāti descēdet ita tarde sic̄ de
scēdet.g̃ descēdet tardius q̃ꝫ descēdet i aliq̄ istāti:patꝫ ꝯña
ab exponētib⁹ ad expoᵐ:ꝛ añs ē notū:qr q̄cūq̃ꝫ i stāti dato
iter illō ꝛ b̄.a.ōscēdet tardi⁹ q̃ꝫ ōscēdet i iᵒ istāti:sic ēt sor.in
tpe meᵒ erit fortior ad resistēᵐ q̃ꝫ i isto istanti.zᵃ ps ꝯois se
qt̃ ex pori.qr si i aliq̄ istāti.a.ōscēdet tardi⁹ q̃ꝫ ōscēdet i aliq̄
Obiectio istāti.a.sit illō istās.b.ꝛ arᵒ sic.iter.b.ꝛ b̄ istās erūt ifiᵗᵃ istāᵃ
meᵃ i q̄ꝫ qōlꝫ.a.tardi⁹ ōscēdet q̃ꝫ i.b.istāti.g̃ ꝛc.¶ Cōtra.si
aliqd mouebit̃ ita tarde p̃cise:sicut mouebit̃.a.i aliq̄ istāti
illud moᵗ ita tarde sic̄ mouebit̃ i aliq̄ i stā ti.sꝫ illō nō mo
Rñsio uebit̃ tardi⁹ q̃ꝫ mouebit̃.a.i aliq̄ istāti.g̃.a. nō mouebitur
tārdi⁹ q̃ꝫ ip̃m mouebit̃ i aliq̄ istāti.¶ Respondet̃ negan-
do ꝯñam:qr conditionalis assūpta in añte est ipolis:nam i
pole,ē q̃ aliquid mouebit̃ ita tarde p̃cise sicut mouebit̃.a.
in aliquo istāti:qr in ifinitū tarde mouebit̃.a.in aliquo in-
stanti:ꝛ non ē pole q̃ aliqd mouebit̃ i infiᵐ tarde.¶ zᵃ ꝯ. zᵃ ꝯ
.a.descendet tardi⁹ q̃ꝫ descēdet i aliquo istāti:ꝛ tñ in nulla
ꝓportiōe.a.descēdet tardi⁹ q̃ꝫ descēdet i aliquo istāti:p̃ma
ps pꝫ:ꝛ secunda declarat̃:ex eo q̃ ifinita tarditate.a.descē
det in aliquo istāti:nā aliquanta tarditate.a.descēdet i ali
quo instanti ꝛ nō ē dabilis tarditas qn ista vel tāta.a.descē
det in aliquo istanti.g̃ ꝛc.añs pꝫ:qr infinite tarde.a.descē
det:sed nūq̃ꝫ descēdet qn descendet i aliquo istanti.g̃ sicut
nihil pōt tardi⁹ descēdere q̃ꝫ.a.descēdet:ita nihil p̃t tardi⁹
descēdere q̃ꝫ.a. i aliquo instanti est dabilis aliqua tardi-
tas qn illa vel tanta descendet in aliquo i nstanti. Dicat̃ g̃
q̃ sicut tu es maior aliqua pte q̃ꝫtitatina tui:ꝛ in nulla pro
portiōe ꝛ ista hora diutius durabit q̃ꝫ aliqua ps ei⁹:ꝛ in nul
la ꝓportiōe ita.a.descēdet tardi⁹ q̃ꝫ descendet i alio istāti
ꝛ i nulla ꝓportiōe.¶ 3ᵃ ꝯ.a.mouebit̃ tardi⁹ q̃ꝫ mouebit̃ i ali 3ᵃ ꝯ
q̄ istāti:ꝛ aliqñ postea ñ mouebit̃ tardi⁹ q̃ꝫ mouebit̃ i aliq̄ i
stanti:ꝛ tñ non desinit neq̃ꝫ desinet moueri tardius q̃ꝫ mo
uebitur in aliquo istāti:q̃ nō desinit:pꝫ:qr.a.imediate post
hoc mouebit̃ tardius q̃ꝫ mouebit̃ i aliquo istāti.ꝛ q̃ nō de
sinet arguit̃: qr si desinet:g̃ in aliquo instāti:sed hoc ē falsū
qr quocūq̃ꝫ istanti dato:nec i illo:nec imediate añ illō: nec
imediate post illud.a.mouebit̃ tardi⁹ q̃ꝫ mouebit̃ i aliquo
instāti.¶ Intelligēdū q̃ licet.a.nō desinit nec desinet tar Nōbile
dius moueri q̃ꝫ mouebit̃ i aliquo istāti:tñ icipit tardi⁹ mo
neri q̃ꝫ mouebit̃ i aliquo istāti:qr nūc nō mouetur tardius
q̃ꝫ mouebit̃ i aliquo istanti:ꝛ imediate post istans p̃ns mo
nebit̃ tardi⁹ q̃ꝫ monebit̃ i aliq̄ istāti. Uñ si.a.intēderet mo
tū suū a nō gradu icipiēdo:cōcedo:q̃ icipit vl'incipiet tardi
us moueri q̃ꝫ mouebit̃ i aliquo istāti:sed nō desinit nec de
sinet tardi⁹ moueri q̃ꝫ ip̃m mouebit̃ in aliquo instanti. Si
vo remitteret motū suū vsq̃ꝫ ad non gradū:tūc desinit vel
desinet tardius moueri q̃ꝫ mouebit̃ i aliquo istāti:sed non
incipit nec icipiet sic moueri. Et si arguit̃.a. non monetur
tardi⁹ q̃ꝫ mouebit̃ in aliquo instāti. et mouebit̃ tardius q̃ꝫ
mouebit̃ i aliquo istāti:ergo icipit vel icipiet:negat̃ ꝯña:qr
ꝯñs exigit̃ istās p̃ sui vificatiōe ꝛ ñ affirmatia de futuro añ
cedētis.¶ 4ᵃ ꝯ.a.mouebit̃ tardius q̃ꝫ mouebit̃ i aliquo i
instāti:ꝛ tñ non tardiori gradu mouebitur q̃ꝫ mouebitur i
aliquo instanti: pꝫ:qr oī gradu quo mouebitur illo gradu
mouebit̃ in aliquo instanti:vñ signato aliquo corpore cir
clariter moto ñ bñte supficiē vltimā illō veloci⁹ mouebit̃
q̃ꝫ aliqs pūct⁹ ei⁹:vt pꝫ:p exponētes:ꝛ tñ nullo gradu vloci
tatis mouebit̃:qn illo mouebit̃ aliqs pūct⁹ ei⁹:y⁰ nullo gra
du velocitatis mouet̃ b̄ corp⁹ qn gradu vlociori mouebi
tur aliqs pūct⁹ ei⁹:sic̄ g̃ hoc corp⁹ veloci⁹ mouebit̃ q̃ꝫ aliqs
pūctus eius ꝛ nō velociori gradu:ita in ꝓposito de tardita
te.¶ Ex p̃dictis seqt̃.q̃.a.nec p tp̃s nec p istās tardi⁹ mo Corᵐ
uebit̃ q̃ꝫ mouebit̃ i aliquo istāti:ꝛ tñ i tpe vl'i instāti.a. mo
uebit̃ tardi⁹ q̃ꝫ mouebit̃ i aliquo istāti:vñ sicut tu eris ita
senex sicut tu eris i quolibꝫ tpe teriato ad p̃ᵐ istās tui ñ eē
ita.a.i quolibꝫ tpe icipiēte ab hoc instāti mouebit̃ tardius
q̃ꝫ mouebit̃ i aliquo instāti.

Ad primum negat̃ ꝯña:ꝯcludēs q̃.a. mouebit̃ ifi
nita tarditate:sꝫ solū seqt̃:ifiᵗᵃ tar di
tate.a.mouebit̃ sic̄ ifinita tarditate mouebit̃ aliqs pūct⁹ i
celo:ꝛ tñ nullus pūct⁹ i celo mouebit̃ ifinita tarditate:vñ
ipole ē:q̃ aliq̄ ē vel erit infinita tarditas.nec seqt̃ si aliqd
moueret̃ ita tarde sic̄.a.mouebit̃ illō moueret̃ ifinita tar-
ditate.g̃.a.mouebit̃ ifinita tarditate:qr añs ē vna ꝯditiōa
lis cui⁹ añs ipliᵗ ꝯdictionē:seqt̃.n.b̄ mouet̃ ifinita tardita
te:g̃ b̄ mouetur:g̃ aliquante velociter vl'aliq̄ gradu veloci
tatis mouebitur: ergo non mouebitur infinita tarditate.
¶ Ad zᵐ dicitur q̃.a.ñ descēdet: non tamem sortes suffi
cit porrtare.a.sed sequitur q̃ icipit esse sufficiens porrtare.a.

Ubi aūt nō remitteret grauitas.a.imediate post B eēt dicendū:q̃ nec icipit esse sufficiēs portare.a.nec segtur sor.ipedit.a.p hoc instās ne descendat.ergo p hoc istans portat .a.vel sufficit portare.a.Ex his seqt̄ ista cōclusio Jmmediate aū istans pñs.a.mouebat̄:ꝛ imediate post instans pñs mouebit̄:ꝛ tñ nō mouet̄:pz:dato q̃.a.icipiat fortificari vt pri⁹:ita q̃ sor.maneat ꝛtinue debilior:aut q̃.a.maneat grauiꝰ vt q̃ tuor.ꝛ sor.nō aliūde fortificet̄.si enī iaz mouet̄.a.ipm tardi⁹ moueret̄ q̃ vnq̃ post.sz post infinitū tarde mouebit̄.ergo iam ifinitū tarde moueret̄:imo tardi⁹ q̃ infinitum tarde:qd̄ iplicat cōtradictionē.nō g̃ mouet̄ iaz ꝓpter ꝓportionem equalitatis:ꝛ imediate aū hoc mouebat̄:ꝛ immediate post hoc mouebit̄ virtute ꝓportionis maioris in
Ad 3m equalitatis.¶ Ad 3m dico q̃ nō datur maximū pōdus qd̄ sor.sufficit vl sufficiet portare: tñ dat̄ maximuz pondus qd̄ sor.sufficit portare tāto gradu velocitatis tāto tpe: aut imediate post tale ꝛ tale instans.et ideo cōcedo i casu isto .a.esse maximū pōdus qd̄ sor.sufficit immediate post hoc portare.Et cū dr̄ aliquod maiꝰ.a.sor.imediate post hoc sufficiet portare.ergo.a.nō est maximū.negat̄ ꝛnia:qꝛ ista propositio de presenti nō exponit̄ p pōnem de futuro. sz de p senti isto modo.a.est pōdus qd̄ sor.imediate post hoc sufficiet portare:et nullū est pondus maius.a.qd̄ sor. imediate post hoc sufficiet portare.g̃.a.est maximum pondus quod sor.imediate post hoc sufficiet portare:et iā aūs ēvex̄ sicut ꝛnis:nō tamē ꝛcludi dz q̃.a.erit maximū pōdꝰ qd̄ sor. imediate post hoc sufficiet portare.sicut nec cōcedit q̃ nulluz
Ad 4m pōdus maiꝰ.a.sor.imediate post B sufficiet portare.¶ Ad 4m nego ꝛnam.sor.est fortior q̃ imediate aū.et.a.in nulla ꝓportōe est graui⁹.ergo si imediate ante sufficiebat portare.a.ēt nūc sufficit portare.a:qꝛ lz.a.in nulla ꝓportione sit grauius:tamē ē graui⁹ i aliqua ꝓportione.Et ad ꝓbatōez isti⁹ ꝛsequētie:cū dicit̄.sor.ē fortior q̃ p⁹.ergo sufficit plus portare:neget̄ ꝛsequētia:qꝛ et si ē fortior:tamē i nlla ꝓportiōe est fortior:qcqd enī iaz sufficit portare:exquo diuisibiliter excedit illō imediate ante B sufficiebat portare. Ex quo segtur:q̃ ipse ꝑus sufficiebat portare tantū sicut ipse iā sufficit portare:lz in nullo instanti:sz i quolibz tempore terminato ad hoc instans.et hoc ideo:qꝛ sor.in nulla ꝓportione est fortior q̃ fuit i tali tpe.sz bene i aliq̃ ꝓportione ē fortior q̃ fuit in hoc vel in isto instanti quocūq̃ signo. Jtē concedo istā ꝛditionalē.si sor.imediate post hoc fortificabitur:ipe imediate post hoc sufficiet plꝰ portare q̃ modo: exquo seqt̄:q̃ si sor.est fortior q̃ p⁹ fuit:q̃ sufficit plꝰ portare q̃ ꝑus:qa ly ꝑus in aūcedente stat ꝛfuse tñ:et i consequēte determinate.vnde si sor.erit fortior q̃ iam ipse est i aliqua ꝓportione erit fortior.sz nō si ipe ē fortior q̃ p⁹ fuit ipse i aliq̃ ꝓportōe ē fortior.Et si dicit̄ q̃ sor.imediate p⁹ B
obie° sufficit plus portare.nō tamē est cōcedēdū:q̃ plus imediate post B sufficiet portare.¶ Cōtra:sicut seqt̄ imediate p⁹ hoc .a.recedet ab pūcto.igr̄ imediate p⁹ B plꝰ distabit: ita segtur.a.recedet ab puncto. igit̄ plus distat q̃ ante.igitur
Rñsio ꝑ idē dz seq i mā de pōdere.¶ Dico q̃ ñ ē sil'litudo qꝛ respectu potētie actiue nō dat̄ maximū:sz respcū distātie datur maximū.nā.si.a.distat ab est dat̄ maxima distātia iter iª. sz nō dat̄ maximū pōdus qd̄ sor.sufficit portare.Uñ conceditur q̃ sor.sufficiebat portare maiꝰ.a.sz nō sufficiebat portare maiꝰ q̃ fuit.a.sic pr̄ tuꝰ fuit maior te .s.i p istāti tui.sz ñ fuit maior q̃ tu fuisti:dato q̃ iā sis maior q̃ ipe fuit.igr̄ ꝛc.

¶ Pri ma pars principalis.

pm argm

Rigesimum sophysma. Neutrū oculum habēdo tu potes videre. vitas sophatis arguit̄. Quēlibet oculū non habendo tu potes videre.g̃ nullum occulū habēdo tu potes videre.patet ꝛsequētia per regulā eqpolꝰ negatione postposita ꝛc.ꝛ aūs arguit̄ sic:aliquē occulum nō hñdo tu potes videre:ꝛ nullus est vel pōt eē occulus qn illū nō habendo tu potes videre: supposito q̃ habeas duos bonos occulos:g̃ quēlibet occulum nō hñdo tu potes videre: pz ꝛnia ab exponentibus ad expositum aūs est verum.g̃ ꝛ cōsequens. Jtem inductiue ꝓbat̄.illū occulū nō hñdo tu potes videre:ꝛ illum nō habendo tu potes videre.ꝛ sic de singulis:ergo quēlibet occulū non hñdo tu potes videre:aūs pz:qꝛ quocūq̃ dato:tu potes videre sine illo.¶ Secundo 2m arg
neutrū occulū hñs tu potes videre: ergo sophisma verum: probatur antecedēs:signū potes videre:ꝛ signū est neutrū occulū habēs:igitur neutrū occulū hñs tu potes videre:vl sic.aliquoꝝ occulorū neutꝝ occulum hñs tu potes videre. qꝛ istoꝝ occuloꝝ neutrū occulū hñs tu potes videre ōmōstrando occulos socij tui:ergo neutrū occulū habendo tu potes videre:ꝛ per ꝛnis neutrū occulū hñdo tu potes videre.itē neutrum occulum hñs potes videre:ergo per idez neutrū occuluz hñs tu potes videre: ꝓbatur aūs:antexps pōt videre:ꝛ antexps neutrū occulū ē hñs:qꝛ nō ē:ergo ꝛc. ¶ Tertio.tu potes videre sine occulo :ꝛc. ꝓbatur aūs tu 3m arg
potes videre :ꝛ nullus occulus requirit̄ ad hoc q̃ tu videas:ergo nullo occulo indiges ad videdū: ergo sine aliquo occulo tu potes videre. Forte dicit̄ q̃ licet nullo occulo idigeam ad videndū:tñ indigeo occulo ad videdū.¶ Contra si indiges occulo ad videndū:ergo sine isto non potes videre. Jtē tu indiges oculo ad videndū:ergo indiges occulo ad videdū:quo occulo indiges ad videdū:aut quo ñ idiges ad videdū.Si ꝑmū:g̃ aliquo occulo idiges ad videdū Si zꝰ.ergo tu indiges occulo ad videdum:ꝛ illo non indiges ad videndum:ergo illo occulo quo indiges ad videdū non indiges ad videndum:ꝛ per ꝛnis aliquo occulo idiges
ad videdū.¶ Quarto.tu potes videre aliquid qd̄ cuz nul 4m arg
lo occulo tu potes videre:ergo ꝛc. ꝓbatur antecedēs:tu potes videre ita modicum sicut ē aliqua ꝑs tui:ꝛ cū nullo occulo illud tu potes videre:ergo ꝛc.aūs arguitur:et pono q̃ tu videas digitum tuum q̃ sit.a.tunc sic:tu vides.a.ergo tu vides medietatē.a.ꝛ medietatē medietatis:ꝛ sic in ifinitū: pz ꝛnia.cum nihil possit tibi apparere indiuisibile:eo q̃ visio piramidaliter fit:si igitur vides.a.ꝛ medietatē eius:ꝛ sic in infinitū:ergo nihil ē ita modicum quin videas minꝰ illo ꝛ per consequens:tu vides ita modicum sicut ē aliqua pars tui:ꝛ cū nullo occulo illud potes videre: ꝓbatur:qꝛ nihil est:nec pōt eē ita modicum sicut est aliqua pars tui: nā quocūqz dato:cum illud sit diuisibile:dabo vnam partem minorem illa.

In oppositum arguitur sic. Neutrum occulum habēdo tu potes videre:ergo duz neutrū occulū habes tu potes videre:vel lz neutrum occulū hēas tu potes videre:pz ꝛnia:a propositiōe habente plures cās veritatis ad disi^am illarum:sed cōsequens est falsū. ꝑ qualibet parte illarum:qꝛ ex qualibet illarum:sequitur q̃ neutrum occulū habes:ergo consequēs ē falsum .quod est sophisma.

Circa materiam primi argumenti sit hec prima conclusio. Tu vides.a.quadratum:ꝛ tamen tu non percipis.a. quadratum:' nec aliquem angulum eius:pono: q̃.a.quadratuz tātū distet ate q̃ appareat tibi circulare:ꝛ non quadratum:isto posito arguitur prima pars:nam tu vides hoc:ꝛ hoc est.a.quadratum:ergo tu vides.a.quadratum:pz ꝛnia:ex quo ly vides non facit sophisma:ꝛ secunda probatur.nam si percipis.a.quadratum vel angulum eiꝰ: g̃ ꝑcipis.a.sub rōne q̃ est q̃dratū vel habens angulum.cōsequens ē contra cāum:ꝛ tenet consequētia:qꝛ illud verbum ꝑcipio:est appellatiuū forme vel rationis.¶ Ex ista p^m Cor
conclusione sequit̄.q̃.a.quadratū ꝛ quēlibet eius angulus percipis:ꝛ tñ tibi non apparet.a.quadratum:nec aliqs an

gulus eiꝰ. ꝑma ꝑs argiť:nã qcqd vides ꝓcipis: ſz tu vides .a.q̃draꝯ ⁊ quēlibz angulũ eiꝰ.g̃.a.q̃draꝯ ⁊ quēlz anguluz eius ꝓcipis. ꝟa vo ꝑs ē nota:qm̃.a.nõ apparet tibi q̃dramꝰ ſz circulare.illud g̃ q̃dramꝰ apppet:ſed nõ apparet q̃dramꝰ: ⁊ illi anguli apparēt:ſed nõ apparēt anguli. ¶ 2° ſequť. q̃. b.c. ſunt eque parua:⁊ ĩ fine eiuſdē diſtãtie:⁊ tñ tu vides.b.⁊ tñ nõ vides nec ſuffiꝰ videre.c. (⁊ pono) q̃.b.ſit vnus angulozꝫ.a.⁊.c.vnũ ꝓſe exñs in fine eiuſdē diſtãtie ita ꝓuũ ſicut .b.⁊ (ꝑz) ꝑ3 ꝑs.ꝟa vo declarať:nã videť.a.ergo ꝓ multiplicationē ſpēi.a.videť q̃libet ꝑs obiecta viſui (ꝑz ꝛña) qz nõ ē maioz rõ de vna q̃ de alia:⁊ ꝓ ꝛñs tu vides.b.⁊ tñ tu non vides.c.nec ſufficis videť:qz nõ ꝓ ĩtẽſionē ꝓpriã ꝓ nimiã diſtãtiã:nec ꝓ intẽſionē alterius:cũ nõ ſit ꝑs alicꝰ ꝓpzie: vl ĩpropzie dicta. ¶ Intelligẽdũ q̃ ſic pozrare ē duplr.ſ.ꝓſe ſine iuua^to alterius:⁊ ꝓ accñs cũ iuuamẽto alteriꝰ:ita videť ē duplr.ſ.ꝓ ſe ꝓ ĩtẽſionē ꝓpriã:⁊ ꝓ accñs ꝓ intẽſionē totius: qñ ergo diſtãtia ē modica ꝑs:tũc videť ſub ĩtẽſione ꝓpria ꝓ ſe ⁊ diſtincte:qñ vo diſtãtia ē nimis magna: tunc videť ꝓ intẽſionē totius ꝓ accñs ⁊ ꝛfuſe:vbi gra qñ facies bõis ē ꝓpinq̃:tũc naſus videť ꝓ ĩtẽſionē ꝓpriã ꝓ ſe ⁊ diſticte:ſic os: mẽtũ:frõs ⁊c. Sed qñ facies ē ĩ diſtãtia remota:ſic q̃ non põt fieri iudiciuz de hꝯ ptibꝰ tẽ tales ꝓtes videť ꝓ ĩtẽſiõez totius faciei ꝓ accñs ⁊ ꝛfuſe:ita cũ illa ãguli ſunt ꝓpinq vi deť ꝓ ſe qz ꝓ ꝓpriã ĩtenſionē:cũ ãt ſũt multũ remoti diſpa rẽt anguli:qz nõ videť niſi ꝛfuſe ⁊ ꝓ accñs ꝓ ĩtẽſionē totiꝰ: q̃ ſingule partes obiecte coagunt. ¶ 2ª ꝝ. Ad quẽcũq̃ pũctũ ē ĩtẽſio vnius medietatis:ad eundē punctũ ē intẽſio alterius medietatis:⁊ tñ non vbicũq̃ tu vides vnã medietatẽ:ibi tu vides aliã:ꝑ3 ꝑs ꝑz:qñ q̃libz iſtaꝯ medietatũ repſentat ſe ꝓ ſuã ĩtenſionē multiplicatã ad quẽcũq̃ pũctũ diſtãtie ĩter.a.⁊ occulũ.ꝟa ꝑs ē nota:qz in dextra ꝓte.a.vides ꝑma medietatẽ.a.⁊ ibi nõ vides ſcõaz medietatẽ. ergo ⁊c. ¶ Ex iſta ꝝne ſequť.Qz tu vides.b.c. ⁊ tñ tu vides.b. ꝓ intẽſionē.ꝓpriã ⁊ non.c:⁊ pono:q̃.b. ſit medietas.a.c. vnus angulozꝫ eius.ĩ caſu iſto:tu vides.b.diſticte ⁊.c.ꝛfuſe. ¶ 2° ſequit. Qz ad quãcũq̃ diſtãtiã ſufficis videre .a.vel.b.ad eã dẽ diſtãtiã ſufficis videre.c.⁊ tñ nõ vbicũq̃ ꝓcipis te videre.a.vel.b.ibi percipis te videre.c.ꝑz:qz ĩ tali diſtãtia taz.a. q̃.b.vť ꝓ ĩtẽſionē ꝓpriã.c.vo ꝓ ĩtenſionē totiꝰ. ¶ 3ª ꝝ.a.b. ſunt duo viſi^lia totalia eq̃lia:⁊ ĩ fine diſtãtie eiuſdē:⁊ tñ ſufficis videre.a.⁊ non ſufficis videre.b.ꝑz dato q̃.a.ſit optie colozatũ:⁊.b.multũ remiſſe. ¶ Ex iſta ꝝne ſequť.Qz.a.mãebit ꝛtiue ĩ fine eiuſdē diſtãtie: ⁊ tñ ĩ ꝑnciꝰ illius ⁊ ꝛtiue maiozabiť.a.manẽtibꝰ occulo ⁊ meꝰ ĩ eadē diſpõe:⁊ tñ ꝛtinue peiꝰ ⁊ peiꝰ ſufficies videre.a.ꝑz:ponẽdo ꝑmã ꝓtẽ ĩ caſu:vna q̃ velocius remitteť ĩ coloze:q̃ maiozabiť ĩ q̃titate.⁊ ꝛñr eſt ꝛcludendũ:q̃.a.ma^tc ĩ fine eiuſdē diſtãtie maiozabiť: ⁊ ĩtẽdeť ĩ coloze:⁊ tñ ꝛtinue minus ſufficies videre.a.ſuppoſito q̃ occulus velocius debiliteť ſeu elõgabiť:aut q̃ velocius mediũ ĩgroſſabiť:quã maiozabiť:aut ĩtẽdeť ĩ ĩtẽſione .a. ¶ 4ª ꝝ. Tu vides.a.⁊.b.⁊ ꝓcipis te videre iſta:⁊ tñ.a.⁊.b.nõ apparẽt tibi eq̃lia:nec eadē apparẽt tibi ĩeq̃lia: pono q̃ tu videas.a.b.⁊ ꝛſideres an ſint eq̃lia vel ĩeq̃lia:⁊ q̃ habeas q̃tuoz euidẽtias eq̃ fortes:quaꝯ due ſuadeãt tibi.a.⁊ .b.eẽ eq̃lia:alie vo due ſuadeãt tibi.a.⁊.b.eẽ ĩeq̃lia.iſto poſito:ꝑz ꝝ:qz nõ ē rõ q̃re.a.b.appeãt eq̃lia:vel nõ ĩeq̃lia: vel eꝯ. ¶ Ex iſta ꝛc ſequť.Qz.a.b.apparẽt tibi eq̃lia vel ĩeq̃lia:⁊ tñ nõ appent tibi eq̃lia:nec apparẽt tibi ĩeq̃lia.ꝑz ꝑm:qm̃ apparz tibi q̃.a.b.ſũt eq̃lia:vl ĩeq̃lia: ⁊ eadē tibi apparẽt.g̃ ⁊c. nec ſequť.a.b.apparẽt tibi eq̃lia vel ĩeq̃lia:⁊ nõ apparẽt tibi eq̃lia.g̃ apparẽt tibi ĩeq̃lia.Sic nõ ſequť iſta.rex ſedet: appz tibi va vel falſa: ⁊ nõ apparet tibi va.g̃ appz tibi falſa.g̃ ⁊c.

Ad primuz dico q̃ ſicut illa:nꝰ boie currẽte riſibile currit:nõ ē alicꝰ q̃titatis:nec neª: ſz affirmatia:cãlr ꝓbãda ꝓ ꝛditionalẽ vel tꝓalẽ:ita ſopª nõ ē alicꝰ q̃titatis:nec negm: ſz affirm ꝓbãdũ vel ĩprobãdũ cãlr: vel ꝓ tꝓalẽ:⁊ explectiuã:⁊ qm̃ taz tꝓalis: quã expletiua eſt falſa.iõ ſophª ē falſuz:⁊ ꝛñter nego iſtã: quẽlibz occulũ nõ bñdo tu potes videre ſic quẽlz iſtaꝯ dũ quẽlz oculũ nõ habes tu potes videre:licz q̃nlz oculũ nõ hẽas vt potes videť nec dico has eqpollere ſophn ꝓ ſecundã eqpollẽtiaꝯ: qz ꝟ nõ ē alicꝰ q̃titatis:nec neª ſic ſophª:ſicut.n.ĩ iſta nullo hoie currẽte riſibile currit abſolute põiť ly nullo hoie currente: ita q̃ nõ ē ſubz:nec ꝑdicatũ:nec ꝑs ſubiecti:nec ꝑs ꝑdicati: nec ẽt aliqd illius:ita ly neutꝯ occulũ bñdo aut ly quẽlibz occulũ nõ bñdo:nõ ſubyciť:nec ꝑdicať ꝟm ſe:vel aliqd ſui: nec ſetz ex aliq̃ ꝓte alicꝰ extremi:ſed ꝑciᶜly tu ſubyciť:⁊ reſiduũ ſe tz ex parte ꝑdicati:iſte igr ꝓpõnes ꝛuertũť:qz cauſe vitatis illaꝯ iuicẽ ꝛuertũť:nec alicꝰ illaꝯ vať ꝑdictoᵐ ꝓ ꝓpõnẽ alicuius q̃titatis:ſed ſolum ꝓ negationẽ prepoſitã. ¶ Ex bis ſequť ꝑ.Qz nõ arguiť ab exponentibꝰ ad expoᵐ.ſ. aliquẽ occulũ nõ bñdo tu potes videre:⁊ nllꝰ ē occlus quẽ nõ bñdo tu potes videre.g̃ quẽlibet occulũ nõ bñdo tu potes videre:qz ꝛñs nõ ē exponibile:ſed cãliter ꝓbadũ. Concediť tñ illa:aliquẽ occulũ nõ habẽdo tu potes videre:qz lz occulũ aliquẽ nõ bñs tu potes videre:ſz nego illã:nullus ē occulus quẽ nõ bñdo tu nõ potes videre: ĩmo aliqs ē occulus quẽ nõ bñdo tu potes videre:qz occulus ſocꝯ tui ē quẽ nõ bñdo tu potes videre. ¶ 2° ſequť.Qz ibi non arguiť aſingularibus ad vlez.ſ.iſtũ occulũ nõ bñdo tu potes videre:⁊ iſtũ occulũ nõ bñdo tu potes videre.g̃ quẽlibz occulũ non bñdo tu potes videre:qz nec ꝛñs ē ꝓpoſitio vlis:nec aliq̃ ꝓmiſſaꝯ ē ꝓpõ ſingularis:ĩmo q̃libet iſtaꝯ ꝓpõnũ ē nullius q̃titatis:⁊ ſolũ cãliter ꝓbabilis:nego tñ illã:illũ occulũ nõ bñdo tu potes videre demťando vnũ occuloꝯ tuoꝯ:ſicut ⁊ q̃libet illaꝯ:qñ iſtũ occulũ nõ hẽs tu potes videre:licz illũ oclz nõ hẽas tu potes videre. ¶ Intelligẽdũ q̃ lz negeť iſta iſtũ occulũ nõ bñdo tu potes videre:iſta tñ ē ꝛcedẽda: iſtũ occulum nõ habẽdo tu poſſes videre:qz hec expletiua ē va:lz iſtũ occulũ nõ hẽres tu poſſes videre ſicut q̃ iſta cathe^ca hec ſũt cõpoſſibilia.iſtũ occuluz nõ habes ⁊ tu vides: aut poſe eſt q̃ iſtum occulũ nõ hẽas ⁊ tu videas. ¶ Ad 2ᵐ nego iſtã:neutꝯ occulũ bñs tu potes videre:qz ꝟ cũ ſit neᵘᵐ vlis:ſuũ ꝑdictoziũ ē veꝯ.ſ.alteꝯ occulũ habẽs tu potes videre:⁊ ad ꝓbationẽ illiꝰ:negeť ꝛña:qz ꝓ idẽ ꝓbareť.q̃ nllꝰ hõ ē aial:qz hoc ē aial demťando canẽ:⁊ hoc ē nullꝰ homo. Item negať iſta ꝛña:aliquoꝯ occuloꝯ neutꝯ bñs tu potes videre.g̃ neutꝯ occulum habẽs tu potes videre:qz arguiť ĩplicite aterio ſtãte deteriate ad eundẽ diſtriᵐ:qz ly occoluz iclum ĩ ꝛñte ſtat diſtᵘᵉ. Deide negať iſta neutꝯ occuluz habẽs potes videre:qz ſuũ ꝑdicᵐ ē veꝯ:⁊ ad ꝓbatõez:negetur ꝛña:qz iſta nõ ē relᵗᵉ cuz ſit vlis neª. ¶ Ad 3ᵐ ꝛcedo q̃ tu potes videre ſine occulo:qz tu potes videre ſine iſto ⁊ ſine iſto. Ex q̃ nõ ſequť:q̃ poſe ē te videre ſine occulo: ſic non ſequť tu potes eẽ ĩ illo:⁊ ĩ iſto iſtãti.g̃ poſe ē q̃ tu ſis ĩ iſto ⁊ ĩ iſto inſtanti. Deinde concedo q̃ ſine occulo potes videre: ſicut etiã nullo occulo indiges ad videdũ:Et tunc ad argumentũ tu indiges occulo ad videdum. ergo ſine illo occulo nõ potes videre:ꝛcedo ꝛñaz:⁊ ꝛñs:qz ꝛſequẽs ē vna negatia va.Et ꝛñr ꝛcedo q̃ tu ĩdiges occulo ad videdũ: quo nõ ĩdiges:qz nꝰ occulo ĩdiges ad videdũ. Itez ꝛcedo iſtaz copulatiuã:tu ĩdiges occulo ad videdũ:⁊ iſto nõ ĩdiges ad videdũ:⁊ cũ ĩferť.q̃ illo oculo quo ĩdiges ad videdũ: non ĩdiges ad videdũ:ꝛcedo:qz ē vna copulatiua negatiua: ex q̃ nõ ſequť:q̃ aliquo occlo ĩdiges ad videdũ. ſic ñ ſequť chymera q̃ currit nõ moriť:g̃ chymera currit. Dic ꝛſilr dr ſic ĩ mã de denario:ꝛcedo:q̃ ꝓmitto tibi denariũ: nullũ denariũ ꝓmittẽdo ⁊ q̃ nõ tibi ꝓmitto denariũ quẽ ꝓmitto ſed quẽ tibi nõ ꝓmitto. ¶ Cõtra ponať g̃ illud ĩ cãu vna q̃ ĩ.a. iſtãti ſoluam tibi.b.denariũ:⁊ arguiť ſic. In.a.iſtãti ſoluã tibi.b.denarium quẽ tibi ꝓmiſi:igiť aliquẽ denariũ tibi ꝓmiſi:añs ꝓbať qz tũc ſoluã tibi debitũ:⁊ ꝓmiſſũ,aliogn ſoluto

vno denario:obligarer soluere reliquũ:ꝛ sic in infinitũ. Dicẽdũ ꝙ nihil ẽ ꝓmissuꝫ:nec aliqd ẽ debi^{m}.iõ nunq̃ꝫ solues: nec satisfacies ꝑ debito:nec ꝑ ꝓmisso:tũ soluẽ^{o}.b.denariũ satisfacies ꝑ illa ꝓmissiõe ꝛ obligatione. Ut ñ hec ꝟba dẽo: teneoꝛ:faciunt consimile sophᵃ sicut ꝓmitto:qꝛ debeo tibi aliqd:ꝛ nihil tibi debeo:teneoꝛ tibi soluere aliqd:ꝛ nihil teneoꝛ soluere tibi. ¶ Ad 4^{m} nego istã ꝛ̃ñaꝫ:tu potes videre ita modicum sicut ẽ aliq̃ pars tui: ꝛ cũ nullo occulo illõ tu potes videre.g̃ tu potes videre aliqd qõ cum nullo occulo tu potes videre:qꝛ añs ẽ verꝫ:ꝛ ꝛ̃ñs falsuꝫ:ꝙ ꝟa pars sit vera(ꝓbatũ ẽ)ꝛ ꝑmã ꝓbo ꝑ hec:ꝙ iã tu vides ita modicum sicut ẽ aliq̃ pars tui(vt pꝫ)ꝑ suas exponẽtes: tu vides modicũ:ꝛ aliq̃ pars tui ẽ modica:ꝛ nulla pars tua est minoꝛ:q̃ꝫ aliqd qõ tu vides:qm̃ q̃cũq̃ꝫ parte tua data: tu vides aliqd qõ ẽ minus illa. Et si dr̃ det̃ illnd modicũ(dico)ꝙ nõ potest dari:qꝛ stat cõfuse tãtũ rõne de ly ita:aquo simul cum ly sicut incipit probatio propositionis.

¶ Secunda pars principalis.

p^{m} argu. **Neutrum** occulũ habẽdo tu potes videre(ꝓbat̃) Tu potes videre aliqd qõ cũ nullo occulo potes videre.g̃ ꝛc.ꝓbat̃ añs:tu potes videre minimum ꝑ se visibile:vel maximũ nõ ꝑ se visibile: sed illud nullo occulo potes videre.g̃ ꝛc.maioꝛ arguit̃: qꝛ sic̃ põa actiua terminat̃ maxio:qõ sic:vl̃ minio qõ nõ:ita potẽtia passiua terminat̃ mimo qõ sic:vl̃ maxio qõ nõ: mioꝛ vero declarat̃:ex eo qꝛ nõ dat̃ minimũ ꝑ se visibile: nec maximũ nõ ꝑ se visibile.Qꝛ nondet̃ ꝑmum arguit̃: qꝛ si sic:sit illud.a.ꝛ arguit̃ sic.a.videt̃ ĩ aliq̃ distãtia.g̃ aliqd minus põt videri debilĩ ĩ minoꝛi distãtia.g̃.a.nõ ẽ minimũ.Sil̃r si.a.videt̃ cũ aliqbus circũstãtys.igit̃ cũ meliozib^{9} circunstãtys poterit aliquid min^{9}.a.videri.ꝛ ꝙ nõ det̃ scõz:etiaꝫ arguit̃:qꝛ si.a.est maximũ nõ ꝑ se visibile.g̃ qõlꝫ mai^{9}.a. ẽ ꝑ se visibile(ꝛ̃ñatenet)ab exposita ad alterã suaꝫ exponẽtiũ: sꝫ ꝛ̃ñs ẽ fl̃m:

z^{m} argu. qꝛ multa sũt maioꝛa.a.nõ colo^{ra}q̃ nõ pñt ꝑ se videri. ¶ z^{o} nõ dat̃ mini^{m}.qõ tu potes ꝑ se videre.g̃ nec maximũ qõ tu nõ potes ꝑ se videre.g̃ ꝛc.ꝑ^{a} pars arguit̃.si dat̃ minimuꝫ qõ tu potes ꝑ se videre:sit illud.a.ꝛ arguit̃ sic: aliqõ minus.a. ꝑt eẽ melius coloꝛatũ:ꝛ ĩ distãtia magis ꝓpoꝛtiõata respectu tui occuli.g̃ aliqõ minus ꝑt per se videri.g̃.a.nõ ẽ minimũ. Itẽ sit.b.vnũ eq̃le ꝛ simile.a.oĩno in eadẽ distãtia:ꝛ arguit̃ sic.b.tu potes ꝑ se videre sic̃.ꝛ.a.sꝫ.b.ẽ vel ꝑt eẽ min^{9}. g̃ aliqõ minus.a.tu potes ꝑ se videre.Deide arguit̃ sic.ꝙ ñ dat̃ maximũ qõ tu nõ potes ꝑ se videre:qꝛ sit illud.a.ꝛ arguit̃ ꝙ aliqõ mai^{9}.a.cũ illis circũstãtys tu nõ potes ꝑ se videre(ponẽdo).b.vt.s̃.oĩno eq̃le ꝛ simile.a.ꝛ ĩ eadẽ distantia tũc sic.b.tu nõ potes ꝑ se videre:ꝛ.b.ẽ vel ꝑt eẽ mai^{9}.a. ergo aliqõ mains.a.cũ illis circunstãtys tu nõ potes ꝑ se videre.s.cũ tãta q̃ꝫtitate tãto colore tãto lumĩe ꝛ tãta distantia.ꝛc.ꝛ ꝑ ꝛ̃ñs.a.nõ ẽ maximuꝫ qõ tu nõ potes ꝑ se videre.

3^{m} argu. ¶ 3° nõ ẽ dare maximã distãtiã ꝑ quã tu potes videre.a. nec minimã ꝑ quã nõ.g̃ ꝛc.ꝑmũ arguit̃ qꝛ si ẽ dare maxiaꝫ distãtiã ꝑ quã tu potes videre.a.ponat̃.g̃.a.ĩ fine eiusdẽ distãtie:ꝛ ĩcipiat elõgari:ꝛ seqt̃:ꝙ iã tu vides.a.ꝛ nõ ĩmediate p^{9} istãs ꝓsens videbis.a.g̃ dat̃ vltimũ istãs rei ꝓmanentis:ꝛ̃ñs ẽ falsuꝫ(ꝛ ꝛ̃ñaꝫ)qꝛ visio.a.nũc ẽ: ꝛ ĩmediate post istãs pñs nõ erit ꝟm se:nec ꝟꝫ aliqd sui. z^{m} etiã arguit̃:qꝛ si ẽ dare minimã distãtiã ꝑ quã tu nõ potes videre.a.g̃ ꝑ istã nõ potes videre.a.ꝛ ꝑ q̃ꝫcũq̃ꝫ minoꝛẽ poteris videre.a.ꝛ̃ñs ẽ falsuꝫ:qꝛ sensibile positum.s̃.sensum nõ sentit̃.z^{o}.de aĩa.

4^{m} argu ¶ 4° nõ ẽ dare maximã distãtiã ꝑ quam.a. põt apparere pedalis q̃ꝫtitatis:nec mĩmaꝫ ꝑ quã nõ.g̃ ꝛc.ꝓmũ arguit̃:qꝛ si sic videat̃.a.ĩ fine illius distãtie(ꝛ ponat̃).b.equale ipsi .a.in distãtia ĩsensibiliter lõgioꝛi:tunc.a.ꝛ.b.apparẽt: sꝫ nõ apparẽt ĩequalia.g̃ apparẽt eq̃lia.s.pedalis q̃ꝫtitatis.g̃ si.a. ponerẽt in loco.b.ꝛ eõ:adhuc apparerẽt equalia.s.pedalis q̃ꝫtitatis.g̃ ista nõ ẽ maxima distãtia. ergo ꝛc. z^{m} ẽt ꝓbat̃: qꝛ si ẽ dare minimã distãtiã ꝑ quã.a.nõ põt apparere pedalis q̃ꝫtitatis.g̃ ꝑ quãcũq̃ꝫ minoꝛẽ põt.ꝛ̃ñs ẽ falsuꝫ: vt supra ostensum ẽ de ĩtentione Aristotelis:posset enĩ.a.ita ꝓpinq̃ rĩ occulo ꝙ nõ videret̃ latera eius ꝛ ꝛ̃ñter nõ apparerꝫ pedal̃ q̃ꝫtitatis: arguit̃ tamẽ sic.sit ista distãtia.c.ĩ fine cuius ponat̃.a.ꝛ iuxta illud.b.insensibiliter maius.a.ꝛ seqt̃:ꝙ.b. apparet pel^{c} ꝛ.a.minus q̃ꝫ pel^{c}:sꝫ ꝛ̃ .q̃ꝫtũcũq̃ꝫ.a. appropinq̃ret citra finẽ illius distãtie apparet pedalis q̃ꝫtitatis : sꝫ iaꝫ nõ apparet sensibiliter minus q̃ꝫ ĩ quocunq̃ꝫ puncto citra finẽ.c.distan^{c}.g̃ adhuc apparꝫ pedalis q̃ꝫtitatis.

Ad oppositum arguit̃ sic. Neutꝫ occulũ habẽdo tu potes videre.g̃ tu potes videre neutꝫ occulũ habẽdo.igit̃ tu potes videre nulluꝫ occuluꝫ habẽdo:oẽs ꝛ^{c} tenẽt:ab vno ꝛuertibili ad reliquũ: sꝫ vltimũ ꝛ̃ñs ẽ falsuꝫ.g̃ ꝛ ꝓmũ añs:qõ est sophisma.

Circa ꝑdicta sit hec ꝑ^{a} ꝛ.ẽ dare minimũ per se visibile: vel maximuꝫ nõ ꝑ se visibile: ꝓbat̃:ꝛ pono:ꝙ.a. sit vnũ coloꝛatũ qõ rõne sue paruitatis non sufficiat mouere visuꝫ:ꝛ crescat quousq̃ꝫ sufficiat videri a valde debili visu:tũc vel ẽ dare ꝓmũ istãs ĩ q̃.a.erit sufficiẽs vt ꝑ se videatur:vel vltimũ ĩ quo nõ:si ꝓmũ.g̃ tũc.a.erit suffi^{s} vt ꝑ se videat̃:ꝛ nunquã ante:ꝛ ꝑ ꝛ̃ñs.a.erit tunc minimũ ꝑ se visibile:cũ rõne sue paruitatis.a.nunq̃ꝫ ante sufficiebat videri:si dat̃ vltimũ in quo nõ:tunc.a.nõ erit sufficiẽs vt ꝑ se videatur:ꝛ ĩmediate p^{9} erit sufficiẽs vt ꝑ se videat̃:ꝛ ꝑ ꝛ̃ñs.a.tũc erit maximũ nõ ꝑ se visibile: cuꝫ rõne sue paruitatis:tunc nõ erit per se visibile:sed ĩmediate p^{9}. ¶ Intelligẽdum ꝙ ex istius duobus subcõtrarys aliqd ẽ ꝑ se visibile: ꝛ aliqd nõ ẽ ꝑ se visibile:nõ dꝫ seq alia disiunc^{a} q̃ꝫ ista:aliqd ẽ minimũ ꝑ se visibile:vel aliqd ẽ maximũ non ꝑ se visibile:eo ꝙ subꝛiuꝫ affir^{mi}vificat̃ ꝓ maioꝛi ꝛ nõ ꝓ minoꝛi:q̃ꝫ subꝛiũ negatiuuꝫ:dr̃ enĩ aliqd ꝑ se visibile rõne magnitudis:ꝛ nõ ꝑ se visi^{lc} rõne paruitatis. ¶ z^{a} ꝛ. Nõ ẽ dare minimuꝫ per se visibile:sꝫ maximũ nõ per se visibile:ẽt positis oĩb^{9} circũstãtys ĩ summo.s.optio visu:medio rarissimo optie illumiato:ꝛ obiecto optie colo^{ro}:cum alys reqsitis ad visionẽ: pria pars arguit̃:ponẽdo:ꝙ.a.videat̃ cũ illis circũstãtys : ꝛ sig^{o} .b.coloꝛatũ ĩsensibiliter mai^{9}.a.ꝙ sil̃iter videat̃:tunc.b.nõ videt̃ sensibl̃r melius q̃ꝫ iã videt̃.a:g̃ ꝑ idẽ.a.ꝑt remitti vl̃ mioꝛari:ꝛ nõ videri sensibiliter peius q̃ꝫ iaꝫ.a.videt̃:ꝛ si sic iã nõ ẽ mini^{m} per se visibile.ꝟa pars arguit̃: qm̃ aliqd ẽ per se visibile.g̃ ẽ dare minimũ ꝑ se visibile: vel maximũ nõ ꝑ se visibile:sꝫ nõ dat̃ minimũ ꝑ se visibile: vt ꝓbatuꝫ ẽ.ergo dat̃ maxi^{m} nõ per se visibili. ¶ Cõtra sit.b.ĩsensibl̃r mai^{9}. a.iuxta positũ:ꝛ tunc.b.nõ cãt ĩtẽtioneꝫ foꝛ^{rem} quã erat.a.g̃ q̃ rõne nõ videt̃.a.nec ẽt.b. ¶ Itẽ ĩtẽdat̃.a.ĩsensibl̃r.nõ tñ ad gradũ.b.tunc.a.ꝛ.b.apparẽt eq̃ visibilia.g̃ sub eodẽ gradu apparẽt.g̃ per tãtã latitudinẽ põt.a.remitti manẽs ꝛ̃tinue per se visibile sic̃.b.sꝫ.b.põt remitti ad gradũ maximũ nõ per se visibilẽ. ergo.a. põt remitti ad graduꝫ vlterioꝛẽ. pꝫ ꝛ̃ña:qꝛ.a.minus distat a gradu maxio non per se visibili quã.b. ¶ Ad ꝓmũ dr̃ ꝙ.b.nõ causat intẽtionẽ sensibiliter foꝛ^{rem} ꝙ.a.ex quo.a.nõ cãt ĩtẽtionẽ sensibl̃r foꝛ^{ce}:tñ.b.cãt ĩtẽtionẽ sensibl̃r fortẽ:qꝛ lꝫ excessus eiꝰ ad.a.sit ĩsensibilis: tñ additus toti residuo ẽ satis sensibilis.iõ cãt ĩtẽtionẽ sensibilẽ vbi.a.nõ cãt aliq̃ꝫ. ¶ Ad aliud.nego ꝛ̃ñaꝫ:nõ enĩ sub eisdẽ gradib^{9} apparẽt illa duo:sed sub diuersis:q̃ꝫuis appareat ꝙ sub eisdẽ appareat:ꝛ iõ vnus gradus ẽ alio ĩtensioꝛ: sꝫ insensibiliter. ¶ 3^{a} ꝛ. ẽ dare maximã distãtiã per quã.a. ꝑt apparere pedalis q̃ꝫtitatis:vl̃ minimã per quã nõ. ꝓbat̃ ꝛ pono:ꝙ.a.appareat pedalis q̃ꝫtitatis : ꝛ remoueat̃ auisu: quocunq̃ꝫ apparebit mioꝛis:tũ signet̃ istãs ĩ quo ĩcipiet nõ apparere pedalis q̃ꝫtitatis:ꝛ q̃ro nũqd tũc apparebit pedalis q̃ꝫtitatis:vel nõ:si tũc apparebit pedalis q̃ꝫtitatis:ꝛ non ĩmediate p^{9}:seqt̃:ꝙ illa ẽ maxia distãtia:si ãt tũc nõ apparebit pedalis q̃ꝫtitatis:ꝛ ĩmediate ante apparebat : seqtur:

Nobile q̃ista ē mima distãtia p quã nõ ꝛc. ¶ Nõnduz q̃ si subcõ
trariozꝫ affir^{ua} verificat̃ p minozi q̃z negatia: seqt̃ disiũcti
ua facta p affirmationē maximi: ꝛ negationē minimi. Uñ
bñ seqtur aliqd̃ pondus tu potes portare ꝛ aliqd̃ nõ. g̃ ē da
re maximũ põdus qd̃ tu potes portare: vel minimũ quod
nõ: minus ē enī illud põdus qd̃ tu potes portare q̃z illud qd̃
tu nõ potes portare (ex q̃ seqt̃) q̃ ex illis subd̃rys p aliq̃z
distantiã põt. a. apparere pedalis q̃ztitatis: ꝛ p aliq̃z nõ seqt̃
idifferẽter disiũctiua facta p affirmationē maximi: ꝛ nega
tionē minimi: aut p affirmationē minimi: ꝛ negatõez maxi
mi: qꝛ affirmatia istozꝫ subd̃rioꝫ idifferenter vificat̃ p ma
4ª ♀ iozi ꝛ minozi q̃z negatia ꝛc. ¶ 4ª ♀. Nõ ē dare maximã di
stantiaz per quam. a. potest apparere pedalis quantitatis:
sed minimam per quam non: prima pars probatur signato
.b. insensibiliter maiozi. a. ita q̃ iam appareant equalia in
p̃ª ♀ª ♀ pn° distanc ꝛ ãmoueat̃. a. eq̃lr auirtute visiua p totã istã di
stãtiã: tũc ī fine. a. ꝛ. b. appebũt eq̃lia: sic ꝛtie ãte. ergo p ali
q̃z distãtiã vlteri° poterũt apparere eq̃lia: pbat̃ ꝛña: qꝛ nõ
obñte remotõe fcã ad oia alia pũcta sp appuerũt eq̃lia. g̃ si
adhuc remoueret̃ ad pũcta vlteriora apperẽt eq̃lia: sz. b. ap
paret pedalis q̃ztitatis: ex q̃ ē maius. a. si isensibl'r remoue
obiectio ret̃. ergo ꝛ. a. ꝛ p ꝛñs distãtia signata nõ fuit maxia. ꝓa autẽ
pars nõ idiget alia pbatõe. ¶ Cõtra q̃uis. a. pus remoue
ret̃ vltra finẽ istius distanc nõ apparet sensibl'r minus q̃z ī
fine. ergo si appropinquaret nõ appareret sensibl'r maius.
Itẽ. a. ī fine istius distãnc ī n° ppõtõe plus distat q̃z ī aliquo
Nõbile pũcto citra: sz ī quolibz pũcto citra appet pedalis q̃ztitatis.
Rñsio ergo ꝛ ī fine. ꝛc. ¶ Ad ꝟ oia dr̃ q̃ q̃ztũcũq̃z. a. appropinq̃rz
apparerz pedalis q̃ztitatis: ꝛ ꝛñr nõ ī quolz pũcto citra ap
parebit pedal' q̃ztitatis: nec ē pole q̃ ī q̃lz pũcto citra appa
rebit pedal' q̃ztitatis: qꝛ nõ ē pole q̃ cũ ita bois circũstãtys
appareat sic pt apparere: ꝛcedo tñ q̃ ī q̃libz istãti citra po
zª ♀ terit apparere pedal' q̃ztitatis: sic ī ex°. qlz bõ hz vnã certã
pyodũ: quã nõ põt pterire: pbat̃: idẽ tps ē mini^{m} per qd̃ ic
hõ nõ pt viuere: nec ē pole q̃ durabit p totuz illud tps: vel
p quolz istãti isti°: qꝛ nõ ē pole q̃ hẽbit ita bonã ꝛseruãtiã
vite sue: sicut bñe poterit: tñ ꝛcedo q̃ p quolibz instãti isti°
tpis iste bõ pt durare citra finẽ: sic ī pposito dico: q̃ lz. a. ap
pareret vsus occulum nõ appareret pedalis quãtitatis: sed
forte valde sensibl'r appropinq̃rz occl'o: añq̃z appareret pe
dalis quãtitatis: ꝛ hoc ꝓm circunstantias fortiores: vel de
biliores sibi appositas.

Ad p̃m argu^{m} **Ad primuz** dr̃ q̃ ē dare max^{m} nõ per se visibile ad
hũc itel^{m} q̃. a. nõ ē p se vi^{le} cũ his circunstãtys: ꝛ qd̃lz mai°
Ad z^{m} .a. vel eq̃le ē p se visibile: lz ergo aliqd̃ maius. a. non coloza
tum nõ sit p se visibile tñ aliqd̃ eq̃le i' ē p se visibile. ¶ Ad
z^{m} dr̃ q̃ ē dare maxi^{m} qd̃ tu nõ potes p se videre: ꝛ ꝛñter cõ
cedo: q̃ tu nõ potes p se videre: nec. a. nec. b. ꝛ tunc ad arg^{m}
tu non potes p se videre. b. ꝛ. b. põt eē mains. a. ergo aliqd̃
obiectõ maius. a. nõ potes p se videẽ: ꝛcedo totũ: cũ q̃ stat tñ q̃ vnũ
Rñsio eq̃le illi: qd̃ ē maio°. a. possum p se videre. ¶ Et si arguit̃ sic
.a. põt maiozari: g̃ tu potes videre. a. ¶ Dr̃ p. q̃ itelligit̃ cũ
illis circũstãtys: ita q̃ tu uõ potes videre. a. ceteris parib°.
secũdo neget̃ ꝛña dicẽdo: q̃ illud ē vnũ tale: q̃ si augeret̃
Ad z^{m} tñ depd̃ret de coloze vel de alia dispõne: ita q̃ ꝛtiue' ma
neret eq̃ visibile sicut iaz. ¶ Ad z^{m} dico q̃ ē dare minimã
distantiã p q̃z tu nõ potes videre. a. ꝛ ꝛñr dr̃ de sophismate
ꝛcedo q̃ p q̃z cunq̃z distantiã miozẽ tu potes videre. a. qꝛ tu
nũq̃z vides aliqd nisi p ifinitã modicã distantiã (ex q̃) me
diũ iter te: ꝛ obm ē diuisibile ī ifini^{m}. Intelligis tñ q̃ ē dare
obiectõ mimã distãtiaz pportõatã p q̃z adeq̃te tu nõ potes videre
.a. mõ distantia min° parua nõ ē pportiõata. ¶ Dupl'r co
loz multiplicat ĩrẽtionẽ ad maximã distantiã: ꝛ sil'r corpus
Rñsio lumiosuz lum̃ suũ (ponat̃ g̃) ocl'us tu° ī fine isti° distãtie: ꝛ
seqt̃: q̃ illa ē maxia distantia: p q̃z tu potes videre. a. ¶ Dr̃
q̃ licz illa: vl' alia sit maxia distãtia: p quã tu vides. a. nõ ta
men ē maxia p quã tu potes videre. a. qñ adhuc. a. poterit
melius disponi: ꝛ me^{m} clarius illuiari: q̃re p maiozẽ distan
tiaz. a. poterit mltiplicare ĩtẽtõez suã: ꝛ ꝛñr p maiozẽ distã
tiã tu poteris videre. a. Itẽ nego q̃ ī fine illius distantie tu
videres. a. qꝛ ibi nõ multiplicat̃ spẽs sensibilis vsq̃z ad vtu
tez visiuã: sz oporteret occulũ tuũ poni ifra speraz actiuita
tis. a. nec ī q̃lz pũcto videres. a. qꝛ nõ ī q̃lz puncto spẽs ē ap
ta mouere sensuz: ppter suã debilitatẽ. ¶ Ad 4^{m} demãn Ad 4^{m}
da q̃ ē dare nimiã distantiã p quã. a. nõ põt apparere peda
lis q̃ztitatis (ꝛ dico) q̃ ī fine isti° distantie sic. a. nõ apparz
pedalis q̃ztitatis: ita nec. b. ꝛ ꝛñr ꝛcedo q̃ taz. a. q̃z. b. appro
piquarẽt vsus occulũ tuũ citra finẽ istius distãtie añq̃z ali
qd̃ istozꝫ appareret pedalis q̃ztitatis vt dictũ ē ī 4ª ♀ne: lz
.b. citius appareret pedale q̃z. a. ꝛc.

¶ Prima pars principalis.

Rigesimũ p̃^{m} sopbª. Anima añ xp̃i p̃^{m} arg.
necẽio erit (pbat̃) hoc
necẽio erit: ꝛ hoc erit aia añ xp̃i. g̃ aia ante xp̃i
necẽio erit: pbat̃ maiõ: al'n hoc necẽio erit.
g̃ hoc necẽio erit: pz ꝛña: qꝛ seqt̃ gnãliter: ali
quãdo hoc necẽio curret faciet hoc vel illd.
g̃ hoc necẽio curret faciet hoc: vel illud. añs
argnit̃: ꝛ pono: q̃ ī. a. istãti añ x° icipiet eē: ꝛ arguit̃ ī. a. istãti
ꝟ ꝛ ī. a. istãti ꝟ ñ poterit ñ eē. g̃ ī. a. istati ꝟ necẽio erit: pz ꝛña
ab expo^{bus} ad expo^{m} ꝛ añs ꝺclarat̃: qñ ī. a. istãti impole erit
ꝟ nõ eē: pbat̃ ī. a. istãti hec ppõ erit ĩpolis hoc ñ ē: ꝛ ista tẽ
sic adeq̃te sigificabit. g̃ ī. a. istãti ipole erit ꝟ nõ eē: pz ꝛña:
ab officiãtibus ad offi^{tam}. añs ē vex. g̃ ꝛ ꝛñs ¶ z°. Si ꝟ aia z^{m} arg.
ꝛtigẽter erit. g̃ ipsa poterit nõ eē: ꝛ ipsa erit aliqd̃ eternũ. g̃
aliqd̃ eternũ poterit nõ eē: ꝛñs ē flz: qꝛ oē eternũ ē tale qd̃
ñ pt nõ eē. ¶ Itẽ si ꝟ aia ꝛtig' erit: ꝛ ſpa erit taz ī. a. q̃z p°. a.
g̃ ꝟ aia ꝛtig' erit p°. a. ꝛñs ē falsuz: qꝛ si ꝟ aia ꝛtig' erit p°. a.
ꝛ ipsa erit ī. a. g̃ ipsa poterit desinere eē post. a. pz ꝛña: qꝛ seq
tur gnãlr: tu curres ꝛtig' p°. a. ꝛ tu curres ī. a. g̃ tu poteris
desinere currere p°. a. añ xp̃s ꝛtigẽter erit post. a. ꝛ iste erit
ī. a. igit̃ poteris ꝺsinere eē post. a. sz ꝛñs ē flz: qꝛ si hec aia po
terit desinere eē post. a. ponat̃ g̃: q̃ ipsa desinet eē post. a. ꝛ
pz: q̃ hec ppõ iplicat ꝺdictõez: qꝛ ī q̃cũq̃z instãti hec aia erit
post. a. imediate añ illud ꝛ imediate post illud: hec aia erit
post. a. ¶ z°. Si aia añ xp̃i erit deus scit ipsaz eē fnturaz: sed z^{m} arg.
ꝺus nõ pt decipi: nec scia sua pt eē icerta. g̃ non pt eē qn ꝟ
aia erit: pz ꝛña: qꝛ si deus scit istã iam fore: ꝛ pt eē q̃ ista nõ
erit: tũc deus pt decipi: qꝛ pt credidisse flm: vel seqt̃: q̃ ꝺs
nõ scit aliq̃z ppõnẽ quez ab eterno sciuit: ꝛ tñ mõ pt esse q̃
nũq̃z sciuit istã. ¶ 4°. Si. a. ꝟ ppõ. ꝟ aia erit: ꝛ. b. hec ppõ 4^{m} arg.
.a. fuit vex: ꝛ arguit̃. b. ppõ ē va. g̃ illa aia necẽio erit: pz cõ
sequẽtia: ꝛ añs ē vex: qꝛ ē ppõ affir^{ua} va de pto de teris sili
bus. vñ arguit̃ sic: oē qd̃ fuit necẽe ē fuisse. b. vitas fuit. igit̃
necẽe ē. b. vitatẽ fuisse: ꝛ per ꝛñs necẽe ē q̃ hec aia erit: fiat
ꝟ ꝛsequẽtia. b. veritas fuit. ergo hec anima erit. ista ꝛsequẽ
tia ē bona: añs ē neccessariũ. ergo ꝛ cõsequens.

Ad opptimuz arguit̃. aia añ xp̃i necẽio erit. g̃ aia
añ xp̃i nõ poterit non eē: pz ꝛña: qꝛ
arguit̃ vtualr ab exposita ad vnã suaꝫ expo^{m} ꝛñs ē falsuz.
ergo ꝛ antecedẽs: quod ē sophisma.

Circa mãz p̃mi argumẽti sit ꝟ p̃ª ♀. Hec aia ꝛtingẽter p̃ª ♀
erit: taz ī. a. q̃z in q̃cũq̃z instãti post. a. ꝛ tñ nec in. a. nec ī quo
libz instãti post. a. ꝟ aia ꝛtingẽter erit: p̃ª ps sic arguit̃: hec
aia erit taz in. a. q̃z in q̃lz instãti post. a. ꝛ hec aia poterit nõ
eē taz in. a. q̃z in q̃lz instãti post. a. igit̃ ꝛc. pz ꝛña: ab exponẽ
tib° ad expo^{m} añs ē vex. ergo ꝛ ꝛñs. ꝓa ps ē ꝺdit̃: qñ taz
in. a. q̃z in quolz instãti post. a. hec aia necẽio erit. ergo nõ cõ
ꝛting' : pz ꝛña: añs ē pbatũ in p̃ arguñto. ¶ Ex ista ♀ne se p̃. coz^{m}
quit̃ p̃. Qꝛ pole erit in. a. instãti hãc aiaz nõ eē: ꝛ tñ in. a. istã
ti nõ erit pole hãc aiaz nõ eē ꝓa ps ē pbata ibidẽ: ꝛ p̃ma ar
guit̃ nã ꝟ ppõ erit polis: in. a. instãti hec anima non erit: q̃

tunc sic adequate significabit. ergo ꝛc. pz ꝯña: ab officianti
z^m cor^m bus ad officiatū. ¶ z^o segt̃ ꝙ necce erit i. a. instãti hãc aiaz
fore: ꝛ ꝯtingẽter erit i. a. instãti hãc aiaz fore (dato) ꝙ in p̃^a
pte ly. a. istãs deteriet vbũ idicatiui modi: ꝛ i ꝓa vbũ ifiniti
z^a ⁊ ui modi. ¶ z^a ⁊. Hec aia ꝯting^r erit taz i. a. instãti q̃z i quo
libz instãti post. a. ꝛ tñ ipo'e ẽ ipsaz eẽ ꝯting^r i aliquo instan
ti post. a. p̃^a ps patuit: ꝛ ꝓaz declaro: qꝛ si po'e ẽ ponat̃ i eẽ: ꝛ
arguit̃: hec aia ꝯting^r ẽ post. a. g̃ ꝗ aia ẽ p^o. a. ꝛ hec aia ẽ eter
p̃^m cor^m na. g̃ hec aia neccio ẽ post. a. ¶ Ex ista ⁊ne segt̃ p̃. Qꝛ necce
erit hãc aiaz eẽ post. a. ꝛ tñ ꝗ aia nõ neccio erit post. a. p̃^a ps
pz: qꝛ hec erit neccia ꝗ aia erit post. a. ꝓa ẽt ẽ nota: qꝛ ꝗ aia
z^m cor^m poterit nõ eẽ post. a. ¶ z^o segt̃. ꝙ eq̃ icorruptibilis erit hec
aia in. a. instãti sic post. a. ꝛ tñ necce erit hãc aiaz eẽ post. a. ꝛ
tñ nõ necce erit hãc aiaz eẽ i. a. pz: qꝛ hec erit neccia: ꝗ aia ẽ
post. a. ſz ꝗ nũq̃z erit neccia ꝗ aia ẽ in. a. ꝛ sicut dico de. a. ita
dico de quolz istãti post. a. quocũq̃z. n. istãti dato p^o. a. ꝗ erit
3^a ⁊ ꝯtingẽs hec aia ẽ in hoc istãti. ¶ 3^a ⁊. hec aia p̃t icipe eẽ ãte
. a. ꝛ oẽ. a. erit p̃^m istãs ipsi^o eẽ: ꝛ tñ ꝗ aia nõ p̃t incipe eẽ ante
p̃^m istãs eẽ ipsius (p̃^a ps pz) qꝛ ꝗ aia p̃t eẽ ãte. a. ꝛ ꝓa sil'r: qꝛ
p̃^m cor^m ꝗ aia nõ p̃t bis icipe eẽ. ¶ Ex ista ⁊ne segt̃ p̃. Qꝛ p^o p̃^m nõ
eẽ añxp̃i ipe p̃t desinere eẽ: ꝛ tñ ipse nõ p̃t desinere eẽ p^o p̃^m
nõ eẽ sui: ꝓbat̃ (ꝛ pono) ꝙ. b. erit p̃^m nõ eẽ añxp̃i ꝛ arguit̃.
post. b. añxp̃s p̃t desinere eẽ: ꝛ. b. erit p̃^m nõ eẽ añxp̃i. g̃ post
p̃^m nõ eẽ añxp̃i ipe p̃t ꝺsinere eẽ. ꝓa ps ⁊nis ẽ mãi^ta: ex quo
z^m cor^m ãtex^p nõ poterit bis desinere eẽ. ¶ z^o segt̃. ꝙ p̃^m instans eẽ
añxp̃i p̃t eẽ ante p̃^m istãs eiusdẽ: ꝛ tñ ãtex^p nõ poterit eẽ an
te p̃mũ istãs sui: sil'r p̃^m nõ eẽ antexp̃i poterit eẽ post p̃^m nõ
eẽ sui: ꝛ tamẽ antexp̃s nõ poterit eẽ p^o p̃^m nõ eẽ sui: cuiuslz
4^a ⁊ istoꝝ. p̃^a ps pz: p ressonẽ. ¶ 4^a ⁊. ꝗ aia nõ ꝯtingenter ẽ: ꝛ ꝗ
aia ñ ꝯtigẽter erit: ꝛ tñ ꝗ aia nõ icipit: nec icepit: nec icipiet
ꝯtingẽter eẽ: p̃^a ps pz: ꝛ ꝓa ꝓbat̃: Nã hec aia i nullo istãti
ꝯtingẽter erit. g̃ ꝗ aia nõ icipit nec incipiet ꝯtingẽter eẽ: pz
p̃^m cor^m ꝯña: ꝛ añs ẽ ꝓbatũ. ¶ Ex ista ⁊ne segt̃ p̃^o. Qꝛ ꝗ aia ꝯtingẽ
ter erit: ꝛ postea nõ ꝯtingenter erit: ꝛ tñ nõ desinit: nec desi
net ꝯtingẽter eẽ: pz ꝯña: ex quo hec aia i n^o istãti ꝯtingẽter
z^m cor^m erit. ¶ z^o segt̃. ꝙ hec aia icipiet neccio eẽ in aliquo istãti:
ꝛ tamẽ ꝗ aia nõ neccio erit: ſz p̃cise ꝯting^r in aliquo istãti:
p̃^a pars pz: qꝛ in. a. istãti ꝗ anima incipiet neccio esse in ali
quo instanti: vt pz ꝑ expositionẽ: ꝛ ꝓa similiter: qꝛ ꝗ anima
nõ aliter q̃z contingenter erit in aliquo istãti.

Ad p̃^m argu^m **Ad primũ** dr̃ ne^d^o illã ꝯñaz: aliqñ aia ãtexp̃i neccio
erit. g̃ aia antexp̃i neccio erit: sic nõ segt̃.
aliq̃z do nõ poterit ꝗ nõ eẽ. g̃ hoc nõ poterit nõ eẽ. i añte. n.
limitat̃ vbũ: ꝛ nõ i ꝯñte: alie nãq̃z ꝯñtie adducte tenẽt grã
mãe: qꝛ non ẽ po'e ꝙ aliqs hõ ꝑpetuo curret: aut ꝙ añxp̃s
semp erit: si. n. antexp̃s posset semp eẽ aut ꝙ aliqs hõ ꝑpe
tuaret̃ i cursu: sicut aia añxp̃i postq̃z erit nõ poterit nõ eẽ ẽt
Ad z^m ille ꝯñe ñ valerẽt. ¶ Ad z^m ꝯcedo. ꝙ aliqd̃ eternũ poterit
nõ eẽ: ꝛ tamẽ oẽ eternũ ẽ tale qd̃ nõ poterit nõ eẽ: sicut ali
qs hõ p̃ẽt eẽ antexp̃s: ꝛ tñ qlz hõ erit talis qd̃ nõ p̃t eẽ ãte
xp̃s. Sil'r aliqs hõ p̃t de nouo gnãri: ꝛ tam̃ qlibz hõ ẽ talis
ꝙ nõ p̃t de nouo gnãri. Itẽ ꝯcedo ꝙ ꝗ aia ꝯtigẽter erit taz
i. a. q̃z p^o. a. ñ tñ poterit ꝺsinere eẽ p^o. a. Uñ nõ ẽ po'e ꝙ i. a.
ꝗ aia desinet eẽ p^o. a. nec in aliq̃ istãti ãte. a. nec i aliq̃ istãti
post. a. vt bene: pz: ꝑ exponẽtes: ꝛ tũc ad argumẽtũ illa ꝯña
ẽ bõa antexp̃s erit in. a. ꝛ erit ꝯtingẽter post. a. g̃ poterit de
sinere eẽ post. a. pari rõne: ꝗ ꝯña est bõa: hec aia erit in. a. ꝛ
erit ꝯtingenter post. a. igit̃ poterit desinere eẽ post. a. negat̃
ꝯña: qꝛ ãtexp̃s desinet eẽ post. a. ſ. in p̃mo sui nõ eẽ: ꝛ hec aia
Ad 3^m nũq̃z desinet eẽ post. a. ex quo nũq̃z desinet eẽ. ¶ Ad 3^m di
co breuiter negãdo vtrãq̃z ꝯñaz: ſz solũ segt̃: ꝙ deus aliqd̃
falsuz potuit credidisse: ex quo nõ segt̃: ip̃z posse decipi: si
cut nõ segt̃ ip̃m posse credere aliqd̃ flm ꝛ ꝯñr ꝯcedo ꝙ ꝺs
nõ scit aliq̃z ꝓpõnez quã ab eterno sciuit: ꝛ tñ mõ p̃ẽt eẽ ꝙ
ipse nunq̃z sciuit istã. Uñ arguit̃ sic. antexp̃s nõ ẽ nec erit. g̃
deus nũq̃z sciuit illã ꝓpõnẽ antexp̃s erit demr̃ando ynam

mentalẽ nãliter significantẽ: hec ꝯña ẽ bona: antecedens ẽ
po'e. g̃ ꝛ ꝯsequẽs. Et cõsequẽter dicat̃: ꝙ q̃z do xp̃s dixit pe
tro illud vbuz: ter me negabis: petrus potuit facere ꝙ ipse
nũq̃z dixit illud vbũ: vt pz. Itẽ cõcedo ꝙ aliq̃z ꝓpõnẽ deus
sciet quã necce erit ip̃m scire: ꝛ tñ iã tu potes facere ꝙ ipse
nũq̃z sciet istã: ꝓbat̃: ꝛ pono: ꝙ post desitõez antexp̃i rema
nebit in aia sua ꝗ ꝓpõ: antexp̃s fuit: tũc ita neccio erit: sicut
illa anima: qꝛ nõ apget. Unde illa ꝓpõ desinat eẽ. tunc ar
guit̃ sic. deus sciet hãc ꝓpõnẽ ãtexp̃s fuit: ꝛ necce erit deũ
scire istã: qꝛ ꝗ ꝓpõ erit neccia de^o scit illã. ſ. post desitõem
antexp̃i. ꝛ ꝙ tu potes facere: ꝙ nũq̃z sciet illã (pz) qꝛ tu po
tes facere ꝙ antexp̃s nõ sit: nec fuit: nec erit: ꝯñr ẽ ꝯceden
duz: ꝙ aliq̃ ꝓpõ eternal'r fuit vera: quã necce erit eẽ vaz: ꝛ
tñ tu potes facere ꝙ illa nũq̃z fuit va: nec vnq̃z erit vera: pz
de illa: hec aia erit i mẽte alicuius itelligẽtie separata ipsa. n.
eternaliter fuit vera (vt pz) ꝛ necce erit ipsaz esse verã: qꝛ
aliq̃z do hec ꝓpõ erit neccessaria ꝗ aia erit: ꝛ ꝙ tu potes fa
cere ꝙ illa nũq̃z fuit va: nec erit vera: pz: qꝛ tu potes facere
ꝙ ista aia nũq̃z erit. ¶ Intelligẽdũ ꝙ ista ꝓpositio hec aia
erit aliqñ erit necessaria: nõ tñ ista aia añxp̃i erit: qꝛ segtur
aia antexp̃i erit. g̃ antexp̃s ẽ vel erit: ꝯñs ẽ ꝯtingẽs. g̃ ꝛ añs:
ex quo ẽ vex: sed nõ segtur hec aia erit. g̃ ãtexp̃s ẽ vel erit:
qꝛ nõ dr̃ aia ab actu animãdi sed ab aptitudine. ¶ Ad 4^m Ad 4^m
dicit̃ ꝙ. b. ꝓpõ non ẽ neccessaria: lz sit vera affirmatiua de
p̃terito: qꝛ eius veritas depẽdet. a. futuro: ꝛ ad argumẽtũ
negat̃ ꝯña: sed solũ segt̃ ꝙ. b. veritatẽ necesse ẽ fuisse sicut
nõ sequit̃ oẽm p̃mã causaz necesse ẽ eẽ. ſz deus ꝑducens ꝗ
instans est p̃ma causa. ergo necesse ẽ deum ꝑducentẽ hoc
instãs esse: sed solũ segt̃ ꝙ deum producẽtẽ hoc instãs ne
cesse ẽ esse: qꝛ ex sensu diuiso segt̃ sensus diuisus ꝛ nõ ꝯposi
tus. ¶ Intelligẽdũ tñ ꝙ ꝗ ꝯña nõ valet de fo^ra. ꝗ vitas fu nõbile
it. igit̃ ꝗ aia erit: qꝛ nõ segt̃ hec vitas fuit demr̃ando illaz
antexp̃s erit. g̃ ãtexp̃s erit: sic nõ segt̃ deus sciuit añxp̃z fo
re. g̃ añx^p erit: qꝛ in p̃^o nõ eẽ añxp̃i vtrũq̃z añs ẽ vex: ꝛ ꝯñs
falsuz. Si enim aia añxp̃i posset desinere eẽ ẽt p̃^a ꝯña nõ va
laret: vñ ẽ ꝯcludẽdũ ꝙ i quolz istãti p̃to deus sciuit añx^m
fore: ꝛ tamẽ antexp̃s nõ ẽ: nec erit: ꝛ ꝙ i aliq̃ istãti deus scit
antexp̃m fuisse in quo istãti ꝺs nõ ẽ: nec fuit: vtrunq̃z isto
ruz vificat̃ in p̃ istãti nõ eẽ antexp̃i: ꝛ vbi antexp̃s incipe
ret eẽ ꝑ remotionẽ de p̃senti: ꝯcederẽ vtrũq̃z istoꝝ. i quolz
istãti futuro deus scit antexp̃z fuisse: ꝛ tñ ãtexp̃s nõ ẽ: nec
fuit i aliq̃ istãti: de^o scit antexp̃z fore in quo istãti antexp̃s
nõ ẽ nec erit. ¶ Cõtra p̃dcã arguit̃ ponẽdo ꝙ. a. sit ista mẽ obiectio
talis nãl'r significãs: hec aia erit: ꝛ arguit̃ si. a. ẽ vex: ꝛ p̃t eẽ
falsuz. g̃. a. põt incipe eẽ falsuz postq̃z fuit vex: pz ꝯña: qꝛ si
a. ẽ vex: ꝛ põt eẽ falsuz. g̃ põt mutari aueritate in falsitatẽ
ꝛ ꝑ ꝯsequẽs põt icipe eẽ falsuz postq̃z fuit vex: q̃ ꝯcesso po
nat̃ in eẽ: ꝛ babet̃ ꝺdictio: nã segt̃. a. ẽ falsuz. g̃ hec aia non
erit: ꝛ. a. fuit vex. g̃ ꝗ aia erit. ¶ Itẽ sequit̃. a. nõ ẽ falsuz: ꝛ obiectio
erit falsuz. g̃ incipit: vel icipiet eẽ falsuz. p̃^a ꝯsequẽtia ẽ bo
na: antecedẽs ẽ po'e. g̃ ꝛ consequens: quo concesso arguit̃
vt. s. inducẽdo ꝺdictionez. ¶ Ad p̃^m negat̃ ꝯsequentia: ſz Rifio
soluz segt̃ ꝙ postq̃z. a. fuit vex: põt incipe eẽ falsuz: vnde lz
sequit̃. a. ẽ vex: ꝛ põt eẽ falsuz. ergo. a. põt incipe eẽ falsum:
postq̃z fuit vex: nõ tamẽ sequit̃. a. ẽ vex: ꝛ põt incipere esse
falsuz. igit̃. a. põt incipe eẽ falsuz: postq̃z fuit vex: qꝛ lz q̃libz
illaꝝ sit de sensu diuiso: tamẽ ex p̃^a nõ segt̃ illa de sensu cõ
posito: possibile ẽ ꝙ. a. sit falsuz postq̃z fuit vex: sicut sequi
tur ex ꝓa ꝗ de sensu ꝯposito. possibile ẽ ꝙ. a. incipiat eẽ fal
sum: postq̃z fuit vex: ꝛ hoc rõne illius verbi icipit: qꝛ aliter
nõ posset ꝓbari illa ꝓpõ respectu talis vbi icipit: nisi illa po
neret̃ i esse ꝑ sensuz ꝯpo^m. Et sil'r negat̃ illa ꝓpõ. a. põt mu
tari aueritate in falsitatẽ: qꝛ cũ sit ꝓpositio simplex cuius
p̃mus terminus ꝓbabilis ẽ illud verbũ põt. ex ista segt̃ de
sensu cõposito vna mentalis: possibile ẽ ꝙ. a. mutet̃ aueri Rifio
tate i falsitatẽ: qua posita in eẽ sequit̃ ꝺdictio. ¶ Ad aliud

cõtedo istã ꝛsequẽtiã.a.nõ ẽ falsuz:ꝛ erit falsum.g.a.icipit vl'icipiz eẽ flz(ꝛ dico)q̃ añs ñ ẽ pol'e dato q̃.a.diu fuerit: lz q̃lz eius ps sit po^{lis}.nõ tñ iplicat ꝯdictõez añs nec ꝛñs sic ista.a.incipit esse falsuz postq̃z fuit vex:vñ(dato)q̃.a. nũc p̃° eẽt:ꝛ q̃ h aia nõ erit:hec eẽt vera.a.icipit esse falsuz: ꝛ h sil'r.a.incipit eẽ falsuz :postq̃z nõ fuit vex:sicut ista.a.ẽ flm postq̃z nõ fuit vex:sil'r si.a.nõ eẽt sed erit: ꝛ h aia nõ erit:h copulatia esset vera.a.nõ ẽ falsum:ꝛ erit falsuz:ꝛ hec tẽporalis eẽt vera.a.erit falsum:postq̃z nõ erit falsuz : tamẽ ista copulatiua iplicat ꝯdictionẽ.a.ẽ falsuz: ꝛ.a.fuit vex:ꝛ simi liter h tpal'.a.erit falsuz postq̃z erit verũ:ꝛ q̃ liq̃t:q̃re ꝛc.

¶ Tertia pars principalis.

Anima antexp̃i necessario erit:pbat:ꝛ pono q̃.a. erit totũ tp̃s p qõ durabit illa aia:ꝛ arguit.a.necessario erit:ꝛ nullũ.a.erit nisi hec aia erit.ergo h aia necessario erit:ꝛ pz ꝛñia:qz bene seqt : hoc necessario erit demãndo.a.ꝛ hoc nõ erit nisi h aia erit.g h aia nẽcio erit. g p idez alia ẽ bona ex quo demẽt.a.p̃ ps añtis p̃ ꝛñtie arguit.B nẽcio erit demãndo illud tp̃s:ꝛ B erit:arg°.a.nẽcio erit:pz ꝛñia:p resolutionẽ:añs ẽ vex.ergo ꝛ ꝛñs.ꝛa ps ẽ nota : qz si h aia nõ erit nullũ tp̃s erit p qõ h aia erit:cũ ꝯdictoriũ con seqnẽtis repugnat añti. Jtẽ pono q̃.a.erit maximũ tp̃s ici piẽs ab hoc instãti i cuius nullo instãti itriseco erit añxp̃s: qõ tp̃s ẽ annoꝝ centũ: cuius.b.erit vlti^{m} instãs: ꝛ arguit.a. nẽcio corrũpet:ꝛ nullũ.a.corrũpet nisi añxp̃s erit.g añxp̃s nẽcio erit.añs p q̃libet pte pbat:vt.s.ꝛ simil'r ꝛñs.vnde h ꝛñia ẽ bona:hoc nẽcio corrũpet: ꝛ hoc nõ corrũpet nisi an-
2^{m} arg^{m} techristus erit.ergo antechristus necessario erit: ꝛ cõtinue demãtur.a.ergo per idẽ illa ꝛñia fuit bona. ¶ 2° sig°.oia q̃ possunt pmouere ad pductionẽ illius anime:ꝛ qne possũt ipedire eius pductionẽ:ꝛ tunc q̃ro nunqd ista pmouentia sint fortiora q̃z ista ipediẽtia vel debilita^{a}:vel eque fortia: si fortiora.ergo illa aia necessario erit:qz nõ potest impedi ri cũ iam assignata sint omnia q̃ possunt impedire: si debi lioza.ergo illa aia nunq̃z erit cuz iam assignata sint oia que possunt pmouere:si eq̃ fortia. g qua rõne hec aima erit ea dem hoc aiatũ erit.ex isto motiuo põt probari:q̃ anteq̃z h anima erit:vex ẽ q̃ ipa necessario erit:qz tũc erit ita q̃ cau se pmouentes non possunt impediri.s.tẽpore imꝝceptibili ante p̃mũ instãs antexp̃i.Et ex illo sequit q̃ aliqñ ante. b. instãs debz eẽ ita q̃ hec aia erit ꝯtigẽter post.a.Ex quo seq tur q̃ pri° debz eẽ ita q̃ hec aia erit cõtingẽter p°.a. q̃z ipsa
3^{m} arg^{m} ꝯtingẽter erit post.a.cuius oppositũ repit i alys. q̃.n.pus debet esse ita q̃ antexp̃s erit in.b.q̃z ipsa erit in.b.implicat ꝯdictionẽ.¶ 3°.p aliquod tẽpus hec aia poterit eẽ futura. ꝛ p aliqõ nõ.ergo ẽ dare maximũ tp̃s p qõ aia poterit eẽ fu tura : vel minimũ p qõ nõ:sed ꝛñs ẽ falsum: qz illud nõ est finitũ nec infinitũ.nõ finitũ:qz quocũq̃z tẽpore finito dato p maius hec aia poterit eẽ futura. Et hic capio futuꝝ put distinguit cõtra ꝛñs. Nec ẽt erit ifinitũ:qz si p illud tẽpus illa aia erit futura.g illa aia erit:ꝛ sequit etiã q̃ illa aia non erit:qz si p totũ illud tẽpns illa anima erit futura:p totũ il lud tẽpus ipsa nõ erit:nec vnq̃z post:qz post tẽpus infinitũ nihil erit.ergo h anima nũq̃z erit.Cõsimiliter arguit q̃ nõ est dare minimũ tẽpus p quod hec anima non poterit esse futura:qz illud aut erit finitũ aut infinitũ.Si finituz. ergo per illud ꝛ maius illo illa anima poterit eẽ futura : ꝛ p con sequẽs nõ ẽ minimum quod nõ.Si infinitum cõtra illud non ẽ modicũ cum nihil possit eẽ maius infinito. ergo illõ iterũ nõ est minimũ tẽpus per qõ hec anima nõ poterit eẽ
4^{m} arg^{m} futura.¶ 4° si antexp̃s fuisset per horã: ita esset q̃ hec aia necessario fuit.g per idẽ iaz ẽ ita q̃ h aia necessario erit: pz consequentia:qz tunc nõ est ratio q̃re illa eẽt vera: quin pi rõne hec iam esset va:hec aia erit.añs pbat(ꝛ pono)q̃ an texp̃s sit:ꝛ fuerit p horã:ꝛ arguo sic:hec aia fuit:ꝛ nõ põt ẽe q̃n hec aia fuerit.g necessario hec aia fuit.pz ꝛñia ab expo nẽtibus ad expositũ.añs est verũ.ergo ꝛ ꝛñs. Jtẽ necesse est hãc aiam fuisse:ergo necessario hec aia fuit: pz ꝛñia ab vno ꝛuertibili ad reliquuz. pbat antecedẽs:h ppõ ẽ nec cessaria hec aia fuit:cuz sit affirmatiua de pterito simplex nõ dependens a futuro:ꝛ ipsa sic adequate significat. g nec cesse est hãc animã fuisse.pz ꝛñia:ab offi^{bus} ad officiatũ. an tecedẽs est veruz:ergo ꝛ ꝛsequẽs.

In contrariũ arguit sic: hec aia cõtingẽter erit. ergo ipsa nõ necessario erit. pbatur añs:illa aia erit:ꝛ poterit nõ esse:qz aliquãdo nõ erit.g hec anima contingẽter erit(tz ꝛsequẽtia) ab exponẽtib° ad exposituz . antecedẽs est veruz:ergo ꝛ ꝛsequens.

Circa materiã p̃mi argumẽti sit hec p̃ma ꝛclo . A.ne- p̃^{a} ?
cessario erit:ꝛ tamẽ nõ necessario.a.ert:ꝛ pba. tur p̃ia pars:hoc necessario erit:ꝛ hoc ẽ vel erit.a.ergo.a. necessario erit . ꝛa pars declarat ex eo q̃ possibile est q̃ .a.nõ erit sic ar°°.hec aia nõ erit. ergo.a.nõ erit. antecedẽs est possibile.ergo ꝛ cõsequens. Consil'r dicit q̃.a.necessa rio corrũpet:ꝛ tamẽ nõ necessario.a.corrũpet. dato vt su pra q̃.a.sit tẽpus centũ annoꝝ in cuius vltimo instãs erit antexp̃s qm̃ hoc necessario corrũpet:sz hoc est vel erit.a. igit.a.necessario corrũpet:sed nõ necessario.a.corrũpet qz nõ necessario alicuius tẽporis vltimũ instãs erit p̃miuz instãs antexp̃i:qm̃ possibile ẽ q̃ añxp̃s nũq̃z erit. ¶ Cõtra obectõ
hoc tp̃s ꝯtigẽter corrũpet.g nõ necessario corrũpet: pbat añs.hoc tẽpus corrũpet:ꝛ hoc tp̃s poterit non corrumpi.g hoc tp̃s ꝯtingẽter corrũpet:pz ꝛñia:ab exponẽtib° ad expo sitũ. pbat añs p ꝛa parte:qz hoc tp̃s aliq̃z do non corrũpet .s.postq̃z corruptũ erit.g hoc tp̃s poterit nõ corrũpi:pz ꝛñia: qz seqt gnãliter i alys:hoc aliq̃z do nõ corrũpet . igr h pote rit nõ corrũpi.Sil'r arguit:qz hoc tp̃s nõ nẽcio erit quocũ- Rñsio
q̃z dato finito qz poterit nõ eẽ cũ ip̃z aliqñ nõ erit. ¶ Rñ- p̃^{a}
det.i du^{c} argumẽtũ ꝛcludit exponẽdo sophisma nẽcio ꝛ cõ tingẽter : sz p̃bice exponendo eo mõ q̃ sumit hoc(dico)q̃ hoc tp̃s nẽcio erit:qz hoc tp̃s erit:ꝛ nõ poterit impediri q̃n hoc tp̃s erit:qz si poterit impediri:aut g anteq̃z erit vel qm̃ erit:vel postq̃z erit:nõ anteq̃z erit:qz dato q̃cũq̃z tpe futuro illud nõ poterit ipediri q̃n erit:sicut nec celũ q̃n mouebit: nõ ẽt qm̃ erit pp eãdẽ causaz:nec postq̃z erit:qz nihil põt ipe diri nisi illud possit eẽ:sz postq̃z hoc tp̃s erit nõ ãplius pote rit eẽ.g nec ipediri.Cõsil'r dicat q̃ illud nẽcio corrũpet:qz corrũpet ꝛ nõ poterit ipediri q̃n corrũpet: qz nõ anteq̃z il- z^{a} ?
lud tp̃s erit:nec quãdo erit:nec postq̃z erit.ꝛc.¶ z^{a} ?.pol'e ẽ q̃.a.corrũpet añ .b.ꝛ tñ.a.ñ p̃t cõrũpi ãte.b.pz sup^{to} q̃.a. ꝛuertat cũ isto ꝛplexo max^{m} tp̃s icipiẽs ab h istãti i cuius nullo istãti itriseco erit añxp̃s:ꝛ arguit sic.medietas istorũ centũ ãnoꝝ erit max^{m} tp̃s icipiẽs ab h instãti in cui° nullo istanti erit antexp̃s.g.a.corrũpet ante.b.ista ꝛñia est bona: añs ẽ pol'e:qz pol'e ẽ:q̃ añxp̃s icipiet eẽ i fine istius medie tatis.g ꝛ ꝛsequens est possibile:nõ tamẽ.a. poterit corrũpi ante.b. ¶ Cõtra.si i aliquo istãti antexp̃s p̃° erit in isto in- obecõ
stanti .a.corrũpet:sed antexp̃s põt p̃ eẽ ante.b.g.a.põt cor rũpi ante.b.quia isti centum anni non poterunt corrumpi ante.b. ¶ Jtẽ hoc põt corrũpi ante.b.demonstrãdo p̃mã obectõ
medietatẽ istoꝝ centũ ãnoꝝ:ꝛ hoc ẽ vel eõt pẽ.a. igr.a.p̃t corrũpi ante.b:pz ꝛsequẽtia per resolutõem.¶ Ad p̃^{m} ne- Rñsio
gat cõsequẽtia:qz nõ sequit:si antexp̃s esset pedalis q̃ztita p̃^{a}
tis quodlibz sibi equale esset pedalis q̃ztitatis : sz antexp̃s põt eẽ pedalis q̃ztitatis. ergo quodlibz sibi equale potest esse pedalis q̃ztitatis:iaz antecedẽs est verũ: ꝛ ꝛsequẽs fal suz:qm̃ semipedale celi potest esse eq̃le antexp̃o : ꝛ tamen nõ potest esse pedalis q̃ztitatis.¶ Ad aliud nego minorez Rñsio
lz.n. sit possibile:q̃ illa medietas sit.a.nõ tamẽ illa medie z^{a}
tas potest esse.a.qz nõ põt esse maximũ tẽpns incipiẽs ab hoc instãti in cui° nullo instãti erit antexp̃s: verbi gr̃a(po no)q̃.a.cõuertat cuz isto termino hõ qui est.ꝛ pz q̃ ante-

xp̃s non potest esse.a.qz non potest eē homo qui est: tamē
est possibile:q̃ antexp̃s sit.a.qz possibile ē q̃ antexp̃s sit hō
qui ē.Sicut g̃ non sequit possibile ē q̃ antexp̃s sit.a.g̃ an-
texp̃s pōt eē.a.qz arguit asensu cōposito ad sensuz diuisuz.
ita nō seqt:possibile ē q̃ illa medietas sit.a.ergo illa medie
3ª ♁ tas pōt eē.a. ¶ 3ª ♁.Añxp̃s poterit gnāri āteq̃z gnābit nō
tñ possibile ē ipsuz gnāri anteq̃z ipz gnābit (p̃ma pars pz)
qm̄ antexp̃s poterit gnāri ante.b.ꝛ ipse gnābit in.b.g̃ pote
rit generari anteq̃z generabit:ꝛ qz ḣ ꝓpositio est impossibi
lis antexp̃s generabit anteq̃z gnābit. igit impossibile ē q̃
ipse generabit anteq̃z generabit.Cōsimiliter ꝯcedit q̃ an
texp̃s poterit corrūpi anteq̃z corrumpet:nō tamē ē possibi-
obiectio le q̃ ipse corrūpit anteq̃z corrumpet. ¶ Contra sequit q̃
antexp̃s poterit gnāri ī istātib⁹ duob⁹:qz in.b.ꝛ ante.b.aut
igit simul vel successiue:sed nō simul:qz duo instātia non
possunt eē simul:nec successiue:qz tunc antexp̃s posset bis
Rñsio icipe. ¶ Rñdet.q̃ antexp̃s poterit gnāri bis in duob⁹ in-
stantib⁹:sed nō simul:nec successiue:qz ḣ āte xp̃s poterit ge
nerari in.a.b.duob⁹ istātibus successiue:significat:q̃ ante-
xp̃s poterit generari ī vno eoꝝ post gnātionē eiusdē ī alio
4ª ♁ ꝛ hoc ē falsuz. ¶ 4ª ♁.Antexp̃s patrē suū pōt gnāre:ꝛ tam̄
nō pōt gnāre patrē suum (p̃ma ps ꝓbat) qm̄ antexp̃s hoc
pōt gnāre demr̄ando vnū hominē qui post annuz incipiet
esse:ꝛ ille ē vel pōt eē pater antexp̃i.ergo ātexp̃s patrē suū
pōt generare:sed non pōt generare patrē suū:qz nō ē possi-
bile q̃ ipse generet patrē suū.Cōsimiliter dicat q̃ antexp̃s
obiectio afilio suo poterit generari:non tñ poterit afilio suo. ¶ Cō-
tra q̃z ampliatiue stat ly patre in ista: antexp̃s pōt generare
patrē suū.ita ampliatiue stat ī ista:añxp̃s patrē suū pōt gnā
re.g̃ pari rōne ē illa vera:sicut ista sic arguēdo.antexp̃s pōt
gnāre hoc:ꝛ hoc ē vel pōt eē pater añxp̃i.ergo antexp̃s pōt
Rñsio gnāre patrē suū. ¶ Dicēdū q̃ in p̃ria stat ampliatiue solū:
aquo incipit ꝓbatio:q̃z ab isto vbo pōt recipit lz ī ꝗa stat am
pliatiue ꝛ appll'atiue simul: aquo non icipit ꝓbatio ꝓposi
tionis:ex quo nō ē terminus plis numeri:nec copulat⁹:nec
cōplexus cōplexione verbali. Uñ gnāliter ex ista de sensu
diuiso:sequit vna de sensu cōposito:si illud verbū pōt erit
terius p̃mus ꝓbabilis:vel saltē nō ꝓcedit termin⁹ faciens
difficultatē ī resolutōe:ꝛ a parte p̃dicati nō ē termin⁹ ꝯple
xus v̄balis cōplexiue v̄bali:vl' plis nūeri:nec copulat⁹. Nā
bene seqt hoc pōt esse hō alb⁹.g̃ possibile ē q̃ hoc sit hō al-
bus:sed nō sequit nigꝝ pōt eē hō alb⁹.g̃ possibile ē q̃ nigꝝ
sit homo albus:ꝛ hoc ꝓp resolutionē illius termini nigruz
p̃cedētis: sed q̃ illa ꝯña nō valeat:antexp̃s pōt gnāre hoc:
ꝛ hoc pōt esse pater antexp̃i.ergo antexp̃s pōt generare pa-
trē suū.Declarat ꝛ pō q̃.a.sit vnū cor⁹ sic dispo^m q̃ iaz sit
albū ꝛ nūq̃z erit pole nāliter q̃ sit albū:isto po^o ē ꝯcedēdū
q̃ albū poterit eē ḃ:nō tñ q̃ hoc poterit eē albū:ꝛ nō seqt:
hoc poterit eē hoc:ꝛ hoc ē vel erit albū.g̃ hoc poterit eē al
bū:hic ē appellatio ꝛ ampli^o sil' rōne cuius seqt q̃ pole erit
hoc eē albū:ꝛ ita in ꝓposito ꝛc.

Ad p^m argu^m **Ad primū** dr̄ q̃ ista ꝯña nō valz.a.necrio erit ꝛ nll'z
.a.erit nisi ḣ aia erit.g̃ ḣ aia necio erit:sic ñ seqt sciēs añx^m
eē futuꝝ:necio erit:ꝛ nll'z sciēs añx^m eē futuꝝ erit:nisi añx⁹
erit.g̃ ātex⁹ necio erit:ꝛ ꝯñr ꝯcedo istā ꝯñaz hoc necio erit:
ꝛ hoc nō erit nisi ātex⁹ erit:seu hoc:ḣ aia erit.g̃ ātexp̃s vel ḣ
aia necio erit:sz ne^o mioré:qz equalz huic ꝯditōali ipoli si ḣ
aia ñ erit:hoc ñ erit demr̄n^o illud tp̃s. Et cū dr̄ ibi de^tur.a.g̃
si vna ē bōa ꝯña alia ē bōa:negat ꝯña:vñ dato q̃.a. ꝯuerta
tu cū vno istoꝝ:rex sedet:nll's rex sedz :ista ꝯña ē bōa:vnū
istoꝝ ē vexꝝ.g̃.a.est vexꝝ: ꝛ tñ nō sequit vnuz istoꝝ est vexꝝ.
ergo hoc ē vexꝝ demonstrando.a.ꝯsimil'r dicat ad arg^m de
Ad z^m corruptōe.s.a necio corrūpet ꝛc. ¶ Ad z^m ꝯcedit q̃ ista p̃
mouētia nō sūt fortiora nec debiliora:quia nō sunt nec est
pole ista eē:demr̄an^o oia q̃ p̃ñt p̃mouere ad p̃ductōiez isti⁹
aie:ꝛ dato:q̃ ista fint adhuc dicā: q̃ ḣ aia erit qz ipe^tia ꝛ si
ia sint eq̃ fortia sic p̃mouētia: p̃mouētia tñ tūc nō erūt eq̃
fortia:qz seqt ex casu:q̃ ista tūc nō eēnt aut q̃ eēnt debili^a.
Jtē di^o q̃ nūq̃z āte.b.istās erit ita q̃ ḣ aia necio erit:qz nū-
q̃z agētia ita eēnt bñ applic^ta qn subto poterit aliq̃ influētia
ꝯria ipedire:eo q̃ p̃^m mo^lc multo veloci⁹ mo^r q̃z trāsmutet
aliq̃ mā ī his iferiorib⁹:mō ad motū p̃mi mobil' ifluētie m^l
tip^r. ¶ Ad 3^m neget cōseqntia:qz ps affe^ua suꝯrioꝝ nō v̄ifi- Ad 3^m 4^m
cat p̃ miori q̃z negatia qō tñ oz: nā ps affir^iv nō v̄ificat nisi
p̃ tpe finito:ꝛ ps neg^iv solū p̃ tpe ifinito:mō nullū finitū ē
min⁹ ifinito: ex q̃ ifinitū nō est mo^cus. Et si arguit sic: p̃ali-
qō tp̃s antixp̃s p̃t eē futurus:ꝛ p̃ duplū ad illud ꝛ sic ī infi-
nitū.g̃ p̃ ifinitū tp̃s añxp̃s p̃t eē futurus:ꝯcedo ꝯñaz:ꝛ ꝯñs:
exq̃ nō seqt: q̃ añxp̃s poterit eē p̃ tp̃s infinitū: qz ī añte te-
net ly ifinitū sinca^cc ꝛ ī ꝯñte cathe^cc. ¶ Ad 4^m dico admis- Ad 4^m
so casu negādo istā:ḣ aia necio fuit. ꝛ tē ad p̃^as rōnē ne^o ꝯse
quētiaz:nec arguit ab exponētib⁹ ad expo^m:qz ꝗa exponēs
debuit eē ista.ḣ aia nō potuit nō fuisse:q̃z ego nego. Jtē ne^o
aliā ꝯñaz:qz arguit a ꝓpōne officiali ad ꝓpōnez exposibi-
lē:ꝯcedit igit q̃ neče est hāc aiaz fuisse: sz nō necio ḣ aima
fuit:ꝯcedo tñ de p̃senti:q̃ ḣ aia necio ē:ꝛ q̃ ḣ aia in ḃ instā
ti necessario ē:lz ꝯtingēter sit in ḃ instās:qz ī ḃ instās ipossi
bile ipsam nō eē:sz nō ē ipole ipam nō eē ī ḃ instās imo ꝯce
do q̃ ī hoc loco ḣ aia necio ē (dato) q̃ ista sit ī hoc loco: qz
ī hoc loco ipole ē ipsaz nō eē (qō pz) ex eo qz hec ꝓpō ī hoc
loco hec aia nō ē:ē ipossibilis. Et si arguit ꝓban^o q̃ hec aia
necio ē in hoc instāti:qz hec aia necio ē in hoc instāti: vel in
istāti nō hoc:sed nō necessario ē in istāti nō hoc.g̃ necio ē in
hoc instāti. Jtē ḣ aia necio ē in quolibz instāti p̃senti:sz hoc
istās ē istās pñs.g̃ ḣ aia necio ē ī ḃ istāti. ¶ Rñdet negan
do q̃z libet istaꝝ ꝯñtiaꝝ. p̃ma.n.nō valz:qz nō seqt ī sil'i:ne
cessario ē hoc istās vel istās nō hoc:sz nō necio ē istās nō ḃ.
g̃ necio ē ḃ istās:nec seqt:necessario tu es vl' tu nō es: sz nō
necessario tu es.g̃ necessario tu non es. 2ª etiā non seqtur:
qz ī simili nō valz.necessario oīs hō ē aial:tu es hō.g̃ necio
tu es aial:vñ sub termino distributo īmobiliter nō ꝯtingit
descēdere:modo ly necessario īmobilitat: ꝛc.

¶ Prima pars principalis.

Rigesimum scōm soph⁹. Jnfini- p̃^m arg^m
ta sunt finita. Cōtra
ex sophate sequūt q̃tuor īcōueniētia.g̃ so-
phisma falsuz (ꝓbat añs) Primū incōue-
niēs ē:q̃ finita sunt īfinita p̃ ꝯuersionē sim
plicē. 2^m īcōueniēs q̃ ifinita sunt eq̃lia ali
q̃bus finitis:tāq̃z ab vno ꝯuertibili ad reli-
quū. 3^m q̃ pl'a q̃z duo:ꝛ tria:ꝛ sic ī infinitū sunt īfinita tāq̃z
ab exposita ad suas exponētes. 4^m q̃ nō tñ finiti sunt fi-
nita:seqt.n.iniustū erit.g̃ nō tñ iustū erit:sz finitū ꝛ ifinitū
sūt duo oppoita.iō seqt īfinita sūt finita.g̃ nō tñ finita sūt
finita. Sz nō obñtibus his īcōueiētibus arg^r sic.aliq̃ sūt fi
nita ꝛ nō pl'a illis sūt finita.igr nō īfinita sr̄ finita (pz ꝯña)
ꝛ añs arg^r:qz aliq̃ sūt fi^ta:ꝛ ñ pl'a finitis sūt finita. ¶ 2°. Si z^m arg^m
īfinita sūt finita.g̃ īfinitus nūerus ē finitus:ꝯñs ē fl'z:qz ali
q̃s nūer⁹ ē:q̃ nec ē finit⁹:nec īfinit⁹ (ꝓb^r) qz si aliq̃s ē nūer⁹
cui⁹ oēs vnitates nō sūt finite nec īfinite:ille nūer⁹ nō ē fi-
nitus nec īfinitus:sz aliq̃s nūer⁹ ē cuius oēs vnitates ñ sūt
finite nec īfinite.g̃ ꝛc. (maior pz) ꝛ mior ꝓbat:ꝛ sic guo illuz
nūeꝝ q̃ternariū.a.b.c.d.tē oēs vnitates illius nō sūt finite
nec īfinite:qz nec sūt oēs vnitates illius:nō due (vt pz) nec
tres:qz q̃ rōne ille tres.s.a.b.c.eēnt oēs vnitates illi⁹: eadē
rōne ille tres.b.c.d.ꝛ sic.a.b.c d.eēnt.b.c.qō ē impole: nec
ēt q̃tuor sunt oēs vnitates illius:qz sunt iste nūerus:ꝛ non
illius:ꝛc. ¶ 3°. Si īfinita sunt finita: hoc ē qz plura q̃z duo 3^m arg^m
sunt finita:ꝛ plura q̃z tria sūt finita:ꝛ sic ī īfinituz:quo ꝯces-
so:seqt:q̃ aliq̃s nūerus ē infinitus:ꝛ tñ qñcūq̃z ille erit pre
cise ille erit finitus: ꝓbat:ꝛ pono:q̃ aliq̃s nūerus crescat p̃
totā istā horā ad istū itellcñ: ꝛ q̃ aliqō ꝯti^m ī p̃^a pte ꝓpor^ii
hore future dīdat in duas medietates: ꝛ ī ꝗa parte ille due
medietates in quattuor quartas:ꝛ ī tertia parte ille quat-

tuor q̃rte in octo octauas:⁊ sic ī infinitū:sic tñ:ꝙ in fine nō erit ille nūer⁹:nec aliq̃ ps ei⁹:tūc ps ꝙ ille nūer⁹ erit ifinit⁹ qꝛ erit aliquāt⁹:⁊ ī duplo maior.⁊ ī q̃druplo maior ⁊ sic ī ifinitū.⁊ ꝙ qñcūq̃ erit:erit p̃cise finit⁹ arguit:qꝛ ille nūer⁹ qñcūq̃ erit ipse erit ī aliq̃ pte ꝓportionali:sz ī nulla pte ꝓportionali erit maior nūerus q̃ finit⁹. ¶ 4°. seqtur. Qꝛ sor. numerabit nūerꝰ infinitū:qñ ipse nō numerabit nūerꝰ infinitū:pbatur.⁊ pono:ꝙ sor. in p̃ᵃ pte proportionali hore future nūerabit binariū:⁊ in scda pte eūdē binariū cū alio binario:⁊ in 3ª. totū qd numerauit in ꝓa cū alio binario:⁊ sic in ī finitū:sic ꝙ in fine nihil nūerabit. isto posito sor. nūerabit numerꝰ infinitū qꝛ numerabit aliquē nūerꝰ:⁊ in duplo maiorē:⁊ sic in infinitū.⁊ ꝙ sor. nō numerabit nūerꝰ infinitus argnit. nā qñcūq̃ sor. nūerabit:ipse nūerabit in aliq̃ parte ꝓportionali:sz in nulla pte ꝓportionali nūerabit numerū infinitum vt constat:ergo ⁊c.

4ᵐ corᵐ

Ad oppositum arguit sic. Aliquot sunt finita: ⁊ nō sunt dabilia aliquot ī nūero finito:qn tot sint finita:q̃ infinita sūt finita:pz ꝓña ab exponētibus ad expositū:añs ē verū:q̃ ⁊ ꝓñs:qd ē sophisma.

p̃ᵃ ꝓ

Circa p̃dicta sit hec p̃ᵃ ꝓ. Si infinita sūt aliq̃:aliq̃ sunt infinita:nō tñ si ifinita sunt finita:finita sūt ifinita. Prima ps arguit. nā si infiniti sunt boies:boies sunt ifiniti:⁊ si ifinita sūt īstātia:īstātia sunt ifinita:⁊ si ifinita sunt pūcta:puncta sunt ifinita: pbat. naz ista sūt demōstrando oia puncta illius linee:sz nō finita:q̃ sunt infinita. Si dr ꝙ nō possū demōstrare ifinita:nec ēt oia pūcta illi⁹ liᶜ. qꝛ nulla sūt iᵃ. ¶ Cōtra possū demrare oia q̃ itelligo qꝛ possū demōstrare chyᵃᵈ:⁊ vacuū:sz itelligo ifiᵗᵃ pūcta illi⁹ linee:⁊ ī telligo oia pūcta illi⁹ liᶜ. q̃ possū demrare oia illa. zª ps ꝓnis ē clara:qñ ifinita pūcta sūt finita puncta:⁊ tñ nlla finita pūcta sūt ifinita pūcta. Cōtra p̃mā ptez arguit qñ data illa:seqt:ꝙ si ifinitū ē aliqd:aliqd ē ifinitū:⁊ si ifinita tardite aliqd mouet:aliqd mouet ifinita tardiᶜ. ¶ Rñdet ꝙ nullū istoꝝ seqt. vñ dato ꝙ eēnt ifinita q̃ꝝ vnū eēt pedale ⁊ reliquū bipedale:⁊ sic ī infinitū b̄ eēt va:ifinitū ē aliqd:⁊ b̄ eēt fla:aliqd ē ifinitū. qꝛ q̃cūq̃ dato. illō eēt solū finitus. sil̄r iā ifinita tarditate mouet aliqs pūct⁹ ī celo:⁊ tñ nll̄us pūct⁹ ī celo mouet ifinita tarditate:qꝛ quocūq̃ dato aliqs pūct⁹ mouet tardi⁹. ¶ Ex his seqt:ꝙ ifinit⁹ nūer⁹ ē finit⁹: nll̄s tñ nūer⁹ finit⁹ eēt finit⁹. Infinite sūt vnitates alicui⁹ nūeri finiti:nulli⁹ tñ nūeri finiti sūt ifinite vnitates. Infinite ptes eq̃les ñ cōicātes sunt ī hac linea recta:⁊ tñ ī nlla linea recta sūt ifinite ptes eq̃les nō cōicātes. Infinitas ptes eq̃les nō cōicātes bz sor.⁊ tñ sor. nō bz ifinitas ptes eq̃les ñ cōicātes:q̃ oia debēt ꝓcedi p tāto:qꝛ ille terius infinitū qñ p̃cedit:tenet sincaᶜᶜ:⁊ qñ seqt tenet cathegorice. Unde duas ptes equales nō cōicātes bz sor.⁊ tres:⁊ quatuor:⁊ sic in infinitum:q̃ infinitas ptes equales nō cōicātes bz sor.sz non bz ifinitas partes equales non cōicātes:qꝛ si bz signātur ille infinite (⁊ oz) ꝙ iste sint cōicantes. si sunt equales si āt non cōicant:sicut sunt partes proportionales:. iste sūt inequales. Cōceditur q̃ ꝙ sor. bz infinitas partes equales ⁊ habet infinitas partes non cōicantes: non tamē habet infinitas partes equales non cōmunicantes. nam alique sunt infinite partes sor. equales:⁊ alique sunt infinite partes sor. non cōicantes. nulle tñ infinite sunt partes sor. eq̃les non comunicantes. ¶ zª ꝓ. Si infinitum est. a. corpus. a. corpus est infinitum. non tñ si infinitum erit. a. corpus. a. corpus erit ifinitū (p̃ᵃ ps pz) qꝛ si. a. corp⁹ ē finitū: q̃ hēt aliquā quantitatē finitā:⁊ non maiorē:⁊ per ꝓñs non infinitū est illud. zᵃᵐ ptē declaro:ponēdo:ꝙ. a. sit vnū corp⁹ pedalis q̃titatis:qd in p̃ᵃ pte ꝓportionali illius hore future augmētabit ad duplū:⁊ ī zª ad q̃druplū:⁊ sic in infinitum sic tñ ꝙ manebit in fine hore. isto posito:ifinitū erit. a. corpus:qꝛ aliquātuz erit. a. corp⁹:⁊ ī duplo maius:⁊ ī q̃druplo maius:⁊ sic ī infinitū:sp intelligēdo copulatiue: tñ illō corpus nūquā erit infinitū: qꝛ illud corp⁹ qñcūq̃z erit ipz erit in aliquo īstāti:sz ī nll̄o īstāti ipz erit ifinitū q̃ ⁊c. ¶ Cōtra obiectō. a. corp⁹ erit aliq̃tū:⁊ ī duplo mai⁹:⁊ sic infinitū: q̃. a. corp⁹ erit ifinitū. ¶ Itē ille nūerus erit ifinit⁹: demrando nūerꝰ obiectō omniuz īstātiū hore future:⁊ in nullo īstāti erit infinitus. q̃ p idē est possibile ꝙ. a. corpus erit finitū: ⁊ tñ ī nullo īstāti. ¶ Dr ad p̃ᵐ negādo añcedēs. si p̃tuz ītelligit copulatim qñ. a. in nullo īstāti erit aliq̃ᵐ:⁊ duplū ad illud:⁊ q̃druplū ⁊ sic in ifinitū. Si āt ītelligit copulatiue:negat ꝓña:sz solū seqtur ꝙ ifinitū erit. a. ad illud negat ꝓña. qꝛ si aliqd corp⁹ erit:ipz erit ī aliquo īstāti:ñ āt si aliqs nūerus erit: ille erit in aliquo īstāti. sic neqz si ista īstātia erunt ipsa erūt ī aliq̃ īstāti. ¶ 3ª ꝓ. Qñcūq̃z sor. nūerabit:ipse nūerabit ī aliquo īstāti:⁊ tñ sor. numerabit aliquē numerū quē nō numerabit ī aliquo īstāti: pbat:⁊ pono ꝙ sor. numerabit ī medio ī stāti p̃me ptis ꝓportionalis vnū binariū:⁊ in medio īstāti scde ptis ꝓportionalis vnū aliū binariū cū isto:⁊ sic infinitū. isto posito:pz p̃ᵃ ps:qꝛ sor. nūq̃z nūerabit nisi in aliq̃ pte proportionali:⁊ quacunqz parte proportionali data in qua sor. numerabit:non numerabit nisi in medio instanti illius: ergo quādocūq̃z sor. nūerabit ipe numerabit in aliquo īstāti. zª ps declarat:nā sor. nūerabit numerū infinitū: qꝛ nūerabit oēs vnitates oīum ptiū ꝓportionaliū hore future:⁊ ille vnitates erunt infinite:nō āt nūerabit illū in aliquo īstāti:qꝛ nō ī fine hore vt suppono:qꝛ nihil tūc numerabit:nec in aliquo īstāti ante qꝛ in quocūq̃z īstāti āte finem hore:in quo sor. nūerabit:nō numerabit ipse nisi nūeruz finitū. ¶ Ex ista ꝓne seqt p̃. Qꝛ sor. numerabit numerꝰ aliquē q nunquā erit numeratus ab eo: qꝛ sor. numerabit numerū infinitū q nō erit numeratus ab eo:qꝛ nō in vltīo īstāti hore:nec ī aliquo īstāti erit. si. n. sor. numerabit aliquē numerū nō oportet ꝙ ī aliquo īstāti: sz si aliqs nūerus erit nūeratus ab eo:oz ꝙ ī aliquo īstāti. ¶ Cōtra si sor. ptrāsibit. a. spatium illud erit ptrāsitum ab eo:q̃ p idem si sor. numerabit aliquē numerꝰ:erit ille nūeratus ab eo. negat ꝓña:qꝛ si. a. spatiū erit ipm erit in aliquo īstāti: nō tñ si aliqs nūerus erit ipse erit ī aliquo īstāti. ¶ zᵒ seqtur ꝙ tā sor. q̃z plo numerabit nūerꝰ ifinitū:quoꝝ plo nūerabit numerꝰ ifinitū numeratū ab eo:⁊ sor. nūerabit nūerꝰ ifinituz nō numeratū ab eo:pz:qꝛ dato ꝙ plo p fine hore nūerabit vltimā vnitatē sor. q̃ nō nūerabit numerꝰ infinitū ī aliquo īstāti:sz in quolz tpe terīato ad vltimū īstās hore ymmo nūerabit maiorē numerꝰ q̃z nūerabit ī aliquo īstāti. plo āt nūerabit numerꝰ ifinitū añ finē hore:⁊ in fine hore. iō ipse nō numerabit maiorē nūerꝰ q̃z ipse numerabit ī aliquo instanti. Et si arguit sic sor. numerabit numerꝰ ifinitū: q̃ nūerus ifinitus numerabit a sor. q̃ numer⁹ infinit⁹ erit nūeratus a sor. negat b̄ vltia ꝓña:sz solū seqtur:ꝙ numer⁹ infinitus erit nūerandus a sor. qꝛ ⁊c. ¶ 4ª ꝓ. Sor. successiue nūerabit. a. b. vnitates:⁊ tñ ñ p̃us. a. q̃z. b. nec eō:pbat:⁊ pono: ꝙ ī p̃ᵃ pte ꝓportōali hore p̃terite sor. numerauit. a. ⁊ ī zª pte. b. ⁊ sic ī infinitū circulariter sic ꝙ ī nulla pte nūerauit. a. ī q̃ nūerauit. b. eō:deiñ diuido horā futurā ī ptes ꝓportiōales mīores vsus b̄ īstans:ponēdo:ꝙ ipse nūerabit ī hora sequēti sic nūerauit ī hora p̃cedēti. ita ꝙ ī q̃lz pte impi nūerabit. a. ⁊ ī q̃lz pte pi numerabit. b:isto posito sor. nūerabit successiue. a. b. qꝛ successiue nūerauit iᵃ. deiñ nūq̃z sil̄ numerabit. a. b:q̃ successiue. sz ꝙ nō p̃us. a. q̃z. b. vel eō arguit sic. sor. īmediate post b̄ nūerabit. a. qꝛ īmeᵗᵉ post hoc erit aliq̃ ps īpar:⁊ īmediate post b̄ nūerabit. b: qꝛ immediate post hoc erit aliq̃ ps par:q̃ ⁊c. vbigra posito ꝙ ī q̃lz pte ꝓportionali pi hore future:tu eris alb⁹:⁊ in q̃lz pte īpari niger: tūc tu eris successiue albus ⁊ niger:non tñ p̃us alb⁹:q̃z niger.

4ᵐ corᵐ

obiectō

Rñsio

3ª ꝓ

obiectō

p̃. corᵐ

obiectō

z. corᵐ

4ª ꝓ

Ad primum concedo ꝙ ex sophismate sequitur. Infinita sunt equalia aliqui-

Ad p̃ᵐ argᵐ

bus finitis:sed non ista finita sunt infinita:nec ē conuersio simplex.quia ista:infinita sunt finita: non habet conuertisimplr:sz p accñs.istomō:finita sunt entia. nō ex sophisma te sequtur ꝙ plura q̃z duo:ꝛ q̃z tria:ꝛ sic ī ifinitū sūt finita: tenēdo ly ꝛ copulatim:qz ex quo ly ifinita tenet̃ sinca^cc^.dz inferri vna copulatiua:ꝛ nō ppō de copulato extremo:iō bñ ꝛcedit̃:ꝙ plā q̃z duo sūt fi^ta^:ꝛ plura q̃z tria sunt fi^ta^:ꝛ sic ī infi^tum^. Jtē nō segt̃ ex sophismate ꝙ nō tm̃ finita sunt finita: qz fi^tum^ ꝛ ifinitū sin^cc^ sūptū nō opponunt̃ sz bñ catbego^cc^.ꝛ ad arg^m^:qñ arguit̃ aliq̃ sunt finita:ꝛ nō plā illis sūt finita: negat̃:ꝛ cū dr̃:nō plā finita sūt finita:g̃ ꝛc.negat̃ ꝛña:qz relatiuū ñ stat distributiue sz ōteriate.sic̄ suū añs.ꝛ iō illa copulatiua significat ꝛuertibilr:ꝙ aliq̃ sūt finita:gb^ꝰ^ non plā
Ad z^m^ sunt finita:ꝛ ß negat̃. ¶ Ad z^m^ cū assignat̃ nūer^ꝰ^.a.b.c.d. dico:ꝙ oēs vnitates illi^ꝰ^ sunt finite tenēdo ly oēs diuisiue: sz col^lic^ negat̃:qz nūlle sūt oēs vnitates illius(ex quo)non
Ad 3^m^ seqt̃:ꝙ iste nūer^ꝰ^ nō sit finit^ꝰ^ nec ifinit^ꝰ^. ¶ Ad 3^m^ dico ꝙ ille nūer^ꝰ^ erit ifinit^ꝰ^:ꝛ nego.ꝙ ille nūerus erit ī aliquo istāti. sz ī quolz tpe teriato ad vltimū instās hore: ꝛ non seqt̃ ille nūerus erit:g̃ aliqñ erit ita ꝙ ille nūer^ꝰ^ ē:sic̄ nō seqt̃ hec in
Ad 4^m^ stātia erūt:g̃ aliqñ erit ita ꝙ hec istātia sūt. ¶ Ad 4^m^ ꝛcedo ꝙ qñcūq̃z for.nūerabit ipse nūerabit ī aliq̃ pte ꝓportionali:tm̃ nūerabit nūerū infinitū:quē non nūerabit ī aliqua pte ꝓportiōali:sz ī quolz tpe teriato ad vlti^m^ istās hore.iō nūerabit istū numex̄ añ finē hore.ꝛ ita pz:ꝙ for.nunc nō nūerat istū numex̄:ꝛ aliqñ nūerabit illū:ꝛ tm̃ nō icipit nec icipiet nūerare illū:ꝛ desinet nūerare illū.s.in vltio istanti hore. Et vbi for.nūeraret pro fine hore eēt ꝛ^dum^ ꝙ aliquem nūex̄ ifinitū for.icipiet nūerare in vltio istāti hore:non tm̃ ī isto istāti for.icipiet nūerare nūex̄ ifinitū:qz tunc nūerabit numex̄ ifinitū ꝛ imediate añ. Et si dr̃ quō erit aliqs numerus ifinit^ꝰ^ si hēbit p̄ncipiū:ꝛ finē:dico: ꝙ ī q̃ztitate ꝛti^a^ illud eēt incōueniēs:non aūt in q̃ztitate discreta.vñ q̃lz li^a^ hz ifinita puncta:iter q̃ dat̃ p̄m^ꝰ^ ꝛ vltim^ꝰ^.ita ē pole in nūero infinito assignare p̄mā ꝛ vltimā vnitatem:igitur ꝛc.

¶ Prima pars principalis.

p^m^ ar^m^  **Rigesimū** tertiū sophisma. Tot^ꝰ^ for.ē mior for.pbatur. q̃lz ps for.ē mior for.g̃ totus for. est minor for.pz ꝛña:ab vno ꝛuertibili ad reliquum: añs declarat̃:q̃lz ps q̃ztitati^a^ for.ē mior for. ꝛ q̃lz ps q̃litatiua for.ē mior for.g̃ ꝛc:pz ꝛ^a^ cū maiori:p illud p̄n^m^.oē totū ē a^ꝰ^.sua pte .s.q̃ztitatiua:ꝛ minorē ꝓbo:nā aīa itellectiua ē mior for.qz si nō:ß ē rōne idiuisibilitatis sue:quo ꝛcesso:seqtur:ꝙ aīa itellectiua nō ē tota in toto:ꝛ tota ī q̃lz pte for.qō ē flm:ꝛ pz ꝛña:qz nihil ē totū nisi hēat ptē iuxta significationē illius teri totū siue catbe^cc^:siue sincatbe^cc^ teneat̃.Silr arguit̃ ꝙ mā tota for.ē minor for.qz for.ꝛtiet istā;ꝛ aīam itellectiuā vlt^a^.g̃ ē maior illa:si nō valet ꝛ^a^ista ß ē:qz idiuisibile addi tū diuisibili nō fac̄ a^ꝰ^:sz hoc nō:qz si eēt aliq̃ li^a^ pedalis q̃ztitatis a q̃ remouēt̃ vnus pūctus extrēalis:illa ñ āplius esset pedalis q̃ztitatis:nec maior:g̃ mior:ꝛ eō efficeret̃ pedalis p aduētū eiusdē pūcti:g̃ idiuisibile:additū diuisibili fa-
z^m^.arg^m^ cit maius. ¶ z^o^.Sor.ē minor for.g̃ ꝛc.añs arguit̃.q̃lz ps q̃ztitatiua for.ē mior sō.sz q̃lz ps q̃ztitatiua for.ē for.g̃ ꝛc.pz ꝛ^a^ cū maiori:ꝛ minorē arguo:digitus for.ē for.g̃ ꝛc.pbat̃ añs: digitus for.est aīal:sz non videt̃ aliqō aliud aīal a for.g̃ ꝛc. maior arguit̃.digitus for.ē sba aīata sbtiua:igit̃ ē aīal:pz ꝛ^a^
3^m^ arg^m^ a diffi^c^ ad diffi^m^.añs ē verū(vt pz)ergo ꝛ ꝛñs. ¶ 3°.Aliq̃ ps for.erit for.ergo ꝛc.pbat̃ añs(ꝛ pono)ꝙ totū ptēr digitū for.sit.a.digitus.b.vō q icipiat eē abscissus a for.ꝛ arguit̃ sic.a.est ps for.ꝛ.a.erit for.ergo ps for erit for.pz ꝛña: cum maiori:qz ē ps totius cōpositi:ex.a.b.minor vō declarat̃: qm̃ for.imediate post hoc erit.a:ex quo imediate post hoc
4^m^ ar^m^ nō erit sibi ꝛiūctus digit^ꝰ^. ¶ 4°.for.ē minor for.g̃ ꝛc.pbat̃ añs.for.erit mior plone añ finē istius hore:ꝛ ꝛti^c^ añ finem eiusdē hore ipsi erūt eq̃les:ergo ꝛc.ꝛ pono:ꝙ for.ꝛ plo sint eq̃les:ꝛ manebūt eq̃les p totā istā horā:sic ꝙ ꝛtiue augmē tent̃ eq̃lr:ꝛ ꝙ for.ī vlti^o^ istāti hore desinet eē:plone manēte:tūc arguit̃ ꝙ for.erit minor plone añ finem hore qz plo erit maior for.añ finē hore:pbat̃:plo acqret maiorē quātitatem q̃z acquiret for.qz plo habebit maiorem quantitatē quam habebit for.s.3^lcm^ in fine hore. sed non habebit nisi quantitatem quam acquiret ante finem hore.ergo ꝛc.

Ad oppositum arg^l^ sic. Tot^ꝰ^ for.ē mior for.g̃ glz pars for.ē mior for.(pz ꝛ^a^)ab expōsita ad vnā suā exponētiū formalr vl vtualr.ꝛñs ē flm qz nec mā nec forma for.ē mior for.g̃ añs ē flm:qō ē sophᵃ.

Circa p̄dicta sit hec p̄ma ꝓ. Nulla ps for.ē for.nec aliq̃ ps for.p̄t eē for.(p̄ma ps arguit̃)qz si aliq̃ pars for.ē for.ꝛ nō ē rō de vna pte qn pari rōne de ifinitis partibus alys.g̃ in vno for.sūt ifiniti for.ꝛ in eodē hore sunt ifiniti hores:qō ē ꝓ determiatōnē Arist. 4° phicor.di.ꝙ hō est qōdam idiuisibile fz denoiationē. Jtē q̃ro vtrū digitus for. sit hō:vel nō.si nō:g̃ p idē nec aliq̃ ps est hō(pz ꝛña)qz eq̃ bene cōponit̃ ex mā ꝛ aīa itellectiua sic̄ aliq̃ ps. Si aūt ē hō. seqt̃ ꝙ aliqs ē hō:q nō ē risibilis:nec aīal rōnale.ꝛñs ē impossibile(ꝛ tz ꝛña)de se:qz nullus digit^ꝰ^ est aptus nat^ꝰ^ ridere:nec vti rōe. z^a^ ps ꝓnis arguit̃:qz si ps for.pōt eē for. hoc ē in casu terty argumēti(pono igit̃)ꝙ digit^ꝰ^ for.erit p̄mo abscissus in vltio istāti hore future:ꝛ seqt̃:ꝙ.a.tūc erit for.ꝛ ia3 est ps for. ¶ Cōtra.iā nō ē for.ꝛ erit for.g̃ icipit vel obiecō icipiet eē for.nō icipit vt pz:ꝛ ꝙ nō icipiet arguit̃: si icipiet videt̃ ꝙ in vltimo istāti hore qō gra exēpli erit.c. ꝛ arguit̃ .a.in.c.istāti erit for.ꝛ imediate ante.c.in stās erit for.g̃.a.in .c.istāti nō icipiet eē for.pz ꝛña cū p̄ma parte añtis: ꝛ z^am^ arguo.nā for.imediate añ.c.erit for. sed for. est vl erit.a.ergo.a. imediate ante.c.erit for.pz ꝛña.añs aūt seqt̃ ex casu. obiecō ¶ z^a^ ꝓ. Nō tot^ꝰ^ for.est ps for. nec tot^ꝰ^ hō est aliqd hoīs.pbatur.nā seqtur totus for.est ps for.ergo for.ē ps for.totus hō est aliqd hoīs:ergo hō est aliqd hoīs.ꝛñs ē reprobatus ī p^a^ ꝓne:ꝛ pz ꝛña apropōne exponibili ad suū p̄iacēs.vñ sequit̃ gnāliter.oīs hō erit:g̃ hō erit:tm̃ hō erit:ergo hō erit: necc̄io hō ē aīal:ergo hō ē aīal:sp hō fuit:ergo hō fuit. ifinitū corpus ē:ergo corpus ē:nō est ergo aliq̃ ppō exponibilis rōne alicuius sincatbegorematis p̄cedētis totā ppōnē gn ab illa ad suū p̄iacens sit bonū arg^m^:sz ly for.est ps for.est p̄iacens illius:totus for.ē ps for.qz p̄iacens ē illud.qō remanet dēpto signo:ergo illa ꝛña est bona:tot^ꝰ^ for.ē ps for. ergo for.ē ps for.dicat̃:ꝙ illa ppō tot^ꝰ^ for.ē ps for.sic exponitur:for.ē ps for.ꝛ q̃lz pars for.ē ps for.g̃ ꝛc.ꝛ ß pz:ꝓm cōem modū loquēdi.si.n.tot^ꝰ^ for.ē albus:itelligit̃ ꝙ for.ꝓm se:ꝛ q̃lz sui ptē ē alb^ꝰ^. ¶ Et notāter dico ꝓaz exponētē vlez affirmatiuā:ꝛ nō illā vlem negatiuā:ꝛ nulla ē ps for.qn .illa sit ps for.qz alr ille eēnt vere:tot^ꝰ^ pūctus ē pūctus:tota aīa itellectiua ē aīa:qz ambe exponētes eēnt vē:sz ꝛñs ē flm: qz ly totum sincatbego^cc^ tentum: distribuit implicite pro ptibus:ꝛ iportat significatū sbi hēre ptes. ¶ 3^a^ ꝓ. Si for.habebit aliquā q̃ztitatē:illā hēbit ī aliq̃ instāti: pbat̃: qz si nō boc eēt ī casu q̃rn argumēti:dico: ꝙ for.hēbit tripedalem quātitatē añ finē hore:in quolz tpe teriato ad finē hore ꝛ ī nullo instāti:ꝛ ꝙ hec q̃ztitas erit añ finē hore:ꝛ in nullo instanti:pz:sicut dicebat̃ in alio sophismate de nūero. obiecō ¶ Cōtra.dato isto seqtur ꝙ aliqd erit qō non ē:ꝛ non incipit nec icipiet eē: pz de illa tripedali q̃ztitate q̃ erit ꝛ nō est: nō āt ī cipit nec icipiet esse:qm̃ ista erit in fine hore:ꝛ imediate ante finē hore:ꝛ in nullo instanti ante finē hore. ¶ Jtē seqt̃ obiecō ꝙ aliq̃ duo sil erunt:ꝛ tamen in nullo instanti erunt:pz de for.ꝛ de ista tripedali quātitate. Nā simul erunt ante finē hore:ꝛ ꝙ non in aliquo instanti pz: quia non in vltimo instanti hore:nec ī aliquo istāti citra vlti^am^. ¶ 4°.ꝓ.for.acq

ret aliq̃ quantitatem quam ipse nunq̃ habebit:probatur: for.acquiret tripedalem q̃titatē:⁊ non hēbit tripedalē q̃ titatem:ergo ⁊c.p̄ª pars añcedētis arguitur.tripedalis q̃ti tas exñs in cadauere acquiretur:ergo ab aliquo acquiret̄: sed non videt̄ nisi a for:ergo a for.acgritur tripedal' q̃titas: ⁊p ꝯñs ipse acgret tripedalē q̃titatē:ſz nūq̃ hēbit istā. qz nūq̃ hēbit illā in aliquo istāti. ¶ Ex ista ꝯne segtur p̄°. Qz tā for.quā pl'o acgret 3lcm q̃titatē añq̃ ipsa erit acgsita: qz tā for.q̃ pl'o acgret illā añ finē hore:⁊ solū in finē hore erit acgsita:g̃ ⁊c. ¶ 2° segt̄: Qz for.acgret aliq̃ q̃titatē q̃ nūq̃ erit acgsita:nec ab eo:nec ab alio:pz:ex q̃ nō manebit p fi ne hora. Nec appz aquo alio erit acgsita:qz si for.maneret pro fine hore:solū ab isto foret acgsita:ſz non mãebit:ergo a nullo erit acgsita. ¶ 3° segtur q̃ for.acgret tripedalē q̃ti tatē alicui qū illud nō erit:pz:qz acgret tripedalē q̃titatez cadaueri suo añ finē hore:ſz illud cadauer nō erit añ finez hore:g̃ ⁊c. ¶ 4° sequit̄. Qz for.acgret aliquē locū in q̃ nūq̃ erit.ſ.locū 3lus q̃titatis:ymmo i casu illo: nullus erit maxꝰ locus quē ipse hēbit:cū ipse hēbit maiorē locū:quē ipse hē bit in aliquo instanti.

p^m cor^m

2^m cor^m

3^m cor^m

4^m cor^m

Ad p^m argu^m

Ad primum dicit̄:q̃ illa propō ē falsa de virtute ſmonis:aia itellectiua ē tota in toto ⁊ tota i q̃lz pte:ſz itelligit̄ q̃ aia itellectiua ē indiuidualr i in toto corpe:⁊ in q̃lz pte eius. Jtē nego q̃ for.sit maior sua maxia mã. Et tunc ad argm ꝯtinet istã:⁊ aiaz itellectiuã vl tra:g̃ ē maior illa.negat̄ ꝯña:⁊ hoc ē rōe idiuisibilitatis aie. qz si ista foret extēsa:sic ē forma lapidis: vel ligni: nō pp h̄ foret for.maior sua mã:⁊ rō ē:qz eadē q̃titas nūero ē extē sa:p totū for.⁊ totã suã mãz.si.n.for.esset maior sua mã op porteret q̃ maior q̃titas extēderet̄ in eo:q̃ i sua mã. ideo for.ē maior q̃ sit aliq̃ ps q̃titatiua sui:⁊ maior q̃titas extē dit̄ i eo q̃ sit i aliq̃ pte q̃titatiua sui. Sz dum ē d̄ lia pedali: vtrū sit maior cuz pūctis extremis: q̃ sine illis. Dr:q̃ nec maior:nec minor:⁊ ex hoc ꝯcedit̄ ista ꝯ:q̃.a.b.sūt due lic q̃ rū vna ē alteri eq̃lis:nec maior:nec minor.pbat̄:⁊ pono:q̃ .a.⁊.b.fuerunt due linee pedalis q̃titatis:⁊ q̃ nūc p d̄s ani hilet puncta extrema ab oib̄ alys maiorib̄ tã in.a: q̃ in .b:isto posito:a.linea nō ē eq̃lis.b.linee:cū.b.linea sit peda lis q̃titatis:⁊ nō.a:nec maior(vtq̃z)nec mior:qz i nulla p portiōe:alr idiuisibile additū diuisibili faceret mai?: ⁊ sub tractū faceret min?:qd ē ꝯ Aristotilez 4° phicoꝝ. Et seqt̄ ꝯñr q̃ aliqd ē nō pedale ⁊ fiet pedale:⁊ ñ maiorabit̄.sic eꝯ aliqd ē pedale ⁊ fiet nō pedale ⁊ nō miorabit̄. ¶ Ad 2m dr̄ q̃ nulla ps for.ē for.nec hō nec aial:nec ista ē diffi° cōpleta aial':sba aiata sensitia:ſz ia suba aiata sensitiua p se exñs. Et itel° p existere p se: q̃ nō ē aliqd alicui? tãquã ps vel ac cidēs eius:nec ad hoc inclinat̄:qd dico pp ptes aialiū anu loſoꝝ:q̃ sepate nō dicunt̄ ppzie p se existere. qz iclinat̄ eē in toto. Sil'r diffi° bois nō ē ꝯpositū ex corpe ⁊ aia intēsiua ſz cōpo^m p se exñs:ex corpe:⁊ aia itēsiua. ¶ Ex his segtur q̃ licet diuersitas mãe ſm successionē nō variet ꝯpo^m. tñ hñ variat ſm fil'ratez(p̄^m pz)qz tu es ille idē q̃ fuisti añ vi giti ãnos:⁊ tñ nō hēs aliqd de illa mã quã tu habebas. 2^m ēt ē manifestū.qz al'r pes eēt caput:⁊ digit? man?:⁊ q̃lz ps q̃titatiua eēt hō.qz eadē est aia nūero:segtur g̃ formal'r d̄ pñti.a.b.ꝯpositā hñt diuersas mãs:g̃ idiuidual'r distiguūt̄. ¶ Ad 3^m nego q̃.a.sit ps for.ymmo ē for.⁊ neget̄ q̃ for. cō ponat̄ ex.a.⁊.b.ymmo.b.ē ita ps.a.sic ē ps for.vñ ē dōm in casu isto:q̃.a.est terius ꝯnōtiuus significans for.⁊ ꝯnōns oia alia mēbra ꝑter digitū.⁊ vbi ponat̄.c.eē totū for.cū di gito(dico)q̃.c.ē.a:sic ē for.ſz ꝯnōat digitū: quē nō ꝯnōat .a:vñ for.⁊ for.risibil'.⁊ for.colorat? iuicē ꝯuertūt̄. tñ for. risibil': ꝯnōat risū:quē nō ꝯnotat for.⁊ for.colorat? ꝯnotat colorē:quē nō ꝯnotat for.nec for.risibil':⁊ ita i ꝓposito for.⁊ .a.c.iuicē ꝯuertunt̄:nec ē dr̄ia nisi ex pte ꝯnotatōis: ¶ Ad 4^m.nego istas:for.erit mior pl'one:pl'o erit maior for.⁊ tūc ad argm pl'o erit maior q̃ erit for.g̃ pl'o erit maior for.nege tur ꝯña. vñ i vltio instāti hore pl'o erit maior q̃ erit for.nō tñ pl'o erit maior for.qz tunc for.non erit:nec erit etiam an te:quia continue ante ipsum erunt equales ⁊c.

Ad 2^m

Ad 3^m

Ad 4^m

¶ Prima pars principalis.

Rigesimum q̃rtū sophisma. Sē per erit aliquis hō. Cōtra. si sp erit aliqs hō:g̃ oī tpe ⁊ oī instāti erit aliqs hō(pz ꝯña)ab vno ꝯuertibili ad reliquū:ꝯñs ē falsū:igit̄ ⁊ añs:q̃ ꝯñs sit fl'z arguit̄.nā segtur oī tpe erit aliqs hō:ſz hoc tps est tps:g̃ h̄ tpe erit aliqs hō demrando tps pñs:ꝯñs ē falsū(vt pz)et segtur oī instāti ōs erit:ſz h̄ i stans est istās demrando istās pñs: g̃ hoc instās ōs erit:ꝯ ē falsū.qz hoc istās:nūq̃ erit. Jtē sp erit aliqs hō:g̃ eterna liter erit aliqs hō:g̃ añ oē tps futuꝝ:⁊ añ oē instās futuruz erit aliqs hō:ꝯñs ē falsū(pro vtraq̃ pte)nō.n.añ oē tps fu turū erit aliqs hō:qz nō añ horã p̄maz futurã nec añ aliqd tps incipiēs ab hoc istāti erit aliqs hō:non ēt añ oē instans futuꝝ erit aliqs hō:qz h̄ propō añ oē istās futurū erit aliqs hō ē resolubilis.sic ista aliqñ oē instās erit:ſz q̃litercūq̃ re solueꝝ vna resoluētiū erit falsa.si tūc erit aliqs hō:⁊ tc erit oē istās futuꝝ. ¶ 2°.Si sp erit aliqs hō:g̃ aliqs hō erit sp: ꝯñs ē falsū:⁊ ꝯña ꝓbat̄ duplr:p̄ p ꝯuersionē simplicē:ſo qz ꝯdictom ꝯñtis ñ stat cū añte.ſ.sp erit aliqs hō:⁊ nll's hō erit sp:qm̄ arguit̄ sic:h̄ erūt sp demonstrādo aiaz:⁊ mãm tuã: ⁊ h̄ sunt aliqs hō.g̃ aliqs hō sp erit:vt arguit̄ iste binari? sp erit:⁊ iste binarius ē aliqs hō: g̃ aliqs hō sp erit(pz ꝯña)p resolutionē:maior ē va:qz q̃lz vnitas illius binary sp erit: minor vo(pz)qz h̄ q̃ sūt iste binarius ē aliqs hō.⁊ ex hoc ar guit̄ q̃ nll's hō poterit corrūpi.qz binari? nō poterit corrū pi:⁊ q̃lz hō neccio erit:qz ille binarius neccio erit. Jtē aliqs hō sp ē:g̃ p idē aliqs hō sp erit(añs pz)qz tu sp es:eo q̃ tu oī tpe:⁊ oī instāti es(vt pz p suas exponētes. ¶ 3°.Si sem per erit aliqs hō:g̃ sp erit aliqs hō currēs:pz ꝯña:qz quam neccio aliqs hō erit tã necio aliqs hō curret: ꝓbat̄:qz si ñ ne cessario aliqs hō curret:⁊ aliqs hō curret: g̃ ꝯtigēter aliqs hō curret:ꝯñs ē falsū:qz si ꝯtingēter aliqs hō curret:⁊ q̃ litercūq̃ aliqs hō curret:talr ipse poterit currere. Sz ꝯtin gēter aliqs hō curret: g̃ ꝯtigēter aliqs hō poterit currere: ꝯñs ē falsū:qz aliqs hō poterit currere:⁊ nō poterit esse qn aliqs hō poterit currere. Jtē si ꝯtingēter aliqs hō curret: h̄ ē qz mō ꝯtigēti aliqs hō curret:quo ꝯcesso:segtur ꝯtigēter nll's hō ē asin?:qz mō contigēti nullus hō ē asin?:qz suuz ꝯ dictom ē falsū.ſ.oī mō ꝯtingēti aliqs hō ē asin?: ¶ 4°.nō sp istās erit:nec sp ōs erit:g̃ nec sp aliqs hō erit:pz ꝯña:qz nul lus erit hō q̃ nō erit i aliquo istāti:nec aliqs hō q̃ nō erit qñ ōs erit:añs ꝓbat̄:⁊ pono:q̃ ñ sp istās erit:qz oē qd erit: erit in aliquo istāti:g̃ sp erit istās i aliquo istāti:ꝯñs est falsū:qz nullū istās erit i se ipso istāti nec i aliquo alio. Jtē arguit̄ q̃ non sp ōs erit:qz pol'e est deū non eē(ꝓbat̄ añs)qz si ipos sibile est deū nō esse:⁊ h̄ ppō ōs nō ē sic adeq̃te significat'. ergo hec ppō est ipolis:ꝯñs ē fm.qz ex illa nō segt̄ q̃lib: cū non seq̃tur.ōs non ē:g̃ ōs est:tū qz ex negatiua non segt̄ affirmatiua:tū qz q̃ nāl'r illa ōs nō ē: significat deū nō eē: tã nāl'r ista ōs est significat deū eē.ſz ista ōs ē nō significat deū ñ eē.igit̄ nec ista ōs ñ ē significat deū esse.⁊ p ꝯñs ista ꝯña non valet ōs non ē:g̃ ōs est.pz ꝯña.qz q̃lz ppō significat quicquid ad eam sequitur.

3^m arg.

4^m arg.

In contrarium arguitur sic.aliqñ erit aliquis hō:⁊ non erit aliqñ quin tunc erit aliqs hō:ergo sp erit aliqs homo(pz ꝯña)ab exponen tibus ad expositū:añs est verū:g̃ ⁊ ꝯñs qd est sophisma.

Circa mãm p̄mi argumti sit hec p̄ª ꝯ.aliq̃ est ppō ca^ce ipossibilis ex q̃ segt̄ qd̄lz formal'r.i.q̃lz propō af firmatia:ꝓbat̄:ex ista: tu differs ate:segt̄ formal'r:q̃ bacl's

p̄ª ꝯ

stat in angulo:ergo apari q̃lz alia sequtur formaliter: añs p
batur.naz sequtur formal'r.tu differs ate:ergo tu es tu:z tu
non es tu:pz ꝯña:qz ꝯñs est vna copulatiua cuius p̃a ps se
quitur formaliter:ex p̃a exponẽte añtis:qz sequtur formal'r:
tu es:g̃ tu es tu:z scda ps est 3a exponẽs añtis:tũc sic. tu es
tu:z tu non es tu:ergo tu es tu:vel baculus stat in angulo:
z tu non es tu(pz ꝯña)qz ꝯñs est vna copulatiua cuius pri
ma pars sequtur ex p̃ma pte añtis:z scda ex scda:tanq̃ apte
disiũctiue ad totã disiunctiuam.tũc vltra:tu es tu:vel ba-
culus stat in ãgulo:z tu nõ es tu:g̃ baculus stat ĩ angulo:pz
ꝯña:adisiũctiua cũ destructiõe vni⁹ ptis ad aliã pte:g̃ ap̃⁹
ad vlti^m^ seq̃t formal'r:tu dr̃s ate:g̃ bacul⁹ ē ĩ ãgulo:zc.Cõ-
sil'r dicẽdo q̃ ad istã:hõ ē asin⁹:seq̃t q̃lz formal'r: qõ ꝓbo:
qõ ex ista seq̃t:nullũ deũ eē:aut baculũ stare ĩ ãgulo:ꝓbat̃
idẽ de quolz alio:seq̃t.n.formal'r:hõ ē asin⁹:g̃ oĩs hõ est hõ
z hõ nõ ē hõ:qz ꝯñs ē vna copulatiua c⁹ ꝓa ps seq̃t ex añte
tanq̃ ab affirmatiua vni⁹ dispati ad negatiuã alteri⁹:p̃a ps
seq̃t ēt formal'r isto⁹.hõ ē asin⁹ g̃ hõ ē:a 3o adiacẽte ad 2m ad
iacẽs:hõ ē:g̃ hõ ē hõ:qz idẽ p̃tur de se ipso hõ ē hõ: g̃ oĩs hõ
ē hõ:pz ꝯña:ab idefinita ĩ qua idẽ p̃tur de seipso ad vl'em
cũ vbo de pñti nõ restricto:z sine aliqua deteriatõe.deide
sumat̃ ista copulatiua hõ nõ ē hõ:z oĩs hõ ē hõ: z ꝓbat̃ vt
p^m^ coz^m^ s. ¶ Ex ista ꝯne seq̃t:q̃ aliqua ē ppõ necĩa q̃ seq̃t formal'r
ex quolz:pz de ill':tu nõ dr̃s ate:hõ ñ ē asin⁹(ex quo)ex cu
2a ꝯ iuslz istorũ opposito seq̃t qõlz formal'r. ¶ 2a ꝯ. Aliq̃ ē pro
põ ca^ca^ ipolis ex qua seq̃t qõlz formal'r vel mãl'r:sz nõ q̃lz
formal'r:nec q̃lz mãliter(pz ꝺ ista)chy^a^ ē ex q̃ seq̃t forma
liter:q̃ aliqd ē:z q̃ sba ē. mãl'r ãt seq̃t:oē illud qõ ñ seq̃ret
ex ista(dato)q̃ eēt va:vt q̃ tu curris:vel bacl's stat ĩ angu
lo.nã seq̃t:chy^a^ ē:igit̃ baculus stat ĩ ãgulo:qz ꝯdicto^m^ ꝯñtis
est ipol'e añti:nec stat cũ isto:cũ añs sit propõ p se ipolis: ēt
sequtur ꝺs nõ est:g̃ tu curris:pp eãdẽ cãz. iste ꝯñe sũt mãl'r
bone:qz lz ꝯdicto^m^ ꝯñtis nõ stet cũ añte:tñ ē ymaginabile
obiectõ stare cũ isto absq̃ ꝯdictõe. ¶ Sz ꝯarguit̃ q̃ ex ista:chy^a^ ē:
seq̃t formal'r:q̃ bacl's stat ĩ ãgulo:qz sequtur formal'r chy^a^ ē
g̃ chy^a^ ē:vel nulla chy^a^ ē:apte disiũctiua ad totã disiũctiuã.
ēt seq̃t:chy^a^ ē:vel nll'a chy^a^ ē:g̃ chy^a^ ē:vel baculus stat ĩ an
gulo:z nulla chy^a^ ē:pz ꝯña:qz ꝯñs ē vna copulatiua cuius
p̃ma ps seq̃t formal'r ex p̃ma pte añtis:z ꝓa ex eadẽ cũ ꝓa:
z tũc vltra:chimera ē:vl' baculus stat ĩ angulo:sz nulla chi-
mera ē:g̃ baculus stat ĩ angulo:z p ꝯñs:aprimo ad vltimũ
sequtur:chymera ē:g̃ baculus stat ĩ angulo:imo ꝓbat̃: q̃ ex
ista tu es:sequtur formal'r nullũ deũ eē formal'r.qz seq̃t for-
mal'r:tu es:g̃ tu es:vel tu nõ es:a pte disiũctiua zc.deide tu
es:vel tu nõ es:g̃ tu es:vel nullus de⁹ est:z tu nõ es.pz ꝯña:
vt supra:z vltra:igit̃ nullus de⁹ ē:pz ꝯña:adisiũctiua cũ de-
structiõe vni⁹ ptis ad aliã pte:z p ꝯñs aprimo ad vltimuz:tu
Rñsio es:igit̃ nullus de⁹ ē. ¶ Dr̃ breuiter q̃ nũq̃ ex tali disiũcti-
ua:sequtur copulatiua ꝯclusiua:z ad ꝓbationez:negat̃ ꝯña.
Si.n.tã añs q̃ ꝯñs ē ppõ copulatiua:iste modus arguẽdi
tz:sz nõ si añs ē disiũctiua:z ꝯñs copulatiua qz ex copulati-
ua sequtur copulatiua z nõ ex disiũctiua:si aũt q̃s vellet illõ
ꝯñs eē ēt disiũctiuã:ꝯcederet̃ ꝯña:sz tũc ex illo ꝯñte nõ se-
qtur q̃ nullus de⁹ ē:nec q̃ nll'us baculus stat ĩ ãgulo:qz qñ
arguit̃ adisiũctiua ad alterã:pte:añs ꝺz eē copulatiua z nõ
3a ꝯ disiũctiua:igit̃ zc. ¶ 3a ꝯ. aliq̃ ē ppõ ca^ca^ ipol'is ex q̃ nõ seq̃t
q̃lz nec formal'r:nec mãl'r:imo nõ seq̃t formaliter nisi nec
cessariũ:pz:qz lz sequat̃ tu nõ fuisti:igit̃ ꝺs ē:nõ tñ sequtur:
tu ñ fuisti:g̃ baculus stat ĩ ãgulo:qz añq̃ tu fuisti. Ista ꝯa ñ
valuit g̃ nec iã valet:pz ꝯña:qz oĩs ꝯña bõa ē neccĩa: z ꝯñr
hoc q̃ aliqua ppõ neccĩa nõ seq̃t ad q̃lz:pz ꝺ ista:tu fuisti:
qz ñ seq̃t:ꝺs ē:g̃ tu fuisti:ex quo añq̃ eēs ista ꝯña ñ valuit'.
obectõ ¶ Sz ꝯarguitur q̃ ista ꝯña ē bona.tu nõ fuisti:g̃ bacl's stat
ãgulo:qz ꝯdictorũ ꝯñtis ē ipol'e añti: ex qno añs ē propõ
ipol'is.ex añte.n.z ꝯdicto⁹ ꝯñtis fit vna propõ copulatiua
Rñsio ipolis. ¶ Dicẽdũ q̃ lz ꝯdicto^m^ ꝯñtis fit ipol'e añti:nõ tñ re
pugnat illi formal'r:nec mãliter.qz qñ aliqua ꝓpugnat. Ex
his p̃t formari vna copulatiua p se ipossibilis:mõ vna tal'
copulatiua ē p se ipossibilis.tu nõ fuisti:z nll'us bacul⁹ stat
ĩ ãgulo.qz aliqñ potuit eē va sic adeq̃te significãdo. ¶ 4a 4ꝯ
ꝯ. Sic ex qualibz affirmatiua sequtur formal'r aliqua nega
tiua.ita ex qualz negatiua sequtur formal'r aliq̃ affirmatiua
p̃a ps(pz)inductiue. Nã sequtur.tu es hõ. g̃ tu ñ es asinus.
tu curris:g̃ tu nõ sedes.ꝺs ē:g̃ ꝺs non ē nõ ens. 2a ps ēt de
clarat̃ ĩductiue.qñ oĩs negatiua:aut ponit in eē:aut nõ po
nit in esse:si ponit in esse.sequitur formaliter affirmatiua.
nam sequitur formal'r tñ homo non currit:g̃ q̃libet non
hõ currit:nullus hõ p̃ter ꝺz.currit:g̃ ꝺz.currit. Si ãt ñ po
nit in eē:ēt ex ista sequtur formal'r affirmatiua. Nã bñ seq̃t
tu nõ es:g̃ verũ ē te nõ eē:nullus ꝺs ē:g̃ ita ē q̃ nullus ꝺs ē.
Ex negatiua igit̃ ponẽte in eē seq̃t affirmatiua ponẽs ĩ eē.
z ex negatiua nõ ponẽte in eē:seq̃t affirmatiua nõ ponens
in eē:Sz ex negatiua non ponente in eē nõ seq̃t affirmati-
ua ponẽs in esse:lz ergo iste sint affirmatiue.verũ est te nõ
esse:possibile est te non non currere:non tamen ponũt ĩ eē.
Ad primũ dicit̃ q̃ ly sp non ꝯuertit̃ cuz ly oĩ tpe: Ad p^m^ argu^m^
seu istãti absolute:sz in ordine ad vbũ
vt sp fuit aliqs hõ.oĩ tpe p̃terito fuit aliqs hõ: sp erit aliqs
hõ.i.oĩ tpe futuro sp erit aliqs hõ:z iõ ꝯce⁹ ista duo: sp erit
aliqs hõ:z aliqñ non erit aliqs hõ:qz tũc non erit aliqs hõ:
demonstrãdo istãs p̃sens:z tũc ē aliqñ:g̃ zc.nec ista inuicẽ
ꝯdicũt:ymmo cuiuslz eorũ ꝯdictorũ dat̃ p negationẽ pre
positã toti(ex quo)nulla illaz ppõnũ est alicui⁹ q̃titatis
lz quelz istaruz equaleat alicui propõni alicuius q̃titatis.
Itẽ ꝯcedo q̃ añ oē in istãs futurũ erit aliqs hõ:qn añ aliqõ
istãs futurũ erit aliqs hõ:z nll'ũ ē vl' erit istãs futurũ qn añ
illud erit aliqs hõ:g̃ añ oē istãs futurũ erit aliqs hõ: pz ꝯa:
ab exponẽtibus ad expositũ. ¶ Ex quo seq̃t. Qz illa ppõ ñ p.cor^m^
ē resolubilis:qz ly añ non tenet̃ hic aduerbial'r:sz p̃positiue
¶ Ad 2m nego illã ꝯñaz:sp erit aliqs hõ:g̃ aliqs hõ erit sp: Ad 2m
nec ē ꝯuersio simplex:qz illa propõ nõ ꝯuertit̃ simpliciter:
sz p accñs:isto mõ:aliqs hõ erit aliqñ. Deinde cũ arguitur:
ista sp erũt:z ista sũt aliqs hõ.g̃ aliqs hõ sp erit:negat̃ ꝯa:ēt
alia negatur.s.ille binarius sp erit:z ille binarius ē aliquis
hõ:g̃ aliqs hõ sp erit:nec aliqs istorũ ē sill'us demo^us^ vl' re
solutorius.qñ illa pticularis aliqs hõ sp erit.sic resoluitur
hoc sp erit:z hoc ē vel erit aliqs hõ:igit̃ aliqs hõ sp erit:mõ
maior ē falsa:quocũqz hoie dato:z p hoc.pz:q̃ ista ꝯña nõ
valet.iste binarius nũq̃ corrũpet̃:z iste binarius erit aliqs
hõ:g̃ aliqs hõ nunq̃ corrũpetur. Et si arguit̃ sic.oĩs hõ cor
rũpet̃.iste binarius erit aliqs hõ.g̃ ille binarius corrũpet̃.
negatur ꝯña:sz solũ sequtur:q̃ iste binari⁹ erit aliqd qõ cor
rũpetur.deiñ cũ dr̃:aliqs hõ sp ē:g̃ aliqs hõ sp erit:negatur Ad 3^m^
ꝯña:qz añs ē verũ:z ꝯñs falsũ. ¶ Ad 3m.ne⁹ illã.nec̃io aliqs
hõ currit: z ꝯcedo q̃ ꝯtigẽter aliqs hõ curret:z tũc ad ar^m^
q̃lit̃ercũqz aliqs hõ curret tal'r ipse poterit currere:sz ꝯtig̃
aliqs hõ currit:ergo ꝯtigẽter aliqs hõ poterit currere: ne⁹ 4m a
ꝯñaz: sz solũ sequtur:q̃ ꝯtigẽter ipe poterit currere. vñ quo
cũqz da⁹:iste ꝯtigẽter potẽit currere.sic ēt ꝯtigẽter iste po
terit eē. Ex quo nõ sequtur:q̃ ꝯtigẽter aliqs hõ poterit cur-
rere.sic nec sequtur:q̃ ꝯtingẽter aliqs hõ poterit eē. Itẽ nõ
ꝯcedo istã ꝯtingẽter aliqs hõ curret:qz mõ ꝯtingẽti aliqs
hõ curret:sz qz aliqs hõ curret:z poterit eē q̃ nll'us hõ cur
ret.iõ iste ē falsa ꝯtingẽter nullus hõ ꝯtigenter ē asinus:qz
sic exponẽtur nullus hõ ē asinus:z p̃t eē q̃ aliqs hõ fit asi-
nus. ¶ Ad 4m. dico q̃ sp istãs erit:nõ qz in oĩ tpe istãs erit Ad 4^m^
sz qz in oĩ tpe futuro istãs erit:z negat̃:q̃ oē qõ est:erit ĩ ali
quo istãti.qz nec istãs:nec motus:nec tps erit ĩ instãti. Sz
gnãliter oē ens pmanẽs qõ ē mẽsurale ĩ istãti erit ĩ instãti:
z ita ꝯcedo q̃ aliqd icipiet eē:z q̃ ĩ nullo istãti icipiet eē.s.
istãs:tps tñ z motⁿ ĩ aliq̃ istãti icipiet eē:eo mõ q̃ als dice-
bat̃. Itẽ dico q̃ ia,ꝺs ñ ē:ē ipolis(ex qua)sequtur q̃lz:z cũ dr̃:

ꝙ ex negatiua non ſequitur affirmatiua illud itelligit̃ ſic. Ex negatiua nõ ponẽte in eẽ nõ ſeq̃t̃ formalr̃ affirmatiua ponẽs in eẽ.iõ bñ ſeq̃t̃ nãlr̃:ds non ẽ:g̃ ds ẽ:ꝛ tunc ad arg⁹ ꝙ nãlr̃ ſignificat iſta ds nõ ẽ:deũ nõ eẽ:tã nãlr̃ eꝯ ꝛc̃:negatur ꝯña.q꞉ affirᵒ ẽ ꝑoꝛ negatõe.ꝑ poſterioꝝ:ꝛ i.5ᵒ.liᵒ.elẽcoꝝ dic̃ phs:ꝙ i nõ facere itelligit̃ facere.iſta g̃ ds ñ ẽ ſignificat dũ eẽ:lꝫ iᵒ.ds ẽ:ñ ſignificet deũ ñ eẽ. Nobile ¶ Intelligẽdũ ꝙ ñ q̃lꝫ ꝓpõ ſignificat q̃cq̃d ſeq̃t̃ ad eã:ẽt in ꝯña formali.q꞉ ſeqtur formalr̃ tu dr̃s ate.g̃ bacl̃s ſtat i ãgulo:ꝛ tñ iſta tu dr̃s ate ñ ſignificat baculũ ſtare i ãgulo. Uerũtñ ſi aliq̃ erit ꝓpõ illatiua alicui⁹:cui⁹ ipſa eẽt illatiua daᵃ ꝯtiᵃ eiuſdẽ:ipſa ſignificat ſignificatũ illi⁹.ita ꝙ h̃ ꝓpõ tu dr̃s ate ſignificaret baculuꝫ ſtare in angulo.ſi ipſa contingẽs inferret formaliter iſtam:baculus ſtat in angulo:igitur ꝛc̃.

Trigeſimum 5ᵐ ſophiſma.

pᵐ arg⁹ Immeᵗᵉ poſt h̃ tu eris demr̃ando iſtãs pñs ꝙ ſophᵃ ſit fl̃a arguit̃ ſic.imediate poſt hoc tu eris.g̃ añ q̃lꝫ iſtãſ futuꝝ tu eris:pꝫ ꝯña:q꞉ ſi imediate p⁹ h̃ tu eris:g̃ i q̃lꝫ tp̃e iciᵗᵉ ab h̃ iſtãti. tu es:ꝛ ꝑ ꝯᵒ añ oẽ iſtãs futuꝝ tu eris:ſed ꝯñs ẽ falſũ:q꞉ ſuum ꝯdictoriũ ẽ verũ.ſ.añ aliq̃ iſtãs futuꝝ tu nõ eris:q꞉ tũc tu nõ eris:demõſtrãdo iſtãs poſt mille ãnos:ꝛ tũc erit añ aliq̃ iſtãs futuꝝ:g̃ añ aliq̃ iſtãs futuꝝ tu nõ eris(pꝫᵃ) a reſoluẽtib⁹ ad reſolutã añs ẽ verũ.g̃ ꝛ ꝯñs. Itẽ ſi imediate poſt hoc tu eris añ oĩa iſtãtia futura tu eris:ꝯñs ẽ falſũ: q꞉ tu nõ eris añ iᵃ iſtãtia fuᵃ demr̃ando oĩa iſtãᵃ hoꝛe ꝑme future.ſic̃ nec illa hoꝛa fu⁹ erit añ iᵃ iſtãᵃ. 2ᵐ argᵐ ¶ 2ᵒ.imeᵗᵉ poſt h̃ iſtãs erit aliq̃ iſtãs:g̃ nõ imediate poſt hoc tu eris(pꝫᵃ) q꞉ tu nũq̃ꝫ eris niſi eris i aliq̃ iſtãti ꝓbat̃ añs:p⁹ erit aliq̃ ps hui⁹ hoꝛe future:q̃ꝫ aliq̃d iſtãs:g̃ ñ imediate p⁹ h̃ erit aliq̃ inſtãs(pꝫᵃ)q꞉ nõ ſtat aliqua duo foꝛe poſt hoc imediate:ꝛ vnũ altero ꝑus:añs dclarat̃:q꞉ aliq̃ ps h⁹ hoꝛe erit:ꝛ aliq̃ iſtãs erit:ſꝫ nullũ erit iſtãs ita cito ſic̃ aliq̃ ps hui⁹ hoꝛe:q꞉ iter iſtãs futuꝝ:ꝛ iſtãs pñs mediabit aliq̃ ps iſtius hoꝛe:g̃ ꝑus erit aliq̃ ps iſti⁹ hoꝛe:q̃ꝫ aliq̃ inſtãs(pꝫᵃ)ab expõnibus ad expoſitũ:añs ẽ verũ:g̃ ꝛ ꝯñs. 3ᵐ argᵐ ¶ 3ᵒ daᵒ ſophiſmate ſeq̃t̃ ꝙ aliq̃ duo imediate poſt hoc erũt:q̃ nõ ſil̃ erũt:ꝓbat̃ ꝛ:pono.ꝙ.a.b.icipiãt eẽ ꝑ remoᶜᵐ de pñti: ſic ꝙ.a.icipiat eẽ in aliq̃ pte ꝓpoꝛtiõali pari:ꝛ i nl̃la ipari:b.vᵒ icipiat eẽ i aliq̃ ipari ꝛ i nulla pari. Qꝛ iſte cãus ſit poſ̃is dclarat̃: poᵈᵒ:ꝙ.a. aq̃ in q̃lꝫ pte pari ꝓpoꝛtiõali hoꝛe ꝑterite hũit ſuas medietates ꝯtiuas:ꝛ i q̃lꝫ pte ipari diſcõtiᵃˢ:b.vᵒ aq̃ eꝯ:hũit i q̃lꝫ pte ipari ſuas medietates ꝯtinuas:ꝛ i q̃lꝫ pte pi diſcõtiᵃˢ:ꝛc̃ iã hẽant iſtas medietates diſcõtiuaſ.ſic ꝙ iã dſinat eẽ.a.b. ꝑ remoᶜᵐ de pñti:ꝛ ꝑ diuiſionẽ ptiũ:deiñ diuido hoꝛã futurã i ptes ꝓpoꝛtiõales mioꝛes v̓ſus hoc iſtãs pñs i qb⁹ ptib⁹ volo ꝙ.a.b.ſe hẽant ſic̃ ſe hũerunt i hoꝛa ꝑterita.iᵒ poſito: pꝫ:ꝙ.a.ꝛ.b.imediate poſt h̃ erũt:q꞉ imediate poſt h̃ erit aliqua ps par:ꝛ aliq̃ ip:ꝛ ꝙ nõ ſil̃ erũt:ſeq̃t̃ ex caſu:q꞉ nõ ſiml̃ erunt aliq̃ ps par.ꝛ aliq̃ ps ipar. 4ᵐ argᵐ ¶ 4ᵒ ſeq̃t̃.ꝙ duo ꝯdictoᵃ iter ſe ꝯdicẽtia imediate poſt h̃ erũt duo v̓a:ſic ſignificãdo ꝑciſe:pꝫ:de iſtis.tu eris i aliq̃ pte pi:tu nõ eris i aliq̃ pte pi: ſeq̃t̃.n.imediate poſt hoc tu eris:g̃ imediate poſt h̃ tu eris i aliq̃ pte pari:pꝫᵃ:q꞉ tu nõ potes pl̃ies icipe ꝛ deſinere eſſe ſic̃.a.vel.b.ꝛ ꝑ ꝯñs h̃ imediate poſt h̃ erit v̓a.tu es i aliqua pte pi:tũc ſic.tu es i aliq̃ pte pi:g̃ tu ñ es i aliqua pte ipari. iᵃ ꝯᵃ ẽ bona añs imediate poſt hoc erit v̓ũ:g̃ ꝛ ꝯñs ad bonũ iteᵐ:ſꝫ illd ꝯñs ẽ alteꝝ ꝯdictoᵐ.g̃ ꝛc̃.iõ ſeq̃t̃ ꝙ iã duo ꝯria: ꝛ duo ꝯdc̃oꝛia ſũt 2ᵒ v̓a.nã ſeq̃t̃ imediate poſt hoc tu eris i aliqua pte pari:ꝛ imediate poſt hoc tu eris i aliqua pte ipari:g̃ añ oẽ iſtãs futurũ tu eris i aliqua parte pari: ꝛ añ oẽ inſtãs futurũ tu nõ eris i aliqua pte pi:pꝫ ꝯña:q꞉ pᵃ ps ꝯñtis ſeq̃t̃ ex pᵃ pte añtis:ꝛ 2ᵃ ex 2ᵃ.q꞉ q̃ñcũq̃ꝫ tu eris i aliqua pte ipari tu nõ eris i aliq̃ pte pari:mõ:pꝫ:ꝙ iᵃ iuicẽ ꝯriãt.añ oẽ iſtãs futurũ tu eris i aliq̃ pte pi:ꝛ añ oẽ iſtãs futuꝝ tu non eris in aliq̃ pte ipi:cũ hoc rõne negõis poſtpoſite equaleat illi:añ nullũ iſtãs futuꝝ tu eris i aliqua pte pi:ꝛ ꝯñr hẽt̃ vitas ꝯdictorioꝝ:q꞉ ex q̃lꝫ vl̃i negatiua ſeq̃t̃ ſua ſubalterna.

Ad oppoſitum arguit̃ ſic.poſt hoc tu eris:ꝛ nullũ erit inſtãs poſt hoc q̃n iter iᵈ ꝛ hoc tu eris.g̃ imediate poſt hᵒ tu eris:pꝫᵃ.ab exponẽtib⁹ ad expoſitũ.añs eſt verum:ergo ꝛ ꝯñs qd̃ eſt ſophiſma.

Circa ꝑdicta ſit h̃ pᵃ ꝯ. pᵃ ꝯ Aliq̃ ꝓpõ ſignificãs ꝑciſe ſicut nũc ſignificat imediate poſt h̃ erit v̓a ꝛ fl̃a: ꝛ tñ nũq̃ꝫ erit ita ꝙ illa ẽ v̓a ꝛ falſa:pꝫ d illa:tu es i aliq̃ pte pari imediate poſt hᵒ erit v̓a:q꞉ imediate poſt h̃ erit ita ꝙ tu es i aliqua parte pari q꞉ imediate poſt hoc erit ita:ꝙ tu es in aliqua parte pari:ꝛ ꝙ hoc imediate p⁹ hoc erit falſa:ꝓbat̃: q̃ñcũq̃ꝫ tu eris i aliqua parte ipari:iſta erit falſa tu es i aliq̃ pte pari: ſꝫ imediate poſt hoc tu eris i aliqua pte ipi:g̃ imediate poſt hoc illa erit falſa:nũq̃ꝫ tñ erit ita ꝙ iᵃ ẽ falſa ꝛ v̓a q꞉ iſtã eẽ verã ꝛ falſã iplicat ꝯdictõeꝫ. Cõſil̃r dicat̃ d ptrãſitiõe liᶜ ſup quã icipit moueri digit⁹ tu⁹:ꝑ ptrãſeũdo ptes ꝓportiõales mioꝛes.ita ꝙ q̃lꝫ ps par ſit.a:ꝛ q̃lꝫ ps ipar ſit.b. iᵒ poſito.h̃ imediate poſt hoc erit v̓a:tu tãgis.a.q꞉ imediate poſt hoc tu tãges aliq̃ꝫ ptẽ pareꝫ:ꝛ imediate poſt hoc iᵃ eadẽ erit fl̃a q꞉ imeᵗᵉ p⁹ hᵒ tu tãges.b.mõ q̃ñcũq̃ꝫ tu tãges.b. tu ñ tãges.a.ꝛ ita ẽt h̃ tu tãges.b:ꝛ imeᵗᵉ pᵒ hᵒ erit v̓a ꝛ fl̃a: nũq̃ꝫ tñ erit ita ꝙ aliqua iſtarũ erit v̓a ꝛ falſa. pᵐ coꝛ. ¶ Ex iſta ꝯne ſeq̃t̃ ꝑ. Qꝛ duo ꝯdictoꝛia iter ſe ꝯdiᵃ icipiũt eẽ duo v̓a:q̃rũ iã nullũ ẽ verũ:nec i aliquo iſtãti erũt illa duo v̓a:pꝫ:poſito ꝙ illa duo tu tãgis.a:tu nõ tãgis.a:aut iſta tu es in pte pi:tu nõ es i pte pari:icipiãt eẽ ꝑ remoᶜᵐ d pñti. 2ᵃ ꝯ ¶ 2ᵃ ꝯ. Aliqua ꝓpõ imediate poſt hoc erit ſeq̃ns ad oẽꝫ ꝓpõ nẽ: ꝛ imdiate poſt hoc erit eadẽ repugnãs cuilꝫ ꝓpõni.iᵃ ꝯ pꝫ:ſuppoſito ꝙ.a.ſit vna ꝓpõ q̃ i q̃lꝫ pte hoꝛe future erit nec̃ia ſimpl̃r:ꝛ i q̃lꝫ pte ipi erit impoſ̃is ſimpl̃r: iᵒ poſito:pꝫ ꝯ:ꝑ exponẽtes. p coꝛᵐ ¶ Ex iᵃ ꝯne ſeq̃t̃ ꝙ aliqua ꝓpõ imediate poſt h̃ erit poſ̃is ꝛ ipoſ̃is:nec̃ia ꝛ ꝯtingẽs:ꝛ tñ nũq̃ꝫ erit ita ꝙ ipſa ẽ hꝯ. ꝓbat̃:ꝛ pono:ꝙ.a.i pᵃ pte ꝓpoꝛtiõali erit ꝓpõ nec̃ia:ꝛ i 2ᵃ. ꝯtigẽs:ꝛ in 3ᵃ.ipoſ̃is:ꝛ i 4ᵃ nec̃ia:ꝛ in 5ᵃ.ꝯtingẽs:ꝛ i 6ᵃ.poſ̃is ꝛ ſic circul̃r i infiᵐ.ita ꝙ ptes minoꝛes terient v̓ſus iſtãs pñs.iᵒ poſito:pꝫ coꝛᵐ:q꞉ imediate poſt hoc erit aliqs nũer⁹ ternari⁹ ptiũ ꝓpoꝛtiõaliũ:ſꝫ i quolꝫ tali nũero illa ꝓpõ hẽbit illas tres dnoiatões. Itẽ ꝯceᵒ ꝙ aliqua ẽ ꝯᵃ mala q̃ imediate poſt hoc erit bõa ſignificãs ꝑciſe ſic̃ mõ ſignificat:pꝫ: poᵈᵒ.ꝙ.a.ſit vna ꝯñs mala q̃ i q̃lꝫ pte pari ſignificabit oĩo ſic̃ nũc ſignificat:ꝛ in q̃lꝫ pte ipi hẽbit añs ipoſ̃e ſimpl̃r vel ꝯñs nec̃iũ ꝑ ſe. 3ᵃ ꝯ ¶ 3ᵃ ꝯ. Aliqua inuicẽ ꝯdicũt q̃ imediate p⁹ hoc ſignificabũt ꝑciſe.ſic̃ mõ ſignificãt:ꝛ tñ imediate poſt ꝯuertent̃:ꝛ pono:ꝙ.a.b.iuicẽ ꝯdicãt:ꝛ ſic ꝯdicẽt in qualꝫ pte pari hoꝛe future:ꝛ in q̃lꝫ pte ipari ꝯuertẽt̃.iſto poſito: pꝫ ꝯ:ex quo imediate poſt hoc erit aliqua ps par:ꝛ aliq̃ ps ipar: p coꝛᵐ ¶ Ex iſta ꝯne ſeq̃t̃. Qꝛ.a.b.imediate poſt hoc ſignificabũt ꝑciſe ſic̃ iã ſignificãt:ꝛ eadẽ imediate poſt hoc ſignificabũt al̃r q̃ꝫ mõ ſignificãt:pꝫ:q꞉.a.ꝛ.b.poſt hoc imediate ꝯdicẽt ꝛ ꝯuertẽt̃. Et ꝯñter dico ꝙ.a.b.imediate poſt hoc ſignificabũt ꝯuertibiliter ꝛ ꝯdicũt:ꝛ tñ non immediate poſt erit ita ꝙ.a.b.ſignificabunt ꝯuertibiliter ꝛ contradictorie (ex quo)nũq̃ꝫ erit ita ꝙ.a.ꝛ.b.conuertuntur ꝛ cõtradicũt. 4ᵃ ꝯ ¶ 4ᵃ ꝯ. Aliq̃ copulatiua affirmatiua imeᵗᵉ poſt h̃ erit falſa ſignificãdo ꝑciſe iuxta ꝯpõeꝫ ſuaꝝ ptiũ:cui⁹ q̃lꝫ ps pricipalis imediate poſt hoc erit v̓a(pꝫ)de q̃lꝫ iſtaꝝ. tu es i aliqua pte pari.tu non es i aliq̃ parte pari.tu tãgis.a. tu nõ tãgis.a. p coꝛᵐ ¶ Ex iſta ꝯne ſeq̃t̃ ꝑmo. Qꝛ aliq̃ vl̃is imediate poſt h̃ erit falſa.cui⁹ q̃lꝫ ſingularis quaꝫ apta nata eſt hr̃e imediate poſt hoc erit vera(patꝫ)de illa vtrũq̃ꝫ iſtoꝛum ẽ veruꝫ:aut de illa:quodlibet iſtoꝝ eſt veꝝ:demonſtrando oĩa illa ꝯdictoꝛia dicta. 2 coꝛᵐ ¶ 2ᵒ ſeq̃t̃.ꝙ aliq̃ ẽ ꝯña bona ꝛ formalis cui⁹ q̃libꝫ ꝑmiſſaꝝ imediate poſt hoc erit v̓a:ꝛ ꝯñs imediate poſt hoc erit falſum ſignificantibus premiſſis ꝛ ꝯñte

iuxta cōem modū significandi (pz) de ista ꝓña: hoc istorū est verū: ⁊ hoc istorꝫ est verū: g̃ vtrūq; istorꝫ est verū: ōmō-
3ᵐ.corᵐ stratis ꝑorib⁹ ꝑdictorys. ¶ 3° seqt̃ q̃ aliq̃ ꝓpōes erūt ve: ⁊ tñ nūq; erit ita sic ille significabūt (pz ō istis) tu es ī pte pi: tu ñ es ī pte pi. aut de istis. tu tāgis. a. tu ñ tāgis. a. ¶ 4° seq
4.corᵐ tur q̃ si aliq̃ propōnes sunt vere. ita ē sic ille significāt: nō tñ si alique propōnes erūt vere. ita erit sicut ille significa-
bunt. sic si alique propōnes sunt vere: ex his ē formabilis copulatiua affirmatiua va: nō tñ si alique propōnes erunt vere. ex his erit formalis copulatiua affirmatiua va. Nec seqtur. ita erit sic ꝑ⁹ significabit: ⁊ ita erit. sicut ꝑa significa bit. g̃ ita erit sic iste due significabūt. sicut ñ seqtur: ita erit q̃ hoc istorꝫ ē verū: ⁊ ita erit q̃ hoc istorū ē verū: demōstra tis duob⁹ ꝑdictorys ꝓtingētib⁹: g̃ ita erit q̃ ista sunt vera. ita erit q̃ hoc ē: ⁊ ita erit q̃ illud ē: demōstratis duob⁹ istā tibus futuris: g̃ ita erit q̃ ista sunt: non valet consequētia.

Ad ꝑᵐ argu^m **Ad primum** ꝓcedo istā: añ qōlz instās futurum tu eris ⁊ nego suū ꝑdictoriū. s. ante aliqō instās futurū tu non eris (⁊ ad probationē) nego ꝓse quentiā: qz hic nō teneť ly āte aduerbialiter sz ꝓpositīe: dz sic resolui: añ hoc instās tu nō eris: ⁊ hoc ē vel erit aliqō in stans futurū: mō quocūq; dato: altera resoluentiū ē falsa. Si qs āt vellet ly añ vtrobiq; teneri aduerbialr: deberet hec ꝓcedi ante aliqō instās futurū tu nō eris ⁊ altera nega ri: añ qōlz instās futurū tu eris. Ubi āt in vna sit ꝓpō: ⁊ in alia aduerbiū ambo sūt sil' va: nec ꝑdicūt. Deide cū argui tur īmediate post B̄ tu eris: g̃ añ oia īstātia futura tu eris.

Nōbile negať ꝓña: siue li oia tenať collectiue siue diuisiue. ¶ In telligendū q̃ ista: añ eē instās futurū tu eris lz sit ꝓcessa: ñ tñ seqť ex sophate: qz nō seqtur īmediate post hoc tu eris demōstrādo instās pñs: g̃ añ oē instās futurū tu eris: qz añ mille ānos añs fuit verū: ⁊ ꝓñs falsū: sz bñ seqtur: g̃ añ oē instās futurū post hoc tu eris: ⁊ eꝑ: nō seqť añ oē instās fu turū tu eris: g̃ īmediate post hoc tu eris: qz cōtinue post in stans ꝑsens: añs erit verū: ⁊ ꝓñs falsū: sz bñ seqť: g̃ īmedia te post īstās ꝑsens tu eris. ita q̃ iste ꝓuertūť īmediate post hoc tu eris: ⁊ añ oē īstās futurū post hoc tu eris: ⁊ ita iste cō uertunť. īmediate post instās pñs tu eris: ⁊ añ oē instās fu turū tu eris: ⁊ ita dicať de ꝑterito: q̃ ille ꝓuertunť: īmedia te: añ hoc tu fuisti: ⁊ post qōlz īstās ꝑteritū añ hoc tu fuisti. ēt ille: īmediate añ instās ꝑsens tu fuisti: ⁊ post oē instās ꝑ

Corᵐ teritū tu fuisti. ¶ Ex ꝑdictis seqť q̃ ista ꝓña nō valz: post .a. instās tu eris albus: ⁊ nullū erit instās post. a. qn añ illō tu eris alb⁹: g̃ īmediate post. a. tu eris alb⁹: ⁊ pono q̃ hora futura diuidať ī tres ꝑtes equales in q̃rū ꝑ⁹ eris albus: ⁊ ī scda niger: cui⁹. a. erit ꝑᵐ instās: ⁊ ī tertia iterū alb⁹. isto po sito: ꝓñs ē manifeste falsū: ⁊ añs verū: qz āte. a. tu eris alb⁹: g̃ añ qōlz īstās qō erit post. a. tu eris alb⁹: pz ꝓña: qz qcquid erit añ. a. erit añ oē illud qō erit post. a. ⁊ p ꝓñs nullū erit in stans post. a. qn añ istō tu eris alb⁹: sz bñ seqť: post. a. tu eris albus: ⁊ nullū erit instās post. a. qn inter illud ⁊. a. tu eris al bus: g̃ īmediate post. a. tu eris albus: qz arguiť ab exponen

Ad zᵐ tibus ad expositū. ¶ Ad zᵐ nego q̃ lz istarū: nō īmediate post hoc erit aliqō instās: ꝑus erit aliq̃ ꝑs hoᶜ future q̃ ali qō īstās: ⁊ ad ꝓbationē: illi⁹ zᶜ negať ꝓña: nec arguiť: ab ex pōnibus ad expositū: qz ex quo: hic cōparať infiniᵗᵘᵐ ad in finitū. dz illa propō sic expōi: aliq̃ ꝑs hui⁹ hore erit ⁊ aliqō instās erit: ⁊ non ita cito erit: aliqō instās. sic aliq̃ ꝑs huius hore: ⁊ hoc negať: qz suū ꝑdictoriū ē vex: ex quo ly ita cito

Ad 3ᵐ ꝓfundit ꝓfuse tñ. ¶ Ad 3ᵐ. cōcedo ꝓnez adductā. iō ē cō cedendū in casu isto q̃. a. b. īmediate post hoc īfinities ici

Ad 4ᵐ piēt esse: ⁊ īfinities desinēt eē. ¶ Ad 4ᵐ ꝓcedo: q̃ duo ꝑdi ctoria iter se ꝑdicētia īmediate post hoc erūt duo va: ⁊ im mediate post hoc erūt duo falsa: nō tñ ex hoc seqť: q̃ duo ꝑria vel duo ꝑdictoria iā sint duo va. vñ ꝓcedo istaz: añ oē īstās futurū tu eris ī aliq̃ pte pari: ⁊ nego illā añ oē īstās futurū tu nō eris ī aliq̃ pte pi: ⁊ tūc ad argᵐ. añ oē īnstās futu rū tu eris ī aliq̃ pte impi: sz qñcūqz tu eris ī aliq̃ pte impi tu nō eris ī aliq̃ pte pi: g̃ añ oē īstās futurū tu nō eris ī aliq̃ pte pi: negať ꝓña: sic ñ seqť: oīs hō erit iiust⁹ ⁊ qñcūq; aliqs hō erit iiust⁹ ipse erit ñ iust⁹. g̃ nō oīs hō erit iust⁹: pz bñ q̃ ista ꝓ⁹ ñ valet. ¶ Cōtra imeᶜᵉ post īstās pñs tu ñ eris ī aliq̃ pte pi: g̃ añ oēs īstās futurꝫ tu ñ eris ī aliq̃ pte pi: pz ꝓña: ab vno ꝓuertibili ad reliquū: ⁊ probať añs sic. post instās pñs tu ñ eris ī aliq̃ pte pari. s. post mille ānos: ⁊ nullū erit īstās post hoc qn īter illud ⁊ hoc tu nō eris in aliqua pte pi: pba tur hoc: nā q̃cūqz dato īter istō ⁊ B̄ cadit tps mediū: argua tur g̃ sic: tūc tu nō eris ī aliq̃ pte pi: demōstrādo partē ipez ⁊ tunc erit mediū īstās īter illud ⁊ hoc. g̃ q̃cūqz īstāti dato īter illō ⁊ hoc tu nō eris ī aliq̃ pte pi. ¶ Breuiter negať il la ꝑpō. nullū erit instās post hoc qn īter illud ⁊ hoc tu non eris ī aliq̃ pte pari: qz ꝑdictoriū ē verū. aliqō erit īstās post hoc ñ īter qō ⁊ hoc īstās tu eris ī aliq̃ pte pari. Deide nego istā īter illud īstās ⁊ hoc: tu nō eris ī aliq̃ pte pari: ⁊ ad ꝓba tōnē: negať ꝓña: qz dico: q̃ ꝓñr ly īter ītelligiť ꝑpositiue ⁊ ñ aduerbialr: q̃re illa propō nō ꝓbať nisi p suū ꝑdictoriū. s. īter illud īstās ⁊ hoc tu eris ī aliqua pte pari: ⁊ hec ꝓcediť. g̃ alterū negať. ¶ Iuxta ꝑdicta ē ꝓcludēdū q̃ sor. īmedia post B̄ mouebiť ⁊ qescet: ⁊ īmediate post hoc erit alb⁹ ⁊ ni ger ⁊ tñ ñ ꝑus erit alb⁹ q̃z niger: nec eꝑ: nec ꝑus mouebiť q̃z qescet: vel eꝑ: dato q̃ ī q̃lz pte pari mouebiť ⁊ erit alb⁹: ⁊ ī qualibet parte impari quiescet ⁊ erit niger: sicut dictum ē de contradictorys: igitur ⁊c.

¶ Prima pars principalis.

Rigesimū sextū sophisma. Tu ici pis eē in hoc īstāti ōmō strādo instās ꝑsens q̃ sophisma sit falsū ar guiť tu īcipis eē ī hoc instāti: g̃ ī hoc instāti tu īcipis eē: ꝓbať ꝓña. exponētes añtis ife runt exponētes ꝓñtis: nā seqť: tu es ī hoc ī stāti: g̃ in hoc īstāti tu es: ēt seqť: nō īmedia te añ īstās pñs tu fuisti ī B̄ īstāti igiť ī B̄ instāti nō īmeᶜᵉ añ instās pñs tu fuisti: pz ꝓña. qz hec nō stāt sil': tu non fuisti ī hoc īstāti: ⁊ ī B̄ īstāti tu fuisti: sz illud ꝓñs ē falsū. s. ī hoc īstā ti tu īcipis eē: cū ex ipsa seqť: q̃ tu incipis eē alter deus: ⁊ qc quid ē in mūdo ī hoc īstāti īciperet eē qō ē satis absurdus.

¶ zᵒ. Si tu īcipis eē ī hoc instāti. g̃ tu īcipis eē in aliq̃ īstāti. ꝓñs ē falsū: qz tu es ī aliquo īstāti: ⁊ īmediate añ īstās ꝑsens tu fuisti ī aliquo īstāti: ⁊ īmediate post instās ꝑsens tu eris in aliquo instāti. ⁊ ꝓbať ꝓña: qz arguiť ab īferiori ad suum supi⁹ affirmatiue ⁊ sine īpedimēto: qō sic declarať: qz nō vi deť aliunde īpedimētū: nisi qz illud vbū īcipit ꝓfundit cō fuse tñ īmobilr. ¶ Sz ō arguiť sic. qz si ꝓfūdit poti⁹ ꝓfun dit ꝓfuse distributiue q̃z cōfuse tñ: qz illō vbū dr̄t ⁊ gnālr oīs terius distribut⁹: cōfūdit cōfuse ⁊ distributiue: rōe: seu vtute negatiōis īclusē: sz eq̃ īcludit negationē illud vbū in cipit sic illud vbū dr̄t: vel qcūqz ali⁹ terius distributus: vt pz ī suis exponētib⁹: sic eq̃ distribuit illō vbum īcipit: sic ly dr̄t vel qcūqz alius distribut⁹ terius. Itē dato q̃ cōfūdat cōfuse tñ: hoc ñ ē īmobilr: qz ī nlla suarū exponētiū stat ta lis teri⁹ īmobilr: aliogn aterio stāte īmobilr ad eūdē stātē mobiliter eēt ꝓña bōa: ⁊ eꝑ: ꝓcesso igiť q̃ ly aliquo instāti: stat ꝓfuse tñ mobilr ī ꝓña fuit bōa: tu īcipis eē ī hoc īstāti g̃ tu īcipis eē ī aliq̃ īstāti: qz suppō ꝓfusa tñ mobilr: ñ tol lit ascēsum ī ꝑto: nā bñ seqť oīs hō currit. g̃ oīs hō mouet.

3° tu īciᵃ eē ī hoc īstāti: g̃ tu īciᵃ īcipere eē ī hoc īstanti: pz: qz exponētes añcedētis īferť exponētes ꝓñtis: nā bñ seqť. tu es ī hoc. īstāti: g̃ tu īciᵃ eē ī hoc īstāti. ēt seqť. tu ñ īmediate añ īstās pñs fuisti ī hoc īstāti: g̃ ñ īmediate añ īstās pñs in cepisti eē ī hoc īstāti. Cōcessa igiť īᵃ ꝓña arguo q̃ ñ valz: qz p idē hec eēt bōa: tu īcipis eē: g̃ tu īcipis īcipe eē: qz si tu īci pis eē: aut g̃ nc̄ ꝑ⁹es: aut g̃ vltio ñ es. si nūc ꝑ⁹: cū g̃ ñ īmedia

te ante istãs pñs icepisti eẽ: ⁊ p ꝯñs tu icipis icipe eẽ: si nũc vltio ñ es: g̃ ñ imediate post ꝶ icipies eẽ: ⁊ p ꝯñs tu icipies icipe eẽ. Forte ẽt ꝯcedit hec ꝯña: tu incipis eẽ. g̃ tu icipis icipere eẽ. Sz ꝝ. p idẽ q̃libet talis eẽt bona: hoc icipiet eẽ. g̃ ꝶ icipiet icipe esse: quo ꝯcesso posito ꝙ. a. fuerit i q̃libz pte pi hore pterite: ⁊ i q̃libet ipari hore pterite nõ fuerit: ⁊ in q̃libet pte pari hore future. a. erit: ⁊ in q̃libet parte impari nõ erit: ⁊ iam nõ sit. iste casus ẽ polis (dato) ꝙ. a. sit vna aqua vel vna ppõ scripta q̃ ifinities p separationẽ ⁊ ꝯiũctionez partiũ pt icipe ⁊ desinere eẽ: in casu isto. a. icipit eẽ: qz nunc ñ ẽ: ⁊ imediate post istãs pñs erit: ⁊ tñ nõ icipit icipe eẽ: ga nũc icipit eẽ: ⁊ nõ imediate añ istãs pñs icipit eẽ: ⁊ imediate post istãs pñs icipiet eẽ: qz imediate ante instãs pñs fuit aliq̃ ps par: ⁊ imediate post istãs p̃sens erit aliq̃ pars par.

4m argꝙ ¶ Quarto. Si tu icipis eẽ in hoc istãti. g̃ p idẽ tu icipis eẽ i aliquo istãti futuro: qz tu nõ es in aliquo instãti futuro (ex quo) tu es i aliquo istãti pñti: ⁊ imediate post instãs p̃sens tu eris in aliquo instãti futuro. q̃ ꝯcesso arguit sic. tu icipis esse in aliquo istãti futuro: ⁊ in nullo istãti futuro tu icipis eẽ: g̃ tu icipis eẽ i aliquo istãti futuro: i quo nõ icipis eẽ: ⁊ p idẽ: tu desinis eẽ in aliquo istãti pterito i quo nõ ds̃inis eẽ: sz hoc videt iplicare ꝝdictionẽ qz quocũq; istãti futuro significato si icipis eẽ i isto tu icipis eẽ. sil'r si tu desinis eẽ in hoc vel in isto istãti pterito in isto tu desinis esse.

In contrarium arguit sic. Tu es in hoc istãti: et nõ imediate añ instãs pñs fuisti i hoc istãti: g̃ tu icipis eẽ i hoc istãti (pz ꝯña) ab exponẽtib⁹ ad expo^m. añs ẽ verũ: g̃ ⁊ ꝯñs qd̃ ẽ sophisma.

p^a ꝯ **Circa** pdicta sit hec p̃ma ꝯ. Aliqd icipit esse: ⁊ tñ illud nõ ẽ in hoc istãti: nec fuit ante hoc istãs: nec erit post hoc istãs demrando istas qd̃ ẽ pñs (pbat) hec ꝯña ñ nõ valet. aliqd icipit eẽ. g̃ illd̃ ẽ in hoc istãti vel fuit añ hoc istãs: vl' erit post hoc istãs cũ añs sit necciuz: ⁊ ꝯñs: ꝯtigẽs. imo post mille ãnos. añs erit vex ⁊ ꝯñs fl'z stet igit oppo^m ꝯñt] cũ ante: ⁊ babet ꝯ. ꝯsil'r ꝯcedit cuz hoc vbo desinit: vt ꝙ aliqd ds̃init eẽ: ⁊ tñ nõ ẽ i hoc istãti: nec fuit añ hoc istãs:

p^m. coz. nec erit post ꝶ istãs dmrando istãs pñs. ¶ Ex ista ꝯne seq tur. ꝙ soz. icipit eẽ: ⁊ tñ nõ ẽ i instãti: nec imediate post hoc istans erit demrando istãs pñs. qz nõ sequit: soz. icipit eẽ. ergo soz. ẽ in hoc istãti vl' imediate post hoc istãs erit: cũ post mille ãnos (dato) ꝙ soz. tũc icipiat eẽ: erit añs verũ ⁊ ꝯñs falsuz: nec sequit soz. ẽ ⁊ nõ imediate ãte hoc fuit. g̃ soz. inci pit eẽ semp demrando istãs pñs cũ in medio vite soz. añs

Nõbile erit verũ: ⁊ ꝯñs falsuz. ¶ Idẽ ẽ itelligẽdũ cũ vbũ desitionis: ꝙ soz. desinit eẽ ⁊ tñ nõ ẽ in hoc istãti ⁊ nõ imediate añ hoc fuit demõstrãdo istãs pñs: nec seqt: soz. nõ erit ⁊ imediate añ hoc fuit. g̃ soz. desinit eẽ. pbat ⁊ pono: ꝙ soz. iã desinat esse p remotionẽ de pñti ꝯtinue post ꝶ. añs erit verũ ⁊ ꝯñs falsũ semp demõstrãdo istãs qd̃ ẽ p̃sens. In expõnibus. g̃ illoꝝ vboꝝ: icipit ⁊ desinit: nõ ponat ly ꝶ: sz ly istãs: qd̃ ẽ pñs: vt hoc ẽ: ⁊ nõ imediate añ istãs qd̃ ẽ p̃sens fuit: vl' hoc nõ ẽ: ⁊ imediate post hoc istãs: qd̃ ẽ p̃sens erit. Sil'r respectu hui⁹ vbi desinit: vt hoc nõ ẽ: ⁊ imediate añ istãs qd̃ ẽ

Nõbile pñs fuit: vel hoc ẽ ⁊ nõ imediate post hoc istans qd̃ ẽ pñs erit. ¶ Et notãter dico istãs qd̃ ẽ p̃sens: ⁊ ñ istãs p̃sens: ga añx⁹ nõ ẽ: ⁊ imediate post istãs p̃sens erit: ⁊ tñ nõ icipit eẽ. Exquo istãs sue iceptiõis erit istãs p̃sens: qz aliqñ erit ita ꝙ ẽ istãs pñs: ⁊ imediate post illd̃ erit. g̃ imediate p⁹ instãs pñs añx p̃s erit. Sil'r adã nõ ẽ: ⁊ imediate añ istãs pñs fuit: ⁊ tñ nõ desinit eẽ: nã istãs sue desitiõis fuit istãs pñs: lz nõ fuerit istãs qd̃ ẽ pñs: igit ⁊c. Si igit i arguẽdo: vl' in rñdendo sumit ly hoc: vel istãs pñs: hoc ẽ rõne breuitatis: ⁊ non rõne expositiõis. Aduertẽdũ tñ: ꝙ illa verba icipit: desinit nõ ppie exponũt: qz nõ seqt: hoc icipit eẽ. g̃ hoc ẽ: ⁊ nõ imediate añ istãs qd̃ ẽ pñs fuit (qz dato) ꝙ hoc icipiat eẽ p remotionẽ de p̃senti: ẽ añs verũ: ⁊ ꝯñs falsuz: nec seqt hoc icipit eẽ: g̃ hoc nõ ẽ: ⁊ imediate post istãs: qd̃ ẽ p̃sens erit: qz si hoc icipit eẽ p positionẽ de p̃senti: ẽ añs verũ: ⁊ ꝯñs falz. Sil'r dicat de isto vbo desinit: ꝙ nõ bz ppe exponẽtes: sed sim'l cũ illo vbo icipit: bz cãs veritatis: q̃ sũt bꝯ copulatiue cõposite ex affirmatiõe de p̃senti: ⁊ negatiõe de pterito: vel de futuro: aut eꝝ: tñ tales cause dicũt exponẽtes cõiter: ga exp̃mũt itellectũ termini pbabilis. ¶ z^a. Soz. icipit eẽ in z^a ꝯ aliquo istãti i quo ipse nõ icipit esse. pbat (⁊ pono) ꝙ soz. icipiat eẽ p remotionẽ de pñti: tũc soz. nõ ẽ i aliquo istãti in quo ipse nõ icipit eẽ: ⁊ imediate post istãs: qd̃ ẽ pñs ipe erit in aliquo istãti i quo ipse nõ icipit eẽ. g̃ soz. icipit eẽ i aliquo istãti i quo ipse ñ icipit eẽ (pz ꝯña) ab exponẽtib⁹ ad expositũ: vel a cã vitatis ad ppo^cm habentẽ illa. añs ẽ veruz: g̃ et ꝯñs. Sil'r de desitone soz. ꝯcedit: ꝙ ipse desinit eẽ in aliquo istãti: i quo ipse nõ desinit eẽ (exponẽdo) p remotionẽ de pñti. ¶ Ex ista ꝯne seqt: ꝙ soz. ⁊ plato icipit eẽ i istãti pñti Coz^m ⁊ pl'o icipit eẽ in istãti: i quo ipse icipit eẽ: ⁊ soz. icipit eẽ in istãti i quo ipse nõ icipit eẽ (pz) dato ꝙ pl'o icipiat eẽ p positionẽ de pñti. Cõsil'r dicat de hoc vbo desinit: vt ꝙ. a. b. desinũt eẽ in hoc istãti: qd̃ ẽ p̃sens. ⁊. a. desinit esse in instãti in quo desinit. esse ⁊. b. desinit esse in instanti in quo nõ desinit esse (patet) dato ꝙ. a. desinat esse per positionem de p̃senti: ⁊. b. p remotionẽ. ¶ z^a ꝯ. Iã icipit eẽ aliqd̃ istans qd̃ post z^a ꝯ ꝶ icipiet eẽ. pbat. nũc nõ ẽ aliqd̃: qd̃ post ꝶ icipiet eẽ: ⁊ imediate post istãs p̃sens erit aliqd̃ istãs qd̃ post hoc icipiet eẽ vt pz p exponẽtes. g̃ ⁊c. ¶ Ex ista ꝯne seqt: ꝙ iã icipit aliq̃ Coz^m ps eẽ ptrãsita: q̃ p tp̃s post hoc erit ptrãsita (⁊ pono) ꝙ icipiat aliqd̃ spatiũ ptrãsiri p remotionẽ de pñti: tũc nõ ẽ aliqua ps ptrãsita: q̃ p tp̃s post hoc erit ptrãseunda ⁊ imediate post istãs pñs erit aliq̃ ps ptrãsita: q̃ p tp̃s post hoc erit ptrãseũda. g̃ ⁊c. maior pz: qz suũ ꝝdictoriũ ẽ falsuz: ⁊ minor bz declarari p suas exponẽtes. Itẽ posito ꝙ aliqd̃ corp⁹ icipiat rarefieri p partẽ ãte ptẽ: ẽ ꝯcedẽdũ ꝙ iã icipit aliquis pũctus moueri: q p tp̃s post hoc gescet (ex q̃) iaz nõ mouet aliqs pũct⁹ q p tp̃s post ꝶ gescet imediate post istãs qd̃ est pñs mouebit aliqs pũct⁹ q p tp̃s post ꝶ gescet (⁊ dato) ꝙ aliqs ignis icipiat agere successiue i. b. aquã: que est iam total'r frigida (oz) ꝯcedere ꝙ illi⁹ aq̃ aliq̃ ps icipit eẽ ca^da q̃ nõ desinit eẽ frigida. vt pz bene p suas exponẽtes. ¶ 4^a ꝯ. 4^a ꝯ Soz. icipit in ifinitũ tarde moueri: ⁊ tñ icipit veloci⁹ moueri: q̃z ipsemet icipiat moueri. posito ꝙ soz. incipiat moueri a nõ gradu latitudis mot⁹. pz p̃ma ps: qz imediate post hoc ifinito gradu remissiõis mot⁹ mouebit soz. z^a aũt ẽ clara: ꝙ soz. nũc non mouebit veloci⁹: q̃z ipse icipit moueri: ⁊ immediate post istãs. qd̃ ẽ pñs ipse mouebit veloci⁹. q̃z iã icipit moueri. ¶ Ex ista ꝯne seqt. ꝙ soz. icipit in ifinitũ veloci⁹ moueri: q̃z ipsemet icipit moueri: qz iã incipit in ifinitũ Coz^m tarde moueri: ⁊ imediate post hoc ipe mouebit aliquo certo gradu velocitatis. Et si pl'o ꝯsil'r icipet moueri sic soz. esset ꝯcedẽdũ: ꝙ soz. icipit i ifinitũ veloci⁹ moueri: q̃z pl'o: et ecõtra. ex quo q̃libz eoꝝ icipit in ifinitũ tarde moueri. Itẽ disa hora futura in ptes pportiõales minores vsus hoc instãs pñs: i cui⁹ q̃libet pte pi itẽderet. a. b. pũcta in ifinitum mot⁹ suos: ⁊ in q̃libz pte ipari remitteret vsq; ad nõ gradũ ẽ ꝯcedẽdũ: ꝙ iaz icipit q̃libz illoꝝ pũctoꝝ moueri in ifinituz velociter: quoꝝ qlz icipit in ifinitũ tarde moueri: imo idẽ pũct⁹ icipit ⁊ in ifinitũ velociter tarde moueri: ⁊ in ifinituz tarde moueri: et oino gescere. pz: dato ꝙ in p̃ma pte pportionali. a. itendet motũ suũ in ifinitũ: ⁊ in z^a remittet vsq; ad nõ gradũ: in z^a oino gescet: ⁊ in q̃rta iterũ intendet motum suũ in infinitũ: ⁊ sic circulariter per omnes partes proportionales hore future. igitur ⁊c.

Ad primum dicit negãdo ꝯñam: nec exponẽtes añtis iferũt exponẽtes ꝯñtis: qz bu Ad p^m ius. in hoc istãti tu icipis eẽ: nõ ẽ z^a exponẽs in hoc istãti: i mediate ãte hoc istãs: qd̃ ẽ pñs nõ fuisti: sed ita nõ imedia-

te ãte hoc istãs fuisti q̃ negãda ẽ. Et si sic obiicitur q̃ bui⁹: in hoc loco tu icipis eẽ. z^a exponẽs ẽ in hoc loco: nõ ime^rc añ istãs qd ẽ pñs fuisti: g̃ ꝛsil'r ĩ ista: qd ẽ ꝛcludẽdũ ĩ hoc instãti: tu icipis eẽ: negat ꝛña: qr ista vba icipit: ⁊ dsinit (pbãtur) p demãtiua istãtia ⁊ nõ loci: iõ cũ determiat aliquod istoꝝ p terminũ demãti^m istãtiũ ppõ ẽ exponẽda fm istã
Ad z^m limitationẽ: ⁊ nõ p hũc teriz istãs qd ẽ pñs. ¶ Ad z^m negat ꝛña (⁊ dico) q̃ ista vba icipit ⁊ desinit nõ distribuũt: lz includãt negationẽ: qr nõ sũt termi ppe expo^lcs. Et dato q̃ essent termi expo'es ppe: adhuc opporteret istos distributiuos fore vtute neg^tis iclu^c: qr neccio ⁊ ꝛrigẽter icludũt ne^cm: ⁊ tñ nõ distribuũt (ñ obñte) q̃ sint termi expõibiles. Qr'ãt aliq termi icludẽtes negationẽ distribuãt: ⁊ alij ñ distribuant: hoc ẽ ex nã illoꝝ: sic sũt termi mẽtales. Si aũt sũt vocales: vel scripti hoc ẽ ad placitũ: vl' ex iposi^c ꝛfu^ut. g̃ ꝛfuse tñ ĩmobil'r ista vba icipit ⁊ desinit: nec icõuenit aterio stãte ĩmobil'r ad eũdẽ stãtẽ mobil'r: vel eꝝ eẽ bonũ arg^o (vt liquet) ¶ Ad z^m dico q̃ iste ꝛñe sũt bone gr̃a mãe videlz vt
Ad 3^m tu icipis eẽ ĩ isto istãti. g̃ tu icipis icipe eẽ ĩ hoc istãti: tu incipis esse. g̃ tu icipis icipe eẽ: qr tu nõ potes bis icipe esse: vel desinere eẽ: vbi aũt tu potes pluries icipe eẽ: ⁊ pluries eẽ ĩ
Ad 4^m eodẽ istãti idubie nulla illarũ ꝛñtiarũ valeret. ¶ Ad 4° ꝛcedo: q̃ tu icipis eẽ ĩ aliquo istãti futuro: ⁊ q̃ tu icipis esse in aliquo istãti futuro: in qno tu nõ icipis eẽ ⁊ desinis eẽ in instãti p̃terito: ĩ quo nõ desinis eẽ: nec illa iplicãt ꝗdictionẽ ĩmo sunt vã. vt pz'p suas exponẽtes: ⁊ lz ista nõ sũt ꝛpo^ia: tu icipis eẽ in hoc istãti futuro: ⁊ ĩ hoc istãti futuro nõ incipis eẽ: ñ tñ obstat qn ꝗnes dctẽ ve sint: qr nll'ibi ly istãs stat aliter q̃z con^c. tñ: ⁊ ex B ñ ẽ significatũ dteriatũ. igit ⁊c.

¶ Prima pars principalis.

p^m arg.  Rigesimũ septimũ sophisma. Tu dsinis scire. a. ppõnez: sit .a. vna ppõ falsa: quã ꝛtlue añ hoc sciuisti: ⁊ arguit soph^a eẽ falsuz: qr si tu dsinis scire. a. ppõnẽ. g̃ tu desinis scire aliq̃z ppõnẽ. ꝛñs est falsuz: qr sic tu scis aliquã ppõnẽ: ⁊ ime diate post instãs: qd ẽ p̃sens tu scies aliquã ppõnẽ (⁊ pbatur ꝛña) qr ex oppo^to seqt̃ oppo^m: seqt̃ .n. tu nõ dsinis scire aliquã ppõnẽ. g̃ tu nõ desinis scire. a. (pz ꝛña) a supiori distri^to mo^rne^uc ad suũ iferi⁹. ⁊ q̃ sic arguit dclaro: nã ĩ illa tu desinis scire aliquã ppõnẽ: stat ly ppõnẽ ĩmobil'r: vt dictuz est in alio soph^tc. g̃ p aduẽtũ negatiõis dz stare mobil'r. pz
z^m arg. ꝛña per illã regulã: qcqd mobilitat ĩmobilitatũ ⁊c. ¶ z^o. dato soph^c sequit q̃ tu desinis scire. a. ⁊. desinis scire. b. ⁊ tñ nõ desinis scire. a. ⁊. b. pz: dato cũ casu posito: q̃. b. sit ista: B instãs ẽ demãndo istãs pñs: tu dsinis scire. a. vt ꝛceditur. ẽt tu desinis scire. b. qr nũc scis. b. ⁊ nunq̃z post istãs qd ẽ p̃sens scies. b. ⁊ q̃ tu nõ desinis scire. a. b. pz: qr tu ñ scis. a. b. pp falsitatẽ. a. nec nunq̃z sciuisti. a. b. nec unq̃z scies. a. b. pp
3^m arg. falsitatẽ. b. ¶ 3°. Si desinis scire. a. ppõnẽ. g̃. a. ppõ dsinit sciri ate. sz arguit q̃ ista ꝛ^a nõ valet. ⁊ pono q̃ ĩ q̃libz pte p portionali hõe p̃terite tu sciuisti aliquã ppõnẽ que erat. a. ⁊ q̃ nullã ppõnẽ sciuisti ĩ duab⁹ ptibus ppoꝛtiõalib⁹: ⁊ q̃ iã nõ scias aliquã ppõnẽ q̃ sit. a. isto posito tu dsinis scire. a. ppõnẽ: qr nũc nõ scis. a. ppõnẽ: ⁊ ĩmediate añ istãs pñs sciuisti. a. ppõnẽ: sz nullũ. a. desinit sciri ate: qr nõ. a. qd sciuisti in p^a pte ppoꝛtionali: nec illud qd fuisti in ꝑa: ⁊ sic de singulis: qr qdlibet tale p̃us desiuisti scire: ⁊ iã nõ desinis scire: sicut nõ dat vltimũ. a. Ex quo nõ dat vltima ps ppoꝛtiona-
4^m arg. lis. ¶ 4°. Pono q̃ tu scias. a. ⁊ q̃. a. sit oĩs ppõ quã nunq̃z scies: ⁊ q̃ ĩmediate añ hoc fuerũt multe ppõnes vere scite ate: ⁊ multe fuerũt nõ scite. sil'r ĩmediate post hoc. isto posito vr̃ sequi: q̃ tu desinis scire oẽm ppõnẽ qr tu tũc nõ scis oẽz ppõnẽ: ⁊ nõ ĩmediate post instãs pñs erit ita q̃ tu scis oẽz ppõnẽ: sz ꝝ: si tu dsinis scire oẽz ppõnẽ. a. g̃ dsinis scire oẽz ppõne quã scis: vel desinis scire oẽz ppõnẽ quã ñ scis. Nõ p^ov: qr nũc tu scis oẽz ppõnẽ quã tu scis: ⁊ ĩmedieate p^o instãs pñs erit ita q̃ tu scis oẽm ppõnẽ quã scis. Nec ẽt secũdũ: qr iã tu nõ scis oẽz ppõnẽ quã tu nõ scis: nec vnq̃z añ fuit ita q̃ tu scis oẽz ppõnez quã nõ scis: nec vnq̃z erit ita q̃ tu scis oem ppõnez quã tu non scis.

In oppositũ arguit sic: Tu nõ scis. a. ppõnẽ: ⁊ immediate añ istãs qd ẽ pñs sciuisti. a. ppõnẽ. g̃ tu dsinis scire. a. ppõnẽ: ista ꝛ^a ẽ bona ab exponẽtibus ad expositum. añs ẽ verũ. g̃ ⁊ ꝛñs: qd ẽ sophisma.

Circa p̃dicta sit hec p^a ꝗ. Tu desinis scire oẽz ppõnẽ: ⁊ tñ nõ desinis scire aliquã ppõnẽ. ĩmo nullã p positonẽ desinis scire: ⁊ pono q̃ p totã horã p̃teritã fuit ita q̃ tu scis oẽm ppõnẽ: ⁊ iam scias: ⁊ ĩmediate post hoc scies oẽz ppõnez quã sciuisti: sz. a. ppõ falsa nũc p̃ sit. isto posito: tu desinis scire oẽz ppõnẽ: qr tu nõ scis oẽz ppõnẽ: ⁊ ĩme^rc añ istãs pñs fuit: ita q̃ tu scis oẽm ppõnẽ: ⁊ q̃ tu nõ dsinas scire aliquã ppõnẽ clarũ est: qr nũc tu scis aliquã ppõnẽ: ⁊ ĩmediate post istãs pñs scies aliquã ppõnẽ: vltia ps ꝗonis seqt̃ ex casu: qm̃ oẽz ppõnẽ quã ĩmediate ante hoc sciuisti scis ⁊ ĩmediate post B scies. g̃ nullã desinis scire. ¶ Ex ista ꝗne seqt̃ p^o. q̃ tu desinis scire decẽ ppõnes: ⁊ tñ tñ vnaz p positionẽ desinis scire (⁊ pono) q̃ p totã p̃teritã horã sciuisti decẽ ppõnes: q̃rũ iã scias solũ nouẽ: sic q̃. a. de numero illarũ sit falsa nũc p̃rio: isto posito: tu desinis scire. x. ppões qr tu ñ scis. x. ppões: ⁊ ĩmediate añ istãs q̃ ẽ pñs sciuisti. x. ppõnes: ⁊ q̃ tñ vnã desinas scire manifestũ ẽ. ¶ z^o. seqt̃ q̃ tu desinis scire. x. ppõnes: ⁊ tñ nõ desinis scire duas: ga nũc scis duas: ⁊ ĩmediate post hoc scies duas. ¶ 3° seqt̃. q̃ tu desinis scire istas. x. ⁊ tñ nõ istas. x. dsinis scire: qr si istas .x. desinis scire q̃libet illarũ desinis scire: qd ẽ ꝗ casũ. ⁊ si arguitur sic. illa. x. nõ scis: ⁊ ĩmediate añ istãs q̃ ẽ pñs istas. x. sciuisti. g̃ istas. x. desinis scire. negat ꝛña. qr ista ppõ nõ est exponibilis sz resolubilis: nõ dmõ^nc p sill'z expositoꝛiũ: sz p numerũ singularẽ. ¶ 4° seqt̃: q̃ tu desinis scire. x. ppões: ⁊ pl'o solũ^o sex: ⁊ tñ nõ dsinis scire plures q̃z plato. ⁊ pono q̃ plato se hẽat oino r^u sex: sic tu r^u decẽ: ⁊ habet ĩte^m: qr tu scis plures q̃z plato: ⁊ immediate post hoc scies plures q̃z plato. ¶ z^a ꝗ. Tu desinis scire oẽz ppõnẽ: ⁊ tñ nõ desinis scir oẽz ppõnẽ verã: nec desinis scire oẽz ppõnẽ falsaz. ⁊ pono q̃ tu scias oẽz ppõnẽ: ⁊ q̃ ĩmediate post hoc istãs pñs erũt multe ppõnes ve: q̃rũ q̃libet scies: ⁊ q̃ multe false q̃ruz nullã scies. isto posito: tu desinis scire oẽz ppõnẽ: qr tu scis oẽz ppõnẽ: ⁊ nõ ĩmediate post instãs pñs erit ita q̃ tu scis oẽz ppõnẽ: ñ tñ desinis scire oẽz ppõnẽ verã: qr iã scis oẽz ppõnẽ verã: ⁊ ĩmediate post hoc erit ita q̃ tu scis oẽz ppõnẽ vaz: ⁊ q̃ tu nõ desinis scire oẽz ppõnẽ falsaz manifestũ ẽ: qr tu nõ scis oẽz ppõnẽ falsaz: nec unq̃z fuit ita q̃ tu scis oẽz ppõnẽ falsaz. ¶ Ex ista ꝗne seqt̃ p^o: q̃ tu desinis scire aliquã ppõnẽ: ⁊ oĩs ppõ ẽ falsa: ⁊ tñ nõ desinis scire aliquã ppõnẽ falsã. ĩmo nullã ppõnẽ falsã desinis scire: ⁊ pono q̃ ĩmediate añ B sciuisti aliq̃s ppõnes quaꝝ nulla fuit falsa: ⁊ q̃ iã nõ scias aliquã ppõnẽ: sz q̃ hec chy^a ẽ sit oĩs ppõ: isto posito pz coꝛ^m. ¶ z^o sequit q̃ tu desinis scire. a. ⁊. a. ẽ falsũ: ⁊ tñ ñ desinis scire falsuz. ĩmo nullũ falsuz dsinis scire (pz) ponẽdo cũ toto casu: q̃. a. fuerit vna illaꝝ ppõnũ quã sciuisti: ⁊ q̃ B chy^a ẽ: ẽt sit illa. a. ¶ 3^a ꝗ. Tu dsinis scir tres ppõnes: ⁊ tñ nõ desinis scire aliquã ppõnẽ. ĩmo nullã ppõnez dsinis scire. pbat ⁊ pono: q̃ ĩ q̃libz pte ppoꝛtionali hõe p̃terite tu sciuisti tres ppões: ⁊ q̃ nullã ppõnẽ quã sciuisti in aliqua pte ppoꝛtiõali sciuisti ĩ aliq̃ pte ppoꝛtiõali: ⁊ q̃ iaz nullã illarũ scias: sed q̃ iã nũc p̃ scias solũ. a. ppõnẽ quã scies p totã horã futurã. isto posito: tu desinis scire tres ppõnes: qr tu nõ scis tres: ⁊ ĩmediate añ hoc sciuisti tres: sz tu ñ desinis scire aliquã ppõnẽ: qr tu scis aliquã ppõnẽ: ⁊ immediate post hoc tu scies aliquã ppõnẽ: ⁊ q̃ nullã ppõnẽ desinis scire. hoc sequit ex casu: qr. a. ppõnẽ nõ desinis scire:

vt pz:qz illã scis(ex diu)post hoc scies: nec ẽt aliq̃ scitarũ
ĩ aliq̃ pte ꝓportiõali hõe ꝑterite desinis scire:qz q̃cũq̃ da-
p.coz ta:istã ꝑus desiuisti scire:sic ẽt q̃libz talis ps ꝓportiõalis ꝑ-
us desyt eẽ. ¶ Ex ista ꝯne seqt̃ ꝑ:ꝙ ĩ q̃libz istãti hõe ꝑteri
te sciuisti solũ finitas ꝓpõnes:z ĩmediate añ hoc sciuisti in
finitas ꝓpõnes(ꝑ ps pz)qz ĩ quolibz istãti hõe ꝑterite sci
zm coz uisti solũ tres ꝓpõnes.z ꝟa ẽ euidẽs: qz ĩmediate añ B fue-
rũt ĩfinite ꝑtes ꝓportionales. ¶ 2° seqt̃:ꝙ tu desinis scire
ĩfinitas ꝓpõnes:z tu nõ scis nisi vnã ꝓpõnẽ: nec vnq̃ fuit
ꝑa ꝯ ita ꝙ tu scis nisi vnã ꝓpõnẽ(pz)ponẽdo de vna ꝓpõne:il
lud qõ ponit̃ de trib⁹:z ꝙ tu nũq̃ fuisti sciẽs nisi in hõa pre
4a ꝯ terita. ¶ 4a ꝯ. Tu desinis scire tot ꝓpõnes q̃t plato ds̃init
scire:z tñ desinis scire pauciores ꝓpões quã plo desinit sci-
re.z pono ꝙ ꝑ totã horã ꝑteritã sciuisti solũ qnq̃ ꝓpões: z
tot scies ĩ hora sequẽti:aut ꝙ nullã:z ꝙ iã scias solũ duas il
larũ:z pla.ꝯsilr se hẽat ꝑ oĩa.isto posito arguit̃ sic:tu ñ scis
plres ꝓpões q̃ pla.ds̃iuit scire:qz ipse tres desiuit scire: z tu
scis solũ duas:z ĩmediate añ istãs qõ ẽ pñs tu sciuisti tot ꝑ-
ꝑ positiões quot pla.ds̃iuit scire:qz tu sciuisti qnq̃:igit̃ tu de-
p.coz finis scire tot ꝓpõnes:quot pla.desiuit scire.z sic hẽtur ꝑa
ꝑs ꝯnis:deĩde tu scis pauciores ꝓpões q̃ pla.ds̃iuit scire: z
nõ ĩmetc post istãs qõ ẽ pñs tu scies pauciores ꝓpões q̃ pla
to ds̃iuit scire.g̃ tu desines scire pauciores ꝓpões quã pla.
ꝑm coz desiuit scire.pz 2a:z assũptũ seqt̃ ex casu:g̃ z ꝯns:qõ ẽ 2a ꝑs
ꝯnis. ¶ Ex ista ꝯne seqt̃ ꝑ: ꝙ tu desinis scire pauciores ꝑ
positiões q̃ tu desinis scire:z tñ tu ds̃inis scire plures ꝓpõ
z.coz nes q̃ tu desinis scire.ꝑa ꝑs pz:qz iã tu scis pauciores ꝓpõ
3.coz nes q̃ tu desinis scire:z nõ ĩmediate post istãs qõ ẽ pñs sci
es pauciores q̃ tu desinis scire. 2a ẽt oñdit̃. nã tu nõ scis
2m coz plures ꝓpões q̃ plato desinit scire: z ĩmediate añ istãs qõ
est pñs sciuisti plres ꝓpõnes q̃ pla.desinit scire. ¶ 2° sequi
tur ꝙ tu desinis scire solũ tres ꝓpõnes:z plo ds̃init scire so
lũ q̃tuor:z tñ tu desinis scire plres q̃ plo ds̃iuit scire.z pono
4.coz ꝙ ĩmediate añ istãs pñs sciuisti tres ꝓpões:q̃rũ nulla scis:
nec aliq̃ aliã:z ꝙ plato iã q̃tuor sciat:q̃rũ solũ duas ĩmetc
post hoc sciet.isto posito pz ꝑa ꝑs:qz tu nõ scis tres ꝓpões:
z ĩmediate añ istãs pñs sciuisti tres ꝓpões. 2a ꝑs ẽt liq̃t:qz
2a ꝯ plato scit q̃tuor ꝓpões:z nõ ĩmediate post hec sciet illas q̃
tuor. 3a ꝑs ex casu seqtur exponẽdo ꝑ remotionẽ de pñti.
Oẽs ille ꝯnes dicte de hoc verbo desinit:pñt applicari illi
vbo ĩcipit:parũ mutãdo casus:quoꝝ mutationẽ relinquo
arbitrio studentis.

Ad ꝑm argu ꝙ **Ad primũ** nego istã ꝯnaz: tu desinis scire.a.ꝓpõ
nez.g̃ tu desinis scire aliquã ꝓpõnem:
nec ẽt ex opposito seqt̃ opp ꝙ ꝑ ĩmobilitatiõez illi⁹ termi
ꝓpõnẽ.z tunc ad argum ly ꝓpõnẽ absq̃ signo negatiuo stat
ĩmobilr.g̃ cũ negatiõe stat mobilr.negat̃ ꝯna: z ad regulã
dr̃:ꝙ ista regula ẽ antiq̃ ĩtelligens ꝑ terminũ ĩmobilitatũ
terminũ nõ distributũ:z ꝑ terminũ mobilitatũ terminuz
distributũ. Ego aũt ĩtelligo ꝑ terminũ ĩmobilitatũ termm
sub quo nõ ꝑt fieri descẽsus:vel ad quẽ nõ ꝑt fieri ascẽsus.
Ad zm ꝑterm vo mobilitatũ ĩtelligo terminũ sub quo põt fieri
descẽsus z ad quẽ ꝑt fieri ascẽsus. ¶ Ad zm ꝯcedo ꝯnẽ ad
ductã.s.ꝙ tu desinis scire.a.z desinis scire.b.z tñ nõ ds̃inis
scire.a.z.b.ẽt stat ꝙ tu desinis scire.a.z.b.z tñ ñ desinis sci
re.a.z pz:dato ꝙ ꝯtic sciuisti.a.z.b.z iã scis.a.z ñ.b.nec seqt̃
Ad 3m tu desinis scire.b.g̃ tu desinis scire.a.vel.b.qz apte disiũcti
ad totũ disiũctũ cũ terio faciẽte sophⁿ.fallit ꝯna. ¶ Ad 3m
dico ꝙ si.a.ẽ terius singularis nõ ꝯnotatiuus:illa ꝯna ẽ bo
na. Tu desinis scire.a.g̃.a desinit sciri ate. Si aũt ẽ terius
cõis vt inuit̃ in casu:ista ꝯna nõ valet. Item si esset terius
singularis ꝯnotatiuus equoce significãs nõ valeret 2a:vt
dato ꝙ ista ꝓpõ ds ẽ:ꝯtic añ hoc fuisset.a.z iaz nõ scit.a.pz
Ad 4m ꝙ ꝯna nõ valet. ¶ Ad 4m ꝯcedo ꝙ tu desinis scire oẽz ꝑ
positionẽ:z ꝙ ẽt ds̃inis scire oẽm ꝓpõnẽ quã scis: qz tu nũc
scis oẽz ꝓpõnẽ quã scis:z nõ imetc post istãs qõ ẽ pñs scies
oẽz ꝓpõnẽ quã scis. Et tũc ad argm:tu scis oẽm ꝓpõnẽ quã
scis:z ĩmediate post istãs pñs erit ita ꝙ tu scies oẽz ꝓpõnẽ
quã scis.g̃ nõ ds̃inis scire oẽz ꝓpõnẽ quã scis. negat̃ ꝯna. z
si arguit̃ sic:hec ꝯna ẽ bona:tu scis oẽz ꝓpõnẽ:z nõ ĩmedia
diate post istãs pñs erit ita ꝙ tu scies oẽz ꝓpõnez.g̃ tu desi
nis scire oẽz ꝓpõnẽ:parifozmiter z alia dz eẽ bona. negat̃
silitudo:qz ibi arguit̃ cũ terio vbali relatiue sũpto.hic ãt ar-
guit̃ quodãmõ ĩ teris simplicib⁹: z iõ rõne limitatiõis hec
ꝓpõ:tu desiuis scire oẽz ꝓpõnẽ quã scis(exponit̃)sic alie
sũpte abq̃ terio distributo: sz hec:tu desinis scire oẽz ꝓpõ
nẽ: exponit̃ per ita fore:vel fuisse:aliter argueret̃ a minus
amplo ad magis amplũ.ergo zc.

¶ Prima pars principalis.

Rigesimũ octauuz sophⁿ. Tu dr̃s a quolibz. Cõtra:si tu dr̃s ꝑ.argm
aquolibz.g̃ tu es dr̃ns a quolibet. pz ꝯna ꝑ
resolutionẽ hui⁹ termi dr̃t:tc̃ sic.tu es dr̃ns
a quolibz.g̃ tu es q̃libet:vel dr̃ns aquoli-
bet.pz ꝯna aparte disiũcti ad totũ disiũctũ
sz ꝯns est falsuz:g̃ z añs:ꝙ ꝯns sit falz ꝓbat̃.nã seqt̃: tu es
q̃libz:vel dr̃ns aquolibz:g̃ nihil ẽ aliqd dr̃ns aquolibz qn
istud tu scis. tenz ꝯna ab exposita ad vnã suarũ exponẽtiũ
sz ꝯns ẽ falz:qz suũ ꝯdictoriũ ẽ verũ.s.aliqd ẽ aliqd:vl̃ dif-
ferẽs a quolibz,q̃ nõ est tu. ¶ 2°. Si tu dr̃s aquolibz: igit̃ 2.argm
tu dr̃s a quolibz a quo tu dr̃s: vl̃ aquolibz aquo tu nõ dr̃s.
sz dr̃s aquolibz aquo tu dr̃s. g̃ tu dr̃s aquoliz z ab isto dr̃s.
pz ꝯna ꝑ resolutionẽ relatiui:sz ꝯns ẽ falz:qz si dr̃s aquolz
z ab illo dr̃s.g̃ aquolibz dr̃s.pz ꝯna: qz sic significat ꝟa ꝑs
rõne rlonis. Si dr̃s aquolibz aquo nõ dr̃s.g̃ tu nõ es q̃li-
bet aquo tu nõ dr̃s.pz ꝯna ab exposita ad vnã suarũ expo-
nẽtiũ:sz ꝯns ẽ falz:qz suũ ꝯdictoriũ ẽ verũ:videlz:tu es q̃-
libet aquo tu nõ dr̃s. ¶ 3°:tu dr̃s aquolibet. g̃ ate dr̃t q̃lz 3.argm
vel ate dr̃t aliqd.pz ꝯna:qz si ly dr̃t distribuit rectũ: seqt̃ ꝑ
ma ꝑs: si aũt nõ distibuit seqt̃ ꝟa ꝑs:sz ꝯns ẽ falz ꝑ vtraq̃
sui ꝑte: ꝓbat̃:nã si ate dr̃t q̃libz.g̃ ate dr̃ns ẽ q̃libz. pz 2a
ꝑ resolutionẽ illi⁹ vbi dr̃t: z si ate dr̃ns ẽ q̃libz.g̃ dr̃ns ate
ẽ q̃libz. ꝯns ẽ ꝯpolẽ z pz ꝯna:qz ꝓno⁹ demr̃ati ꝙ nõ refert
ꝓponere z postponere. Si vo dr̃ in ꝑn° ꝙ ate dr̃t aliqd. g̃ ti
bi est nõ idẽ aliqd:ꝯns ẽ falsuz:qz ex isto sequit̃ ꝙ tibi nõ ẽ
idẽ aliqd.z pz ꝯna:qz dr̃t:aliud:z ñ idẽ ꝯuertunt̃. ¶ 4°. tu 4.argm
nõ dr̃s ab asino.g̃ zc. ꝓbat̃ añs:tu nõ dr̃es ab asino.g̃ ꝑ idẽ
tu nõ dr̃s ab asino.pz ꝯna:z ꝓbat̃ añs:qz tu ñ dr̃es ab asino
z.a.erit vnus asinl̃ ĩtelligẽdo ꝑ.a.vnũ asinũ gnãnduz post
mille ãnos.g̃ tu dr̃es ab.a.ꝯns falz.z pz ꝯna a supiozi distri
buto mobiliter ad suũ iferius cũ ds̃bito medio.qõ arguit̃:si
istud vbũ dr̃t de pñti distribuit ꝑ omni asino est.ergo per
idẽ illud vbũ dr̃t de futuro distribuit pro omni asino qui
erit. pz ꝯna vel detur causa diuersitatis.

Ad oppositũ arguit̃ sic:tu es: z q̃libet ẽ: z tu nõ
es q̃libet.g̃ tu dr̃s aquolibet.pz 2a
ab exponẽtibus ad expom.añs ẽ vex.g̃ z ꝯns: qõ ẽ sophⁿ.

Circa ꝑdicta sit hec ꝑma ꝯ. Tu dr̃s ab oĩ hoie: z tñ nõ ꝑa ꝯ
ate dr̃t oĩs hõ.ꝑa ꝑs pz:qz tu es:z oĩs hõ ẽ: z tu ñ
es oĩs hõ. g̃ tu dr̃s ab oĩ hoie.pz 2a ab expobⁿ ad expom.añs
ẽ vex:g̃ z ꝯns.za ꝑs ds̃clarat̃:qz si ate dr̃t oĩs hõ:z tu es hõ.g̃
ate tu dr̃s.ꝯns ẽ ꝯpolẽ:z pz ꝯna a supiozi distributo mobilr
ad suũ iferius cũ debito medio.qz ly dr̃t nullã hz viz supra
rectũ:sz supra ablatiuũ solũ. ¶ Cõtra tu es:z oĩs hõ ẽ:z tu obiectõ
nõ es oĩs hõ.g̃ ate dr̃t oĩs hõ.pz ꝯna ab exponẽtibus ad ex
positũ. ¶ Dicẽdũ ꝙ ista nõ ẽ 3a exponẽs: sz ista: tu oĩs hõ Rñsio
nõ es:q̃ est falsa equalẽs illi:tu nihil qõ ẽ hõ ẽ:sicut.n.ly hõ
stat distributiue in exposita:ita dz stare in 3a expotc. ¶ Ex ꝑm coz
ista ꝯne seqt̃:ꝙ ate dr̃t aliqs hõ:z tñ tu nõ dr̃s ab aliq̃ hoie
ꝑma ꝑs ꝓbat̃:qz ate dr̃t soz.ergo ate dr̃t aliqs hõ.pz ab ife
riozi ad suũ supius affinc fine ĩpedimẽto.za ꝑs declarat̃: qz
si tu dr̃s ab aliquo hõe.g̃ tu nõ es aliqs hõ.pz ꝯna ab expo

sita ad tertiã expo^{tis}.ꝛñs est falsum.g̃ ⁊ añs. Et si arguitur sic:ate dr̃t aliqs hõ:g̃ tu nõ es aliqs hõ:negat̃ ꝛña: qz ista ñ est 3ª exponẽs(ex quo)ly hõ i expo^{ns} nõ stat distributie: sz ista ẽ 3ª exponẽs:tu aliqs hõ ñ es: vñ ille ꝛuertunt̃:ate dr̃t aliqs hõ:⁊ tu dr̃s aquolz hoie: ille ẽt ꝛnertũt̃ tu differs ab
z^a ? aliquo homie:⁊ ate dr̃t quilibz hõ. ¶ z^a ?. Nihil dr̃r ab alĩ qn illud differat ab hoie: ⁊ tñ aliqd dr̃t ab alĩ qõnõ dr̃t ab homine. p̃^{a} pars sic arguit̃.oẽ qõ dr̃t ab alĩ dr̃t ab hoie.g̃ nihil dr̃t ab alĩ qn illud dr̃at ab hoie(pz ꝛña)ab exposita ad vnã suarũ exponẽtiũ.añs ẽ vex:vt pz iductiue:g̃ ⁊ ꝛñs. z^a ps ẽt arguit̃. nã hoc dr̃t ab alĩ qõ ñ dr̃t ab hoie demãrando lapidẽ(pbat̃)hoc ẽ:⁊ aial qõ ñ dr̃t ab hoie ẽ:⁊ hoc nõ ẽ animal qõ nõ dr̃t ab hoie.g̃ ⁊c.pz ꝛña:ab exponẽtib^{9} ad expositũ.añs ẽ vex:g̃ ⁊ ꝛñs:qz ꝓdicto^{m} 3^{c} exponẽtis ẽ falz.s.hoc
p̃.coz^{m} est aial qõ nõ dr̃t ab hoie. ¶ Ex ista ꝛne seqt̃ coz^{rie}.ꝙ qlibz hõ dr̃t ab asino q ẽ hõ:⁊ nõ qlibz hõ dr̃t ab asino q ẽ hõ.pz^a: qz dato ꝙ relꝫm referat in p̃^{a} i^{m} teriz hõ:⁊ in z^a i^{m} teriz asino. Sic ẽt ꝛcedit̃:ꝙ qlibz hõ dr̃t ab asino q ẽ ru^{lis}: ⁊ nõ qlibet hõ dr̃t ab asino q ẽ rudibilis:supposito ꝙ relꝫ referat in p̃^{a} istũ teriuz asino: ⁊ in z^a istũ teriuz hõ. Itẽ ꝛcedit̃:ꝙ qlibz hõ dr̃t ab asino q dr̃t ab hoie:⁊ tñ qliz hõ dr̃t ab asino: q nõ dr̃t ab hoie(dato)ꝙ relꝫ referat in p̃^{a} istũ teriuz asino.⁊ in z^a illũ teriuz hõ: quo ꝛcesso ꝛña nõ valet: qlibz hõ dr̃t ab asino q nõ dr̃t ab homie: tu es hõ.g̃ tu dr̃s ab asino q nõ dr̃t ab hoie:qz relatiuũ i añte refert illũ teriuz hõ:⁊ in ꝛñte refert istũ teriuz asino de necẽcitate:sz bene seqtur: ꝙ
3ª ? tu dr̃s ab asino q ñ dr̃s ab hoie. ¶ 3ª ?. A.dr̃t a.b.⁊ tñ.a.nõ est a^{o} a.b.⁊ pono ꝙ.a.sit vn^{9} pũct^{9}:⁊.b.numer^{9} duoꝝ hoiz tẽ.a.nõ est aliud a.b.qz.b.nõ ẽ aliqd:nec ẽt ẽ alia a.b.qz.a. nõ ẽ aliq̃:sz ꝙ.a.dr̃t a.b.(pbat̃)a.ẽ:⁊.b.ẽ: ⁊.a.nõ est.b.g̃.a. dr̃t a.b.(pz ꝛña)ab exponẽtib^{9} ad expositũ. Et si arguit̃ sic.a. dr̃t a.b.g̃.a.ẽ dr̃ens a.b.ꝛcedo ꝛñs:⁊ ꝛñam:si ly dr̃ns tenet̃ pticipialr: si ãt noialr:negat̃ ꝛña:qz ex isto seqt̃:ꝙ.a. est aliud a.b.⁊ ita nõ icõuenit ꝙ.a.ẽ dr̃ns a.b.⁊ idẽ.a.nõ est
p̃^{m} coz^{m} dr̃ns a.b.tenẽdo i p̃^{a} ly dr̃ns pticipialr:⁊ i ꝓa noialr. ¶ Ex ista ꝛne seqt̃:ꝙ.a.ẽ nõ idẽ.b.⁊ tñ.a.nõ ẽ aliõ a.b. ꝓa ps est pbata(⁊ p̃mã declaro)a.nõ est idẽ.b.⁊.a.ẽ: g̃.a.ẽ nõ idẽ.b. pz ꝛña:anegatiua de p̃dicato finito ad affir^{atiu} de p̃dicato infinito cũ debito medio.añs ẽ verũ:g̃ ⁊ ꝛñs(⁊ lz)ex nulla illarũ.a.dr̃t a.b.a.ẽ nõ idẽ.b.sequat̃ aliq̃ istaꝝ.a.ẽ aliud a.b. a.est alia a.b.disiũctũ:tñ bñ seqt̃:ꝙ.a.ẽ aliud:vel alia a.b.⁊ hoc ꝛcedit̃:ꝙ.a.ẽ aliqd vel aliq̃:⁊.b.ẽ aliqd vel aliq̃: ⁊.a.ñ est.b.g̃.a.est aliõ vl alia a.b.pz ꝛña:ab exponẽtib^{9} ad expositũ:sz ista.a.est aliud a.b.sic exponit̃.a.ẽ aliqd:⁊.b.ẽ aliqd: ⁊.a.nõ ẽ.b. Hec vo a.dr̃t a.b.exponit̃ sic.a.ẽ:⁊.b.ẽ:⁊.a.nõ ẽ b.ly nõ idẽ aũt nõ ꝓprie exponit̃ sic nõ ly hõ: vel nõ lapis.
4ª ? ¶ 4ª ?.Quilibz hõ ẽ aliõ ab asino:⁊ tñ nullus hõ ẽ ali^{9} ab asino.p̃^{a} ps pz:tã exponibilr q̃z iductiue.z^a vo declarat̃: qz si aliqs hõ ẽ alius ab asino.g̃ aliqs hõ ẽ ali^{9} hõ ab asino. pz ꝛña:qz ly ali^{9} ẽ adiectiuũ illi^{9} termi hõ: quo ꝛcesso seqt̃ ꝙ asin^{9} ẽ hõ.pz ꝛña qz qñ aliq̃ cõparant̃ in vno 3°:oz illud 3^{m} verificari de quolibz illoꝝ:vt si soz. est magis alb^{9}: q̃z pla.
p̃^{m} coz^{m} oz quẽlibz istoꝝ eẽ albuz. ¶ Ex ista ꝛne seqt̃:ꝙ tu differs a asino:⁊ tu nõ es aliud ab asino:⁊ tñ tu nõ es ali^{9} ab asino: qz alr tu eẽs asin^{9}:hec.n.tu es ali^{9} ab bsino: sic exponit̃: tu
Nõbile es tu:⁊ asin^{9} es tu:⁊ tu nõ es asin^{9}. ¶ Intelligẽdũ tñ ꝙ sic ly aliqs p̃t iterdũ eẽ adiectiuũ oblig casus:vt alias patuit in ista:soz.ẽ aliqs istoꝝ:ex q̃ nõ seqt̃:ꝙ soz.est aliqs soz.vel aliqs hõ istoꝝ:ita in q̃libet istarũ:tu es ali^{9}ab asino: aliqs hõ ẽ ali^{9} ab asino p̃t ly asin^{9} eẽ adiectiuũ isti^{9} termi asino: recti ab eo:⁊ tũc nõ seqt̃:ꝙ aliqs hõ sit ali^{9} hõ ab asino:hec enĩ:tu es alius hõ ab asino:sic exponit̃ tu es hõ:⁊ asin^{9} ẽ homo:⁊ tu nõ es asin^{9}:sz ista:tu es alius ab asino:sic exponit̃: tu es aliqs:⁊ asin^{9} ẽ aliqs: ⁊ tu non es asin^{9}. ⁊ notanter pono ly aliqs apte p̃dicati:vt denotet̃ masculinũ gen^{9}: qz alr illa ꝓpõ eẽt ꝑa:tu es ali^{9}a berta:si exponeret̃ p ꝓpõnes de scõo adiacẽte aut per terminũ trãscendentem.

Ad primuz ꝛcedo:ꝙ tu es qõlibet vel differans a quolibet:ex quo nõ sequit̃:qz nihil est Ad p̃^{m} argu^{m}
aliqd:vel differẽs a quolibet qn tu scis illud: sz solũ sequit̃ ꝙ nihil ẽ aliqd qn tu es illud:vel dr̃ns aquolibz: qz signuz vl'e ibidẽ nõ cadit sup totũ disiunctũ: vt alias patuit. Ubi aũt poneret̃ relatiuũ bñ caderet supra totũ disiũctũ: ideo ista ẽ falsa: tu es oẽ qõ est aliqd vel dr̃ns aquolibet: sic alias ꝛcessuz ẽ:ꝙ oĩs hõ vel asinus ẽ hõ: nõ tñ oẽ qõ ẽ hõ vel
Ad z^{m} asinus ẽ hõ. ¶ Ad z^{m} ꝛcedo:ꝙ tu dr̃s aquolibet: ⁊ ab illo dr̃s.ex quo nõ sequit̃:ꝙ aquolibet dr̃s:qz relatiuũ stat determiate sicut suũ añs iclusuz in ly qõlibet: iõ solũ sequit̃
Ad 3^{m} ꝙ ab aliquo tu dr̃s. ¶ Ad tertiũ ꝛcedo ꝛñaz ⁊ ꝛñs:p ꝓma: pte ate dr̃t aliqd:⁊ tũc ad arg^{m}:ate dr̃t aliqd:g̃ tibi ẽ nõ idẽ aliqd:negat̃ ꝛña:qz arguit̃ aterio nõ distributo ad eũdem distributũ:sz solũ sequit̃:ꝙ tibi aliqd nõ est idẽ:sicut supra dictũ est:ꝙ tertia exponẽs illius nõ est hec: tu nõ es aliqd sed ista:tu aliqd nõ es:in q̃ ly aliqd stat determiate: nõ obstãte ꝙ sit p̃dicatũ. ¶ Ad q̃rtũ nego quãlibet istarũ:tu nõ Ad 4ª
dr̃s ab asino:tu ñ dr̃es ab asino:nec seqt̃: tu dr̃s ab asino:⁊ .a.erit asin^{9}.ergo tu differes ab.a.qz comparatiu^{9} gradus nõ distribuit absolute:sz in respectu ad positiuũ:qz nõ seqtur:tu es albioz asino:⁊.b.ẽ asin^{9}.ergo tu es albioz.b.qz medũ obuit eẽ hoc.b.ẽ asin^{9} alb^{9}.ita ly dr̃t ñ distribuit absolute:sz in ꝛparatiõe ad mẽsurã alteri^{9} extremi: eo ꝙ nõ est alietas vel dr̃a:nisi iter entia sil'existẽtia:iõ minoz debuit esse ista.b.erit qñ tu eris:que negat̃. Et cũ dr̃ B vbũ dr̃t distribuit ꝓ oĩ asino q ẽ:ergo illõ vbũ dr̃t distribuit ꝓ asino qui erit.negat̃ ꝛña:qz si tu:⁊ oĩs asinus ẽ: oĩs asin^{9} ẽ:qñ tu es:sz ñ si tu ⁊ oĩs asin^{9} erit:oĩs asinus erit qñ tu eris:iõ hec ꝓpõ:tu dr̃s ab asino:exponit̃ absolute sic: tu es ⁊ asinus ẽ: ⁊ tu nõ es asin^{9}:sz hec:tu dr̃es ab asino:sic exponit̃: tu eris ⁊ tũc asin^{9} erit:⁊ tũc tu ñ eris asin^{9}. Et notãter(dico)p̃mo tũc:qz ista ꝛña ñ valet:tu eris ⁊ añxp̃s erit: ⁊ tu nõ eris anteꝝp̃s.g̃ tu differes ab añxp̃o:qz añs est verũ ⁊ ꝛñs falz: sz z^a exponẽs debuit eẽ illa.tũc añxp̃s erit:nõ tenẽdo ly tunc demãratiue sed red^{ue} vel relatiue. z^{o}dico tunc erit asinus: ⁊ non tũc asin^{9} erit:qz ñ seqt̃:tu eris:⁊ tũc albũ erit: ⁊ tunc tu ñ eris aliqõ albũ:g̃ tu differes ab albo:qz posito ꝙ multa alba sint:⁊ nunq̃z post hoc erit aliqõ albũ:est añs verũ:⁊ ꝛñs falsuz:ideo ꝓa exponẽs debuit eẽ ista:tũc erit albũ:⁊ sicut dico de futuro ita de p̃terito.Ex qb^{9}seqt̃:ꝙ ista ꝛña ñ valet tu fuisti:⁊ tũc adã fuit:⁊ tu nõ fuisti adã: g̃ tu differebas ab adã:tu eris:⁊ tũc añxp̃s erit:⁊ tu nõ eris añxp̃s:g̃ tu differes ab añxp̃o. Et B supposito ꝙ illi termi adã:añxp̃s: sint singularia noiata:⁊ nõ sig^{ta}:qz dato ꝙ adã fuerit tecũ ⁊ ꝙ q̃cũq̃z tu fuisti:ille nõ fuit adã:vel ante vel post: añs est verũ:⁊ ꝛñs falsuz:ꝛsilr dicat̃ de añxp̃o:⁊c.

¶ Prima pars principalis.

Rigesimum nonũ sophª. Tñ verũ ẽ cui falsuz ꝛtradic:ꝙ sophª sit falsuz.arguit̃. Aliqd nõ verũ ẽ cui falsuz ꝓdicit.g̃ nõ tñ verum ẽ cui falsuz ꝓdicit(pz ꝛña)qz ex cuiuslibz exponentis ꝓdictorio seqt̃ ꝓdictoriuz expositi: p̃^{m} arg^{m}
añs arguit̃.aliqd nõ verũ est:⁊ cuilibz vero falsuz ꝓdicit.g̃ aliqd nõ v^{m} ẽ cui falsuz ꝓdicit.pz ꝛña:ab vno ꝛuertibili ad reliquũ ex q̃ relatiũ stat distributiue referẽs illũ terminũ verũ:añs aũt pz de se. ¶ z^{o} sequit̃.ꝙ tñ sũt tres ꝓpõnes vere:q̃ruz nulla est.a.dato ꝙ q̃tuoz sint oẽs ꝓpõnes vere q̃rũ nulla est.a.sed arguit̃ ꝙ nõ:qz si tñ sunt tres ꝓpõnes vere quarũ nulla ẽ.a.ergo nõ plures q̃z tres sũt ꝓpões vere quarũ nulla est.a.tz ꝛña ab exposita ad vnã suarũ exponentiũ:sed ꝛñs est falsuz qz suũ ꝓdictoriũ est vex.s.plures q̃z tres sũt ꝓpões vere q̃rũ nulla est vera: qz q̃tuoz sunt ꝓpositiones vere p casuz:⁊ q̃tuoz sunt plures:q̃z tres quaꝝ z^{m} arg^{m}

3. argm nulla est.a. ¶ 3° sequit q̃ tm̃ verus vel falsus ē ppō. ps:qa ois ppō ē va vel falsa:aliter.n.nō pbat sophisma: ſz ōñs ē falsus:qz aliqd nō verū vel falsus ē ppō.g̃ non tm̃ verū vl falsus ē ppō.ps ōña:qz añs est ōdictorium scde exponētis istius termi verū vel falsus est ppō:sed añs arguit sic:falz est ppō.g̃ aliqd non verū vel falsus est ppō. g̃ non tm̃ verum vel falsus est ppō. ps ōña: aperte disiūcti ad totū disiunctū.añs ē verū.g̃ ⁊ ōsequēs: vel sic.aliqd verū vel falm est ppō:g̃ aliqd nō verū vel falsus est ppō.ps ōña: qz falm ⁊ non verū ōuertunt.vel saltē non verū ē supius ad falm.

4m argm ¶ 4°.Data veritate sophismatis seqt veritas hō ppōnū: tm̃ nō ois hō est risibibis.p̄cise sicut ē significat aliqua illarus demstratis illis:de⁹ est:chymera ē:solū verū erit verus: qz oē risibile ē nō ois hō:⁊ q̃libet illarū significat sicut est:⁊ oē verum erit verū.Sz q̃ q̃libet istarū sit falsa arguit: sequtur.n.tm̃ nō ois hō ē risibilis.g̃ nō ois hō est risibilis.ps ōa. ab exclusiua ad suū p̄iacens:ſz ōñs est falm.g̃ ⁊ añs. Itez si p̄cise sicut ē significat aliqua illarū: ⁊ h̄ chymera ē:ē aliq̃ illarū.g̃ p̄cise sicut est significat hec ppō chymera est:qō est falsus.deide aliud auero erit verū.g̃ non tm̃ verū erit vex añs arguit:qz hoc erit verū:demōstrādo istā:tu non es:⁊ h̄ est vel erit aliud a vero.g̃ ⁊c.

Ad oppositum arguit sic:oē cui falsus ōdicit ē verū.g̃ tm̃ verū est cui falsus ō dicit.ps ōña ab vl̄i ad suā exclusiuā de termis trāspositis: añs ē verū:ergo ⁊ ōñs:quod est sophisma.

p° ? **Circa** p̄dicta hec sit p̄ma ?. Solū exclusiue affirmati ue p̄mi ordinis rñdet vl̄is secū ōuertibilis(ps qm̃)hec est falsa:tm̃ homo ñ ē asin⁹; ⁊ hec ē vera:ois asin⁹ nō ē homo:q̃ ista exclusiua sit falsa:manifestus est: qz scōa exponēs est falsa.s.qōlibet non hō ē asinus. Itē dicit p̄mi ordinis:qm̃ hec exclusiua est vera hō tm̃ ē aial:⁊ hec vl̄is ē falsa: omē aial ē homo.semp.n.in exclusiua: ⁊ vl̄i:termini debent ōsil'r supponere:q̃liter nō ē hic:qz in vl̄i ly aial stat distributiue:⁊ ly hō ōfuse tm̃:sed in exclusiua taz ly homo quā ly aial stat determiate:qz dictio exclusiua non hz vim ōfundēdi ōfuse tm̃.vel distributiue:nisi p̄ducat exclusiuā

z° ? p̄mi ordinis.s.qm̃ p̄ponit subiecto. ¶ z° ?.Aliqua est exclusiua affirmatiua p̄mi ordinis:cui corrñdet ppō secū ōuertibilis de termis trāspositis:ſz nō ppō vl̄is(patz de ista)necessario tm̃ homo ē risibilis:q̃ hec sit exclusiua affirmatia notū est.q̃ sit primi ordinis.ps: qz dictio exclusiua p̄ponit subiecto:⁊ q̃ sibi corrñdeat vna ppō secū conuertibilis de terminis trāspositis manifestū est:qz h̄ sibi respondet.s.necessario oē risibile est hō:q̃ aūt hec nō sit vl̄is manifestum est:qz cuiuslibz vl̄is singularis numeri subiectuz supponit mobil'r:sed subiectū hui⁹ supponit īmobil'r: qz nō seqt:ne-

3° ? cessario oē risibile est hō:sor.est risibilis.g̃ neccio sor.est homo:cū añs sit verū:⁊ ōsequēs falsus. ¶ 3° ?.Aliq̃ est exclusiua affirmatia p̄mi ordinis:cui⁹ dictio exclusiua ē p̄us termin⁹ pbabilis:⁊ tm̃ sibi nō rñdet aliq̃ vl̄is de termis transpositis.ps de ista.tm̃ neccio hō ē risibilis. si enī aliqua sibi vl̄is rñdet videt eē vna istarū: oē neccessario risibile ē hō: oē risibile neccio ē homo : oē risibile ē homo neccio:nō aliqua triū p̄missarū rñdet sibi:qz exclusiua est va:⁊ q̃libet illarū vl̄inz est falsa.nō ēt 4° sibi rñdet : qz ly neccio: aut tenetur in sensu diuiso:⁊ sic illa est falsa:sicut aliq̃ p̄cedētiuz:

p̄m corq̃ vel in sensu cōposito:⁊ sic nō ē ppō vl̄is:ſz modalis de sensu cōposito. ¶ Ex ista ?ne sequit:q̃ alique sunt due exclusiue affirmatiue primi ordinis ōsilliū suppositoz omnino quarū pbatio incipit a nō exclusiuis:⁊ vna est vera : ⁊ alia falsa(patet de istis)tm̃ hō est risibilis:tm̃ homo neccio est risibilis.p̄ma est vera:⁊ scōa falsa: p̄ma nō tm̃ ē modalis: et

4° ? secūda ē modalis. ¶ 4° ?.Cuilibz exclusiue affirmatiue p̄mi ordinis:cui⁹ pbatio īcipit a nō exclusiōis remoto signo mobili i sensu cōposito aliqua vl̄is directe vel idirecte cōuertibiliter rñdet: ista ? ps īductiue.Et notāter dico directe vel indirecte:qz h̄ tm̃ ens neccessario est ens : nō p̄t habere vl'ez directe:qz sua vl̄is directe sūpta : nō pōt esse alia q̃ illa : omne ens neccessario est ens : sed hec est falsa. Indirecte aūt dabit illa:omne neccessario ens est ens : similr tm̃ homis est asin⁹:nō hz vl'em directā:qz hec ē falsa exclusiua exñte vera.s.omnis asinus est homnis:sed hec respondet sibi indirecte:cuz sit vniuersalis alterius.s.tm̃ aliqd cuius est asinus ē homo. Itē ista : tm̃ asinus est hominis:non est exclusiua illius vniuersalis : cuiuslibet hominis est asinus:sed illus īdirecte:oē ens hominis est asinus. ¶ Cōtra obiectō huic exclusiue: tm̃ hoc instās erit instās nō respondet aliq̃ vl̄is:quia si aliqua sibi respondet maxime videret hoc:oē instans erit hoc instās: sed hoc nō: quia hec vl̄is est falsa:⁊ exclusiua vera(probat)naz hoc instās erit instās : ⁊ nihil aliud ab hoc instāti erit instans(⁊ pono)q̃.a.b.erunt duo instātia hore future.Et arguit sic : si aliud ab.a.instāti erit instans:videt q̃.b.sed hoc nō:qz.b.nunq̃ erit simul cuz.a. ideo nunq̃ erit aliud ab.a.instanti. ¶ Itez īcipiat.a.esse p positionem de p̄senti.s.hoc instans p̄sens : ⁊.b.per remotionez de p̄senti videlicet in hora futura:⁊ nihil incipiat eē qō nō sit.a.vel.b.vel pars ei⁹:isto posito:huic exclusiue tm̃.a. incipit esse:nō respōdet aliqua vniuersalis : qz si sic maxie videtur illa:omne incipiens esse ē vel incipit esse.a.sed hoc non:qz hec vniuersalis est fasa(vt liquet)qz.b.incipit esse: ⁊ nō est.a.nec incipit esse.a.ista autē exclusiua est vera:qm̃ .a.incipit esse:⁊ nihil aliud ab.a.īcepit esse : quia si aliud ab .a.incepit esse:videtur esse.b.Sz cōtra.b.nō est aliud ab.a. nec īcepit esse aliud quā.a.tamen nō possit esse simul cum .a. ¶ Breuiter respōdet ad vtrūq̃ : q̃ quelibet istaruz exclusiuaruz est falsa.⁊ ad probationez : negatur cōsequētia: nec arguitur ab exponētibus ad expositā:qz nō exclusiōis nō debet exponi per notaz alietatis sed infinitantis: vt tm̃ homo erit : ⁊ nihil non homo erit. Et lz vbi nō est termin⁹ ampliatiuus nō est magna differētia inter uotaz alietatis ⁊ infinitationis:tamen est magis differētia cū termino:vel verbo ampliatiuo(vt patuit)ideo illa tm̃ hoc instans:erit instans:debet sic exponi: hoc instās erit instans: ⁊ nihil nō hoc instans erit instās.Alia vero:tm̃.a.incipit esse:exponit sic.a.incipit esse:⁊ nihil non.a.incipit esse:modo cōtinue secunda exponens est falsa.vt patet:g̃ ⁊c.

Rñsio

Ad primū nego istā. Aliqd nō verū ē cui falsus ō dicit : qa sic resoluit:h̄ est cui falsus cō tradicit:⁊ hoc ē aliquid non verus : modo ille due demonsttatie repugnant.Et ad argumentū:aliquid non verz est:⁊ cuilibet vero falsus cōtradicit.ergo aliquid nō verū ē : cui falsus ōtradicit.negatur ōña : quia relatiuū nō refet illum terminū verū:sed istuz termiuū aliquid nō verū:ideo stat determinate significans q̃ aliqñ non verū ē:⁊ illi q̃ nō est verū falsus ōdic:qō negat. ¶ Ad z° ōcedo q̃ tm̃ sunt tres ppōnes ve:q̃rū vna est.a.qz oēs ppōes ve q̃rū vna ē.a.sūt tres:⁊ ōsequēter ōcedo q̃ nō plures q̃ tres sūt ppōnes vere:quarū nulla est.a.⁊ nego illā: plures q̃ tres sunt ppōnes vere:quarū nulla est.a.⁊ tunc ad argumentū:quatuor sunt ppōnes vere:⁊ quatuor sunt plures q̃ tres:quarū nulla ē.a.ergo ⁊c.negatur ōsequentia:qz relatiuū in antecedēte refert illuz terminuz tres ppōnes ⁊ in ōsequēte illū terminū ppositiōes vere : ideo ista ppositio deberet sic resolui:ille sunt ppōnes vere quaruz nulla est.a. ⁊ iste sunt plures q̃ tres.g̃ plures q̃ tres sunt ppōnes vere: quarū nulla est.a.ōsequētia bona:ſz p̄misse repugnāt. ¶ Ad 3° ōcedo q̃ tm̃ vex vel flm ē propō:si totū disiunctū ē subm. Et ad eundē inte⁹ negat illa : aliqd non vex vel falsus ē ppō(⁊ ad pbationē)negat ōña qz arguit apte disiuncti ad totuz disiunctū deteriatū sig̃ negatio. deide cuz arguit aliqd veruz vel falsuz ē propō. g̃ aliqd nō vex vel flm ē ppō(nega

Ad p° argm

Ad z°

Ad 3°

tur ꝛña)nec ab iferiori ad suũ supi⁹ ē bonuꝫ argu⁹ nisi ce-
tera sint paria:mõ ly flm.z° loco ppo⁹ nõ distribuit ī añte:
ꝛ ī ꝛñte distribuit.Si vero ꝑma ps disiuncti ē subm(nega
tur illa)tm̃ vex vel flm ē propõ:qꝛ equalet isti false: tantũ
vex ē ens:q; vel flꝫ ē ppõ cuius vlis ḣ ē: oē ens qõ vel flꝫ
ē ppõ ē vex:qõ negatur.Et tũc ad rõez omnis ppõ ē vera
vel falsa.g̃ tantũ vex vel flm ē ppõ:negat ꝛña:nec arguit
ab vli ad suã exclusiuã nisi totuꝫ disiunctũ fuerit subiectũ.
Ad 4⁹ ¶Ad 4⁹.nego istã propositionẽ:tãtũ non omnis homo ē
risibilis:ꝛ ad pbationeꝫ:omne risibile ē non omnis homo:
ergo ꝛc.negatur ꝛña:nec arguir ab vli ad suã exclusiuã: qꝛ
ista vlis affirmatiua:ꝛ exclusiua negatiua:cui nõ rñdꝫ vlis
p primã ꝛnem:sed exclusiua illius vniuersalis ē ḣ:tantum
ens non omnis homo ē risibilis:quã ego cõcedo: sicut istaꝫ
vlez.Consimiliter negat illa:precise sicut ē significat aliq̃
illaruꝫ:nec sequit:quelibet illax significat sicut ē. ergo ꝛc.
qꝛ hec non ē vlis illius exclusiue:sꝫ ista qualitercũq; signi-
ficat aliq̃ illax ē sic ē: qõ negat.¶ Et si q̃rit exclusiua illi⁹
q̃libet istax significat sicut ē:det illa: tm̃ significãs sicut ē:
ē aliqua illox.ꝛ ex hoc(dico)q; si ille due:deus ē: chy⁹ est:
essent omnes propositiones foret concedẽdũ:q; pcise sicut
ē significat aliqua ppositio:ꝛ tm̃ nõ pcise sicut ē significat ali
qua ppositio:nec segtur pcise sicut ē significat q̃libet ppositio.ergo q̃libet ppositio ē vera:tm̃ bene sequit pcise sicut ē
significat aliq̃ propositio.ergo q̃libet ppõ ē vera:nec segt:
precise sicut ē significat ḣ ppõ.ergo pcise sic ē significat ali
qua propõ:qꝛ arguit ab inferiori ad suũ superi⁹ distributie.
¶Ad aliam vero ppõnem:soluꝫ vex erit vex:ꝛcedo istã:
ꝛ nego hãc:aliud auero erit vex:ꝛ ad argumẽtũ negat ꝛse
quẽtia:qꝛ ex quo ly vex supponit distributie p vero quod
ē vel qõ erit:oꝫ q; sumat ī minori cũ illa suppõe:isto modo
hoc erit vex:ꝛ hoc ē vel erit aliud ab eo qõ ē vel erit vex:
ꝛ illa ē falsa pro qualibet parte:si.n.hoc ē aliud ab illo qõ ē
vl quod erit vex.ergo hoc nõ ē illud quod ē vel quod erit
vex.Et si hoc erit aliud ab illo qõ ē vel q; erit vex.ergo ali
quãdo hoc nõ erit illud:quod ē vl qõ erit vex:mõ vtrunq;
ꝛñs est falm:pꝫ ꝛña:ab exposita ad vnam suarum expo⁹.
ꝑ⁹ coꝛ⁹ ¶Ex his ꝑmo segt: qõ vex erit aliud a vo:nõ tm̃ aliud a vo
erit verũ.Ea ps patuit:ꝛ ꝑma pbat.nã verũ erit falꝫ. g̃ tũc
verũ erit aliud auero.Et si arguit sic: hoc erit aliud auero
demõstrãdo illã:tu non es:ꝛ hoc erit verũ.g̃ hoc erit aliud
ab hoc:negat ꝛña:qꝛ ly aliud dũ pcedit vbũ distribuit ab-
solute:sꝫ cũ sequit verbũ distribuit p cõparationẽ ad istãs
ideo minoꝫ debuit eẽ illa:hoc tũc erit verũ:qõ negat. Et si
dicit in hac ppõe:hoc erit oꝫ hõ:ly oꝫ distribuit absolute
ꝛ nõ limitate ad aliqõ istãs.g̃ p idẽ ly aliud:negat ꝛña:ꝛ ḣ
ppter diuersitatẽ nãruꝫ.vñ ly aliud semp ē ps subiecti:vel
z⁹ coꝛ⁹ pdicati:nõ aũt ly oꝫ.¶ z° sequit:q; verũ erit nõ verũ: nõ
tm̃ nõ verũ erit verũ(pria pars pꝫ)qꝛ veruꝫ erit falsuꝫ. Ea
pars arguit.qꝛ si aliqd nõ verũ erit verũ. g̃ aliqd qõ nõ est
vel erit verũ erit verũ:qõ iplicat ꝛditionẽ: ꝛ dicit de nega
tione ifinitãte sicut de ly aliud qõ cũ pcedit verbuꝫ distri-
buit absolute:cũ aũt segt distribuit p cõparationẽ ad istãs
cũ sit ẽt semp pars subti vel pdicati.Et ꝛñr ꝛcedit q; albũ
erit nõ albũ tm̃ aliqõ non albũ erit albũ:aliqõ currẽs erit ñ
currẽs:nõ tm̃ aliqõ nõ currẽs erit currẽs. nec segt hoc erit
currẽs:ꝛ hoc ē vel erit nõ currẽs.g̃ aliqõ nõ currẽs erit cur
rens:qꝛ minoꝫ debuit eẽ ista:ꝛ hoc est vel erit aliqd qõ non
3⁹ coꝛ⁹ est vel erit currẽs.¶ 3° sequit:q; nullus nõ clericus potest
esse papa.tm̃ aliquis laycus põt esse papa.ꝑma ps pbat:qa
si aliquis nõ clericus potest eẽ papa.g̃ aliqs qui non est vel
põt esse clericus põt esse papa:qõ est falm:qꝛ quicunq; põt
esse papa ille potest eẽ clericus.Ea pars pꝫ: qꝛ hic põt eẽ pa
pa:demõstrãdo vnũ laycũ: ꝛ hic ē vel põt esse laycus: g̃ ꝛc.
4⁹ coꝛ⁹ ¶ 4° sequit:q; tm̃ monachus potest esse papa: ꝛ tm̃ multi
non monachi erũt papa.Ea ps pꝫ:ꝛ ꝑma arguitur:qꝛ mona
chus põt esse papa:ꝛ nihil nõ mõachus põt eẽ papa.si.n.ali
quid nõ monachus põt esse papa.g̃ aliqd qõ nõ est:nec po-
test eẽ monachus:potest eẽ papa: ꝛcedit tm̃ q; papa põt eẽ
non monachus:nec sequit:tu potes eẽ nõ monachus: ꝛ tu
potes eẽ monachus.g̃ tu potes eẽ nõ tu:qꝛ note alietatis ꝛ
ifinitatis cũ sequũtur hoc verbũ põt simꝫ cũ eo immobi⁹
terminũ distributũ:cũ aũt pcedũt distribuũt mobilr.Et si
dicit signũ vle aparte post mediãte hoc verbo potest non
imobilitat.g̃ nec nota alietatis vel ifinitatis.negat ꝛña:et
hoc ideo:qꝛ sunt talis nãe:vñ in tali ppõne: oꝫ hõ nõ cur
rit:non imobilitatur ly hõ aliquo mõ.ꝛ tm̃ in ista differens
ab hoie nõ est homo:imobilitaur ly homine a nota differẽ
tie vna cum negatione.

¶ Prima pars principalis.

Quadragesimũ sophª.Tu vides quẽlꝫ hoiez pter
soꝫ.(ꝛ pono)q; tu non videas soꝫ.ꝛ imedia
te post hoc videbis ipsum: ꝛ q; iam videas
quẽlꝫ hominẽ: qui non ē soꝫ.ꝛ imediate an
te instãs psens fuit ita q; tu vides quẽlibet
hoiez. isto posito arguit q; sophª sit falsuꝫ: ꝑ.argª
qꝛ si iam tu vides quẽlꝫ hominẽ pter soꝫ.ꝛ nõ imediate añ
instans pseus fuit ita q; tu vides quẽlibet hoiez pter soꝫ.g̃
tu icipis videre quẽlibꝫ hoiez pter soꝫ.pꝫ ꝛña:ab exponẽti
bus ad expositã.ꝛñs ē falm:g̃ ꝛ añs:nõ minoꝫ(supposito)
q; ante hoc imediate tu vidisti soꝫ. g̃ maioꝫ est falsa: que ē
sophª.Sꝫ qꝛ ꝛñs sit falsuꝫ arguit:nã sequit: tu icipis vide-
re quẽlꝫ hoiez pter soꝫ.g̃ tu nõ icipis videre soꝫ.pꝫ ꝛña: ab
exposita ad vnã suarũ exponẽtiũ:qꝛ segt gnãlr:oꝫ hõ pre-
ter soꝫ.currit.g̃ soꝫ.nõ currit:sed ꝛñs est ꝛtra casuꝫ: g̃ ꝛ añs. ꝑ⁹
z.argª ¶ z°. Tu vides quẽlibet hoiem pter soꝫ. ergo oꝫ hõ pter
soꝫ videt ate.pꝫ ꝛña:ab actiua ad suaꝫ passiuã(deinde)ga
exponẽtes añtis iferũt exponẽtes ꝛñtis.segtur.n.tu nõ vi
des soꝫ.g̃ soꝫ.nõ videt ate.ẽt segt:tu vides oẽꝫ hoiem aliũ
a soꝫ.g̃ oꝫ hõ aliª a soꝫ.videt ate:sed istud ꝛñs ē falsuꝫ. vñ
arguit:oꝫ hõ pter soꝫ.videt ate: berta ē hõ nõ soꝫ.g̃ berta
videt ate:ꝛñs ē falꝫ(ponẽdo)cũ toto casu:q; nullã mulie-
reꝫ videas.g̃ ꝛ añs ē falsuꝫ(ꝛ pꝫ ꝛña)qꝛ segt gnãliter: oꝫ
hõ pter soꝫ.currit:plato ē hõ.nõ soꝫ.g̃ plo currit.¶ 3° pono 3.argª
cũ toto casu:q; pariformiter te habeas cũ plone:sicut posi-
tuꝫ est de soꝫ.:ꝛ sequit q; tu videas quẽlibet hoiez pter soꝫ
tez ꝛ platonẽ:qꝛ tu nõ vides soꝫ.nec platonẽ:ꝛ vides quẽli
bꝫ hoiez:qui nec ē soꝫ.nec pla.sꝫ ꝛñs est falm(qꝛ sequitur)
tu vides quẽlibet homiez preter soꝫtez ꝛ platonẽ.ergo qui
libet homo preter soꝫtem ꝛ platonem videtur ate.ergo qli-
bet homo nõ soꝫ.ꝛ plato videt ate(pꝫ ꝛña)ab exponẽtib⁹
ad vnã suarũ exponẽtiũ:sed ꝛñs est falsuꝫ:qꝛ sequit:qlibet
hõ nõ soꝫ.ꝛ plato vident ate:sed soꝫ.est hõ nõ soꝫ. ꝛ plato.g̃
soꝫ.videt ate.ꝛñs est contra casuꝫ. ¶ 4°.dato q; iam vide 4.argª
res soꝫ.ꝛ platonẽ:cũ residuo cãus(sequit)q; tu vides quẽ
libet hoiem pter añxpm(pꝫ) qꝛ tu non vides añxpm:ꝛ vi
des quẽlibet hoiem nõ añxpm:quo ꝛcesso sequit:q; aliqua
est exceptiua ppria que nõ repugnat sue piacenti: qꝛ ambo
ista sunt vera:tu vides quẽlibet hoiem: tu vides quẽlibet
hominẽ pter añxpm. Item pono oppositũ casus.s.q; tu vi-
deas soꝫtez:ꝛ nullũ aliũ masculũ(quo admisso)sequit: q;
tu nõ vides aliquẽ hominẽ pter soꝫ.ꝛ ꝛñr q; nullus hõ pter
soꝫ.videt ate:sed hoc est falsuꝫ: qꝛ ex illo sequit: q; tm̃ soꝫ.
videt ate tãq; ab exceptiua negatia ad suaꝫ exclusiuã affir
matiuã modo ista exclusiua est fasa: qꝛ aliquid non soꝫ. vi
detur ate.s.berta vt suppono cum toto casu.

Ad oppositũ arguitur. Tu nõ vides soꝫ. ꝛ vides
quẽlibꝫ hoiez nõ soꝫ.g̃ tu vides quẽ
libet hominem preter soꝫ(pꝫ ꝛña)ab exponentibus ad ex
positum.añs est verũ.g̃ ꝛ ꝛñs: qõ est sophisma.
Circa predicta sit hec ꝑma ꝛclo. Aliqua est exceptiua ꝑ⁹

propria cuius terminus aquo fit exceptio:ita immobiliter distribuitur in preiacente sicut in exceptiua. patet de ista: tu incipis scire omnem propositionē preter.a. vbi ly propositionem supponit imobiliter virtute dictionis exceptiue: ⁊ in preiacēte sua virtute illius verbi incipit.licz ḡ ly ppositionē nō habeat nisi vnā suppositionē: hz tamē duplicez imobilitatē vnā a verbo inceptionis:⁊ aliaz a dictione exceptiua. ¶ Scda ꝑ. Aliqua est exceptiua ppria cui⁹ pbatio non incipit a nota exceptiōis (pz de ista) omis homo vidz omnē hoiez pter sor.que est exponibilis virtute signi vlis ⁊ nō dictiōis exceptiue (lz) eni istius: omnis homo preter sortez currit: subiectū distribuit imobiliter: ⁊ ex hoc nulli⁹ sit q̄titatitatis: tamen illius omnis homo videt omnē hominē preter sor. subiectū distribuitur mobiliter: ⁊ est alicuius q̄titatis. s. vniuersalis affirmatiua: cui respondent alie ppositiones q̄te: qm̄ hec est idefinita: homo videt oēm hominez preter sor. ⁊ hec singularis: tu videns omnez hoiem preter sor. ¶ Tertia ꝑ. Sicut oīs exceptiua ꝑmi ordinis ē exceptiue pbanda sic. nulla secūdi ordinis est exceptiue in ferēda: voco exceptiuā primi ordinis istā: cuius pbatio icipit a nō exceptionis vel suū ꝑdictoriuz: vi oīs homo preter sortē currit: nō oīs homo ꝑter sortē currit. ⁊ exceptiuā secū ordinis voco istā: cuius pbatio incipit ab alio termino q̄ a dictiōe exceptiua: vt oīs homo videt oēz hominē ꝑter sor. tu icipis scire oēm ppōnez ꝑter.a. (pz) eni ꝙ ꝑme exceptiue exceptibiliter pbant: alie vero per alia signa. Et sic̄ aliqua exceptiua propria est vniuersalis: vel indefinita: vniuersaliter vel indefinite probabilis: ita aliqua exceptiua ppria est exclusiua: ⁊ aliq̄ reduplicatiua exclusiue reduplicatiue: vl' redup' pbabilis: vt tm̄ oīs hō preter sortē currit plato inq̄tuz hō est omne animal ꝑter irrationale. ¶ Ex ꝛclusione sequitur: ꝙ aliqua exceptiua ppria est secūdi ordinis: cuius quelibet singularis est primi ordinis (patet de ista) omnis hō est omne risibile ꝑter sor. q ē ꝓi ordinis (vt pz) ⁊ q̄libz talis. Iste hō ē oē risibile ꝑter sor. ē ꝑmi ordinis. ¶ 4ª ꝑ. Aliq̄ ē exceptia ꝑmi ordis cuius ꝑiacēs ē exceptia ꝓi ordinis (pz de ista) oīs hō ꝑter sor. videt oēm asinū ꝑter brunellū: est eni ꝑmi ordis (ex quo) pbatio icipit a dictiōe exceptia: ⁊ eius ꝑiacēs ē ꝓi ordis. s. oīs hō vidz oēz asinū preter brunelū (ex quo) pbatio icipit a signo vlis: eꝯ etiā cōcedit: ꝙ aliq̄ exceᵘᵃ ppria ē ꝓi ordis cui⁹ ꝑiacēs ē exceptia ppria ꝑmi ordis (pz de ista) tm̄ hō ē oē risibile ꝑter sor. h̄ est ꝓi ordis (ex q̄) pbatio icipit a dictōe exᵘᵃ h̄ vo q̄ est sua preiacēs: hō ē oē risibile ꝑter sor. ē ꝑmi ordis (ex quo) pbatio incipit a dictione exceptiua. ¶ Ex predictis sequitur ꝑmo ꝙ aliqua est exceptiua affirmatiua propie: que non est alicuius sue exponentis illatiua (patet de ista) omis homo videt omnez homiez preter sor. h̄.n.ē ppria: qz illud aquo fit exceptio stat ꝛfuse distributiue: ⁊ ps extra capta ē terius iferior ad illud aquo fit exceptio: ⁊ ꝙ h̄ nō sit alic⁹ sue exponētis illaᵃ manifestuz ē: qz pbatio illius nō incipit a dictiōe exceptiua: sed asigno vlī. ¶ Intelligēdū ꝙ nulla est exceptiua propria: nisi pars extra capta sit terminus iferior ad illud aquo fit exceptio: non tamē semp in q̄lz exceᵘᵃ ppria illud aq̄ fit exceptio stat ꝛfuse distributie: qz h̄ est ppria: nō omis hō preter sor. currit: sicut suū ꝑdictoriū: ⁊ tū ly homo nō distribuit generaliter. tū si aliq̄ exceptiua ē exponibilis p se ipsam: ratione dictionis exceptiue: siue sit affirmatiua: siue negatiua: ista nō ē ppria nisi illud aquo fit exceptio stz distributie. ¶ 2° segt. ꝙ licz exceptiue nullius q̄titatis nō respōdeat ꝛuersio: tm̄ exceptiue q̄te sunt ppie ꝛuertende (ꝑma ps pz) qz nulla ista hz aliq̄ ꝛuertentez: oīs hō ꝑter sor. currit. nullus hō ꝑter sor. currit. 2ª. vo ē eudēs: qm̄ q̄libet illa est ꝛuertenda simplr: nullus hō videt oēm hominē ꝑter sor. aliqs hō videt oēm hoiez ꝑter sor. h̄ vo omnis homo videt omnem hominem preter sor. non soluz potest ꝛuerti p accidēs in istā: videt oēz hoiez ꝑter sor. est hō: sed ēt in istā exclusiuā: tm̄ videt oēz hoiem ꝑter sor. ē hō.

Ad primū cōcedo ꝙ tu icipis videre oēm hoiez preter sor. ꝓm ꝙ argumētū pbauit (⁊ ad im probationē) tu icipis videre quēlz hoiez ꝑter sor. ḡ tu nō incipis videre sor. negat ꝛña: nec arguit ab exposita ad vnaz sua expo⁽⁾ (ex quo) ista ppō nō ē pbāda rōne dictiōis exceptie: sz vtute istius vbi icipit: nec arg⁽⁾ asili (tz) qz ista propositio tu icipis videre oēz hoiez preter sor. ē exceptiua ꝓi ordinis. iste āt exceptie sunt ꝑmi ordis: oīs hō ꝑter sor. currit: tu vides oēz hoiez preter sor. ¶ Ex qua ꝑma sng̃t. ꝙ sor. ñ currit: ⁊ ex secūda: ꝙ tu ñ vides sor. ¶ Cōtra h̄ tu differs ab omni homine ꝑter q̄ ate (nō probat) ratione isti⁹ termini differt. ergo nec ista: tu incipis videre oēm hoiem preter sor. dz pbari rōne isti⁹ termini icipit (pz ꝛña) asufficiēti fl'litudie: añs ē nōndū: qz al'r i⁹ eēt fl'a rōe ꝓe exponētis fl'e. s. omnis homo ꝑter te ē: cum ex ista sequat te non esse. ¶ Rñdet ꝛcedo istā esse falsā: ⁊ si arguitur sic. tu non dīs ate: ⁊ tu differs ab oī hoie non te vel alio ate: ḡ tu dīs ab oī hoie ꝑter q̄ ate: negat ꝛña: sz bñ seqtur: ꝙ ab oī hoie ꝑter q̄ ate tu dīs: q̄ multū dīt ab alia: cū ista sit exceptiua ppa primi ordis: ⁊ nulli⁹ q̄titatis: ⁊ alia sit exceptiua ppa alicui⁹ q̄titatis. s. singularis. Ubi āt istud vbū dīt eēt pm⁹ terius i situ: ⁊ pbatio isti⁹ fieri ñ posset: dz icipi anō exceptiōis: verbigrā: tu nō dīs nisi ab asino: istud vbū dīt nō pbat i ppōne negatiua: nec ēt i ꝑdictorio illi⁹: qz h̄ ē incongrua. tu dīs nisi ab asino: cū ly nisi nō excipiat nisi i ppōne negatiua. iō ista ppō exceptiue pbat: isto mō tu dīs ab asino: ⁊ tu non dīs anō asino: ḡ tu nō dīs nisi ab asino: qd̄ ꝛcedit sic̄ q̄lz premissa. Et si arguit: tu nō dīs nisi ab asino: ḡ tu dīs precise ab asino: vel ꝑcise ab asino dīs (negat ꝛña) ⁊ ꝛcedit: ꝙ tu nō dīs nisi ab asino: tm̄ tu dīs acapra (ex quo). n. ista exceptiua ē ipropria: tu nō dīs nisi ab asino: nulla illa exceptiua (dz) seq. ista tm̄ negat: anullo nisi ab asino tu dīs: sicut illa: ꝑcise ab asino tu dīs. ¶ Ad scdz tu vides quēlibet hominem preter sor: ḡ oīs homo preter sor videt ate (negat ꝛña) nec arguit ab actiua ad suā passiuā: qz passiua añtis ē ista: quilz hō preter sor. videtur ate: ⁊ actiua ꝛñtis ē ista: tu vides omnez hoiem preter sor. qz in actiua ⁊ passiua termini debent ꝛsimiliter sp supponere: taz quo ad supposita: q̄z quo ad suppōnem. deinde nego ꝙ expo⁽ᵗᵉ⁾ añtis inferant exponentes ꝛñtis: qz añs sic exponitur: tu non vides sor. ⁊ vides quēlibet hoiem non sor. ꝛñs vero sic exponitur: sor. non videt ate: ⁊ oīs hō non sor. videtur ate (mō pz) ꝙ illa ꝛña non valet tu vides quēlibet hoiez non sor. ergo oīs hō non sor. videt ate: cū in ꝛñte distribuitur ly hō pro vtroq̄z sexu: ⁊ in añte pro masculo tm̄. ¶ Intelligenduz ꝙ notanter exposui p negationē infinitantē: ⁊ non p notā alietatis: qz non seqtur. a. instās erit: ⁊ nullū aliud instans ab. a. erit. ḡ nullū instās ꝑter. a. erit. A. icipit esse: ⁊ nihil aliud ab. a. incipit esse: ḡ nihil ꝑter. a. incipit esse: qz añs est vex: ⁊ ꝛñs falsum (vt patuit) in alio sophate: cum iste exceptiue ꝛuertātur cū huiusmodi exclusiuis: tm̄. a. incipit esse: tm̄. a. instās erit instans. ¶ Ad 3ᵐ dico breuiter negando illā: tu vides omnem hoiem preter sor. ⁊ platonem: qz scda exponens ē falsa: tu vides omnem hominem non sor. ⁊ platonez: sicut ⁊ ista: omnis homo nō sor. ⁊ plato videtur ate: vtpz: per exponentes: h̄ tm̄ conceditur: omnis homo non sor. vel plato videt ate. ¶ Ad 4ᵐ concedo: ꝙ tu vides quemlz hoiem preter antexp̄m: nec est verum illud dictū antiquoꝝ: ꝙ q̄libet exceptiua propria repugnat sue preiacenti: ꝓm ꝙ verba sonant: qz h̄ est vera: omne aial preter antexp̄m est aial: ⁊ ēt suū preiacens. ideo nō repugnant: sz illud verū est i exceptiuis negatiuis. in affirmatiuis vero: cum constātia partis excapte: sequit oppositū preiacentis: vt oīs hō ꝑter sor. currit: ⁊ sor. est homo: ergo nō omnis homo currit: ergo ⁊c.

Ad ꝑm argum

ꝑ. corꝙ obiectō

Rñsio

Ad 2ᵐ

Ad 3ᵐ

Ad 4ᵐ

2ª ꝑ

3ª ꝑ

4ª ꝑ

ꝑm corꝙ

ꝑ. corᵐ

Nōbile

2. corᵐ

Deinde ad aliud admisso casu: ꝛcedo quālibz istarū: tu nō vides aliquez boiez ꝑter sor. nullus bō ꝑter sor. videt ate. ¶ Ex qbus nō segtur: ꝙ tm̄ sor. videt ate: sz bn̄: ꝙ tm̄ sor. ē aliqs bō q̄ videt ate. qz semp̄ i exceptia ⁊ i exclusiua sua: termi debēt supponere ꝑ eodē vel ꝑ eisdē ꝑcise. illius aūt exclusiue tm̄ sor. videt hec ē exceptia: nihil ꝑter sor. videt. Jtē nō segt: nullū aīal ꝑter boiez itelligit: q̄ tm̄ bō itelligit qz añs ē verū: ⁊ ꝯñs falsuz: sed bn̄ segt ꝙ tm̄ bō ē aīal itelligēs: istius vero exclusiue: tm̄ bō itelligit: hec est exceptiua: nihil ꝑter boiem intelligit: que est falsa: sic̄ ista exclu^a. ⁊c̄.

¶ Prima pars principalis.

p.arg^m **Quadragesimū** primū sophisma Sor. incōtū bō ē aīal: ꝙ sophisma sit falsuz arguit sic: sor. incōtuz bō ē aīal: q̄ sor. incōtū suba est aīal (tz ꝯña.) ab iferiori ad suū supius affirmatiue absq̄ ipedimēto: qz si aliqd̄ ē ipedimētū videt ꝙ nō redu^ts ipediat rōne īmobilitatis quā iducit i terminū īmediate sequētē. sz ō sub isto termio bō ꝯtingit descēdere. q̄ nō stat īmobilr. ꝑbat añs: qz segt: sor. incōtū bō est aīal: ⁊ isti sūt oēs boies. q̄ sor. incōtū iste bō vel ille bō est aīal: ⁊ sic de singulis: sz illud ꝯñs ē falsuz. s. sor. incōtū suba est aīal: cū ex isto sequit: ꝙ si aliqd ē suba illud ē aīal: ⁊ per

z.arg^m ꝯñs: añs est falsuz: qd̄ ē sophⁿ. s. sor. incōtū bō ē aīal. ¶ z^o q̄ro. vtrū ly aīal stet mobilr vel īmobilr: nō īmobilr: qz gnāliter ab iferiori ad suū supius apte ꝑdicati dictiōe reduplicatiua ꝑcedēte ē bonū arg^m: nā bn̄ sequit: sor. incōtū bō est aīal. ergo sor. incōtū bō ē corpus: ⁊ est suba: ⁊ est ens. si mobiliter: ergo ꝯtingit descēdere: sz q̄lit̄ cū q̄z descēderet ꝯñs est falsuz: qz q̄libet talis eēt falsa: sor. incōtū bō ē illud: ⁊ illō aīal: ⁊ ēt q̄libet talis: sor. incōtū bō est iste bō vel iste bō: vel sic de singulis. sic̄ hec ꝯditionalis: si aliqd ē bō: illud est iste bō: vel iste bō: vel sic de singulis. qm̄ bui^9 cōditionalis añs

3. arg^m est neccīuz: ⁊ ꝯñs ꝯtigēs. ¶ 3°. Si sor. incōtū bō ē aīal: q̄ per idē sor. incōtū bō est risibilis. pz ꝯña: qz bō ⁊ risibile ꝯuertunt: ⁊ nō bō ⁊ aīal: sz ꝯñs ē falsuz: qz si sor. incōtuz bō ē risibilis. ergo si aliqd ē bō illud est risibile. sz ō: oē ꝑus stat eē sine suo posteriori: sz ꝑus ē bō q̄z risibile: qz pri^9 gnālr ē subiectū sua possessiōe. q̄ stat boiez eē sine risibili: ⁊ per ꝯñs opositū isti^9 ꝯñtis stat cū añte. q̄ illa ꝯña nō valet: aliqd ē bō. ergo illud ē risibile: ꝙ eni oē ꝑus stet eē sine suo posteriori pz ꝑ philosophū i post ꝑdicamētis. capl'o de ꝑori dicētē. pri

4. arg^m us eē ē illud a quo nō ꝯuertit̄ subsistēdi ꝯña. ¶ 4°. Si sor. incōtū bō ē aīal hoc ē: qz sor. est bō: ⁊ si aliquid ē bō illud ē aīal: sz ō segt̄ ꝑ idē. ꝙ ysocheles incōtū ysocheles habz tres angulos eq̄les duob^9 rectis: qz ysocheles est ysocheles: ⁊ si aliqd ē ysocheles illud hz tres angulos eq̄les duob^9 rectis. deide sic̄ se hz bō ⁊ sensibile: ita ysocheles ad tres angulos duob^9 rectis. q̄ si est veruz ꝙ bō incōtū bō est sensibilis: sic ysocheles incōtuz ysocheles hz tres ag̃ulos eq̄les duob^9 rectis: sed oppo^m isti^9 dicit Aristo. p^o posterioꝝ. s. ꝙ ysocheles nō incōtū ysocheles sed incōtuz triag̃ulus hz tres angulos equales duobus rectis.

Ad oppositū arguit̄ sic. sor. est bō: ⁊ sor. ē aīal: ⁊ si aliqd ē bō illud ē aīal. q̄ sor. incōtuz homo ē aīal. tz ꝯña ab exponētib^9 ad expositū. añs ē verū: q̄ ⁊ ꝯñs: qd̄ est sophisma.

p^a? **Circa** ꝑdicta sit hec ꝑma ?. Aliqua reduplⁿ est alicui^9 q̄titatis: ⁊ aliq̄ nullius est q̄titatis (ꝑma ꝑs pz) de istis: q̄libz bō incōtū bō ē aīal: aliqs bō incōtū bō ē aīal: q̄rū ꝑ^a ē vlis ⁊ ꝓa ꝑticularis: remoto vo sig^o reduplicatiuo est idefi^ta. Soph^a aūt ē ꝑpō singularis. ꝓa ꝑs (pz de istis) incōtū sor. ē bō: sor. ē aīal: incōtū sor. ē bō: sor. nō ē asin^9: n̄. n. vr̄ cuius q̄titatis sint. ex q̄ nō reduplicatiōis ꝑcederet totā ꝑpōnez: sic̄. n. exclusiuarū ⁊ exceptiuarū: aliq̄ sūt alicui^9 q̄titatis: ⁊ alique nullius vt pz in duob^9 ꝑcedētib^9 sophisma tib^9: ita in ꝑposito. ¶ Ex ista ꝯne sequit̄. ꝙ aliqua reduplicatiua est reduplicatiue ꝑbabilis: ⁊ aliq̄ nō (primū pz) de reduplicatiua nulli^9 q̄titatis: ac ēt de reduplicatiua alicuius q̄titatis: cuius ꝑm^9 terius ē nō reduplicatiōis: vbi gra: hec: incōtū sor. ē bō: sor. ē aīal: sic expōit̄: sor. ē bō: sor. ē aīal. hec vo: sor. incōtū bō n̄ ē asin^9: sic expōit̄ sor. ē bō: ⁊ si sor. ē bō: sor. nō ē asin^9. Jtē hec singular tu incōtū bō es risibilis: sic exponit̄: tu es bō: ⁊ si aliqd est bō illud ē risibile. hec aūt: tu incōtū bō nō es asin^9: sic exponit̄: tu es bō: ⁊ si aliqd est bō: illud nō ē asin^9. ꝓa vo ꝑs correlarij pz de istis: oīs bō incōtū bō ē risibilis: aliqs bō incōtū bō nō ē asin^9: q̄rū ꝑma est exponibilis rōne signi vlis: ⁊ ꝓa est resoluenda ratione termini exponētis determinate. ¶ z^a ?. Altera ꝑmissarū exñte reduplicatiua: nō segt̄ ? reduplicatiua (patet) qz nō sequit̄ in ꝑma figura. oē aīal est albū: sz oīs bō incōtuz homo ē aīal. q̄ oīs homo incōtuz bō est albus. etiā in secūda figura nō sequit̄: oē aīal est albuz: nullus bō incōtū homo est albus. ergo nullus homo incōtum homo est aīal. Jtem nec segtur in tertia figura: oē aīal est albuz: oē aīal incōtum animal est sensitiuū. ergo oē sensitiuuz incōtuz sensitiuū est albuz. Vbi tamē vtraq̄ premissarū est reduplicatiua: sequeret̄ ꝯclusio reduplicatiua. verbi gratia: omnis homo incōtū homo est sensitiuus: omne risibile inquātū risibile est homo. ergo omne risibile inquātuz risibile est sensituum. imo in prima figura si maior est reduplicatiua ⁊ non minor potest inferri ꝯclusio reduplicatiua. naz bene sequitur: omne aīal inquātuz animal est albuz: omnis homo est animal. ergo oīs homo inquātū homo ē albus: sed maior ē impossibilis. sicut etiā bene sequit̄: omnis homo neccessario currit: tu es homo. ergo tu neccessario curris: sed nō segtur: oē corpus mouet̄: hoc neccessario est corpus: ergo hoc neccessario mouetur. ¶ Tertia ꝯclusio: nota reduplicatio

3^a? nis reduplicatiue tenta nō cōuertitur cum seipsa specificatiue tenta (patet) quia hec propositio: sor. inquātū animal est coloratus est vera reduplicatiue tenta: quia sor. est aīal: ⁊ si aliquid est animal illud est coloratuz. Spe^uc autez tenta est falsa: quia per ipsam denotatur: ꝙ sortes sub ratione animalis est coloratus: qd̄ est falsuz: quia si sortes sub ratione animalis est coloratus: ergo in ratione seu diffinitione animalis includitur color: qd̄ est falsuz. Similiter hec ē vera: ens inquātuz ens est subiectū me^cc tenēdo ly inquantū speci^uc: quia ens sub rōne entis est subiectū me^cc: sed reduplicatiue est falsa: quoniā ex ista sequit̄: ꝙ omne ens est subiectuz me^cc: qd̄ est falsuz: interdū vero talis ꝑpositio reddi tur vera: siue ly inquātū teneatur reduplicatiue: siur spe^uc vt homo inquātū homo est risibilis: medicus inquātū medicus est sanatiu^9. Quādo ergo ly iquātū tenet̄ specif cati ue: tunc est determinatio subiecti. quādo vero tenet̄ reduplicatiue tunc est determinatio predicati: ⁊ hoc intēdebat Aristoteles ꝑmo prioꝝ di. ꝙ reduplicatio semper tenet se aparte ꝑdicati. ¶ Quarta ꝯclusio. Propositio reduplica 4^a?

tiua siue sit alicuius q̄titatis: siue nulli^9: nullā oīno recipit ꝯuersionez. patet: qz nō sequitur sortes inquātuz homo est animal. ergo animal inquātuz homo est sortes: nec sequit̄ nulluz animal inquātuz homo est sor. igitur nullus sortes inquātuz homo est animal. etiā nō sequitur: inquātuz sor. est: homo est. ergo inquantū homo est: sortes est. cuiuslibz istaruz cōsequētiarū antecedens est verū: ⁊ cōsequens falsum. vt patet assignādo suuz cōtradictoriuū. ¶ Ex predictis sequitur primo: ꝙ aliqua incōtū conueniunt disconueniūt. probatur. hec incōtum conueniūt disconueniunt demōstratis sor. ⁊ plone: ⁊ h̄ sūt aliq̄. q̄ ⁊c̄. maior declarat̄: nā h̄ ꝯueniūt cū sūt eiusdē spēi spāli^me: ⁊ si hec ꝯueniūt disconueniūt. q̄ ⁊c̄. ꝑbat̄ mior: nā si h̄ ꝯueniūt h̄ sūt: ⁊ si hec sūt: h̄ sūt multa: ⁊ si sūt multa diseōueniūt: q̄ ap̄mo ad vltimū: h̄ si ꝯueniūt diseōueniūt. cōsilr ꝯcedit̄ ꝙ aliq̄ incōtū sunt ea

z^m arg. dez dr̃nt. ¶ z° seqt̃: q̃ inq̃ztũ sor. ē hõ: sor. ē aial: nõ tñ inq̃ztuz sor. ē hõ: aial ē sor. ꝑma ꝑs pz: qz sor. ē hõ. ⁊ si sor. ē hõ: sortes ē aial. z^a ꝓsil'r: qz suũ oppo^m ē fal'z. s. inq̃ztũ sor. ē hõ: aial est sor.: cũ ex ista seq̃t̃: q̃ si aial ē hõ: aial est sor. tanq̃z ab exposita ad alterã suarũ exponẽtiũ. mõ hec ē vna ꝓdictiõal': cui^9 añs ē necc̃iuz: ⁊ ꝓñs ꝓtigẽs. ¶ 3° seqt̃: q̃ sor. nõ inq̃ztũ hõ ē sor. nec inq̃ztũ hõ nõ ē sor.. ꝑ^9 pz: qz si sor. inq̃ztũ hõ est sor. g̃ si aliqd ē hõ illud ē sor. tanq̃z ab exposita ad alteram suarũ exponẽtiũ: sz ꝓñs ē fal'z. z^m ẽt ē notũ: qz si sor. inq̃ztuz hõ nõ ē sor. g̃ si aliqd ē hõ illõ nõ ē sor. qõ iterũ est fal'z: nec ista duo ꝓdicũt: sor. inq̃ztũ hõ: ē sor. sor. inq̃ztũ hõ ñ ē sor. sic̃ nec ista: tñ hõ currit: tñ hõ non currit: qz negatio dz semp ꝑcedere notã reduplicatiõis sic̃ exclusionis. ¶ 4° seqt̃. q̃ sor. inq̃ztũ hõ nõ ē asin^9: nõ tñ inq̃ztũ aial nõ ē asin^9. ꝑmũ ē notũ: qz sor. ē hõ: ⁊ si aliqd ē hõ illud nõ est asin^9. z^m ẽt pz: qz suũ ꝓdictorũ ē fal'z. s. sor. inq̃ztũ aial nõ ē asin^9: tñ ex ista sequit̃ q̃ si aliqd est aial: illud ñ est asinus. sicut g̃ ab inferiori ad suuz supius cuz nota ꝓditionis fallit ꝓsequẽtia ita cũ nota reduplicatiõis fallit ꝓsequẽtia igitur ⁊c̃.

Ad ꝑ^m argu^m **Ad primũ** nego illaz ꝓñaz: sor. inq̃ztũ hõ ē aial. ergo sor. inq̃ztũ suba ē aial: qz arguit̃ ab inferiori ad suũ supius ꝓfuse tñ imobiliter rõne dictionis reduplicatiue: ⁊ cũ dr̃ sub isto termio ꝓtigit descẽdere. g̃ stat mobiliter tñ: negat̃ ꝓña. vñ aliqñ terius ꝓfũdẽs ꝓfuse tñ immobiliter soluz imobilitat ad ascẽsuz: aliqñ solũ quo ad ꝺscẽsuz: ⁊ aliqñ vtroq; mõ. ꝑ^m pz de ly ꝓtigẽter q̃ imobilitat in ascẽdẽdo: qz nõ seqt̃ ꝓtingẽter: iste hõ ē hõ. g̃ ꝓtigẽter hõ est hõ: sz bñ seqt̃ ꝓtigẽter hõ ē hõ: ⁊ isti sũt oẽs hoies. g̃ ꝓtingẽter iste hõ vel iste hõ: ⁊ sic de singulis ē hõ. z^m vo pz de ly neccio: qz imobilitat quo ad descẽsuz: ⁊ nõ quo ad ascẽsuz: qz sequit̃ neccio hõ ē hõ. igit̃ neccio aial ē hõ: sz nõ sequtur neccio hõ ē hõ: ⁊ isti sũt oẽs hoies. g̃ neccio iste hõ ē hõ: vel iste ⁊ sic de singlis ē hõ. 3^m vo ē manifestũ de illo vbo icipit. qz sicut nõ seqt̃: tu icipis videre aliquẽ hoiez. g̃ tu incipis videre aliqõ aial: ita nõ sequit̃ tu icipis videre aliquẽ hoiez: ⁊ isti sunt omns homies. g̃ tu incipis videre hũc: vl' hũc: ⁊ sic de singulis. De dictiõe ergo reduplicatiua ē dõz. q̃ suũ cãl'e ꝓfundit ꝓfuse tñ mobil'r: nõ quo ad descẽsuz: sz quo ad ascensuz: sic̃ ẽt dictio exceptiua. Sicut nõ sequit̃ oẽ aial ꝑter hoiez currit. g̃ oẽ aial ꝑter aial currit: sz bñ sequit̃ oẽ aial ꝑter hoiez currit: ⁊ isti sunt oẽs hoies. g̃ oẽ aial ꝑter hũc vl' hũc hoiez: ⁊ sic de singulis currit. ¶ Ad z^m dr̃ q̃ ly aial stat mobil'r. ⁊ imobil'r: mobil'r qdẽ quo ad ascẽsuz: imobil'r quo ad descẽsuz: ita q̃ dissil'r ꝓfũdit imobil'r suũ casuale. ⁊ ꝑtm suũ qdẽ casuale imobilitat q̃ ad ascẽsuz: ⁊ nõ quo ad descẽsuz. si ꝑdicatũ imobilitat quo ad descẽsuz: ⁊ ñ quo ad ascẽsuz. supra subm vo qñ ē ꝓpõ alicui^9 q̃ztitatis nullã oino hz viz mobilitãdi: vl' imobilitãdi. ¶ Ad 3^m ꝓcedo: q̃ sor. inq̃ztũ hõ ē risibilis: ⁊ cũ dr̃ istã ꝓditionalẽ esse falsaz si sor. ē hõ: sor. ē risibilis. negat̃: imo repugnat aliqd eẽ hoiez ⁊ illõ nõ eẽ risibile. Ad Aristotelẽ vo dr̃ q̃ in capl'o illo posuit multos modos ꝑoritatis iter quos vn^9 ē ille aquo nõ ꝓuertit̃ subsistẽdi ꝓña. ⁊ sic vnũ ē ꝑus duob^9: ⁊ gen^9 spẽ: nõ tñ oẽ qõ ē altero ꝑus: stat eẽ sine suo posteriori: qz pũct^9 ē ꝑor linea: ⁊ linea ē ꝑor supficie: ⁊ tñ nõ stat pũctũ eẽ sine linea: nec linea absq; supficie: sicut ẽt ñ stat istãs eẽ sine tpe: nec gradũ eẽ absq; itẽsiõe: ꝓcedo tñ q̃ stat itelligere hoiez nõ itelligẽdo risibile: sic̃ stat itelligere pũctũ nõ itelligẽdo lineã. ¶ Cõtra si aliqd ē hõ: illud ē risibile: ⁊ nõ ecõtra: ga añxps ē risibilis: ⁊ nõ ē hõ. ¶ Dõz q̃ ly risibile sumit̃ vno mõ ꝑ terio ãpli^uo corrñdẽte illi vbo põt. alio^o ꝑ isto terio ꝓuertibili cũ isto terio hõ. ⁊ sic dr̃ passio ei^9. ꝑ mõ nõ dr̃ esse posterior iste terius ri^s isto terio hõ: sz bñ ko^o: ⁊ sic sumo in ꝓposito: sumẽdo g̃ ꝑ terio ãpli^uo istũ terminũ risibile: sic ñ seqt̃: hoc ē risibile: g̃ B ē hõ: sic nõ seqt̃ eꝺ: qm̃ pol'e ē aliquẽ hoiez ita cõplexionatũ eẽ: q̃ nl'lo^o posset ridere: sz sumẽdo istũ terũ risibile vt ē passio isti^9 termi hõ: sic oĩs hõ ē risibilis: ⁊ eꝺ. ¶ Ad 4^m ꝓcedo: q̃ ysocheles inq̃ztũ ysocheles hz tres ãgulos eq̃les duob^9 rectis. ⁊ cũ iducit̃ Arist. ī ꝓriũ primo. posterioꝝ (dico) q̃ ibi sumit ly inq̃ztũ spe^ne ẽt reductiue mõ veruz ē q̃ ysocheles sub rõe ysochelis ñ hz tres angulos eq̃les duob^9 rectis: sz sub rõne triãguli: qz ꝓpriũ ꝑ in est spẽi: ⁊ ꝑ spẽz idiui^ts fm porphi^9 in vl'ibus. igitur ⁊c̃. Ad 4^m

¶ Prima pars principalis.

Quadragesimũ secũdũ sop^a. Tu es ita sapiẽs sic̃ aliqs hõ. ꝑbat̃: tu es ita sapiens sic̃ sor. g̃ tu es ita sapiẽs sic̃ aliqs hõ: añs ē vex: ponẽdo illud ī casu: ⁊ ꝑbo ꝓñaz: qz arguit̃ hic affirmatie asupiori ad suuz iferius: ⁊ sine cõfu^ne qõ declarat̃ sic: qz si aliqs terius ꝓfundit videt̃ q̃ ly sic̃ fm q̃ cõiter dr̃. s. q̃ distribuit teriuz imẽdiate sequẽtẽ. Sz ꝺ: ꝑ idẽ seqt̃: q̃ illi termini distribuũt: quãtus: ⁊ q̃lis: ⁊ q̃ iste ꝑ positiões sũt fal'e: tu es tãtus q̃tus ē aliqs hõ: tu es tal' q̃lis ē aliqs hõ: qõ ē dissonũ: imo seqt̃: q̃ in istis: tu hẽs voce sic̃ vnus puer: tu comedis sic̃ vn^9 lupus. ly puer ⁊ ly lup^9 stãt ꝓfuse distributiue: ⁊ per ꝓñs opportebit descẽdere ad oĩa sua singularia: qõ nõ videt̃ vex. ¶ z°. Si soph^a ē falsuz pp distin^cm isti^9 termi hõ. seqt̃ q̃ hec ē va: tu es ita sapiẽs sicut oĩs hõ (ꝑbat̃) tu es ita sapiẽs sicut sor. g̃ tu es ita sapiẽs sicut oĩs hõ. ꝑbat̃ ꝓña: qz arguit̃ ab inferiori ab suũ supius affirmatie stãs ꝺtermiate: nã absq; signo vl'i ly hõ stat distributiue. g̃ ꝑ aduẽtũ ei^9 stabit determiate. sz ꝓñs ē fal'z: qz sequit̃: tu es ita sapiẽs sic̃ oĩs hõ. g̃ oĩs hõ ē sapiẽs. tz ꝓ^a ab exposita ad vnã suarũ exponẽtiũ. ꝓñs ē fal'z: g̃ ⁊ añs. ¶ 3°: dato soph^te seqt̃: q̃ tu es ita sapiẽs sic̃ tu ⁊ ꝺs: qz tu es sapiens ⁊ tu ⁊ ꝺs estis sapiẽtes: ⁊ ñ tu ⁊ ꝺs estis sapiẽtiores te. qz detur oppo^m: tu ⁊ ꝺs estis sapiẽtiores te: g̃ tu es sapiẽtior te: ⁊ ita ꝓñter: q̃ tu es ita senex sic̃ tu ⁊ pr̃ tu^9: qz tu es senex: ⁊ tu ⁊ pr̃ tuus estis senes: ⁊ nõ tu ⁊ pr̃ tu^9 estis seniores te: qz si ñ det̃ opp^m: tu ⁊ pr̃ tuus estis seniores te. g̃ tu es senior te: qõ ꝑplicat ꝓdictionẽ. ¶ 4° seqt̃: q̃ ꝓpõ va affirmatia de ꝑterito nõ depẽdẽs a futuro icipit eẽ falsa: sic ꝑcise significãs (⁊ pono) q̃ ꝓtinue fuisti pedal' q̃ztitatis: ⁊ iã sis pedalis q̃ztitatis icipias tñ maiorari (⁊ pz) q̃ ista ꝓpõ ē vera: tu fuisti ita magn^9 sic̃ tu es: ⁊ q̃ ipa icipiat eẽ fal'a: manifestũ ē qz nũc ñ est falsa: ⁊ imediate post istãs qõ ē pñs erit ipsa fal'a: qz imediate post B erit ita q̃ tu es maior q̃z ꝑus fuisti: sz illõ ꝓñs nõ videt̃ esse verũ: qz dr̃ cõiter talẽ ꝓpõnẽ ꝺ ꝑto eẽ necc̃iã: argr̃ sic: aliqs hõ ē sapiẽtior te: g̃ tu nõ es ita sapiẽs sic̃ aliquis hõ (pz ꝓña) qz ex cuiuslibet exponẽtis ꝓdictorio seqt̃ ꝓdictoriũ expositi. añs ē verũ: g̃ ⁊ ꝓñs qõ est sophisma. z^m arg. 3^m arg. 4^m arg.

Ad oppositum

Circa ꝑdicta sit' hec ꝑ^a ꝺ. Tu ñ es ita sapiẽs sic̃ tu eris: ⁊ eris ita sapiẽs sic̃ tu eris: ⁊ tñ nõ icipis: nec icipies eẽ ita sapiẽs sic̃ tu eris (⁊ pono) q̃ ꝓtinue sapia tua itẽdet̃ vsq; ad gradũ vt. 8. exclu^e: ita q̃ ꝑ isto istãti ꝺsinas esse ī quo deberes eẽ sapiẽs vt. 8. ⁊ sit illõ istãs. a. isto posito. pz ꝑma ꝑs ꝺnis: qz iã tu nõ hẽs tãtã sapiaz q̃ztã tu hẽbis. s. in toto tpe vite tue: ⁊ q̃ iaz nõ icipias eẽ ita sapiens sic̃ tu eris manifestũ ē: qz sic̃ iã nõ es ita sapiẽs sic̃ tu eris: ita nec imediate post hoc eris ita sapiẽs sic̃ tu eris: sz q̃ tu nõ icipies eẽ ita sapiẽs sic̃ tu eris. arguit̃: qz nec ī. a. istãti: nec post: qz tũc nõ eris: nec ẽt ī aliquo istãti. añ: qz si sic: sit illõ. b. ⁊ istãs mediũ iter. a. ⁊. b. erit. c. ⁊ arguit̃ sic. in. c. istãti tu eris sapiẽtior q̃z ī. b. ⁊ q̃z imediate post. b. g̃ ī. b. istãti tu ñ icipies eẽ ita sapiẽs sic̃ tu eris. pz ꝓña: ex quo ly sic̃ distribuit sic̃ h̃ suppõit̃. Cõcedit̃ tñ in casu isto: q̃ ī. a. istãti tu ꝺsines eẽ ī sapiẽs sic̃ tu eris: qz tũc ñ eris ita sapiẽs sic̃ tu eris: ⁊ imediate ãte. a. istãs eris ita sapiẽs sic̃ tu eris: qm̃ in quolibet tẽpore terminato ad primũ non esse tui tu eris ita sapiens sicut tu eris. ꝑ^a ꝺ

¶ Ex ista ꝺne seqt̃: q̃ aliquẽ gradũ sapie acgres quẽ num ꝑ^9 cor^m

quã bẽbis:qz nũquã bẽbis gradũ vt.8.ſapie: ⁊ iſtũ acqres:
nõ gdẽ tibi:ſz aĩe tue:nec in.a.iſtãti:ſz añ.a.iſtãs: ⁊ qz talis
gradus nunq̃ erit acqſitus añ.a.iſtãs:⁊ p.a.iſtãti erit acq
ſitus:qz tũc erit gradus vt.8.ſapie:ꝑus acqretur quaz erit
Nõbile acquiſitus. ¶ Intelligenduz q̃ lz aliqua quantitas acqui
retur:nũquã tñ erit acqſita ab aliquo: ſed bñ alicui vt alꝭ
dictũ eſt:nõ tñ ita dõz ẽ de ſapia:qz iſta ñ ſoluz acqreť ate:
ſz ẽt ab aĩa tua:iõ gradus:vt.8.ſapie erit acqſit⁹ ab aĩa tua
in ꝓmo iſtãti nõ eẽ tui. ⁊ ita ñ ẽ icõneniẽs:q̃ aliq̃ duo acqui
rant eãdẽ ſapiaz nũero:q̃ ab vno erit acqſita: ⁊ nõ ab alio.
z^a ꝯ pz de te:⁊ de aĩa tua. ¶ z^a ꝯ. Sor.⁊ plato fuerunt ꝯti^c eq̃lr
albi:⁊ iã ẽ ita q̃ ſor.fuit ita alb⁹ ſic̃ fuit plato:⁊ tñ nunq̃ p⁹
hoc erit ita q̃ ſor.fuit ita albus ſicut fuit plato(⁊ pono) q̃
ſor.⁊ plato ꝯti^c eq̃lr ⁊ vniformiter ſũt intẽſi ĩ albedĩe vſq̃
ad gradũ vt.8.p hoc iſtãti ſic q̃ iã ſor.ꝯſinat eẽ p remotio
nez de pñti:⁊ nõ plo:iſto poſito patz ꝯ. qm̃ oez gradũ citra
gradũ vt.8.bũit tã ſor.q̃ plo: ⁊ vn⁹ illoꝝ bũit gradũ vt.8.
⁊ iõ ſor.fuit ita alb⁹ ſic̃ fuit pla.⁊ q̃ nunq̃ poſt hoc erit ita
q̃ ſor.fuit ita albus ſic̃ fuit pla.pz qz ꝯti^c poſt hoc erit ita q̃
plato fuit alb⁹ vt.8.⁊ nunq̃ poſt hoc erit ita q̃ ſor.fuit al-
obiectõ bus vt.8.igiť ⁊c. ¶ Cõtra dato iſto ſeqũť hoc icõueniẽs.pla
to fuit albior q̃ ſor.⁊ tñ ifinitã albedinẽ bũit ſor.⁊ plato fi-
nitã(pbať)ſim⁹ iã poſt iſtãs ꝯſinitionẽ ſor.(⁊ pz p⁹ ps)p
rñſionẽ:ſz ſcõaz arguo:nã itẽſaz albedinẽ bũit ſor.⁊ nõ ita ĩ
tenſaz q̃n ĩtẽſiorẽ.q̃ ifinitã albedinẽ bũit ſor.plato ãt ſoluz
Rñſio finitã:qz bũit albedinẽ vt.8.⁊ nũq̃ itẽſiorẽ illa. ¶ Rñdeť
negãdo q̃ infinitã albedinẽ bũit ſor.⁊ ad pbõnẽ:negať ꝯ⁹:
qz ex quo nõ ẽ dare maximã albedinẽ quã bũit ſor.añs eſt
vex:qz nunq̃ bũit maiorẽ albedinẽ vt.8.nec tãtã.ꝯñs eſt
falz:nec arguiť ab exponẽtib⁹ ad expo^m:qz iſta ꝓpõ ifinitã
albedinẽ habuit ſor. ſic exponitur aliquãtam albedinem
habuit ſortes:⁊ nõ eſt dare albedinẽ finitã quin iſta vel tã
p^m cor^m taz bũit ſor.⁊ hoc ẽ falz. ¶ Ex iſta ꝯne ſeqũť cor^rie:q̃ ſor.de
ſinit eẽ ita alb⁹ ſic̃ fuit plato:⁊ tñ nunq̃ erit ita q̃ ipſe deſi
net eẽ ita alb⁹ ſic̃ fuit plato:nec nunq̃ fit ita q̃ ipſe deſinet
eẽ ita alb⁹ ſic̃ erit plato. pbať:nã ſor.nõ ẽ ita albus ſic̃ fuit
plato:⁊ fuit ita alb⁹ ſic̃ fuit plato.q̃ deſinit eẽ ita alb⁹ ſic̃ fu
it plano:⁊ qz nunq̃ poſt hoc erit ita q̃ ipe fuit ita albus: ſic̃
fuit plato: nec nunq̃ fuit ita q̃ ipſe erit ita albus ſicut erit
plato: iõ nunq̃ eri ita q̃ ſor.deſinit eẽ ita albus ſic̃ fuit pla
to: nec nunq̃ fuit ita q̃ ipſe erit ita albus ſicut erit plato.
Cõcediť tñ q̃ ſicut in hoc iſtãti ſor.deſiuit eẽ ſilis platoni:
ita ꝯti^c poſt hoc inſtãs erit ita q̃ i hoc iſtãti ſor.deſiuit eſſe
ſilis platoni ⁊ ꝯti^c ante hoc fuit ita q̃ in hoc iſtãti ipſe deſi-
z^a ꝯ net eſſe ſilis platõi. ¶ z^a ꝯ. Tu fuiſti ita iuuenis ſic̃ tu fui-
ſti:⁊ tñ nec p tẽs:nec p iſtãs fuiſti ita iuuenis ſic̃ tu fuiſti: ⁊
poniť q̃ tu icepiſti eẽ p remotionẽ de pñti(⁊ pz ꝓma ps)
qz tu fuiſti iuuenis:⁊ nũq̃ fuiſti iunior q̃ fuiſti. ſcõaz par-
tẽ ꝯclaro:qz ĩ nllo iſtãti fuiſti ita iuuẽis ſic̃ tu fuiſti(pbať)
ñ.n.ĩ iſtãti tue iceptiõis fuiſti ita iuuẽis ſic̃ tu fuiſti:qz tẽ tu
ñ fuiſti nec ĩ aliq⁹ iſtãti poſt illõ:qz quocũq̃ iſtãti dato iter
illõ ⁊ iſtãs tue iceptiõis fuerũt ifinita iſtãtia:ĩ quoꝝ quolz
fuiſti iunior q̃ in iſtãti dato:nõ igitur fuiſti in aliquo iſtãti
ita iuuenis ſic̃ tu fuiſti.qm̃ fuiſti iunior q̃z fuiſti in aliquo ĩ
ſtãti:ſz ĩ quolz tẽe icipi^c ab iſtãti tue iceptiõis tu fuiſti ita
iuuenis ſicut tu fuiſti. Ex quo nõ ſeqũť q̃ p aliqõ tẽs fuiſti
ita iuuenis ſicut tu fuiſti:ſicut nõ ſeqũť ĩ.a.dĩe tu fuiſti.igiť
p.a.dĩe tu fuiſti.nõ.n.fuiſti aliqs hõ p.a.dĩe: niſi ille hõ fu-
it p quolibz iſtãti iſtius dĩei. Si tñ icepiſſes eẽ p poſitionẽ
ꝯ pñti:eẽt ꝯcedẽdũ q̃ ĩ aliquo iſtãti tu fuiſti ita iuuenis ſic̃
obiectio tu fuiſti. ¶ Cõtra ſeqũť q̃ ipoſe ẽ aliquẽ hoĩez eẽ ita iuuenẽ
ſic̃ tu fuiſti: qz ſi aliqs hõ ẽ ita iuuenis:iſte aliquo gradu iu-
uẽtutis eſt iuuenis:ſz in nullo gradu iuuẽtutis icepit eẽ iu-
uenis.ĩmo quocũq̃ dato itẽ ĩ iſto fuiſti iuuenis. ex quo nõ
Rñſio dabať ꝓmus gradus tue iuuẽtutis. ¶ Rñdeť q̃ arg^m ſolũ
pbat q̃ nõ ẽ poſe aliquẽ hoĩez eẽ ita iuuenẽ pcise ſic̃ tu fu-
ſti. ſic̃.n.aliqs hõ ñ erit ſenior q̃z tu eris nec põt tm̃ ſenesce
re q̃n tu poteris eẽ ſenior q̃z tu eris.ita nõ potuiſti eẽ ita iu
uenis q̃n potuiſti eẽ iunior: ẽt dato q̃ icipies eẽ p põnẽ de
pñti. ¶ Ex iſta ꝯne ſeqũť q̃ ſic̃ tu deſines eẽ ita ſenex ſic̃ tu p^m cor^o
eris.ſ.in ꝓmo inſtãti nõ eẽ tui: ita tu icepiſti eẽ ita iuuenis
ſicut tu fuiſti: videlicet in iſtãti tue iceptiõis. Si.n.icepiſti
eẽ p ꝓm de pñti:tẽ tu fuiſti ita iuuenis ſic̃ tu fuiſti: ⁊ nũq̃ p^m arg
añ nec poſt. Si aũt p remotionẽ tũc tu nõ fuiſti ita iuuenis
ſic̃ tu fuiſti:⁊ ĩmediate poſt illõ iſtãs tu fuiſti ita iuuenis ſic̃
tu fuiſti. ¶ 4^a ꝯ. Poſe ẽ q̃ aliqd moueať ita velociter ſic̃
aliqs põct⁹ in celo: nõ tñ ẽ poſe q̃ aliqd moueať ita tarde
ſic̃ aliqs põct⁹ in celo(p^a ps pz) qz iã celũ ⁊ ſup^ia ꝯuexa ei⁹
mouet ita velociter ſic̃ aliqs põct⁹ in celo. z^a ps declarať:
qz ſic poſe ẽ aliqd ita tarde moueri ſic̃ aliqs põc⁹ in celo:ſz
ifinite tarde mouet aliqs põctus in celo.q̃ poſe ẽ aliqd mo
neri ifinite tarde:ꝯñs ĩpliť ꝯdictoriũ. ¶ Cõtra:oĩ tarditate obiectõ
qua mouet aliqs põct⁹ in celũ:ipſuz celuz mouet:ſz ifinita
tarditate mouet aliqs põct⁹ ⁊c.q̃ ifinita tarditate celũ mo
uet. ¶ Rñdeť ꝯcedẽdo ꝯñaz ⁊ ꝯñs(ex quo)nõ ſeqũť: q̃ i- Rñſio
finite tarde mouet celũ:ſi tñ ifinite velociter mouet aliqs
põct⁹ ĩ celo:ipſuz celũ mouet ifinite velociter: qm̃ denõia
tio dz fieri a poſitiuo ⁊ nõ a ꝑuatiuo. ¶ Ex iſta ꝯne ſeqũť: q̃ p^m cor^o
celũ ñ mouet ita velociter pcise ſic̃ aliqs põct⁹ ĩ celo:qz ſũt
.a.b.duo põct⁹ celi ieq̃lr mota ⁊ arguiť ſic:celũ mouet ita
velociter pcise ſicut aliqs põctus ĩ celo:ſz.a.ẽ põctus in ce-
lo ⁊ ẽt.b.q̃ celũ mouet ita velociter pcise ſicut.a.⁊ ita velo
citer pcise ſic̃.b.ſz ꝯñs ĩplicat ꝯdictionẽ.ꝯſilr dicať ſi ponať
ſor.currere mouet vſq̃ ad.a.iſtãs poſt qõ ꝯtiue p horã ve
lociter mouet motũ ſuũ vel curſuz:q̃ poſe eſt aliqd curre-
re ita velociter pcise ſic̃ ĩmediate poſt.a.curret ſor. qz ſi
aliqd curret ẽ dare maximũ gradũ velocitatis ei⁹ curſus:
ſed nõ ẽ dare remi^m gradũ quo ſor.ĩmediate poſt.a.curret. 4^m a
⁊ iõ hꝯ arg^m nõ valet:poſe ẽ q̃ aliqd currat veloci⁹ q̃ ime-
diate poſt.a.curret ſor.q̃ poſſibile ẽ q̃ aliqd currat tardius
q̃ ĩmediate poſt.a.curret ſor.q̃ poſe ẽ q̃ aliqd currat ita ve
lociter pcise ſic̃ ĩmediate poſt.a.curret ſor.

Ad primuz diciť q̃ ly ſic̃ cõpatiue ſũptũ diſtribu- Ad p^m argu^m
it:ſz nõ ſilitudiarie ſũptũ:iõ ĩ iſta:tu es
ita ſapiẽs ſic̃ aliqs hõ:diſtribuiť ly hõ: qz ly ſicut teneť cõ.
paratiue.in iſta vo tu hẽs vocẽ ſic̃ puer:aut tu comedis ſic̃
lupus:teneť ly ſicut ſilitudinarie ſolũ:iõ nõ diſtribuitur ly
vocẽ:nec ly lupus. Itẽ ly tãtus: q̃ⁿ⁹ ly talis:q̃lis: pñt ſumi
duplr.ſ.relatiue ⁊ redditiue.ꝓmo mõ: ñ diſtribuũt:ſz bene
ſcõ mõ.ideo negať iſta tu es tãtus quãtus ẽ aliqs hõ:qz ſi
gnificat q̃ tu es ita magn⁹ ſic̃ aliqs hõ:⁊ iſta ẽt negareť: tu
es talis q̃lis ẽ aliqs hõ:qz denõtur p illã:q̃ tu es ita q̃lifica
tus ſic̃ aliqs hõ. Ubi vo ly tãtus:q̃nãtus:talis:q̃lis:tenerẽ-
tur relatiue:vel ſilitudinarie ſolũ:ꝯcederẽtur iſte ꝓpões. Ad z^m
¶ Ad z^m ꝯcepo:q̃ tu es ita ſapiẽs ſicut oĩs hõ.ex quo non
ſeqũť q̃ oĩs hõ ſit ſapiẽs:qz ly hõ nõ ſupponit niſi p reſpectũ
ad poſitũ.iõ ſolũ ſeqũť:q̃ oĩs hõ ſapiẽs ẽ:aut qz aliqs hõ eſt Ad 3^m
ſapiẽs. ¶ Ad 3^m nego iſtã:tu es ita ſapiẽs ſicut tu ⁊ ꝯs.⁊ ad
pbationẽ negať ꝯña:qz tertia exponẽs debuit eẽ iſta:tu et
deus nõ eſtis ſapiẽtiores te:q̃ ẽ falſa:qz ex illa ſeqũť: q̃ ꝯs ñ
eſt ſapiẽtior te. Nec iſta ꝯdicũt: tu ⁊ ꝯs eſtis ſapiẽtiores te:
tu ⁊ ꝯs nõ eſtis ſapiẽtiores te.ĩmo ſũt ſimul falſa:⁊ ſe hñt p
modũ ꝯrioꝝ:q̃bus dať ꝯdictoriũ p negationẽ ꝓpoſitã toti.
Cõſilr dr ad aliã:tu es ita ſenex ſic̃ tu ⁊ pr̃ tu⁹:negãdo iſtã:
cuius z^a exponẽs ẽ iſta:tu ⁊ pr̃ tuus nõ eſtis ſeniores te:ſeu
iſtã:nec tu:nec pr̃ tu⁹ ẽ ſenior te. In his autẽ tu es ſapiẽs ſi
cut aliqs hõ:tu es ita ſapiẽs ſic̃ oĩs hõ: negatio dz totũ pce- Ad 4^m
dere in z^a exponẽte. ¶ Ad 4^m ꝯcedo ꝯnẽ adductã in ter-
mis compoſitis. In terminis autẽ ſimplicibus abſq̃ deter
minatione cõfuſiua illud eſt impoſſibile. Unde hec eſt vã:
tu fuiſti hõ q̃ eſt: ⁊ tñ aliqñ erit falſa ſic ſignificando. Silr
dato q̃ preter te nemo fuit ĩ iſta domo:hec eſt vera:tu fui-

sti oīs bō in illa domo: ⁊ tm̄ icepit eē falsa (dato) q̄ imedia te post hoc erit sor. ī illa domo. Cōsil'r ꝯcedit: q̄ aliq̄ ppō ō futuro affir^ua falsa icipit eē va (pz de ista) añ xps erit bō q est: aut de ista: tu eris oīs bō in ista domo (dato) q̄ post. a. instans tm̄ tu eris in illa domo: ⁊ vsq̄ ad illud instans erit sor. ī illa domo. igit ⁊c. ¶ Prima pars principalis.

p^m arg. **Quadragesimū** tertiū sophisma. Sor. erit albior q̄ pl'o icipit eē alb^9 (⁊ pono) q̄ sor. ⁊ pl'o icipiet eē albi p remotionē de pñti: ⁊ itēdant eor albedines eq̄l'r ceteris pib^9: isto posito arguit soph^a eē fal'm sic: si sor. erit albior q̄ pl'o icipit eē alb^9: aut q̄ p ifinitū aut finituz solū: si p ifinitū sor. erit albior q̄ plato icipit ē eē alb^9. q̄ infinitū sor. erit alb^9. pz ꝯña: qz cōpatiu^9 gradus p̄suppōit suū posi^m: sz ꝯñs est falsū: qz sor. nūq̄ bēbit nec unq̄ acqret nisi albedinē finitaz: si solū per finitū sor. erit albior q̄ plato incipit eē alb^9. Cōtra nō ē dare maximū excessū q̄ sor. erit albior q̄ pl'o icipit eē albus: qz q̄cūq̄ dato nō p istū p̄cise sor.

z^m arg. erit albior q̄ plato icipit eē alb^9. ¶ z^o. Si sor. erit albior q̄ plato icipit eē albus: q̄ plato icipit eē minus alb^9 q̄ erit sortes. tz ꝯña: qz seqt gnāl'r: sor. erit albior platōe. q̄ plato erit min^9 albus sor. ⁊ ēt de pñti: sor. ē albior platōe. q̄ pl'o ē min^9 albus sor. sz ꝯñs ē fal'z: qz sor. ⁊ pla. icipiūt eē eq̄l'r albi. q̄ nul

3ª arg. lus illoz icipit eē min^9 albus reliq̄: nec ēt min^9 alb^9 q̄ alius erit: ¶ 3°. Si sor. erit albior q̄ pla. icipit eē alb^9. q̄ sor. aliquo gradu albedis erit albus: ⁊ pla. aliquo gradu albedis icipit eē alb^9 (pz ꝯña) qz seqt gnāl'r sor. erit albior platōe. q̄ sor. aliq̄ gradu albedis erit alb^9: ⁊ seqt pl'o aliquo gradu albedis erit albus. sz ꝯñs est falsū: qz q̄cūq̄ gradu albedis dato iter istū: ⁊ nō gradū erit latitudo me^a. quā qlibz istoz pus acqret q̄ gradu istū. q̄ nō gradu isto pl'o icipit eē alb^9.

4^m arg. ¶ 4°. Si sor. erit albior q̄ plato icipit eē albus: ⁊ iaz nō ē albior q̄ pl'o icipit eē albus. q̄ icipit vel icipiet eē albior q̄ plato icipit eē albus (pz ꝯña) ex quo affir^ua de futuro assūpta in añte exigit istās p sui vificatiōe: sz ꝯñs ē falsuz. ñ. n. sor. icipit eē albior q̄ pl'o icipit esse alb^9: qz ipi duo icipiunt esse p̄cise eque albi: sz q̄ sor. nunq̄ icipiet eē albior q̄ plato icipit esse alb^9 arguit: qz q̄cūq̄ istāti dato ī quo sor. erit albus: ī isto ipe erit albior q̄ pl'o icipit eē alb^9: ⁊ imediate āte illō istās sor. erit albior q̄ plato icipit eē albus. ergo ⁊c.

In ꝯrariuz arguit sic. Sor. erit alb^9 ⁊ pl'o incipit eē alb^9: ⁊ pl'o nō incipit eē ita alb^9 sic sor. erit alb^9. q̄ sor. erit albior q̄ pl'o icipit eē alb^9. pz ꝯña: ab

p^a ? exponētib^9 ad expositiuz. añs ē vex: q̄ ⁊ ꝯñs: qd ē sophisma.

Circa p̄picta sic hec p̄ma ?. In ifinitū mior te ē aliqua ps tua: nulla tm̄ ps tua ē in ifinitū mior te (p^a ps arguit) qz plus q̄ in duplo: mior te ē aliq̄ ps tua: ⁊ plus q̄ in q̄druplo mior te ē aliq̄ ps tua: ⁊ sic in infinitū. z^a ps est nota: qz q̄cūq̄ pte data tui: aut illa ē eq̄lis tibi aut ineq̄lis: nec eq̄lis nec ieq̄lis: aut ē minor te in aliq̄ pportiōe finita. ⁊ si arguit sic: aliq̄ ps ē mior te in duplo ⁊ aliq̄ in triplo: et aliq̄ in 4^lo: ⁊ sic ī ifinitū. q̄ aliq̄ ps ē ī ifinitū mior te. negat ꝯña: qz arguit a pl'lb^9 suppositiōib^9 ōtermiate ad vnā ōtermiatā: sz bñ seqt copulatiz. aliq̄ ps ē ī z^lo mior te: ⁊ in 3^lo: ⁊ ī

p.cor^m 4^lo. ⁊ sic ī ifinitū. q̄ aliq̄ ps ē in ifi^m mior te. añs vo ē ipole. ¶ Ex ista ?ne seqt. q̄ in ifi^m aliq̄ pte q̄^ua tui tu es maior: nō tm̄ ī ifi^m es maior aliq̄ pte q̄^ua tui: qz si ī ifi^m es maior a^ca pte q̄^ua tui: sz medietas tui ē ps q̄^ua tui. q̄ ī ifinitū tu es maior ista medie^te tui. ꝯñs ē ipole: qz solū ī z^lo es maior medietate tui. nō q̄ plusq̄ in duplo: ⁊ ita nō ē icōueniēs q̄ in ifi^m aliq̄ pte q̄^ua tui tu es maior: ⁊ tm̄ p̄cise p finitū aliq̄ pte tui tu es maior. Itē ꝯcedo q̄ oī pte q̄^na tui tu es maior p fini^m nō tm̄ p finitū oī pte tua q̄^ua tu es maior: qz excedis q̄libz

z^a ? pte q̄ti^uam tui p aliqd: p nihil tm̄ tu excedis q̄libet pte q̄tiatiuā tui. ¶ z^a ?. In ifinitū citi^9 erit aliq̄ ps. a. ptrāsita q̄ ipsū. a. nō tm̄ in ifinitū tardi^9 erit. a. ptrāsitū q̄ aliq̄ ei^9 ps (⁊ pono) q̄ sor. icipiat ptrāsire. a. sic q̄ in ifi^tc hore future erit. a. p^o ptrāsitū: isto posito pz p^a ps ?nis: qz plusq̄ in z^lo citius erit aliq̄ ps ptrāsita q̄ ipsū. a. ⁊ plusq̄ in 3^lo citi^9: ⁊ plusq̄ in 4^lo citi^9: ⁊ sic in ifinitū. nā medietas. a. erit: ⁊ in z^lo citi^9 ptrāsita q̄ totū. a. ⁊ 3^a ps in 3^lo citi^9 ptrāsita q̄z ipsū. a. ⁊ 4^a ī 4^lo citi^9 ptrāsita q̄ idē. a. ⁊ sic in ifinitū vt bñ sistat. z^a ps ?nis ōclarat: qz si in ifi^m tardi^9 erit. a. ptrāsitū q̄ aliq̄ ei^9 ps. igit in ifi^m tardi^9 erit. a. ptrāsitū q̄ sua medietas. sz ?^s ē fal'z: qa p̄cise ī z^lo tardi^9 erit. a. ptrāsitū q̄ sua medietas (dato) q̄. a. ptrā^o ꝯtiue vniformiter fiat. Itē si. a. eēt vnū corp^9 spicuz circl'ariter motū eēt ꝯ^dum q̄ ī ifi^m tardi^9 mouēt aliqs pūct^9 q̄ ipz. a. ñ tm̄ ī ifi^9 veloci^9 mouet aliqs pūct^9. a. q̄ ipz. a. qz ita velocit mouet. a. sic. aliqs pūct^9 ei^9: sz ñ ita tarde. ¶ 3^a ?. 3^a ?

sor. e^t albior pl'o^c: ⁊ tm̄ nūq̄ erit alb^or q̄ erit pl'o: imo pl'o erit alb^or q̄ erit sor. ⁊ pono q̄ sor. sit alb^9: vt 4^or: ⁊ sic mādebit p totā vitā suā. pl'o vo sit alb^9: vt z^o. ⁊ ī me^o istāti hore fu^rc erit. p alb^9 vt q̄tuor: ⁊ in fine erit p alb^9 vt. 8. isto posito: sor. e^t pl'one albior. s. ꝯti^c añ mediū istās hore: nō tm̄ erit albior q̄ erit pl'o: qz nunq̄ erit albior q̄ vt q̄tuor ⁊ pl'o erit alb^9 vt q̄tuor qz vo erit alb^9 vt. 8. iō pl'o erit albior q̄ erit sor. Et si arguit sor. erit albior pl'oe. q̄ pl'o ñ erit ita alb^9 sic sor. negat ꝯ^o: qz ñ arguit ab expo^ra ad vnā suarū expo^m: sz solū sequit: q̄ al'n pl'o nō erit ita albus sic tc erit sor. ⁊ hoc cōcedit. ¶ Ex ista. p.cor^m ?ne sequit q̄ pl'o erit albior q̄ sor. ⁊ tm̄ nūq̄ erit albior sor. pz: dato q̄ in me^o istāti sor. ōsinat eē: h. n. pl'o erit albior q̄ sor. equalet isti: pl'o erit albior q̄ erit sor. ¶ 4^a ?. Al'n erit 4^a ? ita q̄ sor. ē albior q̄ ē pl'o: ⁊ ⁊ tm̄ nunq̄ erit albior q̄ ē pl'o. ⁊ pono q̄ sor. sit alb^9 vt q̄tuor sic ꝯtiue manēs: ⁊ pl'o sit alb^9 ī sūmo: ⁊ q̄ ī fine hore erit rēissa az^do sua vsq̄ ad gradū vt z^o. isto posito pz ꝯ^a: qz ī fine hōe erit ita q̄ sor. erit albior q̄z ē plato: ⁊ arguitur sic. sortes est albus vt quatuor: ⁊ plato solum vt z^o. ergo sor. ē albior q̄z ē pl'o: ista ꝯña ē bona: ⁊ aliqm̄ erit ita sic significat p añs. s. in fine hōe. q̄ p tunc erit ita sic significat p ꝯñs: nō tm̄ sor. erit albior q̄z ē plato: qz pl'o ē albior ī sūmo: sz sor. nūq̄z erit albior q̄z ī sūmo. ¶ Ex ista ?ne p.cor^m seqt. q̄ sor. erit albior q̄z ē plato: ⁊ tm̄ nūq̄z erit ita q̄ sor. ē albior q̄z ē plato. ⁊ pono: q̄ ipsi iā sint eq̄l'r albi: ⁊ q̄ istoruz az^co p totā vitā eor eq̄l'r itēdāt: isto posito hr itētū. ¶ Du^r eē expōnez cōpatiui gradus: qz dato isto mō expo^dt sequūmulta icōueniētia. p̄mo q̄ ego suz sciētior te: ⁊ ōo: qz ego sū sciēs: ⁊ tu ⁊ ōs estis sciētes: ⁊ nō tu ⁊ ōs estis ita sciētes sicut ego: qz det oppo^m. tu ⁊ ōs estis ita sciētes sic ego. q̄ tu es ita sciēs sic ego. ꝯñs ē fal'z vt suppono. ¶ z^o seqt. q̄ aliq̄ minori te: ⁊ quolibz maiori te: tu es maior: qz isto tu es maior de z.cor^m mōstrādo cap^t tuū: ⁊ hoc ē min^9 te: ⁊ q̄libet maiori te. q̄ ⁊c. ¶ 3° seqt. q̄ aliquo maiori te ⁊ q̄libet mior te: tu es mior. 3.cor^m qz isto tu es mior demōstrando celū. ⁊ hoc ē mai^9 te: ⁊ q̄libet mior te. ¶ 4° seqt. q̄. a. ē min^9. b. ⁊ tātū quātū ē. b. ⁊ pono 4.cor^m q̄. a. ⁊ b. sint due medie^tes alicui^9 ꝯtinui. isto posito arguit sic. a. ē puū: ⁊ b. ē puū. ⁊ tātū quātū ē. b. ē puū: ⁊ nō. b. ⁊ tātū quātū ē. b. ē ita puū sicut. a. qz. b. ⁊ tātū quātū ē. b. est duplū ad. a. p^mi cōueniēs nō seqt: qz ista nō ē z^a exponēs sz ista: tu ⁊ ōs nō estis ita scientes sic ego. aut ista: nec tu nec ōs estis ita sciētes sic ego: q̄ ē fl'a. vt patuit ī alio soph^te. z^m ēt icōueniēs nō seqt: qz si fa ps copulati regl'atur a p^a ꝯcedit ista. aliquo mior te: ⁊ quolz maiori te tu es maior: ex q̄ nō seqt q̄ aliquo minori te tu es maior: ⁊ quolibet maiori te tu es maior pp mutationē regis: nā ab iferiori ad suū supius nō valet arg^m nisi cetera sint pia: si aūt q̄libz ps copulati regulatur acōparatiuo posito apte p̄ti negat ista (⁊ ad pbōnē) negat ꝯña: qz ista ppō tc nō bñ resoluit: sz isto mō ē resoluēda. isto ⁊ q̄libz maiori te tu es maior: ⁊ hoc ē minus te. q̄ ⁊c. sed minor est ipol'is. 3^m ēt icōueniēs ñ sequit: qz si quelibz ps cop^n regl'atur a ꝯpatiuo posito apte p̄ti. negat ista ppō. ⁊ ad pbōnē negat ꝯña: nec bñ resoluit: sed ē resoluēda: vt

ſam dictũ ē ad aliã: vbi tñ ꝓa ꝑs copulati regat̃ a ꝑma. ꝛcedēda ē iſta ꝓpõ. Et ſi arguit̃ ſic: aliqui oa^cr te: ⁊ quolibꝫ minori te tu es mior. g̃ q̃libet mior̃i te tu es mior. negat̃ ꝛnia: nec ata li cop^to ad alterã ptē valꝫ arg^m (ex quo) copulatuꝫ ſtat collectiue. q̃rtũ icõueniẽs nõ ſeqũt: qr iſta nõ fuit tertiuꝫ exponẽs: ſꝫ iſta: nec. b. nec tatũ quãtũ eſt. b. eſt ita paruũ ſicut. a. quod negatur. quare ⁊c̃.

Ad p^m arg^m **Ad primũ** arg^o principale ꝛcedit̃ q̃ in ĩfinitũ ſor. erit albior q̃ p̃ plo ĩcipit eē alb^r. ex q̃ non ſeqũt q̃ ſor. in ĩfinitũ erit alb^r: ſꝫ ſolũ ſeqũt q̃ ſor. erit albus. vñ cõpatiu^r gradus p̃ſupponit ſuũ poſitiuũ: ſꝫ nõ cũ q̃cũq̃ꝫ determiatiõe ſua. vñ in ĩfinitũ aliq̃ ſui pte ſor. ē albior: non tñ in ĩfinitũ: ſor. eſt albus. Itẽ ꝛcedo q̃ ꝑ ſolũ finitũ erit ſortes a^cr q̃ p̃ plo ĩcipit eē alb^r: nõ tñ eſt dare maximũ exceſſuꝫ: qr nullo gradu ĩmediate poſt hoc plato erit alb^r. iõ ꝑ nihil p̃ciſe vel adeq̃te erit ſor. albior q̃ p̃ plo incipit eē albus. ĩmo ſi ſor. iã eēt alb^r eēt verũ dicere q̃ ĩ ifinitũ ſor. erit albior q̃ p̃ plo incipit eſſe alb^r: ⁊ tñ p̃ciſe ꝑ finitũ ſor. eēt albior q̃ p̃ plo ĩcipit eē alb^r: qr per quelibet gradũ albedinis que hēret ip ſe eſſet a^cr q̃ plato incipit eē albus: nõ tamen per quelibet gradũ p̃ciſe vel adeq̃te: ſi tñ ſor. eēt albior. p̃ plone a^cr^ct dare exceſſuꝫ iſtuꝫ quo ſor. eēt albior p̃ plone: qr ſi ſor. ē albior platone. g̃ aliqs ē gradus quo ſor. ē alb^r: ⁊ aliqs ē gradus quo p̃ plo ē alb^r.

Ad z^m ¶ Ad z^m negat̃ ꝛnia. ad ꝓbõnẽ: dico q̃ nulla eſt ſilitudo: qr ibi arguit̃ ĩ termis ſimplicib^r. hic aũt ē in ꝛtigẽtis. vñ nõ ſeqũt ſor. erit maior q̃ ē p̃ plo. g̃ plato erit minor q̃ ē ſor. poſito q̃ ſor. ⁊ plato iam ſint equales: ⁊ q̃ ſor. aliquando erit maior q̃ ē plato: ⁊ aliqñ minor. eſt añs verum ⁊ ꝛnis

Ad z^m falſuꝫ. ¶ Ad z^m negat̃ ꝛnia (⁊ ad ꝓbationẽ) dico q̃ nulla ē ſilitudo: qr ē aſſignare gradũ ĩ illis: ꝫ aũt nõ: qr plato ĩcipit eē alb^r ꝑ remotionẽ de pñti: iõ plato ĩcipit eē albus aliquo gradu albedinis: nullo tñ gradu albedinis incipit eē alb^r.

Ad 4^m ¶ Ad 4^m ꝛcedo q̃ ſor. ĩcepit eē albior q̃ plato ĩcipit eē albus: qr nũc nõ ē albior q̃ plato ĩcepit eē alb^r: ⁊ ĩmediate p^r iſtãs qõ ē pñs erit albior q̃ plato ĩcepit eē alb^r. ⁊ tũc ad argu^m ſor. ⁊ pla. ĩcipiũt eē eque albi p̃ciſe. g̃ ſor. ĩcipit eē ita albus p̃ciſe ſicut p̃ plo ĩcipit eē alb^r. negat̃ ꝛnia: qr nõ ĩmedtate poſt hoc ſor. erit ita alb^r p̃ciſe ſic̃ plato ĩcipit eē alb^r. ĩmo ĩmediate poſt hoc erit albior q̃ plato ĩcipit eē alb^r. Et ſi arguit̃ ſic. ſor. ĩcipit eē albior q̃ p̃ plo ĩcipit eē alb^r. g̃ plato ĩcipit eē min^r alb^r q̃ ſor. ĩcipit eē albus. negat̃ ꝛnia: qr p̃ plo ĩcipit eē albior q̃ ſor. ĩcipit eē alb^r. ĩmo vterq̃ iſtorꝫ ĩcipit eſſe albior q̃ ipemet ĩcipit eē alb^r: vt bñ pꝫ ꝑ exponẽtes. igr̃ ⁊c̃.

¶ Prima pars principalis.

p^m arg.  **Quadrageſimũ** quartum ſophiſma. Tu es doctiſſim^r oiuꝫ hoiuꝫ. q̃ ſoph^a ſit falm arguit̃: q̃ rẽdo vtrũ ly hoiuꝫ ſtet diſtributiue vel nõ. ſi diſtributie: g̃ oiuꝫ hoiuꝫ tu es doctiſſim^r pꝫ ꝛnia: ab vno ꝛuertibili ad reliquũ. ꝛnis ē falꝫ: g̃ ⁊ añs. ſi arguit̃ ly hoiꝫ ſtat determiate. ſignẽt̃ g̃ duo ꝑ gb^r vificat̃ iſta ꝓpõ ⁊ arguit̃ ſic: tu es docti^mo iſtorꝫ. g̃ tu es docti^mo hõ iſtorꝫ: vel doc^mo ñ hõ iſtorꝫ: nõ docti^mo hõ iſtorũ. qr tu ñ es hõ iſtorꝫ: ſic̃ nec aliqd iſtorꝫ: nec ēt doc^mo ñ homo iſtorꝫ: qr tu nõ es nõ hõ. Itẽ ſi tu es docti^mo oiuꝫ hoiꝫ. g̃ oẽs hoies ſũt docti. ꝛnis ē falꝫ (⁊ pꝫ ꝛnia) qr ſeqũt tu es forti^mo oiuꝫ hoiuꝫ. g̃ oẽs hoies ſũt fortes: tu differs ab oib^r hoib^r: ergo oẽs hoies ſũt. ſemp. n. fuat̃ eadẽ ſuppõ.

x^m arg. ¶ z^o. tu es doctiſſim^r aliquorꝫ hoiuꝫ. ē ꝓpõ va. g̃ ſoph^a falꝫ. pꝫ ꝛnia: ⁊ añs arguit̃. nã tu es docti^mo iſtorꝫ hoiuꝫ demrat̃ oib^r hoib^r doctis. g̃ tu es docti^mo alior̃ hoiuꝫ (ꝓbat̃ añs). nã tu es doct^r ⁊ iſti ſũt docti: ⁊ iſti ñ ſũt ita docti ſic̃ tu. g̃ tu es docti^mo iſtoruꝫ. pꝫ ꝛnia ab expõnẽtib^r ad expo^m. añs ē verꝫ g̃ ⁊ ꝛnis. naꝫ z^a exponẽs ē va: qr ſuũ ꝛdictoriũ ē falꝫ. ſ. iſti ſũt ita docti ſic̃ tu: cũ ex iſta ſeqũt quelibꝫ iſtorꝫ eē ita doctũ ſic̃ tu ex quo ly

3^m arg. iſti nõ tenet̃ alr q̃ diuiſiue. ¶ 3°. ſi ſuplatiu^r gradus diſtribuit ſequit̃ iſtã eē ĩpoſſibilẽ: tu es doctiſſim^r aliorꝫ hoium: qr ſeqũt: tu es doctiſſim^r aliquorꝫ hoiuꝫ. g̃ nll'us hõ ē ita doct^r ſicut tu (pꝫ ꝛ^a) ab expob^r ad vnã ſuarũ expo^m: ſꝫ ꝛnis cõtinue ē falſuꝫ: qr tu es ita doct^r ſic̃ tu es: ⁊ ꝛnr ſeqũt: q̃ hec ō futuro eſt ĩpoſſis: tu eris docti^mo aliquorũ hoiuꝫ: qr ſequtur tu eris docti^mo aliorꝫ hoiuꝫ: ⁊ iſti erũt hoies docti demrando duos q̃ erũt poſt mille ãnos ab iſtãti tue deſitiõis. g̃ tu eris docti^mo iſtorꝫ. pꝫ ꝛ^a: aſupiori diſtributo ad ſuũ iferi^r cũ ōbito medio. ꝛnis ē falm. g̃ ⁊ añs. ¶ 4°. dato ſoph^tc: ſeqũt q̃ tu es for^mo iſtorꝫ: ⁊ debiliſſim^r iſtorꝫ. p̃m^r iſtorꝫ ⁊ vltim^r iſtorꝫ maxim^r iſtorꝫ: ⁊ mim^r iſtorꝫ: ꝓbat̃ (⁊ pono) q̃ tu ⁊ ego ſimus eq̃ fortes: eq̃ magni: ⁊ eq̃ p̃mi: ita q̃ tu nõ fuiſti añ me: nec eō: nec eris p^r me: nec eō: ⁊ ꝑ ly iſtorꝫ nos demremur. iſto poſito: tu es fortiſ^r iſtorꝫ: qr tu es fortis: ⁊ iſti ſũt fortes ⁊ nullus iſtorꝫ ē fortior te. ſilr tu es debiliſſim^r iſtorꝫ: qr tu debilis: ⁊ iſti ſũt debiles: ⁊ nll's iſtorꝫ ē ōbilior te. Cõſilr probantur alia adducta.

4^m arg. p^a ꝛ

In oppoſituꝫ arguit̃ tu es doctiſſim^r iſtorꝫ hoiꝫ: demratis duob^r: quorꝫ q̃libꝫ ſit tem^r doct^r. g̃ tu es docti^mo oiuꝫ hoiuꝫ. pꝫ ꝛnia: ab iferiori ad ſuũ ſupi^r ſtãs determinate affirmatiue ⁊ ſine ĩpedimento. añs ē veruꝫ. ergo ⁊ conſequens. qõ eſt ſophiſma.

p^a ꝛ

Circa materiaꝫ vltimi arg^ti ſit hec p^a ꝛ. lꝫ alicui^r hoiꝫ aliqõ ſit p^m iſtãs. nullũ tñ iſtãs ē p̃mũ iſtãs alic^r hoiꝫ. p^a ꝓ arguit̃: qr b^r aliqõ ē p̃mũ iſtãs demrando ſor. q̃ nũc p̃ ſit: ⁊ ꝫ ē aliqs hõ. g̃ alicui^r hoiꝫ aliqõ ē p̃mũ iſtãs. pꝫ ꝛnia: areſoluẽtib^r ad reſolutũ: ⁊ añs arguit̃: aliqõ iſtãs ē p^m iſtãs hui^r hoiꝫ. g̃ ⁊c̃. pꝫ ꝛnia ab vno ꝛuertibili ad reliquũ: ⁊ añs ꝓbat̃. hoc iſtãs ē p̃mũ iſtãs hui^r hoiꝫ: ⁊ hoc ē aliqõ iſtãs. g̃ ⁊c̃. maior declarat̃. nã ꝫ iſtãs ē iſtãs alic^r hoiꝫ: ⁊ nulluꝫ iſtãs añ hoc fuit iſtãs hui^r hoiꝫ. g̃ hoc ē p̃mũ iſtãs hui^r hoiꝫ. pꝫ ꝛnia: ab exponẽtib^r ad expo^r. añs ē verꝫ. g̃ ⁊ ꝛnis. ſ. ꝑ ꝓ ꝛnis oñdit̃: qr ſi aliqõ ē p̃mũ iſtãs alicui^r hoiꝫ maxĩe videt̃ q̃ hoc iſtãs p̃mũ. ſꝫ ō ſi hoc iſtãs ē p̃mũ. g̃ alicui^r hoiꝫ: g̃ añ hoc ñ ſit aliqõ iſtãs alicui^r hoiꝫ. pꝫ ꝛnia ab expo^ta ad vnã ſuarũ exponẽtiũ. ꝛnis ē falꝫ. g̃ ⁊ añs. ¶ Ex iſta ꝛne ſequtur: q̃ alicui^r rei aliqõ ē vltimũ iſtãs. nullũ tñ iſtãs ē vlti^m iſtãs alicui^r rei. alicui^r rei aliqõ ē p̃mũ iſtãs nõ eē vl' vlti^m iſtãs nõ eē: nõ tñ ē aliqõ iſtãs p̃mũ vl' vltimũ nõ eē alicui^r rei: ſi. n. aliqõ ē vltimũ iſtãs alicui^r rei: oꝫ q̃ poſt iſtud iſtãs nullũ erit iſtãs alicui^r rei. Et ſi arguit̃. ē p̃mũ iſtãs nõ eē alicuius rei (pꝫ) q̃ illõ ſit iſtãs ĩ quo ñ ē aliq̃ res: ⁊ ĩmediate añ illõ ſit aliq̃ res. Silr ſi hoc ē vltimũ inſtãs nõ eē alicui^r rei oꝫ qõ ꝫ iſtãs ſit ĩ q̃ nõ ſit aliq̃ res: ⁊ q̃ ĩmediate poſt illõ erit iſtãs alicui^r rei. ¶ z^a ꝛ. Si aliqd nũc p̃mo ē: illõ ĩcipit eē: nõ tñ eō: exponẽdo ꝑ põnẽ de pñti (p^a ꝑs pꝫ) qr ſi aliqd nũc p̃mo. illud ē: ⁊ nõ fuit ſꝫ ſi aliqd ē: ⁊ nõ fuit illud ĩcipit eē. g̃ ⁊c̃. z^a ꝑs declarat̃ ponẽdo q̃. a. ſit vna aq̃ q̃ iaꝫ incipiat eē: ⁊ plies ĩcepit ⁊ deſiuit eē ꝑ cõtinuationẽ ⁊ diſcõtia^cm ſuaruꝫ ꝑtiũ. iſto poſito. a. ĩcipit eē: qr. a. nũc ē: ⁊ ñ ĩmediate añ ĩ iſtãs qõ ē pñs fuit ⁊ tñ. a. ñ p^o ē. qr ſi. a. qõ nũc prio ē. g̃ nunq̃ꝫ añ fuit (pꝫ ꝛ^a) ab expoſita ad vnã ſuarũ expo^m. ꝛnis ē falꝫ. g̃ ⁊ añs. ¶ Ex iſta ꝛne ſeqũt. q̃ ſi aliqd nũc vltio ē: illõ deſinit eē: nõ tñ eō: ꝑ põnẽ ō pñti (pꝫ vt pus) de. a. aq̃. Si tñ aliqd nũc vltio nõ ē: iſtõ ĩcipit eē: ⁊ eō. ſi ĩcipit eē ꝑ remotiõeꝫ de pñti: ēt ſi aliqd nũc prio nõ ē illõ deſinit eē ⁊ eō: ſi illud deſinit eē ꝑ remotionẽ ō pñti. ¶ Intelligẽdũ q̃ iſta ꝛ ē poſita tenẽdo ly p̃mo ⁊ vltio ſtricte: ita q̃ ly p̃mo ĩportet eē ꝑ aliq̃ mẽſura: ⁊ nõ fuiſſe añ aliquã mẽſurã: ⁊ ly vltio ſignificet qõ ē ꝑ aliq̃ mẽſura: ⁊ nõ ꝑ illã mẽſurã. Ubi tñ large ſumerẽt̃: ⁊ ſequũt̃ vnũ modũ exponẽdi: ĩcipit ⁊ deſinit: non hꝫ locũ iſta ꝛ: qr tũc p̃mo exponeret̃ ꝑ ĩmediate añ: ⁊ vltio ꝑ ĩmediate poſt. ¶ 3^a ꝛ. Idẽ ē p^m iſtãs eē mũdi qõ ē p̃mũ iſtãs eē tui: ⁊ tñ p̃mũ iſtãs eē mũdi nõ ē p̃mũ iſtãs eē tui: ꝑ bat̃: qm̃ hoc ē p̃mũ iſtãs eē mũdi: qõ ē p̃mũ iſtãs eē tui (dato) q̃ tu ĩcipias eē: qr b^o ē iſtãs eē mũdi qõ ē p^m iſtãs eē tui

p^m cor

Ad

Nõbil

3^a ꝛ

demrando istas pns: ⁊ nullu istas añ hoc fuit istas mundi
qd fuit pmu istas eē tui. g hoc fuit pm istas eē mudi q ē pmu
istas eē tui: pz ona: ab exponētib⁹ ad expositā. añs ē vex. g
⁊ ons osilr ocedit: q idē ē vltimu istas eē dei vel mudi: q
ē vltimu istas eē. a. ⁊ tn nullu ē vltim istas mundi: nec aliqd
ē vltim instans dei (pz) dato q. a. desinat eē p pōnē de pnti:
nā hoc istas pns ē istas eē dei: q ē vltimu istas. a. ⁊ nullum
istas p⁹ hoc erit istas eē dei: q erit vltimu instas eē. a. g ⁊c.
pq coq ¶ Ex ista one seqt. q aliqd erit pm istas eē dei q erit pm i-
stas eē añxpi: ⁊ tn nullu erit pm istas eē dei: imo pm istas eē
di: n erit pm istas eē añxpi: qm h ppo qlrcuq resoluat ē fla
Silr ocedit: q aliqd erit vltim istas mudi q erit pq nō eē
añx' ⁊ tn nllz erit vltim istas mudi: pz: qr pm n eē añxpi erit.
4a ? igit ⁊c. ¶ 4a ?. Aliqd ē maximu istox q nō ē max⁹ istox
⁊ pono: q. a. sit magm. b. maius. c. vo maxm: tc arguit sic. b. ē
maxm istox q nō ē maxm istoru. g ⁊c. pbat añs. b. ē magm
istox ⁊ aliqd istoru q nō ē maximu istoru ē magm: ⁊ nullus
istoru q nō ē maxm istoru ē maius. b. g. b. ē maxm istorus q
nō ē maxm istoru (pz ona) ab exponētibus ad expom: añs ē
obiectō vex. g ⁊ ons. ¶ Cōtra omne maxm iox ē maximu iox. g nihil
ē maximu istox q nō ē maximu istox (pz ona) ab exponē
tib⁹ ad vnā sua exponētiu añs ē vex. g ⁊ ons: sz ons ē odi
ctoriu one. g ⁊c. dicēdu: q ista stāt silr: aliqd ē maximum
istox q nō ē maximu istox: ⁊ nihil ē maximu istox q nō ē
maximu istox (dato) q i pa rlm referat istu terz maxius:
⁊ nō istu terminus aliqd: ⁊ i fa istu terminum nihil seu ly ēs
pm coxm iclum i ly nihil: ⁊ i qlz istax ppōnu pt indrnr ocedi ⁊ negari
fz q diuersi⁹ rlm pt referre diuersa añtia. ¶ Ex ista one
seqt i eodē casu: q aliqd ē minim istox q nō ē minimu isto
rum: qr. b. ē minimu istox: q nō ē minim isto m: pbr. b. ē. puu
istox: ⁊ aliqd istox q nō ē minim istox ē puu istox ⁊ nullu
istox q non ē mim istox ē minus. a. b. g ⁊c. vbi ãt. a. b. c. sint
tres hoies se hntes i fo sic positu ē de magc dz ocedi q
aliqs hō ē fortissimus istox q nō ē fortissimus istox: ⁊ idez
ē debilissimus istox q nō ē debelissimus istox.

Ad pm argu ¶ **Ad primu** di q tu es doctissim istox: ex q nō seq
tur: q tu es hō istox: imo nō seqt q tu
es de nūero istox: stat. n. q tu sis doctissim⁹ istox duox de
mratis fo. ⁊ pole: ⁊ q tu nō sis de nūero istoru: vt pz: ⁊c. de
ide negat ista ona. tu es doctissim⁹ oiuz hoiuz. g oēs hoies
sunt docti: sz solu seqt q oēs hoies docti: sūt docti: qr talis
terius nō suppōit: nisi p opatōez ad positiuū: ⁊ cuz dr q be
ne seqt: tu es fortissim⁹ oium hoiuz. g oēs hoies sunt fortis
dr q h ē gra mae: qr si aliqs hō ē: iste hō ē fortis sz nō si ali
qs hō ē: iste hō ē doct⁹. Jtē si ista ona ē bona tu drs ab oib⁹
hoib⁹. g oēs hoies sunt. hoc ē: qr ille: ouertūt hoies sunt: ⁊
oēs hoines sunt: sz iste nō ouer hoies sūt docti: ⁊ oēs hoies
Ad zm sunt docti. ¶ Ad zm ne q libz ista: tu es doctissimus ali-
quorū hominum: tu es doctissimus istoruz demonstratis
oibus hoib⁹ doctis. ita deide ne ista isti nō st i docti sicut
tu: ⁊ etiā ista isti sūt i docti sic tu: qr ex pa seqt: q glz istoruz
nō ē ita doct⁹ sic tu: ⁊ ex fa q glz istox ē i doct⁹ sicut tu: da
to: q fo. currit ⁊ plo sedat. qlz istax ē fla: isti currūt: isti nō
currūt: nc odinc. sz odica dat p negatōez ppositā. si qs tn fz
cōez modū loqndi admittat ea odicere iuicē: dicat: q ia nō
ē za exponēs: sz ia. nm istox ē i doctū sic tu: q dico pp vtrūq
Ad zm serū. ¶ Ad zm. dico q ex ista tu es docm⁹ aliqx hoiuz: ñ oz
iferri ista: n⁹ hō ē i doct⁹ sic tu: sz ista disina nlls hō ē i doct⁹
sic tu vel n⁹ hō ē doctior te: ⁊ h io: qr suplatiu⁹ grau⁹ idrnter
exponit p posim: ⁊ opam. deinde dico istā esse polcm tu eris do
ctissim⁹ alioq hoiuz: ⁊ ad ipcm: nego oam. qr ly hoiuz ñ distri
buit p oib⁹ hoib⁹ q erūt docti abtc. sz i ordie ad deteriatā
msurā. io mior obuit eē ista: isti tc erūt docti: qd negat i q
ñ distribuit p oi hoie docto: q erit qn tu eris: nec p oi hoie
docto q erit qn tu eris doct⁹ sz p oi hoie docto q erit p tli l
Ad 4m tli istāti. qn tu eris docm⁹ aliquox hoiuz. ¶ Ad 4m ocedo
oia ista adducta nec sūt icōueniē exponēdo opa sz fortēt
icōueniētia exponēdo positiue: ⁊ si ex his ocludit q p idē
tu es fortior istis: ⁊ debilior istis. tu es ita fortis: ⁊ ita debilis
sicut isti: negatur consequentia: qr solus superlatiuus gra-
dus: exponitur dupliciter vt dictum est: igitur ⁊c.

¶ Prima pars principalis.

Quadragesimu qntu soph⁹: vex ē flz: pbat: ista p
pō ē va. oēs hoies sūt asini: vel hoies ⁊ asini
sūt asini: ⁊ eadē ē fla: g verū ē flz: pbat: añs
⁊ pbo q ista sit va. nā ista ē va copulatia cu
i⁹ qlz ps pncipal ē va: q sit vna copulatiua:
pz: qr i ea oiūgunt plres cathegorice p notā
copulatiōis: ⁊ q qlz ps ei⁹ pncipal sit va: pz: qr h est va oēs
hoies sūt asini vl hoies: ⁊ h silr: asini sūt asini: deinde arguit
q ista sit fla. qr ē vna disiūctiua cui⁹ qlz ps ē fla: q sit disiū
ctiua: pz: qr i ea oiūgunt plres cathegorice p notā disiūctio
nis. Et ex h habetur q qlz ps pncipal ē falsa: h. n. est falsa
oēs hoies sunt asini: ⁊ h similr homines ⁊ asini sunt asini.
¶ 2o. h est vera contingens est adā non esse: ⁊ eadē est falsa 2. argm
g ⁊c. pa ps oñtis (pz) qr suu odictoriu ē flz. s. nece ē adā eē ⁊
fa pbat: qr si otigēs ē adā nō eē. g otigēs ē adā eē: pz ona
p Ari. po poz dnte: ppō de otingenti hz ouerti p oppositas
qlitates: sz ons ē flz: qr suu odicm ē vex. s. ipole ē adā eē cū
cōruptū ñ possit reuerti idē nūero. ¶ 3o. h ē va qtuslz hō ē 3. argm
soz. ⁊ eaō ē fla: pa ps añtl arguit po q oēs hoies sint eqlis
qtitatis: isto posito aliqtus hō ē soz: ⁊ nō ē aliqt⁹ hō qn tā-
tus sit soz. g qtuslz hō ē soz: pz ona: ab exponētib⁹ ad expo
sitū. añs ē vex. g ⁊ ons. fa ps añtis declarat: naz si qtuslz
hō ē soz. ⁊ tu es aliqtus hō. g tu es soz pz ona: qr ē sillus in
3o pc. ? ē falsa. g aliq pmissax: nō mior. g maior. ¶ 4o h pro 4. argm
positio ē va: hō ē tale aial demrando asinū ⁊ eadē est falsa.
g ⁊c. pz ona cū mior: qr ex ista seqt: q hō ē asinus: ex q ly
tale tenet demratie ⁊ maiō pbat sic. hō ē tale aial qle ē asi
nus. g hō ē tale aial: pz ona: qr non alr significat ons qz añs:
sz assū ptū arguit: qr hō ē aial coloratū ⁊ tali coc coloratus
est asinus. g homo ē tale aial qle est asinus.

Ad oppositū arguit. vex ē falsuz. g verū ē nō ve
ruz: pz ona: qr oē falsuz ē nō veruz:
sic oē albū ē ñ nigx: ons iplicat odictōez. g ⁊ añs q ē soph⁹.

Circa mām pmi argumēti sit h pa ?. Aliq ē hypoca ha- pa ?
bēs plures notas oiūgēdi: aqx nulla nisi ap pt
denōri: pz de ista: si añx⁹ eēt ipse eēt hō ⁊ eēt aial. aut ō ista
aliqd aial ē: ⁊ si tu es illud: tu es asinus. nulla istax yppoca
ap pōt ōnoiari pp icongruitatē vel itelliresz iq nulla illax
onax valet i. a. oiūgunt plres cacc p notā copulatōis. g. a. p
pō ē copulatia. i. b. ppositione oiungunt plures cacc p notā
disiūctōis vel odictiōis: g. b. ppō ē disiūctia vel oditōalis
(vt pz) i exia assignatis: sz bn seqt. a. ppō hz ptes plres iuicē
oiūctas pncipales p notā copulatōis: g. a. ppō ē copulatia
(ēt seqt). b. ppō hz plres ptes pncipales iuicē oiūctas p no
tā disiūctōis vl odictiōis: g. b. ppō ē disiūctia vel oditōal.
vt tu es hō vel tu es aial tu es hō vel tu es asin⁹. si antexps
ē alb⁹: añx⁹ ē copulat⁹. ¶ 2a ?. Aliq ē yppothetica hns i se za ?
plres notas oiūgēdi aqruz nlla nisi ab vltia pt denoiari: pz
de istis: tu es hō: ⁊ tu es al: g tu es al: tu es hō vel tu es asin⁹
sz tu non es hō. ergo tu es asin⁹: pa non pt eē nisi rōnal: ⁊ fa
ñ pt eē: nisi copulatiua: alr eēnt i itelligibiles. ¶ Ex ia one Loxm
seqt: q non qlz ppō hns plres terios pbabiles est ratione
pmi aliqlr pbabilis: vt patuit i assignatis yppotheticis ⁊ h
ideo qr lz sint pmi i situ ñ tn i ōnoiatiōe. sic: pz i illis: ois hō
pter soz. currit: oēz hoiez esse ē nociuz: nā signū vle ē pmus
terius i situ. nō tn i pbatione: qr nō denoiat: sz in pa dictio
exceptiua ē pm⁹ terius pbabil: qr denōt illā: cū nō dicat ppō
vlis sz modal. ¶ 3a ?. Aliq ē yppoca q ñ denotat ap nec ab 3a ?
vltianō: sz amedia solū o: vt pz: i istis si ātex⁹ ē hō añx⁹ ē aial:
ergo si ātex⁹ ē alb⁹: ātexps est colorat⁹: tu curris ⁊ tu moue

ris:igr̃ hō currit:ꝛ hō mouet̃.p̃ª.n.nō ē ꝯditōalis: nec ꝓa copulatia:ſz q̃lz eax ē rōnalis.iō amedia nō ſolū q̃lz iſtax denotat̃.¶ 4ª ꝓ.aliq̃ ē yppoca pl'es hñs notas ꝯiūgēdi aq̃rū
4ª ꝓ q̃lz p̃t ōnoiari (vt pz) de iſtis:tu es hō:vel tu es capra:ꝛ tu es a ſinꝰ:nō ē aliq̃ ratio:quare potius ſit copua q̃z diſiua vel eꝯ:aut de iſta.ſi añrꝰ ē hō:ātexp̃s ē aial:ꝛ añxp̃s ē ſuba: pōt .n.idr̃nter eē copulatia vel ꝯditionalis:nulla g̃ iſtax abtc ē ꝯcedēda:negāda:vel dubitāda:ſz diſtiguēda:ita q̃ p̃ª ī ſenſu diſo ē ꝯcedēda:ꝛ ī ſenſu ꝯpoſito negāda:ꝓa vo ꝯditōr ſūpta ē ꝯcedēda:ꝛ copc accepta negāda ē.

Ad p̃m argum ¶ Ex predictis habereꝯ rñſio ad p̃mū argm:nā ꝓpoſita illa.oēs boies ſūt aſini vel boies: ꝛ aſini ſunt aſini:nō ꝯcedat̃:nec negat̃:nec duꝛ:ſz diſtiguat̃ penes diſiūctiua ꝛ copulatiua:ī q̃ admiſſo:q̃ ſit copulatia dicet̃ illā eē vaz:ꝛ nullo eē falſaz:nec iſtā eē diſiūctiuaz (ꝛ ꝯcedo) q̃ aliq̃ eiꝰ ptes ſunt fl'e:ſz nō p̃nlcs: imo oēs ptes p̃ncipales ſunt ve:iſte.ſ.q̃x vna teriat̃ ad notaz copulatiōis:ꝛ alia ĩcipit ab eaꝯ nō:ſi āt ī p̃nº admittit̃ iſtā eē diſiunctiuā (ꝯcedit̃) iſtā eē falſaz:ꝛ nullo eē vaz: nec copuuaz ſz diſiunctiuā:cuiꝰ oēs ptes p̃nlcs ſūt falſe:lz ptes p̃nlcs nō ſunt vere. Sūt āt ptes p̃ncipales diſiunctie: ille quax vna teriat̃ ad notā diſiūctōis:ꝛ altera ĩcipit ab eadez nō.nūq̃ g̃ dr̃ iſtā eē diſiunctiuā ꝛ copulatiuā:ſz a q̃lz iſtax notax poſſe denoiari. ¶ Ad zm dr̃ q̃ ꝯtingēs ſumit̃ duobꝰ mōis.ſ.large:ꝛ ſtricte.prioꝰ ꝯuertit̃ cū ly poſſe:ſic logt̃ Ari.p̃º pyherminias cū dicit:cuicūq̃ attribuit̃ poſſe ꝯtingēs dat̃ eidē. zº mō ꝯuertit̃ cū hoc ꝯplexo idifferēs ad vtrūlz:ꝛ ſic accipit plrs p̃º porū.d.q̃ ꝓpō de ꝯtingēti hz ꝯuerti p oppoſitas q̃litates. Dico g̃ ad illā ꝓpōnē ꝯtingēs ē adā nō eē:q̃ ſi ly ꝯtingēs ſumitur p̃º mō:ſic iſta ꝓpō ē va:qꝛ poſſe ē adā nō eē:ꝛ tunc negat̃ iſta ꝯña:ꝯtingēs ē adā nō eē.g̃ ꝯtingēs ē adā eē:ſicut nō ſequit̃:poſſe ē adā nō eē.g̃ poſſe ē adā eē. Et ad Ari.dico: q̃ loquit̃ ibi de cōtingēti ꝓo mō:ꝛ iō ſi ſumat̃ ꝯtingēs hoc mō ī ꝓpōne dicta:iſta ē negāda (dicēdo) q̃ iſtud nō ē ſuū ōdcōriū neꝯe ē adā eē. Et ſi dr̃ q̃ Ari.dicit ī p̃º pyherminias:iſta eē ōdictoria neꝯe ē eē:ꝯtigēs ē nō eē (dico) q̃ Ari.capit ibi ꝯtingēs p̃º mō:ꝛ nō ſcdo mō:vñ ꝯtigēs q̃ ꝯuertit̃ cū ly poſſibile:facit figurā modaliū:ſz ꝯtigēs ad vtrūlz:nullā fac̃ figurā:imo ōdictoriū dat̃ p negātiōem ꝓpoſitā toti:ꝛ ita iſta ſūt ōdictoria cōtigēs ē te currere:nō cōtingēs ē te currere: ꝯtigēs ē te nō currere:nō cōtingēs ē te nō currere:q̃x negatia ſp p affirmatiua ꝓbāda ē:ꝛ nō p aliq̃z ꝓpōnē figure modaliū. ¶ Cōtra iſtā diſtictionē arguit̃.nā data iſta:ſequt̃ q̃ oēs neꝯiuz ē ꝯtigēs:qꝛ oēs neꝯiuz ē poſſe. ¶ Rñr ꝯcedº ꝯñtiā ꝛ ꝯñs:ꝛ ꝯñter ē cōcedēdū:q̃ ſi neꝯe ē aliqd eē cōtigēs ē iſtō eē:ꝛ q̃ aliq̃ ꝓpō ē cōtigēs cuiꝰ adequtū ſignificatū ē neꝯciū: ꝛ q̃ neꝯiuz ē deū eē:ꝛ ꝯtigēs ē deū eē: ꝛ nō ꝯtigēs ē deū eē: ſumēdo diſſormiter ly ꝯtigēs.ꝛ multa alia ſunt ꝯcedª q̃ ſūt ōcōez modū loq̃ndi ſic̃ ēt ōcōez modū loq̃di ē:q̃ ꝯtingēs ꝛ poſſe ꝯuertāt̃: iſtō tñ ſequt̃ ex mō loq̃ndi Ari.quē mōz ñ bē mꝰ ī vſu:ſz ſolū q̃ ꝯtigēs ſumat̃ p idr̃nter ad vtrūlz. ¶ Ad zm nego iſtā:q̃tuſlz hō ē ſoꝛ.ꝛ ad ꝓbatōez negat̃ ꝯña:nec arguit̃ ab exponētib ad expoſitū:qꝛ ſcda exponēs debuit eē iſta:ñ ē aliq̃tꝰ hō gn iſte ſit ſoꝛ.qō ē falſuz. Silr nō valz iſta ꝯña:aliq̃lis hō currit: ꝛ nō ē aliq̃lis hō gn talis currat. g̃ q̃liſlibz hō currit:qꝛ poſito: q̃ oēs boies ſint albi:quax aliq currāt:ꝛ aliq ſedeāt ē añs vex:ꝛ ꝯñs falſuz: qꝛ ꝓa exponēs vz eē iſta:ꝛ nō ē aliq̃lis hō gn iſte currat. ¶ Ex iſta rñſione
p̃m coꝛm ſequt̃ p. Q̃ iſta nō repugnāt formalr:q̃tuſlz hō eſt ſoꝛ. aliqs hō nō ē ſoꝛ.qꝛ dato:q̃ nullus hō ꝓter ſoꝛ.eēt q̃tus q̃lz iſtarū eēt vꝛa:nec ſequt̃.q̃tuſlz hō ē ſoꝛ.plo ē aliqs hō.g̃ plo ē ſō. qꝛ mioꝛ debuit eē iſta:pla. ē aliq̃tus hō.ſicut ēt ōdictoriuz maioris debuit eē iſtud:aliq̃tꝰ hō nō ē ſoꝛ. vñ licz ly oīs: ꝛ q̃lz diſtribuāt abtc p ſuba:nō tñ ly q̃tuſlz:ꝛ ly q̃liſlz:ſz ſolū p tali hñte q̃titate ꝛ q̃litate:ꝛ iō nulla iſtax ꝯñax valz de ſoꝛª:q̃tuſlz hō currit.g̃ q̃lz hō currit. q̃tuſlz hō ē ſō.g̃ tātū
zm coꝛm ſoꝛ.ē aliqs hō:ſed bñ ſequt̃.g̃ tātū ſoꝛ.ē aliq̃tus hō. ¶ zº ſequtur q̃ iſta ꝯña non valz:q̃tuſlz hō ē ſoꝛ.g̃ nō ē aliq̃tus hō gn tāt̃ ſit ſoꝛ.nec ſequt̃:q̃liſlz hō currit.g̃ nō ē aliq̃lis hō gn talis currat (qꝛ dato) q̃ ſoꝛ.ſit oīs hō ꝛ currat:ē añs vex:ꝛ ꝯñs flz:ſi.n.aliq̃tꝰ hō ē ſoꝛ. ꝛ tātꝰ ē aliqs hō:aut ſi aliqs hō currit ꝛ talis moꝛ (oz) pl'es boies eē: ꝯcedo tñ ī caſu iſto q̃ ſoꝛ.ē tātꝰ q̃tꝰ ipſe eſt:aut ē tal' q̃lis ipſe ē tenēdo reddi tenēdo āt relatīe dicit diuerſitatē pp̃c ſumēdo ly tātū:ꝛ ly tale. ¶ Ad 4m ꝯcedo iſtā hō ē tale aial demr̃ando aſinū. Ex q̃ non ſequt̃.q̃ hō ē aſinus:lz bñ ſequt̃ ex iſta:hō ē illud aial demr̃ando aſim.vñ ly tal':ꝛ ly tale: lz ſint ſignificata demr̃atia nō tñ ſt̃ ſignificata diſcreta ſz cōia:nec iſta ē ſinip.tal' hō currit:ſz ĩdefinita hꝰ vlis:oīs talis hō currit:ꝛ illius ptiaf.aliqs tal' hō currit:ꝛ ī nō icoll ſub ſigꝰ demr̃atio deſcēdere: ſicut ꝛ ip̃z ſigm oēz ſuppōnē recipit:nō tñ dr̃ ꝓpꝰ ſupponere p iſto qō demr̃at:ſed p alio.vñ ꝯcedit̃ q̃ tale aial currit demr̃ando aſinū:ꝛ tñ nullus aſinꝰ currit (pz) ponendo q̃ nlls ꝓter ſoꝛ.currat:ꝛ q̃ ipſe ſit ſilis aſino ī aliq̃ qualitate.iſta.n.ꝓpō tale aial currit. ſignificat quod aial curreꝯ qō ē tale quale ē: h̄ ēt ꝯñr ꝯcedit̃:q̃ ꝯñter tal' hō currit ōmr̃anº ſoꝛ.ꝛ tñ ſō.ñ currit:pz:ponēdo q̃ ſoꝛ.nō currat ꝛ q̃ oīs hō non ſoꝛ.currat ſit tñ oīs hō ſilis ſō. ī aliqua q̃litate.nec ſequt̃:oīs tal' hō currit:ſoꝛ.ē iſte hō.g̃ ſoꝛ currit:ſi āt dr̃ ī minoꝛi ſoꝛ.ē talis hō:demr̃anº ſeip̃z:negat̃:qꝛ ſoꝛ.nō ē ſilis nec eq̃l. ¶ Ex p̃dictī ſequt̃:q̃ iſte ꝓpōnes ſūt falſe: talis ſol lucz:tal' fenix volat: p̃ª .n.ſignificat q̃ talis ſol q̃lis ē iſte lucz:ꝛ zª ſignificat q̃ talis fenix q̃lis ē iſta volat:quax qōlz ē falſuz cū p̃ª ſuppat duplicē eē ſolē ꝛ ꝓa duplicē eē fenicē:imo ſequt̃ iſtā eē falſā.tale aial currit demr̃ando aſim currētē:dato:q̃ nihil ꝓter aſim demōſtratū currat.qm̃ ī aſſit q̃ tale aial currat q̃le ē iꝰ ōmr̃atū: ſz nullū ē tale p caſuz:vñ ex iſta non ſequt̃ q̃ illō aial currat: ſz q̃ vnuz ſimile illi currat. ¶ Jtedus q̃ h̄ ocā ſūt zm pp̃as ſigcs iſtax terīax:tāt̃:tal':tale:qꝛ ꝓz cōez mōz loꝯ iterdū ſt̃ ly tal':ꝛ tale:demr̃a vt ī portat ꝓnoꝰ demōm ꝯnōnº ſilitudinē:vt tale aial currit ita illō aial q̃lifitus currit:ꝛ ita mlto tiēs locutꝰ ſuz vbi h̄ difficultas non hz locū.igitur ꝛc.

nobile

¶ Prima pars principalis.

p.argm Quadragesimū ſextū ſophª poſſe ē ipoſſe. pr h̄ ꝓpō hō ē aſinꝰ ē poſſis:ꝛ eaꝯ ē ipoſſis.g̃ ꝛc.pz ꝯña: cū zª pte añtis:ꝛ p̃ª argr. h̄ ꝓpō hō ē aſinꝰ eſt vꝛa.g̃ ē poſſis. iª ꝯña ē bōa:añs ē poſſe:qꝛ poſſe ē q̃ iſta ꝯuertat̃ cū ꝓpōne vꝛa.g̃ ꝛ ꝯñs ē poſſe tē argr. poſſe ē iſtā eē poſſez.g̃ q̃lz ſecū ꝯuertibilis p̃t eē poſſibilis:ꝛ p ꝯñs h̄ metal' hō ē aſinꝰ p̃t eē poſſis:tūc arguit̃ ſic.h̄ p̃t eē poſſis:ꝛ h̄ ē.g̃ h̄ ē poſſis:pz:qꝛ ꝓpō metal' ꝯnālr ſignins nō p̃t abſolui a ſua ſignic ꝛc. Jtē h̄ curres ē aſinꝰ te deto. g̃ hō ē aſinꝰ:iſta ꝯña ē bōa:añs ē poſſe.g̃ ꝛ ꝯñs:q̃ añs ſit poſſe argr h̄ vlis ē poſſis:oē currens ē aſinꝰ.g̃ q̃lz ſingularis ē poſſis:pz ꝯña:qꝛ q̃lz ſingris ſequt̃ ex ſua vli:mō ex poſſl non ſequt̃ ipoſſe: tē ſic:q̃lz ſingris eiꝰ ē poſſlſ:ſz h̄ h̄ curres ē aſinꝰ.te demr̃ato ē ſingl'aris iſtiꝰ vlis.g̃ h̄ ſingl'aris ē poſſis. ¶ zº.hec ꝓpō albū ē nigx ē poſſis ꝛ ipoſſis.g̃ ꝛc. pbat̃ q̃ ſit poſſis ſic arguendo: hoc ē nigx demr̃anº iſtud qō ē albū:g̃ albū ē nigx:iſta ꝯña ē bona:añs ē poſſe:qꝛ poſſe ē hoc eē nigx.g̃ ꝛ ꝯñs eſt poſſe:q̃ iſta ꝯña ſit bona: pbat̃:ex eo qō arguit̃ ab ĩferiori ad ſuum ſupi affirmatīe:ꝛ ſine ĩpedimto:vñ iſta ꝯña ē bōa:hō ē aſinꝰ demr̃anº boiez.g̃ hō ē aſinꝰ:p idē ꝛ iſta ē bōa:pz ꝯña: qꝛ ſicut ly h̄ ē terius iferior ad ly hō qñ demr̃et̃ hō:ita ē iferiō ad iſtū teriuz albū. Jtē ly hoc ē terius iferior ad iſtū teriuz albedo: qñ demr̃et̃ albedo.g̃ p idē ē terius iferior ad iſtuz teriuz albū:qñ demr̃et̃ albū. ¶ 3º hec ꝓpō chyª ē ē poſſibl' ꝛ ipoſſibilis.g̃ ꝛc. pbat̃ q̃ ſit poſſibil' ſic arguēdo: vox chymere ē.g̃ chyª ē:pz ꝯña:qꝛ nullius ē vox niſi iſtud ſit:añs ē poſſe.g̃ ꝛ ꝯñs:qō añs ſit poſſe declarat̃:nā poſſe ē q̃ tu pferas iſtā vocē ī hac ꝓpōne chyª ē capra:ponat̃ g̃ ī cē ꝛ arguitur ſic:iſta vox chymere ē.g̃ aliq̃ vox chymere ē.g̃ vox chymere ē:pz pª ꝯñtia:ab iferiori ad ſuuz ſupi:ꝛ ꝓa apticulari

3.argm

p̃m

ad suā idefinitā. Cōsilī argumto pt pbari: q̃ vox asini est vox bois: qz ista vox asini i hac ppōe vocali: asin⁹ ē capra ē vox bois. 4°. ḣ ppō ōs nō ē: ē possibilis ⁊ ipossibilis. g̃ ⁊c. (pbat) q̃ sit polis sic arguēdo: de⁹ scit nō eē. g̃ de⁹ nō est (pz ꝛña) qz nihil scit nisi vex: añs ē pole. g̃ ⁊ ꝛñs: q̃ añs sit pole arguit: nā ḣ: de⁹ scit nō eē demran° vnū deū ite^lcs q ñ ē. g̃ deus scit non eē (pz ꝛña) ab iferiori ad suū supi⁹ afir^ue ⁊ sine ipe^ro: añs ē pole. g̃ ⁊ ꝛñs. nā ꝛ^a ē bōa ḣ de⁹ ite^r nō erit. g̃ de⁹ ite^r non eē: p iō alia erit bona cū arguat ēlr ⁊ h⁹ ꝛñtie taz ꝛñs q̃z añs ē pole (vt pz) qz ly de⁹ stat āppliatiue. Mō ꝛsilī arguit: q̃ hō non ē: qz hō scit nō eē ex eo q̃ hic hō scit non eē demrando ā texpm.

Ad oppositū arguit sic. pol^lc ē ipol^lc. g̃ pole ē ñ pol^lc (pz ꝛña) ab affir^ma de pto puatio ad affirātiuā de pto ifinito: ꝛñs iplicat ꝛdictōez. ergo ⁊ añs q̃ ē sophisma.

p^a ꝛ **Circa** māz pmi arg^ti sit ḣ p^a ꝛ. De⁹ ē: ⁊ tñ hec ppō nō ē polis nec va de⁹ ē: p^t. ḣ ꝛña nō valz de⁹ ē. g̃ ḣ ppō ē pol^lis vel va de⁹ ē: qz añs ē necīuz: ⁊ ꝛñs ꝛtigēs. g̃ oppositū ꝛñtis stat cū añte: ⁊ hr̄ ꝛ. ¶ Ex ista ꝛne seqt q̃ deuz eē ē vex ⁊ necīū: ⁊ tñ q̃lz talis ppō de⁹ ē: ē falsa ⁊ ipol^lis (pz) da° q̃ q̃lz talis de⁹ ē ꝛuertat tū v° ipol^lis: ⁊ ꝛñr ꝛ^dus ē: q̃ ipole ē boiez eē asi^m: ⁊ tñ q̃lz tal' hō ē asin⁹ ē va ⁊ necia (pz) p̄sup poito q̃ q̃lz talis ꝛuertat cū ppōne necia. ¶ z^a ꝛ. Si de⁹ ē deū eē ē vex: nō tñ si de⁹ ē de⁹ ē: ē vex (p^a ps pz) qz ē vna cōditōalis c⁹ ꝛdictoriū ꝛñtis repug^t añti: ⁊ ꝗa silr: qz ḣ stāt sil: de⁹ ē: ⁊ nō de⁹ ē: ē vex: sic ⁊ i^a de⁹ ē: ⁊ n^a ppō ē. ¶ Ex ista ꝛne seqt. q̃ n^a ppō va ifert seipaz eē verā: cū ñ seqt: de⁹ ē: g̃ de⁹ ē ē vex: tu es. g̃ tu es ⁊ vex: ⁊ ꝛñr ñ ex aliq̃ ppōe se' suū dcm eē vex: qz nulli⁹ ppōnis dictū ē vex vel f^m: cū illō sit oro ifi^ma vel ꝛiun^ma. Et si arguit ꝛ dcā p illud dictū Ari. i p⁹ pmt]. Ex eo q̃ res ē vel nō ē: oro dr̄ va vel f^v: dr̄ q̃ Ari. vult ppōnē eē verā: si suū adeqtū significatū est vex: ⁊ ppōnē eē flaz: si suū significatū adeqtū ē f^m: nō tñ vult istā ꝛñaz eē bona: de⁹ ē. g̃ ḣ ppō ē va de⁹ ē: nec ēt istā eē bonā: ḣ pbō ē va bō ē asin⁹. g̃ bō ē asin⁹. ¶ z^a ꝛ ē. Aliq̃ ppōnes iuicē ꝛuertūt q̃z vna pōt eē va ⁊ necia: ⁊ non alia (pz de istis) bō ē asin⁹: bō ē rudibil: q̃rū vna ē vocal' vl' scripta: ⁊ alia nālr significās ñtalis: imo si ābe sūt ñtales: ⁊ vna significat ad placitū: ⁊ a^a nālr iō seqt. Ex ḣ ē ꝛ^dus q̃ ppōes ñtales iuicē ꝛuertūt: q̃z vna pt eē ꝛtigēs: ⁊ alia f^a vel ipolis: pz de istis ñtalib⁹ de⁹ ē: p^a cā ē: q̃z vna significat nālr: ⁊ alia ad placitū: ista. n. q̃ significat ad placitū pt mutare significatū ⁊ significatōez: ſz nō i^a q̃ significat nālr. ¶ Ex i^a ꝛ^c seqt. q̃. a. b. ppōes ꝛuertūt iuicē: ⁊ tñ ad. a. eē seqt ipaz sic adeqte significare: ⁊ nō ad. b. eē pz: dato q̃. a. sit ista de⁹ ē nāliter significans ⁊. b. ista: prima causa est significans ad placitū. ⁊ vbi. c. sit ista: hoc. ē falsuz de mran°. a. ⁊. d. ista ḣ ē flm demran°. b. ꝛñr ꝛcedēdū q̃. c. d. nō iuicez ꝛuertūt: nō obñte q̃ demrent ꝛuertibilia: qz. c. ē ipol^lc ⁊. d. pol^lc vt notū ē. g̃ ⁊c. ¶ 4^a ꝛ. Aliq̃ ppō vlis ē poi^ns: c⁹ q̃lz singlis ē ipolis: ⁊ cuilz suppoito sbti corrñdet vna singlaris: pz de ista: oē aial' qd ē ī ista domo ē asi⁹ ipsa. n. ē pol^ns: qz ē pole oē aial q̃ ē ī ista domo eē asi^m: ⁊ ipa sic adeqte significat: ⁊ q̃ q̃lz ei⁹ singlaris sit ipolis: pz da° q̃ n^m aial pter te sit ī i^a domo. Nec ē icōueiēs q̃ aliq̃ ppō polis va cū v° vo sit illariua vni⁹ ipol^ns: vt oē al' q̃ ē ī istā domo ē asi⁹: tu es al' q̃ ē ī ista domo. g̃ tu es asi⁹. to^m añs ē ipole: nō obñte q̃ q̃lz ps sit polis. ¶ Ex ista ꝛne seqt. Qz aliq̃ vlis ē ipolis cuius q̃lz figularis ē polis: pz de ista: ois hō definit eē aut ois hō nō ē: nec seqt istū boiez non eē ē pole: ⁊ istū boiez non eē ē pole: ⁊ isti sūt oēs boies. g̃ oēz boiez nō eē ē pole: nec arguitur asigl'arib⁹ ad vniuersalē: qz taz ꝛñs q̃z q̃lz ps añtis pter modalē ē modalis de sbn ꝛpositō nullius q̃ztitatis. Cōsilr eō nō seqt: oēz boiez nō eē ē ipole: ⁊ isti sūt oēs boies. g̃ istū boiez ñ eē ē ipossibile: ⁊ istū boiez ñ eē ē ipole: ⁊ sic ō alys.

Ad primuz dico q̃ ista hō ē asin⁹ nō ē polis. lz possit eē polis demrando vnā significātem ad plac^m. nec seqt ḣ pōt eē possibile. g̃ q̃lz secū ꝛuertibilis pōt eē possibilis: qm̄ secū ꝛuertibilis nālr significans non pt eē possibilis: vel de ꝛ^do q̃ ista hoc currēs ē asinus ē ipossibilis: te demrato: nō tñ sua vlis ē ipossibilis: nec ē vex: q̃ q̃lz singularis alic⁹ vlis seqt ex ista vli: nec eō: vt ē oñsuz: ex q̃ aln vlis ē possibilis ⁊ singulares ipoles ⁊ eō. arguēdo g̃ ab vli ad suas singulares ꝛiūcti vel disiūctiz: aut eō ꝛtiue ē accipiēdū ōbi^m me^m: nisi forte aln gra māe dittit: vt aln ē oñsuz. ¶ Ad z^m ꝛ^do q̃ ista ē ipolis: albū ē nigx: ⁊ ne° istā ꝛñaz hoc ē nigx: demran° albū. g̃ albū ē nigx: nec arguit ab iferiori ad suum supius: qz cū p ly hoc demrat albū: deteriat sbz albedis: q̃ ē sba: ⁊ p ꝛñs ly ḣ sic demran° ē termius discretus p̄ñti sbe: ⁊ nō q̃litatis. iō p ly hoc siue demrat hō: siue ōmrat albū: q̃ ē hō sp ē terius iferior ad istū terīuz hō: ⁊ ī cū demret albedo ē terius iferior ab i^m terīuz albedo. iō ista ē ipolis hoc ē nigredo ōmran° albe^cm sic ⁊ ista: hoc ē asinus te demra°. sic. n. hō ñ pt eē asin⁹: ī nigredo nō pt eē albedo: lz albū possit eē nigx ⁊ eō. iō terī discreti istox terorū: albū: nigx: sūt illi: hoc albū hoc nigx: nec pñt alr assignari. Et si argueret sic: hoc eē nigx ē pole: ⁊ hoc ē albū. g̃ albū eē nigx ē pole. negat ꝛña nac arg^t are solutōib⁹ ad resolutū: qz ꝛūs ē vna ppō de sensu ꝛ^to officiabilis ⁊ non resolubilis. ¶ Ad z^m ꝛ^do dr̄ breuiter ꝛcedo oēs istas ppōnes: ista vox chy^c ē: aliq̃ vox chy^a ē: vox chy^c ē: si ly chy^c su^r ī recto ⁊ ī suppōe māli: ex q̃x nulla seqt q̃ chy^a ē: qz a suppōe māli ad suppōnē psonalē fallit ꝛña: si āt ly chy^c sumat ī obliq̃ casu psonaliter supponēs: negat q̃lz istax. Ex his: pz q̃ non seqt: aliqs terius chy^a ē. g̃ aliqd chy^a ē: pz ꝛña: qz lz arguit ab iferiori ad suū supi⁹ tñ mutat suppō: eo q̃ ly chy^a supp^t mālr ī ātecedēte: ⁊ ī ꝛñte psonalr. iō bñ seqt: aliqs terius chy^a ē. g̃ ly aliqd chy^a ē: sic ⁊ nō seqt chy^a ē terius. g̃ chy^a ē: ſz bñ seqt. g̃ ly chy^a ē: ꝛsilr dr̄ ad istā vox asini ē vox bois. g̃ hō ē asinus: q̃ ista ppō ē va su^de ly asini ī suppōe māli: ⁊ ly bois ī suppōne psonali: aliter ista ppō ē ipolis. ¶ Ad 4^m dico q̃lz istax eē ipolez: de⁹ nō ē: de⁹ scit nō eē: ⁊ tūc ad arg^m: ḣ de⁹ scit nō eē. g̃ deus scit non eē: negat ꝛña: sic nō seqt ḣ deus nō ē. g̃ de⁹ nō ē: ⁊ lz arguit ab iferiori ad suū supius affirmatie: tñ arguit negatōe postposita: sic non seqt hūc deū vex ē non eē. g̃ deū vex ē non esse ſz oz arguere cū debito me°. ſ. hoc deus ē de⁹ imo si argueret absq̃ aliq̃ negatione adhuc ꝛsequentia nō valeret: vt ḣ: de⁹ nescit esse. g̃ deus nescit esse: hūc deū falsuz ē esse. g̃ deū falsuz ē esse: ⁊ hoc iō qz ly deū: ī ꝛñte nō supp^t p isto p q̃ supp^t ī añte ſz solū p deo q nō ē. Et ad silitudinē ꝛcedo istā ꝛñaz ḣ de⁹ itelligit non eē. g̃ deus itelligit ñ eē: qz iā subz ꝛñtis supp^t p suppito subi añtis rōe āpliatiōis i⁹ terī itelligit: quā nō hz illud vbū scit sup i^m termiuz ōs. ꝛsilr dr̄ ad istā hō scit ñ eē negādo eā: quā etiā dico ñ seq ad istā: hūc boiez scio nō eē seu iste hō scit nō eē. ¶ Dubitat nā dcm ē alias istū terīuz vex āpliare vsq̃ ad itelligibilia. g̃ sic ista ppō ē va deū ite° non eē ī ista ē va deū vex est non esse. ¶ Rñdet negādo ꝛñam: qm̄ illud vbū ite° ē āpliatiuū taz respectu cōplexi: q̃z icōplexi: sed ly vex ñ ē āpliatiuū nisi respcū cōplexi: distrahēdo vbū pncipale: ⁊ nō vbū oronis ifinitie: aliter ista ppō esset va: añx^m eē bominē ē vex: qz itelligere ē añxpz eē boiez: qz g̃ seqt añxpm eē boiez est vex. g̃ añxps est. añx^m fore boiez est vex. ergo añx⁹ erit. adaz fuisse ē vex. g̃ adā fuit. chymerā posse esse ē vex. g̃ chy^a pt esse. iō terīus est icōplex⁹ oronis ifi^uc ñ āpliatur aly vex: nec vbū eiusd oronis distrabit: ⁊ qz non seqt añxpz nō esse ē vex. g̃ añxpz nō eē ē. adā fuisse est vex. igr adam fuisse est: añx^m fore est vex. igit añxpm. fore est. nullā chymerā esse est vex. g̃ nullā chymerā esse est. iō ly vex āpliat totū ꝛplexū distrā^do illō vbū vsq̃ ad ymaginabilia: ꝛsilr dr̄ō isto terio falsuz q̃ ñ āpliat icōplexū: nec distrabit nisi vbū pncipale: tñ qz icludit negatōez oz iferri oppo^m dicti. vt boiez esse asinū est flz. ergo hō nō ē asin⁹. añxpz fuisse est falsuz. g̃ añxps non fuit. deū non esse est falsum. ergo de⁹ est: sed qz non seqt chymerā esse est falsuz. ergo chyme

rã esse est: nec ẽt seqt̃. ergo chymerã non esse est ideo nõ ẽ
ãpli⁹ nisi respectu cõplexi: ⁊ distractio respcũ vbi. idz ite⁹
dõz õ istis terminis scitũ: ⁊ neciũ: qõ ite⁹ de isto terio vex.
ꝯtigẽs ãt ãplat so⁷ ꝯplexũ: sz nõ seqt̃ ab⁷ ppõ isti⁹ ꝯplexi
nec ppõ ꝯplexi oppoiti sz dis⁷ ista ꝯ: qz nõ seqt̃: hoc eẽ est
ꝯtigẽs. g̃ hoc ẽ: nec seqt̃. g̃ hoc nõ ẽ: sz bñ seqt̃. g̃ hoc ẽ vel ñ
ẽ: nõ tñ seqt̃ hoc eẽ ẽ ꝯtigẽs. g̃ hoc eẽ vel hoc nõ eẽ ẽ: qz da/
to añx⁹ añs ẽ vex: ⁊ ꝯñs falsuz: sed illi terĩ pole ⁊ ipol⁷ ãpli
antã tam r⁷ cõplexi q̃z icõplexi: qz nõ seqt̃ añx⁷ eẽ ẽ pol⁷. g̃
añx⁹ ẽ: sz bñ seqt̃. g̃ añx⁹ ẽ vel añx⁹ ꝑt eẽ (ex q̃) seqt̃: ꝯ ex i⁴
añx⁷ eẽ ẽ ipossibile: seqt̃ ꝯ ãtexp̃s nec ẽ nec ꝑt esse. igit̃ ⁊c.

¶ Prima pars principalis.

p⁷ arg⁷

Quadragesimũ septimuz soph⁹. Neciũ ẽ ꝯtigẽs (pba⁷) h̃ ppõ h̃ istãs ẽ: demr̃an⁹ istãs pñs ẽ necia: ⁊ eaõ ẽ ꝯtingens. g̃ ⁊c (pz ꝯña) cũ ka pte añtis: qz ista ppõ: nunc ẽ va: ⁊ ime⁷ p⁹ h̃ erit falsa. sz p⁹ ps arguit̃. hoc istãs eẽ ẽ necz ista ppõ sic adeq̃te significat. g̃ ista ppõ sic adeq̃te ẽ sig⁹. igr̃ i⁹ ppõ ẽ necia: maior arguit̃: qm̃ oẽ istãs eẽ ẽ neciũ (exq̃) i⁷ ppõ ẽ necia oẽ istãs ẽ: sz hoc istãs eẽ ẽ oẽ istãs eẽ. g̃ h̃ istãs eẽ ẽ neciũ. Jtẽ ipole nõ ẽ hoc istãs eẽ. g̃ neẽe ẽ hoc istãs eẽ. pz ꝯña p Ari. p̃ pyber⁸⁶. d. ꝯ ipole nõ eẽ: ⁊ necie eẽ ꝯuertũt̃. añs arguit̃: nã h̃ ppõ nõ ẽ ipossibilis: hoc istãs ẽ: ⁊ ipsa ade q̃te significat hoc instãs eẽ. ergo ipole nõ ẽ hoc instãs eẽ (pz ꝯña) ab officiãtibus ad officiatũ: añs ẽ vex. g̃ ⁊ ꝯñs: si dr̃ ꝯ ista nõ ẽ offi⁷ ⁊c̃ arguit̃ sic: hoc nõ ẽ hoc instãs eẽ demr̃an⁹ istã chy⁹ ẽ: ⁊ h̃ ẽ ipole. g̃ ipol⁷ nõ ẽ h̃ istãs eẽ (tz ꝯña) aresol

z⁷ arg⁷

uẽtib⁹ ad reso⁷. añs ẽ vex. g̃ ⁊. ꝯñs. ¶ z⁹ h̃ copu⁷ aliqd aial ẽ: ⁊ si tu es illõ tu es soz. ẽ necia ⁊ eaõ ẽ ꝯtigẽs. g̃ ⁊c. pb⁷ pria ps añtis: qm̃ illius copu⁷ q̃lz ps ẽ necia: h̃. n. est necia: aliqd aial ẽ. ⁊ ka silr̃ ẽ necia: qz ꝯuertit̃ cũ hac ꝯditõali necia. si tu es soz. tu es soz. ex q̃ nõ ꝑt ꝯuerti cuz ista: si tu es aliqd aial tu es soz. qz tũc relz staret magis ꝯfuse q̃z suũ añs: ⁊ ꝯñr ali qua copulatia affirmatia eẽt va: cuius vna ps p̃ncipalis eẽt falsa: qz ista ꝯditõalis ẽ f⁷: ⁊ copu⁷ va sic ar⁹: hoc ẽ dmr̃an⁹ soz. ⁊ si tu es illud tu es soz. ⁊ hoc ẽ aliqd aial. g̃ aliqd aial ẽ ⁊ si tu es illud tu es soz. pz ꝯña p resolutõez: qz copulatiua

3⁷ arg⁷

ca⁷ pbabilis ẽ c⁹ ka ps depẽdet ap⁹. iã p⁹: ꝯ ista copulatia ẽ ꝯtingẽs qz ista copl'atia iã ẽ va: dato ꝯ soz. sit: ⁊ i⁹ mortuo ista ẽ falsa sic p̃ci⁷ significãdo. ¶ z⁹ h̃ disiũctia: tu nõ curr⁷ vl' tu moueris ẽ necia ⁊ ꝯtigẽs. g̃ ⁊c. p⁹ p⁹ ps añtis sic arguẽdo si tu curris tu moueris. g̃ tu non curris vel tu moueris: pz ꝯña acõditõali ad disiũctiuã factaz ex ꝯñte ⁊ oppo⁷ añtis eiusdẽ ꝯditõalis: sz añs ẽ neciũ. g̃ ⁊ ꝯñs. ⁊ ꝯ i⁴ sit ꝯtigẽs p⁷: ex eo ꝯ q̃lz ei⁹ ps ẽ ꝯtigẽs: ⁊ nl'ia alteri repugnat. arguit̃ tñ sic. ꝯtigẽter tu nõ curris vel moueris: ⁊ i⁴ adeq̃te significat. g̃ ẽ ꝯtigẽs: p⁷ maior: ꝯtigẽter tu ñ curris. g̃ ꝯtigẽter tu nõ cõ ris vl' tu moueris: pz ꝯña apte disiũctie ad totã disiũctiuã:

4⁷ arg⁷

añs ẽ vex. g̃ ⁊ ꝯñs. ¶ 4⁹. h̃ disiũctia ẽ necia: tu es vel tu nõ es: ⁊ eaõ ẽ ꝯtigẽs. g̃ ⁊c. pz ꝯña: cũ p⁹ ꝑte añtl: ex q̃ fit ex ꝯdcõ rys: ⁊ ka arguit̃: ista disiũctia nõ ẽ magis va q̃z p⁹ ps: sz p⁹ ps ẽ ꝯtigẽs. g̃ dis⁷ ẽ ꝯtigẽs: añs arguit̃ duplr̃. p⁹: qz significatuz disiũctie ẽ significatũ p⁹ ꝑtis: qcqd. n. ⁊ q̃lrcũq̃z ẽ te eẽ vel te nõ eẽ ẽ te eẽ: ex q̃ nihil nec aliq̃lr ẽ te ñ eẽ. z⁹ qz vitas disiũ ctie ẽ vitas p⁹ ꝑtis: vel saltẽ nõ depẽdz nisi a vitate p⁹ ꝑtis: qz ka ps ẽ falsa. g̃ nihil ꝯfert ad vitatẽ disiũctie: sic nec ps nigra corpis aliqd ꝯfert ad denoia⁷ corpus eẽ albũ: sed po ti⁹ ipe⁷ si alia ps ẽ alba. Jtẽ in hac di⁷ aliqs hõ c⁷ vl' tu ñ es: i⁷ ps nihil ꝯferrz ad vitatẽ i⁹ gn seqt̃ istã eẽ ꝯtigẽter rõe cõ tigẽtie prie ꝑtis. g̃ p idz h̃ ẽ ꝯtigẽs: tu es vl' tu ñ es: nec ka ps aliqd confert ad necitatẽ seu vitatem eiusdem.

In ꝯtrariũ arguit̃ nẽcariuz ẽ ꝯtingẽs. g̃ neciũ nõ ẽ neciũ: pz ꝯña: ab affirãtia vnl⁹ dispati ad negatiuã alterius. g̃ ẽ fl'z. g̃ ⁊ añs qõ ẽ soph⁹.

p⁹ ?

Circa mãz p̃mi arguẽti sit h̃ p̃ma ꝑ. Aliq̃ vl'is ẽ necia: ⁊ cuilz suppoito sbi corrñdet vna singularis ⁊ tamẽ q̃lz ei⁹ singularis ẽ ꝯtigẽs: pz de q̃libet ista ꝯ: ois hõ ẽ: oẽ aial ẽ: oẽ istãs ẽ: n⁷ aial qõ ẽ: ẽ mor⁷: n⁷ aial qõ desinit eẽ ẽ. eꝯ ẽt cõce dit̃: ꝯ aliq̃ vl'is ẽ ꝯtingẽs. ⁊ cuilz sbi suppoito corrñdet vna singularis: ⁊ tñ q̃lz singularis est nẽcia: pz de ista: nullũ aial qõ ẽ i ista domo ẽ asinus: dato: ꝯ tu sis oẽ aial qõ ẽ i ista do mo. nec seqt̃: nec hoc aial qõ ẽ i ista domo nõ ẽ asin⁹ nec hoc nec istõ nec sic de singulis. g̃ nullũ aial qõ ẽ in ista domo est asin⁹: qz añs ẽ nẽciuz: ⁊ ꝯñs ꝯtigẽs: dato ꝯ pl'es sint hoies i ista domo ⁊ nõ alia aialia. ¶ z⁹ ?. nẽciuz ẽ hoiez eẽ: ⁊ tamẽ z⁹ ?
nullũ nẽciũ ẽ hoiez eẽ: p⁹ ps pz: qz h̃ ẽ nẽcia: hõ ẽ: ⁊ ipsa ade q̃te significat hoiez eẽ. g̃ nẽciuz ẽ hoiez eẽ: pz ꝯña ab officiã/ tib⁹ ad officiatũ. añs ẽ vex. g̃ ⁊ ꝯñs: ka ps declarat̃. nã si ali qõ nẽciuz est hoiez eẽ. g̃ aliqõ qõ nõ ꝑt nõ eẽ est hoiez esse: ꝯñs ẽ falsuz: vñ breuiter hec ppõ aliqõ nẽciũ ẽ hoiez esse ẽ resolubilis: ex q̃ ly nẽciuz limitatũ p adiectiuũ tenet̃ noia/ liter ⁊ resolubiliter: ⁊ nõ officiabil'r: mõ q̃litercũq̃z resoluat̃ vna resoluẽtiũ ẽ falsa: iste ergo ppõnes nõ equalẽt necessa/ riũ ẽ hoiez eẽ: ⁊ aliqõ nẽcariũ ẽ hoiez eẽ: qz ka ẽ ꝑticl'aris: ⁊ p⁹ nulli⁹ ẽ q̃titatis: sic nec iste equalẽt: nullũ necessariũ ẽ ho minẽ eẽ: ⁊ nõ nẽcariũ ẽ hoiez eẽ: q̃rũ p⁹ est va: ⁊ ka falsa. Cõ sil'r dr̃ de istis: nẽcariũ ẽ istãs eẽ: nullũ nẽcariũ ẽ istãs esse: ꝯcedo q̃z libz ista ꝯ: nec ꝯdicũt: sz ꝯdictoriũ prie ẽ istud: non nẽcariũ ẽ istãs eẽ: ⁊ ꝯdictoriũ ke ẽ istud: aliqõ nẽcariũ est in stãs esse: seu ista idefinita: ens necessariũ ẽ istãs eẽ: q̃rũ q̃lz ẽ falsa. ¶ z⁹ ?. Nẽcariũ ẽ qõ deⁿ nõ ẽ: ⁊ ꝯtingẽs ẽ ꝯ deus z⁹ ?
nõ ẽ: p⁹ ps sic arguit̃: hoc ẽ qõ deus nõ ẽ: demr̃an⁹ deũ eẽ: ⁊ hoc ẽ nẽcariũ. ergo nẽcariũ ẽ ꝯ deⁿ nõ ẽ. z⁹ ps pbat̃: hoc ẽ qõ deⁿ nõ est demr̃ato te: ⁊ hoc ẽ ꝯtingẽs. g̃ cõtingẽs est ꝯ deⁿ nõ est. q̃lz ista ꝯ ꝯña ꝯ valz aresoluẽtib⁹ ad resolutũ: te nẽdo ly qõ relatiue añs ẽ vex. ergo ⁊ ꝯñs: nec iste due repu gnãt: nẽcariũ ẽ ꝯ deⁿ nõ est: nõ nẽcariũ est ꝯ deus nõ est: tenẽdo ly ꝯ i p⁹ relatie: ⁊ i ka ꝯiũctie: nec seqt̃ nẽcariũ est ꝯ deⁿ ñ ẽ. g̃ nẽcariũ ẽ deũ nõ eẽ: tenẽdo ly ꝯ i añ te rel'tie si 4⁹ ?
tñ teneret̃ ꝯiũctie ꝯña eẽt bõa. ¶ 4⁹ ?. ꝯtingẽs ẽ aliqd eẽ qõ ipole ẽ eẽ: pbat̃: h̃ ppõ est ꝯtigẽs: aliqõ esse qõ ipole est esse ẽ: ⁊ ipa adeq̃te significat aliqd esse qõ impossibile ẽ esse. igitur contingẽs est a liquid esse quod impossibile est esse. pz consequentia ab officiantibus ad officiatum: añs est ve ruz. g̃ ⁊ ꝯñs. Et si arguit̃ si cõtingẽs ẽ aliqd esse qõ ipole ẽ esse: ⁊ h̃ ppõ aliqd ẽ qõ ipossibile ẽ esse sic adeq̃te significat. g̃ h̃ ppõ ẽ ꝯtingẽs: negat̃ minor: qm̃ h̃ ppõ aliqd ẽ qõ ipos/ sibile ẽ esse: significat aliqd esse qõ ipole ẽ esse: vbi p̃mũ vbũ ifinitiui mõi corrñdet vbo p̃ncipali. In ista ãt ꝯtingẽs ẽ ali qd esse qõ ipole est esse: p̃mũ vbũ ifinitini modi nõ respicit vbũ p̃ncipale: sz vltimũ vbũ ifinitiui mõi: ⁊ iõ ista duo sigi/ ficata seu orones ifinitie. idr̃nr vident̃ esse sil'es: ⁊ nõ simt. p.cor⁷
¶ Ex ista ꝑne seqt̃. ꝯ necẽ est deũ nõ esse: ⁊ chymerã nõ esse: ⁊ cõtingẽs est añx p̃z esse: ⁊ añx p̃z nõ esse: qz h̃ ppõ ẽ ne cessaria deũ nõ eẽ: ⁊ chy⁹ nõ sũt: ⁊ hec ppõ ẽ ꝯtingẽs: añx p̃z eẽ ⁊ añx p̃s nõ sũt. Uñ breuiter ille ppões sũt ve: si dictũ se quẽs modũ ẽ cathegoricũ. siãt fuerit yppoteticũ negãt̃ ille sic ⁊ iste: hec ppõ ẽ nẽcaria deus nõ ẽ: ⁊ chy⁹ nõ est: h̃ ppõ ẽ ꝯtingens: añx p̃s est: ⁊ añx p̃s nõ est: imo q̃lz ista ꝯ copulatia

Ad primum ruz est impossibilis.

Ad p⁹ argu

dico ꝯ ista ẽ ꝯtigẽs. hoc istãs ẽ: ⁊ ẽt suũ significatũ: ⁊ nego istã ꝯñaz: omẽ istãs esse ẽ necessariũ. sz oẽ istãs eẽ ẽ hoc istãs. g̃ hoc istãs eẽ ẽ neciũ: nec arguit̃ i aliq̃ mõ alic⁹ figure: ex quo maior nõ est alicui⁹ q̃titatis si cut dictũ est supra: ꝯ aliq̃ vl'is ẽ necessaria cuius q̃lz singu laris ẽ ꝯtingẽs: ⁊ ita significatũ i⁹ vl'is ẽ necessariũ: ⁊ cuiusl̃z sinagulris significatũ ẽ cõtingẽs: deide cũ dr̃ ipole nõ ẽ hoc istãs eẽ. g̃ necessariũ ẽ h̃ istãs eẽ: negat̃ ꝯña: ⁊ ad ph̃z: rñde tur: ꝯ ipse itelligit necessariũ addi vbo ifinitiui mõi ⁊ non vbo p̃ncipali. vt ipole ẽ hoc istãs nõ eẽ. g̃ necesse ẽ hoc istãs eẽ. ꝯñtia ẽ bõa: sz añs ẽ falsuz. Jtẽ cõcedo ꝯ ista ppõ ipole nõ ẽ h̃ istãs eẽ: ẽ officiabilis ⁊ nõ resolubilis: qz aliter ꝯtin geret istãesse verã: ipossibile nõ est hoiez esse asinũ: qz hoc

nõ est boiem eē asinũ: demrando istã chy^a est: ⁊ hoc ē ipole
Ad z^m nã fm cõez modũ loquēdi tenet ly ipole officiablr ⁊ nõ re
solublr. ¶ Ad z^m ocedit q ista coplatia ē otigēs: nec fa ps
significat ouertiblr q si tu es soz. tu es soz. aut q si tu es aial
tu es soz. sz significat ouertiblr tota copulatiua q aliqõ alē
q si tu es illud tu es soz: ⁊ hoc ē otingens. Et si arg. sic scõa
ps copulatiue est cõditionalis. vera. ergo necessaria. nega/
tur o^d. qz alias dictũ ē: q oditiõalis vera cui^o añs depēdet
z^a ? a oñte. aut ãbo depēdēt ab aliq alia ppõne q ē oditiõal otī
gēs: vt aliq ppõ est vera si sua odicto^a ē vera. aliqua ppo/
positio est: ⁊ si ista est vera sua odictoria ē vera (pz de ista)
istius ppois odictoriũ. ē vex dēndo seipsaz vt arguat sic:
hoc ē: ⁊ si istõ ē vex: suũ odictrioũ ē vex: ⁊ hec ē aliq ppõ:
Ad 3^m q aliq ppõ ē. ⁊ si ista ē va sua odictoria ē va. ¶ Ad 3^m. dr q
ista disiunctia ē necia tu nõ curris vel tu moueris: qz suum
odictoriũ ē ipole. s. tu curris ⁊ tu nõ moueris. ⁊ ad arg^m. qlz
ps ē otigēs: ⁊ nulla alteri repugnat. q ē otigēs: negat oña: qz
vltra illud reqrit q nulla ps seqt ad odicto^o alterius: aut
q odicto^a ptiuz nõ iuicē repugnant: mõ p^r ps seqt ad odi
ctoriũ fe: qz seqt tu nõ moueris. q tu nõ curris. et fa ps seq
tur ad odicto^m pme. s. tu curris. q tu moueris: deide odicto
riũ istax ptiũ iuicē repugnāt. s. tu curris tu ñ moueris. Itē
cũ ppo^r ista ppõ. otigēter tu nõ curris vel tu moueris: qro
si ly otingēter ē deteriatio toti^o disiunctiue vel so^m p^c ptis:
si p^m. negat ista disiũctia (⁊ ad pbõez) negat oña: nec argui
tur apte disiũctie ad totã disiũctiuã. p sic arguēdo fallit o^a:
qz talis ppõ nõ ē disiũctia yppothe^cc pbãda: sz cathe^cc rõe
de ly otingēter: si ãt ē deteriatio p^c cathe^cc: ocedit ista: ⁊ tc
cũ ifert: q ista ē otingēs: tu nõ curris vel tu moueris: nega
Ad 4^m tur oña: qz ista ppõ nõ ē officiabilis sz disiũctie pbabilis p
suas ptes. ¶ Ad 4^m dico q ista ē necia: tu es vel tu nõ es:
⁊ nõ otingēs: ⁊ cũ dr q ista nõ ē magis va q p^a ps: negat (⁊
cũ dr) significatũ pme ptis ē significatũ disiũctine toti^o (oce
do) sz significatũ pme ptis ē otigēs. q et significatũ fe ptis est
4^a ? otigēs: negat oña: qz boiez eē ē hunc boiez eē: ⁊ boiem eē ē
necinz: ⁊ hũc boiez eē ē otigēs. deide negat q vitas ist^o di/
siunctie nõ depēdet nisi a vitate p^c ptis imo depēdet et a vi
tate fe ptis vna cũ nõ disiũctõis. Et ad arg^m fa ps ē falsa. q
nõ ofert ad vitatē disiunctie (negat oña) nec filitudo est
ad ppo^m: qz i nãlib^o si plusq medietas alic^o corpis ē alba il
lud corp^o ē albũ: ⁊ tñ ista copulatia ē falsa si vna ps ē falsa:
⁊ ifinite alie ve. Slr disiũctia ē va si vna ps ē va: ⁊ lz infini
te alie false. Itē ocedo q i hac disiũctia aliqs hõ currit vel
tu nõ es: fa ps nõ ofert ad vitatē. q nec ista: tu es vl tu ñ es.
(negat oña) qz h tu nõ es odicit isti: tu es: ⁊ nõ isti: aliqs hõ
currit. modo odictio disiũctiue est causa necessitatis eius:
sicut ē causa impossibilitatis copulatie. igit ⁊c.

¶ Prima pars principalis.

p. arg^m 

Quadragesimuz octauũ soph^a. Scituz ate ē ti
dub^m. pbat (⁊ põ) q nõ osideres de aliq p
põe nisi de bis: de^o ē: hõ ē asin^o q̃rum pmaz
scies eē necia: ⁊ scõaz ipossibile: sit tñ p^a oē.
a. ⁊ lateat te. i^o po^to: arguit sic. a. ē scitũ ate: ⁊
idē. a. ē tibi dubiũ. q ⁊c. (pz oña) cũ p^a pte añtis: qz ista de^o
ē: ē scita ate: ⁊ ista ē. a. fa ps sic declarat. ois ppõ de q oside
rat aliqs quã nõ scit eē verã: nec scit eē falsam ē sibi dubia:
sed. a. ē ppõ quã nõ scis eē verã: nec scis eē falsaz. q. a. ppõ ē
tibi dubia (pz oña) cũ maiori: q sic vificat (ponat) cũ toto
casu ⁊ minor ē nõ: qz tu nõ scis. a. eē vex nec scis. a. eē falsuz
z. arg^m p casuz. ¶ z^o. h ppõ hoc ē vex ē scita ate: ⁊ eadē est tibi du
bia. q ⁊c. (⁊ pono) q. a. sit vnũ illox rex sedet: ⁊ nullus rex
sedz: ⁊ hoc bñ scias: sz lateat te qõ istox ē. a. sic latz qõ istox
ē vex: ⁊ arguit. a. ē vex. q hoc ē vex demrato. a. ista oñs est
bõa: scita ate eē bõa: añs ē scitũ ate. igr ⁊ oñs: q ista oñs sit
scita ate eē bona pz: qz bñ scis p subm oñis demrari. a. ⁊ q
añs ē scitũ ate: seqt. n. ex casu q tu scis vnũ illox eē verum.
Itē oēm ppõnē quã scis eē verã: scis: sz tu scis. a. ppõnem
eē verã. q. a. ppõnē scis: ⁊. a. ppõ ē tibi dubia qz qõlz istox
ē tibi du^m. q ⁊c. ⁊ q ista: hoc ē: vex sit tibi du^a. pz: qz p ly hoc
nõ demrat nisi vnũ illox odicto^m: sz q̃cũq istox demrato
tu dubitas illud eē vex. q ⁊c. ¶ 3°. h ppõ hoc ē soz. est scita 3. arg^m
ate: ⁊ eadē est tibi du^v. q ⁊c. ⁊ põ q scias h eē hoc: ⁊ dubites
hoc eē soz. qõ tñ sit soz. ⁊ scias hãc hoc ē hoc significare adeq
te hoc eē hoc. ⁊ illaz hoc ē soz. significare adeq̃te hoc eē soz.
isto posito: h ē tibi dubia hoc ē soz. qz tu du^tas hoc esse soz. ⁊
scis istã sic, adeq̃te significare: ⁊ q ista sit scita ate arguit: qz
tu scis adeq̃tũ significatũ illi^o. q ⁊c. pbat añs: tu scis hoc eē
hoc: sz hoc eē hoc ē adeq̃tũ significatuz isti^o. q tu scis adeq/
tũ significatũ isti^o: pz oña: cũ maiõi p casũ: ⁊ mior arguit. nã
hoc eē hoc ē hoc eē soz. sz hoc eē soz. ē adeq̃tũ significatũ il/
li^o. igr ⁊c. ¶ 4°. põ q tu scias hoc eē soz. vel plonem: dubi/ 4. arg^m
tes tñ an sit soz. ⁊ du^tes an sit pla. ⁊ pz q ista ppõ hoc ē soz. ē
tibi du^a. sz arguit q ē scita ate: qz tu scis hoc esse soz. vl pla
tonē: ⁊ scis q ista sic adeq̃te significat. q tu scis istã. pz oña:
cũ maiori ⁊ minorē ꝛclaro: nã tu scis istã hoc ē soz. significare
adeq̃te hoc eē sõ. q tu scis istã significate adeq̃te h eē soz. vl
plonē: pz oña apte disiũcti ad totũ disiũctũ: añs ē ocedendũ ate. q ⁊ oñs. Itez hoc eē hoc scis: ⁊ hoc ē soz. q hoc eē soz.
scis: pz oña: ab iferiori ad suũ supi^o si ly soz. est terius cõis. ⁊
ab vno ouertibili ad reliquũ si ē termius discret^o: ⁊ ex oñti
sequitur: q tu scis hoc esse soz.

Ad oppositũ arguit sic. Sicitũ ate eē tibi du^m. q sci
tũ ate ñ ē scitũ ate: pz oña: ab affir^na
vni^o dispti ad negatiuã alteri^o. oñs ē flz. q ⁊ añs q ē sopb^a.

Circa mãz p^c ⁊ fe rõnis sit h p^a ?. Tu du^tas. a. eē vex: ⁊ p^a ?
tñ n^m. a. du^tas eē vex. p^a ps arg^r sic. h ppõ est tibi
du^v. a. ē vex: q adeq̃te significat. a. eē vex. q tu dubitas. a. eē
vex: pz oña ab officiatib^o ad affi^m. añs ē vex. q ⁊ oñs. fa ps
arguit. nullũ istox dubitas eē vex demratis illis de^o ē: hõ
ē asinus: sed oē. a. ē altex istox. q ⁊c. Et si arg^r sic tu dubitas
. a. eē vex. q. a. eē vex ē tibi du^m: ocedo oñaz: ⁊ oñs: ex q ñ se
qt q. a. dubitas eē vex: qz affo o^to ad sfũ disiuz fallit oña.
¶ Ex ista ?ne seqt. q. a. scis eē v^o ⁊ tñ nullũ vex scis eē. a. Coz^o
p^m pz: qz hoc scis eē vex demran^o istã: ds ē: ⁊ hoc est. a. q. a.
scis eē. igr vex. z^m. seqt. pz q i^a ds ē nõ scis eē. a. ⁊ ipa ē oē. a.
p casuz. Et si q̃rit de ouer^nc i^o. a. scis eē vex: dico q sic ouer
tit. aliqõ qõ scis eē vex ē. a. seu ppõ q̃z scis eē vaz: ē. a. ¶ z^a z^a ?
?. a. scis eē idz sibi ipi: ⁊ tñ n^m. a. scis eē idz sibi ipi. a. p^r ps pz:
qz istã de^o ē scis eē idz sibi ipsi: ⁊ ipa ē. a. q ⁊c. fa ē nõ: qz nihil
scit eē. a. p casũ. Et si arg^r sic. a. scis eē idē alicui: ⁊ nõ scis eē
idē alteri ab. a. q. a. scis eē idē sibi ipsi. a. negat oña: sic nec se
qt tu hoc scis esse. ⁊ hoc nõ scis eē aliõ ab hoie. q hoc scis eē
boiez. ¶ Ex i^a ?ne seqt. q hoc scis eē. a. vel nõ. a ⁊ tñ. a. non Coz^m
scis eē. a. nec. a. scis eē nõ. a. p^m pz: qz hoc scis eē. a. vel nõ. a.
demran^o istã de^o ē: ⁊ hoc ē. a. q ⁊c. z^m ēt ē notũ: qz q̃cũq ista
rũ ppoita hic ds ē ē. a. h ds ē nõ. a. du^tas q̃lz istax. Et si argui
tur sic: tu scis istã ds ē eē. a. vl nõ. a. sz nõ scis istã. eē. a. q. scis
istã eē ñ. a. negat oña: qz adisiũcto stãte cole^uc ad alterã ptē
cũ dist^nc vni^o ptis fallit oña. ¶ z^a ?. Tu scis altex istox eē z^a ?
vex: ⁊ tñ n^m istox scis esse vex demratis illis rex sedz: ⁊ n^o
rex sedz: p^a ps arguit. i^a odictoria sũt iuicē odice^ta. q alterũ
istox ē vex: i^a oña ē bõa scita ate eē bõa: ⁊ a^o ē scitũ ate. q ⁊
oñs: pz oña: ex q nõ ē aliud ipedimẽtũ. fa ps declarat q lz
istox du^tas eē vex. q nullũ istox scis eē vex: tz oña: añs est
notũ p suas exponentes: ⁊ si arguit sic. tu nõ scis hoc istox
esse vex nec scis hoc istorum esse veeruz. ergo non scis ali/
qõ istox duox esse vex: negat osequentia: sz solũ sequitur
q nullũ istox scis esse vex. ¶ Ex ista ?ne seqt. q tu scis. a. Coz^n
eē vex: ⁊ tñ nullum. a. scis eē vex. immo nullum vex scis
eē. a. pz: ī casu secũdi argumẽti: qm tu scis. a. esse nullũ isto/
rũ: nõ tñ aliqõ. a. scis eē vex: nec aliqõ vex scis eē. a. qz nul/

lū istoꝝ scis eē verꝝ:nec aliqd istoꝝ scis eē.a.p casū. ¶ 4ª ꝓ.
Tu scis.a.eē verꝝ:⁊ scis ꝙ nullū.a.ē oē.a.⁊ tñ tu nō scis hoc
eē verꝝ demr̄ato.a.pbar̄:nā si tu scis ꝗ eē verꝝ demr̄ato.a.
⁊ nō demr̄at nisi ista:rex sedet:vel nullus rex sedz.ḡ tu scis
hoc esse verꝝ demr̄ata ista:rex sedz:vel scis hoc eē verꝝ:nul
lus rex sedet.ḡ tu scis hoc eē verꝝ demr̄ata ista:rex sedz vl
scis hoc eē verꝝ demr̄ata ista nll's rex sedz:ꝓñs ē fl'z ⁊ ꝗ ca/
Cor^m siuz. ¶ Ex ista ꝓne seqt̄.ꝙ tu scis aliqd verꝝ eē.a.⁊ tñ n^m sci
tū ate eē verꝝ ē.a.pz ex q̄ oē.a.dubitas esse verꝝ imo tu scis
.a.ppōez eē verā:⁊ tñ nec.a.ppōez scis:nec scis.a. ppōnez
ex q̄ oē.a.ē tibi dubiū. ¶ Jux pdcā(pō).4°.ppōnes alias
p^a ppō ꝓcessas. ¶ p^a.aliq̄z ppōez scis eē verā:⁊ tñ ista nō ē scita ate
sz ē tibi du^a:pz:dato ꝙ i^a ꝗ ē verꝝ ꝓuertat cū vno istoꝝ ꝗdi
ctoriozꝝ ⁊ ꝗ bene scias. Isto posito tu scis istam esse verazꝝ
qr eam scis ꝓuerti cū vno istoꝝ nō tamē ē scita ate:sed tibi
dubia qr ante casum ista fuit tibi dubia ⁊ iaz est ipertinens.
2ª ppō ¶ 2ª ppō.aliqua ē ppositio quaz scis esse falsam: ⁊ aliqua
quā scis eē verā q̄rum nulla itelligit ate(pz)de istis.a.est
.b:a.ē.c.q̄z pmā(pono)ꝓuerti cū vo ⁊ ka ꝓuerti cū fl'o. i^o
poito(pz)p^a pz:⁊ ka declarat:nā nullius istozū significatū
adeq̄tū itelligit ate:nec aliqd sigificatū itelligit eē sigifica
3ª ppō tuz alic^o istoꝝ.ḡ ⁊c. ¶ 3ª ppō.aliq̄ ē ppō va:q̄ non pt credi
ate sic significando(patz)de ista: hoc quod est verum cre
dis esse falsuz dato ꝙ ista: deus est credas esse falsam si.n.
est possibile:ponatur in eē:⁊ arguit sic.hoc qd ē verꝝ credis
eē falsum.igit tu credis hoc eē fl'z.ꝓña d se tz:⁊ verꝝ arguit
sic.hoc qd ē verꝝ credis eē fl'z.igit hoc ē verꝝ:ista ꝓña ē scita
ate eē bona.añs est creditū ate.ḡ ⁊ ꝓñs:quo dato tu credis
4ª ppō hoc eē verꝝ:⁊ credis hoc esse fl'z qd ē ipos'e. ¶ 4ª ppō.aliq̄
ppō ē scibilis a sor.⁊ pl'one: ⁊ tñ nō ē pos'e ꝙ ista sciat a sor.
⁊ pl'one pz de ista n^o istoꝝ ē:demr̄atis sor.⁊ pl'one:nā sor. pt
scire istā:⁊ pl'o sil'r:sz non ē pos'e ꝙ isti sciāt istā:qr si sic pōa
tur ergo.⁊ arguit sic.sor.⁊ pl'o sciunt istaz.ḡ sor.⁊ pl'o sunt.ḡ
aliqs istoꝝ est:qd est ꝗdictoriū eius:quare ⁊c.

Ad p^m argu^m **Ad primum** ꝓcedo ꝙ.a.est scitū ate:⁊ nego:ꝙ a.
ē tibi dubiū:⁊ ad ppōez:nego mino
rez.s.a.ē ppō quā nō scis eē verā:nec scis eē fl'az:qr illā ds ē
scis eē verā: vl scis eē fl'az:⁊ ista ē.a.ḡ ⁊c.⁊ ad arg^m tu ñ scis
.a.eē verꝝ:nec scis esse fl'm.ergo.a.nō scis eē verꝝ:nec.a.scis
Nōbile eē fl'z:negat ꝗ^a:qr arguit a sku ꝓpoito ad sku suz disuz. ¶ In/
telligendū tñ ꝙ ista ppō omnis propō de qua qs ꝓsiderat
quā ñ scit eē vaz:nec scit eē fl'az ē sibi du^a ñ ē necia qr oppoi
tuz pt ꝓtingere(⁊ pō)ꝙ tu credas firmiter sine hesitatiōe
ꝙ añxps erit sit tñ ita ꝙ n^o añx^o erit. Isto poito:ꝗ añx^o erit
nō ē tibi dubia:qr credis firmiter ꝙ ipe erit:nec istā tibi p/
positā dubitares:⁊ tñ nō scis istā eē verā:qr ē fl'a p casum:
nec scis istā eē falsaz:qr credis firmiter istā eē verā:⁊ istam
Ad z^m ppositā ꝓcederes. ¶ Ad z^m dr. ꝙ i cāu isto pt itelligi.a. eē
teriuz cōez ꝓuertibilē cū isto terio verꝝ istoꝝ:⁊ sic indubie
ista ꝓña nō valz.a.ē verꝝ.ḡ hoc ē verꝝ:demr̄ato.a.sicut non
seqt instās psens ē.ḡ hoc est: demr̄ando istās pñs:vel pt in
telligi istū teriuz eē.a.no^n ppriū vel teriuz discretū i^o qd ē
verꝝ istoꝝ:sicut iste terius sor.ē nomē ppriū ⁊ terius discre
tus istius hois: demr̄an^o istū q ē sor.dato:ꝙ nō possint esse
pl'es sor.⁊ isto mō hec ꝓña ē ꝓcedēda.a.ē verꝝ.ergo hoc ē ve
rum demr̄ato.a.sicut ꝗ sor.erit.ergo sor.erit demr̄ato sor.
Dicit tñ ꝙ ista ꝓña nō ē scita ate eē bona tanq̄z sequens ex
cāu:qm̄ ex cāu seqt:ꝙ añs illius ꝓñtie ē scituz ate:⁊ ꝙ ꝓñs
est tibi dubiū.ergo ex casu seqtur istā ꝓñtiā nō sciri ate esse
bonā:verbi grā:pono ꝙ scias sor.esse ⁊ sit sor.corā te quez
credas eē platonē.isto posito ista ꝓñtia est bona:sor.ē.ergo
hoc ē sor.demr̄ando sor.⁊ eadē tibi ppsita ē ate concedē/
da:nō tñ scis eā eē bonā:qr ex cāu sequit:ꝙ añcedens ē sci/
tum ate: ⁊ ꝙ ꝓñs non ē scitum ate:qr credis hoc esse plato
nem.ergo ex cāu sequit istā ꝓñam nō sciri ate eē bonā. De
ide cū arguit:omnē ppōez quā scis eē verā scis:sz tu scis.a.
ppōnē esse verā.ergo.a.ppōnē scis.negat añs ⁊ ꝓña:qm̄ cō
cessuz ē ꝙ aliq̄z ppōnē tu scis eē verā: que tñ ē tibi dubia:
ꝓña etiā nō valet:qr nō debuit sumi minoz ī sku ꝓposito sz
diuiso.s.a.propōnē scis eē verā:⁊ hoc negaret:qr nullū isto
rum scis eē verꝝ. ¶ Ad 3^m breuiter dico:ꝙ nō scio hoc esse Ad 3^m
soz.⁊ nego ꝙ hoc eē hoc sit adeq̄tū significatū istius hoc ē
soz.⁊ tunc ad arg^m hoc esse hoc ē hoc esse soz.⁊ hoc eē soz. ē
adeq̄tū significatū illius.ḡ ⁊c.negat ꝓña: sicut non seqtur
te eē ē hoiez eē:sed hoiez eē ē adequatuz significatū illius
hō ē.ḡ te esse ē adequatū significatū illius hō est:⁊ hoc pro
pter illū terminū adequatū: qr nō negat qn hoc eē sit signi
ficatū istius hoc ē soz.sicut nō negat qn te eē sit significatū
istius hō ē. ¶ Ad 4^m rñr ꝓsil'r negādo istā:tu scis hanc hoc
esse soz.significare adeq̄te soz. vel platonē: ⁊ ad pbatōem:
negat ꝓña:qr arguit ad disiunctum stās colec^t rōne illius Ad 4^m
termini adeq̄te ⁊ termi ꝓcernētis actū mētis.sicut nō seq/
tur iste terius hō ꝑmo sigificat hoiez.igit sigificat p^o hoiez
vel asinū:deide ne^o istā ꝓñaz:hoc eē hoc scis:⁊ ꝗ ē soz. ergo
hoc eē soz.scis:qr ex maiori de sensu ꝓposito ⁊ minori de in
eē nō seqt ꝗ de sensu ꝓposito:siue arguat ad vno ꝓuertibili
ad reliquū:siue ab inferiori ad suū supi^o: ⁊ hoc qr terminus
faciens cōpositionē imobiliat ꝓpositionē pcedentez: sicut
sequētez:vñ nō sequit hoc esse asinuz scis:⁊ omnis asinus ē
rudibilis. ergo hoc esse rudibile scis: nec sequitur hoc esse
hoc scis:⁊ hoc est homo.ergo hoc esse hominez scis:sed sem
per debet argui cum minori de sensu cōposito vt in sequen
ti sophismate ostenditur.igitur ⁊c.

¶ Secunda pars principalis.

Scitum ate est tibi dubium pbatur. Tu scis hoc esse p.arg^m
hoc:⁊ dubitas hoc esse hoc. ḡ ⁊c.(⁊ pono) ꝙ
laps sit alonge quē ratiōe distātie dubitas esse soz.isto posi
to:tu scis hoc esse hoc:qr hec ppositio scit ate hoc est hoc:⁊
ipa sic adequate significat.ḡ ⁊c. Sz arguit ꝙ dubitas hoc
esse hoc:qr tu dubitas hoc esse soz.⁊ scis ꝙ hoc ⁊ soz.ꝓuertū
tur.ḡ tu dubitas hoc eē hoc(pz ꝓña)ab vno cōuertibili ad
reliquū cum termino concernēte actū mentis habēte hu/
iusmodi mediū est bonuz argumētū.añs pbat pro minori:
qr sicut scis ꝙ hō ⁊ risibile ꝓuertunt.ita scis ꝙ hoc ⁊ soz.de
mr̄ando soz.ꝓuertunt. Itē si tu scis ꝗ eē hoc.ḡ hoc scis esse
hoc(pz ꝓña)qr nō refert pponere ⁊ postponere pnomē de
mr̄atuz(dūmō)nō fiat mutatio suppōnis in alio termino:
sed ꝓñs est falsuz:qr si hoc scis esse hoc.ḡ hoc qd credis esse
hoc scis esse hoc.vel hoc qd nō credis esse hoc scis esse hoc:
non primum quia lapidem credis esse hoc: ⁊ nullum lapi/
dem scis esse hoc.nec etiam secundum.quia quocunq̄z da/
to sequitur hoc non credis esse hoc. ergo hoc non scis esse
hoc:quia credere est superi^o ad scire. ¶ Secundo. Tu scis 2.arg^m
hoc esse soz.⁊ dubitas hoc esse soz.ergo ⁊c. (⁊ pono) ꝙ he/
ri vidisti sortez ⁊ scias istuz esse soz.quem heri vidisti:scien
do ꝙ neminem heri vidisti nisi sortē scias tñ hoc esse hoc:
demonstrādo sortem stantem coram te: quem aliqualiter
credas esse platonē:isto posito:tu scis hoc esse sortem: quia
scis istum esse sortē:quem heri vidisti: ⁊ neminem heri vi/
disti nisi hunc.ergo scis hunc esse soz.⁊ dubitas hoc esse sor
tez:quia credis cum formidine eum esse platonem:vt sup/
pono. ¶ Tertio. Hec propositio:hoc est homo:est scita ate 3.arg^m
esse vera:vel scita ate eē falsa:⁊ eadem est tibi dubia. ergo
⁊ cetera(⁊ pono)ꝙ aliquid scias esse hominem:⁊ nihil du
bites esse hominez:⁊ scias istam propositionem hoc est ho/
mo significare precise iuxta compositionem suorum ter/
minorum:sciendo quid demonstretur per subiectū de quo
sufficienter consideres:an sit homo vel non homo: ⁊ nihil
quod est homo credis esse nō hominē:⁊ ecōtra. isto posito
(⁊ admisso)arguitur sic:aliquid scis esse hominem:⁊ nihil
dubitas esse hominez:⁊ scis quid demonstretur per subm
istius hoc est hō:quo demōstrato sufficienter ꝓsideras: an

sit hõ:vel nõ hõ:⁊ nihil qõ est hõ credas esse non hoiez:nec eõ:g̃ ꝗ demonstratũ scis esse hoiem:vel ꝗ demonstratum scis esse non hoiem:⁊ tu scis istã: ꝗ est hõ significare p̃cise iuxta cõpositionẽ suoꝝ terminoꝝ:g̃ ista est scita ate esse va vel scita ate eẽ falsa. ⁊ q̃ ista sit tibi du^a arguit̃: qꝛ añ casũ
4^m arg^m fuit tibi dubia:⁊ iaz est imptinens casui:g̃ ⁊c̃. ¶ 4°. Pono q̃.a.⁊.b.sint ꝓpõnes scite ate:⁊.c.sit pꝛꝓpõ tibi du^a.nescias tñ q̃ istaꝝ sit tibi du^a.tũc arguit̃.aliq̃ istaꝝ est scita ate: ⁊ q̃ libet istaꝝ est tibi dubia:g̃ ⁊c̃.(ꝑma pars pz)p casum:⁊ secundã declaro:qꝛ quacũq̃ istaꝝ demõstrata dubitas an ꝗ sit tibi dubia:qꝛ si scis q̃ ꝗ non est tibi dubiũ: demõstrato .a:p idẽ scis q̃ ꝗ non est tibi dubiũ demõstrato.b: ⁊ scis q̃ vnũ istoꝝ ẽ tibi dubiũ:g̃ tu scis q̃.c.ẽ tibi du^m qõ ẽ ꝯ casuz.

In ꝯrariũ arguitur sic.sophisma est vna indefinita affirmatiua resolubilis: cui^9 vna resoluentiũ ẽ vna icõpossibilis alteri qualrcũq̃ resoluat̃. g̃ sophisma ẽ impossi.añs ãt(pz)qꝛ ꝛplicat ꝯdictionẽ.ꝗ est scitum ate:⁊ hoc est tibi dubium:sumendo ly scitũ de presenti ⁊ non de preterito.

p^a ꝯ **Circa** mãm ꝑmi ⁊ secundi argumẽti sit ꝗ p^a ꝯ.Asensu cõposito ad sensũ diuisũ:⁊ eꝯ cũ teris ꝯcernentibus actũ mẽtis sepe fallit ꝯña(pz)qꝛ non seqtur tu scis alterũ istoꝝ esse verũ:g̃ alteꝝ istoꝝ scis esse veꝝ:vtrũq̃ istorũ dnbitas eẽ veꝝ:g̃ dubitas vtrunq̃ istoꝝ esse veꝝ:dẽ^tus
p^m coꝛ^9 duob^9 ꝯdictoꝛuꝫ tibi dubys. ¶ Ex ista ꝯne segt̃:q̃ vtrũq̃ istoꝝ credis esse veꝝ:⁊ tñ non credis vtrũq̃ istoꝝ eẽ veꝝ (pz)supposito q̃ vtrũq̃ istoꝝ rex sedet:nll's rex sedet:babeat tres euidentias eq̃liter te mouentes: ⁊ ꝯñter ꝯcedit̃ q̃ aliqõ istoꝝ scis esse:⁊ tñ non credis aliqõ istoꝝ esse:ymmo q̃ ista scis esse:⁊ non scis ista esse. vt posito q̃ soꝛ. ⁊ pl'o sint alonge q̃ꝝ soꝛ.videas quẽ credas eẽ indiuisibilẽ:platonem vo nõ videas:nec de aliq̃ ꝯsideres q̃ꝫ õ soꝛ. isto posito ꝗ scis eẽ demonstrãdo soꝛ.⁊ ꝗ est aliqõ istoꝝ.g̃ aliqõ istoꝝ scis eẽ:non tñ credis eẽ aliqõ istoꝝ esse: qꝛ nõ credis ista esse.Si'l ꝗ scis eẽ demonstrãdo soꝛ.⁊ ꝗ ẽ ista eẽ demonstrãdo suas medietates:g̃ ista scis esse:nõ tñ scis ista eẽ: qꝛ cre
z^a ꝯ dis ꝗ qõ vides eẽ indiuisibile. ¶ z^a ꝯ.asensu cõposito ad sensũ diuisum:⁊ eꝯ:cũ solo pꝛono^c demo^uo singularis nũeri in teris ꝯcernentib^9 actũ mẽtis est bonũ arg^m.nã bene seqtur ꝗ scis eẽ.g̃ scis ꝗ esse:⁊ eꝯ.hoc dubitas eẽ:g̃ dubitas ꝗ esse:⁊ eꝯ:hoc apparet tibi esse:g̃ apparet tibi q̃ hoc ẽ ⁊ eꝯ: vñ dato q̃ antexp̃s non sit: ⁊ credis tñ illũ esse ꝯ^d^o q̃ hoc apparet tibi eẽ demr̃ando añxp̃z.sic̃ q̃ appet tibi hoc esse. Et si arguit̃ sic:hoc apparet tibi eẽ.g̃ ꝗ est apparẽs tibi eẽ g̃ hoc est(negat̃ ꝯña)qꝛ a^9 adiacente ad z^9 adiacẽs fallit arg^m cũ terio distra^re.mõ ly appens ẽ terius distrahẽs.Cõtra.p hoc seqtur q̃ hoc apparet tibi hõ q ẽ:qꝛ appet tibi q̃ hoc ẽ hõ q est:negat̃ ꝯña:qꝛ in hõ cõpõnibus nõ ꝯuertitur sensus cõpositus cũ sensu dio.vñ nõ seqtur apparet tibi q̃ hoc est asin^9 qui est veniẽs ⁊ hoc est:g̃ hoc apparet tibi asinus q est veniens.appet tibi q̃ hoc ẽ argentũ qõ ẽ hoc: ⁊ ꝗ est:g̃ hoc appet tibi argentũ qõ ẽ hoc:qm̃ ex istis cõseqnti bus segt̃ q̃ asin^9 est veniẽs ẽt argentũ est hoc:quoꝝ nullũ seqtur ex istis añtibus.si g̃ nõ valeant iste ꝯ^c cũ tali medio a soꝛ^ri.sine isto me^o nõ valerent. sic̃ nec hoc vbũ põt in sẽsu ꝯ^te deteriat ꝯpõnez relatiuã:et nõ in sensu diuiso:ĩ ꝗ vbuz
3^a ꝯ apparet. ¶ 3^a ꝯ.Ex vna de sensu cõposito:et alia de inesse nõ seqtur alia de sensu cõposito(pz)qꝛ non segt̃ tu scis.a. eẽ verũ:et oẽ.a.ẽ ista:rex sedet:g̃.tu scis istã rex sedet eẽ veram:nec seqtur tu scis hãc õs est esse verã:et ipsa ẽ.a: ergo tu scis.a.esse veꝝ(ꝑm q̃ patuit)seqtur tñ ex illis p̃missis:
p^m coꝛ^m hoc de sensu diuiso.a.scis eẽ veꝝ. ¶ Ex ista ꝯne seqtur.q̃ tu dubitas ista esse vera: et ista sunt.a.et tamen nec.a.dubitas esse verum:nec dubitas.a.esse verum(patet)posito q̃.a.sit vna propositio quam scias esse veram:et scias esse .a.sit tamen.a.propositio pl'a vera:et hoc sit tibi dubium: etiam est concedendu3 q̃ tu dubitas soꝛ.c^re.⁊ oĩs soꝛ.ẽ iste hõ:⁊ tñ non dubitas istum hoiem currere:pz:dato q̃ scias istum hominem currere:sit tamen iste homo omnis soꝛ. ⁊ lateat te:sic q̃ dubites soꝛ.currere. ¶ Quarta ꝯ.ex ambabus premissis de sensu composito sequitur sibi coꝛrespondens de sensu composito.nam bene sequitur tu scis.a.esse verum:⁊ scis q̃ omne.a.est ista rex sedet:ergo tu scis istam esse veram:tu credis hoc esse verum:⁊ credis q̃ hoc est.a: ergo tu credis.a.esse verum:⁊ etiam valeret cuz isto verbo scio:sed cum isto verbo dubito non valet talis consequentia.dubitas hoc esse vuz ⁊ scis q̃ hoc est.a:g̃.tu dubitas.a. esse verũ(dato)enim q̃ q̃libet istaruz sit.a.deus est:⁊ rex sedet:est antecedens verum:⁊ consequens falsum.tamen bene sequitur cum tali minoꝛi tu scis q̃ tñ hoc est.a: econtra etiam non sequitur tu dubitas.a.esse verum:⁊ scis q̃ ꝗ est.a:ergo tu dubitas hoc esse verum:dato.n.q̃ scias quãlibet istarum esse.a.rex sedet: chymera est:⁊ q̃ nihil sit.a. nisi vna illarum est antecedens veruz ⁊ consequens falsũ demonstrando istaz chymera est. Ubi tamen argueretur cum tali medio.tu scis quod tñ hoc est.a: est consequẽtia bona. ¶ Intelligendum q̃ cum isto verbo volo tales minoꝛ non sufficeret:quia non sequitur tu vis percutere istuz ⁊ scis q̃ tantum iste est sacerdos:ergo tu vis percutere sacerdotem:quia forte non vis percutere istum in eo q̃ ẽ sacerdos:sed in eo q̃ est malus:vel tibi inutilis.tamen bene sequitur:q̃ sacerdotem vis percutere.econtra autez bene sequit̃:vt tu vis percutere sacerdotem:seu videre papam ⁊ scis q̃ tñ iste est papa:vel sacerdos:ergo tu vis percutere seu videre istum. Nõbile

Ad primũ concedo q̃ tu scis hoc eẽ hoc:⁊ nego q̃ tu dubites hoc eẽ hoc(⁊ ad ar^m)tu dubitas hoc eẽ soꝛ.⁊ scis q̃ hoc ⁊ soꝛ.ꝯuertunt̃:g̃ tu dubitas ꝗ esse hoc:negat̃ minoꝛ:tãq̃ repugnãs casui:qꝛ bñ seqtur tu scis hoc esse ꝗ:⁊ nõ scis hoc eẽ soꝛ.g̃ nõ scis q̃ hoc ⁊ soꝛ. coꝯuertunt̃.Deiñ ꝯcedo istã ꝯñaz.tu scis hoc eẽ hoc:g̃ hoc scis eẽ hoc:⁊ ꝯñr ꝯcedo q̃ hoc qõ credis eẽ hoc scis eẽ hoc: ⁊ tc̃ ad arg^m:lapidẽ scis vel credis eẽ hoc:⁊ nll'm lapidẽ scis eẽ hoc:g̃ ⁊c̃.(negat̃ ꝯña)vñ si lapis ẽ alonge quẽ credas esse soꝛ.hec est va:hoc qõ credis eẽ hoc scis esse hoc: demõstrãdo sp illud qõ tu vides:⁊ ꝯñr negat̃ ista.nullũ lapidez scis esse hoc:si ãt soꝛ.est alonge q credit̃ esse lapis:iterũ ꝯcedit̃ eadem propõ ⁊ pz ꝯñam non valere. ¶ Ad z^m ꝯcedo q̃ tu dubitas hoc esse soꝛ.⁊ tunc ad rõem tu scis istũ eẽ soꝛ.quez heri vidisti.et neiem heri vidisti nisi istũ:g̃ tu scis hunc eẽ soꝛ.(negat̃ ꝯña)vt patuit in tertia ꝯne:sz bene seqtur cuz tali minoꝛi:et scis q̃ neiez heri vidisti nisi istũ:sz hoc negatur tãq̃ repugnãs. ¶ Ad 3^9.dr̃ q̃ non ẽ inconueniens vt supra ostẽsuz est:q̃ aliq̃ propõ sciat̃ esse va ate: vel sciatur ate esse fl'a:et q̃ ista sit tibi dubia:ad arg^m tñ cũ ꝯcluditur q̃ hoc demõstratũ scis eẽ hoiem:vel hoc demr̃atũ scis nõ esse hoiem:negat̃ ꝯña:qꝛ cũ toto añte stat q̃ illud demr̃atum cõsideres eẽ hoiem vel non hoiem:nõ consid^o illud eẽ hoiem:nec considerãdo illud non eẽ hoiez:sic̃ est aliq̃ ꝑpõ quã credis eẽ verã:vel nõ verã:et tñ istã non credis eẽ veram:nec istã credis eẽ non veram. Et vbi oĩa pol'ia adhuc ponerent̃ in añte:non dz rñderi ad istã:hoc ẽ hõ:seu ad aliquaz istaꝝ:hoc demr̃atũ scis eẽ hoiem:hoc demõstratum scis non eẽ hoiem:nisi exp̃mat̃ distincte specifice quid demõstret̃ p sbm illi^9:cõcedo.n.q̃ scio qd demr̃et̃ p sbm illi^9 non tãq̃ vuz:sz tanq̃ seq̃ns:et iõ q̃lz istaꝝ ꝑpõnum manet intelligibilis mihi vsqꝫquo sciaz quid demr̃et̃ p nomẽ demonstratiuũ:q̃obrẽ nulla tal ẽ concedenda:neganda: dubitanda:vel distinguenda:nisi prius certificatio facta sit. ¶ Ad 4^m admisso casu nego q̃ q̃libet istaruz sit tibi dubia: ⁊ cuz dr̃ quacũq̃ istarum demr̃ata tu dubitas an dubites istam nẽ^r.vnde stat q̃ sciam.a.vel.b.propositionem: et nõ

Ad z^m

Ad 3^m

Ad 4^m

Ad p^m argu^m

ſciã me ſcire iſtaz:ꝛ dubitẽ.c. ꝓpõnem:ꝛ non ſciã nec dubi
tẽ me dubitare iſtam:qꝛ forte non ꝛſiderabo:ſz ꝙ ſciã vel
dubitẽ aliquam ꝓpoſitionem:ꝛ dubitẽ me ſcire iſtaz : aut
dubitẽ me dubitare iſtam:hoc eſt impoſſibile:qm̃ tunc du
bitarez me ſcire ſic eſſe:vel ſic eſſe:qd̃ eſt impoſſibile. Nã
ſi illud eſt poſſibile:ponatur ergo ꝙ tu dubites te ſcire an
techriſtum eſſe:ꝛ arguitur ſic.tu dubitas te ſcire antechri
ſtum eẽ: g̃.tu dubitas te ſcire añxp̃z eẽ:ꝛ ꝛſideras an ſcias
añxp̃m eẽ:pz ꝛña:qꝛ p̃a ps ꝛñtis ẽ eadẽ cũ añte:ꝛ ſcda ẽ foꝛ
malr ſeq̃ns:nemo.n.dubitat ſe ſcire niſi ꝛſideret. Tunc vl
tra.tu dubitas te ſcire añxp̃m eẽ:ꝛ ꝛſideras an ſcias añxm
eẽ:g̃ tu ſcis añxp̃m eẽ(pz ꝛña)qꝛ ex oppoſito ꝛnis cũ mio
ri ſeqt̃ oppoſitũ maioris. Nam ſeqt̃ tu non ſcis añxp̃m eẽ
ꝛ cõſideras an ſcies antixp̃z eẽ:g̃ pcipis te non ſcire añxp̃z
eẽ:ꝛ p ꝛñs non dubitas te ſcire añxp̃z eẽ. Deide arguit̃ alia
ps cõditionalis.ſ.tu nõ ſcis añxp̃z eẽ:ex eodẽ añte tu dubi
tas te ſcire añxp̃m eẽ:ꝛ ꝛſideras an ſcias añxp̃z eẽ:qꝛ ex op
poſito cũ eadẽ p̃miſſa ſequꝛ oppoſitũ alteri p̃miſſe.ſeqt̃
.n.tu ſcis añxp̃z eẽ:ꝛ ꝛſideras an ſcias añxp̃z eẽ: g̃ pcipis te
ſcire añxp̃m eẽ:ꝛ p ꝛñs tu non dubitas te ſcire añxp̃m eẽ.
Ecce quõ iſta ꝓpõ tu dubitas te ſcire añxp̃z eẽ:icludit foꝛ
malr ꝛdictionẽ:ꝛ ita dico de his:tu dubitas te credere añ
xp̃m eẽ.tu dubitas te dubitare añxp̃z eẽ. Ex p̃a.n.ſequtur:ꝙ
tu credis antexp̃z eẽ:ꝛ nõ credis añxp̃z eẽ:ꝛ ex ꝛa.ꝙ tu du
bitas antexp̃z eẽ:ꝛ nõ dubitas antexp̃m eẽ ſp̃ ꝓcedẽdo.vt
obiectõ pus. Cõtra ñ ſeqt̃ ꝶ ẽ foꝛ.ꝛ ꝛſirꝛs ſufficiẽter an ſit ꝶ foꝛ.g̃
tu ſcis ꝶ eẽ foꝛ.p idẽ non ſeqt̃ tu dubitas hãc ꝓpõez ꝛ cõſi
deras ſufficiẽter an dubites eã:g̃ tu ſcis te dubitare eam:ꝛ
ꝛñr nec iſta ꝛña ẽ bona.tu ſcis añxp̃m eẽ ꝛ conſideras ſuffi
ciẽter an ſcias antexp̃z eẽ:g̃ tu ſcis te ſcire añxp̃z eẽ. Dr̃ ꝙ
nõ ẽ ſilitudo:qꝛ ĩ p̃a ꝛña nõ exp̃mitur niſi mẽtis actꝰ rectꝰ:
in alys ãt actus reflexus.nam intelligere foꝛ.dicit actũ re
ctum:ſed intelligere ſe intelligere dicit actũ reflexũ ꝛc̃.

¶ Prima pars principalis.

p̃ arg̃ Penultimũ ſopha Soꝛ.decipit̃ ni
ſi ipe ꝺcipiat̃ (ꝛ pono)
ꝙ ſoꝛ.credat ſolũmõ ꝙ ipſe decipit̃:ꝛ ꝙ tu
es hõ:tũc q̃ro vtrũ ſoꝛ.decipit̃ vel nõ:ſi ſoꝛ.
decipit̃ ꝛ ſoꝛ.credit p̃ciſe ꝙ ipſe decipitur:ꝛ
ꝙ tu es hõ.g̃ ſoꝛ.non decipit̃ vel tu non es
hõ:ſz tu es hõ:g̃ ſoꝛ.nõ decipit̃: vt breuiter
arguat̃ ſic.ſoꝛ.credit p̃ciſe ſic ẽ:g̃ non decipit̃.añs arguitur
ſoꝛ.credit p̃ciſe ꝙ ipſe decipit̃:ꝛ ꝙ tu es hõ.ergo ſoꝛ.credit
p̃ciſe.ſic ẽ. Si dr̃ ꝙ ſoꝛ.non decipit̃:ꝛ ſoꝛ.credit p̃ciſe ꝙ ipe
decipit̃:ꝛ ꝙ tu es hõ:ergo ita ẽ ꝙ ſoꝛ.decipit̃:ꝛ ꝙ tu es hõ:
g̃ ſoꝛ.decipit̃:ꝛ p ꝛñs.ſi ſoꝛ.nõ decipit̃:ſoꝛ.decipit̃ qd̃ cõuer
z̃ arg̃ titur cũ ſopꝛ. Z°. Pono ꝙ ſoꝛ.credat p̃ciſe aliquẽ hoiez
decipi:ꝛ ꝙ nll's hõ ñ ſoꝛ.decipiat̃.iſto poſito:q̃ro ſi ſoꝛ.deci
pit̃ vel non.ſi decipit̃ ꝛ ipſe credit p̃ciſe ꝙ aliqs hõ decipit̃.
g̃ nll's hõ decipit̃:g̃ ſoꝛ.nõ decipit̃.qd̃ ſi cõcedit̃ arguit̃ ſic.
ſoꝛ.non decipit̃:ꝛ ipſe credit p̃ciſe ꝙ aliqs hõ decipit̃: g̃ ali
aliqs hõ decipit̃.ſz nll'us hõ nõ ſoꝛ.decipit̃ p̃ caſũ:g̃ ſoꝛ.de
cipit̃:ꝛ p ꝛñs ſoꝛ.decipit̃ ſi ipſe nõ decipit̃: qd̃ ẽ ſopha. Idẽ
oñdit̃ ponẽdo ꝙ ſoꝛ.credat p̃ciſe oẽz hoiem decipi:ꝛ ꝙ oĩs
hõ non ſoꝛ.decipiat̃. Si.n.in caſu iſto ſoꝛ.decipit̃ ꝛ ſoꝛ.cre
dit p̃ciſe oẽm hoiem decipi.g̃ non oĩs hõ decipit̃: ſz oĩs hõ
non ſoꝛ.decipit̃ p̃ caſũ.ergo ſoꝛ.nõ decipit̃:qd̃ ſi cõcedit̃ ar
guit̃ ſic:ſoꝛ.non decipit̃ ꝛ ipe credit p̃ciſe.ꝙ oĩs hõ decipit̃.
ergo oĩs hõ decipit̃:ꝛ ipſe ẽ hõ g̃.ipſe decipit̃ ꝛ p ꝛñs ſoꝛ.de
z̃ arg̃ cipit̃ niſi ipſe decipiat̃:qd̃ ẽ ſopha. Z°.ſoꝛ.decipiebat̃ niſi
ipſe decipiat̃:ergo ꝛc̃. ꝓbat̃ añs ponẽdo ꝙ.c.fuit vna hoꝛa
p̃terita: cui p̃ iſtãs fuit.a.ꝛ vltimũ.b:p quã ſoꝛ. credidit
ꝛtinue p̃ciſe ꝙ ipſe fuit ꝺcept̃ poſt.a:ꝛ ꝙ erit deceptus añ
.b:tũc q̃ro vtrũ ſoꝛ.p totã.c.hoꝛã fuit decept̃:vel nõ:ſi ſic:
ꝛ tũc credidit p̃ciſe.ꝙ ipſe fuit decept̃ poſt.a:ꝛ ꝙ erit dece
pt̃ añ.b:ergo p totã.c.hoꝛã fuit ĩ ꝙ ipſe nõ fuit decept̃ p̃
.a:aut ꝙ ipſe nõ erit decept̃ añ.b:ꝛ p ꝛñs non p totã.c.ho
rã ſoꝛ.fuit decept̃.ꝙ ſi ꝛcedit̃ arguitur ſic.non p totã.c.ho
rã ſoꝛ.fuit decept̃:ꝛ p totã.c.hoꝛã ſoꝛ.credidit p̃ciſe ꝙ ipe
fuit ꝺcept̃ poſt.a:ꝛ erit decept̃ añ.b:ergo p totã.c.hoꝛam
fuit ita ꝙ ipſe fuit decept̃ poſt.a:ꝛ erit decept̃ añ.b:ſz per
totã.c.hoꝛã credidit p̃ciſe idẽ ꝛ eodẽmõ.ergo p totã.c.ho
rã ſoꝛ.fuit ꝺcept̃:ꝛ p ꝛñs ſi ſoꝛ.nõ fuit decept̃: iſte fuit de
cept̃:forte nõ admittit̃ caſus:ſz ꝝ ꝛtinue añ.c.hoꝛã: ꝛ cõti
nue poſt.c.hoꝛã potuit ſic credidiſſe:ergo p totã.c.hoꝛã po
tuit ſic credidiſſe:pz ꝛña:ꝛ añs ſilr:qꝛ nõ ſeqtur ꝝdictio: ſz
ſolũ ꝙ ſoꝛ.fuit ꝺcept̃. Itẽ ĩ quolz iſtãti.c.hoꝛe ipſe potuit
ſic p̃ciſe credere:cũ ex iſta ñ ſeqt̃ ꝝdictio:ergo poſe fuit ipz
ſic p̃ciſe credere p totã.c.hoꝛã ꝛc̃. 4° ſoꝛ.excipit̃ niſi ipe 4.arg̃
excipiat̃:ergo p idẽ ſoꝛ.decipit̃ niſi ipſe decipiatur. ꝓbatur
añs (ꝛ pono) ꝙ oĩs hõ p̃ter ſoꝛ.excipit̃.iſto poſito q̃ro vtꝛ
ſoꝛ.excipitur vel non.ſi p̃m: ꝝ oĩs hõ p̃ter ſoꝛ.excipitur:ergo
ſoꝛ.non excipitur(pz ꝛña)ab exꝛa ad vnã ſuaꝛ expo.ꝛ a°
ẽ caſus. Si dr̃ ꝙ ſoꝛ.non excipitur. Contra.cuiuſlz excepti
ue ps extracapta excipitur:ſz ſoꝛ.ẽ ps ex̃capta:ergo ſoꝛ.ex
cipitur:ꝛ p ꝛñs ſoꝛ.excipitur ſi ipſe nõ excipitur: Itẽ aliqd
excluditur qd̃ nõ excludit̃:ergo p idẽ aliqd excipitur qd̃ ñ
excipitur. ꝓbatur añs (ꝛ pono) ꝙ iſta tm̃ exclu ẽ exclu
ſit oĩs excluſiua:ꝛ ꝙ nihil ſit excluſiuũ niſi qd̃ excluditur
p dictionẽ excluſiuã.iſto poſito:q̃ro vtrũ p iſtã aliqd ſit ex
clu vel incluſũ:ſi exclu ſit iſtd̃.a.ꝛ arguit̃ ſic.a.ẽ exclu.
ergo ab.a.remouetur p̃dicatũ iſtius excluſiue.g̃.a.nõ ẽ ex
clu.ſi dr̃.ꝙ.a.ẽ iclu.g̃ de.a dr̃ p̃dicatũ ĩ ex ꝛ p ꝛñs.a.ẽ
excluſũ:ꝛ ita habeo ꝙ.a.ẽ excluſũ.ſi ipſuz.a.nõ ẽ excluſuz.
In ꝛtrariuz arguit̃ ſic.ſoꝛ.decipit̃ niſi ipſe decipia
tur:ergo ſoꝛ.decipit̃ ſi ſoꝛ.non deci
piatur(pz ꝛſeq̃ntia)ab vno cõuertibili ad reliquuz conſe
quens implicat contradictionẽ:ergo ꝛ añs.qd̃ ẽ ſophiſma.
Circa p̃dicta ſit ꝶ p̃a ꝝ. Soꝛ.credit p̃ciſe talẽ ꝓpoſitio p̃a ?
nem ſoꝛ.decipitur:ꝛ ſcit ꝙ talis ſignificat ſoluz
ꝙ ſoꝛ.decipitur:ꝛ tm̃ ſoꝛ.nõ decipit̃ (ꝓbatur)ſit.a.iſta.ſoꝛ.
decipit̃ quã ſoꝛ.ſciat ſignificare p̃ciſe deũ eſſe:ꝛ.b.iſta ſibi
ſilis quã ſoꝛ.ſciat ſignificare p̃ciſe ſoꝛ.decipi: credat tm̃ p̃am
ꝛ non ſcdaz. Iſto poſito:ſoꝛ.nõ decipitur:qꝛ credit p̃ciſe ve
rũ:ſz ꝙ ipſe ſciat talẽ ſoꝛ.decipitur ſignificare preciſe ſoꝛ.ꝺ
cipi:declaratur ꝙ ſoꝛ.ſcit.b.ſignificare preciſe ſoꝛ.decipi:ꝛ
ſcit ꝙ.b. ꝓpõ ẽ talis q̃lis eſt.a.ergo foꝛ.ſcit talẽ ſignificare
preciſe ꝙ ſoꝛ.decipitur. Ex iſta ꝛne ſequtur: ꝙ ſoꝛ.aliq̃li p̃m coꝛm
ter credit:ꝛ preciſe talr plo credit:ꝛ tm̃ ſoꝛ.decipitur: ꝛ plo
non decipitur(ꝛ pono) ꝙ ſoꝛ.aliquem hoiem credat cur
rere q tm̃ non currat ꝛ plo ẽt aliquẽ hoiem credat currere
qui de facto currat:ꝛ nihil aliud.iſto poſito arguitur ſic.ho
minẽ currere ſoꝛ.credit:ꝛ preciſe hoiez currere plo credit:
ergo aliq̃lr ſoꝛ.credit:ꝛ preciſe talr plo credit:ꝛ ꝙ ſoꝛ.deci
piatur ꝛ non plato: ſequitur ex caſu. Z ꝝ. Soꝛ.credit p̃ z ꝝ ?
ciſe verũ eẽ verũ:ꝛ plo credit preciſe veruz eſſe verũ:ꝛ tm̃
ſoꝛ.decipitur:ꝛ plo nõ decipitur(pz)dato ꝙ ſoꝛ.credat ſo
lũmodo iſtud vnũ.ꝺs eſt:eẽ iſtud vnuz hõ decipitur:ꝛ plo
credat ſolũmõ iſtud verum:ꝺs eſt:eẽ iſtud verũ deus eſt.
Ex iſta ꝛne ſequitur ꝙ iſta ꝛña non valet ſoꝛ.credit p̃ciſe p̃.coꝛm
ꝙ aliqs hõ decipitur:ꝛ aliquẽ hoiem decipi eſt verũ: er
go ſoꝛ.credit p̃ciſe verũ:ſic nõ ſeqtur tu credis p̃ciſe aliquẽ
hoiem currere:ꝛ aliquẽ hoiez currere eſt verũ:ergo tu cre
dis p̃ciſe verũ:poſito.n.ꝙ ſoꝛ.currẽte ꝛ platone ſedente tu
credas p̃ciſe plonẽ currere:eſt añs verũ ꝛ ꝛñs falſũ. Z ꝝ ?. z ꝝ ?
ĩpoſe eſt ſoꝛ.credere p̃ciſe plonẽ decipi:ꝛ plonẽ credere p̃
ciſe ſoꝛ.non decipi(ꝓbat̃)qꝛ ſi eſt poſe ponatur in eẽ: ꝛ q̃
ro vtrũ ſoꝛ.decipiatur vel nõ.ſi ſoꝛ.decipitur: ꝛ ipſe credit
p̃ciſe plonẽ decipi:ergo plo non decipit̃:tũc ſic:plo nõ deci
pitur ꝛ ipſe credit p̃ciſe ꝙ ſoꝛ.nõ decipit̃:ergo ſoꝛ.nõ deci
pit̃:qd̃ ẽ oppoꝛm ꝛceſſi.ſi dr̃ ĩ p̃n°.ꝙ ſoꝛ.ñ decipit̃:ꝛ ipe credit
p̃ciſe ꝙ plo ꝺcipit̃.g̃ plo decipit̃.tũc ſic:plo ꝺcir:ꝛ ipe credit

precise q̃ sor.nõ decipitur.ergo si est ita q̃ sor.non decipit:
ergo sor.decipit qõ ite ẽ ꝯdictoriũ assũpti.Cõsilr dr q̃ nõ
est possibile sor.ꝛ platonem credere precise ciceronẽ deci
pi:ꝛ ciceronẽ credere pcise alter istor nõ decipi:qꝛ admis
so isto:arguit ꝯdictio vt supra.si tñ poneret sor.credere p
cise platonẽ decipi:ꝛ platonẽ credere pcise sor.decipi: aut
q̃ ambo credũt pcise ciceronẽ decipi:ꝛ ipse crederet pcise
alter eor decipi:dz admitti casus:qꝛ nõ sequtur ꝯdictio:cõ
cesso.n.q̃ sor.decipitur non sequtur ipsũ nõ decipi:ꝛ ꝯcesso:
q̃ sor.non decipitur nõ sequtur sor.dcipi:vt pz discernenti.
4ª ? ¶ 4ª ?.ipossibile est sor.seu aliquẽ credere pcise seipz de
cipi:pbat.qꝛ si nõ:ponat g̃.q̃ sor.credat pcise seipsũ decipi
ꝛ q̃ro vtrũ sor.decipit vel nõ:si sor.decipit ꝛ ipse credit p
cise q̃ ipse decipit:g̃ sor.nõ decipit.q̃ si ꝯcedit:ꝛ ipe credit
pcise q̃ sor.decipit:g̃ sor.decipit.Consilr dr q̃ nõ est pole.
oẽm hoiez credere pcise oẽm hoiez decipi:sz bñ ẽ pole quẽ
libz hoiez credere pcise oẽm hoiez dcipi.qꝛ admisso p̃ sequ
ꝯdictio:sz nõ adisso ꝯ sequ ꝯdictio:qꝛ i tali casu ẽ dõz:quẽ
libet hoiez decipi i credẽdo flz.s.oez hoiez decipi. qꝛ sequ
ex casu aliq̃z mulierẽ nõ decipi.Et si ex his ꝯcludit:q̃ p to
tã horã futurã tu credis pcise q̃ ois hõ decipit:ꝛ i fine stã
tib⁹ teris ds ñ pt facere q̃ tu credas pcise q̃ ois hõ decipi
tur:? ꝯcedit.qꝛ ẽ ipole qõ tu sis ois hõ:ꝛ q̃ tu credas pcise
q̃ ois hõ dcipit.ponat g̃ q̃ i fine horze erit i q̃ tu es ois hõ.
ꝛ q̃ p totã horã futurã tu credas pcise q̃ ois hõ dci:ꝛ se?.

Ad pm argtm **Ad primũ** dico admittẽdo casũ:ꝛ ꝯce°:q̃ sor.deci
non i credẽdo sor.decipi.qꝛ sor.decipi ẽ
verꝛ:sz i credẽdo te eẽ hoiez:qꝛ ex casu sequ te ñ eẽ hoiez:ꝛ
iõ sp negat ia ppõ tu es hõ tãq̃z repugnãs. Si tñ ponẽtur
sor.credere pcise seipz decipi:ꝛ deũ eẽ nõ aditterẽt cãus:qꝛ
Ad zm adisso i° casu sequ q̃ ds ẽ. ¶ Ad zm adisso casu:dico q̃ sor.
decipit ꝛ tũc ad argm sor.decipit ꝛ ipse credit pcise q̃ aliqs
hõ decipit.g̃ nll's hõ decipit:negat ꝯña.qꝛ ex 1° casu: sequ
sor.decipi i credẽdo aliũ ase decipi.mõ nll's ali⁹.a.sor.deci
pit p casũ. Jõ si arguit sic.sor.credit pcise q̃ aliqs hõ dcipit
ꝛ i ẽ q̃ aliqs hõ decipit:g̃ sor.credit pcise sic ẽ:negat ꝯña.
sic ñ sequ i casu zc ꝯtf.tu credis pcise qõ aliqs hõ dic:ꝛ i est
qõ aliqs hõ currit.g̃ tu credis pcise sic ẽ:sz bñ dz eẽ mior i ẽ
qõ iste hõ quẽ credis currere currit:aut istõ i ẽ q̃ ic hõ quẽ
credit sor.decipi decipit:qõ repugnat casui.Deiñ cũ ponit
sor.credere pcise oez hoiem decipi:ꝛ q̃ ois hõ non sor. de
cipiat ñ aditti casus.si tñ non ponat za pticula: aut ponẽ
do istã:adderet vnũ falsũ:vel ꝯtigens verũ.vt sil'cuz bñ ẽt
crederet hoiez eẽ asinũ:aut añxpm eẽ:vel te eẽ hoiem:de
beret admitti casus(ꝯcedẽdo)q̃ sor.decipit i credẽdo ho
minẽ eẽ asinũ:aut antixpz eẽ:vel te eẽ hoiez.vñ i casu isto:
qõlz istor dẽret negari tãq̃z repugnans casui z°.Ex q̃ sequ
q̃ aliqs casus ẽ polis:q p appõnẽ vni⁹ copulatiue ad istuz
maneret polis:ꝛ tñ p appõnẽ vni⁹ ptis solum fieret ipolis
(pz)nã iste casus ẽ polis:qꝛ sor.credat pcise q̃ ois hõ deci
piat cui si addat bñ copulatiua.tu es ꝛ q̃ ois hõ ñ sor.dcipit
adhuc casus ẽ polis.si tñ addit solũ ista ps. Ois hõ ñ sor.
Ad 3m decipit:casus ẽ ipolis(vt pz). ¶ Ad 3m non admitto casũ
(ꝛ ad pbatõez)ꝯcedo q̃ p totã.c.horã:sor.potuit pcise sic
credere:non tñ ẽ pole q̃ ipse sic pcise credidit p totã.c.ho
rã:ꝛ ꝯñr dr q̃ i q̃lz istãti.c.horze sor.potuit sic credere. non
tñ fuit pole q̃ ipse sic credẽt i q̃lz istãti ꝯtinuo.c.horze: ponẽ
do.n.q̃ i me° istãti.c.horze sor.credidit pcise q̃ ipse fuit de
cept⁹ post.a.ꝛ q̃ erit decept⁹ añ.b.sequ q̃ tũc ipse fuit dce
pt⁹:ꝛ q̃ vnũ istor fuit falsũ.s.sor.fuit dcept⁹ post.a.sor.erit
decept⁹ añ.b.(ponẽdo tñ)sor.p totã.c.horã sic credidisse:
sequ vtrũq̃z istor eẽ verũ:ꝛ ꝯñr tũc sor.fuisse deceptũ ꝛ nõ
obiectõ fuisse deceptũ qõ ẽ ꝯdictio. ¶ Contra pole ẽ q̃ sor.p totã
.c.horã credidit pcise q̃ ipse fuit decept⁹ post.a.ꝛ q̃ ãtixps
erit:g̃ p iõ pole ẽ q̃ sor.credidit pcise p totã.c.horã: ꝛ q̃ ipe
fuit decept⁹ post.a.ꝛ q̃ erit decept⁹ añ.b:negat ꝯ°: qꝛ pm⁹
casus non iplicat ꝯdictionẽ:sz bñ z⁹:qꝛ si essem⁹ ia i.c.ho
ra adisso ꝯ casu:ꝯcederẽ q̃ añx⁹ non erit:ꝛ suũ oppositũ ne
garẽ tãq̃z rpugnãs:ꝛ ꝯñr ꝯcederẽ q̃ p totã istã horã sic cre
didisti pcise:ꝛ tñ mõ pt eẽ q̃ tu sic non credidisti. qꝛ ia põt
eẽ q̃ añxps erit:q̃ dato.tu nõ sic credidisti pcise. ¶ Ad 4m Ad 4m
cũ qrit vtrũ sor.excipiat vel non(dico)q̃ sor.nõ excipit:
ꝛ ad argm.cuiusz exceptiue ps ex capta excipit:sz sor.ẽ ps
excapta:g̃ sor.excipit.nego ꝯñam.si ly ps excapta ẽ terius
zc itẽtionis.qꝛ arguit asuppõne mãli ad suppõnẽ psonalẽ:
sz solũ sequ q̃ ly sor.excipit:ꝛ si arguit ly sor.excipit:g̃ signi
ficatũ pm istⁱ⁹ terⁱ sor.excipit:sz sor.ẽ significatũ pm istⁱ⁹ ter
mini sor.ergo sor.excipit:negat mior non tãq̃z falsa:sz tãq̃z
repugnãs.Deide ad ꝯfirmationẽ pt admitti casus dicẽdo:
aliqd eẽ iclusũ:ꝛ aliqd eẽ exclusũ: p istã exclusiuã. qñ sbz
.i.exclusiue ẽ iclusũ:ꝛ suũ oppositũ exclusũ:ꝛ tũc ad argm:
istud sbm ẽ iclusũ:ergo de iº.sbo vificat ptũ(cõcedo)ex q̃
non sequ:q̃ sbz istõ ẽ iclusũ:sz exclum:sz q̃ exclum est exclu
sũ:qꝛ iste terius sbz non ẽ sõm istⁱ⁹ exnc:sz iste terius exclum
(de q̃)vificat ptũ iº exclusiue. Jtẽ ꝯcedo q̃ oppositũ sbi ẽ
exclum.de q̃ non sequ:q̃ pdicatũ iº exclusiue remouet ab
isto terio oppositũ sbi:sz q̃ remouet ab opposito sbi bñ mõ:
non exclum nõ ẽ exclum.Concessa g̃ ia exclusiua tñ exclum
ẽ exclumrõe exponẽtiũ ꝛ sue vlis(dz negari)q̃ pdicatũ di
cat de opposito sbi.Et si arguit sic.oppositũ sbi ẽ exclu⁹, obiectõ
g̃ pdicatũ istⁱ⁹ dr d̃ opposito sbi(negat ꝯña)qꝛ p idẽ ꝯtige
ret pbare istã eẽ falsã tñ ens ẽ ens: qꝛ ptuz dr d̃ opposito
sbi isto°.oppositũ sbi ẽ ens.vñ bꝫ pdicatũ nõ dr d̃ opposito
sbi sz:de isto terio oppositũ sbi opporteret sic arguere: non
exclusiuũ ẽ exclusiuũ:g̃ nõ ens ẽ ens:g̃ pdicatũ dr de oppo
to sbi:sz añs iplicit ꝯdictõez. ¶ Dubitat circa soph°.qꝛ vr
soph° eẽ verꝛ cũ sit vna ꝯditiõalis affirua.cui⁹ añs ꝛ ꝯñs cõ
uertũt iuicẽ. ¶ Rñdet q̃ si ꝯditionalis affirua denõtc aly Rñsio
si añs ꝛ ꝯñs ꝯuertẽrẽt ista eẽt va. Sz oppositũ dr d̃ ꝯditio
nali de nõtc aly nisi. Et ꝯñr ꝯcedit q̃ aliqua ẽ ꝯditionalis
affirua fla:cui⁹ ꝯdictom ꝯñtis repugnat añti:ꝛ q̃ aliq̃ ẽ cõdi
tionalis va affirua cui⁹ ꝯdictom ꝯñtis stat cũ añte(pmũ pz
de sophismate)ꝫz vo de hac.nll's sor.decipit nisi ipse deci
piat. Et si allegarẽt zc ꝯditiõales i ꝯriũ:dr q̃ iste itelligũt
d̃ ꝯditõali affirua yppocc pbabili dnõta aly si:igitur ꝛc.

¶ Prima pars principalis.

Vtimuz soph° Sor.dic verum si sor. p.argm
dic flm(pono)q̃ sor. fit ois
sor.ꝛ dicat hãc solũmõ sor.dic falsũ.sic pci
se significãtẽ q̃ sit.a:isto posito q̃ro vtꝛ sor.
dic verꝛ:vel flz.si verꝛ:ꝛ non dic nisi q̃ sor.
dic falsũ.g̃ verꝛ ẽ q̃ sor.dicit flm. g̃ sor. dic
falsũ:qõ si ꝯcedit arguit.sor.dicit falsũ:ꝛ ñ
dicit nisi q̃ sor.dic flm:g̃ falsũ ẽ sor.dicere falsũ:g̃ sor.nõ di
cit falsũ:ꝛ dic aliq̃z ppõez.g̃ sor.dicit verꝛ:ꝛ p ꝯñs a p̃ ad vl
timũ.si sor.dic flz sor.dicit verꝛ:qõ ẽ sophisma. ¶ Jtẽ q̃ro
vtrũ.a.sit verũ vel falsũ.si verꝛ ꝛ.a.significat pcise sor.dice
re falsũ.g̃ i ẽ q̃ sor dicit falsũ ꝛ non dic nisi.a.g̃.a.ẽ falsuz q̃
si ꝯcedit arguit.a.ẽ falsũ:sz.a.significat pcise sor.dicere fal
suz.ergo flm ẽ sor.dicere falsũ:g̃ sor.non dic falsũ:sz sor.nõ
dicit nisi.a:g̃ ẽ falsũ.Confirmat.nã falsũ dr a sor.g̃ sor. dicit
falsũ(tz ꝯña)apa ad suã actiuã:aſis ẽ verũ:ergo ꝛ ꝯñs: sz
ꝯñs ẽ.a.vel cõuertibile cũ.a:g̃.a.ẽ verꝛ:q̃ añs sit verum ar
guit.bñ dr a sor.demrando:a.ꝛ bñ ẽ falsũ:g̃ falsũ dr a sor.(pz
ꝯña)p resolutionẽ: añs ẽ verꝛ:g̃ ꝛ ꝯñs pót ẽt argui.a.eẽ ve
rũ ex eo qꝛ snũ ꝯdictoq̃ ẽ falsũ.si nll's sor.dicit falsũ:ꝛ bñ cõ
cedẽdo q̃.a.sit flz.qꝛ falsificat se. ¶ zº sint duo sor.ꝛ ñ plu z.argm
res.q̃ꝛ glz dicat vnã talẽ:sor.dic falsũ:ꝛ nullã aliã: quẽ sic
pcise significet.isto posito.q̃ro vtrũ sor.dic verũ vel falsũ:
si verũ:ꝛ non dicit nisi q̃ sor.dicit falsum:ergo sor.dicit fal
suz: sz non est maior rõ de vno q̃z de alio:ergo glz sor. dicit
falsũ:si conceditur:arguit sic.glz sor.dic falsũ:sz nll's sor.di
cit nisi q̃ sor.dic flm:g̃ flz ẽ q̃ sor.dic falsũ:g̃ sor.nõ dic flm
ꝛ sor.dic ppõnem. g̃ sor.dic verꝛ:igit ꝛc. Jtẽ pono q̃ sor.fit

oīs sor. ⁊ dicat istam: plato dicit falsum: ⁊ nullā aliam: que sic p̄cise significet: plo vo sit oīs plo: ⁊ dicat istā sor. dic̄ fm. ⁊ nullaz aliā: q̄ sic p̄cise significet: isto posito: arguit vt. s. Si .n. sor. dic̄ vex: ⁊ non dic̄ nisi q̄ plo dicit falsū: g̃ verū est q̄ plato dicit falsū: sz non est maior ratio de vno q̄z de alio: g̃ sor. dicit falsū: qō si concedit arguit: sor. dicit falsum: ⁊ non dicit nisi q̄ plato dicit falsum: g̃ falsū est platonem dicere falsum. tunc sic: plato non dicit falsum: g̃ per idem nec sor.
3m arg. (pz ꝛña) vel det cā diuersitatis. ¶ 3°. Sit sor. oīs sor. ⁊ dicat hāc: ⁊ nullā aliā: plo dic̄ falsū: q̄ sic p̄cise significet. plato vo sit oīs plato: ⁊ dicit hāc ⁊ nullā aliā: sor. nō dic̄ falsū: q̄ sic p̄cise significet. isto posito. q̄ro vtrū sor. dic̄ verū vel falsū: si vex: ⁊ nō dic̄ nisi q̄ plato dicit falsū: g̃ verū ē platonē dicere falsū: tūc sic: plato dicit falsū: ⁊ nō dicit nisi q̄ sor. non dicit falsū: g̃ falsū ē sor. nō dicere falsū: ⁊ p ꝛñs sor. nō dicit falsū: q̄ si cōcedit ꝛ: sor. dicit falsū: ⁊ ñ dicit nisi q̄ plato dicit falsū: igit plato ñ dicit falsū: ⁊ plato dicit ꝓpōez. g̃ plo dicit vex: sz plo solūmō dicit q̄ sor. nō dicit falsū: g̃ verū ē dicere sor. nō dicere falsū: ⁊ sor. dicit ꝓpōez istā: g̃ sor. dicit verū: qō erat ꝓbādū. ¶ 4°. Sit sor. oīs sor. ⁊ dicat hāc ⁊ nul
4m arg. lā aliā: nō ē ita sic sor. dic̄: q̄ sic p̄cise significet. plato ēt dicat som ꝛsilez sic significātē p̄cise. isto posito: q̄ro nūgd ita ē sic sor. dicit vel ñ: si ita ē sicut sor. dic̄: ⁊ plo dic̄ solūmō q̄ nō ē ī sic sor. dic̄: g̃ nō ita ē sic plato dic̄: sz sor. dic̄ oīo sic plato dic̄: g̃ nō ē ita sic sor. dic̄: qō si ꝛcedit arguit sic: nō ē ita sic sor. dicit: ⁊ plato dic̄ solūmō q̄ nō ē ita sic sor. dic̄: g̃ ita ē sic plato dicit: sz sor. dicit oīo sic plato: g̃ ita ē sic sor. dic̄. Et ꝛfirmat: si nō ē ita sicut sor. dicit: igit verū ē q̄ ñ ē ita sicut sor. dicit. (tz ꝛña) qz sequt vlr: tu ñ curris. g̃ verū ē q̄ tu ñ curris: tūc sic. verū ē q̄ ñ est ita sic sor. dicit: ⁊ sor. dic̄ sic: g̃ sor. dicit sic verum est esse: ⁊ per ꝛñs ita est sicut sor. dicit.

Ad oppositum arguit sic. sophisma ē vna cōditionalis affirma ōnoiata alysi: cuius ꝛdicto ꝛñtis stat cū añte qz ꝓ stāt sil: sor. dic̄ fz: ⁊ sor. non dicit verum: ergo sophisma est falsum.

p̄a ?

Circa p̄dēa sit ꝓ p̄a ?. Q̄ ēisolubile cathegoricū significat adeq̄te iux ꝛpōez suox terioz. ita q̄ ista oīs ꝓpō ē falsa significat adeq̄te oēz ꝓpōez eē falsā: ⁊ ipsa: ꝓ ē fz seu ipsa ōm̄rata significat adeq̄te hoc eē flm: ꝓbat: nā ꝓ ꝛriāt. oīs ꝓpō ē falsa. nulla ꝓpō ē fla: sz za significat adeq̄te nullā ꝓpōnē eē falsā: g̃ p̄a significat adeq̄te oēz propōez eē falsā. Jtē ꝓ ꝛdicūt hoc ē falsū: hoc ñ ē fz: vt colligit ō mēte Ari. p̄ pyherminias: sz ista: hō ñ ē flm significat adeq̄te ꝓ nō eē falsū: g̃ ꝓ ē falsū significat adeq̄te hoc eē falsū: ⁊ ī di
p̄m corm cat de ill: sor. dic̄ falsū sor. ñ dic̄ vuz. ¶ Ex ista ꝛne seqt p̄o q̄ ēisolubile cathegoricū ñ significat copulatie: nec duob⁹ modis. s. adeq̄te: qz z⁹ significatū: aut ē notū: aut ignotū: si ignotū: g̃ ēisolubile ñ ē ꝛcedēdū: negādū: nec dubitandū. si notū: sit ī q̄ ꝓ: ꝓ ē falsū significat adeq̄te ꝓ eē falsū: ⁊ ꝓ eē vex: vt cōiter dr rōe reflexiōis: ⁊ seqt q̄ ēisolubile istud est īpossibile simplr qz suū adeq̄tū significatū ē īpole simplr: sz tle ēisolubile ē ꝛcedēdū ꝗz cōez opionē: g̃ ipole simplr est ꝛcedēdū qō ē flz. Jtē ꝓ ñtal nālr significās ꝓ ꝓpō ē fla ñ significat iā copulatiue: nec duob⁹ modis: g̃ nec sic significaret si eēt oīs ꝓpō (pz ꝛña) qz ꝓpō nālr significās nō pōt variare modū significādi: sic nec pt absolui a sua significa
zm corm tiōe. ¶ z°. seqt q̄ nō īplicat ꝛdictōez īsolubile significare p̄cise: vt teri ptēdūt: qz ñ īplicat ꝛdictōez: ista: ꝓ ē vuz significare p̄cise hoc eē verū: aut ista: ꝓ ñ ē flm significare p̄cise ꝓ ñ eē falsū: seipa ōm̄rata g̃. p idē nō īplicat ꝛdictionē ista: hoc ē falsū seipsa ōm̄rata significare p̄cise hoc eē falsū. ideō nō īplicat ꝛdictōez. has duas: falsū ē: chya ē: eē oēs ꝓpōnes ⁊ significare precise vt teri ptēdūt: g̃ p idē mō ñ īplicat ꝛdictiōez ista falsū ē eē oēz ꝓpōem: significare p̄cise falsū eē: vel seqt q̄ aliq̄ ꝓpō mēralis p solā desitionē alteri⁹ ici
pit eē ñ ꝓpō: aut variat modū significādi ⁊ significatū ade
3m corm q̄tū qō ē dissonū. ¶ 3° seqt q̄ aliq̄ ꝓpō ē falsa: cui⁹ adeq̄tū significatū ē vex: pz: qz hec ē falsa: ꝓ ē flz: ex quo falsificat se: ⁊ suū adeq̄tū significatū ē vex. s. hoc ē falsū. Nec ē ꝛ dicā alibi: qz ibi loquur⁹ sū de ꝓpōe cui⁹ nō ē suū significatū: ⁊ cui⁹ vitas vel falsitas nō ōpēdet ex sola ꝛpōe terioz: sz ex vitate vel flitate sui significati q̄lr ñ ē ī ꝓposito. Propō g̃ ē fla si suū adeq̄tū significatū ē flm: aut si asserit se ipaz eē falsā: ⁊ ꝓpō ē va si suū adeq̄tū significatū ē verū: ⁊ nō asserit se ipsā eē falsā: aut asserit se ipsā eē vaz ime^tc sic ⁊ ista: ꝓ ē verū se ipso ōm̄rato. Et nōnter dico ime^tc: qz hec oīs ꝓpō ē va asserit se eē vaz: ⁊ tñ ñ ē va. ¶ 4° seqt q̄ z°. ꝛdicto⁹ in 4.corm
ter se ꝛdicētia sūt duo fla. nā hec ē falsa. hoc ē falsū se ōmōstrata: qz falsificat se: ⁊ hec ē fla. hoc ñ ē flz ꝓzi ōm̄rata: qz suū adeq̄tū significatū ē falsū. Cōsilr dr q̄ aliq̄ duo subcōtraria ī casu sūt sil falsa. s. aliq̄ ꝓpō negatiua ē va: ⁊ aliq̄ ꝓpō negatiua ñ ē va: dato q̄ iste sint oēs ꝓpōes. Et si arguit p iō: duo ꝛria vel ꝛdicto⁹ eē z° va: negat ꝛña: cū nō sit repi
zª ? bile ī aliq̄ mā. ¶ zª ?. aliq̄ iter se ꝛdicūt q̄z vnuz ē ipole ⁊ reliquū ꝛtīgens (pz ō istis) hoc ē ipole: hoc ñ ē ipole: ꝛtīue ōm̄rando pam q̄ sit. a: nā q̄ro vtrū. a. sit pole vl ipole. si ipole bēo intentū. si pole: g̃ suū adeq̄tū significatū ē pole. qz suū adeq̄tū significatum ē hoc eē ipole: g̃ polc ē hō esse pole: tūc sic: pole ē hō eē ipolc: sz ñ alr sigificat. a. q̄z tūc sigificaret: qz suppono. q̄. a. nā significz. g̃. a. ē ꝓpō ipolis. q̄ āt suū ꝛdicm sit ꝛtia arguit. nā pole ē hō eē ipole: vtz: ⁊ pole ē hō ñ eē ipossibile. qz pole ē hō ñ eē ipole. qz pole ē hō ñ eē: ⁊ ista ꝓpō sic
p̄.corm adeq̄te significat ⁊ ñ ē ꝓpō isolubilis: g̃ ē ꝛtia. ¶ Ex ia ꝛne seqt p q̄ aliō q̄z neciū ꝛdic īpossibili: pz ī casu isto: sz alr ar
3m guit ponēdo q̄. a. sit ia hoc ñ neccīū: ⁊. b. ia. hō ē neccīū sp de mōstrādo. a. isto posito. b. ē ipole pp īplicationē ꝛdictōis: as serit. n. a. eē neccīū: sz. a. eē neccīū īplicat ꝛdictōez: ex q̄ asserit se ñ eē neciū. arguit g̃ sic. a. ñ ē neccīū pp īplicatōē ꝛdcō
z.corm nis. ⁊. a. ꝛdic. b. ipoli. g̃ aliō q̄z neccīū ꝛdicit ipoli. ¶ z°. seqtur q̄ duaz ꝓpōnū q̄z vna ē neccia ⁊ alia ꝛtīgēs. q̄lz ꝛdic ipoli ꝓpōi: ⁊ pono: q̄. c. sit ista. hō ñ est neccīū ōr°. a: ⁊ seqt q̄ c. ē neccīū: qz significatū adeq̄tū ei⁹ ē neccīū: ⁊ ipz. c. non ē īsolubile: nec asserēs se ñ eē neccīū. a. vo ñ ē neciū: vt vedu
ctū ē: nec ēt ipole. qz ipm est vuz: g̃ est ꝛtīgēs: tūc arguit sic
3.corm .a. est: ⁊ ꝛtīgens. c. est neciū. sz q̄lz isto q̄z ꝛdicit. b. ipoli: g̃ ⁊c. ¶ 3° seqt q̄ aliq̄ ꝓpō est ꝛtīgens. cui⁹ adeq̄tū significatū ē neccīū: pz: de. a. tñ si alicui⁹ ꝓpōnis significatū adeq̄tū est neccīū: ⁊ ia ꝓpō ñ asserat se ñ eē neccīā ia eēt neccia: iō. c. est
4.corm neciū: ñ obstāte q̄. a. sit ꝛtīgens cū q̄ ꝛuertit. ¶ 4° seqt q̄ aliq̄ ꝓpō ē neccia cui⁹ adeq̄tū significatū est ꝛtīgens ꝓbat ꝓ est va: hō est vex se ipsa demrata: ⁊ ista est falsa: hō ē fm de mōstrata se ipsa: ⁊ ia est ipolis hoc est īpole ōm̄rata se ipsa: g̃ p idē ꝓ ē neccia. hoc ē neccīuz demrata se ipsa. tñ suū adeq̄tū significatū ē ꝛtingens: qz hoc ē neccīū: ⁊ pole est q̄ ñ sit neccīū: ex quo: ia ꝓpō pōt ñ esse: nec talia sūt īconueniētia vbi ꝓpō ē va vel falsa ex sola ꝛpōe terioz. ꝛñr dicat q̄ ali qua ꝓpō est neccia cui⁹ ꝛdicm est ꝛtīgēs: pz de ꝓpōne dctā cui⁹ ꝛdicto⁹ ē ꝓ ñ est neccīū cui⁹ ia sit falsa ⁊ potuit esse va
3ª ? sic significādo. ex q̄ suū ꝛdicm pt ñ eē. ¶ 3ª ?. Aliq̄ ꝛña ē bona formalis scita p̄cise esse talis significās iux ꝛpōez suox terioz cui⁹ añs ē scim ate: ⁊ ꝛñs ñ est scitū ate: pz: de ia. hoc ñ ē scitū ate: g̃ hō ē nescitū ate ōm̄rando ꝛñs p vtrūq̄ hō: scis
p.corm .n. b. q̄ ꝛdicm ꝛñtis formalr repñtat añti: g̃ scis ista ꝛña z eē fōmalē: ⁊ q̄ aª sit scitū ate: ⁊ ꝛñs nescitū ate: pz: qz bñ scis q̄ ꝛñs repugnat sciri ate: ex q̄ asserit se nesciri ate. ¶ Ex ista
z.corm ꝛñe seqt p. q̄ aliq̄ ꝛña ē bona ⁊ formalis significās precise iuxta cōpōez suaz ptū: cui⁹ añs ē verū: ⁊ ꝛñs fm: pz de ista hoc ē fm. ergo hoc ē flz p vtrūq̄ hoc ōm̄rando ꝛñs. ¶ z° se
3.corm quit q̄ aliq̄ est ꝛña bona: ⁊ formalis significās p̄cise iux cō pōez suaz ptiū. cui⁹ añs est pole ⁊ ꝛñs īpole: pz de ia. hoc ē īpole: igit hoc est īpl'oe demrando ꝛñs p vtrūq̄ hoc. ¶ 3°. seqt q̄ aliq̄ ꝛña ē bōa: ⁊ formal significās p̄cise iux ꝛpōem suaz ptiū: cui⁹ añs ē neciū ⁊ ꝛñs ꝛtīgēs: pz: ō ia. hō ñ ē neciū g̃ hō est neccīuz: ꝛtīue demrando ꝛñs p vtrūq̄ demratiuū.

4m corm Idē intelligo de ista ꝛ̃ia: hoc ē nēciuz: g̃ B est nēciuz ōmō/
strando p vtrunq; hoc aīs. ¶ 4° seqt̃ q̃ alique propōnes
inuicē ꝛuertunt̃: quarū vna ē vera: ⁊ possibilis: ⁊ altera fal
sa ⁊ impossibilis (patet) de istis: hoc est falsum: ergo hoc ē
falsum demonstrando primaz: ⁊ de illis: hoc est impossibi
le: ⁊ B ē ipossibile demr̃ando zam. ⁊ ꝛ̃ter dicat̃: q̃ verū cō/
uertit̃ cū ipossibili: ⁊ nēciū cū ꝛtingēti: pz: naz iste ꝛuertunt̃
B ē ipossibile: ⁊ B ē ipose: demr̃ando scōam: q̃ p̄ ē va: ⁊ fa
4a ꝛ̃ ipolis. iste ēt ꝛuertunt̃: B ē nēciū ⁊ hoc ē nēciū. demr̃ando
scōaz: q̃ p̄ ē ꝛtigēs: ⁊ scōa nēcia. ¶ 4a ꝛ̃. aliq̃ ꝓpō exponi
bilis ē va: cui⁹ q̃lz expo⁵ ē fla: pz: dato q̃ iste tres eēnt oēs
sp̄ intelligēdo de ꝓpōnib⁹ totalib⁹. vz. oīs ꝓpō pticularis af
firmatiua: ⁊ vlis ne⁹ ē fla: aliq̃ ꝓpō pticularis affir⁴ ⁊ vlis
ne⁹ ē falsa: ⁊ nlla ꝓpō ē pticularis affirmatiua vlis negati/
ua gn illa sit falsa: igit̃ ⁊c. q̃lz. n. expo⁵ se falsificat: ⁊ ñ expo
sita. eꝫ ēt ē ꝛcedēdū expolez eē falsā: ⁊ exponentes vas: da
p̄ ·cor⁹ to: q̃ B eēt oīs vlis affirmatiua: oīs vlis affirmatiua ē falsa
¶ Ex ista ꝛ̃ne seqt̃ p̄ vlez eē vaz ⁊ exclusiuā falsaz: pz: dato
q̃ hec eēt oīs exclusiua. tātū falsū ē ꝓpositō exclusiua: tūc
ista exclusiua eēt falsa: ⁊ hec vlis va: oīs ꝓpō exclusiua est
fla. Ecōtra ēt ē ꝛcedēdū: vlez eē falsā: ⁊ suā exclusiuā vaz.
pz: dato q̃ B eēt oīs ꝓpō vlis: oīs ꝓpō vlis ē falsa: ī cāu isto:
B vlis eēt falsa: qz falsificat se: ⁊ B exclusiua eēt va: tm̄ fla
zm cor⁹ ē propō vlis. ¶ zo seqt̃. q̃ aliq̃ exclusiua ē falsa cui⁹ sua ex
ceptiua ē va: pz: dato q̃ iste sint oēs propōes. tm̄ propō fla
ē exclusiua na ꝓpō p̄ter propōez falsā ē exclusiua ⁊ eꝫ: ēt ē
ꝛcedēdū q̃ aliq̃ exclusiua ē va cui⁹ sua p̄iacēs excep⁹ ē fla
(pz) dato q̃ iste sūt oēs ꝓpōes: tm̄ exceptiua ē falsa: nulla
3m cor⁹ ꝓpō p̄ter exceptiuā ē falsa. ¶ 3° seqt̃ vlez eē vaz: ⁊ suā sbal
ternā eē falsā: pz: dato q̃ iste sint oēs ꝓpōes affirmatie oīs
propō pticularis affirmatiua ē falsa: aliq̃ propō pticularis
affirmatiua ē falsa: aut iste oēs negatiue. na propō pticula
ris negatiua nō ē va: aliq̃ ꝓpō pticularis nō ē va: eꝫ ēt ē cō/
cedēdū q̃ aliq̃ ifinita ō ꝓ adiacēte cū vbo de pnti sine de
4m cor⁹ terminatiōe aliq̃ ē va: ⁊ sua vlis ē falsa: pz: dato q̃ iste sint oēs
propōnes: ꝓpō vlis ē falsa. oīs ꝓpō vlis ē falsa. ¶ 4° seqt̃
vlez eē vaz: ⁊ q̃lz suā singularē eē falsā: pz: dato q̃ iste sint
oēs propōes: oīs ꝓpō singularis ē falsa: B ꝓpō singularis ē
falsa seipsa ōmr̃ata. eꝫ ēt ē ꝛcedēdū vlez eē falsā: ⁊ q̃lz sin/
gularē eiꝰ eē vaz: ⁊ cuilz supposito sbi vnā singularē corre/
spondere: pz: dato q̃ iste eēnt oēs ꝓpōes oīs ꝓpō vlis ē fa:
B ꝓpō vlis ē falsa: ⁊ si ꝫ p̄dēa adducūt̃ auctes seu mā dēa
alibi: dicatur: q̃ iste intelliguntur extra mām insolubiliū.

Ad p̄m argu⁹ **Ad primum** ꝛcedo q̃ sor. dic̃ fa: ⁊ tūc ad argm sor.
dic̃ falsū: ⁊ nō dic̃ nisi q̃ sor. dic̃ fla. g̃
falsū ē sor. dicere fla: negat̃ ꝛ̃ia: sz oz addere ī aīte q̃ dcm
sor. nō falsificat se. Cōsilr dico q̃. a. ē falsū. ⁊ tūc ad argm ne
gat̃ ꝛ̃ia. qz oz addere ī aīte id qd ē dictū. Itē cū dr̃ falsuz
dr̃ a sor. g̃ sor. dic̃ falsū: dico q̃ aīs ē verū sic̃ ⁊ ꝛ̃. sz ñ ē. a. lz
sit ꝛuertibilis cū. a. mō ñ bēo p icōueniēti: q̃ duoꝝ ꝛuerti
biliū vnū sit vez ⁊ reliquū falsū. sic̃ nō bēo p icōueniēti q̃
Ad zm duo ꝫdicⁱ iter se ꝫdiⁿ sūt sil fla. ¶ Ad zm rñr. q̃ q̃cūqz sor.
significato stat q̃ iste dicat verū: ⁊ stat q̃ iste dicat flm. vñ
si ꝛcedit̃ p̄m istoꝝ dicere vez: ꝛcedit̃ alteꝝ dicere flz: ⁊ eꝫ:
⁊ si q̃rit̃ rō diuersitatis: dicat̃ q̃ istō seqt̃ ex casu cū vno cō
cesso: piformiter ē dōz ad aliō. nā ꝛcesso q̃ sor. dic̃ verez di
cat̃: q̃ plo dic̃ falsū: ⁊ eꝫ: ⁊ cū dr̃ nō ē maior rō de vno q̃ de
alio. Rñdeat̃ q̃ sic: qz ꝛtigit sor. dicere vez. tāq̃ ip̄tinēs: ⁊
plonē dicere flz tāq̃ seqns exposito cū vno ꝛcesso. ⁊ si ꝛce
Ad 3m dit̃ ꝓpōez dictā a sor. eē vaz: dicat̃ ꝓpōnē dictā aplone esse
falsā: ⁊ eꝫ. ¶ Ad 3m ꝛcedo q̃ tā sor. q̃ plo dic̃ falsū. ⁊ tūc ad
argm: sor. dic̃ falsū ⁊ nō dic̃ nisi q̃ plo dic̃ falsū: g̃ falsū ē plo
nē dicere fm: negat̃ ꝛ̃ia. qz oz addere ī mior: q̃ dictū sor. ñ
falsificet se. mō tā ꝓpō sor. q̃ ꝓpō plonis falsificāt se: lz nō
Ad 4m imediate: sz vna mediāte alia. ¶ Ad 4m ꝛcedo q̃ nō ē ī sic̃
sor. dic̃ sic̃ ī alio casu ꝛcedit̃ q̃ sor. nō dic̃ verū: ⁊ tūc ad argm
nō ē ī sic̃ sor. dicit: ⁊ plo dic̃ som sic̃ sor. dicit. g̃ ī ē sic̃ plo dicit.
ꝛcedo ꝛ̃iaz ⁊ ꝛ̃ns. Deīn cū arguit̃. ī ē sic̃ plo dic̃: ⁊ sor sit som
dic̃. g̃ ī ē sicut sor. dic̃: negat̃ ꝛ̃ia: posito. n. q̃ tā sor. q̃ plo cū
ceteris pib⁹ dicat istā. sor. dicit falsū: pz: q̃ ī ē sicut plo dicit
qz dicit verū ⁊ nō tm̄ ī ē sicut sor. dicit: qz nō dicit nisi falsū:
nō obstāte q̃ sor. som dicat sicut plo dic̃. Et ad ꝛfirmatōez
ꝛcedo p̄mā ꝛ̃iaz ⁊ nego scōaz: sic̃ nō seqt̃. vez ē: q̃ sor. ñ di
cit verū: qz sor. dicit sic solūmō. vz. q̃ sor. nō dic̃ verū: g̃ sor.
dicit sicut verū ē esse: sz dz addi ī aīte q̃ nō repugnat dcm
sor. eē verū. qd negat̃. Cōsilr rñr ad vnā ꝛsilez diffic^tem. qm̄
ponit̃ q̃. a. sit B ꝓpō: B ꝓpō significat alr q̃ ē ⁊. b. vna ꝛsilis
. c. vo suū ꝫdicto⁹ sp dem̄rando. a. sic q̃ q̃lz ista ꝓpōnuz si
gnificat p̄cise sicut termī p̄tēdūt. isto posito: querit̃ vtrum
ī sit sicut. a. significat vel nō: si sic. g̃. c. ē verū: sz. c. ē ꝫdicto⁹
. b. g̃. b. ē falsū: tūc sic. b. ē falsū: ⁊ nō fallit se. g̃ significat alr
q̃ ē. Et. a. significat p̄cise. sic̃. b. significat. g̃. a. significat alr
q̃ ē: ⁊ p ꝛ̃ns nō ē ī p̄cise: ⁊ totalr sicut. a. significat: qd si ꝛce
dit̃: ꝫ non ē ī taliter sicut. a. significat: ⁊. a. significat aliq̃lr:
g̃. a. significat alr q̃ ē: sz. b. significat p̄cise q̃. a. significat ali
ter q̃ ē: g̃ ī ē totalr sicut. b. significat. tūc sic: ī ē totalr sic̃. b.
significat: sz. a. significat p̄cise sicut significat. b. g̃ ī ē totalr
sicut a. significat: qd ē itez oppositū ꝛcessi: dōz q̃ nō ē ī to
taliter sicut. a. significat: ⁊ q̃. a. significat aliter q̃ ē: ⁊ ꝛcedi
tur q̃ ī ē totaliter sic̃. b. significat (⁊ tūc ad argm) q̃ ꝛcludit̃
q̃ ī ē totaliter sic̃. a. significat: negat̃ ꝛ̃ia: sz dz addi in aīte
q̃ non repugnat. a. esse verez: aut q̃. a. non asserit se esse fal
sum: qd negatur: igitur ⁊c. FINIS.

¶ Aurea qdē expliciūt sophismata Acutissimi diuiniq; īge
ny: ac sbtilissimi Loyci: nec non ⁊ sophyste ꝓspicacissimi
doctoris Eximij taz Theologie: quā phye sciētie: Magr̃i
Pauli veneti: ordinis Diui p̄ris fratruz Eremitaꝝ Docto
ris sancte mr̃is Ecclesie Augustini: Sūmo cū studio ac di/
ligētia correpta: ac emēdata seu pūctata: p vt pz: p venera
biles viros. vz. Magr̃m Secundū venetū Cōtarenū pro
fessorē theologye ⁊ cursorez phye fratrē Baptistā de Mo
doetia: eiusdem ordinis ⁊ voti. ⁊c.

¶ Impressum Uenetys per Bonetum Locatellum Ber
gomensem: Jussu ⁊ expensis Nobilis viri Octauiani Sco
ti Ciuis Modoetiēsis. Anno domini. M.cccc.lxxxxiij.
XII. kalendas nouembres.

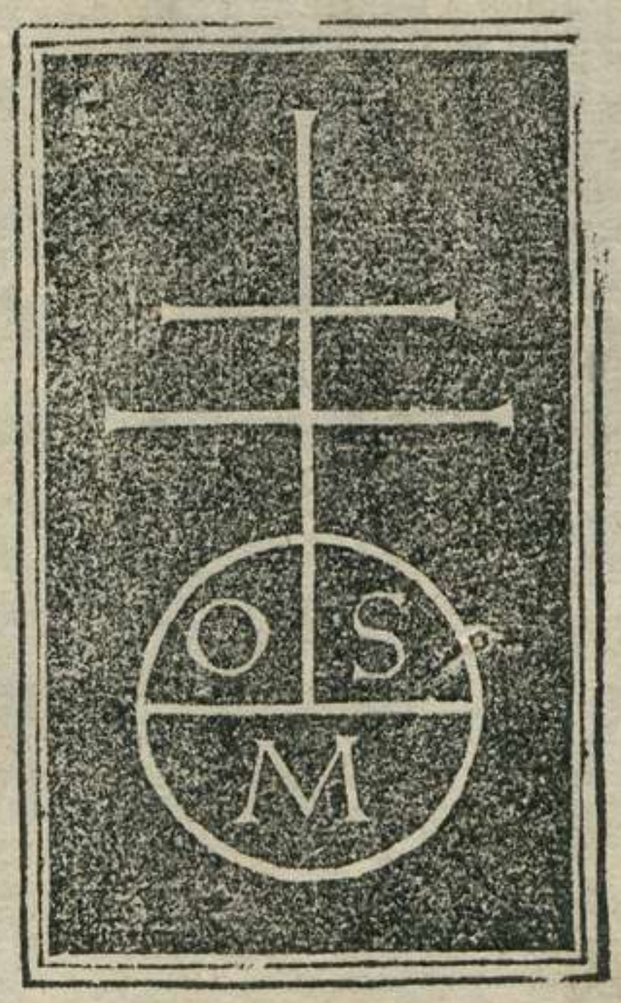

CADA DOC TE
EL SEU C. B.

Fol

Biblioteca de Catalunya

Reg. 501.936

Sig. Inc 75-101

S

S